

סֵפֶר
אֲשֶׁר בִּנְחַל
חֶלֶק - צֵא'

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בִּנְחַל הַנוֹבֵעַ מִקּוֹר
חֻכְמָה יְסֻדָּתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הִתְחַזְּקוֹת
וְהִתְעוּרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִכָּל דְּרָגָה וְדָרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יִהְיֶה מִי שִׁיחֶיהָ.

*

בְּנוֵי וּמִסֵּד עַל-פִּי דְבָרֵי

רִבְנוּ הַקְדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹרֵךְ הַגְּנוּז וְהַצֶּפוֹן
בּוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרִבְנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַקְדוֹשׁ אֹרֵךְ נִפְלְאָה, אֲשֶׁר כָּל רוֹ לֹא אָנִים לִי
רַבֵּי נֵתָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,
וּמְשַׁלְּבִים בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמְאָמְרֵי
חֻכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְדוֹשׁ.

*

הוֹבֵא לְדַפּוּס עַל-יְדֵי חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב יִבְנָא

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהרא"ש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

www.htzdik.com

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

לתרומות והשתתפות בזיכוי הרבים
"הצדקה בעבור הדפסת הספרים שמגלים את האמונה
היא הפדיון נפש הגדול ביותר שהצדיק עושה עושה"

בנק מזרחי טפחות

בנק: 20 / סניף: 462 / מס' חשבון: 477625

שם ניצני הקודש הוצאה לאור

ניתן לשלוח את האסמכתא

למייל או לזואפ - 054-2287882

לתרומה בביט - 0545848878

* * *

ארה"ב - יואל פארקאש

+8456624888

פֶּתַח דְּבָר

הַנְּהַ חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", נִדְפְּסוּ כְּכַר כְּמָה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חֵינְתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לֹא-חֵינְתָם מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהַנְּהַ סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרֹךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנֵדְפֵס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּפִים בְּיֹתֵר מְשֻׁבְּעִים אֶלֶף מְכַתְּבִים, וְסֵדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּנוּ אַחֲרֵי-כֵן מְכַתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וְכַמוֹ-כֵן סֵדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וַיִּגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיִּסִים עֲתָה אֶת כְּרֶךְ צֵא,
וּמִקְוִים לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וּבִלְבָנוּ תִקְנֶה, שְׁכַל מִי שִׁיקְרָא בְּזֶה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפְרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמִדְרָשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכו', וּגְלוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלַבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנְּמֹךְ בִּיּוֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאֶפְסֵן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכַּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מַעֲלֵא לְעֵלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שְׁרָגִיל בָּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשָּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מִעֲמֵד עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
כְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפֶרֶטִי פְּרֻטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אַשְׁרֵי מִי שִׁיתְּמִיד בָּהֶם, וְאִזּוּ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אָמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בְּלִים גִּפְלוּ לְנוֹ
בְּנִעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עִיִן ל'א ר'אֲתָה
אֱלֻקִּים ז'וֹלְתֶיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִמְיָה', אָמֵן
וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע אין להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר פהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשא אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אָז יִכּוּל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כָּל דְּבַר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים — הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוּלוֹ (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְיִצְאָת מִשְׁגֵּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שְׁנִדְבְּקוּ בוֹ עַל-יְדֵי עוֹנוֹתָיו (עֵינִי שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן סז), כִּי הַצְּדִיק הוּא מְלֵא עֲצוֹת וְחֲדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדֹל וְעַד קֶטֶן, דְּרִי מַעְלָה וְדְרִי מַטָּה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבַרֵי הַצְּדִיק כְּפִשׁוּטָם וּלְהַלְבִּישָׁם בְּכֻלִּים מְכֻלִּים שׁוֹנִים לְכָל הַשּׁוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלִבְלִי לֹאמַר וּלְהַמְצִיא סְבָרוֹת כְּרַסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֵלּוֹ הַחוֹלְקִים עַל הַצְּדִיק, לְמוֹדֵם הוּא מְמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשָּׁם יוֹצֵא מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יְכוּלִים אֲפֹלוֹ לְהִנְהִיג אֶת עֲצָמוֹן, מִכָּל שָׁכֵן שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת אַחֵרִים וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְשׁוּב עַל פְּגָם אֱמוּנַת חֲכָמִים, וּכְשֶׁאֶחָד שׁוֹאֵל אֵיזָה דְּבַר אוֹ אֵיזוֹ עֲצָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, הָעֵקֶר לְהִשִּׁיב דְּבַרֵי הַצְּדִיק הָאֱמֵת, וְעַל-יְדֵי שְׁזָה מְקֻשָּׁה וְשׁוֹאֵל, וְזָה מְשִׁיב וּמְתַרְץ אֶת הַשְּׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זָה נַעֲשֶׂה סֶפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זָה יִתְחַדְּשׁוּ הַרְבֵּה סְפָרִים לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הַרְבֵּה הָאֱמֵת, שֶׁהוּא שְׁכָל הַכוֹלָל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: יֵשׁ כַּמָּה סְפָרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לְהִיּוֹת עוֹד כַּמָּה סְפָרִים, וְכֻלָּם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאֲסוּר לְלַעֵג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם (עֵינִי לְקוּטִי-הַלְכוֹת, קְדוּשִׁין, הַלְכָה ג), כִּי רַק הַסְּפָרִים הַמְּדַבְּרִים מִחֲקִירוֹת צְרִיכִין לְהַרְחִיקָם כְּמִטְחֵי קֶשֶׁת, וּלְבַעֲרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֲמֵץ וּשְׂאוֹר יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', וְרֵאיוּ לְגֹזֵר שְׁלֹא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נִשְׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסְּפָרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּדַרְךְ אֲבוֹתֵינוּ, בְּדַרְךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּוִדְאֵי מַצּוֹה גְּדוּלָה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סְפָרִים כְּחוֹל הַיָּם, כִּי כָּל סֶפֶר שֶׁמְדַבֵּר מִעֲנִינֵי תּוֹרָה הֵן בְּדַרְךְ פְּשֻט, אוֹ דְרוּשׁ, אוֹ רְמֵז, אוֹ

סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובודאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארך ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארך וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחים?! והלא כמה תחבולות עושים וכמה ספרים לא לפנים ולרבות מחברים בשביל עסקי העולם הזה, קל וחמר בן בנו של קל וחמר כמה אלפי אלפים ורב רבי רבבות רבבות וכו' ספרים עד אין קץ, אנו צריכים לחבר ולהדפיס בשביל התכלית האחרונה לעולם הבא, כי אנו צריכים להכין לעצמנו צידה לדרבנו הרחוקה מאד מאד, וכבר נלכדו רבים מאד מאד בתאוות העולם הזה ובהבליו ובטעיותיו וכו', וכמה ספרים ותחבולות אין מספר אנו צריכים לחדש בכל יום, כדי למצא עצה ותחבולה להציל את נפשותינו ונפש בנינו ובנותינו והתלויים בנו להציל כלם מני שחת, ולהחיותם על פני האדמה בחיים נצחיים, לקרבם אל התורה ואל העבודה, וגם כי העולם אומרים בשם הבעל-שם-טוב הקדוש, כי תורת ה' תמימה, כי לא נגעו בה עדין.

נמצא, שכל הספרים הקדושים והנוראים שכבר נמצאים בעולם, עדין לא נגעו בעצם התורה, ועתה ראה והבן כמה ספרים צריכים עוד, עד שנתחיל לגע בתורה, מפל שפן וכל שפן לבוא לחדריה ולירד לעמקה, על-בן כל הספרים הקדושים שחברו עד הנה, עדין אינם חלק אחד מאלף מעמק רבוי הספרים שיתגלו עוד, בעת שיתגלו סתרי ורזי התורה האמתיים, על-בן צריכים להזהר לא ללעג ולבזות שום ספר ההולך על-פי דרך התורה הקדושה, על-פי הגמרא והמדרשים וספרי הזהר הקדוש והאריז"ל, כי כלם צריכים לעולם, וגם כי יש כמה וכמה מדינות ועירות של ישראל, ובמקומות אלו מתפשטים אלו הספרים והם מחיין את עצמן בהם, ובמקומות אחרים מחיין את עצמן בספרים אחרים דיקא וכו'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוצה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפואות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מפמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפכה, וזאת ההרפכה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפכה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפכה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשא, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאוד מאוד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשבריה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתיו ונצחי, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן כן יהי רצון!

סֵפֶר אֲשֶׁר בִּנְחַל כֶּרֶךְ צֵא

כ' שטז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קנח, כ"ח סיון ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, אשר בו אתה שופך את שברון
לבך ואת כל מה שעובר עליך. והנה הכלל הראשון תדע, שמצוות
כבוד אב ואם היא מצוה קדושה מאד, וצריכין לכבד מאד את אביו
ואת אמו, אף התורה הקדושה צותנו (בראשית ב, כד): "על-כן יעזב
איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד", הינו הן
אמת שצריכין לקיים (שמות כ, יב): "כבד את אביך ואת אמך" וגו',
אבל כל זה כשאינו נוגע בשלום ביתו, כי תכף כשנוגע בשלום
ביתו, הוא צריך לציית קדם את אשתו, אבל החכם עושה בחכמה,
ויוצא ידי שניהם וכו', ועל-כן הדבר הראשון — אל תקח האשמה
עליך, ואל יהרס אותך המצפון וכו' ממה שקורה לאביך וכו',
שאוכל את עצמו וכו', כי אתה בכלל לא חייב בדבר, ועל-כן אל
יבלבל לך ענין זה כלל, אתה תכבדו ותיקרו במה שאתה יכול, אבל
במה שנוגע להנהגות פרטיות שלך בביתך וכו' וכו', בזה אל תשא

וְאֵל תְּצִיֵּית כָּלֵל, כִּי אֵין זֶה עֲנִינּוֹ לְהִתְעַרֵּב, וְזֶה מְבָאָר גַּם בְּהִלְכָה, וְכִבָּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא יב): גְּדוּל הַסְמוּךְ עַל שְׁלַחַן אָבִיו נִקְרָא קָטָן; הֵינּוּ מִי שֶׁכָּבֵר בְּעֲצָמוֹ אָבֹא לִילָדִים וְכוּ', וְעַדִּין סְמוּךְ עַל שְׁלַחַן אָבִיו, שֶׁתְּמִיד רַק חוֹשֵׁב — מָה הָאָבֹא יֹאמֵר, אֵיךְ אֲנִי מִתְנַהֵג בְּבֵיתִי וְכוּ', הוּא נִקְרָא קָטָן, שֶׁנּוֹפֵל בְּקִטְנוּת הַמַּחֲזִין, וְזֶה מָה שֶׁהוֹרֵס אוֹתוֹ לְגַמְרֵי.

וְעַל-כֵּן, לְדַעַתִּי, רֹאֵה בְּעֵקֶר לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד הִזְהִירוּנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים עַל דְּבַר זֶה, וְאָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט): לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם נִזְהָר בְּכַבּוּד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם, אֲלֵא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ; וְאָמְרוּ (בְּמֹת סג): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוֹפוֹ וְהַמְּכַבְּדָהּ יוֹתֵר מְגוּפוֹ, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר: "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה"; וְרַבְּנּוּ וַיִּלְכְּדוּ הַזְּהִירוֹנוֹ בְּיוֹתֵר עַל דְּבַר זֶה, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד), שֶׁדְּרָכּוֹ שֶׁל הַשֵּׁטֶן לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים אֲצֵל בְּנֵי הַנְּעוּרִים בִּינְיָהֶם לְבִין נְשׁוֹתֵיהֶם, וְהַכֵּל כְּדֵי שֶׁיִּלְכְּדוּ בַּפְּגָם-הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבּוֹן, וְעַל-כֵּן עָלֶיךָ לְחַקֵּק דְּבַר זֶה הֵיטֵב הֵיטֵב בְּלִבְךָ וְדַעַתְךָ, וְתַכְּף-וּמְיָד שֶׁתִּהְיֶה חֲקוּקָה אֲצִלְךָ הַקְּדָמָה זו, אֲזוּ הַכֵּל יִשְׁתַּנֵּה לְטוֹבָה. הַעֲקֵר שְׂאֵל תַּרְגִּישׁ אֶת עֲצָמְךָ אֲשֶׁם כָּלֵל, כִּי מָה אִתָּה חַיִּב בְּזֶה שְׂאֵבִיךָ מְבַלְבֵּל אוֹתְךָ, אִתָּה כְּבֹר בְּעֲצָמְךָ אָבֹא לִילָדִים, וּמָה אִתָּה חַיִּב שֶׁהוּא מוֹצִיא אֶת כָּל הַעֲצָבִים שְׁלוֹ עָלֶיךָ, וְעַל-כֵּן כְּבֹר הַגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁתַּחֲזִיחַ אֶת חַיִּיךָ בְּעֲצָמְךָ. אֲקוּוֹה שֶׁתַּבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, וְלַעֲשׂוֹת הַכֵּל בְּחֻכְמָה גְּדוּלָה.

אוֹדוֹת ר' ... וַיִּלְכְּדוּ הַזְּהִירוֹנוֹ בְּיוֹתֵר עַל דְּבַר זֶה, כִּי הוּא הַכֵּין לְעֲצָמוֹ טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, עִם כָּל זֹאת, הִבִּיאוּ לִי תַכְרִיף כְּתָבִים שֶׁרָשָׁם שִׁיחוֹת נִפְלְאוֹת שֶׁשָּׁמַע אֲצִלִּי, וְאֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁלְכַבּוּד הַיְאָרְצִיִּט הָרֵאשׁוֹן נְדָפִיסִם, וְשֶׁם נַעֲשֶׂה הַקְּדָמָה 'קוּיִם לְדַמּוֹתוֹ', אֵיךְ שֶׁמָסַר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּר הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה (אֲגַב, מְחַר בְּלִילָה עָרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ תַּמּוּז, הוּא יוֹם הַהִלָּדֶת שְׁלוֹ, שֶׁנּוֹלַד בַּשָּׁנָה תשט"ו), וְעַל-כֵּן אִם אִתָּה רוּצָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוֹ לְטוֹבַת נַשְׁמָתוֹ, הוּא רַק הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה, כִּי לִילָה לְפָנֶי הַסִּתְּלָקוֹתוֹ אָמַר אֵלַי בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "לְדַעַתִּי, עֵקֶר צַעַר הַנִּפְטָר בְּכָבֵר

הוא, שִׁידוֹ וְרַגְלָיו כְּבוֹלִים, וְאֵינּוּ יָכוֹל לִילֵךְ וּלְהַפִּיץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל" ... וּבְאֵמַת נִבָּא וְלֹא יָדַע מַה נִּבָּא, אוֹ לֵב יָדַע מֵרַת נִפְשׁוֹ מֵה יִקְרָה עִמּוֹ אַחַר שֶׁדָּבַר זֹאת מֵעַת לָעַת. וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוֹ לטוֹבַת נַשְׁמָתוֹ, זֶהוּ רַק הַפְּצַת מַעְיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה.

בְּעֵינֵי אֵיךְ לְהִסְתַּדֵּר עִם הַכֶּסֶף, אִם לַתֵּן ל... גֵּרוֹ יְאִיר, אוֹ לְקַנּוֹת מִמֶּנּוּ סִפְרִים וְלְהַפִּיצֵם בְּזוֹל, תַּעֲשֶׂה מַה שֶּׁ... גֵּרוֹ יְאִיר, יֹאמֵר לָךְ, כִּי בֵּין כֶּף הוֹלֵךְ אֶל כִּיס הַהִדְפָּסָה, אֲשֶׁר אֵין עֲרֵךְ אֵלָיָהּ.

וּבְעֵינֵי הַכּוֹלֵל, לְדַעַתִּי, תִּלְמַד בְּמָקוֹם שְׂטוֹב לָךְ, כִּי אָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְרְאוֹת אֶת טוֹבַת עֲצֻמוֹ, וּמַה שְׂטוֹב לוֹ — זֶה יַעֲשֶׂה וְכוּ'. וְאוֹדוֹת הַפְּרִיצוֹת שֶׁעוֹשֶׂה פְּרִצוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְכוּ', זֶה מְבַאֵר בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמב), אֲשֶׁר כִּנְגַד אֲרִיךְ אֲנִפִּין דְּקַדְשָׁה, לְהִסְתַּכַּל תָּמִיד עַל אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, מִתְּגַבְּרַת אֲרִיךְ אֲנִפִּין דְּקַלְפָּה, שֶׁהִיא טְמֵאָת תַּאֲוֹת נְאוּף, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְן, הַסְּתַכְלִיּוֹת רַעוֹת וְכוּ', וְהַעֲצָה לָזֶה — לְהִרְבוֹת בְּצַדִּיקָה, עֵינֵי שָׁם. מַה אֹמֵר לָךְ, יְדִידֵי הַיִּקָּר! אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַכַּחוֹת שֶׁמְסֵרוּ לְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, שֶׁמְטַמָּא אֶת עֵינֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא בְּחֵנִם צָעֵק הַנְּבִיא (אֵיכָה א, טז): "עֵינֵי עֵינֵי יִרְדָּה מֵיָם" וְגו', וּמוּבָא בְּסִפְרֵים הַקְּדוּשִׁים, שֶׁזֶה סוֹכֵב עַל שְׁנֵי חֻדְשֵׁי הַשָּׁנָה: תַּמוּז וְאָב, שֶׁהֵם הָעֵינַיִם, אֲשֶׁר אִזּוֹ צְרִיכִין רַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים עֲצוּמִים עַל קַדְשַׁת הָעֵינַיִם, וּבְפָרֵט בְּדוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר הָעַרְב־רַב בְּצִרוּף אֲמוֹת הָעוֹלָם לְקַחוּ אֶת עֲצָמָם עִם כָּל הַכַּחוֹת לְטַמָּא אֶת עֵינֵי יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי כָּל מֵינֵי תַּמוּנוֹת תּוֹעֵבָה שְׁקוּץ, תַּעוּב, עֵרֶם וְזָהוּם (אֵיכָה ג, מח): "פִּלְגֵי מַיִם תִּרְדַּע עֵינֵי עַל שֶׁבֶר בַּת עַמִּי", כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, מִמַּשׁ אֵי אֶפְשָׁר לְהַשְׁמֵר מִזֶּה, כִּי הַקְּלָפוֹת מְסִתּוֹכְבוֹת בְּכָל הַרְחֻבוֹת, וּכְבָר לֹא אֶכְפַּת בְּאֵיזָה מָקוֹם שֶׁהוּא, כִּי בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן הֵן חוֹדְרוֹת גַּם בֵּין הַחֻרְדִּים, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, כָּלֵם נִכְשָׁלִים בְּמָה שֶׁנִּכְשָׁלִים, וְאֵין עֲצָה אַחֲרַת רַק לְחַבֵּר עוֹד קוֹנְטְרָסִים אֲשֶׁר יִדְבְּרוּ מִקְדָּשַׁת וְטִהַרְתּוֹ וְשִׁמְרַת הָעֵינַיִם, וְזֶה יֵצֵא עֲכָשׁוּ מוּכָן, קוֹנְטְרָס: "קַדְשַׁת הָעֵינַיִם", יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכָּה לְחַבֵּר עוֹד הַרְבֵּה

קונטרסים שפּדבּרס על שמירת העינים, כי על-פי-רב חושבים שזה רק חמרא בעלמא, ובאמת עוברים על לאו, רחמנא לישזבן, ולא עוד אלא שהלאו הזה מביא לעוד לאוין חמורים, ועל-פן הן אמת שטוב לישיב בדרך, עם כל זאת רחמנות גדולה על נשמות ישראל, ובפרט על בני הנעורים, שמה יעשה הבן שלא יחטא, בשעה שכל החצות מדבקים עם תמונות תועבה, עד שההכרח להם להכפשל, רחמנא לישזבן, כי העין רואה והלב חומד וכי, וכבר התאונן הנביא (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חצות", שהן הנשמות הקדושות נשמות ישראל, בני ציון היקרים, המסלאים בפז וגו', ואי אפשר להנצל מכל זה, אלא על-ידי גלוי האין סוף ברוך הוא, שצריכין להכניס בעצמו כל-כף את אמתת מציאותו יתברך, עד שלא יראה לפני מראה עיניו רק את אמתת מציאותו יתברך. כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לו), שאי אפשר להנצל מקלפה זו, אלא על-ידי אמירת "שמע ישראל הוי"ה אלקינו הוי"ה אחד", שהוא תקף האמונה הקדושה, להכניס בעצמו אחדותו יתברך, כי כשמכניס בעצמו, שהכל לכל אלקות גמור הוא, אזי יכול להנצל מזה, כי לא יראה לפני מראה עיניו רק אלקותו יתברך, אף צריכין לרחמים רבים, רחמים גדולים, שיזכה לאחז בזה.

ועל-פן, לדעתי, ראה להכניס עצמו ביתר שאת וביתר עז להפיץ את אור רבנו ז"ל, ובפרט הקונטרסים החדשים, שהם ממש כמים קרים על נפש עיפה, וזה לא רק לחלוניים אלא גם לחרדים, כי רק הקדוש-ברוך-הוא יודע מה שעובר עליהם, רחמנא לישזבן, ועל-פן ראה להעמיד עוד מפיצים, ותמיד בשעה שאמה לומד בפרים, לעורר את התלמידים, שגם הם יפצו את אור רבנו ז"ל בעולם, כי עכשו בדור הזה עקר הנסיון הוא באמונה פשוטה בו יתברך ובקדשת וטהרת הברית, שינצל מכל מיני תאוות נאוף, רחמנא לישזבן, כי על שני דברים אלו מתפשט מאד הסמ"ך-מ"ם — על כפירות ועל תאנות נאוף, אשרי מי שזוכה להכניס בעצמו את אור רבנו ז"ל, כי הוא ינצל מן התועבות האלו, שהם כפירות

ונאוף, ויחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, לידע ולהודיע ולהודע שאין בלעדיו יתברך כלל.

הכפל הדבר, ראה למסר נפשך על הפצת מעינות החכמה חוצה, ואל תסתכל על שום דבר שבעולם, ותשתדל מאד שיהיה שלום בביתך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל עליך ועל אשתך ועל ילדיך, שתהיו פלגם בריאים, ותהיה לכם שמחה אמיתית וסבלנות גדולה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' שיז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קרח, כ"ח סיון ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי את חשובה אצלי כבת ממש, והקדוש-ברוך-הוא יעיד כמה דמעות שפכתי בשבילך, שתחזרי בתשובה אליו יתברך, וכן תמצאי את בן זוגך, והקדוש-ברוך-הוא עזר לי, שתפילתי נתקבלה בשמים, וחזרת אליו יתברך, ומצאת בן זוג גחמד וטוב רואי, ובעל מדות טובות, ובעל דרך ארץ גדול ובישן, וכל מיני מדות טובות שמנו חכמינו הקדושים, וכן עזר לך הקדוש-ברוך-הוא עם בת, בן יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא עם ההריון הזה שיעבר בשלום.

ראי לשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותסבירי לבעלך, שבזה שאת הולכת אל השכנה, בזה את מקימת מצוה, כי היא מסכנה לבר עם ילדים, והיא צריכה חברה, ואני מאד מאד רוצה שגשות אנשי שלומנו תחזקנה את עצמן ביחד, ואשה תעזר

לרעותה, ועל-כן אל יקפיד עליך שאת הולכת אל חברה שלך, אדרבה זו שמחתי וזו הנאתי, שאני רואה שאת שמחה ועליזה, אבל כל זה לא מדבר על חשבון בעלך, כשבעלך בבית את צריכה להיות אתו ביחד, ולחזק אחד את השני, ומאד מאד אני שמח, שאתם לומדים ביחד הלכות שבת, ובאמת ראוי לכם לשמח יחד, ושתייה ביניכם אהבה, אחנה ורעות, ובזה תגדמו לי ממש נחת-רוח, כי אתם כמו ילדים שלי, וחשובים לי מאד מאד, ואני מתפלל עליכם בכל יום ויום, שיהיה לכם רק טוב כל הימים ושיתרחב לכם.

אודות פאה נכרית וכיו', עליך לדעת כי איתא בזהר הקדוש (ח"ג קכה.), שקללה תבוא על האשה כשרואים את שערה בחוץ, כי הזהר מחמיר על זה מאד מאד, עד שהוא מקלל אשה שנתגלה שערה, ולכן נוהגות האשכנזיות ללכת עם פאה נכרית, כי הפאה מכסה את כל השערות, מה שאין כן מטפחת מחליקה מהשערות, ואז רואים את השערות, ועל-כן אין בזה שום אסור לילך בפאה נכרית, אדרבה האסור הוא שרואים את השערות בחוץ, ועל-כן צריכים לכסות את השערות, והפאה היא כדגמת כובע בעצמה, מכל שכן כשכבר הולכים עם כובע על הפאה לסימן הכר שזו פאה, בודאי אין מה לחשש, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתמצאי חן בעיני בעלך, ותדורו יחד באהבה, אחנה ורעות.

וימה גם תרגילי את עצמך לדבר בכל יום עמו יתברך אפלו כמה דקות, לבקש ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, כי באמת אין לך רק את הקדוש-ברוך-הוא, ואת זה תכניסי בדעתך היטב היטב, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראי לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

כ' שיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קָרַח, כ"ח סִינּוֹן ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם ל... גְּרוֹ יְאִיר.

לְדַעֲתִי, לֹא כְּדַאי לְהִדְפִּים שְׁנֵי צְבָעִים, הָעֶקֶר מֵה שְׂיוֹתֵר זוֹל, כִּי כָּךְ יִקְחוּ אֶת זֶה הַמְפִּיצִים יוֹתֵר, וְהָעֶקֶר הוּא הַפְּצָה — לְהַפְּיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוֹ ז"ל בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ.

אוֹדוֹת הַחוֹבְרוֹת, אֵל תִּזְרַק אֶת הַפְּלִטוֹת, כִּי פֶן נִצְטָרֵךְ לְהִדְפִּים עוֹד מִזֶּה.

הָעֶקֶר רַק חִזּוֹק וְאַמִּץ מְאֹד מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוּיָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נְגָלִים רַבִּים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַק תִּחְזִיק מֵעַמָּד, כִּי אוֹיְבֵינוּ לֹא יוּכְלוּ לָנוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן.

בְּרַגַע שְׁתוּכַל לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם ... תְּדוּחַ.

הַמְצָפָה לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ...

כ' שיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קָרַח, כ"ח סִינּוֹן ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמֶךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַע שְׁזֶה עֶקֶר הַנְּסִיּוֹן הַכִּי קָשָׁה בְּדוֹר הַזֶּה — לְהַחְזִיק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע שֶׁהַכֹּל מִתְנַהֵג רַק מִמָּנוּ יִתְבָּרַךְ, וּבְשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן בְּשִׁבִיל שְׂכָר וְעֵנֶשׁ נִתְּנוּ כֹחוֹת לְטִמְאָה, שְׂיִמְלְאוּ אֶת הָאָרֶץ בְּכֹל מִיָּנִי שְׂטִיּוֹת וְכוּ' שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת וּפְרִיצוֹת שֶׁהוּא גְאוּף, רַחֲמָנָא

לְצַלֵּן, וְצָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד. וְהַעֲקָר הוּא עַל-יְדֵי לַמּוֹד תּוֹרָה, כִּי אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: בְּרֵאתִי יֵצֵר הָרַע, בְּרֵאתִי תּוֹרָה תְּבַלִּין כְּנִגְדּוֹ (קְדוּשִׁין ל.); וְעַל-כֵּן הִרְגַּל עֲצָמָךְ בְּאַמִּירַת מְשָׁנִיּוֹת כְּסֹדֶר, שֶׁתִּתְחִיל מִמִּסְכַּת בְּרָכוֹת, וְתֹאמַר פָּרַק אַחַר פָּרַק, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסִיִּם מִסְכַּת אַחַר מִסְכַּת, וְאַף שֶׁתִּתְחַלֵּה לֹא תִּבִּין הַכֹּל — מַה בְּכָךְ? ! הַעֲקָר הוּא אַמִּירָה, וְזֶה כְּבָר יִכְנִים בְּךָ חֲשֵׁק לְשִׁקֵּד בְּכֹל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי לַמּוֹד מְשָׁנִיּוֹת פּוֹתַח אֶת הַלֵּב וְהַחֲשֵׁק וְכוּ' לְשִׁקֵּד עַל דִּלְתוֹת הַתּוֹרָה.

אודות שדוכים, תְּצִיֵּת אֶת הוֹרִיף הַיִּקְרִים, כִּי הֵם בּוֹדְאֵי רוּצִים רַק אֶת הַכִּי טוֹב בְּשִׁבְלֵךְ.

צוִיתִי שִׁישְׁלַחוּ לְךָ הָעֵתֶק שֶׁל הַמִּכְתָּב ל... נָא לְמַסֵּר לוֹ אֶת זֶה בְּיָדוֹ, כִּי אֲנִי חֲנוּךְ זְקוּקִים לְעִזְרָה גְּדוֹלָה, יֵשׁ לָנוּ תַלְמוּד תּוֹרָה לְיִלְדִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְיִשְׁיֵבָה קִטְנָה לְבַחֲוָרִים, וְכוּלָּל לְאַבְרָכִים, וְאֵין לָנוּ אֶפְלוּ פְרוּטָה אַחַת הַכְּנֶסֶה.

הַמְצַפָּה לְשִׁמּוֹעַ מִמֶּךָ...

כ' שכ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחָה, כ"ח סִיּוֹן ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אַקְנֶה שֶׁקְּבַלְתָּ אֶת הַכֶּסֶף, אֲנִי מְקַנֶּה בְּעוֹד כַּמָּה שָׁבוּעוֹת לְהִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאֲזוֹ אֲשַׁלֵּם לְךָ אֶת שְׂאֵר הַכֶּסֶף עַל ה"דְּרָשׁוֹת-מוֹהֲרָא"ש" חֵלֶק ג'.

לְדַעֲתִי, אִם הַדִּירָה שֶׁלְךָ בְּיַבְנָאֵל תִּהְיֶה מְשֻׁפָּצָה, אַתָּה כְּבָר יְכוּל לְהַכְנִס לְגוֹר שָׁם, כִּי לְבָנוֹת יֵשׁ לָנוּ חֲנוּף מְשֻׁהוּ מִיַּחַד, וְכֵן לְהִילָדִים בְּגִיל בְּנֵךְ, הֵם מְאֹד מְאֹד מְסֻדְרִים, וְאֵין לְאַשְׁתָּף מִמֶּה לְהַתְּפַחַד כָּלֵל,

אֲשֶׁר כ' שכא בַּנְחַל יט

אֲדַרְבֵּה הַנָּשִׁים אוֹחֲזוֹת עֲצָמָן בַּיַּחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה, וְאַחַת עוֹזֶרֶת לְהַשְׁגִּיחַ.

רְאֵה לְהַכִּין עוֹד "אוֹר יְבִנְאֵל", כִּי חֲבַל שְׁיַעֲבֹר חֹדֶשׁ וְכוּ'.

רְאֵה לְכַתֵּב חֲדָשׁוֹת מִמֶּךָ.

הַמְצַפֶּה לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ...

שְׁלַחְתִּי לְגִיסָךְ ... מִסְפָּר טְלֶפּוֹן שֶׁל בַּחוּרָה הַגְּרָה בְּיַבְנָה, וְהִיא פְּקִחִית וּמְשַׁכֶּלֶת וְכוּ', וְהִי טוֹב שִׁישְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת עִמָּה פְּגִישָׁה, וְאִם מֵה' יֵצֵא הַדְּבָר, יִגְמַר בְּכִי טוֹב, הוּא צָרִיךְ לְנִסּוֹת, וּלְדַעְתִּי זֶה הַצָּעָה מְאֹד טוֹבָה, נִרְאֶה אִיךָ יִסְבֵּב הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כ' שכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִרְח, כ"ח סִינּוֹן ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וְאֵינְךָ יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל שְׂמִיחָתִי, כִּי כָּבֵד לֹא יִדְעֹתִי מֵה לְחֹשֶׁב וְכוּ', כִּי בְּעֵתִים הִלְלוּ אֲנִי נִמְצָא תַּחַת לְחֻצִּים כְּבָדִים וְכוּ', אִים וְנוֹרָא וְכוּ', עַד שֶׁפָּמָה פְּעָמִים נִכְנָסוּ בִּי מִחֻשְׁבוֹת לְעֹזֵב הַכֹּל וְכוּ', אָבֵל בּוֹ בְּרִגְעַ אֲנִי מְקַבֵּל טְלֶפּוֹן מֵאַבְרָהָם וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצַלְן, מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ', אוֹ מִבְּחוּר וְכוּ' כָּל מִינֵי מִכְתָּבִים וְטְלֶפּוֹנִים, סְפוּרִים מִבְּהִילִים אִים וְנוֹרָא מֵה שְׂרַק קוֹרָה הַיּוֹם בְּעוֹלָם הַחֲרָדִי וְהַחֲלוּנִי, רַחֲמָנָא לְצַלְן, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבְךָ, לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר וְכוּ', וְכֵלָם פֶּה אֶחָד אוֹמְרִים וְכוֹתְבִים, שְׁלוּלָא הַסְּפָרִים לֹא הִיָּה לָהֶם קִיּוּם כָּלֵל, וְעַל-כֵּן אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי, שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׂאֵתָה לֹא מִתְיָאֵשׁ וְלֹא עוֹזֵב עֲצָמְךָ וְכוּ', וּבִתְקַף הַצָּרוֹת הַצָּרוֹת וְהַחֻבוֹת וְכוּ' אַתָּה מְרָאֵה דְבָרִים נִפְלְאִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר אֵין

מלים להסביר את זה בכתיב, כי אפלו במחשבה ודבור קשה לצייר איך אתה מצליח בתוך כמה ימים להוציא ספרים יפים כאלו, אשר הם ממש פאר והדר ויפי וכו', טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא, אשר יש לי על-כל-פנים שליח אחד נאמן לשולחיו וכו', כי סוף כל סוף אין לי שום פונה אחרת עם כל העסק, רק להגדיל שמו ותברך, מה יוצא לי מכל העסק? מרירות ושפיכות דמים, מסירות של הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו, שאינו עוזב כרגע, רק מוסר ורודף שיהיה כבר הפפרה לעם ישראל וכו'.

אודות אשתך, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתהיה לה רפואה שלמה, זה דבר רגיל בכל הריון בהתחלה, שהאשה מרגשת חלושה וכן מקיאה וכו' וכו', הקדוש-ברוך-הוא יעזר שיהיה הריון קל ותלדי בנקל, העקר הוא תפלה ובקשה בכל יום, ובזכות זה שמדפיסה, יעזר לה הקדוש-ברוך-הוא עם הריון קל, והכל יעבר בקלות, והעבר יצא מפתח, בריא ושלם.

תתקשר אל ... ותשאל מה צריכים בעבור רשיון לבית-ספר אחרי שראש המועצה כבר הסכים, כי כפי שנראה לי הסמ"ך-מ"ם אינו שוקט כלל, כי הנה מסר אותנו עוד פעם, וכשיראה את החוברת, הוא יאבד את שפיותו עוד יותר, ולכן תכתב לי מה צריכים עוד בעבור רשיון, כי יש בדעתי לפתח תלמוד תורה לכל הגילאים בשנה הבאה, בעזרתו ותברך.

נא ונא להתחזק ולא לפל בדעתך כלל, ואני פשוט מקנא בך, איך שבתקף העניות והדחקות תזכה לכל זה, יצוה אותך הקדוש-ברוך-הוא את הברכה באסמיה, ותתברך בכל מיני ברכות והצלחות.

אם יש אצלכם העתק של המכתב הארוך ששלחתי אל ... אחרי שתזר מהציון באומן, נא לשלח את זה בפקס מספר ... כי כפי הנראה לא מסרו לו אז את המכתב, ועכשו יש לו אחין שהתקרב אלינו, והוא מוכן למסר לו, ועל-כן אם אתה יכול לשלח לו, ואף שאיני בוטח בשום ברירה שבעולם רק בהקדוש-ברוך-הוא לבד,

אֲשֶׁר כ' שֵׁב בְּנַחֵל כֹּא

אָבֵל צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֵמֵר: "וּבְרַכְךָ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה" (דְּבָרִים טו, יח).

רַק חֶזֶק וְאַמֶּץ, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֵר הוּא לְהַחְזִיק מֵעַמְד בְּעַת שְׂצָר וְמֵר וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲקוּהָ שְׂתַעֲנֶנָּה לִי עַל כָּל הַנַּ"ל ... אֵמֵר לִי, שֶׁהוּא יָכוֹל לְקַחַת קַפְסָה אַחַת עִם סִפְרִים.

כְּמוֹ-כֵן תִּצְלַצֵּל אֵל ... שְׂיִכְתֹּב לִי פֶקֶס בְּשַׁעַת שֶׁהַפֶּקֶס מְחַבֵּר, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְשַׁלַּח לוֹ פֶּקֶס.

כ' שֵׁב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִנְחָה, כ"ח סִינּוֹן ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... תַּחֲיָה.

בְּשִׂמְחָה קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנִּחְתָּ-רוּחַ שְׂאֵת גּוֹרְמַת לִי בִּיסוּדוֹ וּבְכִסּוּסוֹ שֶׁל הַבֵּית-סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא", אֲשֶׁר דִּבֶּר זֶה נוֹגֵעַ בְּצַפּוֹר נִפְשִׁי, שִׁיְהִיָּה חֲנוּךְ כָּשֶׁר וְטָהוֹר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיִבְנָאֵל, וְלֹא נִהְיָה תְלוּיִים בְּדַעַת אַחֲרִים, אֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב הֵיטֵב כַּמָּה זֶה קָשָׁה וְכוּ', אָבֵל תִּכְף-וּמָדָד כְּשֶׁהַכּוֹנֵן הִיא טְהוֹרָה, בְּלִתִּי לֵה' לְבַדּוֹ, אִז רּוֹאִים הַצְּלָחָה מְרַבָּה וְהַשְּׂגָחָה עַל כָּל צַעַד וְשַׁעַל, וְעַל אִף שְׂבִיִן כָּךְ הַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, עִם כָּל זֹאת זֶה גַּם בְּשִׁבִיל לְהַגְבִּיר הַחֶשֶׁק.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ שְׂאֵתֵךְ מִתְכוּוֹנָנוֹת לַעֲשׂוֹת מְסַבֵּת סוּף הַשָּׁנָה

בַּמַּתְנ"ס, אַף מִי יִתֵּן, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם לֹא יִטְרַףד אֶת זֶה שֶׁם בְּרַגַע
הָאֲחֵרוֹן, כִּי הוּא חָשׂוּד עַל הַכֹּל.

אֹדוֹת הַחֻבֵּרֶת "בְּסִיוְמָה שֶׁל שָׁנָה", מְחַר או לְכֹל הַמְּאַחַר בְּיוֹם
רֵאשׁוֹן זֶה גְּמוּר בַּהַדְּפָסָה, וַתִּקְבְּלִי אֶת זֶה אֲצֵל ... זֶה מַשְׁהוּ נִפְלָא
מְאֹד, וְטוֹב שֶׁתַּחֲלִקִי אֶת זֶה בְּיוֹם הַמְּסָבָה, וְלֹא קֹדֵם לָכֵן.

אֹדוֹת הַהַפְּרָדָה בֵּין הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה לְבֵין הַיְשִׁיבָה, גַּם לִי עָלָה
בְּרַעֲיוֹן, כִּי כֹךָ שֶׁהֵם יִהְיוּ מִפְּרָדִים לְגַמְרִי, אֲזִי יִהְיֶה לְתוֹעֵלַת לְשִׁנְיָהֶם
— הֵן לְהַקְטִינִים וְהֵן לְהַגְדוֹלִים.

בְּעֵנִין הַגְּדֵר, כְּכֹר אֲמַרְתִּי ל... שִׁיתְעַנִּין בְּזֶה, וְנִגְמַר עִם זֶה מָה
שִׁיּוֹתֵר מֵהַר, וְכֵן בַּחֲדָר אֲכַתֵּב מְכַתֵּב לְשִׁנְי הַמְּלַמְּדִים בְּעֵנִין הַנִּקְיֹון,
אֲקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי לְבִסוּף נִזְכָּה לְמַכְנִים מְסֻדְרִים — הֵן
לְתַלְמוּד-תּוֹרָה וְהֵן לְבֵית-סֵפֶר, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ יִתְבַּרַךְ, שֶׁכְּכֹר
בַּשָּׁנָה הַרְאֵשׁוֹנָה רְאִינוּ הַצְּלָחָה כְּזוֹ תַּחַת מְסִירוֹת וְאֲכֻזְרִיּוֹת שֶׁהִיָּתָה
מִנֵּת חֲלָקְנוּ כָּל הַשָּׁנָה מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יַמַּח שְׁמוֹ, שֶׁהַכְנִיס אוֹתִי
בְּרַכְבוֹת דּוֹלָרִים חֹבוֹת מִיָּתְרִים — הֵן בְּבִנְיַת הַמְּקוּוָה, וְהֵן שֶׁהִלְךְ
לְאַבוּד כָּל הַכֶּסֶף שֶׁל תְּכַנְיּוֹת הָעֵבוּדָה לְבֵית-הַמְּדַרְשׁ הַגְּדוֹל, וְהֵן
בַּשְּׁבִיל קִבְּלַת רְשִׁיוֹנוֹת כָּאֵן וְכוּ' וְכוּ'. אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שֶׁבֹא יְבוֹא יוֹמוֹ, קֹדֵם רוֹצִים לְהִרְאוֹת לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם הַצְּלָחַתְנוּ,
וְאַחֲרֵי-כֵן יִקְבַּל אֶת שְׁלוֹ וְכוּ'.

הַעֲקָר רְאִי לְהַתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְאַל תִּהְיֶי שְׁבוּרָה מִשׁוּם בְּקִרְת
שְׁעוֹשִׁים עֲלֵיךְ, כִּי אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, מִי שָׂרַק עוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר יֵשׁ
עָלָיו בְּקוֹרוֹת, הֵן אֲמַתִּיּוֹת וְהֵן שְׁקִרִיּוֹת, הֵן מִצַּד קִנְאָה וְהֵן מִצַּד
לְתַקֵּן וּלְיִפּוֹת יוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', עַל-כָּל-פָּנִים לֹא צְרִיכִים אַף פְּעַם
לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אִם לוֹקְחִים עַל עֲצָמָם אִיזוּ
מְשִׁמָּה בַּשְּׁבִיל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, צְרִיכִים לִידַע אֲשֶׁר תִּכְף-וּמְיָד
יַעֲמַד וַיִּקּוּם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע וַיִּרְצָה לְקַלְקֵל, וְלֹא צְרִיכִים
לְהַתְּבַהֵל וּלְפַחַד מֵאַף אֶחָד, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וַדִּיקָא
אִם הַכְּנָנָה הִיא בְּלַתִּי לַה' — מְצַלִּיחִים בְּהַצְּלָחָה יוֹצֵאת מִן הַכָּלָל
בְּרַבּוּי וּבְהַצְּלָחָה מְרַבָּה לְמַעַלָּה מְדַרְךָ הַטְּבַע, וְעַל-כֵּן אֵל תְּשִׁימִי לֵב

לְכֹל הַפֶּטְפוּטִים וְכוּ' וְהִרְכִּילוֹת וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְהַחְזִיק אֶת הַבֵּית-סֵפֶר בְּיָדַיִם מְאֹד מְאֹד חֲזָק, וּמִי יִתֵּן, שֶׁהִיָּה לִי אֶחָד שֶׁהִיָּה מִחְזִיק כָּךְ אֶת הַתְּלִמּוּד-תּוֹרָה, כְּמוֹ שְׁאַתָּה מִחְזִיק אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר, הָעֶקֶר רַק לְהַתְחַזֵּק, וְלֹא לִפְחַד מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שִׁכְג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קַרְח, כ"ח סִיּוֹן ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה קִבְּלֹתִי מִכְּתָב מ... שְׁבִיּוֹם י"ג תַּמּוּז הֵם עוֹשִׂים בְּמַתְנֵי"ס "סִיּוֹם סוֹף הַשָּׁנָה", וְהִיא רוֹצֶה לְהִזְמִין אֶת תּוֹשְׁבוֹת הַמְּקוֹם, וְעַל-כֵּן הִיא רוֹצֶה לְחַלֵּק אֶז חוֹבֶרֶת "בְּסִיּוּמָה שֶׁל שָׁנָה", וְלָכֵן אֵל תִּשְׁלַח לְהוֹרָאת קִבֵּעַ קִדְּם הַתְּאָרִיף הַזֶּה, וְכֵן תִּמְסֹר מֵה שֶׁנִּשְׁאַר חוּץ מִהוֹרָאת קִבֵּעַ, הַכֹּל רַק לְיָדָה, כִּי חָבֵל שִׁיתְּפָרְסֵם קִדְּם, כִּי כָךְ זוֹ תִּהְיֶה הַפִּתְעָה לְכֻלָּם, כִּי, לְדַעֲתִי, זֶה יֵצֵא מִשְׁהוּ יָפֵה מְאֹד, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הַמְּצִינָה, כִּי סוֹף כָּל סוֹף עֲבַרְנוּ שָׁנָה קָשָׁה מְלֵאָה מְסִירוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת "בְּצֶר הִרְחַבְתָּ לִּי", שֶׁהִיָּה לָנוּ בֵּית-סֵפֶר כָּל הַשָּׁנָה, וְזֶה גַם גְּלוּי, כִּי רָצוּ לְסַגֵּר אֶת זֶה כְּבָר כְּמָה פְּעָמִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָרְנוּ בְּנִסֵּי נִסִּים.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד, וְאַל תִּפֹּל בְּדַעֲתָךְ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי יֵשׁ עֲנָן שִׁיתְּהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, וְעוֹד תִּרְאֶה דְּבָרִים יָפִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַק צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּעַת צָרָה וְכוּ'. וְזֶה עֶקֶר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל — שֶׁמִּחְזִיק מִעֲמָד מְכֹל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר כָּלֵל, וְאַף שֶׁמְרַגֵּשׁ לְפַעֲמִים שְׁבָאוּ מִיָּם עַד נֶפֶשׁ, הָעֶקֶר הוּא שְׁקוֹרִין דָּעַר הַאֲלֹטָן זִיף, לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם,

זוה עקר הגדלות, שיוכל להחזיק מעמד בכל מיני מצבים כדרך רב חובל, שיודע איך להנהיג את הספינה נגד כל הרוחות שבעולם.

המצפה לשמע הטוב ממך.

תעשה עם החוברת הנ"ל כמו שבקשתי, כי זו צריכה להיות הפתעה לאנשי שלומנו.

כ' שכד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"בנאל עיר ברסלב", הנו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרו ויצילים מכל צרה צוקה, ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לשמח מאוד מאוד ביום השבת, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות, פ"ק ב', הלכה ח'): "ברכת ה' היא תעשיר" — זו ברכת שבת; כי תכף-ומיד שבאה שבת — באה מנוחה, וכשאדם ממשיך על עצמו אור השבת, נותנים לו נחלה בלי מצרים; ועל-כן צריכין לענג את השבת בכל מיני נעם. לכן ראו, אחי ורעי היקרים! לעשות בכל שבת-קדש ענג שבת, ותתועדו עצמכם ביחד, כי חכמינו הקדושים אמרו (שבת קלג.): פל המענג את השבת, נותנין לו נחלה בלי מצרים, וכל המענג את השבת, נותנין לו משאלות לבו. ומהו הענג? להרבות באכילה ובשתיה ובשמחה ובדבורי אמונה. ועליכם לדעת, שבוזה שמתאספים בליל שבת יחד, ומדברים דבורי אמונה בהשתוקקות אחריו יתברך, ומחזקים ומעוררים זה את זה, על-ידי-זה נמחלים

לְאָדָם כָּל עֲוֹנוֹתָיו. וְאֶצֶל חֲסִידִים מְדַקְדְּקִין מְאֹד מְאֹד לְהִתְאַסֵּף
בְּלֵיל שַׁבָּת אֶצֶל רַבָּם וְלִשְׁמַע תּוֹרָה, וְלִשְׁרֵי שִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת
לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְרַבְּנֵנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר בְּלֵיל שַׁבָּת נִמְשַׁכֵּת
עַל הָאָדָם הַתְּעוֹרְרוֹת כְּזוֹ וְהִשְׁתַּוְּקוֹת אַחֲרָיו יִתְבַּרַךְ, שְׂיֻכַּל
לְהִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי אֶל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׂיִפְרַח לוֹ כָּל הַלֵּילָה,
וְלֹא יֵדַע אִיפֹה הַלֵּילָה פָּרַח לוֹ מְרַב דְּבִקּוֹת, וְכֵן גָּלָה לָנוּ מוֹהֲרֵנוּ"ת
ז"ל, שְׂלֵיל שַׁבָּת יֵשׁ בּוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה כְּלֵיל יוֹם כַּפּוּר, עַל-כֵּן
צְרִיכִים לְנַצֵּל אֶת לֵילֵי שַׁבָּת מְאֹד מְאֹד, וְלִהְתַּוְּעַד יַחַד וּלְדַבֵּר יַחַד
דְּבוּרֵי אָמוּנָה וְהִשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשָׁךְ עֲלֵיכֶם אוֹר וְזִיו
וְחַיּוֹת וּדְבִקּוֹת הַבּוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ, וּתְחַזְּקוּ וּתְחַיּוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי.
אֲבָל צְרִיכִין לִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטִלִּים וּלְשׁוֹן-הָרַע
וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, כִּי שַׁבָּת הִיא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (זֶהר ח"ב
פח:), וְעַל-כֵּן אֲסוּר לְחַלֵּל שַׁבָּת, הֵינּוּ שְׂאֲסוּר לַעֲשׂוֹת חָלָל בְּתוֹךְ
הַשַּׁבָּת, כִּי שַׁבָּת הִיא אוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֲסוּר לְחַלֵּלָהּ, הֵינּוּ
לַעֲשׂוֹת חָלָל בְּתוֹךְ הָאוֹר אֵין סוּף, שְׂאֲזוּ נִתְהוּוּ הַקְּלָפוֹת, כִּי הַקְּלָפוֹת
נִתְהוּוּ מִהַחָלָל הַפְּנוּי. וְעֲלֵיכֶם לְדַעַת כִּי בְיוֹם הַשַּׁבָּת צְרִיכִים
לְהִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם, וְאֶפְלוּ אָדָם שְׂדַרְכוּ לְהִיּוֹת בְּכַעַס
כָּל הַשָּׁבוּעַ, חַס וְשָׁלוֹם, אֲבָל בְּיוֹם הַשַּׁבָּת כְּתִיב (שְׁמוֹת ל"ה, ג): "לֹא
תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם", וְאָמְרוּ עַל זֶה בַּזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, שְׂזֶה
סוֹבֵב עַל כַּעַס, לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ הַכַּעַס בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, אִף שְׂכַעַס
וּרְצִיחָה וּמַחְלָקָת הוּא עוֹן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, אֲבָל בְּיוֹם הַשַּׁבָּת צְרִיכִין
לִשְׁמֹר עַל זֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּדֵּי לֹא לְחַלֵּל אֶת הַשַּׁבָּת, הֵינּוּ לֹא לַעֲשׂוֹת
חָלָל בְּתוֹךְ הָאוֹר אֵין סוּף, שְׂאֲזוּ נִתְהוּוּ מִזֶּה הַקְּלָפוֹת, וּכְשֵׁי קְלָפוֹת,
אֲזִי בֹא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְשׁוֹרָה שָׁם, וְהוֹרֵס לְאָדָם אֶת הַחַיִּים, וְעַל-כֵּן
עַל-פִּי-רֵיב נַעֲשֶׂה לְאָדָם רֵיב בְּעָרֵב שַׁבָּת סְמוּךְ לְחִשְׁכָּה, כִּי אֲזוּ נִבְרָאוּ
הַשָּׂדִים וְהַרוֹחוֹת, וְהֵם מִשְׁתַּדְּלִים שְׂתַּהֲיֶה מַחְלָקָת בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם,
כִּדֵּי לְהַפֵּר לוֹ אֶת כָּל הַשַּׁבָּת, עַל-כֵּן אַתֶּם צְרִיכִין לְהִשְׁלִים בְּבֵיתְכֶם
בְּשַׁבָּת, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לִפְלֵ כַּעַס וּבְרָצִיחָה עִם הַיְלָדִים
בְּשַׁבָּת, אַדְרָבָה, שַׁבָּת צְרִיכָה לְהִיּוֹת כְּלָה קִדְשׁ, בְּלִתֵּי לֵה' לְבַדּוֹ,
לְשִׁמַּח וּלְרַקֵּד עִם הַיְלָדִים, וְלֶאֱכֹל סְעֻדַת שַׁבָּת שְׁלֵשׁ פְּעָמִים, שְׂהִיא
כְּנֻגַד אַרְבַּע עוֹלָמוֹת: חֶקֶל תְּפוּחִין קְדִישִׁין — זֶה הַמַּלְכוּת בְּלֵיל

שַׁבָּת, עֲתִיקָא קִדִּישָׁא — זֶה הַכֶּתֶר וְזֶה בְּבִקְרָא שַׁבָּת, וְזִעִיר אֲנִפִּין — זֶה הַתְּפָאֶרֶת, שֶׁהִיא בְּסַעְדָּה ג', וְאָז כְּשֶׁאוּכְלִין הַשְּׁלֹשׁ סַעְדוֹת בְּשַׁבָּת, יוֹצֵא עָלָיו כְּרוֹז מְלִמְעָלָה: "אֲשֶׁרִי הַמֶּאֱמִין, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁהִתְחַבֵּר אֵלַי, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁעָשָׂה אֶת רְצוֹנִי", כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים דִּרְשׁוּ מִפְּסוּק (שְׁמוֹת טז, כה): "אֲכַלְוֵהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם לֵה', הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ בַשָּׂדֶה", שְׁכַתִּיב ג' פְּעָמִים 'הַיּוֹם' כַּנִּגְדָּה שְׁלֹשׁ סַעְדוֹת שְׁאָדָם חַיִּב לְאָכַל בְּשַׁבָּת, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְהִזְהַר בְּשֹׁלֵשׁ סַעְדוֹת אֵלּוּ, וְתִאָרְחוּ אוֹרְחִים, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה בֵּיתְכֶם בֵּית וְעַד לְחֲכָמִים, בֵּית מְלֵא שְׂמֵחָה, וְאָז תִּרְגִּישׁוּ טַעַם אַחֵר בְּשַׁבָּת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רָע. וְעַלִּיכֶם לְדַעַת, כִּי עַקֵּר הַהִשְׁפָּעָה בָּאָה לְאָדָם בְּזִכּוֹת שְׂמִירַת שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְעַל-כֵּן אַל תִּתְּהוּ בְּטַלְנִים! רַק תִּשְׁמַחוּ כָּל הַשַּׁבָּת, וְאָז תִּרְאוּ שִׁיבֹא לְכֶם שְׂפַע בְּאִמְצַע הַשְּׁבוּעָה. כִּי רוֹאִים בְּנֵי-אָדָם שְׂבוּרִים לְגַמְרֵי מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, נִתְקָעִים בְּחֻבּוֹת וּמְסַבְכִים בְּעַרְבֵיּוֹת וּבְמִשְׁפַּנְתָּאוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא חֲסֵרוֹת צְרוּת וְכוּ' וְכוּ' הַצְּקִים קוֹפְצִים וְכוּ' וְכוּ', וְאִךָ אֶחָד אֵינּוּ תוֹפֵס מֵה קוֹרָה פֹּה? אֲבָל הַפְּטָרוֹן לְזֶה הוּא שְׂמִירַת שַׁבַּת-קִדְשׁ, לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קִדְשׁ וְלִשְׂמֵחָה. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה כה, סִימָן טז): בְּעַת שְׁאָדָם שׁוֹמֵר אֶת הַשַּׁבָּת, גּוֹזֵר גְּזֵרָה — וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַיְּמָה; וְעַקֵּר שְׂמִירַת שַׁבָּת הִיא הַשְּׂמֵחָה בְּשַׁבָּת, לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעַלִּיזִים בְּשַׁבָּת, וְאָז כְּשֶׁאָדָם שְׂמֵחַ בְּשַׁבָּת, וְשׁוֹמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִלְּרִיב בְּשַׁבָּת, דִּיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִמְשֹׁךְ עָלָיו שְׂפַע בְּרָכָה וּפְרֻגְסָה.

עַל-כֵּן רְאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְקַיֵּם כָּל זֹאת, וְאָז תִּרְאוּ אִיךָ שִׁישְׂפַע עֲלֵיכֶם שְׂפַע גְּדוֹל בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, וְלִמְעַן טוֹבְתְכֶם הַנִּצְחִית תִּתְּנַעְדוּ יַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזַק בְּשַׁבָּת, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד מִמַּחְלָקֶת, וְאָז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֶּאֱחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שכה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד
בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים נִפְחָתָ בִּי בְּזֶה
שְׁבִשְׁרָתָ לִי בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, שְׂאֵתָה רוּאָה הַתְּקַדְמוֹת גְּדוֹלָה אֲצִל
הַיְלָדִים, וּמָה גַם שְׂאֵתָה מִסְתַּפֵּל עַל צַד הַטוֹב שֶׁל הַיְלָדִים, כִּי כֵן
צָרִיךְ לְהִיּוֹת, כִּי בְּאֵמַת חֲסֵרוֹנוֹת יֵשׁ לְכַלְנוּ, אֲבָל צָרִיכִין לְהִסְתַּפֵּל
תָּמִיד רַק עַל הַטוֹב, כִּי הַזְּהִינֵנו רַבְּנוּ ז"ל, וְדָבָר זֶה הֵן עַל עֲצָמוֹ,
שְׂצָרִיךְ תָּמִיד לְהִסְתַּפֵּל רַק עַל הַצַּד הַטוֹב שְׁבַעֲצָמוֹ, וְלֹא לְשִׁבֵר אֶת
עֲצָמוֹ, כִּי זֶה אֵינוֹ פְּתוּרֵן לְשִׁבֵר אֶת עֲצָמוֹ, וְלִפְּל בִּיּוֹדֵי יְאוֹשׁ וּבִמְרָה
שְׁחֹרָה. וְכֵן צָרִיךְ לְהִסְתַּפֵּל בְּצַד הַטוֹב שְׁבַאֲשֵׁתוֹ וְיִלְדָיו וּבִשְׁל
חֲבָרָיו, תָּמִיד צָרִיכִין לְהִסְתַּפֵּל בְּצַד הַטוֹב, וּבִפְרָט רַבִּי עִם תְּלָמִידִים,
הוּא צָרִיךְ תָּמִיד לְהִסְתַּפֵּל רַק עַל הַטוֹב שְׁבַתְּלָמִידִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה
הַטוֹב יִתְבַטֵּל הָרַע, וְאֲפִלוּ שְׁזָה רַק מְעַט טוֹב, גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רַפּב): אֲשֶׁר 'עוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע', אִם
מִסְתַּכְּלִים רַק עַל הָ'עוֹד מְעַט' שְׂיֵשׁ בְּאָדָם, הוּא כָּבֵר לֹא רָשָׁע,
וְעַל-יְדֵי-זֶה "וְהַתְּבוּנָתָ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינֵנו", כִּי הוּא נִתְעַלָּה, וְאִם
רַבְּנוּ ז"ל אָמַר אֶת זֶה עַל רָשָׁע גָּמוּר, עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה רַבִּי עִם
תְּלָמִידִים צָרִיךְ לְהִסְתַּפֵּל עַל הַטוֹב, וְאֵז הָרַע מִמִּילָא יִתְבַטֵּל, וּבִפְרָט
יְלָדִים צְעִירִים. וְכִמוֹ שְׁכַתְּבָתָ לִי, שְׂעַכְשׁוֹ הַנְּסִיווֹת מְאֹד מְאֹד קָשִׁים,
וְאֶלְמָלָא לֹא עֲשִׂינוּ יְשִׁיבָה בִּיבְנָאֵל, אֲלָא שְׁפַחוּרִים לֹא יִסְתַּכְּבוּ עַל
הַרְחוּבוֹת בְּטְבָרְיָה בְּקִיץ, כְּבָר הִיָּה מִסְפִּיק, כִּי הַפְּרִיצוֹת עוֹשָׂה
פְּרִיצוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְלִדְעָתִי, אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אֵתָה צָרִיךְ לְהַגִּיד
לְהוֹרִים, כִּי כָּלֵם עוֹשִׂים אֶת זֶה כָּל-כֶּף שְׁחוּר. וְאוֹתוֹ דְּבָר הוּא בְּעַנְיָן
הַתְּלָמוּד תוֹרָה, בְּדַעְתִּי, בְּכָל מַחִיר לְפִתּוֹחַ תְּלָמוּד-תוֹרָה, וְאֵף שְׁכָל

דָּבָר קָטָן שְׁאֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת בְּכָל־לַיּוֹת בְּדַבְּרֵי רַבָּנוּ ז"ל בָּא לִי בַצָּרוֹת וּבַמְּנִיעוֹת גְּדוּלוֹת, מְכַל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן בַּפְּרָטִיּוֹת מֵה שְׁאֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת בְּשָׂבִיל יִבְנְאֵל, עַל זֶה מִמֶּשׁ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ לוחם כְּנַגְדִי, כִּי נִפְלְתִי בַחֲבוּבוֹת וּבַצָּרוֹת כְּאֵלוֹ, שְׁאֲנִי לֹא יָכוֹל אֶפְלוֹ לְהִסְבִּיר לָךְ, אִיךָ הִסְתַּבַּכְתִּי בְּכָל-כַּף הַרְבֵּה חוֹבוֹת, כִּי בָאוּ לִי הוֹצָאוֹת כְּאֵלוֹ, שֶׁבְחָלוֹם הָכִי שָׁחוֹר לֹא תֵאָרְתִי אוֹתָם, כִּי הִמְקִנָה בְּעֲצָמוֹ לְבָנוֹתָ, זֶה מִשֶּׁךְ אוֹתִי כִּמְעַט בְּמֵאָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף דוּלָר, כְּשִׁיגְמַר הַכֹּל, וְזוֹ הוֹצָאָה שֶׁכָּלֵל לֹא חֲשַׁבְתִּי וְחָלַמְתִּי עָלֶיךָ, כִּי אֲנִי לֹא צָרִיךְ לְבָנוֹת מְקוֹה, כִּי אֵת זֶה בּוֹנֵה הַמְּדִינָה, וְגַם מַחְזִיקָה אֵת זֶה, אֲבָל מֵה לַעֲשׂוֹת, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם 'סִדְר' אוֹתָנוּ, וּמִי מְדַבֵּר עוֹד מִהַמְּסִירוֹת וְהַכְּסָפִים שֶׁהֲלָכוּ מִמֶּשׁ לְטִמְיוֹן וְכוּ' וְכוּ', עַל-כֵּן אֲנִי רוֹאֶה עֲתִיד גְּדוֹל פֶּה בְּיִבְנְאֵל, וְאִף שֶׁעֲדִין הַכֹּל שָׁחוֹר, עִם כָּל זֹאת יְכוּלִים כָּבֵר לְרֵאוֹת הַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹר, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שֶׁעוֹד פֶּה יִגְוֹרוּ מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת חֲרָדִיּוֹת, אֲשֶׁכְּנִיזִים וְסִפְרָדִים, וַיְהִיָּה לָנוּ קְבוּץ נִפְלֵא מְאֹד מְאֹד, וְאֲזַכֶּה לְבוֹא לְגוֹר עִמָּכֶם, וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, יְדִידֵי הַיְקָר! רֵאֵה לְחִזּוֹק וּלְאֲמִץ אֵת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וּבְכָל מִינֵי דְבוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם תִּשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבַפֶּרֶט בְּעֵת הַשְּׁעוֹר בְּ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", תִּכְנִיס בָּהֶם הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם, וְכָל אֶחָד חוֹשֵׁב רַק מִפְּנֵי שֶׁהוּא גֵר בְּיִבְנְאֵל עוֹבֵר עָלָיו. תֵּאָמֵן לִי, שֶׁבְּמִקוּמוֹת אַחֲרֵים עוֹבְרִים פִּי-אֶלֶף מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר בְּיִבְנְאֵל, הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת זֶה לֹא יִבְנְאֵל, אֵלוֹ הָעוֹנוֹת, וְצָרִיכִין לְשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאִזּוֹ נִשְׁפַּע לְאָדָם שֶׁפַּע, כִּי לְמָה הָאָדָם מְסַבֵּף בַּחוֹבוֹת? כִּי כְּשֵׁי שׁ חוֹבוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת, אֲזִי יֵשׁ חוֹבוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּכְשִׁיזַכֶּה לְחַזֵּר בַּתְּשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּמִתְבוֹדֵד וּמִתְנַדֵּה לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מִתְקַן אֵת הָרוּחָנִיּוֹת, וּמִמִּילָא נִשְׁפַּעַת לוֹ גַּם גִּשְׁמִיּוֹת. וְלָכֵן צָרִיכִין לְחִזּוֹק וּלְאֲמִץ אֵת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיסְתַּכְּלוּ תָמִיד עַל הַצַּד הַטּוֹב שֶׁבַחֲיִים וּבַפֶּרֶט בְּיִבְנְאֵל, שִׁיְכוּלִים לְהִתְבוֹדֵד שָׁם בֵּין הַהָרִים, וְלֹא לְהִיּוֹת בְּטִלְנִים.

וְעַל-כֵּן רֵאֵה, יְדִידֵי הַיְקָר! לְחִזּוֹק וּלְאֲמִץ אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי

אֲשֶׁר כ' שְׂכוּ בְּנַחֵל כַּט
אֲפָנִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה נְסִים וְנִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרַכָּךְ.

שְׁלַחְתִּי לְךָ צִ'ק עַל חֲדָשׁ סִיּוֹן, וּמִסְתַּמָּא תִקְבְּלוּ בְּשָׁבוּעַ זֶה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כ' שְׂכוּ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר קִנְחָה, כ"ט סִיּוֹן ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלַח אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צָמוּד
בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלַבֵּל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּל־מִכָּל מֵה
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ. אֲנִי יוֹדֵעַ וּמְרַגֵּישׁ אֶת כְּאַבְךָ, עִם כָּל זֹאת רְאוּי לְךָ
לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד, שְׁזִכִּיתָ לְהִיּוֹת שְׁמֵשׁ אֲצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְעֲזַרְתָּ כָּל-כָּף
הַרְבֵּה, וּבְנֻדָּאֵי תִצָּא מִחוּבוֹתֶיךָ. הַעֲקֵר אֶתְּךָ צָרִיךְ לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד
לֹא לְהַפְגִּס לְחוּבוֹת לְמַעַלָּה מִפְּחוּתֶיךָ, הֵן אִמַּת שְׁהַסְמִ"ךָ-מ"ם סֵדֵר
אוֹתְךָ עִם הַבְּטוּחַ לְאַמִּי וּשְׂאֵר הַכְּנֻסוֹת, וְהִנֵּה הִיְתָה לְךָ פְּרֻנְסָה
מְסֻדָּרֶת כְּבָר לְשָׁנָה, וּבָא וְקִלְקַל זֹאת, תִּאֲמִין לִי, שְׁבֹא יָבוֹא עַל עֲנָשׁוֹ
וְכוּ' וְכוּ', אֵךְ אֵין לָנוּ סְבָלְנוֹת לְחַפְזוֹת עַל זֶה וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל סוּף
כָּל סוּף יִהְיֶה לוֹ עֲנָשׁ כְּזֶה, שְׁיִהְיֶה מִפְּרָסָם בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֶת
עֲנָשׁוֹ, כִּי מֵה עֲשִׂינוּ לוֹ, שֶׁהוּא רוֹדֵף אוֹתָנוּ כְּלַכְּךָ וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן
רְאֵה הַעֲקֵר לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּבְפִרְט בְּשַׁבַּת, שְׁתִּהְיֶה
רַק בְּשִׁמְחָה, וְאַל תִּדְאָג דְּאֵגַת חֲנָם, כִּי בְּשַׁבַּת אֵין צִ'קִּים וְאֵין בְּנִקִּים
וְאֵין מִשְׁפָּנָתָאוֹת, וְאֵין שׁוּם דְּבָר בְּשַׁבַּת, יֵשׁ רַק הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְעַל-כֵּן אַל תַּחֲלִל אֶת הַשַּׁבַּת, אַל תַּעֲשֵׂה חָלָל, לְחֻשָּׁב מִחֻשְׁבוֹת
אַחֵרוֹת, תִּשְׁמַח אֶת אִשְׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, וְתַעֲוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שְׁיֵאֲמְרוּ בְּזוֹ הַשַּׁבַּת תְּהִלִּים, שְׁיִהְיֶה לִי מִהִיכָן לְשִׁלֵּם אֶת כָּל

החובות, אני צריך גם-כן רחמים רבים, רחמים עצומים, פי הפיס ריק ואין בו, ומה שיכולים לעשות הוא רק לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, ובפרט ביום השבת, ועל-פני צריכין לעורר ולחזק את אנשי שלומנו יותר ויותר בענין אמירת תהלים בשבת, ולהשתדל שהילדים יגידו תהלים, וכן הילדים הגדולים ... שגם-כן יגידו תהלים, פי כמו שעושים חכרת תהלים לילדים, גם הילדים הגדולים ... צריכין לומר תהלים, ולארגן לעצמם חכרת תהלים, פי התהלים בשבת זה מאד מאד חשוב בשמים, פי אפלו כשאומרים תהלים באמצע השבוע, אמרו חכמינו הקדושים, שבקש דוד ממנו יתברך, שתהיה חשובה אמירת תהלים פעוסיק בנגעים ואהלות (שחר טוב, תהלים א), ופרשתי פעם, פי נגעים באים על לשון-הרע ורכילות וליצנות ודבורים אסורים וכו', ואהלות היא טמאת מת, שהוא אב הטמאה, הינו אפלו שאדם כבר חטא בכל מיני דבורים פגומים, ונעשה מצורע, רחמנא לישזבן, ועשה כל מיני חטאים שבועולם, עד שנמשכת עליו טמאת אבי אבות הטמאה, עם כל זאת יש בכלחם של אמירת תהלים לנקות אותו מפל מיני עוונות, פי חשובה אמירת תהלים בנגעים ואהלות, על אחת כמה וכמה כשאדם אומר בשבת תהלים — אין לתאר ואין לשער כלל את מעלת האומר תהלים בשבת, ובפרט בשעה שאומרם בבית-המדרש, שאמרו חכמינו הקדושים (שחר טוב תהלים סא): אמר דוד לפני הקדוש-ברוך-הוא, יהי רצון מלפניך שיהיה שירות ותשבחות שלי נאמרים בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לעולם; על-כן מי יתן שיתאספו אנשי שלומנו היקרים בשבת, ויאמרו ביחד תהלים, שגם הם יעשו חכרת תהלים, וזה ימשיך ברכה והצלחה לכל השבוע, ומי יתן, שיזכו לומר את כל ספר התהלים ביום שבת-קדש.

על-פל-פנים איך שהוא אסור לפל בדעתך כלל מפל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, פי גדול אדוננו ורב להושיע, ועוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, רק אל תפל בקטנות הדעת ובחלישות וכו' וכו'.

אודות הקרמיקה, אני בטוח שעוד ימצא משהו, צריכים קצת

אֲשֶׁר כ' שְׂכֹז בְּנַחֵל לֹא

לְלַחֵץ עָלָיו, קְרָמִיקָה זֶה יוֹתֵר יָפֵה מִגְרָנִיט, כִּי אִם כָּבֵד עוֹשִׂים אֶת זֶה, שְׂיַעֲשׂוּ מֶה שְׂיִוְתֵר יָפֵה, רַק אֵל תִּפְּל בְּחִלְיֹת הַדַּעַת, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר.

רְאֵה לְהַתְעַנֵּן בְּהַצָּעַת מַחִיר כַּמָּה צְרִיף לְעֵלוֹת לָנוּ גָדֵר, כְּדִי שְׁנוּכַל לְקַבֵּל רִשְׁיוֹן, וְכֵן לְעֲשׂוֹת מִתְקַן לְגֹז.

הַכֵּפֶל הַדָּבָר, הָעֶקֶר אֵל תִּפְּל בְּחִלְיֹת הַדַּעַת, וְאֵל תִּפְּחֵד כָּלֵל, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כ' שְׂכֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר קִרְחָ, כ"ט סִינּוֹן ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּאֵתִי לְבָרֵךְ אוֹתָךְ וְאֵת אֲשֶׁתְּךָ בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה עַל הָאֲרוּסִין שֶׁל בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, אֵינְךָ אֲתָה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שְׂשֵׁי לִי, וְאֲשֶׁר אֲנִי שֹׂמֵחַ בְּשִׂמְחָתְךָ, כִּי אֲתָה חֲקוּק בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, כִּי בְּאֵמַת מְסֻרְתִי אֶת נַפְשִׁי בְּעַבּוֹר יְלָדֶיךָ, כְּאֲשֶׁר יַעֲיֵד עָלַי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעֶצְמוֹ אֵיךְ שֶׁהָיָה קִשָּׁה, וְתִהְיֶה לְאֵל, כְּשִׁזְזוּכִים לְהַתְחַתֵּן — זֶה שִׂמְחָתִי וְזֶה חֶלְקִי מִכָּל עַמְּלִי, שְׂאֲנִי רוֹאֶה אֶת שִׂמְחָתְךָ, וְאֵינְךָ אֲתָה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַכָּאֵב וְהַצָּעַר שֶׁהָיָה לִי, בְּעַת שֶׁהַסְּמִיךְ־מ"ם הִרְשָׁע, יִמַּח שְׂמוֹ וְזָכְרוּ, אֲבֵד לָךְ אֶת פְּרִנְסָתְךָ, כַּמָּה בְּכִיּוֹת בְּכִיּוֹת לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִזְמִין לָךְ פְּרִנְסָה קְבוּעָה בְּחֻזְרָה, וּכְשֶׁשְּׂמַעְתִּי שֶׁקְּבַלְתָּ פְּרִנְסָה, הִיְתָה אֲצִלִּי שְׂמִחָה גְּדוֹלָה, וְכֵן הָיָה בְּעַת הַבְּנִיָּה, הָיָה לִי צָעַר כְּזֶה, וּכְשִׁזְזָה הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שֶׁהִתְחִילוּ לְעֹזֵר לָךְ, הִיְתָה אֲצִלִּי שְׂמִחָה גְּדוֹלָה. וְיִמֵּי יִתֵּן, שֶׁתִּזְכָּה כָּבֵד לִישׁוּעָה לְצִאֵת מִחֻבוֹתֶיךָ, וְתִשְׁלַם אֶת הַדִּירָה, וְתִכְנַס לְגוֹר בְּדִירָה הַחֲדָשָׁה עַל אִפּוֹ וְחֻמָּתוֹ שֶׁל הַסְּמִיךְ־

מ"ם הרשע. ומה שאנחנו צריכין עכשו, הוא רק התחזקות, לחזק את אנשי שלומנו להיות בשמחה ובשלום ובאהבה, כי בזה תלויה כל הצלחתנו — אם נחזיק את עצמנו ביחד בשלום ובאהבה, אחיה ורעות, ונהיה בשמחה, אז נראה נסים נגלים שיעשה הקדוש-ברוך-הוא עמנו, כי הכל תלוי כפי השלום והאהבה שיהיה בינינו, ועל-כן עלינו למסר את נפשנו מאד מאד על נקדת השלום והאהבה, ולשמר את עצמנו מאד מאד ממחלוקת ומריבות ואי הבנות, אנחנו צריכין לחיות ביחד כמו משפחה אחת גדולה, ועל-ידי-זה נצליח את דרכנו בגשמיות וברוחניות גם יחד. ולכן ראה, ידידי היקר! לעזר לי בזה, ותמיד תעשה בחכמתך 'שמאל דוחה וימין מקרבת' (סוטה מז.), העקר שיהיה שלום והבנה הדדית בין אנשי שלומנו, ונחיה ביחד כמו משפחה אחת, וכל אחד ישמח בשמחתו של חברו, ויצטער בצרתו של חברו, חס ושלום, ועל נקדה זו אנחנו צריכים לחיות, וכך נצליח. ומכל שפן וכל שפן אנחנו צריכין למסר את נפשנו בשביל חנוף בנינו ובנותינו, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שאם נחזיק את עצמנו ביחד, יהיו שדוכים טובים לבנינו, ונוכל להקים דורות ודורי דורות על טהרת הקדש.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלת ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' שכח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר קנח, כ"ט סיון ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... ו... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם, וגדל שמחתי לשמע הטוב מכם — אין לתאר ואין לשער כלל.

הַעֲקֹר תַּחֲזֹקוּ אֶת עֲצַמְכֶם מְאֹד מְאֹד, שְׁתַּהֲיֶה בֵּינֵיכֶם אֶהְבֶּה, אַחֲוָה וְרַעוּת וְהִבְנָה הַדְּדִית, כִּי אַתֶּם אֲצַלְנוּ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבִים. וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו אֹהֲבִים אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, אַתֶּם עֲזֹר לְנוּ גְדוֹל מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט לְךָ ... הַיְקָר, שְׁאַתָּה הַיְסוּד שֶׁל תְּפִלַּת הַהֲתִיקִין, בְּיָדָי עוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְטוֹב מְאֹד הַהֲצָעָה שֶׁהֲצִיעוּ לְךָ לְבָנוֹת דִּירָה מְשֻׁלָּךְ, כִּי זֶה הֵכִי טוֹב וְהֵכִי זוֹל, וְלֹא צְרִיכִין לְקַפֵּץ בְּפַעַם אַחַת לְדִירָה גְדוֹלָה, אֲלֵא מִתְחִילִים לְאֵט לְאֵט, וּמַעַט גַּם-כֵּן טוֹב, וּכְמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, וְלֹאֵט לְאֵט יְכוּלִין לְבָנוֹת לְעֲצֹמוֹ מִמֶּשׁ אַרְמוֹן. הַעֲקֹר תַּחֲזֹקוּ אֶת עֲצַמְכֶם לְהִיּוֹת בְּיַחַד בְּאֶהְבֶּה, אַחֲוָה וְרַעוּת וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְאַחַד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה רַבָּה מְאֹד מְאֹד, וְיַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנוֹזְכָה לְפִתּוֹחַ תְּלַמוּד-תּוֹרָה הַשְּׁנָה, וְאִזּוֹ נִצְלִיחַ דַּרְכֵינוּ תְּמִיד, כִּי הַחֲנוּף הוּא הַיְסוּד בְּחַיֵּי הַיְהוּדוּת, לְחַנּוּף אֶת הַיְלָדִים עַל טְהַרַת-הַקְדָּשׁ. וְתִהְלֶה לְאֵל, פֶּה בְּיַבְנָאֵל אֲנִי מְקוּוֹה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזְכָה לְחַנּוּף אֶת יְלָדֵינוּ בְּדַרְךְ-אַרְץ גְּדוֹל, וְלְחַנּוּף אוֹתָם בְּגִיל צְעִיר.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, תַּחֲזִיּוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּכָל מִיּוֹנֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם, שְׁתַּקְנֵנו קַרְקַע לְבָנוֹת עַל זֶה בַּיִת, וְתִצְלִיחוּ דַּרְכְּכֶם.

תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְבַדֵּק אִם הַקַּרְקַע הִיא לְבִנְיָה, וְתִתְיַעֲצוּ עִם ... בְּכָל פְּרָטֵי הַבְּנִיָּה, כִּי הוּא כָּבֵד בְּקִי בְּדַבְרִים כְּאֵלָה.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתּוֹצִיאוּ אֶת כְּסוּפֵיכֶם וּרְצוֹנְכֶם לְטוֹבָה, וְתִזְכּוּ לְבָנוֹת בַּיִת נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִרְוּוּ נַחַת מִיְלָדֵיכֶם, וְתִצְלִיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כ' שֶׁכֶּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרַח, כ"ט סִינן ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד,
צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב פֶּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל שְׂמֻחָתִי, שְׂאֲנִי שְׂמַח
שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי עִם תְּלִמִידֵי הַיְשִׁיבָה שְׂאֵתָה מְשַׁקֵּיעַ בָּהֶם הַרְבֵּה,
יְעוֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּזָכוֹת זֶה, שְׂיִהְיֶה לָךְ גַּם נַחַת מִיְלֻדֶיךָ,
וּכְדָאִית פֶּל הַהִשְׁקָעָה שְׂמְשַׁקֵּיעִים בָּהֶם, וְצָרִיכִין לְהִסְתַּכֵּל רַק עַל
הַצַּד הַטוֹב שְׂבָהֶם, וְאִזּוּ כְּשֶׁהוֹלְכִים בְּצוּרָה כְּזוֹ — מְצַלִּיחִים מְאֹד
מְאֹד. כִּי בְּאֵמֶת טוֹב יֵשׁ אֲצֶל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּבְפֶרֶט אֲצֶל בְּנֵי
הַנְּעוּרִים, וְאִם לֹא פִּעְלָנוּ בְּזֶה שְׂפִתְחָנוּ יְשִׁיבָה כָּאֵן בִּיבְנָאֵל, שְׂלֹא
יְצַטְרְכוּ לְנִסְעַ בְּכָל יוֹם עִם הָאוֹטוֹבּוֹסִים לְטְבָרְיָה, וּלְהִסְתַּכֵּל עַל
הַפְּרִיצוֹת וְהַזְּבָל בְּרַחוּב וְכוּ' וְכוּ', כְּכֹר הִזָּה פְּדָאִי, וְזֶה צָרִיכִין
לְהִסְבִּיר לְאֲנָשֵׁי שְׂלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, וּמְכַל שְׂפָן וְכֹל שְׂפָן בְּעִנְיַן חֲנוּף
הַבְּנוֹת, שְׂצָרִיכִין מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה שְׂיֵשׁ לָנוּ בֵּית חֲנוּף מְעַצְמָנוּ,
וְאֲנַחְנוּ לֹא צָרִיכִין לְטַלְטֵל עַד טְבָרְיָה, וְצָרִיכִין לְהִסְתַּכֵּל עַל הַצַּד
הַטוֹב שְׂבְּכָל דְבָר, וְלִהְיוֹת אֲסִיר תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל
פֶּרֶט וּפְרָט, וְאֲסוּר לִהְיוֹת כְּפוּי טוֹבָה, אֲלֹא לְזָכֹר אֶת הַמְּסִירוֹת־נֶפֶשׁ
שְׂהִשְׁקִיעָה ... הַשְּׂנָה, מִמָּשׁ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, פֶּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְלִכְן
רְאֵה גַם אַתָּה לְהִשְׁקִיעַ בְּיְלָדִים, וּתְדַבֵּר עִמָּהֶם, וּתְסַפֵּר לָהֶם אֵיךְ
שְׂהוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים, שְׂיִהְיוּ יְלָדִים טוֹבִים, וְיִצְמַחוּ לְעוֹבְדֵי ה', כִּי הֵם
הַעֵינִים שְׂלִי, וְאֲנִי מִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם תָּמִיד.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוֹלָם, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
יְעוֹר לָךְ, שְׂתִזְכָּה לְהַצְלִיחַ בְּכָל דְרָכֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כ' של.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר "מִטְהוּ יִפְרַח", כ"ט סִיּוֹן ה'תשנ"ג.

שָׁפַע בְּרַכָּה וְחַיִּים וְכֹל טוֹב סְלָה, יִגְיַעוּ אֵל הַמּוֹרוֹת הַמְחַנְכוֹת, הַמְנַהֲלֹת, הַמְזַבְרִיחַ, וְאֵל כָּל הַתְּלַמִּידוֹת שְׁבֵבֵית-סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא" הַנִּקְרָא עַל שֵׁם אִמָּה שֶׁל בּוֹצִינָא קִדְיָשָׁא אֲדַמוּ"ר רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב זי"ע, הַזֵּי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִצְלִיחַן בְּדַרְכֵם אָמֵן.

בְּנַעַם וּבְשִׂמְחָה קִבְּלֵתִי אֶת הַיְדִיעָה אֲשֶׁר בָּהּ אַתָּן מוֹדִיעוֹת לִי שֶׁהוֹלַכְתָּ לְהַגְמֵר "הַשָּׁנָה" "בְּבֵית-הַסֵּפֶר", וְהִנָּכֵן מוֹצִיאוֹת לְאוֹר חוֹבֶרֶת "בְּסִיוָמָה שֶׁל שָׁנָה".

מָה אִמַּר לָכֵן! אֶלְמָלֵא כָּל הַיָּמִים דְּיוֹ, וְכֹל בְּנֵי-אָדָם לְבַלְרִים, וְהַרְקִיעִין גְּוִילִין, אִי אֶפְשָׁר לְרַשֵּׁם עַל פְּנֵי הַפֶּתַח אֶת מַעַלְתַּת בֵּית-הַסֵּפֶר "בֵּית פִּיגָא" שֶׁלָּנוּ בִּיבְנָאֵל, אֵין מְלִים בְּכֹלֵל, וְאֵין צָבָעִים בְּפֶרֶט, לְסַפֵּר וּלְצַיֵּר אֶת גְּדֹל הַמְּסִירוֹת-נַפְשׁ שֶׁנַּעֲשֶׂתָה הַשָּׁנָה בְּאִיזוֹ עִירָה קְטַנְטֻנָּה יִבְנָאֵל בְּאַרְצָנוּ הַקְּדוֹשָׁה, הָיוּ יְכוּלִים לְחַשֵּׁב שְׁאָנוּ נִמְצָאִים בְּאִיזָה אִי נִדַּח שָׁם רַחוּק בְּרוּסְיָה הַקּוֹמוֹנִיסְטִית לְפָנֵי חֲמָשִׁים שָׁנָה, אֲשֶׁר כְּדִי לְחַנּוּךְ אֶת הַנַּעַר, הָיוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַכֹּל בְּהַחֲבָא, לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר הַכֹּל מֵעֵין כָּל, כְּדִי שְׁלֵא יִתְפָּסוּ אוֹתָנוּ, וְיִסְגְּרוּ אֶת בֵּית-הַחֲנוּךְ, אִף לְצַעֲרָנוּ הָרַב, זֶה קָרָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל "הַשָּׁנָה הַזֹּאת" תִּשְׁנ"ג, כְּשֶׁכָּל הַגּוֹרְמִים מִיָּמִין וּמִשְׁמָאל לֹא רָצוּ לַעֲזוֹר לָנוּ כָּלֵל, וְלֹא עוֹד אֶלָּא בְּיַזְמַת אָדָם רָשַׁע מְרָשַׁע וּבְלִיעַל רָצוּ לְסַגֵּר לָנוּ אֶת בֵּתֵי הַחֲנוּךְ שֶׁהִקְמָנוּ הֵן לְהַכְנִים וְהֵן לְהַבְנוֹת בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, עִם כָּל זֹאת גְּדֹל הַמְּסִירוֹת נַפְשׁ שֶׁנִּטְבְּעָה בְּכֹל בֵּר יִשְׂרָאֵל, זֶה אֲשֶׁר הָיָה בְּעֶזְרָנוּ.

עֲבָרָה עֲלִינוּ שָׁנָה, שְׁבוּדָאֵי יִכְתֹּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן, אִף שֶׁקָּמַץ יְהוּדִים חֲרָדִים יִצְלִיחוּ כָּל-כָּף לְבָנוֹת בֵּית חֲנוּךְ חֲרָדִי לְבָנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּלִי שׁוּם עֶזֶר מִבַּחוּץ כָּלֵל, שְׂיִתְנַהֵג עַל-פִּי דְרָךְ הַמְּסוּרָה לָנוּ מִדוֹר

דור, שְׁתִּהְלֶה לְאֵל, אֵין לָנוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ עִם הַפְּרוֹת מִכָּל קְבוּץ חֲרָדִי
 בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאִדְרָבָה מֵאֲתָנוּ יִרְאוּ וְכֵן יַעֲשׂוּ עוֹד עֲצוֹת
 וּמוֹשְׁבוֹת, שְׁמִתְגוֹרְרִים יְהוּדִים חֲרָדִים, אֵיךְ שָׁעַם רְצוֹן וּמְסִירוֹת גִּפְשׁ
 יְכוּלִים לְעַמֵּד נֶגֶד הַרוּחַ וְהַזָּרֵם, וּלְחַנֵּף אֶת הַבָּנִים וְאֶת הַבָּנוֹת עִם
 הַצְּנִיעוּת וְהַדְּרֹךְ שֶׁקִּבְּלָנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְדוֹר דוֹר.

[אֵין כָּאֵן הַמָּקוֹם לְהַאֲרִיךְ אֶת הַמְּסִירוֹת גִּפְשׁ שֶׁהֵיְתָה מְנַת
 חֲלָקְנוּ הַשָּׁנָה הַזֹּאת, אַחֲרֵי כָּל מֵינֵי "מְסִירוֹת" שֶׁנַּעֲשׂוּ דִיקָא עַל-יַדֵּי
 אָדָם שֶׁהוּא צָרִיךְ לְיַצֵּג אֶת "הַדַּת", וְאֵיךְ שֶׁדִּיקָא הוּא אֲשֶׁר שָׁם לָנוּ
 רְגָלִים עַל יָמִין וְעַל שְׂמָאל, שֶׁלֹּא נוּכַל לְהִתְקַיֵּם, רַק יִהְיֶה הַהִכָּרַח
 לָנוּ לְהַכְנִיס אֶת יְלָדֵינוּ הַיְקָרִים לְבֵית-סֵפֶר מְעֻרָב בָּנִים וּבָנוֹת יַחַד
 (הֵיחָד לֹא תִהְיֶה), וְתִהְלֶה לְאֵל עַל-יַדֵּי הַמְּסִירוֹת גִּפְשׁ הַאֲמִתִּית לְמַעַנּוֹ
 יְתֻבְּרוּ, וְכִינוּ לְעֵבֶר שָׁנָה שְׁלֵמָה, שֶׁפִּתְחָנוּ "בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת
 חֲרָדִיוֹת", וְכֵן "תְּלִמוֹד תּוֹרָה לְבָנִים חֲרָדִיִּים" בְּגָלִיל — יַחֲדָם
 בְּמִינָם, וְאֵף אַחַד מֵהַתְּרַפּוֹט מְשֻׁרְדֵי עֶזֶר לֹא רְצוּ לְעֶזֶר לָנוּ כְּלוּם,
 מִמֶּשׁ כְּלוּם! וְהֵנִיחוּ אוֹתָנוּ מִמֶּשׁ הַפְּקָר, וְתִהְלֶה לְאֵל, הֵרָאנוּ דִרְךְ
 וְנִתִּיב, שֶׁרַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ, וּבִתְוֹךְ הַהֶסְתֵּר
 פָּנִים מִתְנוּצֵץ אוֹר הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית שֶׁמִּשְׁגִּיחַ עַל כָּלֵם,
 וּבְפֶרֶט עַל אֵלוֹ שֶׁאֵין לָהֶם עֶזֶר מֵאֵף אַחַד, וְעֵינֵיהֶם צוֹפִיּוֹת וּמְבִיטוֹת
 רַק אֵלָיו יְתֻבְּרוּ בְּעֶצְמוֹ, בְּוִדְאֵי עוֹד יֵצֵא לָנוּ לְחִבֵּר סֵפֶר שְׁלָם עַל
 הַקְּבוּץ הַגָּדוֹל שֶׁל יְהוּדִים חֲרָדִיִּים בְּיַבְנָאֵל, וְאֵיךְ שֶׁהַקִּימוֹ מוֹסְדוֹת
 חֲנוּף לְבָנִים וּלְבָנוֹת, וְיִקְהֵל חֲרָדִית יַחֲדָה בְּמִינָה, וְהִתְחַזְּקוּ אֶת זֶה
 מֵעַל לְכַח אָנוּשִׁי, עַל אֵף כָּל הָעֲפוּבִים וְהַמְּנִיעוֹת. וּמִי עֶמֶד בְּרֹאשׁ
 כָּל הַסְּתוֹת וְכוּ' — הַכֹּל יִדְפֵס, בְּעֶזְרָתוֹ יְתֻבְּרוּ, עִם מְסַמְכִים
 וְתִמוּנוֹת, לְמַעַן תִּשְׂאֵר 'אוֹת קִינ' לְדוֹרוֹת, שֶׁיִּדְעוּ הַדּוֹרוֹת הָעַתִּידִים
 אֵיךְ יְכוּלִים לְהִטְעוֹת אֶת הָעוֹלָם, רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן, וְאֵיךְ שֶׁצָּרִיכִים
 לְכַרַח מֵהַצְּבוּעִים, וְכֹאמוֹר לְעֵיל שֶׁאֵין כָּאֵן הַמָּקוֹם לְזֶה].

בְּנוֹתֵי הַיְקָרוֹת! הַקְּדַמְתִּי לְכֵן אֶת כָּל זֶה, כִּי בְּשַׁעַה שֶׁרְאִיתִי
 לְפָנַי עֵינֵי אֶת הַחוֹבֶרֶת "בְּסִיוְמָה שֶׁל שָׁנָה", דְּמַעוֹת שֶׁל גִּיל וְשִׂמְחָה
 נִצְנְצוּ בְּתוֹךְ עֵינֵי, לְרֹאוֹת אֵיךְ שֶׁבָּאֵי שֶׁל חֵילוֹנִיּוֹת נִזְכָּה לְגַדֵּל וּלְחַנֵּף
 בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאוֹרְהָ שֶׁל צְנִיעוּת וְקַדְשָׁה, אֲשֶׁר מִתְאַיְמָה מִמֶּשׁ

לירושלים ולבני ברק או לברוקלין, בין יהודים חרדים, מי היה יכול לתאר ולשער שאחרי כל-כף הרבה הרפתקאות וצרות, יסורים ומסירות וכו', בזיונות ושפיכות דמים וכו', דחקות ועניות וכו', נזפה להקים בנות חיל על דרך המסורה לנו מדור דור, בלי שום זיו ושנוי כלל כי הוא זה, ולא קבלנו שום תקציבים משום מקום שבעולם, ואף-על-פי-כן לא עזבנו הקדוש-ברוך-הוא, אלא בצר הרחיב לנו.

לזאת אמרתי לפרש קצת שיחתי לפניכן, ולהסבירכן מה המשימה של בת ישראל בזה העולם בכלל, ובשעה שבאים לגור במקום ובסביבה חלונית בפרט.

דוד המלך אומר (תהלים מה, יא): "שמעי בת וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך, ויתאו המלך יפוך, כי הוא אדוניך והשתחוי לו וגו', כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה" וגו'. ויש לדקדק בפסוקים אלו כמה דיוקים — למה מתחיל בלשון "שמעי" בת, וכופל והטי "אזנך", וכן מהו הלשון "וראי", וכן מה שיך לשבח עמך ובית אביך וכו'? אלא יש לומר על-פי מה שפרשתי את הפסוק (דברים לב, א): "האזינו" השמים ואדברה, "ותשמע" הארץ אמרי פי, שהתחיל בלשון "האזינו", וסיים "ותשמע", והוא על דרך המדרש (הובא בילקוט דברים, רמז תתקמב): "האזינו השמים" — לפי שהיה משה קרוב לשמים, לפיכך אמר "האזינו השמים", ולפי שהיה רחוק מן הארץ, לפיכך אמר "ותשמע הארץ", עין שם; נמצא שלשון "שמיעה" שיך אל מי שרחוק, והטי "אזנך" שיך אל מי שקרוב. והצדיק צריך לדבר עם שניהם — עם דרי מעלה, עם אלו שהם במדרגה עליונה, בסוד "שמים", וכן עם דרי מטה, עם אלו שהם במדרגה תחתונה, בסוד "ארץ". וזה שאמר דוד המלך אל בנות ישראל: "שמעי" בת, כאומר בת ישראל שפבר נתרחקה מן הקדשה, ונתחנכה בחנוף שאינו כשר, ונתגדלה באירה לא דתית וכו', "שמעי" אל מה שיש לי לומר, והטי "אזנך" סובב אל בת ישראל שאף פעם לא נתרחקה מן הקדשה, ונתחנכה תמיד בחנוף הכשר, כי "שמיעה" הוא שצועקים למי שרחוק — תשמע

אותי, והטי "אֲזַנְךָ" אומרים ולוחשים למי שְׁקֵרוֹב אֵלָיו — הִטָּה רק אֲזַנְךָ, וכָּבֵר תִּשְׁמַע אוֹתִי, "וּרְאֵי" אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (הוֹבֵא בְּיַלְקוּט תְּהִלִּים, רַמְזוֹ תשנ) פְּסוּק זֶה סוֹכֵב עַל אֲבֵרָהֶם אֲבִינוּ, שֶׁהִתְחִיל לְרֹאוֹת בְּעוֹלָם וְאָמַר: שָׁמָּה אֵין בְּעַל הַבֵּירָה שְׁמִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ, הַצִּיץ עָלָיו הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאָמַר: אֲנִי בְּעַל הַבֵּירָה. "וְשִׁכְחִי עִמָּךְ וּבֵית אָבִיךָ", זֶה שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית יב, א): "לֵךְ לְךָ מֵאֶרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ".

אָנוּ חַיִּים עֹכְשׁוֹ בְּדוֹר כְּזֶה, אֲשֶׁר מֵצֵד אֶחָד יֵשׁ הָעֵלָם וְהִסְתַּר גָּדוֹל, וְכָל דְּאֵלִים גָּבֵר הוּא מְנַצֵּחַ, מִי שְׁחוּמָס וּגּוֹזֵל וּמְרַבֵּה בְּשַׁחֲתוֹת, הוּא עוֹלָה לְמַעְלָה, וְשָׁמוֹ יוֹצֵא בְּעוֹלָם, וּמְצַדִּיקִים אוֹתוֹ בְּכָל מְקוֹם. וְדִיקָא אֵלּוּ הַרוֹצְחִים וְהַשׁוֹפְכֵי דָמִים, הֵם הֵם הַמְצַלִּיחִים, וְאֵלּוּ הַכְּשָׁרִים וְהַיִּרְאִים הָאֱמִתִּיִּים, הַמְאֲמִינִים בּוֹ תְּבַרְךָ, הֵם אֲשֶׁר סוֹבְלִים סָבָל אִים וְנוֹרָא, וְכָל אֶחָד רַק מְאֲשִׁים אוֹתָם כְּאֵלּוּ הֵיזָה בְּדִיוֹק הַהַפּוּף מִמֶּשׁ, אֵלּוּ הַרְשָׁעִים עֲשׂוֹ חֵיל, וְהַצַּדִּיקִים הֵם שְׁפִלִים וְנִרְמָסִים, אִף מֵצֵד שְׁנֵי מִי שֶׁרַק רוֹצֵה לְהַטוֹת אֲזָנוֹ לְשִׁמְעַ וְלִהְיֹזֵין אֶל הָאֱמֶת, וְאִזּוֹ יִרְאֶה אֶת בְּעַל הַבֵּירָה, מִי בְּעַל-הַבֵּית הָאֱמֶתִי בְּעוֹלָם, וְאִיךָ שֶׁהַכֵּל מִתְנַהֵג בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד, וְדָבָר קָטָן וְדָבָר גָּדוֹל אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, וְהַכֵּל בְּחֻשְׁבוֹן צָדֵק, וְאִף שֶׁהַכֵּל מְכַסֶּה וּמְלַבֵּשׁ בְּקַלְפָּה קָשָׁה, אִף כְּדִגְמַת הַפְּרִי שֶׁמְסַבֵּב עִם קַלְפָּה, וּכְשֶׁרַק מְקַלְפִים אֶת הַקַּלְפָּה, רוֹאֶה אֶת הַפְּרִי, כְּמוֹ-כֵן מִי שֶׁבִּאֲמַת מוֹסֵר נַפְשׁוֹ רַק בְּעִבּוּרוֹ תְּבַרְךָ, וְאֵינּוּ עוֹשֶׂה שׁוּם חֻשְׁבוֹנוֹת שֶׁל מָמוֹן, תְּקַצִּיבִים וְכְבוֹד וְכוּ', אִזּוֹ דִּיקָא זֹכָה וְרוֹאֶה אֶת גְּלוּי הַשְׁגָּחָתוֹ תְּבַרְךָ הַפְּרִטִי פְּרִטִית.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים מְסַפְּרִים לָנוּ עַל אֵיּוֹב, בְּשָׁעָה שֶׁסָּבַל יְסוּרִים קָשִׁים וּמְרִים, הַתְּלוּנָן אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאָמַר: שָׁמָּה הִתְחַלַּף לְךָ בֵּין אֵיּוֹב אֶל אֵיּוֹב, אֲנִי הָאֵיּוֹב שְׁלֵךְ, מָה אַתָּה רוֹצֵה מִמֶּנִּי?! "וַיַּעַן ה' אֶת אֵיּוֹב מִן הַסַּעְרָה" וְגו' (אֵיּוֹב לח, א), שֶׁדָּבָר עֲמוֹ מִבֵּין שְׁעָרוֹת רֵאשׁוֹ, הַרְבֵּה שְׁעָרוֹת בְּרֵאשִׁית בְּאָדָם, וְכָל שְׁעָרָה וְשְׁעָרָה יוֹצֵאת מִגּוּמָא מִיַּחְדָּת, וְאֵין יוֹצֵאוֹת שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת מִגּוּמָא אַחַת, כִּי

אם היו יוצאות שתי שערות מגומא אחת, הִיָּה הָאָדָם מְתַעֵוֵר, וְאֲנִי צוֹפֶה וּמְבִיט עַל כָּל הַבְּרוּאִים, וְשׁוֹמֵר עַל שְׁעֵרוֹת רֵאשִׁם, וְהַכֵּל בְּחֻשְׁבוֹן צְדָק, וְאִם כֵּן אֵיךְ אֲחַלִּיף בֵּין אִיּוֹב לְאִיּוֹב (בְּכֹא בְּתָרָא טו). בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה ד', סִימָן ד') הָרִי שְׁבַתְקָף הַיִּסּוּרִים, אִם רַק בּוֹרְחִין אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, תַּכְּף־וּמִיד הוּא מְתַגַּלָּה אֵלֵינוּ, וּמְגַלָּה לָנוּ אֵיךְ שֶׁהַכֵּל בְּחֻשְׁבוֹן צְדָק.

וְכָל זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת הַלְמוּד שְׁלֶכֶן, בְּנוֹתֵי הַיְקָרוֹת! אַתָּן צְרִיכוֹת לְהַחֲדִיר בֵּינֵינוּ, שְׁאֲנוּ חַיִּים רַק בְּצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל מֶה שֶׁרַק עוֹבֵר עֲלֵינוּ, הוּא רַק כְּדֵי לְנִסּוֹת אוֹתָנוּ אֶל מִי נִפְנָה בַּעַת צָרָה. עֲלֵינוּ לְזַכֵּר, כִּי עַל בֵּת יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר (תְּהִלִּים מֵה, יד): "כָּל כְּבוֹדָה בֵּת מְלֶךְ פְּנִימָה מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב וְגו', וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְלָקוּט תְּהִלִּים, רִמּוֹ תשנ): כָּל הַמְּצַנְעַת עֲצָמָה זָכְתָה לְמְשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוֹשָׁה, הֵינּוּ שְׂזוּכָה לְהַעֲמִיד מִמֶּנָּה כְּהַנִּים גְּדוֹלִים הַלּוֹבְשִׁים בְּגָדֵי כְּהֵנָה, שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם (שְׁמוֹת כח, יג): "וְעֲשִׂיתָ מְשַׁבְּצוֹת זָהָב", הַצְּנִיעוּת הִיא הַיִּסּוּד וְהִיפֵי שֶׁל בֵּת יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁאָמְרוּ (בַּמְדָּבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה א', סִימָן ג'): אִשָּׁה שֶׁהִיא מְצַנְעַת עֲצָמָה, אֶפְלוּ הִיא יִשְׂרָאֵלִית, רְאוּיָה הִיא שֶׁתִּנְשָׂא לְכֹהֵן וְתַעֲמִיד כְּהַנִּים גְּדוֹלִים; וְאָמְרוּ (מַגִּלָּה יג): בְּשֹׁכֵר צְנִיעוּת שֶׁהִיָּתָה בְּרַחֵל, זָכְתָה וַיֵּצֵא מִמֶּנָּה שְׂאוּל, וּבְשֹׁכֵר צְנִיעוּת שֶׁהִיָּתָה בּוֹ בְּשְׂאוּל, זָכָה וַיֵּצֵא מִמֶּנּוּ אֶסְתֵּר, שֶׁכָּל גְּאֻלַּת יִשְׂרָאֵל הִיָּתָה עַל יָדָהּ.

אֲנוּ חַיִּים עֹכְשׁוֹ בְּדוֹר פְּרוּץ כְּזֶה, שֶׁבְּעוֹנוֹתֵינוּ נִתְקַזְּמִים (תְּהִלִּים קו, לה): וַיִּתְעַרְבוּ בַּגּוֹיִים וַיִּלְמְדוּ מִמַּעֲשֵׂיהֶם, כָּל הָאֲפָנוֹת וְהַפְּרִיצוֹת, הַשְּׂקוּץ וְהַתְּעוֹב וְהַזָּהוּם שֶׁל הַגּוֹיִים — נִפְרָץ בְּתוֹכָנוּ, וּמַעֲלַת בֵּת יִשְׂרָאֵל אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁמְצַנְעַת עֲצָמָה וְהוֹלֶכֶת בְּצְנִיעוּת, וּמוֹסְרַת נִפְשָׁה לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּכַגְּדִים צְנוּעִים, וְאֵף שִׂישׁ לָהּ נְסִינּוֹת קָשִׁים וּמְרִים, הֵן מַצַּד הַחֲבָרָה וְהַסְּבִיבָה, וְהֵן מַצַּד הַמְּשַׁפְּחָה — הַקְּרוֹבִים וְהַרְחוּקִים, שְׁלוּעֲגִים לָהּ: מֶה לָךְ לְלַכֵּת עִם כְּסוּי רֵאשׁ, עִם שְׂמֵלָה בַּעֲלַת שְׂרוּוֹלִים אֲרָפִים, עִם גְּרָבִים הַמְּכַסּוֹת אֶת הַרְגָּלִים וְכו', וּבַפְּרָטִיּוֹת בְּשִׁעָה שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ בּוֹעֵרַת וְחָם מְאֹד, וְרוּאוֹת אֵיךְ שֶׁהַכֵּל פְּרוּץ, וְהוֹלְכוֹת הַנָּשִׁים פְּרוּצוֹת לְגַמְרֵי, וְאֵף־עַל־פִּי־כֵן בֵּת יִשְׂרָאֵל

הַפְּשָׁרָה שׁוֹמֵעֵת בְּקוֹלוֹ שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, שְׁמֹכְרִיז וְאוֹמֵר: "שְׁמָעִי בַת וּרְאִי" אֵת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִיךָ שְׁאִין בְּלַעֲדִיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא נִמְצָא פֶּאֶן עַמּוֹנוֹ, "וְהִטִּי אֲזַנְךָ" לְשִׁמְעַ אֵת קוֹלוֹ יִתְבָּרֵךְ, קוֹל הַפְּנִימִי שֶׁל הַבְּרִיאָה כְּלָה, שְׁיֹצֵא מִבֵּין הַשְּׁעָרוֹת, "וְשִׁכְחִי עִמָּךְ" תְּשִׁכְחִי עִכְשׁוֹ מִכָּל עִמָּךְ, שֶׁהוֹלְכוֹת בְּפִרְיָצוֹת וּבַגְּדֵי שַׁחֲזָן, בְּלִי כִסּוּי רֹאשׁ, בְּלִי שְׁרוּוֹלִים, בְּלִי כִסּוּי רַגְלִים, וְאֵל תִּסְתַּפְּלִי עַל הַמְּשַׁפְּחָה וּבֵית אָבִיךָ שְׁלוֹעֲגִים לָךְ, וְאִזּוֹ דִּיקָא אִם תַּעֲמִדִי, בְּתִי הִיָּקְרָה, בְּנִסְיוֹן הַקְּשָׁה הַזֶּה, שְׁלוֹעֲגִים לָךְ, אִזּוֹ "וְיִתְאַוּ הַמֶּלֶךְ יִפְיֶךָ, כִּי הוּא אֲדוֹנֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ", אֲדַרְבְּהָ, דִּיקָא בְּשַׁעָה שְׁעוֹבָרִים עֲלֶיךָ נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, שְׁכַלְן לֹועֲגוֹת לָךְ, וְאֵת נִמְצָאת בְּסִבִּיבָה חִלּוֹנִית, אוֹ הַמְּשַׁפְּחָה עֲדִין חִלּוֹנִית וְלוֹעֲגַת עֲלֶיךָ עַל הַבְּגָדִים הַצְּנוּעִים שְׁלָךְ — כִּסּוּי רֹאשׁ, שְׁמָלָה עִם שְׁרוּוֹלִים אֲרָפִים, וְגַרְפִּים, וְאֵת מִתְנַהֲגַת בְּצַנִּיעוֹת, אִזּוֹ דִּיקָא יִתְגַּלֶּה אֲלֶיךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעִצְמוֹ, "וְיִתְאַוּ הַמֶּלֶךְ" מַלְכֵי הַמַּלְכִּים "יִפְיֶךָ", וְתִדְעִי כִּי אֵין לָךְ מִמִּי לְהִתְפַּחַד אוֹ לְהִתְבַּיֵּשׁ, "כִּי הוּא אֲדוֹנֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִי רַק לוֹ" יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לְשׁוֹם בְּשָׂר וָדָם, וְאִזּוֹ דִּיקָא תִּרְאִי אִיךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִּיעַ עֲלֶיךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, כִּי כָּל אִשָּׁה הַהוֹלְכַת בְּצַנִּיעוֹת, נִשְׁפַּע עֲלֶיהָ חֵן מִלְּמַעְלָה, וְזוֹכָה לְגַדֵּל אֵת בְּנֵיהָ עַד שֶׁהֵם רְאוּיִים לְהִיּוֹת כַּהֲנִים גְּדוֹלִים, לְהִתְלַבֵּשׁ בְּבַגְדֵי מְשֻׁבָּצוֹת זָהָב.

בְּנוֹתֵי הַיְּקָרוֹת! זֶה הִיָּה מַעוֹלָם מְדוּת אִמָּהוּתֵינוּ הַקְּדוֹשׁוֹת: שָׂרָה, רַבְקָה, רְחֵל וְלֵאָה, שֶׁהָיוּ צְנוּעוֹת, וְעַל-כֵּן נִתְגַּלֶּה עֲלֵיהֶן שְׁכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזָכוּ לְבַעֲלִים צְדִיקִים כְּאֵלוֹ כְּמוֹ אֲבוֹת הָעוֹלָם: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, כִּי כִּשְׁהָאִשָּׁה מְצַנְעַת עִצְמָהּ וּמִתְנַהֲגַת בְּחֵן יְהוּדִי, עוֹזֶרֶת לְזוֹלָתָהּ וּמוֹסְרַת נַפְשָׁהּ בְּעִבּוּר חֶסֶד לַעֲשׂוֹת עִם אַחוֹתָהּ בַּת יִשְׂרָאֵל, חוּט שֶׁל חֶסֶד וְחֵן שֶׁל אֲמַת נִמְשָׁכִים עֲלֶיהָ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַלִּיחָהּ, שְׁבַעֲלָה נַעֲשָׂה תַלְמִיד חָכָם, וּבְנֵיהָ נַעֲשִׂים תַלְמִידֵי חָכְמִים, וּבְנוֹתֶיהָ נִשׁוּאוֹת לְתַלְמִידֵי חָכְמִים, וְכָל הַבֵּית נִתְהַפֵּךְ לְהִיּוֹת בֵּית שֶׁל תוֹרָה וּגְדֻלָּה. הַבְּטָחָה שֶׁהַבְּטִיחַן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים (בְּרִכוֹת יז.), וְהִיא מִתְחַלֶּקֶת עִם שְׁכַר הַתוֹרָה חֶלֶק כְּחֶלֶק, וְלֹא עוֹד שֶׁהִיא עֶקְרַת-הַבֵּית — לְשׁוֹן עַקֵּר הַבֵּית, כִּי כָּל

הַבַּיִת הַיְהוּדִי עוֹמֵד עַל צְנִיעוֹת וְקִדְשֵׁי הָאִשָּׁה, וְאֵז בַּעֲלָה הַעֲשִׂיר
הַכִּי גָדוֹל, כִּי 'אִיזָה עֲשִׂיר? כֹּל שֵׁישׁ לוֹ אִשָּׁה נָאָה בְּמַעֲשֵׂים טוֹבִים'
(שְׁבַת כה:).

וְלָכֵן, בְּנוֹתֵי הַיְקָרוֹת! הִנֵּה נִתְחַנְּכֶתֶן בְּבֵית-סֵפֶר שְׁלֵנוּ שְׂמַתְנַהֵל
עַל טְהַרַת הַקִּדְשׁ, וְשֵׁם קִבְּלָתֶן אֶת הַלְמוּדִים שֶׁלְמָדוּ אוֹתָנוּ אֲבוֹתֵינוּ
וְרַבּוֹתֵינוּ מִדּוֹר דּוֹר. נָא וְנָא הַכְּנִיסוּ אֶת דְּבָרֵי אֱלוֹ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אֶל
תּוֹךְ לַבְּכֶם, וְאֵל תִּקְשׁוּ שׁוֹם קְשִׁיּוֹת וְכוּ', וְאֵל יַעֲלֶה בְּלִבְכֶן שׁוֹם
סִפְקוֹת וְכוּ', אֲלָא תִדְעָנָה, שְׂדִיקָא עַל-יְדֵי מַדַּת הַצְּנִיעוֹת תִּזְכְּרִינָה
שְׂתִתְגַּלֶּה אֲלֵיכֶן מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֶצְמוֹ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ אֵינּוּ שׁוֹרָה אֲלָא
בְּמִקּוֹם צְנוּעַ, וְכֵךְ הִיָּה עֲמָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶפְלוּ בְּמַצְבִּים הַכִּי
קְשִׁים, שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ לֹא נִפְרְדָּה מֵאִתָּנוּ כָּלֵל, וְאִף שְׂמַבְחוּץ הִנֵּה
נִדְמָה כְּאִלוֹ אֵלֶּה הַרְשָׁעִים גְּדֹלוֹ וְהַצְּלִיחוֹ וְעָשׂוּ חֵיל, אֲבָל הַכֹּל הִנֵּה
רַק דְּמִיּוֹן, כַּעֲיֵן הַקְּלָפָה שֶׁעַל הַפְּרִי, כִּי תִכְּף-וּמִיד כְּשֶׁרַק קָלְפוֹ אֶת
הַקְּלָפָה, כְּכֹר נִתְגַּלֶּה הַפְּרִי, שֶׁהוּא פְּנִימִיּוֹת הַחֵן הַיְהוּדִי, גְּלוּי שְׂכִינָה.
וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים סִפְרוּ לָנוּ (הוּבָא בְּיִלְקוּט בְּלָק, רַמְזוֹ תשע"א): בְּשָׁעָה
שְׂפִירְדוּ יִשְׂרָאֵל לְמַצְרַיִם, הָיוּ צְנוּעִים כֹּל אֶחָד וְאֶחָד בְּתוֹךְ אֱהָלוֹ, לֹא
רְאוּבֵן מִבֵּיט בְּאִשְׁתּוֹ שֶׁל שְׂמַעוֹן, וְלֹא שְׂמַעוֹן בְּאִשְׁתּוֹ שֶׁל רְאוּבֵן,
אֲלָא כֹּל אֶחָד וְאֶחָד בְּאֱהָלוֹ צְנוּעַ, וְאֶפְלוּ כְּשֶׁהָיוּ שֵׁשִׁים רַבּוֹא
בְּמִדְבָּר, כִּף הָיוּ צְנוּעִים, אֶחָד לֹא הִסְתַּכֵּל בְּהַשְׁנִי, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל
הַצְּטִינּוּ תְּמִיד בְּמַדַּת הַצְּנִיעוֹת. וּבְעִוּוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, מֵאֵז שְׁגָלִינוּ בֵּין
הַגּוֹיִים, וְלָמָדוֹ מִמַּעֲשֵׂיהֶם הַרְעִים, וּבְפָרְטֵי פְּרִטִיּוֹת מֵאֵז שֶׁנִּתְעַרְבּ
בְּעַם יִשְׂרָאֵל הָעַרְב־רַב, שֶׁהַכְּנִיסוֹ אֶת כָּל תּוֹעֲבוֹת הַגּוֹיִים וּמַדּוֹתֵיהֶם
הַרְעוֹת בִּינֵיהֶם, עַד שֶׁהוֹרִידוּ מֵהֶם אֶת כָּל גְּדָרֵי הַצְּנִיעוֹת, וְהוֹלְכוֹת
בְּרִישׁ גְּלִי בְּבִגְדֵי פְּרִיצוֹת וְתוֹעֲבָה, לָכֵן עֲלִינוּ לְהִיּוֹת מְלֻגְיוֹנוֹ שֶׁל
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֵהַמְּשִׁיךְ אֶת שְׂרָשְׁרַת הַזֵּהָב
שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִדּוֹר דּוֹר, וְנִמְשִׁיךְ לֵילֶךְ כְּרָאוּי לְבַת
יִשְׂרָאֵל, וְלֹא נִסְתַּכֵּל כָּלֵל עַל הַרְחוּב וְהַזָּרָם, אֲלָא גֵלַף תְּמִיד נִגְד
הַזָּרָם וְאֶפְנַת הַרְחוּב, וְתְּמִיד גִּדַּע, שְׂאֲנַחְנוּ לֹא כְּמוֹ אַחֲרִים, אֲלָא
לְמַעַלְהָ מֵאַחֲרִים, כִּי אֲנַחְנוּ בְּנֵי אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, שְׂרָה, רַבְּקָה,
רְחֵל וְלֵאָה, שֶׁהַצְּטִינּוּ בְּמַדַּת הַצְּנִיעוֹת וְהַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּעַבּוּרוֹ

יְתַבְרֶךְ, וּבִשְׂכַר הַצְּנִיעוּת שֶׁהִיְתָה בְּבִנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם נִגְאָלוּ, וּבִשְׂכַר הַצְּנִיעוּת שֶׁל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל עֲכָשׁוּ נִזְכָּה לְהִגָּאֵל.

בְּנוֹתֵי הַיְקָרוֹת! אֵל נָא תִסְתַּכְּלֶנָּה עַל פְּגְעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן מֵה שְׁעוֹבֵר עֲכָשׁוּ עַל כָּלֵיוֹת הָעוֹלָם, וּבִפְרָט מֵה שֶׁקוֹרָה בֵּינֵינוּ עִם יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּתְעַרְבוּ בֵּינֵינוּ עַרְב־רַב, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּמִשְׁחִיתִים אֶת כָּל חֻלְקָה טוֹבָה מֵאֲתָנוּ, עַל-יְדֵי הַמְּסִיתִים וְהַמְּדִיחִים, שֶׁמְּסִיתִים וּמְדִיחִים נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ יְתַבְרֶךְ, וּמְדַבְּרִים בְּרִישׁ גְּלִי נִגְדוֹ יְתַבְרֶךְ, הַכֹּל לְכָל הוּא לְמַעַן הַנְּסִיּוֹן שֶׁמְּנַסִּים אוֹתָנוּ אֵל מִי גִלְף וְנִפְנָה בְּעֵת צָרָה מְרָה כְּזוֹת, אֲשֶׁר הַפְּרִיצוֹת וְהַתּוֹעֲבוֹת עוֹשִׂים פְּרָצוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּחֻדְשֵׁי הַקִּיץ, שְׂאֵז מוֹרִידִים מֵעֲצָמָם לְגַמְרֵי אֶת כָּל גְּדֵרֵי הַצְּנִיעוּת, וּמִסְתַּכְּבִים עֲרַמִּים כְּחִיּוֹת הַיַּעַר בְּלִי שׁוֹם בּוֹשָׁה וּכְלָמָה כָּלֵל, הִבָּה וְנִרְאָה דְגָמָא חַיָּה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי עַדִּין נִמְצְאוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֵׁישׁ לְהֵן אֲמוּנָה בְּרוּרָה בְּבוֹרָא יְתַבְרֶךְ שְׁמוֹ, וְאֶנְחָנוּ מֵאֲמִינִים עַדִּין בְּחֻקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִין אָנוּ מִתְּפַעְעִלִים מֵאֵלֶּה הַרְשָׁעִים, אֲשֶׁר נִרְאָה כְּאֵלוֹ מְצַלִּיחִים בְּשִׁחִיתוֹתָם וּבַגְּנוּבוֹתָם, כִּי הַכֹּל הִבֵּל וְרַעוּת-רוּחַ, הַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, וְהַכֹּל רַק קְלָפָה שֶׁמְּסַבֶּכֶת אֶת הַפְּרִי — פְּנִימִיּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִם נוֹרִיד אֶת הַקְּלָפָה, תַּכְּף-וּמִיד יִתְגַּלֶּה הַפְּרִי, שֶׁהוּא פְּנִימִיּוֹת חִיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יְתַבְרֶךְ הַגְּנוּז בְּכָל פְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, וְנִדַּע אֲשֶׁר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁגֵּיחַ בְּהַשְׁגָּחַה פְּרִטֵי פְּרָטִיּוֹת, וּמְדַבֵּר אֵלֵינוּ מִבֵּין שְׁעֵרוֹת רֵאשֵׁנוּ, וּמְגַלֶּה לָנוּ אִיךְ שֶׁבִּתְקַף הַצְּרוּת וְהִיסוּרִים שְׂאָנוּ עוֹבְרִים עֲכָשׁוּ, עַדִּין הוּא אֲתָנוּ, וְלֹא נִתְחַלֵּף, חֵס וְשְׁלוֹם, אוֹיֵב אֵל אוֹיֵב, אֲלֵא נִדַּע הֵיטֵב הֵיטֵב, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָנוּ עַד מְאֹד, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּשָׁעָה שֶׁהַנְּשִׂים נִזְהָרוֹת מְאֹד מְאֹד בְּמַלְבוּשֵׁי צְנִיעוּת, שְׂאֵז נֶאֱמַר (דְּבָרִים כג, טו): "וְהִיא מִחְנִיף קְדוּשׁ, וְלֹא יִרְאָה בָּהּ עֲרוֹת דְּבָר וְשֵׁב מֵאַחֲרֶיהָ", כִּי בְּלְבוּשׁ בְּגָדֵי פְּרִיצוֹת, מְגַרְשִׁים, חֵס וְשְׁלוֹם, אֶת הַשְּׂכִינָה מִמְּחַנְנוּ.

וְעַל-כֵּן, בְּנוֹתֵי הַיְקָרוֹת! רְאִינָה לְהַתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לִילֵךְ רַק בְּבִגְדִים צְנוּעִים הַמְּכַסִּים אֶת כָּל גּוֹפְכֵן, וְאֵל תִּתְבַּיֶּשְׁנָה מִפְּנֵי הַמְּלַעֲיָגִים, אֲדַרְבָּה תִּלְכְּנָה בְּגֵאוֹן כְּפִי שְׂרָאוּי לְבַת יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּגָדֵי

הצניעות זה גזר ראשנו, שאנו זוכים לעשות רצון בוראנו, ואפלו שעומד רשע מרשע, ורוצה להכריח אתכם ללמד בבית-ספר מערב, חס ושלום, על-ידי המסירות שלו שמוסר אותנו תמיד, עליכן למסור את נפשותיכן על דבר זה, כי זה בכלל גלוי עריות, רחמנא לצלן, שצריכות הנשים למסור נפשן בעבור זה, כי חובת ההפרדה בבית-ספר בין הבנים להבנות זה חיוב גמור ואינה חמרא בעלמא, וההפרדה צריף להיות בין בלמודים ובין במשחקים, וכף פסקו כל הפוסקים, וראוי להחמיר אפלו בכתות גן וא"ב (עין בתשובת יביע אמר, חלק ד', חלק אבן העזר, סימן ד') וכן הוא בתשובות שלו (יחנה דעת, חלק ד', סימן מו), והמקל בדברים אלו, בשביל איזו סבה שרק תהיה — יקלו חזיו, ואפלו שטוענים שבזה מקרבים נשמות ישראל אליו יתברך, הכל שקר גמור, כי לך לך אמרינן לנזירא סחור סחור ולכרמא לא תקרב (שבת יג.), והתוצאות הראו ההפך, שכל מי שהלך בדרך זו, שלא הפריד בין הבנים לבנות, אפלו בימי קטנותם בגן ובכתה א"ב, ומכל שכן בגיל יותר גדול, שלבסוף יצאו לתרבות רעה, רחמנא לצלן.

ועל-כן בנותי היקרות! ראו להחמיר בזה מאד מאד, ואל תפחדו כלל מהמסירות והפחדים שמפחידים אותנו, כי הכל הבל ורעות-רוח, הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו, ואף שכלם נותנים את הצדק להרשע הזה, אין לנו להתפעל ממנו כלל, כי בו ברגע שרק נוגעים בדת תורתנו הקדושה, אפלו כי הוא זה, כבר מוכיח סופו על תחלתו, שהוא אפיקורס גמור וכופר בעקר, ומכל שכן וכל שכן כשנוגעים בעקרים חמורים ביהדות: כשרות המקנה וכשרות הערוב, ומכשילים את הרבים באסורי כריתות ואסורי סקילה, צריכים להתרחק ולהבדל מאדם כזה, והקדוש-ברוך-הוא אשר הצילנו בכל הדורות מכל הקמים עלינו, כן יצילנו גם עכשו, אל נא נטעה עצמנו כרגע, ולא נמשך אחר רוח הזמן, אין לנו רק דעת תורתנו הקדושה, ורק על זה נמסר את נפשנו, כי התורה היא גר לנו המאירה בכל דרכינו.

הארכת קצת לכן, מאחר שאנו גרים במקום שאין שם הרבה

חרדים לדבר ה', וצריכים שמירה גדולה לא להתפס ברשת המינים ודעות נפסדות, ובפרטיות ממי שמתחזה לדתי, והוא מתנימר להיות המנהיג הדתי, אשר כבר אמר ינאי המלך לאשתו: אל תתיראי מן הפרושין ולא ממי שאינן פרושין, אלא מן הצבועין שדומין לפרושין, שמעשיהן מעשה זמרי, ומבקשים שכר כפנחס (סוטה כב): נא ונא בנותי היקרות! תהיינה מסורות לדת תורתנו הקדושה, וללכת בדרך התורה ולהתנהג בדרך ארץ ובצניעות, ותקננה לעצמכן מדת החסד לעשות חסד עם הכל. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (הובא בילקוט הושע, רמז תקכב): אמר הקדוש-ברוך-הוא, חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה מכל הזבח שזבח שלמה לפני; כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד שעושים ישראל זה עם זה, וביותר שיכת מדת החסד בנשים שעוזרות זו לזו, ובפרט שכנות שמלוות זו לזו אפלו דבר פעוט — בצל או שום או מלח וכו' או שומרות על הילדים וכו', החסד הזה שעושות זו עם זו, מאד מאד חביב אצלו יתברך, כי (יבמות עט): שלשה סימנים יש באמה ישראלית: רחמינין, בישינין וגומלי חסדים; ואם חסרה אחת ממדות אלו, סימן שמשהו לא בסדר. ועל-פן עליכם להחזיק עצמכם ביחד תמיד באהבה, אחנה ורעות, וללמד ביחד, ולעזר אחת לשניה, ובכוח החסד והצניעות והטוב שבכן, נזכה להגאל גאלת עולם, על-ידי הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, שיופיע עלינו ויגאלנו גאלה נצחית, אמן בן יהי רצון.

המאחל לכן הצלחה נצחית...

כ' שלא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב

אֲשֶׁר כ' שלב בְּנַחַל מה

מִמֶּךָ. אוֹדוֹת הַכֶּסֶף שׁ... לָוֶה מִמֶּךָ, אֲנִי יוֹדֵעַ מְזֶה, וְהוּא לָוֶה אֶת זֶה בְּשִׁבְלִי, וְאֲנִי כֹבֵר אֶמְרָתִי גַם לְאֲבִיךָ מְזֶה, אַךְ בְּכָל פַּעַם כְּשֶׁרָצִיתִי לְכַתֵּב לָךְ, בָּאָה לִי טְרֵדָה אַחֲרַת, בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲנִי מְקוּוֶה לָבוֹא בְּשִׁבּוּעִים הַקְּרוֹבִים לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְאִזְ אֲשַׁלֵּם לָכֶם הַכֹּל, כִּי אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת הַטּוֹבָה שֶׁעֲשִׂיתֶם עִמִּי, מִמַּשׁ גְּמִילוֹת חֶסֶד, כִּי פְּשׁוּט הַמְּסִירוֹת מִהַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, מְכַנְיָסִים בְּחֻבוֹת מִיִּתְרִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּהַתְגַּלוֹת מַלְכוּת שָׁמַיִם, וּבְמַפְלַת הַטְּמָאָה וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא שִׁיאֲבָדוּ כָּלִיל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד עִם הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יָאִיר בְּחֻבְרוֹתָא, וְכֵן תְּבוֹאוּ לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלַּת הַנְּתִיקִין, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזֶה. וְאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: כִּיִּן שְׁסַמֵּךְ גְּאֵלָה לְתַפְלָה, לֹא פָּסִיק חוֹקָא כָּל הַיּוֹם (בְּרִכּוֹת ט:), כִּי כְּשִׁזְזוּכִים לְהַתְפַּלֵּל עִם הַנֵּץ, עֵת יַחֲוֹד הַשְּׂכִינָה עִם בְּעֵלָה, שְׁזֶה יַחֲוֹד בֵּין ו' ה', שֶׁהִיא הַגְּאֵלָה וּמִתְיַחֲדִים יַחַד, אֲזִי מִמְּשִׁיךְ שְׁמַחָה עַל כָּל הַיּוֹם.

וְכֵן רְאֵה לְהַתְמִיד לְבַדְךָ הַרְבֵּה בְּמַשְׁנֵיּוֹת כְּסֻדְרָן, וּתְפַרְשׁ שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כ' שלב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֻדְרַת קַרְחָא, כ"ט סִינּוֹן ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גֵּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

מָה אֶמַר לָךְ! מִי יוֹדֵעַ אֶת תְּפִעַל, אֲנִי כֹבֵר כְּתַבְתִּי לוֹ כַּמָּה מְכַתְּבִים וְכוּ', וְאִם גַּם לוֹ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת שְׁטִיפַת מַח, אִזְ בְּלָכֶם בְּסַפְנָה גְּדוּלָה, כִּי הוּא הִזָּה אֶצְלִי מִמַּשׁ כָּמוֹ בֵּן, וְכַמָּה שֶׁהוּא עֲזָר לִי בַּעַת הַתְּאַנַּת דְּרָכִים, לֹא עֲלִינוּ, אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָךְ, עֲזָר לִי מִמַּשׁ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ גְּדוּלָה יוֹצֵאת מִהַכֶּלֶל, וְלָכֵן יֵשׁ לִי רְגֵשׁ עֲדִין

וּפְנִימֵי אֱלֹהֵי וְכוּ', וּמִלְבַד זֹאת שְׁפֹשׁוּט גִּדְלָתִי אוֹתוֹ אֶצְלִי, וְכִידוּעַ לָךְ אֵיךְ וּבְאֵיזָה מַצָּב בָּא אֵלַי וְכוּ', וְעַכְשָׁו פְּלוּנֵי כָל-כָּף עוֹבֵד עֲלֵיו וּמִצְלִיחַ, אֲזוּ כָּבֵר אֵינִי יוֹדֵעַ מֵה לֹאמַר לָךְ, אֶלָּא דָּבָר זֶה, שְׁכַלְכֶם בְּסַפְנָה גְדוּלָה.

וּבִקְאֻמַת הַהוּא אֲבָד אֶת עוֹלָמוֹ, כִּי חֲשַׁבְתִּי לְקַחַת אוֹתוֹ לְרֹאשׁ הַכּוֹלֵל וְכוּ', וְתַכְף-וּמְיָד רְאִיתִי וְתַפְסֹתִי שְׁכַל כְּוֹנָתוֹ הִיא רַק לְהַפְךָ אֶת הַקְּעָרָה עַל פִּיהָ וְכוּ', אֲשֶׁר גַּם אֶצְלִי זֶה פְּלֵא גְדוּל, כִּי הַחֲזוּקָתִי מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה וְקִרְבָּתִי אוֹתוֹ, אֲבָל כְּפִי הַנִּרְאָה מִהַשְּׂמִים גְּלוּ אוֹתוֹ תַכְף-וּמְיָד קָדָם שְׁהִיָּה כָּבֵר מְאֹד, וְטוֹב שְׁעָה אַחַת קָדָם לְתַפְסֹת צְבוּעַ, וְחָבַל שְׁאֲבָד אֶת עוֹלָמוֹ, וְיָכוֹל לְהִיּוֹת שְׁלָנוּ זֶה טוֹב, שְׁנִתְגַלָּה פְּנִימִיתוֹ בְּעֵת וּבִשְׁעָה הַנִּכּוֹנָה וְכוּ', אֲבָל מֵה לְעִשׂוֹת עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֵינִי יוֹדֵעַ מֵה לֹאמַר לָךְ, חָבַל מְאֹד מְאֹד, אֵיךְ הִכְפֵּל הַדְּבָר, אִם גַּם ... גֵּרוֹ יְאִיר, הַצְּלִיחוּ לְעִשׂוֹת לוֹ שְׁטִיפַת מַח, אֲזוּ כָּלְכֶם בְּסַפְנָה גְדוּלָה, רַק תַּפְיִץ וְתַפְיִץ סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, זֶה הַפְתָּרוֹן הַיְחִידִי.

הַמְּאָחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כ' שלג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרַת קִנְחָה, כ"ט סִיּוֹן ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ. אוֹדוֹת הַשְּׂדוּף, תִּדְעַת כִּי הַכּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמֵה שְׁשִׁיךָ לָךְ זֶה יְבוֹא לָךְ, וְצָרִיכִים רַק לְנִסּוֹת. וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (חֵי"מ וְהַר"ן, סִימָן תַּקְצָה), שְׁשִׁישׁ לְאָדָם כְּמֵה שְׂדוּכִים, וְאֶפְלוּ בְּזֶה שְׁמִדְבָרִים בְּבֵית פְּלוּנֵי אוּלֵי טוֹב לְפְלוּנֵי וְכוּ', הוּא כָּבֵר בְּחִינַת שְׂדוּף, וּמִכָּל שְׁכָן כְּשֶׁתְּבַחֵר נִפְגַּשׁ עִם הַבְּחִינָה וְכוּ', וְלֹא נִעְשָׂה מְזֵה שׁוּם דְּבָר, זֶה גַם-כֵּן כָּבֵר שְׂדוּף וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֵין לָךְ לְהַשְׁבֵּר כָּלְל, רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לָךְ מֵה שְׁהוּא יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׁטוֹב בְּעִדְךָ.

הַעֲקָר רָאָה לְחִזּוֹק עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא סוּד
הַהֲצִלָּחָה, וְתִשְׂמַח אֶת הַוְרִיף הַיְקָרִים, וּבּוֹא יְבוֹא גַם יוֹם יְשׁוּעָתְךָ.
וְעַקֵּר הַיְשׁוּעָה הִיא אֵיף לְזָכוֹת לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וּלְגִלוֹת
וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנּוּ ו'ל בְּעוֹלָם, כְּדֵי לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי,
וּלְהַפְנוֹת אֶת כָּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וַיִּדְעוּ כָּלֵם כִּי אֵין בְּלַעֲדָיו
יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעוֹזֵר לָזֶה וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

רָאָה לְכַתֵּב לִי וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

כ' שלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קִרְח, כ"ט סִינן ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְזוּגְתוּ ...
שְׂיַחֲיוּ.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תַּכְּנִס לְשׁוֹם לַחֵץ בְּשָׁבִיל
הַמְשָׁלוֹחַ, כִּי בְּעוֹד שְׁבַעִים הַחֲתָן שְׁלִי ... גֵּרוּ יְאִיר, יַחְזוֹר, וְאִתָּה יְכוֹל
לְשַׁלַּח עִמּוֹ, זֶה לֹא נוֹרָא, אֲסוּר לְהַכְנִס בְּשׁוֹם לְחָצִים, זֶה הַכֹּל בְּכִלְל
דְּחִיקַת הַשְּׁעָה.

רַק תַּחֲזִקוּ עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּבְאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, כִּי
זֶה יְסוּד קִיּוֹם הַבֵּית, וְהַשְּׂמִיחָה מִיְשֻׁבַּת אֶת הַדַּעַת וְהַמַּח, וְנִצּוֹל
מִצְמִצּוּמִים וְקִטְגִיּוֹת, שְׁבַדְרָךְ כָּלֵל נִמְצָאִים בְּבֵית, שְׂאֲחָד מְדַקְדֵּק עַל
הַשְּׂנֵי וְכו', צָרִיךְ כָּל אֶדָם שְׂיִהְיוּ לוֹ כְּסוּפִים טוֹבִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ,
וְתַמִּיד יוֹצִיא מִפִּיו אֶת הַכְּסוּפִין טוֹבִים, וְזֶה יִגְרֵם שְׂבִאָמַת בְּמִשְׁךָ
הַזְּמַן יוֹכֵל לְהוֹצִיא מִהַפֶּח אֵל הַפַּעַל אֶת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִין שְׁלוֹ.
כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ו'ל (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סו, וְסִימָן לֵא),
וּבִיּוֹתֵר מְרַבָּה לְדַבֵּר מִזֶּה מוֹהֲרַנ"ת ו'ל (בְּלְקוּטִי־הַלְכוֹת, עֶרֶב, הַלְכָה ג';

ובהלכות אִמְנוּן, הִלְכָה ד'; אֲשֶׁרנוּ שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אַמַּת כְּזָה, רַבֵּי רַחֲמָן כְּזָה, וּמְלַמְוִדִים כְּאֵלוֹ.

הַעֲקָר רָאוּ לְהִתְקַדֵּם בְּכָל יוֹם קֶצֶת בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", שְׁזָה אֲצִלִי חָשׁוּב מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כ' שלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קִדְשׁ לְסֵדֶר קִנְחָה, רֵאש־חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֵת שְׁנֵי מִכְתָּבֶיךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּבֵינָן כֶּף הַיִּיטִי אֲצִל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל־כֵּן לֹא יִכְלָתִי לְעַנּוֹת לְךָ תִּכְף־וּמִידָה, בּוֹדָאֵי אֲנִי דֵּן אוֹתְךָ לְכַף זְכוּת, אָבֵל, לְדַעַתִּי, אֵתָה מְעַרְב פּוֹה פִּמָּה עֲנִינִים, קִדָּם כָּל, לֹא הִלְכָתִי אֶל חֲנֻכַּת הַבַּיִת, פֶּשׁוּט כִּי יִדְעַתִּי שֶׁהוּא טְבַעוֹ לְלוֹוֹת כֶּסֶף וְלֹא לְשֵׁלֶם וְכוּ', וּבִפְרָט שֶׁכָּל הָאֵכֶל שֶׁהִיָּה עוֹשֶׂה לְחֻנְפַּת הַבַּיִת, הִיָּה סַעֲדָה שְׁאִינָה מְסַפְּקַת לְבַעֲלֶיהָ, שְׁאֲסוּר לְהַנּוֹת מִמֶּנּוּ, הוּא הִיָּה נִכְנָס לְאִיזָה קִיטְרִינָג וּמִזְמִין סַעֲדָה שְׁלֵמָה בְּאֶלְף שְׁקָל... וְאַחֲר־כֵּף הִיָּה כָּלֶם אוֹכְלִים וּשְׂבַעִים, וּמְבָרְכִים בְּרִפְת־הַמְּזוֹן, וְהוּא אֵף פַּעַם לֹא הִיָּה מְשֵׁלֶם אֵת הַחֹב... נִמְצָא, שֶׁכָּלֶם בְּרָכוּ וּנְאָצוּ אֵת ה', חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי כְּשֶׁאוֹכְלִים גְּזֻלָּה, הוּא "בוֹצֵעַ בְּרַף נֶאֱץ ה'", רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן. וְעַל־כֵּן לֹא רָצִיתִי לְהִיּוֹת בְּחֻנְפַּת־הַבַּיִת, וּמִמִּילָא נִתְבַּטַּל כָּל הַעֲנָן, וּמִמִּילָא הוּא לֹא בַּעַל חֹב שֶׁל עוֹד אֶלְף שְׁקָל, זֶה דְּבַר אֶחָד.

דְּבַר שְׁנֵי, בְּעֵנִין הַחֹב שְׁלָךְ, לֹא פַעַם אַחַת דִּבְרַתִּי אֵתוֹ, וְכֵן בְּעֵנִין חוֹבוֹת שֶׁל אַחֲרִים, וְאֲנִי תָּמִיד אוֹמֵר מוֹסֵר בְּרַבִּים, שְׁמִי שְׁחִיב חוֹבוֹת שְׁיִשְׁלֶם, אַחֲרַת שְׁלֵא יִקְנָה אוֹ שְׁלֵא יִלּוֹה, תִּאֲמִין לִי, שְׁאֲנִי מְשַׁקֵּעַ בְּחוֹבוֹת, וְאֵף־עַל־פִּי־כֵן אֲנִי מְשֵׁלֶם לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּזַמְנֹו,

וְאֵף שְׁאֲנִי לֹקַח עַל עֲצָמֵי הַרְבֵּה דְבָרִים אֲשֶׁר יוֹתֵר מִכַּחֲוֵיתִי, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל לְשֵׁלֵם לְכָל אֶחָד וְאֶחָד.

דְּבַר שְׁלִישִׁי, מֵה שְׁקָרָה עִם הַשְּׁטְרִימֵל — זֶה גְּנֵבָה גְלוּיָהּ, וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְהִתְחַמֵּק מִכָּל הַסְּפוּר. אֶחָד נוֹתֵן לָךְ חֲמֵשׁ-מֵאוֹת דּוֹלָר — "לָךְ תִּקְנֶה לִי שְׁטְרִימֵל". וְהִלָּה אוֹמֵר: "בְּסֶדֶר". וְאֶחָד-כֶּף לֹא דָבִים וְלֹא יַעַר, לִקַּח אֶת הַחֲמֵשׁ-מֵאוֹת דּוֹלָר וּבִזְבֹּז אֶת זֶה, וּכְשֶׁהוּא בָּא אֵלָיו וְשָׂאֵלוֹ: "אֵיפֹה הַשְּׁטְרִימֵל?" וְדוֹחָה אוֹתוֹ בְּלֶךְ וְשׁוֹב, וּכְשֶׁעוֹבֵר שְׂבוּעַ וְשְׂבוּעִים אַחַר כַּמָּה פְּעָמִים דְּחוּי שֶׁל לָךְ וְשׁוֹב, אָז הֵהוּא מִתְחִיל לְצַעֵק עָלָיו: "מָה עָשִׂיתָ לִּי?!" וְהוּא מִתְחִיל לֹמַר: "לֹא גָתַתָּ לִי כֶסֶף, זֶה לֹא נִכּוֹן". וְהֵהוּא נִבְהֵל: "אֵיךְ יָכוֹל לְהִיּוֹת דְּבַר כֵּזֶה, שְׁקָר גַּם כֵּזֶה... בְּקִצּוֹר, זֶה הֵיטָה גְּנֵבָה לְאוֹר יוֹם, וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְהִתְחַמֵּק מִזֶּה, כִּי פָּשׁוּט גְּנֵב מִמִּישֶׁהוּ כֶסֶף, וּמֵרַב בּוֹשֶׁה שְׁתַּפְּסוּ אוֹתוֹ, הִכָּרַח לְשֵׁלֵם, וְזֶה הָיָה כָּל הַסְּפוּר. וְכַנְרֵאָה שְׁלִקְחָתָּ שְׁלִשָּׁה סְפוּרִים, וְעַרְבַתָּ אֶת זֶה בְּיַחַד, וְחִשְׁבָתָּ כְּאִלּוּ אֲנִי עוֹשֶׂה אֵיפֹה וְאֵיפֹה בֵּין זֶה לְזֶה, עַד שְׁכַתְּבָתָּ לִי מֵה שְׁכַתְּבָתָּ וְכוּ' וְכוּ', וְתִאֲמִין לִי שְׂאֲצָלִי יָקָר כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּכְשֶׁאֲנִי רוֹאֶה אֵיזוֹ עוֹלָה, אֲנִי אוֹמֵר אֶת זֶה תִּכְף-וּמִיָּד, עַל-כֵּן אֵל יְהִיָּה בְּלִבְךָ עָלֵי שׁוֹם דְּבַר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׂבָעוּלָם, וְתִדַּע, שְׂבִזָּה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׂבָּרִים וּגְלִים, שְׂסוּבֵל צְרוֹת וְיִסוּרִים מִבֵּית וּמִבְחוּץ, וְהָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הַתְּחִזּוֹת — לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמוֹ. וְעַקֵּר הַתְּחִזּוֹת הוּא עַל-יַדֵּי הַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, לְהִיּוֹת קְבוּעַ לְדַבֵּר עִמוֹ וְתִבְרָךְ, וְלִשְׁיַח וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו וְתִבְרָךְ, וְיִזְכֶּה לְיִשׁוּב הַדַּעַת אִמְתִּי, לְיִשָּׁב אֶת עֲצָמוֹ מֵה אֲנִי עוֹשֶׂה בְּזֶה הָעוֹלָם. אֵךְ בְּאַמֶּת רִבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), שְׁגַם בְּשִׁבִיל יִשׁוּב הַדַּעַת צְרִיכִין לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְיִשָּׁב אֶת דַּעַתוֹ, אֶלָּא עַל-יַדֵּי שִׁמְחָה, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵיךְ זוֹכִים לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה? מִבְּאֵר שֵׁם, שְׁצָרִיכִין לְחַפֵּשׂ נְקֻדוֹת טוֹבוֹת בְּעֲצָמוֹ. וְכַמוֹכָא בְּלְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפ"ב, וְלִדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת.

ובְּאֵמַת תִּדַע, אֶהוּבִי, יְדִידִי הַיְקָר! כִּי בְּדוֹר הַזֶּה שׁוֹמְעִים כָּל מִינֵי מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים שְׁעוֹבְרִים עַל בְּנֵי אָדָם, חֲלֵי סֶרְטָן, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וּמָה שְׂאֲנָשִׁים סוֹבְלִים, רַחֲמָנָא לְצִלָן, מְכַאוֹבִים רָעִים, וּמָה שְׁרוּאִים עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים שְׁעוֹבְרִים עַל בְּנֵי-אָדָם, וְלָכֵן רְאוּי לַתָּן תּוֹדָה וְהוֹדָא לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֲסֵד חָנּוּם שֶׁנָּתַן לָנוּ אֶת הַבְּרִיאוֹת, וְאֶפְלוּ שֶׁהָאָדָם מְרַגֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ חָלוּשׁ, עִם כָּל זֹאת תָּמִיד לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לַתָּן תּוֹדָה וְהוֹדָא לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם נוֹתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָא לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לַתָּן תּוֹדָה וְהוֹדָא לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִכְנַס בְּךָ יִשׁוּב הַדַּעַת.

אֲנִי מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַמְצִיא לְךָ אֶת הַכֶּסֶף עַל-יְדֵי שְׁלִיחַ שְׂיִסַּע לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה.

נָא לְמַסַּר אֶת הַסְּפָרִים רַק אֶל ... כִּי אֲשֶׁתּוֹ מִמָּנָה עַל הַסְּפָרִיהַ בְּיַבְנָאֵל.

כְּשֶׁהֵייתִי בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּקִשְׁתִּי הִרְבֵּה מִמֶּנּוּ ז"ל עֲלֶיךָ, שְׁכַבְרֵי יַרְחִיב לְךָ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּפְּלֵתִי תִשְׁמַע וְתִתְקַבֵּל לְמַעֲלָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! ראו לשמח מאד מאד על נעם חלקכם, על אשר בנחל שם חלקכם וגורלכם, שאתם יודעים מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, רבי המגלה לנו את אמתת מציאותו יתברך, רבי המגלה לנו את הענין של תפלה והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו, אשר האדם המרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, הוא חי חיים טובים, חיים ערבים ומתוקים, ונפקחות עיניו, ורואה תכף-ומיד את השקר הגדול ששורה וכו' וכו', כמובא בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן א', שעל-ידי תפלה נעשה בבחינת מלוא, ואז אין בעל חוב מעיז לבעל חובו, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא ג'): אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו; ועל-פן מי שזוכה להרבות בתפלה והתבודדות, ונזדבף מחו ומחשבתו, אז נעשה הוא בחינת מלוא, וכל הלווים מתבטלים לפניו, שאז נתגלה השקר, כי מי שאוחז בתפלה, הוא נכלל באין סוף ברוך הוא, ותכף-ומיד נתגלה מי שהוא בשקר וכו' וכו', ורואים בחוש, איך שיכולים להטעות בני-אדם לעשות עצרת תפלה והתעוררות... ומי? ... דיקא, שעל ידו נעשתה שרשרת האסונות, הוא דיקא עושה תפלה והתעוררות... כדגמת שמוסרים לחתול לשמר על החלב... וחכמינו הקדושים אמרו (שבת קלט): אם ראית דור שצרות רבות באות עליו, צא ובדק בדיני ישראל, שכל פרעניות שבאה לעולם לא בא אלא בשביל דיני ישראל, לא צריכים לחפש הרבה בעוונותינו הרבים, מכשילים אסורי כריתות ואסורי סקילה ומיתות בית דין ולאין וכו' וכו', אז פלא שיש אסונות. אם יכולים להגיד: יותר טוב שלא יטבלו, מאשר ילכו להמקוה שלנו, אז מה אתם רוצים...

על-כל-פנים איך שהוא עלינו להתאחד יחד, כי כזה שנהיה ביחד באהבה, אחנה ורעות, שום קלפה ושום סטרא אחרא לא יוכלו לנו, כי העקר הוא האחדות והאהבה, כי פשיש שלום ואהבה בין אנשי שלומנו, אנו מבטחים מרבנו ו"ל, שלא יקרה לנו שום דבר. ועקר האחדות הוא להיות מאחדים בדעת אחת, שאין לנו רק את הקדוש-ברוך-הוא, ואף שעבר עלינו בחיינו כבר כל-כף הרבה צרות ויסורים ומרירות, וסבלנו מסירות מהמוסר, ימח שמו, אשר

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְרַשׁ אֲגָדָה): מִי שֶׁמוֹסֵר אֶת יִשְׂרָאֵל, רְאוּי לְהִשְׁלִיכוֹ לְכַלְבִּים; כִּי עוֹן הַמְּסִירָה מְאֹד מְאֹד חָמור, וּבִפְרָט לְקַלְקֵל לְבַנְי-אָדָם פְּרִנְסוֹת, זֶה מְאֹד מְאֹד חָמור אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבִפְרָט מִי שֶׁהוּא מְלֹא גִבּוֹת וְחָמָס, אֵיךְ אֵינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ וְכוּ' וְכוּ', עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא מֵאָחַר שְׂזָכֵינוּ לְהִתְנַדֵּעַ מִרְבֵּנוּ ז"ל, שֶׁגָּלָה לָנוּ אֶת עֲנִין הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, לְדַבֵּק אֶת עַצְמָנוּ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-כֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵחַ מְאֹד מְאֹד עַל נֶעֱם חֻלְקָנוּ, שֶׁתְּהִלָּה לָאֵל, אֵין לָנוּ חֻלְק בְּצַבּוּעִים וְגִבְנִים וְחֻמְסָנִים וּמוֹסְרִים כְּאֵלוּ, וְאִדְרָבָה עָלֵינוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשָׁנוּ בְּיוֹתֵר לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכֹל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר עַל זֶה צְרִיכִים לְמִסֵּר אֶת נַפְשָׁנוּ, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עוֹבֵר עֲכָשׁוּ בְּאַרְצָנוּ הַקְדוּשָׁה מַה שֶׁעוֹבֵר — כָּל מִינֵי אֲסוּנוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְהַכֹּל נַעֲשֶׂה מִפְּנֵי הַצַּבּוּעִים הָאֵלוּ, שֶׁהֵם גּוֹרְמִים מַה שְׂגוֹרְמִים, שֶׁמְכַשִּׁילִים אֶת הָרַבִּים בְּאִסּוּרֵי כְּרִיתוֹת, וּסְקִילָה וּמִיתוֹת בֵּית-דִּין, וְלֹאִין הַחֲמוּרִים, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְאַחַר-כֵּן עוֹשִׂים עֲצָרַת תְּפִלָּה וְהַתְּעוּרוֹרוֹת... וְהַמּוֹן עִם הַתְּמִימִים הוֹלְכִים אַחֲרֵיהֶם, וְלֹא יוֹדְעִים שֶׁהֵם הֵם הַגּוֹרְמִים כָּל הַצָּרוֹת. וְעַל-כֵּן עָלֵינוּ לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבָּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, הַפְּרִיצוֹת עוֹשֶׂה פְּרִצוֹת בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנַעֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִכְשָׁלִים בְּפִגְם-הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, אֲשֶׁר בְּזָה רְאוּי לָנוּ לְשֹׁמֵחַ מְאֹד, שְׂזָכֵינוּ לְהִתְיַשֵּׁב חוּץ לְיִשׁוּב, וְשֵׁם נִזְכָּה לְגַדֵּל אֶת יְלָדֵינוּ בְּצַנִּיעוֹת, וְלַחֲתוֹן אוֹתָם בְּגִיל צָעִיר, שֶׁלֹּא יִדְעוּ מִשׁוֹם חֹטֵא. וְזֶה כָּל רְצוֹנֵי וְכִסּוּפֵי — לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבָּנוּ ז"ל, וְלִשְׁדוֹךְ אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת בְּגִיל צָעִיר, שִׁיְהִיו קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים וּשְׂמוּרִים מִפְּגַם-הַבְּרִית, כִּי בְּזָה אֲתֵם יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת הָעֶבֶר שְׁלָכֶם וְכוּ' וְכוּ', לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם בְּעִבּוּר חֲנוּךְ הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת, שִׁיְהִיָּה חֲנוּךְ טְהוּר וְקְדוּשׁ.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתְּתַפְּלֵנוּ בְּכִלְיֹת וּבִפְרָטִיּוֹת עָלֵי, שֶׁאֲזַכֶּה לְצֵאת מֵהַחֹבוֹת שֶׁהִשְׁקַעְתִּי, כִּי יֵשׁ לְפָנַי עוֹד הַמּוֹן עֲבוּדָה לְעִשׂוֹת וְלְבָנוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שֶׁתְּעַזְרוּ לִי בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, שֶׁנִּזְכָּה הַשָּׁנָה לְפִתּוֹחַ

תלמוד-תורה לכל הגילאים, ונעשה את זה במקום נפרד, לא עם הישיבה קטנה, כדי שהם יצליחו, ונביא מלמדים יראי שמים, וכן ברוך הוא וברוך שמו זכינו שנה שלמה שהיה לנו חנוף לבנות לכל הגילאים, ואנחנו רואים איך שהצלחנו בדרך יוצאת מן הכלל, ולכן ראוי לנו לשמח מאד מאד, ולבקש על להבא, שנמשיך שהיה לנו תלמוד תורה לבנים ובית-ספר לבנות על טהרת-הקדש, ותהיה הפרדה מחלטת בין הבנים והבנות, ובכלל טוב מאד שתחזקו את עצמכם, ותחזקו את עצמכם ביחד באהבה, אחוה ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק, ועל-ידי-זה נצליח כל ימי חיינו.

נא ונא, אחי ורעי היקרים! תכניסו את הדברים האלו בתוך לבכם, ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כ' שלז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תקת, ב' דרא-שיח'ש תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וכן מכתבך הקודם, ורציתי לכתב לך, אך טרדתי הרבים מנעו אותי.

אודות שאטה משלם את החובות קצת לכל אחד, כבר דברנו מזה פעמים אין מספר, כי רק זו הדרך ורק כך תוכל לשלם לכלם, בכל פעם באים אלי אנשים ושופכים את לבם הקשה עליך, שאטה חיב להם וכו' וכו', ועל-כן ראה להתחיל לשלם לכלם, והעקר לפיסס, שאכן אתה מענין לשלם, וכך לא תשאיר אצלם טעם מר וכו'. ובאמת בזכות זה תוכל לשלם, ואצלו יתברך מאד מאד יקר מי שאינו מצער את הבריות, ומכל שכן שלא תהיה בכלל (תהלים לו, כא): 'לזה רשע ולא ישלם', שהרשע כבר לזה על מנת שלא ישלם, ולהפוך צדיק, כל פונתו היא רק חונן ונותן לכל מי שפא

אֵלָיו, הוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ וְאֶת זְמַנוֹ הַיָּקָר מִכָּל לַתֵּן לְכָל אֶחָד, וְאִינוֹ עוֹשֶׂה חֲשׁבוֹנוֹת מַה יִּהְיֶה אַחֲר־כֶּךָ, שְׂיָבֹוא אֵיזָה צְבוּעַ, וַיַּעֲשֶׂה לוֹ שְׂטִיפַת מַח.

בְּעֵינַי ... גִּירוֹ יֵאִיר, אֲנִי חוֹזֵר וְאוֹמֵר, אִם הִצְלִיחוּ גַם לוֹ לַעֲשׂוֹת שְׂטִיפַת מַח, אֲזִי אֵין לִי כֶּכֶר מַה לוֹמֵר לָכֶם, רַק זֶה שְׂכַלְכֶם נִמְצָאִים בְּסִפְנֵה, וְאֲנִי אֶת נַפְשִׁי הִצַּלְתִּי, כִּי יָדַעְתִּי גַם יָדַעְתִּי אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל הַעֲסֵק שְׂאֲנִי עוֹסֵק בְּפָרְסוּם שֵׁם רַבְנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, אֶקְבֵּל מַה שְׂאֶקְבֵּל וְכו', וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ יָקוּם עָלַי, אֲשֶׁר בְּאֵמֶת כָּל מַה שְׂאֲנִי סוֹבֵל יְסוּרֵי תַפְתַּת בְּבִיתִי וְכו', אֲשֶׁר אֵין לְפָנָה שָׁל הָאָדָם לְהַסְבִּיר וּלְפָרֵשׁ זֹאת, וּמִי שְׂקָרוֹב אֶצְלִי וְעֵינַיִם פְּתוּחוֹת לוֹ וְכו', יְכוֹל לְרַאוֹת וּלְהִבִּין וְכו' וְכו', וּמִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן מִבְּחוּץ וְכו', וּבְפָרֵט בְּעֵינַי יִבְנָאֵל, שֵׁם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ נִתְלַבֵּשׁ, שֶׁהוּא הוּא טָמֵא מְטָמֵא, מְכַשִּׁיל אֶת הַרְבִּים, רַחֲמָנָא לְצַלָן, בְּאִסּוּרֵי כְרִיתוֹת, וְכָל הַפְּרוֹז לַעֲשׂוֹת יוֹם תְּפִלָּה — מְגַחֵךְ, כִּי נוֹתְנִים לְחַתוּל לְשֹׁמֵר עַל הַחֲלָב... הֲלֹא כָּל הָאֲסוּנוֹת שְׂרַק קוֹרִים בֵּין הַתּוֹשְׁבִים, זֶה רַק מִמֶּנּוּ, רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְהִלּוֹאִי שְׂכָכֵר יִלְךְ וַיַּעֲזוֹב אֶת הַמְּקוֹם, כִּי לוֹלֵא הוּא, הָיוּ מְזִמֵּן רַב הַתּוֹשְׁבִים חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, וְהַנְּשִׁים הָיוּ שׁוֹמְרוֹת טְהוֹרַת הַמִּשְׁפָּחָה, אִף מִי יוֹדֵעַ דְּרַכִּי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, וּבּוֹדָאי יִגִּיעַ יוֹמוֹ, וַיִּקְבֵּל עָשׂוֹ, כִּי פְשׁוּט מְכַשִּׁיל אֶת הַרְבִּים בְּכָל מִינֵי אִסּוּרֵי כְרִיתוֹת וּסְקִילָה וּמִיתוֹת בֵּית-דִּין וְכו' וְכו', רַחֲמָנָא לְצַלָן.

וְלִכֵּן אֲנִי מְעוֹרֵר כָּל-כֶּךָ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל אַהֲבָה וְאַחֲדוּת, כִּי בְּרַגַע שְׂמַחְזִיקִים עֲצָמָם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת, אֲזִי לֹא יְכוּלָה לְשַׁלֵּט עָלֵינוּ טְמָאוֹת וְהַשְׁפָּעוֹת, אֲדַרְבָּה יוֹתֵר וְיוֹתֵר שְׁנֵהִיָּה בְּאַחֲדוּת, תִּהְיֶה לוֹ מִפְּלֵה מַה שְׂיוֹתֵר מֵהַר, וְנִפְטֵר מִמֶּנּוּ אַחַת וּלְתַמִּיד.

אוֹדוֹת נְסִיעָה לְרוֹמְנִיָּה וּמִשָּׁם לְצִיּוֹן רַבְנוֹ ז"ל, בּוֹדָאי הוּא דְבָר טוֹב מְאֹד, כִּי בְּאַרְץ אִף פַּעַם לֹא תוּכַל לְשַׁלֵּם כְּמָה שְׂמִבְקָשִׁים עַל שֵׁן, וְחֻבָּל גַּם עַל הַפֶּסֶף לְזֶרֶק בְּחֻנָּם, וְעַל-כֵּן זֶה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּסַּע, כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְתַקֵּן אֶת הַשֵּׁן, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד מְכַעֵר, וּמִמִּילָא אִם אַתָּה כֶּכֶר בְּרוֹמְנִיָּה, אַתָּה יְכוֹל לְקַפֵּץ אֶל צִיּוֹן רַבְנוֹ ז"ל, אֲשֶׁר

אָשֶׁר כ' שלח בְּנַחַל נה

אָמַר מוֹהַרְנָת ז"ל: כְּדַאי לִירֵד עוֹד הַפַּעַם אֶל זֶה הָעוֹלָם כְּדֵי לְהִיּוֹת
עוֹד פַּעַם אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּמִכָּל שָׁכַן שְׁעָרֵינָּה נִמְצְאִים בְּזֶה
הָעוֹלָם, בְּדַאי כְּדַאי לְנַסֵּעַ מִדֵּי פַעַם אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל. וְעַל-כֵּן
אֲשַׁרֶּיךָ אִם תִּסַּע מֵה שְׂיֹתֵר מֵהָר.

הַכֹּפֶל הַדָּבָר, אֵינִי יוֹדֵעַ אִם תִּפְעַל כְּכֹר אֶצֶל ... כִּי הֵהוּא צְבוּעַ
גָּדוֹל, וּכְכֹר עֶבֶד עֲלִיו הַרְבֵּה מְאֹד, וְהִלְוִאי וְהִלְוִאי שְׁלֵא יֵאבֵד אֶת
אֲשֶׁתּוֹ וְכוּ', וְדֵי לְחַכְמָא.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה הַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֵינִי יוֹדֵעַ אִם תִּפְעַל לְדַבֵּר עִם... הַסֵּמ"ך-מ"ם בְּדַאי צְנִיחָה אוֹתוֹ
לְדַרְשׁ בְּכַבוֹד רַב... בְּשַׁעַה שְׁכָל הַצְּרוֹת בְּאוֹת רַק מִמֶּנּוּ, יִמַּח שְׁמוֹ...
לֹא כְּתַבְתָּ לִּי אִם הֵייתָ בְּקִשָּׁר עִם...

הַמִּחְפָּה לְתִשׁוּבָה...

כ' שלח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת חֻקֵּי, כ' דְּרֵאשִׁיחֵי דְּשַׁמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

בְּנֶךְ נִמְצָא כְּאֵן, וּמִבְקֵשׁ לְכַתֵּב לָךְ.

רְאֵה לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד, ... גֵּרוֹ יְאִיר מִצְלִיחַ מְאֹד בְּלִמּוּדֵי
אֶצְלָנוּ, הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִזְכֶּה לְסִיּוֹת אֶת כָּל הַשָּׁמַיִם וְאֵז
יִתְחַתֵּן, הַעֲקֹר רְאֵה לְהַחְזִיק עֲצָמֶיךָ יַחַד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִהְיֶה
תְּמִיד שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, וְאֵז טוֹב לָכֵם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר חֻקֵּי, כ' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

הִנֵּה בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, נִמְצָא עֲכָשׁוֹ אֶצְלִי, וּבִקֵּשׁ לְכָתֵב שׁוּרוֹתַיִם אֵלָיו. בְּאַמַּת הָיָה בְּדַעְתִּי כָּל הַזְּמַן לְכָתֵב, אִךְ טְרִדוֹתַי רַבּוּ כְּמוֹ שְׂרָבוּ מַדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם: מִה שֶׁחֲשַׁק רוּצָה — הַטְרִדָה עוֹשָׂה.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּיוֹתֵר בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, בְּרוּךְ ה' ... גֵּרוֹ יְאִיר לֹמֵד כָּאֵן וּמְצָלִיחַ, וְהַבְּטַחְתִּי לוֹ כְּשֵׁי־סִיִּם ש"ס, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, יִתְחַתֵּן, נִקְנֶה שְׁנָה יִהְיֶה עַד שְׁנָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּרוּוֹ רַב נַחַת מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלִי לְהַתְּוַעַד תְּמִיד עִם נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִהְיֶי עִמָּהֶן בְּיַחַד, כִּי כְּשֶׁמְתוֹעַדִים בְּיַחַד — יֵשׁ שְׂמִיחָה וְיֵשׁ חִבְרוֹת וְיֵשׁ דְּבוּרִים וְכו'.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ בְּעִבּוּרְכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר חֻקֵּי, כ' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם לִידִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

כְּשֶׁתִּתְעוֹרֵר מִהַשְּׁנָה רְאֵה לְשִׁלַּח פָּקֵס, אֲנִי רוּצָה לְדַבֵּר עִמָּךְ דְּחוּף.

הַעֲקֹר אֵל תַּהֲיֶה כָּל-כֶּף נְפוּל בְּדַעְתָּךְ, עוֹד תִּרְאֶה דְּבָרִים יְקָרִים בְּחִיָּךְ, רַק חֲזַק וְאַמֵּץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַעֲקָר צָרִיכִים לְמַסָּר אֶת נַפְשָׁנוּ עַל אֶהָבָה וְאַחֲוָה וְאַחֲדוּת בֵּין
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִזּוֹ לֹא יוּכַל לָנוּ הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם כָּלֵל, לֹא בַּגְשְׁמִיּוֹת
וְלֹא בְרוּחָנִיּוֹת.

יֹתֵר מְאַחַר אֲשַׁלַּח פָּקֵס לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתְּדַבֵּיק אֶת זֶה
בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת.

כֹּה מְגַחֵךְ שֶׁהַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה יוֹם תְּפִלָּה. נוֹתְנִים לְחַתוּל
לְשֹׁמֵר עַל הַחֶלֶב... רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כָּל הָאֲסוּנוֹת הֵן בְּעֵטְיוֹ, כְּמוֹכָא
בְּגִמְרָא: 'לֵךְ וּבְדַק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל' (שְׁבַת ק"ט); אוֹמֵר לְנָשִׁים, שְׁמוּטָב
שְׁלֹא יִטְבְּלוּ כָּלֵל, הַעֲקָר לֹא לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בַּמְקוֹה שְׁלָנוּ, בְּשַׁעַה שְׁיָדוּעַ,
שֶׁהֲגֵאוֹן הַצְּדִיק רַבִּי מִשֶּׁה פִּינְשֵׁטִיין זצ"ל, הִזָּה מְמַלִּיץ לְעוֹרֵר אֶת
הַנָּשִׁים הַחֲלוּנִיּוֹת שֶׁתְּטַבְּלֵנָה אֶפְלוּ בַּיָּם, וְאַף עִם בְּגָד וְכוּ', הַעֲקָר
לְהַצִּילֵן מִדִּין כְּרַת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, עַד כְּדֵי כִּף הַתִּיר לְהֵן, וְכֵאֵן
בִּיבְנָאֵל הוּא מְסִית וּמְדִיחַ אֶת הַנָּשִׁים, שְׁיֹתֵר טוֹב שְׁלֹא תִלְכְּנָה כָּלֵל,
שְׁמוּ שְׁמִים עַל דְּבַר כְּזֶה! וְעוֹד מְחַפְּשִׁים בְּשִׁבִיל מִי בָּא כָּל הַצָּרוֹת
וְהִיסוּרִים וְכוּ'. וְמָה בְּעֵנִין דִּין 'מוֹסֵר', שֶׁהַחֲמִירוֹ חֲכָמֵינוּ כָּל-כֵּף, עַד
שְׂרָאוּי לְזַרְקוֹ לְכַלְבִּים וְכוּ'.

עַל-כָּל-פָּנִים אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צָרִיכִים לְהַחֲזִיק עֲצָמָם בְּיַחַד, וּדְיָקָא
עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ מְאֹד.

הַמְּחַכָּה לְתַשׁוּבָה מְהִירָה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְדַבֵּר עִמָּךְ...

כ' שמא.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר חֲקַת, כ' דְּרֵאשִׁי-חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם לְ... גֵרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר אֶת שְׂמֻחַתִּי כְּשֶׁדְּבַרְתִּי עִמָּךְ, מִמֶּשׁ בְּשַׁעַה
שְׂאֲנִי מְדַבֵּר עִמָּךְ, יְכוּלִים לוֹמַר: קָשָׁה עָלַי פְּרֻדְתָּךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף
אֲנִי יוֹדֵעַ אִיזוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ אַתָּה מְכַנִּיס בְּהַדְּפָסָה וְכוּ', וְעַל-כֵּן אַתָּה

מָאד מָאד חָשׁוּב בְּעֵינַי, כִּי כָּל עֲנִינֵי הוּא רַק הַדְּפָסָה — לְהַדְפִּים
כָּל יְמֵי חַיֵּי סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלַהֲפִיצָם בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

אֲנִי מְקַוֶּה שְׁתּוּכַל לַעֲשׂוֹת לִי אֶת הַטּוֹבָה הַזֹּאת שֶׁבִקְשָׁתִי מִמֶּךָ
בְּעֵנִין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ שָׁם.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי הָאֵם הַיִּיתָ בְּקֶשֶׁר עִם ... בְּעֵנִין הַסִּפְרִים לַסִּפְרָיָה,
וְכֵן הָאֵם קִבַּל סִפְרִים וְכוּ', וְכֵן מָה יֵשׁ לְ... לְמַסֵּר בְּקֶשֶׁר לְבֵית-סֵפֶר.

תִּצְלַח לְ... גֵרוֹ יְאִיר, הָאֵם הוּא נִמְצָא בְּבֵית, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר
עִמוֹ דְּחוּף.

הַמְחַכָּה לְתִשׁוּבָה...

כ' שמב.

בְּעֵזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר הַקֵּט, ב' תְּמוּזַת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבֶיךָ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיְקָר! אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֵלֶיךָ, כִּי אֲנִי מְרַגֵּשׁ מָאד מָאד קְרוֹב אֵלֶיךָ.
וּלְדַעֲתִי, רַק אַתָּה מִבֵּין אוֹתִי וְכוּ'.

אוֹדוֹת מַה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, יְדַעֲתִי מֵרֵאשׁ מַה שֶׁיִּהְיֶה בְּסוּף, וְתִמִּיד
הַשְׁתַּדְּלָתִי לְהַדְרִיף אוֹתְךָ עַל הַדְרָף הַנִּכְוָנָה, כִּי אַחֲרַת רַבּוּי אוֹר גּוֹרֵם
כְּפוּי הַגֵּר וְכוּ'.

עֲלֶיךָ לְדַעֲתָ, שֶׁהַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא עֲמַק עֲמַק מִי יִמְצְאוּנוּ.
רַבְּנוּ ז"ל עוֹלָה עַד אֵין סוּף וְיוֹרֵד עַד אֵין תְּכָלִית, רַבְּנוּ ז"ל לֹקַח
אֶת כָּל הַלְמוּדִים שֶׁל הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכָל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל וְכָל דְּרָכֵי
הַבְּעַל-שָׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וּמִלְבִּישׁ אֶת זֶה בְּלְבוּשׁ

כְּזֶה, עַד שְׁגַם רְחוּקִים וִירוּדִים וּנְפוּלִים כְּמוֹנוֹ, גַּם-כֵּן יוּכְלוּ לְטַעַם מֵאוֹר הַגְּנוּז שֶׁל לְעֵתִיד לְבוֹא, כִּי כָל הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא לְמוֹד אִיךָ שִׁיתְנַהֵג הָעוֹלָם לְאַחַר הַגְּאֻלָּה וְאַחַר הַתְּחִיָּה וְכוּ', לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה (עֵין פְּרָפְרָאוֹת לְחֻכְמָה בְּסוּף תּוֹרַה ט"ו מֵאוֹר הַגְּנוּז, אִיךָ שִׁמְאָרִיךְ לְבָאָר עֲנִין זֶה, אִיךָ שֶׁכָּל הַתּוֹרוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הֵן הַנְּהַגוֹת שֶׁל לְעֵתִיד לְבוֹא, וְשֶׁרַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבְיָאֵנוּ לְזֶה עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם וְכוּ', עֵין שָׁם).

וְהִנֵּה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהַכֵּל הוּא אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת הוּא הַכֵּל, וְזֶה הִיסוּד וְהַהֲקַדְמָה, הָרֵאשִׁית וְהַתְּכֵלִית, הַכֵּל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! אִךָ יַעַן שְׂאָדָם אֵינוֹ מְסַגֵּל לְקַבֵּל אֶת זֶה, וּבִפְרָט כְּשֶׁהוּא מְלֵא זְהֵמָה, אֲזִי נִכְנָסֶת בּוֹ יְשׁוּת, וְתַכְף-וּמִיד כְּשִׁישׁ בּוֹ יְשׁוּת, אֲזִי אֵין אֲנִי וְהוּא יְכוֹלִים לְגוֹר וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה כָּל הָעֲנִין שֶׁל הַחֲלָל הַפְּנוּי, שִׁישׁ מְצִיאוֹת בְּאֵיזָה מְקוֹם לֹא לְמַצָּא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מִשָּׁם פָּנָה אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וְכוּ', אֲבָל תַּכְף-וּמִיד כְּשֶׁחָסַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי מִתְחִילוֹת הַצָּרוֹת. אִךָ צָרִיכִין הַתְּחִיָּקוֹת עֲצוּמָה בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂאָחַד נִכְנָס לְתוֹךְ הַיָּם, וְאֵינוֹ יְכוֹל לְשִׁתּוֹת אֶת כָּל הַיָּם בְּפַעַם אַחַת, כִּי אַחֲרַת יִטְבַּע וְיָמוּת, כְּמוֹ-כֵן בְּלִי עֶרֶךְ כָּלֵל הוּא בְּרוּחַנִיּוֹת, עַל-יְדֵי רְבוּי אוֹר לֹא יִקְבַּל שׁוּם דְּבָר, אֲדַרְבֵּה, יִשְׁתַּגַּע רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן וְכוּ' וְכוּ', וּמָה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת? קֹדֶם צָרִיכִין לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, מִמֶּשׁ לְמָסוֹר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלְמַצָּא בְּעֲצָמוֹ אֶת הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת, כִּי אֵין זֶה חֻכְמָה לְהִיּוֹת שְׁבוּר, צָרִיכִין תְּמִיד לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ אַחַר הַטּוֹב שִׁישׁ בּוֹ, וְלִידַע שֶׁהוּא כֵּן יְכוֹל, לֹא לְהַגִּיד "אֲנִי לֹא יְכוֹל", אֵין דְּבָר כְּזֶה "אֲנִי לֹא יְכוֹל", כֵּן יְכוֹלִים, כִּי כָּל דְּבָר כֵּן יְכוֹלִים, וְצָרִיכִין לְקַחַת אֶת הַהֲקַדְמָה הַזֹּאת הַיָּטֵב הַיָּטֵב.

גְּדוּלֵי מוֹבְחָרֵי הַצְּדִיקִים הֵם מְתִיגְעִים יָמִים וְשָׁנִים בְּתַעֲנוּיּוֹת וּבְסִגּוּפִים לְזַכָּךְ וּלְטַהֵר אֶת עֲצָמָם וְאֶת מַחְשַׁבְתָּם לְהִיּוֹת כְּלִי לְקַבֵּל הָאֵרַת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהַנְדִיעַ, אֲשֶׁר הַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְכָל פַּעַם יוֹדְעִים שְׂאֵין יוֹדְעִים כָּלֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה עוֹלָם עוֹד יוֹתֵר בְּהַשְׁגָּה וּבְהַבְנָה, אֲבָל הֵם מְזַדְּכָכִים בְּזַכּוּף אַחַר

זכוּף, עַד שְׁשׁוּבְרִים אֶת הַחֹמֶר לְגַמְרִי, עַד שֶׁנִּשְׁאַרְתְּ אֶצְלָם רַק צוּרָה, וְהֵם כְּדַגְמַת הַמְּלֹאכִים הַמְּסֻתּוֹבְבִים בְּרוּחַנִיּוֹת, וְעַל-פֶּן בְּזַה הָעוֹלָם אֵין לְבִנְי-אָדָם שׁוּם הַשְּׂגָה בָּהֶם כָּלֵל, מֵאַחַר שֶׁהֵם אִוְרוֹת צַחְצַחוֹת, אִוְרוֹת רוּחַנִיּוֹת, מְסֻתּוֹבְבִים כְּמִלְאָכִי מְעֵלָה בֵּין אַנְשִׁים, מְלַבְּשִׁים עִם לְבוּשׁ גִּשְׁמִי, עִם כּוֹבַע וּמַעִיל וְגַרְבִּים וְנִעְלִים וְכוּ' וְכוּ' וְכוּ', אַזִּי צָרִיכִים זְכִיָּה לְהִבִּין אוֹתָם, יֵשׁ וַיֵּשׁ, יֵשׁ שְׁאוּמְרִים שֶׁהֵם צְדִיקִים נִשְׁגָּבִים וְנוֹרְאִים מְאֹד מְאֹד, וַיֵּשׁ שְׁאוּמְרִים שֶׁהֵם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, בְּדִיוֹק הַהַפּוּדָה, הַכִּי גְרוּעִים וְהַכִּי צְבוּעִים וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה תְּלוּי כְּפִי הָאָדָם, אִם הָאָדָם הוּא יֵרָא שְׁמַיִם, אַזִּי הוּא יִכְבֵּד אֶת יְרֵאֵי ה', וְאִם הוּא בְּעִצְמוֹ צְבוּעַ וְקָל, הוּא יִבְזֶה אוֹתָם בְּפִיו אוּ בְּלִבּוֹ, וַיְהִי לוֹ הִרְבֵּה סִפְקוֹת עֲלֵיהֶם, כְּמוֹבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י"ד, כְּפִי הַכְּבוֹד שֶׁמְכַבְּדִים יְרֵאֵי ה', כֵּן מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכְפִי הַכְּבוֹד שֶׁמְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כֵּן מְכַבֵּד יְרֵאֵי ה', כִּי זֶה תְּלוּי בְּזַה, כְּפִי הַשְּׂגָתוֹ בְּרוּחַנִיּוֹת, עֲכָשׁוּ כְּשֶׁאָדָם הָיָה חִלוּנִי אוּ בְּעִצְמוֹ עֲבַר הַמּוֹן עֲבֵרוֹת, וּבָאָה עֲלָיו רוּחַ מְלַמְעֵלָה, רוּחַ הַתְּשׁוּבָה, לְחִזּוֹר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אַזִּי בְּתַחֲלָה מְרַב אוֹר הוּא מִתְּלַהֵב מְאֹד לְפָנַס אֶל הַקְּדוּשָׁה, וְזוֹ נִקְרָאת אֶצְלוֹ עֲלֵיָהּ, וְכָל זְמַן שֶׁהוּא בְּעֲלֵיָהּ וּבְהַתְּלַהֲבוֹת, הוּא מְרַגֵּשׁ מְאֹד מְאֹד טוֹב, וְנוֹחַ לוֹ, אֲבָל תְּכַף-וּמִיד כְּשֶׁמִּתְחִיל לְרַדֵּת אֶל הַמְּצִיאוֹת, קָשָׁה לוֹ לְקַבֵּל אֶת זֹאת, כִּי לֹא רָגִיל לָזֶה, כִּי כָּל זְמַן שֶׁהָיָה עָף בְּשָׁמַיִם, לֹא הִרְגִישׁ שׁוּם דְּבַר שֶׁתַּחֲתָיו, עַד שֶׁמָּזָה בָּא שְׁלֵא אִכְפַּת לוֹ מֵהָאִשָּׁה וּמֵהִלְדִּים וּמֵהַפְּרִנְסָה וְהַדִּירָה וְהַחֲשָׁמַל וְהַטְּלָפוֹן וְכוּ' וְכוּ', לָמָּה אֲנִי צָרִיף הָעוֹלָם הַזֶּה, הוּא עָף בְּשָׁמַיִם... שְׁכָל זֶה הוּא בְּחִינַת הַתְּלַהֲבוֹת, שֶׁהוּא מִתְּלַהֵב כָּל-כָּף לְצֵאת מֵהַמְּצִיאוֹת, אֲבָל תְּכַף-וּמִיד כְּשֶׁהוּא מִתְחִיל לְהִתְקַרֵּר, וַיּוֹרֵד וַיּוֹרֵד עַד שֶׁבָּא אֶל הַמְּצִיאוֹת, וּמִכָּל שָׁכָן כְּשֶׁאִשְׁתּוֹ מִתְחַלֵּת לְצַעַר אוֹתוֹ, וַיֵּשׁ לוֹ צַעַר וְעִגְמַת נִפְשׁ מֵהִלְדִּים, אִזּוֹ נִשְׁבֵּר לְגַמְרִי, וְזוֹ הַבְּעֵיָה שֶׁל כָּל הַבְּעֵלֵי תְשׁוּבָה, שְׁאִין לָהֶם אֶת הַלְמוּד הַזֶּה, שֶׁהוּא לְמוּד רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הִתְקַרַח לְמִי שְׂרוּצָה לְפָנַס אֶל הַקְּדוּשָׁה, שֶׁיִּקְבַּל אֶת הַלְמוּדִים הָאֵלּוּ, כִּי אַחֲרַת אוֹי וְאֲבוֹי לוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְאֶפְלוּ שֶׁיְהִיּוּ בְּנֵי-אָדָם שְׁחוּלְקִים עַל זֶה, סוּף כָּל סוּף שֶׁיִּלְמְדוּ לְקַח עַל בְּשָׂרָם, וַיִּצְטָרְכוּ לְהוֹדוֹת, שְׁכָל מֵה

שִׁפְתֵי לֶךְ כֶּף בְּמִצִּיאוֹת, וְאִם לֹא יִרְצוּ לְקַבֵּל אֶת זֶה, אֲזִי תַעֲבֹר
עֲלֵיהֶם יוֹתֵר מִרִירוֹת, עַד שִׁיבֹאוּ לְבִסּוֹף לַיָּדִי הַחֲלֻטָּה שְׁזָה כֶּף.

וְהִנֵּה כְּשֶׁאֶחָד חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, שֹׁנֵשֶׁפֶע עָלָיו רוּחַ טְהוֹרָה מִן
הַשָּׁמַיִם, וּלְבִסּוֹף לֹא הוֹלֵךְ לוֹ כְּמוֹ שְׁרוּצָה, אֲזִי הוּא נִשְׁבֵּר מְאֹד
מְאֹד, וְכָל מֵה שֶׁהוּא שָׁבוּר יוֹתֵר, הוּא נוֹפֵל בְּדַקְאוֹן וּבְעֲצָבוֹת
וּבְמִרְרוֹת, וְנִדְמָה לוֹ שֶׁהִכּוּ הוֹלֵךְ כְּנִגְדּוֹ, אֲזִי אִם יֵשׁ לוֹ דַּעַת וְשִׁכְל,
אֲזִי דִיקָא מִהִמְרִירוֹת שְׁלוֹ וְהַבְּלוּלִים שְׁלוֹ, הוּא חוֹזֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ,
וְהוּא כֶּבֶר אֵינּוּ צָרִיךְ לְהִתְעַנּוֹת שׁוּם תַּעֲנִיּוֹת כָּלֵל, כִּי אֲצִלוּ יִתְבַּרֵךְ
מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב שְׁבֵרוֹן לֵב, כִּי בְרַגַע שֶׁהָאָדָם שָׁבוּר, וְהוּא מֵהִפְכוֹ
אֶל הַקְּדוּשָׁה, אֲזִי מֵה שֶׁעָשׂוּ הַצְּדִיקִים עַל-יְדֵי יָמִים וְשָׁנִים שֶׁל זְכוּף
הַגּוֹף, לְשִׁבֹר אֶת הַגּוֹף שְׁלָהֶם עַל-יְדֵי תַעֲנִיּוֹת וְסִגּוּפִים, גְּלִגּוּל שְׁלֵג
וְכוֹ' וְכוֹ', וְקוֹצִים וְדַרְדָּרִים וְכוֹ' וְכוֹ' וּמִלְקוֹת וְכוֹ' וְכוֹ', הַבַּעַל
תִּשׁוּבָה עוֹבֵר כֶּבֶר עַל כָּלֵם, כִּי הוּא שָׁבוּר כְּחֶרֶס הַנִּשְׁבֵּר, כִּי הוּא
זוֹכֵר אֶת מַעֲשָׂיו הָרָעִים, וְזֶה מְאֹד מַעִיק לוֹ, וּמֵאֲשִׁים אֶת עֲצָמוֹ,
וְהַמְצָפוֹן הוֹרֵס אוֹתוֹ וְכוֹ' וְכוֹ'. וְאִם יֵשׁ לוֹ שִׁכְל, וְתִכְף-וּמִידָה הוּא
הוֹפֵךְ אֶת שְׁבֵרוֹן לְבוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא כֶּבֶר אֵינּוּ צָרִיךְ
שׁוּם דְבָר, וּכְבֵר מְרַגֵּשׁ אֶת הָאוֹר אֵין סוֹף, אֲבָל זֶה מִמֶּשׁ כַּחוּט
הַשְּׁעָרָה לְכָאן וּלְכָאן, אוֹ לִפְלֵ בְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא, עַל-יְדֵי עֲצָבוֹת
דְּכָאוֹן וּמְרָה שְׁחוּרָה, אוֹ לְעֵלוֹת וּלְהִתְעַלּוֹת בְּרוּחַנִיּוֹת, עֵין לֹא
רְאִתָּה. וְזוֹ הַבְּעִיָּה שֶׁל כָּל בַּעַל תִּשׁוּבָה, שְׂאִינּוּ יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִתְחִיל.

וְהִנֵּה כָּל לְמוֹדֵינוּ שְׂאֲנַחֲנוּ לּוֹמְדִים בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל הוּא, אֵל
תְּהִיָּה חֶכֶם יוֹתֵר מְדִי, וְאֵל תֹּאכֵל הַרְבֵּה דְּבִשׁ פֶּן תִּקְיָאָנוּ, אֲלֵא מִצַּד
אֶחָד הָאָדָם צָרִיךְ לְדַעַת שִׂישׁ לוֹ אֲשֶׁה, וְהוּא צָרִיךְ לְהוֹרִיד עֲצָמוֹ
אֵלָיָה לְדַבֵּר עִמָּה לְחֻבְבָּה וּלְאַהֲבָה, וְיֵשׁ לוֹ יְלָדִים, וְהוּא צָרִיךְ
לְהוֹרִיד עֲצָמוֹ לְיְלָדִים וּלְהַבִּין אוֹתָם וּלְהִתְעַנֵּן בְּשִׁלוּמָם, וְיֵשׁ לוֹ חוּב
וְדִירָה מִשְׁכַּנְתָּא, חֲשַׁמֵּל, טְלָפוֹן וְכוֹ' וְכוֹ', וְצָרִיךְ לְסַדֵּר אֶת הַכֵּל,
שֶׁכָּל אֵלוֹ הֵם עֲנִינִים שֶׁל עֲסָקֵי עוֹלָם הַזֶּה, וּמִצַּד שְׁנֵי לְדַעַת שֶׁהִכּוּ
לְכָל אֱלָקוֹת גָּמוֹר, וְצָרִיכִין רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּלְכַאוֹרָה הֵם שְׁנֵי
הַפְּכִים, אֲבָל תִּדַּע שֶׁהֵם שְׁנֵי הַפְּכִים בְּנוֹשָׂא אֶחָד, וְזֶה עֵקֶר הַעֲבוּדָה
— לְקַשֵּׁר רוּחַנִיּוֹת אֶל גְּשָׁמִיּוֹת וְגְשָׁמִיּוֹת אֶל רוּחַנִיּוֹת, וְזוֹ הַעֲבוּדָה

הקִשָּׁה שְׁבַמְקֵדֶשׁ, וְאִם אֵין לְאָדָם אֶת הַהִקְדָּמוֹת הַנְּכֹונוֹת, אֲזַי אֵין הוּא יְכוּל לְהַפְנִים לְגֹן, כִּי תִכְףּ-וּמִיד כְּשֹׁנְכִנְסִים לְגֹן, אֲזַי מִתְחִילִים לְרַדֵּף אוֹתוֹ, וְהוּא בְּעֶצְמוֹ אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִי רוֹדֵף אוֹתוֹ, וְרֵץ וּבוֹרַח בְּבִהְלָה גְדוּלָּה, וְאֶפְלוֹ אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִי מְגַרֵשׁ אוֹתוֹ, וּמִי רֵץ אַחֲרָיו וְכוּ' וְכוּ' (עַן סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה י"א מִהַבֵּן מֶלֶךְ וּבֵן שְׁפִחָה שְׁנִתְחַלְפוּ), עַד שְׁמֻקְבָּלִים אֶת הַהִשְׁגָּה לְהִיּוֹת מִבֵּין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר, שְׂאֲזוּ רוֹאִים שֶׁהַכֹּל הֵיזָה דְמִיּוֹן, וְאִף אֶחָד אֵינוֹ רוֹדֵף אַחֲרֵי, אֵין כָּאֵן חָלָל הַפְּנוּי... אֵין כָּאֵן יְרִידוֹת וְאֵין כָּאֵן עֲלִיּוֹת ... אֲנִי יְהוּדִי פְּשוּט בְּתַכְלִית הַפְּשִׁיטוּת, וְאֵינִי צָרִיךְ שׁוּם חֻכְמוֹת, רַק לְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוּוֹת, וְזֶה מֵה שְׁגָלָה לָנוּ הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, אַחֵר כֹּל הַשְּׁגוּתֵי שֶׁהִשְׁגַּתִּי אֲנִי מִתְפַּלֵּל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר כְּמוֹ יְלֵד קִטָּן... (זֶה אִמְרַת הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַמְּפָרְסֵמֶת).

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! יֵשׁ לִי הַמוֹן הַמוֹן מֵה לְדַבֵּר אֶתְךָ, אָבֵל מִחֻמַּת רַב אֶהְבֶּה, כְּתַבְתִּי לָךְ אֶת כֹּל זֶה, אִף שֶׁטְרִדוֹתֵי רַבּוֹ מְאֹד, וְאֲנִי מְקַוֶּה שֶׁתְּחֹזֵר עַל הַמְּכַתֵּב הַזֶּה כְּפֶה פְּעָמִים, עַד שֶׁתִּבְיֵן וְתִשְׁכִּיל מֵה קוֹרָה פֹּה, וְלֹא תִדְמִינַי לְעֶצְמָךְ כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ אֵילוֹ לְמוֹדִים אֲנִי רוֹצֶה לְלַמֵּד וְכוּ' וְכוּ', וּכְאֵלוֹ הַדְּרֵךְ שֶׁלָּנוּ עֲדִין לֹא סְלוּלָה וְכוּ' וְכוּ', תִּאֲמִין לִי, שֶׁהַדְּרֵךְ שֶׁלָּנוּ סְלוּלָה וְקָלָה וְטוֹבָה וְכוּ' וְכוּ', אִף לֹא כֹל אֶחָד מְעַנֵּן לְקַבֵּל אֶת זֶה, יוֹתֵר טוֹב לִישֵׁב בְּגִיהֲנוּם וְלִסְבֵּל מֵה שְׁיִסְבֵּל מֵאֲשֶׁר יֵשֵׁב בְּגֵן-עֵדֵן, וְיִתְעַנֵּג בְּנֵעַם זֵיו הַשְּׂכִינָה, זֶה טַבְּעָם שֶׁל בְּנֵי-אָדָם, וְזֶה טַבְּעוֹ שֶׁל חֲזִיר, שְׂיִוְתֵר טוֹב לוֹ לְשִׁבְתָּ בְּבוּץ וּלְהִתְלַכֵּךְ מִלִּישֵׁב וּלְאָכַל מֵעֲדָנִים וְכוּ' וְכוּ'.

אֵל תְּהַסֵּס כְּרַגַּע לְכַתֵּב לִי עוֹד מְכַתְּבִים, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִנִי, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ עֲכָשׁוּ בְּרוּר אַחֵר בְּרוּר וְזַכּוּף אַחֵר זַכּוּף, וְהַבְּעִיָּה שֶׁלָּךְ הִיא שְׂאֵתָה רוֹצֶה לְהִיּוֹת חָכֵם יוֹתֵר מִדְּאִי, לְדַעְתִּי, מֵה שְׂאֵתָה צָרִיךְ עֲכָשׁוּ לְעַבֵּד הוּא עַל נִקְדָּה אַחַת, לְשַׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וּלְהִתְעַנֵּן בְּשִׁלּוּמָם, וּלְעֹזֵר לָהֶם וּלְרֵאוֹת שְׂיִהְיֶה לָהֶם לְאָכַל, וּמִצַּד שְׁנֵי גַם תֵּן לְנִשְׁמַתְךָ לְאָכַל, שֶׁתִּנְיַח בְּכֹל יוֹם תְּפָלִין, וְתִתְעַטֵּף בְּצִיצִית, וְתִתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית מְלָה בְּמְלָה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְלֹא בְּעַל-פֶּה, בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת כְּמוֹ יְלֵד קִטָּן, וּבֵן הַדְּבָר תְּפַלֵּת מְנוּחָה,

וכן תפלת ערבית, וכן תרגיל את עצמך לומר הרבה תנ"ך, אשר רבנו ז"ל אמר, שהספר מוסר שלי הוא ספר התנ"ך, ותסים פרק אחר פרק, וכן תאמר בכל יום פרקים משניות, אשר הלמוד משניות מוכף מאד מאד את הנפש מכל מיני חלדה, ותהיה רגיל בזה מאד מאד, ועל-ידי-זה תצליח את דרכך.

ועל כלם — אל תכנס בפתויך בטוען ונטען, כמו שאסור להיות חקרן בדברים רוחניים, כמו-כן אסור להיות חקרן בעצמו, האם אני משגע... או האם אני נורמלי... זה גם-כן חקירות. ועליך לדעת, שכל החקירות שהאדם חוקר, הן הן הלמוד של מורה נבוכים, שלומד עמו היצר הרע, כי לא צריכים לעין בספר "מורה נבוכים" ולהתבלבל לגמרי, ולהשאר עם כל הקשיות והספקות וכו' וכו', ולא להבין את התרוץ וכו' וכו', בזה שהוא בעצמו חוקר אחר עצמו, ואינו יודע לשית עצוה בנפשו, זה גם-כן כבר חקירות. וצריכין לברח מן החקירות האלו, צריכין תמיד רק לישוב לעצמו כל הקשיות, ואז טוב לו כל הימים.

תאמין לי, ידידי הנקר! שיש לי עוד המון לכתב לך, וכתבתי לך רק זה, מממש ראשי פרקים, ואני מקווה שתחזור על מכתבי זה כמה וכמה פעמים, ותבין דבר מתוך דבר, ואם לא תבין, תכתב לי עוד מכתבים וממש תחיני, כי נפשי קשורה בנפשך.

הכפל הדבר, ראה להתחיל לכבד את אשתך, אשר היא השכינה, כמו שאמר רבנו ז"ל (חיי-מזהר"ן, סימן תקסג): בימי אברהם היתה השכינה נקראת שרה, בימי יצחק היתה נקראת רבקה, בימי יעקב היתה נקראת רחל ולאָה, וסים: וכן הוא אצל כל אחד ואחד, שאשתו היא בחינת השכינה; וצריכין להשתדל מאד מאד לכבד וליקר את אשתו, ואז תראה שכל ההרהורים רעים וכל התאוות שלך ילכו ויברחו, כי מה לך ללכת בכרמים זרים וכו' וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך, ותבשר לי בשורות משמחות תמיד.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר כְּסִדְרָן בְּדַרְשׁוֹת מוֹהֲרָא"ש, שֶׁהֵן דְּרָשׁוֹת שְׁדַּבְּרָתִי בְּרַבִּים. וְאִם תִּעְיֵן בְּהֵן הֵיטֵב הֵיטֵב, תִּבְיֵן וְתִשְׁכִּיל אִיךָ שְׁדַּרְשְׁתִּי בְּרַבִּים בְּאִפְּן שֶׁל לְבוּשׁ, לְהִלְבִּישׁ כָּל הַשָּׂגָה שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, שְׁגַם אֲנַחְנוּ נִזְכָּה לְהַשִּׁיג אֶת דְּבָרָיו, וְכֵן תִּעְיֵן בְּשִׂיחֹת-מוֹהֲרָא"ש, וְאִף שְׁשָׁנֵי הַסְּפָרִים הָאֵלֶּיךָ הֵם מֵהַתְּלַמִּידִים, עִם כָּל זֹאת תּוֹצִיא מִזֶּה הַרְבֵּה רְמִזִּים בְּשִׁבְלֶךְךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שמג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חֻקֵּי, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל רְצוּף מִכְּתָב כָּלְלִי שְׁכַתְּבָתִּי בְּבִלְבוּל וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת גְּדוּלָה, כִּי מְאֹד מְאֹד נִחְלָשָׁה דַּעְתִּי מַעֲוֹת הַדִּין, לְדַעְתִּי, אִם הֵם יוֹצִיאוּ פֶסֶק דִּין כְּנֶגְדְּנוּ, אֲזַי אֶתָּה תִתְּבַע אֶת הַסֵּמ"ך-מ"ם לְבֵית-דִּין אַחֵר, וְנוֹצִיא עָלָיו לֹא צִיַּת לְדִינָא, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל שֶׁקָּר, עִם כָּל זֹאת גַּם אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְתַבַּע אוֹתוֹ לְדִין, אִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁדִינוּ הוּא רַק שִׁיעֲנֵשׁ בְּדִין שָׁמַיִם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁכַבְרַת נִזְכָּה לְשִׂמְחַת בְּשִׂמְחַת שַׁבָּת, שְׂמִחָה בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שדמ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חֻקֵּי, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַה הַטּוֹב מִמֶּךָ —
 אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרָט שְׁאֵתָה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הָרַבִּים
 בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, כֵּן יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שְׁתִּזְכֶּה תָּמִיד לְהַפְיִץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, כִּי זֶה תִּקְוַתְנוּ
 וְנִחְמַתְנוּ, שְׁאַנְחֵנוּ זֹכִים לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא הַדְּבִק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאַל תִּבְלַבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ
 מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם, הַעֲקֹר עֲלֶיךָ רַק לְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם מֵאַמוּנָה
 וְהַשְׁנָחָה פְּרֻטִית, וְלֹא לְהַסְתַּפֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם, יִהְיֶה מִי
 שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה וְכוּ' וְכוּ', אֵתָה צָרִיךְ רַק לְהִתְקַדֵּם לְהַפְיִץ
 אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ. וּבִאֲמַת עֲלִינוּ לְשִׁמְחַ מְאֹד,
 שְׁאַנּוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֲמַת כְּזָה, רַבִּי נוֹרָא וְנַפְלָא כְּזָה, רַבִּי הַמְּחִיָּה
 אוֹתְנוּ כָל-כֶּף, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל, וּבְזָה שְׁנַחֲזֵק אֶת
 עֲצֻמְנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שְׁאַנּוּ זֹכִים לְדַעַת מְרַבִּי אֲמַת כְּזָה, בְּזָה
 בְּעֲצֻמוֹ נִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו.

הַחֲזֵק בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ
 ז"ל אָמַר (לְקוּי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כה): הַתְּבוּדוֹת הֵיא מַעֲלָה
 עֲלִיוֹנָה וְגִדּוּלָה מְהַפֵּל, הֵינּוּ לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לִילֵךְ לְמָקוֹם פְּנוּי
 שְׁאֵין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ, וְכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
 אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ — אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק
 בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת הַתְּעוּרָרוֹת בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּעִיר אֲשֶׁדוֹד,
 שְׁתִּתְעוּדוּ בְּיַחַד בְּכָל לַיִל מוּצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְמַלְוָה מְלָכָה, וְתִשְׁמַחוּ
 מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבְזָה תִתְחַזְּקוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי
 שְׁאַנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּלָּל בַּעֲדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ב' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הַיָּא הַיְסוּד
בְּדַרְכֵי הָאָדָם, וְאִף שֶׁהִיא עֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה, שֶׁהָאָדָם יִהְיֶה בְּשִׁמְחָה,
מְרַב צְרוּת וַיְסוּרִים, מְרִירוֹת וְהִרְפָּתָקָאוֹת שְׁעוֹבָרִים עָלָיו, וּבְכָל יוֹם
וַיּוֹם קָשָׁה לוֹ לְשִׁמְחָה, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת וְהַמַּח, וּבִפְרָט אַתָּה,
שֶׁעָבַר עָלֶיךָ כְּבֹר בְּחַיִּיךָ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מְרִירוֹת, עַד שֶׁנִּתְיָאֲשַׁת לְגַמְרֵי
מַחַיִּיךָ, עָלֶיךָ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
אָמְרוּ (אָבוֹת ה, כב): לְפּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא [לְפִי הַצַּעַר שֶׁבָּא לוֹ לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה — כֵּן יִקְבַּל שְׂכָרוֹ]; וְעַל-כֵּן הַדְּבָר הַרְאֵנוּן שֶׁצְרִיכִים —
לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל נִקְדַּת הַשִּׁמְחָה, לְשִׁמְחָה מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקֶךָ,
שֶׁנִּבְרָאתָ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וּבְזִכּוֹת הַשִּׁמְחָה, יִתְרַחֵב לְךָ לְבָבְךָ וְדַעְתְּךָ,
וְתִזְכֶּה לְצִאֵת מִהַמְצָר שֶׁנִּפְלַת בּוֹ, וַיִּהְיֶה מִזְלֶךָ עוֹלָה מִעֲלָה מִעֲלָה,
כְּמוֹ שֶׁגִּלְיָה לְנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׁמְחָה, סִימָן א'): "מִי שֶׁשִּׁמְחָה
תָּמִיד — הוּא מְצַלִּיחַ", כִּי הַשִּׁמְחָה מְבִיאָה הַצְּלָחָה בְּחַיִּים.

הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְמִצּוֹא בַּחוּרָה טוֹבָה,
וְלִהְתַּחַתֵּן אַתָּה לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְאֵל תִּהְיֶה בְּרָרָן, אֲלֵא אַתָּה צְרִיךָ
לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר.

רְאֵה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת בְּכָל יוֹם, וְתִבְדֹּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ
אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וּבְזִכּוֹת מְצוֹת תְּפִלִּין, תִּזְכֶּה לְחַיִּים אֲמִתִּיִּים וְנִצְחִיִּים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שמו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֻקָּת, ב' תְּמוּזָה ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשִׁמּוֹר שְׁבֵת-קִדְּשׁ, וְאִזּוּ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל
לְלַכֵּת לְבֵית-הַכְּנֶסֶת עַל-כָּל-פָּנִים בְּיוֹם הַשְּׁבֵת, וּבִזְכוּת שְׁמִירַת שְׁבֵת
תִּמְשָׁךְ עָלֶיךָ שְׂמִיחָה גְדוֹלָה.

נָא וְנָא תִּנְיַח תְּפִלִּין בְּכֹל יוֹם, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זוֹכָה
לְחַיִּים (מְנַחוֹת מ.ד.).

מָה לָּךְ לְהִיּוֹת כָּל-כֶּךָ בְּעֶצְבוֹת וּבְעֶצְלוֹת, בְּדַכְּאוֹן וּבִיָּאוֹשׁ וְכוּ'
וְכוּ', הֲלֹא כָּל הָעוֹלָם לְפָנֶיךָ, יֵשׁ לָךְ עֵתִיד גְּדוֹל, וְעַל-כֵּן תִּקַּח אֶת
עֲצָמְךָ בִּידֶיךָ, וְהִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ פֶּאֶשֶׁר יִדְבַר אִישׁ
אֶל רֵעֵהוּ וְהִבִּין אֶל אָבִיו; כִּי בְּאֵמֶת אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ
כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה, וְדוּמָם,
צוּמָח, חִי, מְדַבֵּר — הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָו יִתְבָּרַךְ,
וּכְשִׁמְכַנְיָסִים בְּעֲצָמוֹ יִדְעוֹת אֱלוֹהִי, אִזּוּ יְכוּלִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וּכְשִׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִים מִכָּל מִינֵי צָרוֹת
שְׁבַעוֹלָם. אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִקִּים זֹאת, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שמז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֻקָּת, ב' תְּמוּזָה ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אַתָּה צָרִיךְ לְשָׁמֵר אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד מְאֹד מִמֵּדַת הַכַּעַס שְׁבוּעֶרֶת בָּךְ, אֲשֶׁר זֶה בְּדַרְךָ כָּלֵל בָּא מִפְּגַם-הַבְּרִית, כִּי מִי שֶׁחָטָא וּפָגַם בְּפָגַם-הַבְּרִית, הוּא תָּמִיד כַּעֲסוֹ, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל. וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּכְחָךְ לֹא לֵהִיּוֹת בְּכַעַס וּבְרָצִיחָה, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה, חַס וְשָׁלוֹם, תִּאָּבֵד אֶת זְוִיגְךָ. זְכֹר אֵיךְ שֶׁאֲבִדְתָּ אֶת אִשְׁתְּךָ הָרֵאשׁוֹנָה, עַל-יְדֵי מְרִירוֹת הַכַּעַס שֶׁנִּכְנְסָה בָּךְ, עַד שֶׁלֹּא יָכַלְתָּ לְהִתְאַפֵּק, וְהָיִיתָ בְּכַעַס גָּדוֹל. וְעַל-כֵּן עֲשֵׂה זֹאת לְבַל תִּהְיֶה בְּכַעַס, כִּי הַכַּעַס בּוֹרֵט בְּאִפְּן שֶׁל רָצִיחָה, זֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וְעַל-כֵּן עֲשֵׂה כָּל אֲשֶׁר בִּינְדִיךְ, וְתִשְׁמֹר אֶת עֲצֻמְךָ מִכַּעַס, וְתִבְקֶשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ לְהַנְצִיל מֵעוֹן הַכַּעַס, אֲשֶׁר הוּא עוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל הַכּוֹעֵס כְּאֵלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה (זֶהוּ בְּרֵאשִׁית כו.); כִּי הַמְּאֲמִין הָאֱמֵתִי, אֲשֶׁר מְאֲמִין שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו תִּתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, הוּא אֵךְ פֶּעַם לֹא יִהְיֶה בְּכַעַס. וּבְרָגַע שֶׁאָדָם בְּכַעַס, עַל-יְדֵי-זֶה מְאָבֵד אֶת עֲצֻמוֹ מִשְׁנֵי הַעוֹלָמוֹת. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל מֵדַת הַסְּבָלָנוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּיגִים.

רְאֵה לְהִשְׁתַּתֵּף בְּהַדְפָּסַת הַקּוֹנְטְרָסִים, וּבְכִרְט אֵלוֹ הַקּוֹנְטְרָסִים שֶׁמְדַבְּרִים מִכַּעַס, וּבִזְכוּת הַצְּדָקָה שֶׁתִּתֵּן לְהַדְפִּים אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצֵל מִכַּעַס וּקְפֻדוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת וּבְלַמּוּד תְּקוּנֵי זֶהר וּבְלַמּוּד לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, אֲשֶׁר הַלְמוּדִים הָאֵלוֹ מְזַכְכִּים מְאֹד אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל חֲלָדָה. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ תִּתְבָּרֵךְ, וּלְפָרֵשׁ לוֹ תִּתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵאִיר עֲלֶיךָ תָּמִיד אוֹרוֹ תִּתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקָּר אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַלְבִּין אֶת פְּנֵיהָ וְלֹא לְצַעֲרָהּ, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל אָדָם שֶׁמְצַעֵר אֶת אִשְׁתּוֹ, וּמְכַל שְׂכָן כְּשֶׁהִיא בָּאָה אֵלָיו בְּבִכּוּיֹת וּבּוֹכָה (עֵינֵי בָּבָא מְצִיעָא נט.).

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ג' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַי אֵיךְ
שְׂזָכִיתָ לְהִתְקַרֵּב אֵלַי רַבְּנוּ ז"ל, וְרֵאווִי לְךָ לְשִׁמְחָה מְאֹד עִם הַהִתְקַרְבוֹת
שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי מִי שְׂזָכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלַי רַבְּנוּ ז"ל, אִזּוֹ הוּא מְעוֹרֵר
וּמְחַזֵּק אוֹתוֹ לְשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְרוֹאִים בְּחֹשֶׁשׁ, שֶׁכָּל מִי שְׂזָכָה לִינִק
דְּבָשָׁא וְחֻלְבָּא מִרַבְּנוּ ז"ל, כָּבֵד כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים בְּצוּרָה
אַחֲרָת, וְעַל-כֵּן אֲחִזּוּ בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר עָקַר הַהִתְקַרְבוֹת הֵיא רַק
מִי שֶׁמְתַמֵּיד בְּשִׁקִּידָה עֲצוּמָה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבִזְהָ שֶׁתְּהִיָּה מְקַרֵּב
אֵלַי רַבְּנוּ ז"ל, יִפְתַּח מַחְךָ וְלִבְךָ, עַד שֶׁתּוּכַל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס' עַל הַמְּשֻׁנָּה
[תְּרוּמוֹת פָּרָק כ']): סֵתֵם חֲרַשׁ — אֵינּוּ שׁוֹמֵעַ וְאֵינּוּ מְדַבֵּר; מִי שְׂאֵינּוּ
שׁוֹמֵעַ אֶת הַתְּעוֹרְרוֹת הַחֶכֶם, אֵינּוּ מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ; כִּי עָקַר
הַהִתְעוֹרְרוֹת הוּא רַק עַל, יְדֵי שְׂזָכִים לְשִׁמְעַי אֶת קוֹל הַצְּדִיק. וְעַל-כֵּן
עָשָׂה זֹאת, יְדֵי הַיָּקָר! לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא
"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְתִהְיֶה קְבוּעַ בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ הַזֶּה, שְׂרַבְּנוּ ז"ל אָמַר,
שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה עוֹשֶׂה אֶת הָאָדָם בְּעַל תְּשׁוּבָה, וּמְקַרֵּב אֶת הָאָדָם אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וּמְעוֹרֵר אֶת לְבוֹ (חַי-מוֹהַר"ן, סִימָן שְׁמַט). וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכָּה
גַּם-כֵּן לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה הָעָקַר בְּזֶה הָעוֹלָם — לְדַבֵּר
הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וּכְפִי
שְׂאָדָם מְנַהִיג אֶת עֲצָמוֹ בְּהִנְהָגַת הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת
וְשִׂיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, כֵּן זֹכָה לִישׁוּב הַדַּעַת; כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ

לְשׁוּם יְשׁוּב הַדַּעַת, כִּי אִם כְּשִׁמְדָּבָר אֱלֹו יִתְבָּרֵךְ. וְעַל-כֵּן חֲזַק וְאַמֵּץ
לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּזְכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפַּעַל
חֲשֵׁקךָ וְכִסּוּפְךָ לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה,
וּבַפָּרֶט עִם בְּנֵיךָ, אֲשֶׁר מְקַבֵּל מֵרַבְּנוּ ז"ל: מִי שִׁיְהִיָּה אֲצִלוֹ עִם בְּנוֹ
קָדָם גִּיל שְׁבַע, יִלְךְ אֶל הַחֶפֶז בְּכַתְּנַת נְקִיָּה (סִי-מִוֵּהַר"ו, סִימָן תְּקִיז);
וְעַל-כֵּן הִיָּה דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְקַחַת אֶת בְּנוֹ הַקָּטָן קָדָם גִּיל
שְׁבַע אֲצִל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

רְאֵה לְחֲזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְתִבְרַח מֵעֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, אֲשֶׁר הוֹרְסוֹת אֶת הָאָדָם, וְתַעֲשֶׂה
כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה. וְאִךְ שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׁמֵרֵב
יְרִידוֹתֶיךָ וְנִפְּלוֹתֶיךָ שֶׁעָבְרוּ עָלֶיךָ בְּחַיִּים חַיּוֹתֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', אֶתְּהַ
נִמְשָׁךְ אֶל הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת, עִם כָּל זֹאת רְאֵה מֵהַיּוֹם וְהַלְּאָה
לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַשִּׁמְחָה וְהַזְרִיזוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצֵל מִכָּל
רַע; כִּי מִי שֶׁשָּׂמַח תָּמִיד, הוּא זְרִיז בְּכָל עֲנִיָּנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה מַצְלִיחַ
בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהַלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּלְבוּשׁ
הַשִּׁמְחָה וְהַזְרִיזוֹת, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שמט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת, ג' תְּמוּזָה ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְאֵתוּ ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

לְדַעַתִּי, אֵל תִּסְעוּ אֶל מְרִסֵּי רַק אֶל לוֹנְדוֹן וְכוּ', כִּי אֲנִי בְּאַמַּת

לא צריך דברים כאלו, "אני חי עם הקדוש-ברוך-הוא", "אני הולך עם הקדוש-ברוך-הוא", "אני בטל אל הקדוש-ברוך-הוא", "אני מוסר את נפשי אל הקדוש-ברוך-הוא", כל ה"אני" שלי מסור רק להקדוש-ברוך-הוא, ועל-כן מה "אני" צריך שומר ויועץ יותר מהקדוש-ברוך-הוא, הלא גם בתוך הצרה הזאת מסתתר הקדוש-ברוך-הוא, ועל זה נאמר (ירמיה כג, כד): "אם יסתר איש במסתרים, ו'אני' לא אראנו", הינו בתקף ההסתרה גם שם "אני" מסתתר, ועל-כן מה שיהי לעשות נגד רצונו ותברך, אני בטיח שהקדוש-ברוך-הוא ינקם את נקמתנו, אנחנו צריכין רק לברח אליו ותברך, ולהרבות בתפלה ובקשה, ואף שיש עכשו עוות הדין והמשפט, כדאי ללמד בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ה, ששם מגלה רבנו ז"ל, איך שהרשעים המצליחים עכשו בדין, לבסוף יפלו מפלה גדולה, דיקא על-ידי שמסתירים עצמם תחת צל ידו של הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כ' שֵׁן.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשנ"ג.

חיים חן וחסד ירדפו וישיגו לאהובי, ידידי היקר, הבחור השותה בצמא דברי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח.

כבר שמעתי מה שעובר עליך צרות ויסורים, מניעות והרפתקאות למנע ולעכב אותך מהצדיק האמת נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו. חזק ואמץ, ואל תפל בדעתך משום דבר שבעולם, והתמד מאד בלמוד התורה הקדושה שעורים קבועים, ובפרט למוד שלחן ערוך, שהזהיר על זה רבנו ז"ל ביותר מכל

הַלְמוּדִים, וְלֹא הַמְדַרְשׁ הָעֶקֶר אֲלֵא הַמַּעֲשֵׂה (אבות א, יז), לְשִׁמּוֹר
 וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם. וְתִהְיֶה זֶהִיר מְאֹד בְּכַבּוּד אָב וְאִם לְבָלִי לַעֲנוּת, חֵס
 וְשָׁלוֹם, חֵס וְשָׁלוֹם, בְּעִזּוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, חֵס וְשָׁלוֹם, וּמֵה שְׂמוֹנְעִים
 אוֹתָךְ מְרַבְּנוּ ו"ל, תִּדְעַ שְׁגָם אוֹתִי מִנְעוּ הַרְבֵּה, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן פִּי
 יִסְפֹּר, וְכֵן כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הָיוּ לָהֶם מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת, וְהָעֶקֶר
 מְסִירוֹת נֶפֶשׁ (עֵינֵי הַיֵּטֵב בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנב, עֵינֵי שֵׁם הַיֵּטֵב);
 כְּשֶׁבֶא צִדִּיק הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ לְעוֹלָם, מְנִיחִים עַל הַפֶּתַח יִרְאֵה שְׂמִימִם
 וְאִישׁ כֶּשֶׁר לְבָלִי לְהַנִּיחַ אֶצְלוֹ, וְעַל-יְדֵי מְסִירוֹת נֶפֶשׁ יְכוּלִים לְכַנֵּס
 וְכו', אֲשֶׁרֵנוּ וְאֲשֶׁרֵי חֲלֻקְנוּ, שְׂזַכֵּינוּ לִידְעַ מְאֹד צִדִּיק גְּנוּז וְנוֹרָא כְּזֶה,
 הַמְעוֹרָר אוֹתָנוּ מִשְׁנֵתָנוּ הַעֲמָקָה לְבִלְתִּי נִישָׁן יְמִינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ, רַק
 לַעֲסֹק בַּתּוֹרָה וּתְפִלָּה, חֲבָלִים נִפְלוּ לָנוּ בְּנַעֲמִימִם, וּמֵה שְׂמַעַכְבֵּים
 אוֹתָךְ לְהַתְּוַעַד עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ וְכו', מֵה בְּכַךְ? הֲלֹא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וּמְכַל מְקוֹם יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו עַל-יְדֵי
 תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, בְּאֲשֶׁר הוֹרָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל. חֲזוֹק וְאֶמֶץ לְהִיּוֹת
 בְּשִׂמְחָה תְּמִיד מְאֹד מְאֹד בְּמְקוֹם אֲשֶׁר אֵתָּה שָׁם. וְגַם אֵל תְּפַל
 בְּדַעְתָּךְ מֵה שְׂאֲחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּזֶה אֵת אַבִּיךָ הַרֵב שְׁלִיט"א, פִּי
 גַם אֲנִכִּי אֵינִי מְסַפֵּים בְּזֶה, וְכֵן כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, פִּי עַל-פִּי דַעַת
 רַבְּנוּ ו"ל אֲסוּר לְבִזּוֹת שׁוֹם אָדָם, אִף שֵׁיִשׁ מֵאֵתוֹ כָּל מִינֵי צְרוּת
 שְׂבַעֲוֹלָם, פִּי הַכֹּל מְלַמְעֵלָה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּמְכַל שְׂפָן לְבִזּוֹת רַב
 גְּדוֹל בַּתּוֹרָה, וּמְכַל שְׂפָן שֶׁהִיָּה רַבּוֹ, בְּנוֹדָאֵי אֲסוּר הִיָּה לְבִזּוֹת (כַּמּוּבָא
 בְּאַרִיכוֹת בְּשִׁלְחוֹן צְרוּף, סִימָנִים: רמב, רמג, רמד, עֵינֵי שָׁם); וּבְנוֹדָאֵי הַסְּפִיל
 בְּזֶה, אִךְ צְרִיכִים לְדוֹנוּ לְכַף זְכוּת, כְּמוֹ שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (בְּלִקוּטֵי-
 מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב, עֵינֵי שָׁם); פִּי אוֹלֵי מְרַב צְעָרוֹ שְׂרָאָה שְׂזוֹרְקִים
 אֵת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ מֵהִשְׁיבָה עַל לֹא דְבָר, פִּי אִם מִפְּנֵי שְׂעוֹסְקִים
 בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּמִשְׁתַּדְּלִים לְלַמֵּד בְּהַתְּמָדָה וְלִהְתַּפְּלֵל בְּכֹנְנָה, אֲשֶׁר
 כָּל שׁוֹמְעוֹ תִּצְלָנָה שְׂתֵי אֲזוּנָיו וְכו', אֲשֶׁר בְּשִׁבְלֵי זֶה זוֹרְקִים וְכו'.

חֲזוֹק וְאֶמֶץ, חֲבֵרֵי הַיָּקָר! וְאֵל תְּפַל בְּדַעְתָּךְ מִשׁוֹם זֶה, וְאַחֲרֵי
 שְׂכָבָר שְׂבִרְתָּ מְנִיעוֹת הַרְבֵּה לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ו"ל, אִיךָ נֹאָה לָךְ
 לְהִתְקַרֵּר וְלִהְתַּרְשֵׁל, חֵס וְשָׁלוֹם, רַק חֲזוֹק וְנִתְחַזֵּק לִילָךְ בְּדַרְךָ הָאֱמֶת,
 וְלִהְיֹת בְּשִׂמְחָה עַל נִקְדַּת יְהוּדוּתָנוּ, וְלִהְתַּמִּיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה

אֲשֶׁר כ' שְׁנָא — כ' שָׁנָב בְּנַחֲל עג

הַקְדוּשָׁה, וּתְפִלָּה בְּכֹנֶנָה עַל-כָּל-פָּנִים פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וּבְהַתְקַשְׁרוֹת
לְהַנְחִיל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ.

יְדִידָךְ הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

כ' שְׁנָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ג' תְּמוּזָה ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִתְפַּלֵּא, שֶׁזֶה זְמַן רַב שֶׁלֹּא שָׁמַעְתִּי מִכֶּם, וְאִיךָ
אֶת מִתְחַזְּקֵת. וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁבְּיָדַי בְּתוֹךְ תּוֹכְךָ אֶת
דְּבוּקָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמִשְׁתַּחֲוֶקֶת לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אִךְ הַנְּסִיווֹנוֹת
וּפְגִיעֵי הַזְּמַן שׁוֹבְרִים אוֹתָךְ, וְעַל-כֵּן רָאִי לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְשׁוּם דְּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתִּמְצָאֵי בֶן זֹוג טוֹב מִתְּאִים לָךְ, מִשְׁפִּיל וְחָכָם וִירָא שָׁמַיִם, וְיִהְיֶה
לָךְ טוֹב וְכָבוֹד גָּדוֹל.

נָא וְנָא רָאִי לְצִיַּת אֶת הַהוֹרִים, וְאִז תְּצַלִּיחִי בְּחִינָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחִי כָּל יְמֵי חַיִּיךָ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאִי לְכָתֵב לִי, וּמִמָּשׁ תְּחִינִי.

כ' שָׁנָב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ג' תְּמוּזָה ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי הַיָּקָר לִי

מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי לשמע הטוב ממך, ועל-פן הרגל את עצמך לכתב לי, כי אתה חקוק בפנימיות נפשי, והרבה תפלות ובקשות בקשתי את הקדוש-ברוך-הוא שתתחננו יחד, והזווג יעלה יפה, ותהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא עזר לי, ועל-פן ראה לכבוד מאד מאד את אשתי, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.): אוקירו לנשיכו כי היכי דתתערתו [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו].

[הייתי מציע לך אם אתה יכול לקחת חברותא לשעה אחת עם אחד מאברכי אנשי שלומנו ללמד עמו יחד, הייתי מאד מאד שמח, כי איש את רעהו יאמר חזק, ומה טוב אם תקח את האברך ... ללמד עמו איזו מסכתא, ואפלו מעט דמעט, וכן "לקוטי-מוהר"ן, וילדבר עמו בעבודת השם יתברך, ושניכם תחזקו איש את רעהו, כי אצל רבנו ז"ל הייתה נקודת החבר דבר גדול מאד מאד, העקר אל התבייש פלל, ואל תבלבל את עצמך משום ברירה שבעולם, ותתפלל במנין דיקא, כי אין לתאר ואין לשער את גדל המעלה שאדם זוכה להתפלל במנין בצבור, שאפלו נגזרה עליו איזו גזרה רעה, חס ושלום, בזה שמתפלל עם הצבור, ועונה "אמן יהא שמיה רבה", קורעים לו גזר דין של שבעים שנה (עין ברי"ף ברכות יג: תקוני זהר ד:), הינו אדם שחטא כל-כף הרבה, עד שנגזרה עליו גזרה רעה של שבעים שנה, רחמנא לישזבן, על-ידי עניית "אמן יהא שמיה רבא" קורעים לו גזר דינו, ועל-פן ראה לחזק את עצמך ביותר להתפלל בצבור, ואז טוב לך כל הימים.

ובאמת אין לך מה להתבלבל מאנשי שלומנו, ואתה צריך להרגיל את עצמך לילך עם הגלוי שגלה רבנו ז"ל עם הפסוק: "אחד ה'יה אברהם", שאברהם אבינו עבד את הקדוש-ברוך-הוא בבחינת 'אחד', שלא בלבד את עצמו משום ברירה שבעולם, כי אסור להסתפל על אף אחד בזה העולם, ובפרט על אנשי שלומנו,

אֲשֶׁר כ' שנג בְּנַחֵל עה

רֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיֹתֵר, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל אַף אֶחָד, וְאִפְלוּ שְׂאֵתָה נִכְנָס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, אֵל תִּתְעַנֵּן בְּשׁוֹם דְּבָר, רַק רְצוֹנְךָ וְכִסּוּפְךָ יִהְיֶה רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל אַחַר כָּלֵל, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תִּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

וְעַל כָּלֵם — רֵאָה לְשִׂמְחָה וְלִרְקוֹד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתִצְלִיחַ דְּרַכְּךָ, וְתִסְפָּר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

רֵאָה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ וּמִמָּשׁ תַּחֲיִנִי.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר חֻקַּת, ג' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם לְ... נְרוּ יְאִיר.

הַגְּעֵתִי בְּשְׁלוֹם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲזֹכָה לְחֹדֶשׁ סְפָרִים חֹדָשִׁים עַל-פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְלִהְצִיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִרְדַּת שַׁחַת.

מָה אִמַּר לָכֵם! אֵינִן מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֵם עַל יְפֵי הַהֲדַפְסָה, שְׂאֵתָם מוֹצִיאִים לְאוֹר סְפָרִים כָּל-כָּף יָפִים, מִמָּשׁ פָּאָר, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, בֵּן יוֹם יוֹמִים אֲשַׁלַּח לָכֵם אֶת הַהֲגָהוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כ' שָׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ג' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת מְאֹד לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שֶׁאַתָּה מַחְזִיק בְּתַמִּימוֹת לְמוֹד מְסַכֵּת תַּעֲנִית, וְאַתָּה חוֹזֵר
עַל זֶה פַּעַם אַחַר פַּעַם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה; כִּי בְּאַמַּת כְּפִי רַבּוּי
הַחֻטָּאִים וְהַעֲוֹנוֹת שֶׁאַדָּם חוֹטֵא, הוּא צָרִיךְ לְהַתְּעַנּוֹת, אֲבָל אֵין לוֹ
כֹּחַ לְהַתְּעַנּוֹת, וּבְזֶה שֶׁאַדָּם לוֹמֵד מְסַכֵּת תַּעֲנִית, הוּא פּוֹטֵר אֶת עֲצֻמוֹ
מִתַּעֲנִית. וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַתְּמִיד בְּיֹתֵר בְּלִמּוּד מְסַכֵּת תַּעֲנִית, וְזֶה
יֹועִיל לָךְ כְּמוֹ תַּעֲנִית, וְתִסִּים אֶת זֶה מֵאַה פְּעָמִים וְאַחַת, וּמְלַבֵּד זֹאת
רָאָה לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֹזֵק בְּלִמּוּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּיּוֹת, וְעַל-כֵּן
אַשְׁרֵי וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁיִּכּוֹל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּיּוֹת, וְזֶה
עוֹזֵר מְאֹד לְאָדָּם לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וּרְצִיחָה, אֲשֶׁר צָרִיכִים לְהִזְהָר
מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט עַל הַיְלָדִים לֹא לְהַתְּעַצֵּב עֲלֵיהֶם, וּמְכַל שְׂכָן לֹא
לְהַכּוֹתָם, כִּי רַבּוּ וְ"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים.

רָאָה לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקֶךָ, אֲשֶׁר בְּנַחֲל שָׁם חֻלְקֶךָ
וּגוֹרְלֶךָ, וְתַחֲזוּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הַעֲקָר בְּזֶה
הַעוֹלָם הוּא חֲזוּק, שֶׁצָּרִיכִים לְהַתְּחַזֵּק, וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא תַּצְלִיחַ אֶת
דִּרְכְּךָ, יִהְיֶה מֵה שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה.

נָא וְנָא רָאָה לְהַרְבּוֹת בְּצִדְקָה לְהַדְּפִסַּת קוֹנְטְרָסִים, וּכְדָאֵי
שֶׁתְּדַפִּיס קוֹנְטְרָס חֲדָשׁ עַל שְׁמֶךָ עַל-כָּל-פָּנִים פַּעַם אַחַת בְּחֲדָשׁ, וְזֶה
לֹא הַרְבֵּה כֶּסֶף, וְאֵין לָךְ עוֹד צִדְקָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִצִּדְקַת הַהַדְּפָסָה,
וְעַל-כֵּן רָאָה שֶׁשְׁמֶךָ יוֹפִיעַ בְּכָל חֲדָשׁ עַל קוֹנְטְרָס אַחֵר, וְזֶה תַּקוּן
גְּמוּר לְפָגַם-הַבְּרִית, כִּי בְּזֶה שֶׁחָטָא בְּפָגַם-הַבְּרִית, וְנִכְשַׁל בְּמָה
שֶׁנִּכְשַׁל, וְעַכְשָׁו יִזְכֶּה אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְקַרְבָּם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֵין

אָשֶׁר כ' שנה בְּנַחַל עז

לְמַעַלְהָ מִתְקוֹן הַבְּרִית, אֲשֶׁר־י מִי שְׁחֹזֵק בְּעֲבוּדַת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְאֵז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שנה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַקֵּת, ג' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגַם אָבִיךָ מְסֹר לִי כֶסֶף עֲבוּר פְּדִיוֹן
בְּשִׁבְלֶךָ, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וְתִזְכֶּה
לְהַתְחַתֵּן מֵהַשְּׂיֹתֵר מֵהָר.

הֵיוּ אֲצָלִי הַהוֹרִים שְׁלָךְ וְכֵן אַחֲוֹתְךָ עִם הַחֲתָן שְׁלָה, וְתִהְיֶה
לְאֵל, הוּא מוֹצֵא חַן בְּעֵינַי אֱלֹקִים וְאָדָם, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂיִתְחַתְּנוּ בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוּם
דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ. וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת
דִּרְכְּךָ.

הַעֲקָר רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ לְלַמֵּד שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן, כִּי לֹא נִשְׁאַר
מִהָאָדָם רַק מֵהַ שְׁזוּכָה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם, וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן!
רַק חֻטֵּף וְאֹכַל בְּכָל יוֹם תּוֹרָה וְתַפְלָה, וְזֶה מֵהַ שְׂיִשְׁאָר מִמֶּךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂתִמְצָא אֶת זְווגְךָ מֵהַ שְׂיֹתֵר מֵהָר וְתִתְחַתֵּן, וְתִזְכֶּה לְהִקָּים בֵּית
דְּפוּס בְּיַבְנָאֵל, שְׁנִזְכֶּה לְהִדְפִּיס אֶת כָּל סִפְרֵי רִבְנוּ ז"ל שָׁם.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שָׁנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ג' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֲשֶׁר זֶה כַּמָּה שָׁעֵבֶר זְמַן אַחֵר זְמַן, שְׁלֹא שְׂמַעְתִּי מִכֶּם כְּלוּם, וּמֵאֵד מֵאֵד דְּאֶגְתִּי בְּשִׁבְלֵיכֶם.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַעֲלֶךָ יֵצֵא מִהַחֻבוֹת, וְאֵת תְּשׁוּבָתִי לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, תְּשׁוּבָתִי שְׂיִהְיֶה תְּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת בֵּינֵינוּ, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים, כִּי בְּבֵית שְׂיִישׁ שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְאַחֲוָה וְרַעוּת, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ קִיּוּם לְבֵית.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַת, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְלוֹוֹת כְּסָפִים.

רְאֵי לְכָתֵב לִי, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שָׁנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ג' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי, אֵל תְּלַחֵץ עַל אֲשֶׁתְּךָ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְעֹזֵר לָכֶם עוֹד

עם בָּנִים וְזָכָרִים, לְעַת עֵתָה הִיא טוֹב שְׁתַּחֲכֶּה עוֹד, כִּי מִחֲמַת הַהִפְלָה, בְּוֹדָאֵי הַיָּא נִמְצְאָת עֲכָשׁוּ בְּדַכְּאוֹן, וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד, כִּי מִחֲלַת הַדַּכְּאוֹן הִיא מִחֲלָה רָעָה מְאֹד מְאֹד, וְאַתָּה צָרִיף לְהִשְׁתַּדֵּל לְשִׂמְחָת אֶת אֲשֶׁתְּךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו:): אִשָּׁה — בַּעֲלָהּ מְשֻׁמָּחָה.

טוֹב מְאֹד שְׁתַּבְּדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ, וְכֵן אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֶךְ, כִּי לְפַעֲמִים יֵשׁ לְאָדָם תְּפִלִּין פְּסוּלוֹת, אוֹ, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, מְזוּזוֹת פְּסוּלוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִגְרָמוֹת לוֹ הַפְּלוֹת, אוֹ אִי אֲפָשָׁר לְהוֹלִיד יְלָדִים, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, עַל-כֵּן רְאֵה לְבָדֵק אוֹתָם.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשֻׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּתְשֻׁמַּח מְאֹד מְאֹד לְכַבְּדָהּ וּלְיִקְרָהּ, וְאַף פַּעַם אֶל תְּרִיבוּ בֵּינֵיכֶם, אֲפֹלוּ שִׁיְהִי אֵילוּ אֵי הַבְּנוֹת, תְּשֻׁמַּח לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלַיְחוּ. וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם שִׁיְהִי רַק שָׁלוֹם בְּבֵית, וְכִשְׂיֵשׁ שָׁלוֹם בְּבֵית, אֲזוּ יֵשׁ הַכֹּל בְּבֵית, וְכִשְׂאִין שָׁלוֹם בְּבֵית — אֵין כָּלוּם, וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ זֹאת לְמַעַן הַצְּלַחְתְּכֶם הַנְּצַחִית לַעֲשׂוֹת שָׁלוֹם, וְאַל תַּעֲשֶׂה שׁוּם בְּקִרְתָּ עַל אֲשֶׁתְּךָ, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם קִצַּת הַלֶּכֶה מִבֵּין אִישׁ חַי מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְּפַלֵּל עָרֵב וּבֹקֵר וְצָהֳרַיִם בְּמִנְיָן דִּיקָא אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעֲרִיב, וּתְהַדִּיר מְאֹד לַעֲנוֹת "אָמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא", וּתְשֻׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ לֹא לְדַבֵּר בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יְהִי בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שנה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת חֻמַּת, ג' תמוז ה'תשנ"ג.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּסִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל, וְכֵן אֵתָה מְחֻזַּק אֶת אַחֲרִים בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, כֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכֶּה לְזִכּוֹת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְקַרְבָּם אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵתָה בְּעֲצָמְךָ גַם-כֵּן כָּבֵד תִּתְחִיל לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַשְׁלוֹם-בֵּית אֲצִלְכֶם יִשְׁתַּפֵּר, וְשִׂיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֲהִבָּה, אַחֲוָה וְרַעוּת, עַד שֶׁגַם אֲשַׁתָּךְ תִּסְפָּיִם לְעֹבֵר לְגוֹר בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וְיִהְיֶה לָכֶם שֵׁם רַק טוֹב בֵּין בְּגַשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה, וְתִכְנִיֵּס אֶת עֲצָמְךָ בְּתוֹךְ פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה, כִּי כָּל פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה הִיא מְסַכְתָּא בְּפָנֵי עֲצָמָה בְּסִגְיָא בְּחַיֵּי הָאָדָם, כִּי הַתּוֹרָה מוֹרָה וּמְגַלָּה מַה דְּהוּנָה סְתִימֵי מְגִיָּה (זֶהר מַצְרַע נג:), וּכְכֹל שְׂאֵדָם מְכַנִּיֵּס אֶת עֲצָמוֹ בְּפְרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה, כֵּן זוֹכֶה לְמַצָּא לְעֲצָמוֹ עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת לְעֹבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם; כִּי בְּאֵמֶת הוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה הִיא חֲכָמְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְחַפְּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה עֲצוֹת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג. וּמוֹבָא בְּדִבְרֵי רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא): עַל-יְדֵי אֲמוּנַת חֲכָמִים, יְכוּל לְהוֹצִיא לְעֲצָמוֹ עֲצוֹת אֵיךְ לְעֹבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם; וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּל לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתוֹצִיא לְעֲצָמְךָ עֲצוֹת מִכָּל דָּבָר וְדָבָר.

וְהִנֵּה מוֹבָא (פְּרֻשַׁת מִשְׁפָּטִים): "וְהִגִּישׁוּ אֲדוֹנָיו אֶל הָאֱלֹקִים, וְהִגִּישׁוּ אֶל הַדָּלֶת וְאֶל הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדוֹנָיו אֶת אֲזָנוֹ בַּמְּרָצַע וְעָבְדוּ לְעוֹלָם", וּפְרָשׁ רַש"י ז"ל, וְהֵם דִּבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (קְדוּשִׁין כב): ר' שְׁמַעוֹן הָיָה דוֹרֵשׁ מִקְרָא זֶה כְּמִין חֲמֹר, מַה נִּשְׁתַּנָּה דָּלֶת וּמְזוּזָה מִכָּל כְּלָיִם שְׁבַבִּית? אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דָּלֶת וּמְזוּזָה שְׁהִיוּ בְּמִצְרַיִם כְּשִׁפְסַחְתִּי עַל הַמִּשְׁקוּף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת, אָמַרְתִּי "כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים", עֲבָדֵי הֵם וְלֹא עֲבָדִים לְעֲבָדִים, וְהִלֵּךְ זֶה וְקָנָה אֲדוֹן לְעֲצָמוֹ, יִרְצַע לְפָנֵיהֶם. וַיֵּשׁ לֹמֵר, כִּי הִנֵּה דָּלֶת הוּא שְׁעַר וּפְתַח הַמַּלְכוּת, שְׂדֵרְכָהּ אֶל הַכְּנֶסֶת אֶל הַקְּדוּשָׁה, בְּסוּד: דְּלִית לָהּ מְגֻרְמָה כְּלוּם, שְׂאֵדָם צָרִיף לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ לְלֹא כְּלוּם, לְהִיּוֹת בְּטַל

וּמִבְטָל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא. מְזוּזָה הוּא עַל שֵׁם הַבְּרִית, רְשׁוּם שְׁדֵי צְדִיק, עַל שֵׁם הַבְּרִית שֶׁהוּא סוּד צְדִיק, כְּשֶׁאֲדָם חוּטָא בְּפָגַם-הַבְּרִית, עַל-יְדֵי-זֶה עָלְיוּ לִפְל בְּעַבְדוּת, שְׁמִכְרָח לַעֲשׂוֹת עֲבוּדוֹת קָשׁוֹת, וְנוֹפֵל לְעִמְקָא דְתַהוֹמָא רַבָּא, וְעַל-פֶּן צְרִיכִים לְרַצֵּעַ אֶת אֲזַנּוֹ דִּיקָא אֲצֵל הַפְּתַח שֶׁל הַדֵּלֶת, שְׁשֵׁם הַמְּזוּזָה, לְגַלוֹת לוֹ, כִּי אִם לֹא הִיִּית פּוֹגֵם אֶת בְּרִיתְךָ, לֹא הִיִּית נוֹפֵל כָּל-כָּפֶךְ, כִּי בְּאַמַּת עַל-יְדֵי פָגַם הַבְּרִית, הָאֲדָם נוֹפֵל, רַחֲמֵנָא לִישׁוּבָן, לְגֵאוֹת וּלְיִשׁוּוֹת, וְזֶה אֲשֶׁר עוֹקֵר אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וְהַעֲקֵר הוּא הַדְּבּוּר, כִּי בְרִית הַמַּעֲוֹר וּבְרִית הַלְּשׁוֹן תְּלוּיּוֹת זֹו בְּזוֹ, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוֹ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן יט); וְעַל-כֵּן דֵּלֶת וּמְזוּזָה דִּיקָא, שֶׁהִיא הַמְּלַכּוֹת וְהִסוּד, שֶׁהִפָּה הוּא סוּד מְלַכּוֹת פָּה, וְהִסוּד הוּא הַבְּרִית.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנּוֹ ו'ל, וְאֵל תַּתְּפַעַל מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שֵׁנֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר חֻקַּת, ג' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבְּחֹר יָנִיק וְחַפִּים ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדֵּל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וּבִפְרָט שְׁאֵתָה הַתַּחֲלָת לְהַתְּמִיד בְּלַמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּבִפְרָט בִּימֵי הַנְּעוּרִים אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת קַנְב.): יִנְקוּתָא כָּלִילָא דְיִרְדָּא [עֵקֶר יְפֵי הַפֶּרַח כֶּשֶׁהוּא עֲדִין בְּצַעֲרִירוּתוֹ], וְלִכֵּן רְאֵה לְהַתְּמִיד מְאֹד מְאֹד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, עַד שֶׁתִּזְכָּה לְסִיּוּם אֶת כָּל הַשֵּׁ"ס כָּלוּ, אֲשֶׁר מְקַבֵּל מִרַבְּנּוֹ ו'ל, שְׁמֵי שְׁזוּכָה לְסִיּוּם אֶת כָּל הַשֵּׁ"ס,

מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ צְלָם אֱלֹקִים. וְעַל-כֵּן רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע.

נָא וְנָא רָאָה לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר אֶת הַתְּקַרְבוֹתָךְ אֶל רַבְּנוּ ז"ל מֵאֲבִיךָ, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִתְעוֹרַר מִחֲלַקַּת עֲלֶיךָ, וְכֵן בִּישִׁיבָה רָאָה לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר אֶת הַתְּקַרְבוֹתָךְ, כִּי לֹא כְּדֵי לְהַמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ מִחֲלַקַּת וּמְרִיבוֹת בְּחַנּוּם.

נָא וְנָא רָאָה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר הוּא מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֻדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְצָרִיכִים אֲמוּנָה בְּזֵה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, וְאֵל זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ אֶלָּא עַל-יַדֵּי שִׁבְחַת הַצְּדִיקִים, שְׁעַל-יַדֵּי שְׁמֵשֶׁבַחִים וּמִפְאָרִים אֶת הַצְּדִיקִים, עַל-יַדֵּי-זֶה זֹכִים לְדְבוּר נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, כְּמוֹבֵא בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כט); וּבְאִמַּת עֵקֶר הַבְּלָבוּל שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם הוּא מִחֲמַת שְׂאִין לָהֶם אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי אִם הִיתָה אֲמוּנָה בְּרָה וּמְזַכֵּכַת, אֲשֶׁר אִין בְּלִעְדֵּיּוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, אֲזִי לֹא הָיָה עָלָיו שׁוּם נִסְיוֹן לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים וּבְאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, עַל-יַדֵּי-זֶה יִזְכָּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ פָּנִים אֶל פָּנִים.

רָאָה לְהַתְאַחַד עִם כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים בְּכָל מוֹצָאֵי-שַׁבָּת, וְזֶה עֲנִין נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יִתְקַרְבוּ עוֹד נִפְשׁוֹת.

הַעֲקֵר רָאָה לְעֲשׂוֹת בְּחֲכָמָה אֶת כָּל הַתְּקַרְבוֹתָךְ, כְּדֵי לֹא לְעוֹרַר שׁוּם מִחֲלַקַּת עֲלֶיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שם.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ג' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל תְּלַמִּידֵי יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה" בִּיבְנָאֵל.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְקִרְאָת הוֹפְעַת עֲלוֹן "תְּפִאֲרַת שְׁלֹמֹה" בְּכֹל שָׁבוּעַ, עַל-יְדֵי תְּלַמִּידֵי הַיְשִׁיבָה, וְהֵייתִי מְצִיעַ, שְׁפָל תְּלַמִּיד יִכְתֹּב מִשְׁהוּ מְדַעְתּוֹ, וְלֹא שִׁיעֲתִיק מִסִּפְרָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מָאד, שְׁנַרְגְּלֵי עֲצָמָנוּ בְּחֻדוֹשֵׁי תוֹרָה, וְכֵן שִׁיחַתָּם כָּל אֶחָד אֶת שְׁמוֹ, שִׁיְהִיָּה "קִנְיַת סוֹפְרִים תְּרַבָּה חֻקְמָה" (בְּבֹא בַתְּרֵא כֵּא.), וְדַעַת לְנִבּוֹן, לַתֵּן קִדְּם לְרֹאשׁ יְשִׁיבָה שִׁיעֵבֵר עַל זֶה.

חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מָאד בְּתַקוּן-הַמְּדוּת, כִּי הַמְּדוּת הֵן יְסוּד הָאָדָם. וּבְשִׁבִיל זֶה הִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל כָּל-כָּף עַל לְמוּד "סִפְרַת הַמְּדוּת", כִּי בְּמִדָּה שְׂאָדָם מוֹדָד — בַּה מוֹדְדִים לוֹ (סוֹטָה ח.).

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ דְּרַפְּכֶם, וְתַעֲלוּ תְּמִיד מַעְלָה מַעְלָה.
הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם הַטוֹב תְּמִיד...

כ' שסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ג' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שִׁיחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמָאד מָאד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה.

לְדַעַתִּי, הִנֵּה טוֹב שִׁיבְדִק רּוֹפֵא אַחַר בְּבֵית-חֹלִים "מַעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה" בְּבִנֵי בְּרַק, אוֹ בְּלִנְיָאָדוּ בְּנַתְנִיָּה, כִּי עַל-פִּי-רַב רּוֹפְאִים חֲלוּנִיִּים אֲצֻלָּם הַפְּלָה זֶה הַהֶסְבֵּר הָרֵאשׁוֹן, וְעַל-כֵּן עֲשׂוּ זֹאת.

אתה צריף לחזק מאד מאד את אשתי, פי מצב פְּזָה מאד שוֹבֵר, הקדוש-ברוך-הוא ישמיענו כְּכֹר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מְכֹם. הדורש שלומכם באהבה רבה מאד...

כ' שסב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סְלָה יגיעו ויִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר. הרגע קבלתי את מכתבך, ונצטערתי מאד ממה שֶׁעָבַר עֲלֵיכֶם. העקר אתה צריף לחזק את אשתי, כי מה אנו יודעים את דרכי המקום ברוך הוא, "צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו" (תהלים קמה, יז), "הצור תמים פעלו, פי כל דרכיו משפט, אל אמונה ואין עול, צדיק וישר הוא" (דברים לב, ד). ורואים דברים אשר קורים בְּזֶה העולם, שהוא הפך השכל, ובודאי פונתו יתברך היא רק לטובה, ואין לנו אלא למסר את נפשנו בעבורו יתברך. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

דרישת שלום חמה לידידי ר' ... גֵּרוּ יְאִיר.

כ' שסג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סְלָה יגיעו ויִרְדְּפוּ אֵל ידידי היקר לי מאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! אתה תתחמק מפל העגנון, ושללא

יְהִי־לָךְ עֵסֶק עִם ... וְכוּ' וְכוּ', שֶׁבַע וְעֵסֶק בְּעֵסֶקֶיךָ, כִּי כִפִּי שְׁאֲנִי רוֹאֶה אֵין עוֹד שְׁחִיתוֹת יוֹתֵר מֵהֶם, וּמָה הֵ... וְכוּ' צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים כּוֹלֵי הָאֵי וְאוֹלֵי שְׁיִלְכוּ בְיִשְׂרָאֵל, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה הֵ... וְכוּ' וְכוּ', צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים שְׁיִלְכוּ בְיִשְׂרָאֵל. וְעַל-כֵּן לְדַעֲתִי, אֵין לָךְ לְהִתְעַרֵב בְּזֶה כָּלֵל, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יָכוֹל לְהוֹצִיא כָּל הַחֲצִיִּים עֲלֶיךָ, אֲבָל עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל עֲנִינֵינוּ הוּא מִמֶּשׁ גֵּס, גֵּס בְּתוֹךְ גֵּס, כִּי כִפִּי שְׁאֲנִי רוֹאֶה, אִיךָ שְׁזָה יָמִים וְשָׁנִים זְכִיתִי לְהִקִּים גְּדוּד שְׁלָם שֶׁל בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים, וְקַרְבָּתִי הַמּוֹן אֲנָשִׁים אֶל דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל, וְלִבְסוּף נִתְהַפְּכוּ עָלַי וְכוּ' וְכוּ', מָה אָנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת וְכוּ' וְכוּ', רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, שְׁאֵין בִּי שׁוּם כַּחוֹת, וְהַכֵּל הוּא רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן רֵאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעַבְדְּךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְתַעֲשֶׂה בְּחֻמְכָּה וְתַחֲבוּלָה וְכוּ' וְכוּ', כִּי שְׁלֹא יוֹכְלוּ לְתַפֵּס אוֹתְךָ, וְעַל-כֵּן אֵל תִּלְךָ בְּכֵלֵל לְבֵית-הַדִּין, וְאֵל תִּתְעַסֵּק בְּזֶה כָּלֵל, וְאֲפֹלוּ שְׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִשְׁלַחוּ אוֹתְךָ, אַתָּה צְרִיף לְהִתְחַמֵּק, כִּי מִי שְׁעוֹסֵק בְּהַדְּפָסָה, הוּא צְרִיף לְהִיּוֹת חָכֵם גְּדוֹל, שְׁלֹא יוֹכְלוּ לְתַפֵּס אוֹתוֹ. וְתֹאמִין לִי, שְׁאֲנִי מִתְפַּלֵּל שְׁכָל הָעֲנִינֵן שְׁלִי הוּא פְּלֵא, אוֹרוֹת צַחְצַחוֹת פְּאֵלוּ, שְׁיִהְיוּ בְּהַעֲלָמָה וּבְהַסְתָּרָה כְּזוֹ, וְכִמוֹ שְׁאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל כַּמָּה פְּעָמִים: אוֹרוֹת רַבֵּנוּ ז"ל הֵם אוֹרוֹת כָּל-כֶּף גְּדוֹלִים, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן כְּשֶׁבָּאִים לְזֶה הָעוֹלָם, הַכֵּל נִשְׁפַּח וְהַכֵּל נִסְתָּר וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי מִמֶּשׁ הוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי שֶׁל הַבַּעַל תְּפִלָּה — הִנֵּה רוֹצִים לְתַפֵּס אוֹתִי, וְהִנֵּה אָנִי כֹבֵר לֹא פֹה, וְעַל-כֵּן בָּרַח לָךְ מִזֶּה, שְׁלֹא יְהִי־לָךְ עֵסֶק בְּזֶה, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

אוֹדוֹת "תְּקוּן הַכְּלָלִי", אֵין מִזִּי צְלוּל עֲכָשׁוּ כָּלֵל לְכַתֵּב מִכְּתָב, וְעַל-כֵּן תְּדַפֵּס אֶרְבָּעָה עֲמוּדִים מִהִנְהַגוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי פֶשׁוּט אָנִי מְאֹד שְׁבוּר מִכָּל הָעֵסֶק, כִּי אָנִי בְקִשְׁתִּי מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁלֹא יִלְכוּ לְשֵׁם וְכוּ', כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַכֵּל מִשְׁחָת, וְכָל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל סוּבַל, זֶהוּ רַק עַל-יְדֵי הַדִּינִים הַמְּשַׁחֲתִים הָאֵלוּ, וְכִי אָמְרוּ חֻמְיָנוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ל.ג.): בְּעוֹן עֲנוּי הַדִּין וְעוֹת הַדִּין וְקִלְקוּל הַדִּין — חָרַב וּבְזָה רַבָּה וְדָבַר וּבְצִרַת בָּא, וּבְכִי-אָדָם אוֹכְלִים וְאֵינָם שְׁבַעִים. וְכֵן אָמְרוּ (סוֹטָה מ.א.): מִיּוֹם שֶׁגָּבַר אֲגָרוּפוֹ שֶׁל חֲנַפְּהָ נִתְעוּתוֹ

הדינים; וכן אמרו חכמינו הקדושים (אבות פ"ק ה'): חרב באה לעולם על ענוי הדין ועל עוות הדין; כי אצלי בלי שום ספק יש כאן עוות הדין, ועל-כן מה ולמה להתערב עמָהֶם בכלל, כי הכל שקר וכו' וכו', על-כל-פנים איך שהוא, אתה אל תתערב בזה כלל, ושלא יהיה לך עסק בזה, כדי שלא יעשו לך שום רע.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתִי שאני מבקש ומתפלל ממנו יתברך, שכבר נזכה שיתגלה כבוד שמים בעולם ויתבטל השקר, ותכף-ומיד אחר שיכניעו את הזדים תתגלה קדושת הצדיקים.

הכפל הדבר, ראה להדפיס את ה'תקון הפללי' כמו שדברנו, רק תוסיף את ההנהגות ישרות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' שסד.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלילות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"בנאל עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרו ויצילים מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

באמת קשה לי לכתב לכם עכשו מרב חלישות הדעת שיש לי, כי אני אמרתי לכתחלה לא ללכת אל הדין תורה, כי הם מעותים את הדין, כי אני רואה בחוש, איך ששטנא נצח, שמסרו כחות כאלו להשטן בשביל הבחירה והנסיון, וכמו שהתאונן פעם מוהרנ"ת ז"ל בעת המחלקת עליו, והתבטא בזו הלשון: "לך תתאר לעצמך, שכל-כף מסרו להסמ"ך-מ"ם, עד שכלם יאמינו לו יותר ממני". וכל זה אמר מוהרנ"ת ז"ל על החולק שלו, שהיה באמת

מִפְּרָסָם בְּעוֹלָם לְצַדִּיק גָּדוֹל, וְהָיָה מִפְּרָסָם עִם הַמּוֹן חֲסִידִים, וְלָקַח אֶת עֲצָמוֹ עַל מוֹהַרְנֵי ת"ו"ל בְּרִצִּיחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאָמַר מוֹהַרְנֵי ת"ו"ל עָלָיו אֶת הַפִּתְגָּם הַנִּלְמָד, מִכָּל שְׂפָן כָּאֵן אֲצֻלְנוּ, אֲנַחְנוּ לֹא רוֹצִים מִמֶּנּוּ שׁוֹם דְּבָר, אֲנַחְנוּ רוֹצִים רַק דְּבָר אֶחָד — שְׂיִנִּיחַ אוֹתְנוּ, וְלֹא רַק שְׂאִינוּ מְנִיחַ אוֹתְנוּ אֲלֵא עוֹד מוֹסֵר אוֹתְנוּ עַל יְמִין וְעַל שְׂמָאל, אֲשֶׁר דִּין 'מוֹסֵר' מִפְּרָשׁ בְּשִׁלְחֵן עֲרוּף הִלְכָה בְּרוּרָה מֵהַ מְגִיעַ לוֹ, וְגִדְלָה הָעֲנֵשׁ שֶׁל מוֹסֵר כְּבָר הָאֲרִיכוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וּבְנֵדָאֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִטְפֹּל בּוֹ, כִּי סוּף כָּל סוּף מִי שְׂנוֹגֵעַ בְּעִקְרֵי הַדָּת, יִקְבֹּל אֶת עֲנִשׁוֹ שְׂכָרוֹ מִשְׁלָם. וּכְבָר רָאוּ אֶת זֶה בְּכָל הַדּוֹרוֹת, שֶׁקֹּדֶם הָיָה רָשָׁע מְרָשָׁע עַל הַגְּבוּהָ, וְאַחֲרֵי-כֵן קִבֵּל אֶת עֲנִשׁוֹ שֶׁהָיָה מִסְפִּיק לְדוֹרוֹת, וּבְאֵמֶת מֵהַ יֵשׁ לְהָאֲרִיךְ וּמֵהַ יֵשׁ לְדַבֵּר, אָדָם שֶׁהִכְשִׁיל אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאִסּוּרֵי כְּרִיתוֹת, שֶׁהָאוֹצֵר שֶׁבְמִקְוֵה לֹא הָיָה בּוֹ מִי גִשְׂמִים, וְהָיָה הַמִּקְוֵה כְּאִמְבִּטְיָה, וְכֵן אִסּוּרֵי שֶׁבֶת הַחֲמוּרִים בְּהוֹצָאָה וְכוּ', כִּי מִפְּעַם לְפַעַם אֵין עָרוּב מִמֶּשׁ לְהַכְעִיס וְכוּ', וְהַחֲנוּף הֵן שֶׁל הַבְּנִים וְהֵן שֶׁל הַבְּנוֹת צָרִיף לְהִיּוֹת בְּמַחְתָּרָת, מִפְּנֵי פֶחַד הַמְּסִירָה שָׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד רִשְׁעוֹת וְעוֹלוֹת שֶׁלֹּא יִכִּילֵהוּ הַרְעִיוֹן, גִּנְבַּת מִפְּרָסָם שֶׁהוֹלֵךְ עַל מוֹסְדוֹת שְׂאִינָם קִימִים בְּמִצִּיאוֹת, וְגוֹזֵל מִמוֹן יִשְׂרָאֵל, וְלִבְסוּף הוּא מְקַבֵּל הַתֵּר מִבֵּית-דִּין שֶׁהֲצַדִּיק עִמּוֹ, וְגִדְלָה הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׁלִי, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אִמְרָתִי בְּפִרוּשׁ, שֶׁלֹּא כְּדָאֵי לְלַכֵּת אֶל בֵּית-דִּין, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, נִתְקַיֵּם מֵאֲמָרָם ו"ל (סוֹטָה מ"א): מִיּוֹם שֶׁגָּבַר אֲגֻרְפָּה שֶׁל חֲנַנְיָה נִתְעוֹתוֹ הַדִּינִין; כִּי רוֹאִים בְּחֹשׁ אֶת הַחֲנַנְיָה שֶׁיֵּשׁ בִּינֵיהֶם, אֲשֶׁר הוּא מְעוֹרָר שְׂאֵט נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת פְּרָק ה'): חֲרַב כְּבָאָה לְעוֹלָם עַל עֲנוּי הַדִּין וְעַל עוֹוֹת הַדִּין; וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא נִהְרַגְתִּים, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּמֵהַ נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשִׁבִיל אֱלוֹהֵי הַדִּינִין הַשְּׁקֻרְנִים. וּכְמֵאֲמָרָם ו"ל (שֶׁבֶת ל"ג): בְּעוֹן עֲנוּי הַדִּין וְעוֹוֹת הַדִּין וְקִלְקוּל הַדִּין — חֲרַב וּבִזְיָה רַבָּה, וְדָבָר וּבִצְרָתָא כָּא, וּבְנֵי-אָדָם אוֹכְלִין וְאֵינָם שׁוֹבְעִים, מְגַלִּים לָהֶם אֲשֶׁר צָבַע שְׁחוֹר הוּא שְׁחוֹר וְצָבַע לָבָן הוּא לָבָן, וְהֵם מְהַפְּכִים אֶת זֶה וְאוֹמְרִים: לֹא, הִלְכֵן הוּא שְׁחוֹר, וְהַשְּׁחוֹר הוּא לָבָן. וּמֵהַ יְכוּלִים כְּבָר לְטַעַן; וְיִדְעֵתִי מֵרֹאשׁ מֵהַ שְׂיִקְרָה בְּסוּף, וְעַל-כֵּן לֹא הִסְכַּמְתִּי שְׂיִלְכוּ לְדִין, כִּי אֲנִי רוֹאָה

אִיךָ שֶׁהַכֹּל פֶּה מְשַׁחַד, וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תּוֹרַת כְּהֻנִּים, פְּרַשְׁת קְדוּשִׁים): לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפָּט בְּדִין, מִלְּמַד שֶׁהַדִּין שֶׁמְקַלְקֵל אֶת הַדִּין קְרוּי עוֹל, שְׁנֵאוּי וּמִשְׁקָץ, חֶרֶם וְתוֹעֵבָה, וְגוֹרֵם חֲמִשָּׁה דְּבָרִים: מִטְּמֵא אֶת הָאָרֶץ, וּמְחַלֵּל אֶת הַשֵּׁם, וּמְסַלֵּק אֶת הַשְּׂכִינָה, וּמְפִיל יִשְׂרָאֵל בְּחֶרֶב, וּמַגְלֶה אוֹתָן מֵאַרְצָם, עַיִן שָׁם; וְעַל-כֵּן בְּאַתִּי לְחֹזֵק וּלְאַמִּץ אֶתְכֶם, שְׁעַל-כָּל-פָּנִים אִיךָ שֶׁהוּא אֵל תִּפְלוּ בְּדַעְתְּכֶם כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ שׁוֹפֵט צְדָק, וְעוֹשֶׂה צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ יוֹדֵעַ אֶת הָאֱמֶת. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְחַנּוּךְ אֶת יַלְדֵינוּ בְּחַנּוּךְ כָּשֶׁר, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְכֵן לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְדִיקָא עַל-יַד־יָהּ נִצְלִיחַ, כִּי הָעוֹלָם אֵינוֹ הַפְּקָר כָּלֵל, וּצְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים מְאֹד מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בְּעֵתִים הַלְלוּ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר מִלְּמַעְלָה יִפְתָּחוּ אַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם, וְיִתְּפָשְׁטוּ הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת בְּעוֹלָם, כְּדִי לְנַסּוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְעוֹד לֹא הָיָה דוֹר שֶׁפֵּל כְּזֶה בְּכָל הַהִיסְטוֹרִיָּה כְּמוֹ הַדּוֹר שֶׁלָּנוּ, רוֹאִים בְּחוּשׁ אִיךָ שֶׁהָעַרְב־רַב הִצְלִיחוּ לְהַעֲבִיר אֶל הַדָּת מְלִיוֹנִים מֵאַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם הֵם מְחַרְפִּים וּמַגְדִּיפִים כָּל־פִּי מַעְלָה, וּמְדַבְּרִים גְּלוּי נֶגֶד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְנֶגֶד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, גְּרוּעִים מֵאַמוֹת הָעוֹלָם, אֲשֶׁר אֲמוֹת הָעוֹלָם מְפַחְדִּים לְדַבֵּר כָּל־פִּי מַעְלָה, וְאֵלוּ הָעַרְב־רַב אֵינָם מְתַבְּיָשִׁים לְדַבֵּר נֶגְדוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּרִישׁ גְּלִי, וְלְהַתְּלוּצֵץ מִתּוֹרַתוֹ הַקְּדוּשָׁה וּמְחַדִּירִים כְּפִירוֹת וְאֲפִיקוֹרְסוֹת, גְּאוּף, שְׂקוּץ, תַּעוּב וְזִהְמָא וְעֵרֶם בְּעוֹלָם. וְכֵן גְּדַל הָעַרְבּוּכְיָה שֵׁישׁ בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁלֹּא יוֹדְעִים הֵיכָן מִשֶּׁה שְׂרוּי וְהֵיכָן אֶהְרֵן שְׂרוּי, וּמְבַלְבְּלִים אֶת הַמּוֹן עִם בְּשֻׁטִיּוֹת, שֶׁהֵנָּה הֵנָּה מְשִׁיחַ בָּא, וְלִבְסוּף עָשׂוּ צְחוּק מַעֲצָמָם וּמְכַל הָעוֹלָם כְּלוֹ וּמְכַל הַקְּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר יָדְעוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת אֲשֶׁר נִקְדַּת מְשִׁיחַ הוּא יְחִידָא דִּיחִידָא, בְּטוּל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן כָּל הַשְּׁחִיתוּת שֵׁישׁ בֵּין הַרְבָּנִים וְהַמְּנַהֲיָגִים, דְּבַר כְּזֶה עוֹד לֹא הָיָה בְּעוֹלָם, וְעַל כָּל זֶה נִבְּאוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים — מַה שִּׁיקְרָה קֹדֶם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ, כְּמוֹבָא בְּסוּף סוּטָה, וּמְסִימִים: "אֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן אֶלָּא עַל אַבִּינוּ שְׁבַשְׁמִים".

ועל-כן ראו לחזק את עצמכם בכל מה שעובר עליכם, ואל תיראו ואל תחתו משום דבר ומשום ברִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כי סוף כל סוף הכל יתהפך לטובה, ועוד נראה את הטוב הנגלה והנראה לנו, שעל אפם וחקמתם של כל שונאינו ורודפינו, יבנאל תהפך לעיר ברסלב, אני יודע מראש מה שיקרה לבסוף, מי שאין לו שום שיכות אל רבנו ז"ל, הוא יכול לקבל את הכבוד הכי גדול, וברגע שרק יתקרב אל רבנו ז"ל, תכף-ומיד ישפך קתונות של בוז חרופין וגדופין, ויתפשטו עליו המניעות והעפובים — "אתה יכול ללכת בכל מקום אבל לא אל ברסלב". ודבר זה נאמר על כל אחד ואחד מאנשי שלומנו שיתקרב אל רבנו ז"ל, שהתחילו עליו הצרות והמניעות והיסורים, ומכל שכן וכל שכן מי שרוצה להדפיס את ספרי רבנו ז"ל, ולהפיצם בכל העולם כלו, בודאי שהסמ"ך-מ"ם בעצמו יתלבש עליו, ומכל שכן וכל שכן מי שיש בדעתו למלא את כל העולם כלו עם דעת רבנו ז"ל, וירצה לבנות עיר על שם רבנו ז"ל בארצנו הקדושה, בודאי שהסמ"ך-מ"ם בעצמו בלי שום התלבשות יצא כנגדו, וידעתי את זה מראש מה שיקרה בסוף, עם כל זאת קבלתי על עצמי יעבר עלי מה, אני לא אנוח ולא אשקט, עד שאגלה ואפרסם את דעת רבנו ז"ל בכל העולם כלו, ואפלו שבין כך ובין כך כלם בורחים ממני — מה בכך?! אני את שלי אוציא מכח אל הפעל, כי עיני ולבי רק אצלו יתברך, וכל מחשבותי ורצוני וכסופי הם תמיד על הסוף דסוף וכו', ועל-כן שום דבר שבעולם לא יוכל למנע אותי. לכן אבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, שתחזקו את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ותדעו, שתהלה לאל, כמו שאתם זכיתם לטעם מהאור הגנוז של רבנו ז"ל, פן צריכים להטעים לכל נשמות ישראל, ובודאי שהסמ"ך-מ"ם לא יעזב אותנו, ויתפשט עלינו לארכו ולרחבו, אף כבר אמר רבנו ז"ל: "נצחתי ואנצח פי מדתו מדת נצח".

תאמינו לי, שהייתי יכול להאריך לכם עוד מאה עמודים, אבל מרב חלישות הדעת איך שיכולים לענות את הדין בצורה משקצת ומתעבת כזו, איני מישב כלל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לי, שאזכה

להוציא מכח אל הפעל חֲשָׁקִי וְכִסּוּפֵי לִבְנוֹת פֹּה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ
ו"ל בַּמְּלֵא מוֹכֵן הַמְּלָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ה' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַחֲקוּקָה בְּפְנֵימִיּוֹת
לְבָבֵי ... וְזוּגָתוֹ ... שְׂיַחֲיוּ נִצְחָה.

עֲכָשׁוּ קַבְלָתִי אֶת הַחֲבִילָה.

מָה אָמַר לָכֶם! "אִם אֵין אַתֶּם עֲדִין שְׂמַחִים אַחֲרֵי עֲבוּדָה כְּזוֹ,
אֵינִי יוֹדֵעַ מָה אַתֶּם" ... הַסְּפָרִים יֵצְאוּ כַּל-כָּף יָפָה, מִמָּשׁ לְהַפְּלִיא,
פְּלֵאֵי פְּלֵאִים, וּבִפְרָטִיּוֹת אֵיךְ שְׂסַדְרְתֶם אֶת קוּנְטָרְס "סְלִיחָה
וּמְחִילָה" — זֶה מְפִלִיא לַעֲשׂוֹת, וְעוֹד יָבֹא הַיּוֹם, שְׂיִלְמְדוּ בּוֹ
בְּרַבִּים בְּסֵדֶר מוֹסֵר וְהַתְחַזְקוֹת בְּסִפְרֵי "אוֹצֵר-הַקּוּנְטָרְסִים", יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַתְּחִילוּ כְּבָר לְהַתְּכַוֵּן עַל סְדֵרַת חֲלֻקָּה ו'.

מָה אָמַר לָךְ! הַחֲוֹבֶרֶת יֵצְאָה בְּיַפִּי וְחֵן כְּזֹה, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר,
וְהִיא מִמָּשׁ זְכוּת הַרְבִּים, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְתֶּם.

הָעֵקֶר רָאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׂבַעוּלָם לְהִיּוֹת שְׂמַחִים
וְעֲלִיזִים עַל נַעַם חֲלַקְתֶּם, "אֲשֶׁר בַּנְּחָל" גּוֹרְלְכֶם.

רָאוּ לְסֵדֶר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם עַל-כָּל-פְּנִים מְכַתֵּב אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם
מִסְדֵּרַת "אֲשֶׁר בַּנְּחָל", וְכֵךְ תִּתְקַדְּמוּ, לֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּפַעַם אַחַת
הַכֹּל, רַק קְבִיעוֹת כָּל יוֹם — אֶחָד אוֹ שְׁנַיִ מְכַתֵּבִים, וְזֶה כְּבָר יְרוּץ,
רַק לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׂהִיא שְׂמִיחָה שֶׁל אֲמַת אֲצֻלְכֶם, כִּי
תִּהְלֶה לְאֵל, הִרְאִיתֶם דְּבָרִים יָפִים, וְזִפְתֶּם אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ. וְאֵךְ
שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ, שְׂזֶה קִשָּׁה לָכֶם, עִם כָּל זֹאת כְּבָר אָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ
(אָבוֹת ה, כב): "לְפּוֹם צִעֲרָא אֲגֵרָא".

אֲשֶׁר כ' שסו בְּנַחֵל צא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּהִיּוּ בְּרִיאִים, וְתָרוּ רֹב נַחַת מִכָּל
הַיְלָדִים, וְכָל הַהֲרִיוֹן יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְתִלְדֵי בְּנָקֵל בְּזִמְנֵי הַנִּכּוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הָאֵם מְסַרְתֶּם אֶת הַחֻבְרוֹת לְ... תַחֲנִיָּה, וּמָה תַגּוּבְתָהּ, וְכֵן מָה
יֵשׁ לָהּ לְבִשָׁר? תַתְקַשְׁרוּ וְתוֹדִיעוּ לִי.

אִם אֶפְשָׁר לְמַסֵּר חֻבְרַת אַחַת דְּרָךְ דָּאָר לְאַבְרָהָ אֶחָד בְּשֵׁם ...
הוּא עֶזֶר לִי הִרְבֵּה בְּעֵנִין בְּנִית הַמְקוֹה בִּיבְנָאֵל.

מֵאַחַר בְּלִילָה כְּשֶׁהִמְחִיר בְּזוּל, אִם יֵשׁ לָכֶם בְּאַפְשָׁרוֹת לְשַׁלַּח
לִי הָעֵתֶק מִהַמְכַתְּבִים שֶׁל ... שְׁמָאֵד מְאֹד נַחוּץ לִי עַכְשָׁו, גַּם תִּשְׁאַלּוּ
אֶת ... אִם לֹא קִבְּלָה אֵיזָה טְלַפּוֹן מִ... גַּם רָאָה לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם ...
מָה פָּעַל בְּעֵנִין הַמְעַקָּה.

הַמְחַכָּה לְתַשׁוּבָה מְהִירָה...

כ' שסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת, ה' תּמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

כָּל הָעֵנִין פְּלֵא גְדוֹל אֶצְלִי, כִּי הִגִּיז הַזְהִירָנִי, וּבִקֵּשׁ מִמֶּנִּי שְׁלֹא
יִתְוַדְעוּ פְּרָטִים לְאַף אֶחָד, וְעַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ מִי גָּלָה זֹאת, וְזֶה אֶצְלִי
עֵנִין סְתוּם אֵיךְ נִתְגַּלוּ הַפְּרָטִים וּמָה הָיָה לוֹ שֶׁיִּגְלֶה וְכוּ'.

עַל-כָּל-פְּנִיִם אַתָּה רַק רָאָה אִם הִתְחִיל לְעַבֵּד, וְאוֹדוֹת הַ... אֵינִי
מִתְפַּחַד מֵהֶם כָּלֵל, אֶפְלוּ שֶׁיְהִיּוּ בְּשִׁכְנוֹת, מָה יֵשׁ לִי אַתָּם. וּבְאַמַּת
בְּקִשׁוֹ אוֹתִי מְאֹד שְׁאַתְפַּלֵּל עִמָּהֶם, וְאַמְרַתִּי לָהֶם, שֶׁיִּבְאוּ לְהַתְפַּלֵּל
עִמִּי, אֲנִי לֹא הוֹלֵךְ לְהַתְפַּלֵּל בְּשׁוֹם מְקוֹם רַק בְּמִנְיֵן שְׁלִי, וְיִתְהַלֵּךְ

צב אָשֶׁר כ' שסז — כ' שסח בַּנְחַל

לְאֵל, יֵשׁ בְּאוֹמֵן מְקוֹם לַעֲשׂוֹת עוֹד אֶלֶף מְנִינִים, וּמָה יְהִיָּה כְּשִׁיבֹאוּ מְלִיּוֹן אֲנָשִׁים, הָאֵם יִתְפַּלְלוּ בְּמִנְיַן אֶחָד? אִזּוּ בְּיָדַי יִצְטָרְכוּ לְהִתְחַלֵּק בְּהִרְבֵּה מְנִינִים.

פְּלֵא, מְדוּעַ ... לֹא מָסַר אֶת הַחֻבוֹת לְ... הִיא עוֹבְדַת כָּל-כָּף קָשָׁה וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ כְּזוֹ, מְגִיעַ לָהּ שִׁיחִיָּה הַכֹּל אֶצְלָהּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ הַצְּלַחָה גְּדוֹלָה...

כ' שסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת, ה' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רְאִי לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וּבִנְכוּת הַשַּׁבָּת — תִּזְכִּי לְבָנִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתִּפְקְדֵי בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת, ה' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רְאִי לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת נִמְשָׁכוֹת לְאָדָם בְּזִכּוֹת שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְעַל-כֵּן מִי שְׂזוּכָה לְשִׁמּוֹר

אֲשֶׁר כ' שסט בְּנַחֵל צג
שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, נִמְשָׁכּוֹת עָלָיו כָּל הַבְּרָכוֹת. וְעַקֵּר שְׁמִירַת שַׁבַּת הִיא
הַשְּׂמִיחָה שֶׁל שַׁבַּת.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ, שְׁיִהְיֶה לָּכֶם רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ה' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, שְׁמִצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאָם הוּא מִהַחֲמוּרָה שְׁבַח־מִוֵּרוֹת
(דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ו', סִימָן ב'); וְעַל־כֵּן תִּזְוָהֲרִי מְאֹד מְאֹד בְּכְבוֹד
הַהוֹרִים, וְאַף שְׁחִזְרַתְּ בְּתִשׁוּבָה, עִם כָּל זֹאת הֵם הַהוֹרִים שְׁלֶךְ, וְאַתָּה
צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד אוֹתָם.

נָא וְנָא אֵל תְּרִיבִי עִם בְּעֵלְךָ בְּשׁוֹם פָּנִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְתִשְׁתַּדְּלִי
תְּמִיד לְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ, וְתִשְׁמְרִי מְאֹד מְאֹד מִכַּעַס וּקְפָדוֹת,
שְׁהוֹרְסוֹת אֶת הַבַּיִת.

תִּשְׁמְרִי שַׁבַּת, וְאִז הַשַּׁבַּת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם. וְעַקֵּר שְׁמִירַת שַׁבַּת
הִיא הַשְּׂמִיחָה שֶׁל שַׁבַּת, לְשֹׁמֵר לֹא לְחַלְלוֹ, חַס וְשְׁלוֹם, כִּי מִי
שְׁמַחֲלֵל שַׁבַּת, עֲנָשׁוֹ קָשָׁה וְמֵר מְאֹד, וְעַל־כֵּן תִּשְׁמְרִי מְאֹד מְאֹד אֶת
הַשַּׁבַּת־קֹדֶשׁ.

תִּשְׁמְרִי עַל טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה, כִּי הִיא יְסוּד הַיְהוּדוּת.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי

שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד, וּתְבַשְׂרוּ לִי תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שע.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ה' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שֶׁקָּרָה לָךְ וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אִמַּר לָךְ, כִּי הֵם הַחַיִּים, וְהָאָדָם צָרִיךְ לְקַחַת עֲצָמוֹ בַּיָּדִים,
וְאֲסוּר לוֹ לִפְּלֵל בְּיָאוֹשׁ וּבְמִרְיוֹת כְּמוֹ שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה, כִּי כִּי דַרְכְּכֶם שֶׁל
חַיִּים — הִלְלוּ נוֹצְצִים וְהִלְלוּ מְתִים וְכוּ' וְכוּ', אֶת עֲדִין לֹא זָקְנָה,
וְעֲדִין לֹא סוּף הָעוֹלָם, אֲמַת כּוֹאֵב לָךְ בְּמוֹת הָאָמָא, וְאֶת הָאָמָא לֹא
יְכוּלִים לְהַחֲלִיף, כִּי אֵין תַּחֲלִיף לְאָמָא, עִם כָּל זֹאת הֶרְצוֹן שֶׁל
הָאָמָא שֶׁתַּהֲיִי מְאֻשְׁרָת, וְעַל-כֵּן בְּזֶה שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי לִהְיוֹת מְאֻשְׁרָת
וּשְׂמֻחָה וְעֲלִיזָה, יִהְיֶה לְאִמְךָ גִּן-עֵדֶן מְאִיר. וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי לְקַחַת אֶת
עֲצָמְךָ בְּיָדְךָ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. רַק חֲזָקִי
וְאִמְצִי, וְאֵל תִּפְּלִי בְּיָאוֹשׁ, כִּי אֵין שׁוֹם יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין
בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וּבְכַפְרֵט תְּפִלַּת
הָאִשָּׁה הַשְּׂבוּרָה, אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד יְקָר, עַל-כֵּן אֵל תַּתְּיַאֲשִׁי
מִהַחַיִּים, אֲלֹא תִדְעִי, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִתְּךָ, עִמְךָ וְאֲצִלְךָ, כִּי אֵין
בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, רַק צְרִיכִין לִפְתּוֹחַ אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
וְאִז תַּהֲיִי הִכִּי מְאֻשְׁרָת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדְךָ, שֶׁתִּזְכְּרֵי לְמִצְאָה כֵּן זׁוּג וּלְהַתְחַתֵּן מִה

אֲשֶׁר כ' שְׁעָא בְּנַחַל צֵה

שְׁיֹתֵר מְהֵר, הָעֵקֶר אֵל תְּהִי בְּרַנִּית, אֶלָּא אֶת הָרֵאשׁוֹן שְׁיַצִּיעוּ לָךְ תִּקְחִי, וְתִתְחַתְּנוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם.

נָא וְנָא אֵל תְּהִי מְמַרְמֶרֶת, כְּדִי לֹא לְגַרֵּשׁ מִמֶּךָ אֶף אֶחָד, אֲדַרְבָּה, תִּתְחִילִי לְהִתְעַנֵּן בְּשְׁלוֹמָם שֶׁל אַחֲרִים, וְהִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּצְאִי מֵעֲצָמְךָ וְתִתְנַדְּבִי לְקַיֵּם מִצְוֹת בְּקוֹר חוֹלִים, וְלַעְזוֹר בְּבִתִּי חוֹלִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּתְרַמֵּי הַרְבֵּה לְחַבְרָה, וְיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה יְדִידִים, תִּלְכִּי וְתִעוֹדְדִי אֶת אַחֲרִים, וּבִפְרָט זְקֵנִים וְחוֹלִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְאִי מֵעֲצָמְךָ, שְׁנֵה הָעֵקֶר אֶצְלֶךָ.

הָעֵקֶר אֵל תִּפְלִי בְּיָאוֹשׁ, כִּי אֵין מַה לְהִתְיַאֵשׁ כָּלֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

תְּבַשְׂרֵי לִי בְּקֶרוֹב בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

כ' שְׁעָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ה' תְּמוּזָה ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... יָרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהַפְקִיד צְדָקָה בְּכֹל שְׁבוּעַ בְּחֻשְׁבוֹן הַבִּנְיָן הַמוֹבָא לְמִטָּה, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל הַחֻבוֹת שְׁלָךְ, כִּי כְּשֶׁזֹּכִים לְתֵן צְדָקָה, אֲזִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵב בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יָחַד, וְתִזְכֶּה שְׂאֵשְׁתֶּךָ תִּפְקַד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא. וְכִמּוֹ שְׁכַתּוֹב (הוֹשַׁע י, יב): "וְיָרְעוּ לְכֶם לְצְדָקָה", וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת לְהַפְקִיד בְּכֹל שְׁבוּעַ בְּחֻשְׁבוֹן הַבִּנְיָן הַמוֹבָא לְמִטָּה, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּרְאֶה נִסִּים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי הִצְדָּקָה פּוֹתַחַת אֶת כָּל הַפְּתָחִים.

רֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמִהוּיָה וּמִקַּיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָמַיּוֹת חַיּוֹת אֵלֶקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְפִי שְׁתַּכְנִיִּים אֶת עֲצָמָךְ בְּזוֹה, כֵּן יִשְׁפַע עָלֶיךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֶקֶת, ה' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלַבֵּל תְּבַלְּבֵל עֲצָמָךְ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כִּי הַבְּלָבוּל, זֶה בְּעֲצָמוֹ הַיֵּצֵר הָרָע, שְׁרוּצָה לְשֹׁבֵר אֶת הָאָדָם, וְלַבְּלָבוּל וְלִנְתָקוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וְעַל-כֵּן רֵאָה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם דְּבַר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זְכָנִי לְהוֹצִיא קוֹנְטֵרַס "יְמֵי הַנְּעוּרִים", וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּעֲזֵן בְּקוֹנְטֵרַס הַזֶּה, וְתַמְצִית הַקוֹנְטֵרַס הוּא, שְׁבַחֲוֹר צָרִיךְ לְקַחַת מְסַכְת אַחַת, וְלַחֲזוֹר עָלֶיהָ פְּעָמִים אֵין מְסָפֵר, עַד שִׁיְהִיָּה בְּקִי בְּמְסַכְת זוּ, וְאַחַר כֵּן יִקַּח עוֹד מְסַכְת. וְעַל-כֵּן אִם אַתָּם לוֹמְדִים מְסַכְת קְדוּשִׁין, תַּחֲזוֹר עַל מְסַכְת זוּ פְּעָמִים אֵין מְסָפֵר, קֹדֶם בְּלִי רִש"י, וְאַחַר-כֵּן עִם רִש"י, וְאַחַר-כֵּן עִם תּוֹסְפוֹת, הָעֵקֶר אֲסוּר לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כִּי הַבְּלָבוּל זֶהוּ הַיֵּצֵר הָרָע, שְׁלוּכְד בַּחֲוָרִים בְּרִשְׁתּוֹ, וְעַל-כֵּן אֵל תְּבַלְּבֵל עֲצָמָךְ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, וְרֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּשִׂיחָה בִּינְךָ לְבִין קוֹנְךָ, וְתִהְיֶה חִזֵּק בְּזוֹה

אָשֶׁר כ' שַׁעַג בְּנַחֵל צז

מָאָד מָאָד, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצֻמָּךְ לֹא לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחְךָ, שֶׁהוּא לְשׁוֹן־הָרַע וְרִכִּילוֹת וְלִיצְנוּת וְדַבָּרִים בְּטִלִּים, אֲשֶׁר מְנַתְּקִים אֶת הָאָדָם מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שַׁעַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ה' תּמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ. וּמָאָד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַע אִיךָ שֶׁאַתָּה מַחְזֵק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

זְכַנִּי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהוֹצִיא קוֹנְטֵרַס "יָמֵי הַנְּעוּרִים", וְהִנֵּה טוֹב מָאָד שֶׁתְּעַבֵּר עַל הַקוֹנְטֵרַס הַזֶּה, וְתִקְּוִים אֶת כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמַר שָׁם, כִּי הַכֹּל נִכְתָּב גַּם בְּשִׁבְלֶיךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיוֹתֵר לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיָךְ, וְתִצֵּא כָּבֵד מִמַּעֲשֵׂה נְעוּרוֹת, וְתִתְחִיל לְהִיּוֹת בְּחוֹר רְצִינִי, וְעַל־יַד־יָזֶה תְּצַלִּיחַ מָאָד, סוּף כָּל סוּף אַתָּה כָּבֵד לֹא יֵלֵד קֶטֶן, וְאַתָּה צָרִיךְ לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיָךְ, וְעַל־יַד־יָזֶה תְּצַלִּיחַ מָאָד.

נָא וְנָא רְאֵה לוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר מְזַבְּרִי וּמְטַהֵר אֶת הַנַּפְשׁ, וְכֵן שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע. וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְשִׁיחַ וּלְסִפּוֹר אֶת כָּל לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שעד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מדי כתבי אל שני הבחורים, אמרתי לכתב גם לך שורותים
אלו.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות
בשמחה, ותשמח את אשתך ואת ילדיך, ותשתדל שתהיה בביתך
תמיד אוירה של שמחה, כי במקום שמחה — שם השכינה מצויה,
ובמקום שהשכינה מצויה — שם כל הברכות מצויות, אשרי מי
ששמח תמיד, ומשרה שכינת עזו יתברך בתוך ביתו.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, ובפרט בשעה
שאתה הולך בדרך לבד, תשיח ותספור את כל אשר עם לבך אליו
יתברך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' שעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... ו... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע מכם
הבשורה טובה, יעזר הקדוש ברוך הוא, שתעברי את ההריון
בקלות, ותלדי בנקל.

בודאי צריכין להמשיך עם הנרות כך כל ימי חייכם, כי הדלקת
נרות לאשה היא זכות גדולה מאד, ועל-כן אם האשה מתפללת
בעת הדלקת נרות, מאד מקבלת ומרצה תפלתה בשמים.

אָשֶׁר כ' שְׁעוֹ — כ' שְׁעוֹ בְּנַחֵל צֵט

נָא וְנָא רְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם, כִּי
הַמְרִיבוֹת בְּבֵית הֵן סַכָּנָה גְדוֹלָה מְאֹד, וּבַפֶּרֶט לְאַשָׁה בְּהִרְיוֹן וְכֵן
לְיֹלְדָתָהּ, וְעַל-כֵּן צָרִיכִין לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא יִהְיוּ בֵּינֵיכֶם מְרִיבוֹת
בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תִּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שְׁעוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקָתָהּ, ה' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאוּ לְהַדְלִיק לְכַבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ שְׁבָעָה גְרוֹת, וּלְהוֹסִיף שְׁנֵי גְרוֹת
שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וּלְבַקֵּשׁ אֶז הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל הַלְּדָת יְלָדִים, כִּי
בְזָכוֹת הַדְּלָקָת גְרוֹת, תִּזְכּוּ לְבָנֵי, חַיִּי וּמְזוֹנֵי, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְקַיֵּם
זֹאת.

נָא וְנָא אֵל תְּרִיבוּ בֵּינֵיכֶם, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּבְזָכוֹת זֶה
תִּרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, שֶׁיַּעֲשֶׂה לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שְׁעוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקָתָהּ, ה' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלִי שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי הַסְּבָלָנוֹת הֵיא
הַיְסוּד בַּחַיִּים, וּבְלֵי סְבָלָנוֹת הָאָדָם אָבוּד לְגַמְרִי. וְעַל־כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל
מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת סְבָלָן גְּדוֹל, וְעַל־יְדִי־זֶה תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תַּעֲנִית ט): שְׁלֹשָׁה פְּרָנְסִים טוֹבִים עֲמְדוּ
לְיִשְׂרָאֵל — מִשָּׁה, אֲהָרָן וּמֵרָם; בְּזִכּוֹת מִשָּׁה יָרַד לָהֶם הַמָּן
בְּמִדְבָּר, בְּזִכּוֹת אֲהָרָן הָיוּ לָהֶם עֲנָנֵי הַכְּבוֹד, וּבְזִכּוֹת מֵרָם הָיְתָה לָהֶם
הַבָּאָר. וּבִקְאֻמַּת אִם נִתְּבוּנָן הֵיטֵב, נִשְׁתַּדֵּל לְהַכִּיֵּן לְמָה דִּיקָא עַל־יְדֵי
מִשָּׁה יָרַד הַמָּן? כִּי מִשָּׁה הוֹרִיד לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא לְחֻמָּא
דְּאוּרִיתָא, שְׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר (מִשְׁלֵי ט, ה): "לָכוּ לְחַמּוּ בְּלַחְמֵי", וְעַל־כֵּן
כְּמוֹ שְׁמִשָּׁה הָיָה הַסְּרָסוּר לְהוֹרִיד לָעָם יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה וּקְבִלוּהָ,
לְכֵן הָיָה לוֹ הַכֹּחַ גַּם־כֵּן לְהוֹרִיד מְזוֹן גִּשְׁמֵי שְׁהוּא הַמָּן. וְעַם יִשְׂרָאֵל
קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה, אֲזַי נִתַּן לָהֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא גַם מְזוֹן גִּשְׁמֵי.
רוּאִים מְזֵה, שְׂאֵם הָאָדָם מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ עַל תּוֹרָה, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא מְשַׁפֵּעַ עָלָיו גַּם פְּרָנְסָה. וְאֲהָרָן הָיָה עוֹסֵק בְּקִרְבָּנוֹת, אֲשֶׁר
בְּזִכּוֹת זֶה הָיָה עֲנָן עַל הַמִּשְׁכָּן, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (וַיִּקְרָא טז, ב): "כִּי בַעֲנָן
אֲרָאָה עַל הַכַּפֹּת", וְכֵן הַקְּטָרֶת הַעֲלָה עֲמוּד הַעֲנָן, נִמְצָא, שְׂבֻזָּה
שְׂטָפֵל בְּקִרְבָּנוֹת, עַל־יְדִי־זֶה הָיוּ עֲנָנִים בְּזִכּוֹת אֲהָרָן, וְהַעֲנָנִים הֵם
כְּנֻגַד הַלְּבוּשִׁים שְׂאָדָם צְרִיף. וְלָכֵן צְרִיכִין לְהַזְהֵר מְאֹד מְאֹד לֹא
בְּכָל יוֹם אֶת סֵדֶר הַקְּרָבָנוֹת, וְלֹא לְדַלְגָּם כַּאֲשֶׁר נְהוּג עַכְשָׁו, וְכֵן
לְהַזְהֵר לֹא פְּרִשְׁת פִּטוּם הַקְּטָרֶת, וְעַל־יְדֵי כָל זֶה יִזְכֶּה לְלְבוּשִׁים,
שֶׁהֵם נִגְדַת הַעֲנָנִים. וּמֵרָם שְׂבֻזָּה בְּאֵה הַבָּאָר, כִּי הִיא הָיְתָה
הַמִּילָדָת, שְׂזֵה נִגְדַת מֵיִם, עַל־כֵּן בְּזִכּוֹת שְׁהוֹלִידָה נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
עַל־יְדִי־זֶה הָיוּ מֵיִם לְשִׁתוֹת לָעָם, וְעַל־כֵּן בְּזֵה שְׂמִשְׁתַּדְּלִים בְּפִרְיָה
וּרְבִיָּה, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נוֹתֵן לְאָדָם מֵיִם. נִמְצָא, שְׂעַל־יְדֵי תּוֹרָה
וּקְרָבָנוֹת וְהוֹלִדָה — זוֹכִים לְאֲכִילָה וְלִשְׁתִּיָּה וְלְלְבוּשִׁים. וְלָכֵן בְּזֵה
צְרִיף כָּל אָדָם לְשִׁמְחָת אֶת עֲצָמוֹ בְּיוֹתֵר, שְׂזֻכָּה אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא לְהַבְרָא מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וְלִקְבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, וְהוּא לֹא מְדַת תּוֹרָה,
וּמְקַיֵּם אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְּבַרַךְ, שְׂעַל־יְדִי־זֶה תִּהְיֶה לוֹ פְּרָנְסָה, וְכֵן זָכָה

אֲשֶׁר כ' שַׁעַח בְּנַחֵל קא

אותו הקדוש-ברוך-הוא עם אשה, והוליד בנים ובנות ובפרט שחתנם, שבזכות זה תהיה לו שתיה, ובזכות אמירת הקרבנות יהיו לו לבושים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתזכה בכל: אכילה, שתייה, לבושים, שזה ראשי תבות: "א'שפוך ש'יחי ל'פניו", מי שרוצה לזכות לכל זה, צריך לשפף שיחה אליו יתברך, ועל-ידי-זה יזכה לכל טוב אמתי ונצחי.

נא ונא תחזק את עצמך ביותר להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים, כי השמחה מרגעת את האדם, ומכניסה בו בטחון עצמי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' שַׁעַח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אם אפשר לך לשלח לי העתק מבנק הפועלים, כדי שאדע כמה יש בחשבון שלי, כי אני צריך לשלם עכשו כמה חובות.

העקר ראה לחזק עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ובפרט כשאתה זוכה לנסע אל ציון רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה.

מה אמר לך! ענן הדפסה עומד על הכל, כי היא זכות הרבים לדורי דורות, ומחזירה בתשובה אלפים ורכבות נשמות ישאל אל חיק האמונה הקדושה, ועל-פן חזק וחזק יותר ביתר שאת וביתר עז, העקר להכין ספרים שיהיו מוכנים לדפוס, אתה לא צריך להדפיס אותם כבר, רק שיהיו מוכנים אצלך, כי פתאום יגנס לך שפע כזה שתוכל להדפיס הרבה הרבה.

... צלם תמונה מאד מאד יפה מהציון, וכדאי לך לקחת ממנו את התמונה.

המחכה לתשובה...

כ' שעט.

בעזרת השם ותברוך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר חקת, ו' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִילֵם מִכָּל צָרָה
וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
דִּיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים
שבעולם להיות בשמחה, כי השמחה היא יסוד החיים, ובלי שמחה
אי אפשר להתקיים כלל, וצריכין למסור את נפשו בעבור מדת
השמחה, כי בזה העולם עובר על כל אחד ואחד כל מיני צרות
ויסורים, וכל מיני מרירות ומכאובים, ואי אפשר לעבר על זה, אלא
על-ידי תקף השמחה. ובאמת מי שרק רואה ומסתכל ומתבונן מה
שקורה בזה העולם, רואה שאין שום עצה אחרת, אלא להכריח את
עצמו להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל — בין
בגשמיות ובין ברוחניות, וצריכין לשמח את נשמות ישראל,
ועל-ידי-זה תהיה גם לו שמחה, כי כששמחים את אחרים גם הוא
נתחזק.

מה אמר לכם, אחי ורעי היקרים! בכל יום ויום אני מקבל בלי
שום גזמא עשרות מכתבים מכל חלקי העולם, ובפרט מארצנו
הקדושה, ובשבוע אחד זה מצטבר לערך כמה מאות מכתבים, ואין
בידי לענות רק אולי לחמשה אחוזים, ואני שומע בכל יום מהמון
אנשים את צרותיהם ובעיותיהם ומרירותם מה שעובר עליהם
בפרטי פרטיות, צרות ויסורים ומכאובים וכו' וכו', וכן במכתבים
כל אחד ואחד שופך את מר לבבו, ומספר מה שעובר עליו וכו'
וכו', כל אחד ואחד עם החבילה המרה שלו וכו' וכו', עד שאני
רואה שאי אפשר בשום פנים ואופן להתקיים בזה העולם אלא

להכריח את עצמו להיות בשמחה, ולשמח בו יתברך. ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות שמחה, אות ב'): מחמת שמחה נפתח הלב; פי עקר סתימת ועקממיות הלב, הוא רק מחמת עצבות ועצלות ודכאון פנימי, המסבכים את האדם, כל אחד כפי בחינתו וירידתו ונפילתו וכו' וכו'. ועל-כן צריכין לשמח מאד מאד, ועל-ידי-זה נפתח לבו.

ואנשי שלומנו מספרים, שפעם אחת בא איזה אדם אל אחד מאנשי שלומנו לשאל ממנו עצה על פרנסה, ענה ואמר לו: יש לי עצה אחת, שמוכא בספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א': "מי שהוא שמח, על-ידי-זה הוא מצליח", ועל-כן אם אתה רוצה להצליח בחייהך, תשתדל להיות תמיד בשמחה. ענה ואמר האדם הזה: הכל אני יכול אבל לא את זה, פי השמחה באה לי מאד מאד קשה, כי אני בטבעי איש עצוב ומדכא ושורה בדכאון וכו' וכו'. ענה ואמר לו זה מאנשי שלומנו: הרי אתה רוצה עצה בעבור פרנסה, ונסית כבר כל מיני עצות ולא הלך לך, למה לא תקח את עצת רבנו ז"ל, ותנסה אותה? הפטיר האדם ואמר: בסדר, מה לא עושים בשביל פרנסה... אשתדל להיות בשמחה... ובאמת אם לוקחים את דברי רבנו ז"ל בתמימות ובפשטות גדולה מצליחים. ואי אפשר להצליח בדברי רבנו ז"ל, אלא כשמקים את דבריו בלי שום חכמות והשכלות כלל. בודאי יכולים לפלפל ולסלסל וכו' ולמצא דרכים איהן להתחמק מלקיים את דברי רבנו ז"ל, אבל זו כבר לא נקראת התקרבות אל רבנו ז"ל, אלא נסיתי כל מיני תכסיסים להתחמק מלקיים את דברי רבנו ז"ל בתמימות ובפשטות.

ועל-כן, אחי ורעי הנקרים! אם אתם רוצים להיות מקרבים באמת אל רבנו ז"ל, תקיימו את דברי רבנו ז"ל בתמימות ובפשטות הכי גדולה, ואל תאמרו שלזה לא פון רבנו ז"ל... יותר טוב לכם לומר: איני יכול לקיים את דברי רבנו ז"ל... אבל לא לומר, שלא אל זה פון רבנו ז"ל... ועל-כן צריכין לקיים את כל דברי רבנו ז"ל בלי שום חכמות והשכלות כלל, ואז דיקא נקרא מקרב אל רבנו ז"ל, כי אי אפשר להיות מקרב אל רבנו ז"ל, אלא כשמשליך את שכלו וחקמתו המדמית לגמרי, ומקיים את כל דבריו בתמימות

ובפשיטות הכי גדולה (עין לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג); ובאמת כָּבֵד אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, סימן טז): מי שֶׁמִּפְּרָסָם אֶת הַצַּדִּיק — זֹכֶה לְשִׂמְחָה. ובאמת אין לך עוד שמחה יותר גדולה בעולם כמו פְּרוֹסוֹם הַצַּדִּיק, ובפֶּרֶט שְׁאֵנוּ עֲדִים עַל כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרֵינָן וְהַמְרִירוֹת שֶׁעוֹבְרִים עַל בְּנֵי-אָדָם בְּכָל יוֹם, שְׁאִין לָךְ בֵּית שְׁאִין שֶׁם צָרָה מְרָה מְאֹד, וְסוֹבְלִים דְּכֹאוֹנוֹת וְכוּ' וּמַחְלֶקֶת וּמְרִיבוֹת וְכוּ', גְּרוּשֵׁינָן וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁיֵּשׁ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מְקָרִים שֶׁל הַתְּאֵבָדוּת וְכוּ' וּמַחְשְׁבוֹת לְהַתְּאֵבֵד וְכוּ', וְנִמְאַסוּ הַחַיִּים לַחַיּוֹת וְכוּ', וּכְשֶׁבָאִים וּמַגְלִים לָהֶם אֶת עֲצוֹת רַבְּנּוּ ז"ל, וּמְחַיִּים וּמְחַזְקִים אוֹתָם, מִמֶּשׁ רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה מְכַנִּיסִים וּמְפִיחִים בָּהֶם. וְעַל-כֵּן אֲשַׁאל אֶתְכֶם: הֲאֵם יֵשׁ עוֹד מִצָּוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלְּשִׁמְחַת בֵּר יִשְׂרָאֵל?! הֲלֹא אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סנהדרין לז): כָּל הַמְּקַיֵּם נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, כְּאֵלוֹ קַיֵּם עוֹלָם מְלֵא; הֲלֹא בָּזָה שְׂשֻׁמְחִים וּמְשֻׁמְחִים אֵיזָה בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמְפִיחִים בּוֹ רוּחַ חַיִּים, הֲרֵי קַיֵּם עוֹלָם מְלֵא, כִּי כִּשְׁהַבְעֵל בְּשִׂמְחָה אֲזוּ הוּא מְחַזֵּק וּמְשֻׁמְחַת אֶת אֲשֵׁתוֹ וְאֶת יְלָדָיו, וַיֵּשׁ לוֹ מֶרֶץ לַחַיּוֹת וְלִהְיָא פֶּרָנְסָה וְכוּ' וְכוּ'. וְלִהְיוֹף — כִּשְׁהוּא בֵּיאוּשׁ וּבְדַפְאוֹן וְכוּ' וְכוּ', כָּבֵד לֹא אֶכְפֵּת לוֹ שׁוֹם דְּבָר, וְשׁוֹכֵב בַּמִּטָּה כְּמוֹ פֶּגֶר מֵת וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא מְנַח בְּעֲצָבוֹן וּבְדַפְאוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְאָף אֶחָד כָּבֵד לֹא יְכוֹל לְעֹזֵר לוֹ, וּבֵיתוֹ חָרֵב וְנִחְרָב, וְהֵילָדִים מְסֹתוֹבְבִים אֲמֻלָּיִם, כִּי אֵין לָהֶם אֲבָא, וְהָאִשָּׁה אֲמֻלָּה כִּי אֵין לָהּ בַּעַל, מִמֶּשׁ אֶלְמָנָה חַיָּה וִיתוּמִים חַיִּים, וּכְשֶׁבָא אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וּמִפְּרָסָם אֶת הַצַּדִּיק, וּמְדַבֵּר עִמָּהֶם דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, הוּא מְפִיחַ בָּהֶם רוּחַ חַיִּים חֲדָשִׁים. וְעַל-כֵּן הוּא מִמֶּשׁ בּוֹרָא עוֹלָם חֲדָשׁ, כִּי הַחַיָּה מְשֻׁפְחָה שְׁלֵמָה.

וְלָכֵן רְאוּ אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים, מַה לְּפָנֵיכֶם! תְּאַמֵּינוּ לִי, שְׁאִין אַתֶּם יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר בְּנִפְשָׁכֶם אֶת גְּדֹל צַעְרֵי וְעֲגָמַת נֶפֶשִׁי, שְׁעֲדִין אֲנִי נִמְצָא כָּאֵן בְּגִלוֹת הַמְרָה, מְסֻבָּב בְּחוּבוֹת וּבְצָרוֹת מְבֵית וּמְבַחוּץ, מִחְלֶקֶת וּמְרִיבוֹת, חְרוּפִין וְגִדּוּפִין מִהַסָּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ נְגִדִי, וְעוֹד זֹאת שְׁאֲנִי צָרִיף לְשִׁמְעַת בְּכָל יוֹם בְּכִיוֹת וְאַנְחוֹת וְשִׁבְרוֹן לֵב וְכוּ' וְכוּ' מִהֶמוֹן אֲנָשִׁים וְכוּ' וְכוּ', לְשִׁמְעַת אֶת

בְּעִוְיֹתֵיהֶם וְצָרוֹתֵיהֶם וְכוּ', וְכוּ', נוֹסֵף עַל צָרוֹתַי וְחֻבּוֹתַי הַמְרַבִּים
 וְכוּ' וְכוּ', שְׁאֲנִי צָרִיף לְסַבֵּל עַל נַפְשִׁי עַל כְּבֹד שֶׁל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל,
 שְׁכַל אֶחָד בּוֹכָה שְׁמַיִם וְאָרֶץ, שְׁאֶעְזֹר לוֹ, וּכְאֵלוֹ כָּל הַצָּרוֹת שֶׁלוֹ זֶה
 רַק בְּשִׁבְלִי... בָּאִים אֵלַי וּבוֹכִים וּמְבַקְשִׁים וּמְתַחַנְּנִים: "אֲנֵא עֲזְרוּ
 לִי לְצֵאת מֵהַפַּח יְקוֹשׁ שְׁנַפְלְתִּי", זֶה אֵין לוֹ שְׁדוּף וְכוּ', זֶה אֵין לוֹ
 יְלָדִים וְכוּ', זֶה אֵין לוֹ פְּרִנְסָה וְכוּ', זֶה אֵין לוֹ שְׁלוֹם-בַּיִת וְכוּ', זֶה
 יֵשׁ לוֹ צָרוֹת מְאֹשָׁתוֹ וְכוּ', זֶה יֵשׁ לוֹ צָרוֹת מִיְלָדָיו וְכוּ', וְזֶה יֵשׁ לוֹ
 צָרוֹת מִשְׁכְּנָיו וְכוּ', זֶה נַעֲשֶׂה עָרֵב וְהַבְּעֵלִי חֻבּוֹת רוֹדְפִים אֲחֵרָיו
 וְכוּ', וּמִי עוֹד מְדַבֵּר מֵהַשְּׁהַנְשִׁים בּוֹכוֹת, לְזוֹ אֵין שְׁדוּף וְכוּ', לְזוֹ
 אֵין יְלָדִים וְכוּ', לְזוֹ יֵשׁ בַּעַל רַע שְׁמַכָּה אוֹתָהּ מִכּוֹת רִצְחָה, מְחַרְף
 וּמְגַדֵּף וּמְשַׁפִּיל אוֹתָהּ בְּרַבִּים, אֵינּוּ מְתַיַחֵס אֵלֶיהָ וְכוּ' וְכוּ', כָּל מִינֵי
 צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְכַאוֹבִים שֶׁרַק יֵשׁ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲנִי אָנֹכִי אֲנִי בָּא,
 וְאֵין לִי אֵל מִי לְפָנוֹת אֵלָּא לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּעֲצָמוֹ, כִּי מִי יָכוֹל
 לְעֹזֵר לִי... וּמִכָּל שֶׁכֵּן אֵיךְ אוֹכַל לְעֹזֵר לְאַחֵרִים... אֵלָּא זֹאת לְקַחְתִּי
 עַל עֲצָמֵי יְהוָה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה, אֵף שְׁעוֹבֵר עָלַי מֵהַשְּׁעוֹבֵר — צָרוֹת
 וְיִסּוּרִים וּמְכַאוֹבִים מִבַּיִת וּמִבְּחוּץ, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין וְסָבֵל נוֹרָא, אֲשֶׁר
 אֵי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְנַפְשִׁי, אִם אֲנִי
 זוֹכָה לְדַעַת מְרַבִּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, מִדּוּעַ לֹא אֲשָׂאֵב
 מֵהַנַּחַל הַזֶּה דְּלִיִּים מְלֵאִים הַתְּחַזְּקוֹת, וְאֲשַׁפֵּף אֶת זֶה עַל נִשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל, וּמִמֵּילָא יִשְׁפָּף גַּם קִצֵּת עָלַי... וְעַל-כֵּן זֹאת עָשׂוֹ, אַחֵי וְרַעֲי
 הַיְקָרִים! לֹא לְהִיּוֹת בְּטֻלְנִים, אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְפָנֵי אוֹרוֹת צַחֲצַחוֹת
 כְּאֵלוֹ, אוֹצְרֵי אוֹצְרוֹת שֶׁל דְּבוּרִים עָרֵבִים וּמְתוֹקִים הַמְחַיִּים מֵתִים
 מִמָּשׁ, מִדּוּעַ נִשְׁתַּק? ! מִדּוּעַ לֹא גִלְף גַּם-כֵּן לְהַשְׁקוֹת אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל עִם הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ, לְחַזְּקֵם וּלְאַמְצֵם וּלְעוֹדְדֵם וּלְהַפְיֵחַ בָּהֶם
 רוּחַ חַיִּים? ! הֲלֹא יְמִינוּ וּשְׁנוּתִינוּ הַכֵּל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְעוֹד מְעַט
 כְּבֹר נִהְיָה שָׁם, וְעַל-כֵּן כָּל זְמַן שְׁאֲנַחְנוּ כָּאֵן, עָלִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ
 לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, אֵף שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם
 מִתְּלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ גַּם מִבְּפָנִים, שֶׁהוּא מִסִּית וּמְדִיחַ — "מִי אוֹמֵר
 שְׁצִרִיכִין לְדַאָּג בְּשִׁבְלִי אַחֵרִים, וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּשִׁוְקִים
 וּבְרַחֲחוֹבוֹת", וּבְפָרְט שְׂבָא בְּהַתְּלַבְּשׁוֹת בְּמַצּוֹת — "הֲלֹא הוּא קִיץ,
 וְהַפְּרִיצוֹת עוֹשֶׂה פְּרִצוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּמֵהַ כְּבֹר יְהוָה אִם אֲנִי אֶפְרָסֵם

אַת רבנו ז"ל, הלא אני צריך לעסק בתקון נפשי" וכו' וכו', וכדומה
 כּל מיני פתויים שֶמֶפֶתָה אותנו הַסֵּמ"ך־מ"ם, הַעֲקָר לֹא לַפְרָסִם אַת
 דַּעַת רבנו ז"ל, וְלֹא לַחֲזֹק אַת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְכוּ' וְכוּ'. מֵה אָמַר
 לָכֶם, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אִם רַק נִתְּבוֹנֵן מִי אֲנַחְנוּ וְכוּ', וּמֵה מַעֲשֵׂינוּ
 וְכוּ', וּמֵה הָעֶבֶר שְׁלָנוּ וְכוּ', וּבְאֵילוּ פָנִים מָצָא אוֹתְנוּ רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ',
 הֲלֹא יָכְלוּ הַיָּמִים עִם כָּל הַתַּעֲנִיּוֹת שְׁאַנוּ צְרִיכִים לְהַתְּעַנּוֹת עַל כָּל
 חֲטָא וְחֲטָא, שְׁחָטָנוּ בִימֵי נַעֲוָנוּ וְכוּ' וְכוּ', וּבֵא רַבְּנוּ ז"ל וְנוֹתֵן
 לָנוּ תְּקוּן נִפְלֵא כֵּזֶה: "עַל־יְדֵי שְׁמַחֲזִירִים בְּגֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה,
 הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְחַל גַּם לָךְ", "כִּי הַמַּחֲזִיר בְּגֵי־אָדָם בְּתִשׁוּבָה,
 זוֹכֵה וְיוֹשֵׁב בִּישִׁיבָה שֶׁל מַעֲלָה, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְבַטֵּל הַגְּזֵרָה
 בְּשִׁבְלֵו" (סֵפֶר־הַמִּדּוֹת, אוֹת תִּשׁוּבָה, סִימָן כד), "וַיְמִי שְׁמַחֲזִיר אַת הָעַם
 בְּתִשׁוּבָה, בְּזִכּוֹתוֹ אֵין פֶּחַד וּמַחֲלַקֶת בְּעוֹלָם" (שֵׁם סִימָן לד); כִּי
 הַפְּחָדִים וְהַמַּחֲלַקֶת שֵׁשׁ עֶכְשׁוּ בְּעוֹלָם, הֵם רַק מַחֲמַת הָרָשָׁעִים,
 הַרְעֵ־בָנִים, הַמְּסִיתִים וּמַדִּיחִים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁכָּל־ם
 מִנְּחִים בַּפֶּחַד, כִּי הֵם בְּנִכְלֵי עַרְמוּמִיּוֹת שׁוֹלְטִים עַל הַצְּבוּר, וּמְטִילִים
 אִימָה יִתְרָה עֲלֵיהֶם, וּמַפְחִידִים אוֹתָם בְּכָל מִינֵי פְחָדִים שֶׁל הַבֵּל,
 אָבֵל תִּכְף־וּמִיד כְּשֶׁמַּגְלִים וּמַפְרָסְמִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ תִּתְּבַרֵךְ,
 וּמְפִיחִים רוּחַ חַיִּים בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל־יְדֵי־זֶה מוֹרִידִים אֶת הַפֶּחַד
 מֵהֶם וְנִתְּבַטְּלַת הַמַּחֲלַקֶת, כִּי רוֹאִים שֶׁכָּל אֵלוּ הַחֹלְקִים הֵם סֵתָם
 רִיקִים וּפְחוֹזִים, וְאֶת כְּבוֹד עֲצָמָם הֵם מְחַפְּשִׁים, וְעַל־כֵּן אָמַר רַבְּנוּ
 ז"ל (שֵׁם, סִימָן נד): "מִי שֶׁמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים נַעֲשֶׂה שְׂתָף לְהַקְּדוֹשׁ־
 בְּרוּךְ־הוּא בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית", כִּי עַקֵּר הַתְּכָלִית שֶׁל הַבְּרִיאָה הִי־תָה
 רַק לְהַפִּירוֹ תִּתְּבַרֵךְ, וְזוֹ הִי־תָה כְּנִגַּת הַבְּרִיאָה, שְׂיִזְכוּ לְהַפִּיר אֶת
 הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּלְהַחֲדִיר בְּתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת לְכַבּוֹ אֶת אֲמַתַּת
 מְצִיאֹתוֹ תִּתְּבַרֵךְ, אִיךְ שְׂאִין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעֲדֵיו תִּתְּבַרֵךְ כָּל־ל, וְהוּא
 יִתְּבַרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח,
 חֵי, מְדַבֵּר, הַכֵּל לְכָל עֵצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֶלְקוֹתוֹ תִּתְּבַרֵךְ. וְעַל־כֵּן מִי
 שֶׁעוֹסֵק לְהַחֲדִיר זֹאת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים, נַעֲשֶׂה
 שְׂתָף לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. לָכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שֵׁם,
 סִימָן לו): "מִי שֶׁמַּחֲזִיר בְּגֵי־אָדָם בְּתִשׁוּבָה, נִצַּל מִבֵּית הָאֲסוּרִים", כִּי
 בְּזֶה שְׁמַחֲדִירִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, מְפִיחִים בָּהֶם רוּחַ

חַיִּים וְשִׁמְחָה בְּתוֹךְ לִבָּם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹצֵא כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִבֵּית הָאֲסוּרִים שָׁלוֹ, כִּי מִי שְׁחוּטָא וְנוֹפֵל בְּמִרְיוֹת וּבְדַפְאוֹן, הָרִי הוּא כְּמוֹ שְׁנִמְצָא בְּבֵית הָאֲסוּרִים, יוֹשֵׁב בּוֹדֵד וּגְלָמוּד, מִמֶּשׁ כְּמוֹ בְּצִינּוֹק וְכוּ' וְכוּ', מִיֵּאֵשׁ וּמִמְרָר וְחֻשֶׁף לוֹ, וְכֹל הַחַיִּים מְרִים לוֹ, וְעוֹלְמוֹ חָרַב בְּעֵדוֹ וְכוּ' וְכוּ', וּבָא אֶחָד וּמֵאִיר בּוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמוֹצִיאוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים, הָרִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁלֵּם לוֹ מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה. וְעַל-כֵּן מִי שֶׁמְחַזֵּיר בְּגֵי-אָדָם בְּתִשׁוּבָה, נִצּוֹל מִבֵּית הָאֲסוּרִים, וְכְמוֹ שֶׁאָמַר הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה מֵב, ז): לִפְקַח עֵינַיִם עוֹרוֹת, לְהוֹצִיא מִמִּסְגַּר אֲסִיר, בְּזֶה שֶׁפּוֹקְחִים אֶת עֵינַיִם עוֹרוֹת, וּמַגְלִים לָהֶם שְׂיִסְתַּפְּלוּ עַל עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זֵיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, הַמְּלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה בְּעֲצָמוֹ יוֹצֵאִים מִבֵּית הָאֲסוּרִים שָׁלוֹ.

וְעַל-כֵּן, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אֵל תְּנִיחוּ שְׂיִטְעָה אֶתְכֶם יִצְרָכֶם כְּאֵלוֹ כָּל הַעֲנָנִין הַנּוֹרָא וְהַנּוֹפֵלָא הַזֶּה, לְהַחֲזִיר בְּגֵי-אָדָם בְּתִשׁוּבָה, הוּא מֵיָתֵר וּבִטּוֹל זְמַן, אֲלֵא אֲדַרְבָּה, תִּדְעוּ שֶׁזֶה תְּקוּנַתְכֶם, וְכֹל אֶחָד וְאֶחָד בְּאִיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא רַק נִמְצָא, שֶׁתִּהְיֶה עִמּוֹ חֲבִילָה קוֹנְטֵרַסִים וַיִּפְיֵצִים, וּבְזֶה בְּעֲצָמוֹ מַגְלָה שְׁאוּהֵב אֶת רַבְּנוֹ ז"ל, כִּי "מִי שְׁאוּהֵב אֶת הַצְּדִיקִים, יְכוּל לְהַחֲזִיר בְּגֵי-אָדָם בְּתִשׁוּבָה" (שֵׁם, סִימָן מו); וְעַל-כֵּן רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְתַעֲסִקוּ בְּעֵסֶק הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה — לְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דְּעַת רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ אֶת נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה. וְהַעֲקֵר מֵהַ שְׂצָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הִיא מִדַּת הַשְּׁמִחָה, לְשִׂמְחָה מְאֹד. וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְדַבֵּר עַל לִבָּם דְּבָרֵי נְחֻמִּים, וְעַל-יְדֵי-זֶה אַתֶּם בְּעֲצָמְכֶם תִּתְחַזְּקוּ וְתִתְאַמְצוּ, וַיִּקְבַּל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת תִּשׁוּבַתְכֶם, וְלֹא עוֹד אֲלֵא שְׂיִכְנִיס בְּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲכָמָה גְּדוּלָּה, כִּי (שֵׁם, סִימָן ס'): "מִי שֶׁמְחַזֵּיר בְּגֵי-אָדָם בְּתִשׁוּבָה, זוֹכֵה לְחֲכָמָה".

נָא וְנָא, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הֵאֲרַכְתִּי לָכֶם קָצֵת, אֲבָל עַדִּין לֹא הִתְחַלַּתִּי, כִּי דְבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל הֵם מַעֲיָן הַמִּתְגַּבֵּר, נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, מִיָּם שְׂאִין לָהֶם סוּף, וַיְכוּלִים לְהַחֲזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ

בתשובה, ועל-פן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִתְחִיל עִם עֲצָמוֹ, לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֶת עֲצוֹת רַבְּנוֹ ז"ל, וּבְתוֹךְ בְּנֵי בֵיתוֹ וְיִלְדָיו וּבְתוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ, אָחִיו וְאֲחִיוֹתָיו וְגִיסוֹתָיו וְגִיסוֹתָיו וְשִׁכְנָיו, כִּי זֶה צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל עֲבוֹדָתָנוּ — לְהִתְחִיל קִדְּם עִם עֲצָמָנוּ, וְאִם אֲנִיחָנוּ נִחְדִיר בְּעֲצָמָנוּ אֶת הַלְמוּדִים הָאֵלֶּה, אָז נוּכַל לְהַשְׁפִיעַ גַּם לְנִשְׁוֹתֵינוּ וּלְבָנֵינוּ וּלְמִשְׁפַּחְתָּנוּ וּלְחֻבְרֵינוּ וּלְשִׁכְנֵינוּ.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם, וְלְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזֹק, כִּי גַם עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ עוֹבְרִים כָּל מִינֵי צְרוּת וְיִסּוּרִים וְחוּבוֹת וְדַכְאוּנוֹת וְכו' וְכו', וְעַל-פֶּן קִדְּם שְׂיוּצָאִים לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוֹ ז"ל בְּחוּץ, צְרִיכִין לְהִשְׁתַּדֵּל לְהַחֲדִיר אֶת אוֹר רַבְּנוֹ ז"ל בְּפָנִים, הֵינּוּ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, וְאִם רוֹאִים שֶׁאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ לֹא בָּא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וְכו', אוֹ אֵינוֹ מְדַבֵּר עִם מִיִּשְׁהוּ וְכו', אוֹ יוֹשֵׁב עֲצוּב וְאֵינוֹ רוֹצֵה לְרַקֵּד וְכו', צְרִיכִין תְּכַף-וּמְיָד לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת, וְלִידַע שֶׁבּוֹדָאֵי קָרָה לוֹ מִשְׁהוּ בְּבֵית וְכו', וְעַל-פֶּן תְּכַף-וּמְיָד צְרִיכִים לְהִתְאַזֵּר בְּעֲזוֹת דְּקִרְשָׁה וְלְחַזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ וּלְעוֹדְדוֹ, וְלְהַפִּיחַ בּוֹ רוּחַ חַיִּים, וּלְדַבֵּר אֵלָיו דְּבוּרֵי נְחוּמִים וְהִתְחַזְקוּת, וְלֹא, חֵס וְשְׁלוֹם, דְּקִירוֹת לְדַקֵּר אוֹתוֹ, וְלְזָרוֹת מְלַח עַל פְּצָעֵיו הַפְּתוּחִים — "מִדּוּעַ לֹא בָּאתָ לְתַפְלָה? אָה, יִשְׁנַת הַיּוֹם טוֹב" ... "מִדּוּעַ אֵינְךָ חֹפֵץ לְרַקֵּד אִתָּנוּ? אָה, אֵין זֶה מִתְאִים לָךְ" ... "מִדּוּעַ אֵינְךָ רוֹצֵה לְדַבֵּר עִמִּי? אָה, הַגָּאוּהָ אֵינָה מְנִיחָה לָךְ" ... וְכוּדוּמָה כָּל מִינֵי דְּקִירוֹת שְׁדוּקָרִים אֶת זוּלָתוֹ, וְשׁוֹכְחִים שֶׁהֵלָּה גַם-כֵּן בֶּן-אָדָם בְּשֵׁר וְנָדָם, וַיֵּשׁ לוֹ הַרְגָּשִׁים וְכו', וְהוּא רָגִישׁ וְכו', וּמִי יוֹדֵעַ מָה עוֹבֵר עָלָיו, אֵיזוֹ מְרִירוֹת, וְאֵילוֹ צְרוּת, וְאֵיזוֹ עֲגָמַת נַפֶּשׁ, וְאֵילוֹ מְרִיבוֹת וּמְחַלְקַת בְּבֵיתוֹ וְכו', וְאֵיזוֹ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת הוּא סוֹבֵל וְכו', וְאֵיזָה צַעַר וְיִסּוּרִים הוּא סוֹבֵל מֵהִילָדִים שָׁלוֹ וְכו', וְאֵתָּה בְּמָקוֹם לְבוֹא לְחַזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ וּלְעוֹדְדוֹ, וְלְהַפִּיחַ בּוֹ רוּחַ חַיִּים, אֵתָּה עוֹד דוֹקֵר אוֹתוֹ עִם חֶרֶב לְשׁוֹנָךְ, אֲשֶׁר אֵתָּה מִמֶּשׁ רוֹצֵחַ בְּאוֹתָהּ שְׁעָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. וְעַל-כֵּן רְאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! קִדְּם לְהִתְחִיל לְהַחֲדִיר אֶת הַשְּׂמֵחָה הָאֲמִתִּית בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְתִשְׁתַּדְּלוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה

להתעניין בצורת זולתכם, ואל תסתכלו עליו בעין רעה, אלא תמיד תדונו אותו לכף זכות, ואז תתברכו ממעון הברכות.

ואנשי שלומנו מספרים, שהיה באומן עובד ה' גדול מאד, ושמו ר' געציל, הוא היה מתפלל בהתלהבות גדולה ובקולי קולות, והיתה עליו הרבה מחלקת, שרדפו אותו ובזו וחרפו אותו, ופעם ראה איך שבתוך הקלוזי באומן דוקרים אנשי שלומנו זה את זה וכו' וכו', אזי עלה על הבימה, ונתן דפיקה קדם קריאת התורה, ואמר בזו הלשון: רבנו ז"ל למד אותנו דרך של למוד זכות, וחספוש נקדות טובות אצל כל בר ישראל, אפלו אצל רשע גמור (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), עד שיוצאים בחוץ לחפש איזה רשע ורחוק, ומדברים עמו דבורי התחזקות ומשמחים אותו, ומניחים עמו תפלין... אבל כאן בתוך הקלוזי, בתוך בית-המדרש, בין אנשי שלומנו, ששניהם לומדים ספרי רבנו ז"ל, אותם לא צריכים לדון לכף זכות... רק למצוא את הרע בהם ולחרפם ולגדפם... ולדקדק אחד את השני עם חרב לשונו?!... והתפרץ בבכי: "מה אתכם, אנשי שלומנו היקרים! קדם שאתם יוצאים לחוץ לקרב אנשים, מתחילו מבפנים לקרב אנשים, תקרבו את אנשי שלומנו, ותדונו אותם לכף זכות, ואז ממילא יהיה לנו כח אחר-כך לצאת בחוץ".

כך צעק בקול גדול, ובכה בכיה גדולה...

אחי ורעי היקרים! כמדמני, שכבר לא צריכים פרושים על דבורים אלו, רק ראו גם-כן לקים את כל זאת בתמימות ובפשטות גדולה, ואז טוב לכם לנצח.

נא ונא ראו להתפלל עלי בשבת-קדש, שאזכה לצאת מכל צרותי וחובותי שנסתבכתי בהם, ושגם בביתי הכל יסתדר על הצד הכי טוב, ואזכה לרוות רב נחת וכו', ואזכה לבוא ולגור עמכם ביחד, ואהיה לכם אסיר תודה על כל תפלה ותפלה שתתפללו בעבורי, כי אני צריך גם-כן לרחמים רבים, ורחמים עצומים, כי סוף כל סוף אני רק איש אחד, ומי יכול לסבל ולסחב עמס כל-כך קשה על כתפיו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתתי
שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שיהיו לכם רק שמחות תמיד.
המאחל לכם שבת שלום...

כ' שפ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר חקת, ו' תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה יגיעו אל ... גרו יאיר.

פה תקבל מכתב כללי, והוא ענין נפלא, שאפה קורא את זה
ברבים לפני תפלת ערבית, ותשואות חן לך על זה.

מה אמר לך! אין אפה יכול לתאר ולשער את גדל הסבל שאני
סובל וכו', ושאני צריך לגלגל כספים, והפיס ריק ואין בו, ואני
מאד מפחד שלא יצא, חס ושלום, חלול ה', כי אני מאד מאד נוזהר
בדברים אלו לא לגע בכסף של אחרים, על-כן תעורר את אנשי
שלומנו, ובפרט את הילדים, שיתפללו בעבורי, ואהיה לך אסיר
תודה. ואודות המאוררים, ראה להזמיןם, והקדוש-ברוך-הוא ירחיב
לי בשבוע הבא.

המאחל לך שבת שלום...

כ' שפא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר חקת, ו' תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הנקר לי
מאד ... גרו יאיר.

הנה כבר העלו את המזגן למעלה על הגג, ועל-כן מאד מאד
אבקש אותך, אם תוכל לחבר את החשמל לזה, ושיכנס לחדר
הספרים שלי, כי יש בדעתתי להגיע בעוד שבועים לארצנו הקדושה.

אָשֶׁר כ' שפב בַּנְחַל קיא

נא וְנָא רְאֵה לְלַמַּד עַל-כָּל-פְּנִיִּים שְׁעָה אַחַת בְּכָל יוֹם עִם ... כִּי מַעֲלַת לַמּוֹד הַתּוֹרָה, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל. וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר פְּעַם לְאַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: אִם תִּלְמַד אֶת הַתּוֹרָה, הַתּוֹרָה תַּעֲשִׂיר אוֹתָךְ. וּבְרַדְאֵי גַם אַתָּה צָרִיךְ עֲשִׂירוֹת... וְעַל-כֵּן רְאֵה לְגֹזֵל מִזְמַנְךָ שְׁעָה אַחַת בַּיּוֹם לְלַמּוֹד תּוֹרָה: קִצַּת הַלֵּכָה, קִצַּת אַגְדָּה, קִצַּת סְפָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל, וְאִזּוּ טוֹב לְךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתֵּצֵא כָּבֵד מִכָּל צְרוּתֶיךָ וְחֻבוֹתֶיךָ. הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כ' שפב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֻקַּת, ו' תַּמוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּכְבֵּר שְׁלַחְתִּי לְךָ וּלְאַשְׁתְּךָ אֶתְמוּל מִכְתָּבִים. וּבְעֵנִין שְׂשֵׂאלֶת מ"ספֶּר-הַמִּדּוֹת", אֲשֶׁלַּח לְךָ בַּשְּׁבוּעַ הַבֵּא, כִּי פְּשׁוּט עֲכָשׁוּ קֹדֶם הַשַּׁבָּת אֲנִי טְרוּד, וְאֲנִי צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ אֶת זֶה בֵּין כְּתָבִי.

רְאֵה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם שְׁעָה אַחַת עִם יְדִידֵנוּ הַיָּקָר ... גְּרוּ יְאִיר, קִצַּת הַלֵּכָה וְקִצַּת אַגְדָּה וְקִצַּת סְפָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל, וּבִיחַד תְּחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם, כִּי עוֹבֵר עָלֵינוּ מֵה שְׁעוֹבֵר וְכו', וְהוּא גַם-כֵּן נִכְוָה כְּמוֹךָ, וְהַרְבֵּה יוֹתֵר, כִּי הִיָּה עָרַב לְאַחוֹתוֹ וְלִגִּיסוֹ וְלַחֲבָרוֹ וְלִידִידוֹ, מִחֻמַּת טוֹב לְבוֹ, וְעֲכָשׁוּ הוּא מְשַׁלֵּם בְּעֵבוֹר זֶה מְחִיר יָקָר, כִּי הַמְשַׁטָּרָה מְחַפֵּשֶׁת אוֹתוֹ, וְיֵשׁ כְּנֶגְדּוֹ הוֹצָאָה לַפְּעַל. יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים וְהַצְּרוֹת, וְיִזְכֶּה לְזֶרַע שֶׁל קִיָּמָא, וּבִיחַד נִשְׁמַח כְּלָנוּ.

הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כ' שפג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר חקת, ו' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַפֶּקֶס. מָה אִמַּר לָךְ! כְּפִי שְׁאֲנִי רוֹאָה, הַמְצָב הוּא בְּכִי רַע, וְאֵין עֲצָה אַחֲרַת רַק שְׁתַּפְּיִסִי אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי אֶת בְּעֲצָמְךָ כּוֹתֶבֶת בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "רָבֵנוּ כַּמָּה פְּעָמִים, וְאֲנִי מִתּוֹךְ כַּעַס סְטֵרְתִי לְבַעְלֵי עַל הַפְּנִים, וְזֶה פָּגַע בּוֹ מְאֹד, וְהוּא הִחְלִיט שְׁמִתְגַּרְשִׁים", וְכֵן בְּהַמְשָׁךְ הַמְּכַתֵּב אֶת כּוֹתֶבֶת: "הַתְּפָרְצָתִי לְפָנַי אֲנָשִׁים, וְאִמְרָתִי לֹו שְׁגָם הוּא גָּנַב רַמְאֵי וְנוֹכַל וְכוּ', וְהוּא נִפְגַּע מְאֹד מְאֹד, וְלֹא מוֹכֵן לְהַשְׁלִים עִם הַפְּגִיעָה". עֲכָשׁוּ אֲשָׁאל אוֹתְךָ, שְׁאֵת בְּעֲצָמְךָ תַעֲנֵי לִי, אַחֲרֵי שֶׁהוּא סָבַל כָּל־כֶּךָ בַּחַיּוֹ סָבַל נוֹרָא, וְכַפִּי הַנִּרְאָה כָּל יְמֵי חַיּוֹ סָבַל מֶה שֶׁסָּבַל, וְאֵת בְּתוֹר אִשָּׁה, בְּמִקּוֹם לְחִזּוֹק אוֹתוֹ וְלֵאמֹץ אוֹתוֹ וְלְהִרְאוֹת לֹו אֶתְּבָה וְכוּ' וְכוּ', אֵת עוֹד סוֹטְרֵת לֹו עַל הַפְּנִים... אֲשֶׁר בַּעַל אַחַר הָיָה מִחֲזִיר לָךְ מְנָה אַחַת אֶלְךָ פְּעָמִים... וְלֹא רַק זֹאת, אֲלֵא בְזִית אוֹתוֹ וְהַשְׁפִּלְתָּ אוֹתוֹ בְּרַבִּים בְּצוּרָה הַכִּי גְרוּעָה וְכוּ' וְכוּ', וְאִיךָ אֵתָה רוֹעָה שְׁלוֹם־בֵּית?! וְעַל־כֵּן לְדַעַתִּי, אֵין שׁוֹם עֲצָה, רַק שְׁתַּפְּיִסִי אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְרַק עַל־יְדִי־זֶה יְכוּלִים לְהַצִּיל אֶת הַמְצָב, כִּי אַחֲרַת זֶה אָבוֹד.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַחֲזִיר אוֹתְךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּתְבַשְׂרֵי לִי בְשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שפד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר חקת, ו' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל יְדִידֵי הַיֶּקֶר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲיֵד בְּמָה דָם עָלָה לִי הַמִּקְוָה, וּכְבָר לֹא מִדְּבָרִים מִכֶּסֶף בְּמָה הִשְׁקַע שָׁם, וְהִכַּל שִׁיְהִיָּה בְּשִׁבִיל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְלִכֵּן אָנָּה תִתְפַּלְּלוּ בְּעִבּוּרִי, כִּי אֲנִי זָקוּק לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתְכֶם.

אוֹדוֹת הַדְּפֹסָה וְהַפְּצָה, מָה אָמַר לְךָ! זֶה מַה שֶּׁאַתָּם יְכוּלִים לַעֲזֹר לִי, שֶׁאֲזַכֶּה לְמַלֵּא אֶת כָּל הָעוֹלָם עִם אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, כִּי רַק זֶה רְצוֹנִי וְחֻשְׁקִי וְכִסּוּפִי, וְאֵף שֶׁאֲנִי סוֹבֵל בְּשִׁבִיל זֶה מַה שֶּׁאֲנִי סוֹבֵל, כִּי אֲבַדְתִּי אֶת שְׁמִי וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי סוֹבֵל חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין וְכוּ', וְהִיִּיתִי לְשִׂיחָה בְּפִי הַבְּרִיּוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הִכַּל כְּדַאי לִי, הָעֶקֶר לְגִלוֹת אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם. וְלִכֵּן זֹאת עָשׂוּ בְּעַדִּי — לְהַדְפִּיס וְלַחְזֹר וּלְהַדְפִּיס אֶת כָּל הַסְּפָרִים שֶׁחֲנַנִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִדְפֹּס וְיִחְזֹר וְיִדְפֹּס, וְיִפְּץ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ.

הַמֵּאחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כ' שפה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קִדְּשׁ לְסֵדֶר הַחֵקֶת, ו' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַקִּיטָּנָה, רְצִינִי הַשָּׁנָה שֶׁתְּהִיָּה אֵף וְרַק לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ וְלֹא לְתוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפָּן, כִּי בְּשָׁנָה שֶׁעֲבָרָה עִשִׁיתִי קִיטָּנָה לְכָל הַמוֹשָׁבָה, וּבְאַמַּת הַצְּטֻרְפוּ הַמוֹן, כִּי מַה הֵם מִפְּסִידִים? קִיטָּנָה בַּחֲנָם לְשִׁמוּנָה שְׁבוּעוֹת. וְכָל כּוֹנְנֵי הַיְתָה אֵף וְרַק כִּי כִּשְׂיָהוּ בַּחֲבֻרוֹתָא עִם בְּנוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, יִצְטֻרְפוּ אַחֲרֵיכֶם לְבֵית-הַסֵּפֶר שְׁלֵנוּ. וְכֵן בְּאַמַּת קֶרֶה, שֶׁכַּמָּה בְּנוֹת רְצוּ מֵאֵד וְכוּ', אֵף מִי הָאֲמִין כְּזֹאת, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת "רַב", הַסִּית אוֹתָן לְחֹזֵר אֵל בֵּית-הַסֵּפֶר חֲלוּנִי, וְכֵן עָשׂוּ (וְזֶה אֲנִי יוֹדֵעַ מִמְּקוֹר

ראשון). ועל־כֵּן השָׁנָה אָנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת קִיטָּנָה רַק לְבָנוֹת שֶׁל אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ. וְלִכֵּן רָאִי לְסֹדֵר בְּעֵינַי מְדְרִיכוֹת וְכֵן בְּעֵינַי מְשַׁכַּרְת וְכו', לְתֵאֵם עִם... וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַצְלִיחַ בְּרַבְּנוּ לְחַנּוּךְ אֶת בְּנוֹתֵינוּ בְּרוּחַ הַתּוֹרָה וְהִירָאָה.

רָאִי לְחִזּוּק מְאֹד מְאֹד אֶת נְשׂוֹת אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתְּחַזְקֵנָה עֲצָמָן בְּיַחַד, וְתִתְפַּלְלֵנָה בְּעַדֵי שְׂאֵצָא מֵהַצָּרוֹת וְהַחֻבוֹת וְכו' וְכו'.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כ' שפּוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קִדְשׁ לְסֹדֵר חֲקֵת, ז' תְּמוּזָה ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רָאָה לְהוֹדִיעַ לִי אִם אַתָּה נוֹסֵעַ הַיָּשָׁר אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל אוֹ קֵדָם אַתָּה נוֹסֵעַ לְרוֹמְנִיָּה וְכו'.

רַק חִזּוּק וְאַמֶּץ מְאֹד מְאֹד, כִּי סוֹף כָּל סוֹף תִּרְאָה דְּבָרִים כָּל־כָּף יָפִים, שְׁלֹא תֵאָרֶת וְשַׁעֲרֶת בְּחַיִּיד. אָנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְגַמֵּר הַשְּׁבוּעַ אֶת סֵפֶר "הַנְּהַגוֹת רֵאשׁ הַשָּׁנָה", וְכֵן יֵשׁ אֲצִלִי עוֹד כַּמָּה קוֹנְטְרָסִים מְאֹד יָפִים.

תִּשְׁאַל אֶת ... אֵילוּ תּוֹרוֹת יֵשׁ לוֹ עַל חֶלֶק ד' בְּדַרְשׁוֹת מוֹהֲרָא"ש, כִּי אָנִי רוֹצֵה לְשַׁלַּח לוֹ עוֹד קִסְטוֹת עַל חֶלֶק ד', וְהֵם שְׁעוּרִים שְׂאֵמְרֵתִי בְּרַבִּים עַל עוֹד הַרְבֵּה תּוֹרוֹת בְּ"לְקוּיֵי־מוֹהֲר"ן".

הַעֲקֵר חִזּוּק עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקֵר בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְכַפִּי שְׂשִׂמַח — כְּמוֹכֵן זוֹכָה לְרְפוּאָה. וְתִמְסַר אֶת זֶה לְאִשְׁתְּךָ, כִּי שִׂמְחָה הִיא רְפוּאָה בְּגִשְׁמִי וּבְרוּחָנִי.

הַמְּחַכֶּה לְתִשׁוּבָה...

הֵאֵם ... מְגִיחָה? תֹּאמֵר לוֹ שְׁכַבְּרָ לֹא שְׂמַעְתִּי מִמֶּנּוּ זְמַן רַב.

כ' שפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֻקֵּי, ז' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָה ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיָּקָר! רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת לַמּוֹד, סימָן י'): כָּל יְדִיעָה בְּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה — הֵן מִצְוֹת שְׁבִין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, וְהֵן מִצְוֹת שְׁבִין אָדָם לְקוֹנּוֹ, הַיְדִיעָה הַזֹּאת בְּעֶצְמָהּ הִיא הַצְּלַחַת הַנֶּפֶשׁ; וְעַל-כֵּן מָה שִׁיף לְתַת לְמִישָׁהוּ סֵדֶר בַּלְמוּד, כָּל אֶחָד יִלְמַד בְּמָקוֹם שְׁלֵבוֹ חֶפֶץ.

בְּיִדְאֵי צְרִיכִין לְהַשְׁקִיעַ אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר בַּלְמוּד הַלְכָה לְמַעֲשֵׂהָ, וּבִפְרָט אִם יֵשׁ לוֹ הַפְּשָׁרוֹנוֹת לָזֶה, מְלַבֵּד זֹאת פְּדָאֵי לְהַתְחִיל לַעֲשׂוֹת לְעֲצָמוֹ שְׁעוֹר כְּסִדְרֵן בְּש"ס, וְלִלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף אוֹ שְׁנֵי דְפִים וְכוּ', וְכֵן לְהַרְבוֹת בְּפְרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת כְּסִדְרֵן, אֲשֶׁר הָאֲמִירָה בְּעֶלְמָא מְזַכֵּכַת וּמְצַחֲצַחַת אֶת הַנֶּפֶשׁ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָה מְאֹד עִם כָּל גְּקֻדָּה וּגְקֻדָּה שְׂיֵשׁ בָּךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׁתִּהְיֶה בְּבִיתְךָ תְּמִיד אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֻחָה, כִּי בְּבֵית שְׂיֵשׁ שְׂמֻחָה — שָׁם הַשְּׂכִינָה שְׂרוּיָה, וְכִשְׁהַשְּׂכִינָה שְׂרוּיָה, אִזּוֹ כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיּוֹת.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הוּא הַצְּלַחָה נְצַחִית, הַצְּלַחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְשַׁעַר וְאִין לְתֵאָר כָּלֵל. אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פְרִטְיוֹת, כְּאֲשֶׁר מְדַבְּרִים אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהֵבֵן אֶל אָבִיו וְכוּ' וְכוּ'.

בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל כְּדַאי לַעֲשׂוֹת לַעֲצָמוֹ שְׁעוֹר כְּסֻדְרָן בְּ"לְקוּיֵי-
הַלְכוֹת", אֲשֶׁר הוּא מְבַרֵר וּמְבַאֵר אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבְיַדָּאֵי גַם
טוֹב לְשַׁקֵּד בְּשִׂיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּ"חֵי-מוֹהַר"ן"
וּבְ"שִׂיחוֹת-הַר"ן", וְשֵׁם יִמְצָא מְרַגוּעַ לְנַפְשׁוֹ.

אֹדוֹת סִפְרֵינוּ, אַתָּה יְכוֹל לְהִתְקַשֵּׁר אֶל מִסְפָּר ... וּתְקַבֵּל אֶת
כָּל הַסִּפְרִים שֶׁהוֹצֵאנוּ לְאוֹר עַד עַכְשָׁיו.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי תָמִיד
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שפח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קִדְשׁ לְסֻדְרַת חֲקֵת, ז' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שֶׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ.

נָא וְנָא אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף
הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כִּי בְּאֵמֶת מַה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם, הַכֹּל נִסְיוֹנוֹת
מִן הַשָּׁמַיִם, שֶׁמְנַסִּים אוֹתוֹ אֵיךְ יִחְזִיק מֵעַמָּד.

רְאֵה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, כִּי עָלִינוּ נִפְלוּ חוֹבוֹת הַיּוֹם,
וּצְרִיכִים לַעֲסֹק בְּזֶה בְּמִסְרֵי נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וּבְזִכְרוֹת זֶה תִּנְצֵל כְּכֹר
מִהַעַל הַכְּבֹד וְכוּ', עַל-כָּל-פְּנִים שְׂאֵיךְ שֶׁהוּא, מַה שֶּׁרַק לֹא יִהְיֶה,
אַתָּה תִּקַּח אֶתְךָ תָּמִיד קוֹנְטְרָסִים, וְתַפִּיץ אוֹתָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְרְקוּ
אוֹתְךָ מִשָּׁם, וְתִפְטֹר לְגַמְרֵי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי

אֲשֶׁר כ' שפּט — כ' שצ בְּנַחֵל קיז

שְׁאֲנֵי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ וּבְעֵד אֲשֶׁתְּךָ, שְׂתַהֲיֶה לָּהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה —
רְפוּאָת הַנְּפֹשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וּתְבַשֵּׁר לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שפּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֲקֵת, ז' תְּמוּזַת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וּתְדַקְדְּקֵי מְאֹד
מְאֹד לֹא לְחַלֵּל שַׁבַּת, חֵס וְשְׁלוֹם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ
מִכָּל רָע.

נָא וְנָא לְהַרְבּוֹת גִּירוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וּבִזְכוּת זֶה יֵאִיר הַמְּזוּל
שְׁלָכֶם בְּבֵיתְכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֲנֵי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שְׂתַצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֲקֵת, ז' תְּמוּזַת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְּלֵ שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמְּךָ, אִין
לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד, וּתְשִׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי עַקֵּר הַהַצְּלִיחָה
בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם הוּא הַשְּׂמִיחָה, וּכְפִי שְׂאָדָם שְׂמִיחַ — בֶּן מֵאִיר לוֹ

קִיחַ אֶשֶׁר כ' שָׂא בְּנַחַל

אורו יתברך. ועל־כֵּן תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְהִשְׂמַחַה תָּבִיא לְךָ בְּרִיאוֹת
וְהִרְחַבְתָּ הַדַּעַת, וְכָל מַה שְּׂאֵתָה צְרִיף.

רֵאָה מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּצְלִיחַ אֶת
דְּרָכְךָ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

נָא וְנָא תִּשְׁתַּדֵּל לְהַפְיֵץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, כִּי
הוּא תִּקְוֵן גָּדוֹל לַפְּגָם־הַבְּרִית, כִּי כִּנְגֵד זֶה שֶׁהַשְּׁחִית אֶת זִרְעוֹ עַל
הָאָרֶץ, כִּנְגֵד זֶה יִקְרַב בְּנֵי־אָדָם אֵלָיו יתברך, אֶשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שָׂא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יתברך, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְּשׁ לְסִדְרַת חֶסֶד, ז' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְּל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מַה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵתָה צְרִיף לְהֵאֲמִין בְּאַמוּנָה אֲמִתִּית,
אֶשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יתברך כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְכָל מַה
שֶׁקוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם, הַכֵּל מְשַׁגַּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרֻטִית. וְעַל־כֵּן אִם סָבַב
עִמְךָ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂאֵתָה צְרִיף לְהִיּוֹת בְּמִקּוֹם פְּלוּנִי, תִּקַּח
אֶתְךָ חֲבִילָה קוֹנְטְרַסִים, וְתַפְיֵץ שָׁם, וּמִי יוֹדֵעַ כַּמָּה נֶפְשׁוֹת תִּזְכָּה
לְקַרֵב עַל־יְדֵי־זֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֶשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר
אֶת מַעַלְת הַמְצָנָה הַזֶּה.

נָא וְנָא רֵאָה לְשִׂמְחָה מְאֹד עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שֵׁישׁ בְּךָ, וְתִשְׁמֹר
אֶת עֲצֻמְךָ מִרְבוּי אוֹר, אֲלֵא תִצְמָצַם אֶת עֲצֻמְךָ בְּיוֹתֵר. וְעַקֵּר הַצְּמִצּוֹם

אֲשֶׁר כ' שצב בְּנַחַל קִיט

הוא על-ידי שמחה, כי על-ידי שאדם תמיד שש ושמת, על-ידי-זה זוכה לצמצם את עצמו.

ראה להתבודד עצמך עמו יתברך, ותספר לו יתברך את כל אשר עם לְבָבְךָ, אֲשֶׁר אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה דָבָר זֶה עָקָר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, אשר אנו יודעים מרבי אמת פְּזָה, רבי נפלא פְּזָה, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו, חבלים נפלו לנו בנעימים.

נא ונא אל תשפח להפיץ בין חבריך את הקונטרסים, כי זו זכות הרבים גדולה מאד מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב בכל שבוע, וממש תחיני.

כ' שצב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כָּלֵל.

ראה לשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תבלבל את עצמך בשום בלבול כָּלֵל, אתה לא צריך להתבלבל מאף אחד, ראה לעבד את הקדוש-ברוך-הוא בתמימות ובפשטות, ועל-ידי-זה תצליח דרכך.

נא ונא התמד מאד בלמוד משניות, כי הלמוד משניות מזכך

אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חַלְדָּה, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהִתְמַיֵּד בְּכָל יוֹם בְּפָרְקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר הָאֲמִירָה בְּעֶלְמָא מְסַגְּלַת מְאֹד. וְעַל-כֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, רַק חֹזֵר וְחֹזֵר פָּרַק אַחַר פָּרַק בְּמִשְׁנִיּוֹת, וְאִם תִּזְכָּה לְסִיִּים בְּכָל יוֹם ח"י פָּרְקִים מְשֻׁנִּיּוֹת — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה בְּתַקוּן הַבְּרִית וְתַקוּן הַמַּחַ וְזִכּוּף וְטָהֳרַת הַנֶּפֶשׁ.

הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שצג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר חֻקֹּת, ז' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְּלֵ שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לֹא לְדַחַק אֶת הַשְּׁעָה בְּעִנְיַן הַנְּהִיגָה, תִּהְיֶה סְבָלָן, וְאִזּוּ הַכָּל יִסְתַּדֵּר, כִּי הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא סְבָלָנוּת, וְכָכֵל שְׂתִּיחָה סְבָלָן, עַל-יְדֵי-זֶה תַּצְּלִיחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הָעֵקֶר הוּא סְבָלָנוּת.

רְאֵה לְשִׁמַּח עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה, שְׂאֵתָה זוּכָה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם, כִּי מֵה שְׂאֵדָם זוּכָה לְחַטֵּף בְּזֶה הָעוֹלָם — תּוֹרָה וְתַפְלָה, מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים — זֶה הַקֶּרֶן שְׁלוֹ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְחַטֵּף נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְאִזּוּ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שָׂצַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֶדֶשׁ לְסֵדֶר חֲקֵת, ז' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵי לְשִׁמְח וּלְשִׁמְח אֶת בְּעָלְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם תְּמִיד שְׂמִיחָה, כִּי בְּבֵית שְׂמִיח — שָׁם הַשְּׂכִינָה שְׂרוּיָה, וְכִשֶּׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בְּבֵית, אִז כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיּוֹת בְּבֵית.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּזְכֶּי לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קֵימָא, וְתִלְדֵי בְּנֵי בָּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שָׂצָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֶדֶשׁ לְסֵדֶר חֲקֵת, ז' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצִטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּחַיֶּיךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם הֵם מְלֵאֵי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּחַיָּיו, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם.

הֵן אָמַת שְׂעֵבְרָה עָלֶיךָ טְרָאוּמָה כָּל-כָּף גְּדוּלָה מְאֹבֶיךָ ז"ל, שֶׁהַתְּאֵבֵד, רַחֲמָנָא לְצַלְן, שְׁזָה הַשְּׂאִיר בְּךָ צִלְקָת וְכוּ' וְאֵת מְאֹד מְאֹד שְׁבוּרָה, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, שְׂאֵת עֲדִין צְעִירָה, וְכָל הַחַיִּים

קכב אָשֶׁר כ' שצו בנחל

לְפָנַי, וְאֵת צְרִיכָה לְהִתְחִיל לְשַׁקֵּם אֶת עֲצָמָךְ, וּלְהִתְחִיל לְחַשֵּׁב
עֲצוֹת אֵיךְ לְצַאת מֵעֲצָמָךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתוֹפֵי
לְמַצָּא בְּחוּר טוֹב לְהִתְחַתֵּן אִתּוֹ, וּלְהִקָּים בֵּית גְּאָמָן בְּיִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא תְּרַחֵקִי עֲצָמָךְ מִכָּל מִינֵי בְּדִידוּת, שְׁמִבִּיאָה לְיַדִּי עֲצָבוֹת
וּמְרִירוֹת, תִּשְׁתַּדְּלִי לְמַצָּא חֲבֵרוֹת, וּבְיַחַד תִּשְׁמַחִי עִמָּךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵנִי בְּחַיִּיךָ, וּתְבַשְׂרֵנִי לִי תָמִיד
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' שצו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, ח' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה חֲתָנִי ... וּבִתִּי וְהִילָדִים שְׁלֵהֶם נִמְצָאִים עִכְשָׁו בְּדִירְתִּי
בְּאַרְץ, מְחֹר בְּבִקְרַתְךָ לֹא אֶת הַמְקוּוֹה.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי כְּמָה צְרִיךְ לְעֵלוֹת הַחֲשָׁבוֹן בְּעֵבוֹר... וְהִנֵּה ...
מְאֹד מְאֹד מְפִלִיא בְּעֵבוֹדַת הַמְקוּוֹה, וְאוֹמֵר שְׂאֵין מְלִים לְפָרֵשׁ אֶת
הַיְפִי.

מָה עֲשִׂיתָ בְּקֶשֶׁר לְמַעַקָּה בְּ"הִיכַל-הַקֹּדֶשׁ".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִּיעַ שְׁפַע הַשְּׁבוּעַ, שְׁאֲשַׁלֵּם אֶת הַחוּבוֹת,
כִּי אֲצַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל יָכוֹל לְהִיּוֹת, כְּמוֹ שְׁאָמַר הַתָּם,
וְאִנְחֵנוּ צְרִיכִים לְלַכֵּת רַק כְּפִי שְׁלֵמָד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל. וְרוֹאִים שֶׁהַתָּם
הַקְדוּשׁ לֹא הִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם דְּבָר רַק עַל נִקְדָּתוֹ, וְעַל-יְדִי-זֶה עָלָה
בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה, עַד שֶׁנַּעֲשָׂה מִיְנִיסְטָעֵר עַל כָּל הַמִּיְנִיסְטָעֵרִין, שְׁזָה

אֲשֶׁר כ' שְׂצוּ בְּנַחֵל קִבְּג
סוֹבֵב עַל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁנַעֲשֶׂה רֹאשׁ כָּל הַצְּדִיקִים, עַד שְׁיֵשׁ לוֹ לְמוֹדִים
גַּם לְרַחֲוִקִים וְלַפְּגוּמִים כְּמוֹנוּ.

הַמְּקוֹה שְׁחַתְּנִי ... יִתְרַשֵּׁם מִהַמְּקוֹה וְכוּ', תֹּאמַר לוֹ שְׁיַעֲשֶׂה
תְּמוֹנוֹת מִהַכֵּל וְכוּ'.

הַמְּצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ בְּקֶשֶׁר לְ...
...

כ' שְׂצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, ח' תְּמוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ זְאִיר.

עֲכָשׁוּ קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. וּבְאַמַּת קִדְּם צְלַצַּל אֵלַי ... וְכִפִּי
שְׁאַנִּי מִבֵּין מִדְּבָרֶיךָ, הוּא בְּאַמַּת מְבַלְבֵּל וְכוּ', כִּי הֵהוּא בְּאַמַּת עֲשֶׂה
לוֹ שְׁטִיפַת מַח חֲזָקָה, וּמִי יִתֵּן שְׁלֵא יַעֲשׂוּ לְךָ וּלְ... שְׁטִיפַת מַח, כִּי
אִם לְ... יְכוּלִים, אֲזִי אַתֶּם כְּלֶכֶם בְּסַכָּנָה, אֲבָל תִּאֲמִין לִי, שְׁהִרְבֵּה
הִרְבֵּה רָצוּ לְשַׁבֵּר אוֹתִי, וְלֹא עָלְתָה בְּיָדֶם וְכוּ', וְכֵן לֹא יוֹכְלוּ, כִּי
תִּהְיֶה לָהֶם מַפְלָה קִדְּם אוֹ אַחֲר־כֵּן וְכוּ', וְרֵאִיתִי בְּחוּשׁ, אֲשֶׁר כָּל
שׁוֹנְאֵי מִי שָׂרַק דְּבַר עָלֵי וְכוּ', לְבַסּוֹף נִכְנַס בְּצָרוֹת כְּאֵלוֹ, שְׁהִיָּה כְּבָר
עֶסוּק עִם עֲצָמוֹ וְכוּ', וּכְבָר לֹא הָיָה לוֹ זְמַן עֲבוּרֵי וְכוּ' וְכוּ'. לְדַעֲתִי,
תִּעֲזֹב אֶת ... עֲכָשׁוּ, כִּי אֵיךְ שְׁלֵא יִהְיֶה, אִם יִזְכֶּה — יַחֲזֹר, וְאִם לֹא
— יִשָּׂאֵר בְּחוּץ, וְעַל-כֵּן חָבַל לְדַבֵּר יוֹתֵר עִמוֹ, אֲנִי חוֹשֵׁב הָעֶסֶק
עִם הַ... אִם לֹא לְמַד לְקַח — יִלְמַד עֲכָשׁוּ וְכוּ', אֲבָל אַתָּה וְ... אֵל
תִּלְכוּ יוֹתֵר לְדַבֵּר עִמוֹ, חָבַל עַל כָּל רַגַע, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת דַּעֲתִי, שְׁאִין
לִילֵךְ אֶל שׁוֹם הַפְּגוּמוֹת וְכוּ', הָעֶקֶר רַק לְהַפְּיֵץ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי
גְּדוּלָה, וְלֹא לְנוּחַ כְּרַגַע, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל עֲבוּדְתֵנוּ.

אַקְוֶה שְׁתַּצִּיַּת אוֹתִי בְּכָל הַנ"ל, וְלֹא לְהִיּוֹת חֲכָם יוֹתֵר מִדְּאִי.

הַמְּצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...
...

כ' שצח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, ח' פמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

באמת אתה צריך להזהר וכו', פי הוא חשוד על הכל וכו', אף
מה אתה יכול לעשות, פי קשה לך לנסע לבד.

אודות הספרים, מה אמר לך! זו כל חיותי — כשיוצא עוד
ספר, והנני מבקש אותך ופוקד אותך בתור צנאָה ממש, פי תמיד
תדפיס את ספרי, ויש תחת ידי עוד המון המון כתב-יד, שפשוט
צריכים לסדר, וכן הולך לי בחיים, שידפסו כל חלקי "אשר בנחל",
אשר עד עכשו יש כבר יותר מעשרים אלף מכתבים, וביניהם כמה
אלפים בכתב-יד, ומאד מאד אני רוצה שידפס פעם, פי המכתבים
האלו החיו את נשמות ישראל, ונכתב ממש במסירות נפש, ועל-ידי
הפסופים של בחורים ואברכים וכו', שהתפתבו עמי ימים ושנים,
וזו היתה כל חיותם. ועל-כן אף שכל הספרים יקרים אצלי, אבל
שו"ת "אשר בנחל" — זה עולה על הכל, פי זה שו"ת מן השמים,
ונכתבו בישועתו יתברך, ממש סיעתא דשמיא, ואף פעם לא
הצרכתי לכתב פעמים מכתב, רק כפי שהעט כתב — כך שלחתי,
וראיתי עין בעין שאני רק כעט ביד הסופר וכו', פי אף פעם לא
הצרכתי לספרים וכו', רק העט כתב ממש פלא על גבי פלא, ולכן
ספרי שו"ת "אשר בנחל", זה עולה אצלי יותר מהכל, פי במכתב
יש אמת אחרת לגמרי. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להדפיס
תמיד, אפלו כשכבר לא אהיה בעולם הזה, וכן "אוצר-הקונטרסים"
זה ענין נפלא עד מאד, פי כך לא ילך לאבוד, אפלו קונטרס אחד,
והקונטרסים הם תולדה משו"ת "אשר בנחל", פי שמעתי בחיי
כל-כך הרבה צרות, ואני מקבל כל-כך הרבה מכתבים, עד שכבר
קשה לי לענות אפלו לחמשה אחוז, ועל-כן אמרתי ויהי מה,

אֲשֶׁר כ' שצט בַּנְחַל קכה

הקונטרסים הם בְּדִגְמַת מִכְתָּבִים, שְׁאֲנִי כּוֹתֵב לְבִנֵי וּלְבָנוֹתַי, וּמִי שִׁירְצָה לְקַבֵּל אֶת דְּבָרַי — מֵה טוֹב, וְהַחֲדֵל — יְחַדֵּל.

אֵין מְלִים לְפָרֵשׁ לָךְ — אִיזוֹ מֵהֶפְכָּה כָּבֵר עָשׂוּ הַסְּפָרִים בְּעוֹלָם, מִמֶּשׁ יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׁלֵא הוֹלְכִים בְּלַעְדָּם, נוֹסְעִים עִם הַקּוֹנְטְרָסִים, אוֹכְלִים עִם הַקּוֹנְטְרָסִים, וְהוֹלְכִים לִישָׁן עִם הַקּוֹנְטְרָסִים, וְעַל-כֵּן חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד לְהַדְפִּיס כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ עֲשִׂירוֹת גְּדוֹלָה. הָעֵקֶר אֶתָּה תִּדְפִּיס, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ מִמֶּשׁ מִמֶּשׁ בְּתוֹר צְוָאָה, שִׁדְפָּסוּ כָּל חֻלְקֵי "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", וְאַפְלוּ שִׁיקַח שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים, עַל-כָּל-פְּנִיִם שִׁדְפָּס בְּכָל פֶּעַם עִם מִפְתָּחוֹת וּמֵרָאֵי מְקוֹמוֹת וְכוּ', בְּיַפִּי וּבְהַדוּר כְּמוֹ שֶׁהַדְפָּסָתָּ כָּבֵר שְׁבַעַה חֻלְקִים, שְׁזָה מִמֶּשׁ פָּאָר, וְעוֹד יַחֲיוּ רַבְבוֹת בְּנֵי הַנְּעוּרִים.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתָךְ. תִּכְרַף-וּמִיד כְּשִׁיצְאוּ לְאוֹר הַקּוֹנְטְרָסִים, תִּכְנִיס אֶת זֶה בְּמַעֲטָפָה, וְתִשְׁלַח אֵלַי בְּדָאָר אֶקְסֶפֶרֶס.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן
הַשָּׁמַיִם, וְנִסְיָעָה טוֹבָה וְקָלָה,
וְהַצְּלָחָה מְרַבָּה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ...

כ' שצט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר חֻקַּת, ט' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

מָה אֵמַר לָךְ! אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת גְּדֵל יְקָרַת חֲשִׁיבוֹת עֲבוּדָתְךָ וּפְעֻלָּתְךָ, שֶׁפְּעֻלָּתָּ וְעֲבֹדָתָּ כָּל הַשָּׁנָה, אֲנִי יוֹדֵעַ לְהַעֲרִיף אוֹתָךְ הֵיטֵב הֵיטֵב. תֵּאֱמִינִי לִי, שְׁאֲנִי בְּעַצְמִי מִתְפַּלֵּא אִיךָ יִכְלָתָ לְקַחַת עַל עַצְמְךָ עַל כָּבֵד כְּזֶה, כִּי אֲנִי לוֹמֵד אֶת הַכָּל עַל עוּרֵי וְעַל בְּשָׂרֵי, כִּי

גם אני נשׁבר הרבה פעמים, הן אמת שעל הרבים תלוי עלי, והחובות מעיקים לי מאד מאד, אני צריך לבנות מקוה וכו', בשעה שהסמ"ך-מ"ם הרשע מקבל תקציבים 'שמנים' על זה, פי המדינה מממנת את הבנייה וכו', ויש לו כל מיני תקציבים, ואלו אנחנו צריכים להתיגע על כל פרוטה ממש, אני לא יכול להסביר לך דבר כזה, נדמה לכם כאלו אני יושב וקוטף מעץ של זהב דולרים... ובאמת אני חייב לכל אחד ואחד כספים, וכבר באו מים עד נפש, עם כל זאת אני יודע שסוף כל סוף זה מה שישאר לנו — מה שאנחנו יכולים לעשות בשביל הכלל, כי סוף כל סוף אנחנו צריכים תקוה גדולה.

לכן ראי לחזק את עצמך ביותר, ואל תשכרי משום דבר שבעולם, כי סוף כל סוף תראי איך שהכל יתהפך לטובה, אם פי בהתחלה הולך מאד מאד קשה, אבל הסוף יהיה מאד מאד טוב.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיו לנו עוד את המבנים בשביל התלמוד-תורה, ובשביל בית-ספר, וזה לא חלום אלא מציאות, כי הקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ובודאי לא יעזב אותנו.

אודות מנהל, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבודאי מנהל על המלמדים בשנה הבאה, שיעמד חזק עליהם, שיבואו בזמן ושלא יחסרו. ולדעתי, אולי ... יקח את הענינים בידי וכו' (ראי לכתב מה דעתך על זה), אף אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנפתח תלמוד תורה לכל הגילאים, ויהיה לנו מנהל ומלמדים, והכל יסתדר, וכן בענין הקראונים, אני מקנה שגם-כן יסתדר.

נא ונא אל תהיי שבורה מפל מה שעובר עליך, כי כך הוא, מי שעוסק בצרכי צבור עליו מה שעובר, ולכן תשתדלי בכל מיני אפנים לא להשבר, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יצליח דרכך.

עליך לדעת, שבזה שעוסקים בצרכי צבור באמונה, הקדוש-ברוך-הוא משלם בחזרה כפל כפלים, ועל-כן אל תרימי ידים, ורבנו ז"ל ספר, שגבור אחד לקח את עצמו לכבש עיר, וכבר שבר את

אֲשֶׁר כ' ת בְּנַחֵל קכז

כָּל הַמְּלַחְמוֹת וְאֵת כָּל הַחֲזִיתוֹת, וּכְשֶׁהֲגִיעַ כְּבָר אֶל שַׁעַר הָעִיר אֲזִי נִשְׁבַּר... לָמָּה? כִּי רָאָה קוּרֵי עַכְבִּישׁ... וְסִיִּים רַבְּנוּ ז"ל: הֵיִשׁ עוֹד שְׁטוֹת כּוֹזוּ?! עֲבַרְתָּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה מְלַחְמוֹת וְצָרוֹת וְיִסּוּרִין, וְעַכְשָׁו בְּשִׁבִיל קוּרֵי עַכְבִּישׁ תִּשְׁבַּר וְתִכְנַע?! אֲדַרְבֵּה, עַכְשָׁו אֲתָה צָרִיךְ רַק לְנַפֵּחַ בְּרוּחַ פִּיךָ, וְיִתְבַטְּלוּ הַקּוּרֵי עַכְבִּישׁ. כְּמוֹ-כֵן אֲנִי אוֹמֵר לָךְ, זְכִית שָׁנָה שְׁלָמָה, שֶׁעָבְרוּ לָנוּ בְּבֵית-סֵפֶר צָרוֹת וְיִסּוּרִין, מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, מְלֵא מְסִירוֹת, וְתִהְיֶה לָּאֵל, הַגַּעְנוּ עַכְשָׁו, שְׂאֵת הוֹלֶכֶת לַעֲשׂוֹת חֲגִיגַת סִיּוֹם, הַתְּשֻׁבְרֵי?!... לְכֵן תִּקְחִי אֵת עֲצֻמָּה בְּיַדְיךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּיֹתֵר בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וּבְנוֹדָאֵי הַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

תִּכְתְּבִי לִי רַק שְׁתֵּי שׁוּרוֹת אִם קִבַּלְתָּ אֵת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה, וְאֶקְנֶה עוֹד הַיּוֹם לְדַבֵּר אִתָּךְ. הָעֵקֶר אֵל תִּהְיִי שְׁבוּרָה בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן, תַּחֲזִיקִי מֵעַמֵּד, וְתִרְאִי אֵת הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחִי דְרָבְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' ת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֶק, ט' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּשָׁבוּעַ זֶה יִהְיֶה לִי סְכוּם הַגּוּן לְתַן ... תְּאֲמִין לִי, שֶׁעֲשִׂיתִי דָבָר שֶׁל מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, לְמַעַלָּה מִכַּחֲזוֹתִי, כִּי כְּבָר הִגַּעְתִּי לְמַצְבִּים כְּאֵלֶּה, שְׂאִין מְלִים בְּפִי לְפָרֵשׁ לָךְ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁהֵייתִי עַכְשָׁו, וְרִאִיתִי אֵת הַכְּנִיסָה לְמִקְנֶה, וְאִיךָ שֶׁהִצְמַחִים גְּדֵלִים וְכוּ' וְכוּ', וְיִכּוֹל לְהִיוֹת, חַס וְשְׁלוֹם, אִיזָה

נחש או איזה עקרב וכו' וכו', ויפחיד איזו אשה וכו' וכו' לכן, אמרתי 'המתחיל במצנה אומרים לו גמור', ואין המצנה נקראת אלא על שם גומרה, ולכן לקחתי את עצמי במסירות נפש ממש לגמור את זה, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שבסוף השבוע, יהיה לי את רב הפסף, ובעזרתו יתברך אשלים את כל החובות.

מאד מאד אני מבקש אותך, אם אפשר לעשות משהו בשביל הגדר, כי אחרת לא נקבל רשיון ממשרד החנוף. והנה קבלתי מכתב מלא מרירות מ... שהיא פשוט מגביהה את הידים, ואני מאד מאד מתפעל איך היא לקחה על עצמה על כבוד כזה, כי כבר חתמה חוזה עם ... לשנה הבאה, והיא כבר רוצה להביא את הקרואנים, כי אנחנו צריכין כבר להכין בשביל התלמוד תורה, מה לעשות, הסמ"ך-מ"ם עושה את שלו, מוסר ומוסר וכו' וכו', ואנחנו צריכין לעשות את שלנו — לבנות ולבנות, ולא להתפעל משום בריה שבעולם, יש לה הרבה חלישות הדעת, כי המלמדים לא הגיעו בזמן והלכו מתי שרצו, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא למנות מנהל, אם אפשר לדרב עמה לחזקה ולאמצה — מה טוב ומה נעים, כי סוף כל סוף זה בעבור הילדים שלנו, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעוד נקנה פעם את השטח על יד "היכל-הקדש", ונבנה שם את בית-המדרש הגדול, שיהיה בית-מדרש לשם ולתפארת עם תכנית חדשה, וכן תלמוד תורה לבנים ובית-ספר לבנות, אבל היא צריכה עכשוו התחזקות, על-כן תשתדל לעשות מה שייכולים לעשות, כדי שיהיה מוכן המקום לקרואנים, כי אל תשכח שזו טובת כל אנשי שלומנו.

ראה לחזק עצמך ביותר ואל תדאג, תהלה לאל, עברתי כבר על הרים וגבעות גדולים, אעבור גם על החר הקטן הזה, כי סוף כל סוף זה כבר הסוף, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעוד תראה דברים יפים פה, צריכים רק לחזק ולאמץ את אנשי שלומנו היקרים, שלא ישברו משום דבר, אלא לדון את כל אחד ואחד לך וזכות.

אֲשֶׁר כ' תא בַּנְחַל קכט

רְאֵה לַעֲנוֹת לִי תִכְּף-וּמִיד תְּשׁוּבָה עַל כָּל הַנִּל, וּפְרֹט בְּעֵינַי
הַגִּדֵר מֵה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת.

הַמְצִיפָה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

כ' תא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בְּלִק, ט' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַנֶּקֶר לִי
מְאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל. הָעֵקֶר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי
אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תַּנִּיחַ אֶת עֲצָמְךָ לִפְל בְּדַעְתְּךָ כָּלָל.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בַּחֲזוֹר צָעִיר צָרִיף לְהַכְנִים אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-כֵּן תִּקְבַּע לַעֲצָמְךָ קִבְּעוֹת חִזּוֹקָה בְּכָל
יוֹם לְלַמֵּד פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י, בְּאִפְּן שְׁעַד סוּף הַשְּׁבוּעַ תּוֹזְכָה לְסִיִּים
אֶת הַפְּרָשָׁה 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תַּרְגוּם' עִם פְּרוּשׁ רִשׁ"י, וְכֵן הוּא
הַלְכָה בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, אֲשֶׁר מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאֵילָף נִקְרָא עִם הַצְּבוּר, וְכֵן
נִהַג הַגֵּר"א, שְׁכַבֵּר הַתְּחִיל לַעֲבֹר אֶת הַסְּדֵרָא 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד
תַּרְגוּם' מִיּוֹם רֵאשׁוֹן, וְכֵן מִבִּיא לְהַלְכָה הַמְּשֻׁנָה בְּרוּרָה, וְכֵן תִּקְבַּע
לַעֲצָמְךָ לְלַמֵּד פְּרָק אוֹ שְׁנַיִ פְּרָקִים אוֹ שְׁלֹשָׁה פְּרָקִים כָּל מֵה שְׁתּוּכַל
בַּמְּשֻׁנּוֹת, כִּי הַלִּמּוּד מְשֻׁנּוֹת מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְכֵן
תִּלְמַד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם, אֲשֶׁר הוּא אוֹר לְנִשְׁמָה. וְעַל כָּלֵם — תִּשְׁתַּדֵּל
לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיָן דִּיקָא עָרֵב וְבִקְרָ וְצִהָרִים, שְׁחִרִית, מְנַחָה, מְעָרִיב, כִּי
הַתְּפִלָּה בְּצְבוּר עוֹלָה עַל הַכָּל, וּכְדָאֵי לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ הָעֵקֶר
לְהַתְּפַלֵּל בְּצְבוּר. וּמִי יִתֵּן, שְׁתּוֹזְכָה לֵילָף בְּכָל יוֹם לְמַקְוָה, אֲשֶׁר
מְטַהֵרֵת אֶת הַנִּשְׁמָה.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמֶיךָ מִשּׁוּם דְּבָר. וְתִדַּע, כִּי בַחֲוֹר צָעִיר
 יֵשׁ לוֹ הֶרְבֵּה הֶרְבֵּה דִמְיוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא מְלַבֵּישׁ אֶת זֶה בְּתַכְנִיּוֹת
 וְכוּ' וְכוּ', וּבְאַמַּת זֶה רַק דִּמְיוֹן, כִּי בַחֲוֹר צָעִיר יְכוּל לְהַצְלִיחַ בְּיוֹתֵר
 בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלִקְנוֹת לְעֲצָמוֹ הֶרְבֵּה קִנְיָנֵי תּוֹרָה. עַל-כֵּן
 תַּחֲדִיר בְּעֲצָמֶיךָ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, וְתַתְמִיד בְּלִמּוּד שְׁלַחַן עֲרוּף כְּסֻדְרָן, וְאִז
 תִּרְאֶה הַצְלָחָה מְרֻבָּה. וְהַתְּכַנִּית צָרִיף לְהִיּוֹת עֲכָשׁוּ רַק לְהַתְּחַתֵּן,
 וְלִבְנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

אודות הדפסה, תאמין לי, ידידי היקר! אנחנו לא צריכים
 הספקה מאף אחד, כי יש לנו הספקה מרבנו ז"ל, ועל-כן פלף לך
 מהמחשבה הזאת ללכת לקבל הספקה ולהדפיס בעלום שם, תעזוב
 את זה כמות שהוא, תהלה ליאל, אנו מדפיסים בשנה אחת יותר
 ממליון קוונטרסים, בלי שום גזמא, וזה הולף בכל העולם כלו בלי
 שום הספקות וכלי שום טובות וכלי שום עזרה מבחוץ כלל, רק
 על-ידי גדל מסירות נפש, ועל-כן אם אתה רוצה להדפיס קוונטרס
 "בן תורה", נא לפנות אל ידידנו ... ותבקש ממנו שידפיס לך
 קוונטרס "בן תורה", כי הוא יכול לעשות את זה ממש בזול, אשר
 אתה אינך יכול להגיע לזה, כי הוא כבר בקי עם המדפיסים, ועל-כן
 לא פדאי לך מה שכתבת להדפיס בלי שם ובהספקות, לא צריכים
 את זה, תאמין לי, שאנחנו, ברוך השם, איננו מתבישים עם רבנו
 ז"ל, אדרבה, נגלה ונפרסם את דעת רבנו ז"ל בכל העולם כלו, ואין
 אנו מתפעלים משום בריה שבעולם.

נָא וְנָא אַבְקֵשׁ אוֹתָךְ בְּיוֹתֵר, תַּתְמִיד בְּלִמּוּד שְׁלַחַן עֲרוּף, וְאִז
 טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב בְּשִׁבִיל דוּדָךְ, וְאִנִּי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שְׁתַּמְסֹר אֶת זֶה לְיָדוֹ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, אֶךְ טְרֵדוֹתַי רַבּוּ כְּמוֹ שָׂרְבוּ, וְלִכְן
נִתְעַכֵּב מִלְעֲנוֹת לָךְ, וְגַם כְּבֹר כְּתִבְתִּי לָךְ שְׁנֵי מִכְתָּבִים, וְשִׁלַּחְתִּי אֶת
זֶה לְכַתְּבַת שֶׁל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי עֲכָשׁוּ
הוּא הַזְּמַן הַכִּי מִכָּשֶׁר לְלַמֵּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי בַּחֹר צְעִיר יָכוֹל
לְהִתְעַלּוֹת מָאֵד מָאֵד בְּלִמּוּד, אִם רַק יִקַּח אֶת עֲצָמוֹ בְּיָדָיו. וְעַל-כֵּן,
לְדַעְתִּי, אֵל תְּבַלְּבֵל אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, רַק תִּלְמַד בְּכָל
יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שֶׁבְּכָל שָׁבוּעַ תִּזְכֶּה לְסִיִּים
'שְׁנַיִם מִקְּרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם' — עִם פְּרוּשׁ רִש"י מִפְּרֻשַׁת הַשָּׁבוּעַ, וְזוֹ
הַצְּלָחָה גְּדוּלָּה וְטָהֳרַת הַנֶּפֶשׁ, וּמִי שֶׁבָּקִי בְּכָל דְּבָרֵי רִש"י הַקְּדוּשׁ
בַּתּוֹרָה, הוּא קָנָה כְּבֹר בְּרַב קִנְיָן תּוֹרָה, וְעַל-כֵּן צְרִיכִין לְהַכְנִיֵס אֶת
עֲצָמוֹ בַּתּוֹךְ לִמּוּד חֲמֵשׁ וְרִש"י בְּכָל יוֹם, וְזֶה לֹא שִׁיף רַק לִילְדִים
קְטָנִים, אֲלֵא כֹל יְמֵי הַחַיִּים צְרִיכִין לְלַמֵּד וּלְהִתְיַגֵּעַ בַּחֲמֵשׁ וְרִש"י
עִם הַפְּרוּשִׁים, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם בַּחֲמֵשׁ
וְרִש"י, וְכֵן תִּתְמַיֵּד בְּיוֹתֵר בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ
מִכָּל מִיָּגִי חֲלָדָה, וּמִכְנִיֵס בְּאָדָם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמֵּד תּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה. וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל מָאֵד מָאֵד לְלַמֵּד שְׁעוֹר בְּקִיאוֹת כְּסֵדֶרֶן —
מִהַתְחַלֵּת בְּרִכּוֹת, שֶׁתִּלְמַד גְּמָרָא וְרִש"י דָּף אַחַר דָּף. וְעַל כֵּלָּם —
תִּלְמַד הַרְבֵּה פּוֹסְקִים, וְתִשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד שְׁלַחַן עֲרוּף כְּסֵדֶרֶן בַּפַּעַם
הַרְאֵשׁוֹנָה רַק מִחֲבֵר וּרַמ"א מֵאֲרַבְּעָה חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף, וּבַפַּעַם
הַשְּׁנִיָּה תִלְמַד עִם 'בְּאֵר הַיֵּטֵב', וּבַפַּעַם הַשְּׁלִישִׁית תִּלְמַד עִם מִגְן
אֲבָרָהִם וְכו' וְכו', וּבְכָל פַּעַם תּוֹסִיף יוֹתֵר פּוֹסְקִים, הַעֲקָר שֶׁתְּכַנְּסִים
עֲצָמְךָ בְּזֶה, וְאֵל תְּבַלְּבֵל אֶת עֲצָמְךָ כָּלֵל, וְכֹל זֶה תַּעֲשֶׂה בְּזִמְן הַפְּנוּי

קלב אָשָׁר כ' תג בְּנַחַל

שׁוּשׁ לָךְ, כִּי בִישִׁיבָה תִלְמַד שְׁעוֹר בְּעִיּוֹן, אֶת הַשְּׁעוֹר שְׁלוֹמְדִים
בִישִׁיבָה.

הַעֲקָר רָאָה לְהַתְּפַלֵּל עָרַב וּבִקֵּר וְצִהְרִים בְּמַנְיָן דִּיקָא, וְהַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁמַח אוֹתָךְ, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם.
וְעַל כָּל־ם — הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ אָב הַרְחֻמָּן, וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דַּרְכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תג.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֵק, ט' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה, רוּדְךָ
צְדָקָה וְחֹסֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

כְּתַבְתִּי לָךְ כְּבָר מְכֻתָב אַרְךָ, וְלֹא קִבַּלְתִּי עַל זֶה שׁוּם מַעֲנָה,
וְאֲנִי דָן אוֹתָךְ לְכַף זְכוּת. וְעַכְשָׁו בְּקֵשׁ אוֹתִי הָאֲחֻזָּן שְׁלֵךְ לְכַתֵּב לָךְ
שׁוֹרוֹתִים, כִּי אוֹמֵר שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שְׁעוֹבֵר וְכו' וְכו'.

מַה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא מְלֵא גַסְיוֹנוֹת קָשִׁים
וּמְרִים, וְצָרִיכִים לְהַחְזִיק מִמֶּדָּה, וּבְפֶרֶט מִי שְׁנֹכְנֵס בְּצָרְכֵי הַכָּלָל,
הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת מוֹכֵן, שְׁיִנְשָׁכוּ אוֹתוֹ נְחָשִׁים שְׁרוּפִים, וְיִלְחָשׁוּ עָלָיו
לְחִישָׁתָם וַיִּבְזוּ אוֹתוֹ, אֲבָל בּוֹ בְּרַגַע כְּשֶׁאֲדָם זוֹכָה לְבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ
לְגַמְרֵי אֵל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּבּוֹרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ
לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, אֲזַי נִצַּל מִכָּל מִינֵי צָרוֹת
וַיְסוּרִים. כִּי הָעֲצָה הַזֹּאת שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל — לְדַבֵּר וְלִשְׁיַח אֶת
כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, בְּזֶה יִתְפָּרְדוּ מִמֶּנּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָנוּ,
וְאֵם הֵיוּ בְּנֵי־אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַתְּפִלָּה וְהַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין
קוֹנוֹ, הֵיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה תָּמִיד, וּבְאַמֶּת אֵין לָנוּ רַק הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא

בַּעֲצָמוֹ. וְעַל-כֵּן אִם הִגַּעַתָּ לְמַצֵּב כְּזֶה, שְׁכַלְם מְבוּזִים וּמְחֻרְפִים וּמְגֻדָּפִים אוֹתָךְ וְכוּ' וְכוּ', אָחִי, אָחִי! הַחֲזִק מֵעַמָּד, וְתִבְרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי אֵין לָךְ עֲכָשׁוֹ רַק אֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי פְּשִׁישׁ לְאָדָם דַּעַת וְשִׁכְלָה, וְרוּאָה וּמִבִּין וּמִשְׁפִּיל, אֲשֶׁר בַּעַת צָרָה כָּלָם עוֹזְבִים אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', יַדַע וַיֵּאֱמִין, שְׁעַכְשׁוֹ הִיא יְשׁוּעָתוֹ, כִּי בּוֹ בָּרַגַע פְּשַׁעוֹזְבִים אֵת הָאָדָם, וְהוּא נִשְׁאָר לְבַד, וּפְנוּנָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא שׁוֹבֵר אֵת כָּל הַדְּלָתוֹת, וְעוֹלָה עַד לְמַעְלָה. וְעַל-כֵּן רְאֵה, יְדִידִי הִיָּקֵר! לְחֲזִק אֵת עֲצָמְךָ מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי דִיָּקָא עַל-יְדֵי הַמַּחְלָקֶת וְלוֹחֲשֵׁי לַחֲשׁ שֶׁל רְשָׁעִים הַנוֹשְׁכִים אֵת הַצְּדִיק וְנִשְׁבֵּר לְבוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁמַר מִלְּמַעְלָה; כִּי בְּאֵמַת הָאָדָם מִסְכָּן מְאֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי בְּכָל רֶגַע הוּא יְכוֹל לְאַבֵּד אֵת עוֹלָמוֹ, אֲבָל כְּשֶׁאֵינוֹ מִיָּאֵשׁ אֵת עֲצָמוֹ, וּמִכָּל שְׁכֵן כְּשֶׁאֵינוֹ מִתְפַּחַד כָּלָל, אֲלֵא בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲזִי דִיָּקָא רוּאָה יְשׁוּעָתוֹ.

וְלָכֵן רְאֵה, אֶהוּבִי, יְדִידִי הִיָּקֵר! לְחֲזִק אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְּנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֵל תְּשִׂים לֵב לְכָל הַחֲרוּפִין וְהַגְּדוּפִין שֶׁהֵם מִנַּת חֲלָקָךְ. אֲדוֹרְבָה, אִם לֹא תַעֲנֶה לָהֶם, וְאֲדוֹרְבָה תִּבְרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְתִפְרֹשׁ אֵת כָּל שִׁיחַתְךָ לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲזִי דִיָּקָא יָאִיר עָלֶיךָ מְלֶךְ הַכְּבוֹד בְּאוֹר נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, שְׁלֹא תֵאָרֶת וְלֹא שַׁעֲרַת בַּחֲיִיךָ, כִּי דִיָּקָא עַל-יְדֵי שְׁמַחְרָפִין וּמְבוּזִין אֵת הָאָדָם, וְרוֹדְפִים אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי רְדִיפוֹת, וְנוֹשְׁכִים אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי נְשִׁיכוֹת, וְהוּא מִחֲזִיק מֵעַמָּד, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא עוֹלָה מִעְלָה מִעְלָה.

וְלָכֵן רְאֵה לֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, הַרְגַל אֵת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי סוּף כָּל סוּף אִם יִהְיֶה לָךְ יְשׁוּב הַדַּעַת בְּאֵמַת, תִּרְאֶה אֲשֶׁר אֵין לָךְ שׁוּם יְדִיד, אֲשֶׁר מוֹכֵן לַעֲזֹר לָךְ בַּעַת צְרוּתֶיךָ, כִּי בַּעַת צָרָה עוֹזְבִים אוֹתוֹ כָּל הַיְדִידִים, וְכָלָם בּוֹרְחִים מִמֶּנּוּ, וְלֹא רוֹצִים לְהִתְעַסֵּק אִתּוֹ. וְעַל-כֵּן, יְדִידִי הִיָּקֵר! תַּדַּע, שְׁאֵין לָךְ רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק אֵלָיו תִּפְנֶה בַּעַת צָרָה, וְאֲזִי יָאִיר עָלֶיךָ מְלֶךְ הַכְּבוֹד, וַיִּמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך, ובכל אשר תפנה —
תשפיל ותצליח.

מה אמר לך, ידידי היקר! נכנסנו לגור ביבנאל, שהיא מושבה
חלונית, ופתחנו שם כולל, פתחנו שם בית-ספר לבנות, ותלמוד-
תורה לבנים, וישיבה קטנה לבחורים צעירים, ואין אף אחד רוצה
לעזר לנו, זורקים אותנו מפה לשם ומשם לפה וכו' וכו', ואין מי
שיעזור לנו כלל, ולא רק זאת, אלא מחרפים ומגדפים אותנו,
ומדברים עלינו כל דבר רע, על-ידי הסתות של איזה רשע מרשע,
שהוא צריך להיות הרב המקומי, בשעה שהמקנה לא היו בו מים
באוצר, עד כדי כך, רחמנא לישזבן, הכשיל את כלם בעון הקמור
של נדה, רחמנא לישזבן, ועוד המון תקלות, וכשגלינו את
השחיתות הזו, התחיל לרדף אותנו מאד מאד, כי הוא מאד פחד,
שנפרסם את השחיתות ביהדות. וכבר לא מדברים מכסף, פה
מדברים מעקרי יהדות. ומסרתי את נפשי, ובגיתי מקנה בלי שום
פרוטה רק עם חובות, וכן החזקנו תלמוד תורה לבנים, ובית-ספר
לבנות כל השנה בלי שום עזר מבחוץ, כי אף אחד לא רצה לעזור
לנו, וכל מיני לוחשי לחישות לחשו עלי, נחשים שרופים נשכו
אותי בארס פיהם, ואף-על-פי-כן אני בורח רק אל הקדוש-ברוך-
הוא, כי רק הוא יכול לעזור לנו.

ועל כן, ידידי היקר! ראה גם אתה לברח אליו יתברך, ואני
מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתשים לב אל צרותינו, ובזכות זה
שתעזור לנו, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא; כי יש לפעמים, שאדם בא
לאיזו צרה, ועל-ידי שעוזר לזולתו, מוציאו הקדוש-ברוך-הוא
מצרתו.

מאד מאד אבקש אותך, שתקח את דברי אלה היטב אל תוך
לבך, וראה להשיב לי, ועל-כל-פנים תהיה בקשר עם הממנה על
המוסדות שלנו, שמו ... וכן המנהלת של בית-הספר לבנות, הלא
היא הגברת ... והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, בודאי

אֲשֶׁר כ' תד בַּנְחַל קלה

לא יניח אותך לפל, אם רק תחזיק מעמד בעת צרה, תשמע אלינו וישמע אותך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, ט' תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל הזקן לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי סוף כל סוף אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, ואפלו שהסיתו אותך נגדי וכו' וכו', אני רואה שמים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה (שיר השירים ח, ז), כי סוף כל סוף אתה חוזר לשרשך וכו' וכו', כי רק הקדוש-ברוך-הוא יודע כמה מסירות נפש היתה לי בעבורך, ועד שהבאתי אותך אל הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לעמד בכל יום בחצות לילה אצל הכתל המערבי, כמה יגיעות יגעתי וכמה טרחות טרחתי, וכמה סבל סבלתי. אבל, ברוך השם, שזכיתי להציבך על מקומך, ואתה עומד בכל לילה בחצות ממש כחיל שעומד על משמרתו, בנדאי עשה לך הקדוש-ברוך-הוא נסים נוראים כאלו, ש'אין בעל הנס מפיר בנסו' (נדה לא.), כי תהלה לאל, לא חתכו לך רגל, אשר זהו נס נפלא מאד מאד, והקדוש-ברוך-הוא יודע איך שהצלתי אותך, פשוטו כמשמעו, אשר אתה בעצמך אינך יודע זאת, כי שלחתי שליח להוציא אותך מבית-החולים שרצו להוריד לך רגל, ותהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא זכה אותך שאתה בחוץ, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתהיה בריא.

נא ונא אל תהיה בטלן, מאחר שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל תחזיק מעמד, ותבוא בכל לילה לכתל המערבי, ותמשיך להתפלל, כי כל תפלה ותפלה שמבקשין ממנו יתברך — נשמע ונתקבל.

בְּוֵדַי יְדוּעַ לָךְ הַדְּבֹר שֶׁל מוֹהַרְנֵי"ת ז"ל, שְׁאָמַר פַּעַם לְר' אַבְרָהָם בְּעֶרְנֵי ז"ל: דַּעַם רַבֵּינָ'ס זַאָף וְוַעַט זִיף אוֹיִסְפִירְעַן אָן דִיר אוֹיף, אָבַעַר שְׁעַנְעַר אוֹן בְּעַסְעַר וְוַעַט זִיין אַז דוּ וְוַעַסְט צוֹלִיגֵן אַ הַאָנְד. תְּהִלָּה לְאֵל, מְאֹז שְׁעוֹבְתָּ אוֹתִי, בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה אָנִי מְדַפִּיס בְּלִי שׁוּם גְּזַמָּא מְלִיזוֹן וְחֲצִי קוֹנְטְרַסִים, וְעַד עַכְשָׁו הַדְּפַסְנוּ כְּבָר אַרְבַּע-מֵאוֹת וְחֲמֵשִׁים סוּגֵי קוֹנְטְרַסִים, מְלִבְד שְׁאַנְחֵנוּ מוֹצִיאִים לְאוֹר עֵתוֹן בְּכָל שְׁבַעִים, וְכֵן סְפָרִים מְכַרְכִּים בְּתַכְלִית הַהַדְוֹר וְהִיפִי, וְעַל כָּלֵם — זָכָה אוֹתִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַנִי הוֹלֵךְ וְבוֹנֶה עִיר עַל שֵׁם רַבְנוּ ז"ל, וְתִהְיֶה לְאֵל, כְּבָר גָּרִים שֵׁם שְׁבַעִים וְחֲמֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת, כֵּן יְרַבּוּ, בְּוֵדַי הַסְּמ"ך-מ"ם אֵינּוּ עוֹזֵב אוֹתִי, וְיוֹרָה בִּי כָּל מֵינֵי חֲצִים, וְהִיא מְלַחֲמָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְנוֹפְלִים חֲזִלִים וְכוּ', וּפְתָאֵם בּוֹרְחִים כְּמָה חֲזִלִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זְהוּ זְהוּ, אָנְחֵנוּ בְּאַמְצַע מְלַחֲמָה, וְאַסוּר לְהַסְתַּכֵּל עַל אֵף אָחָד, צְרִיכִין רַק לְהַמְשִׁיךְ קְדִימָה, וְלִכְבֹּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עִם אוֹר הָאוֹרוֹת — לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַפְלוּ שְׁאַלוּ הַתְּלַמִּידִים שְׁקַרְבַּתִי אֵל רַבְנוּ ז"ל, זוֹרְקִים עָלַי עַכְשָׁו אֲבָנִים, וּמְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבָר אָסוּר — מַה בְּכָךְ וְכוּ' וְכוּ', אַתָּה מְכִיר אוֹתִי קֶצֶת, כִּי הֵייתָ אִתִּי בַּעֲנִיּוֹת וּבְדַחְקוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּבָעֵת שְׁהִיָּה צַר וְמַר לִי וְכוּ' וְכוּ', וְאַתָּה זוֹכֵר אִיךְ שְׁנַכְנַסְתָּ לְתוֹךְ הָאֵשׁ קְדִימָה צַעַד... וְלֹא הִסְתַּפַּלְתָּ עַל שׁוּם דְּבָר, וְהֵייתָ מַחְלֻקֵת מְכַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הִסְתַּפַּלְתִּי וְהִמְשַׁכְּתִי, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרָאָה לִי גַסִים וְנִפְלְאוֹת.

וְכֵן הוּא בְּעֵנֵן אוֹמֵן עַל קְבוּץ רֵאשׁ הַשָּׁנָה. חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֶה שְׁנַתִּים שְׁיֵשׁ לִי בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ פְּרֻטֵי בְּאוֹמֵן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֵין אָנִי מִתְעַרֵב עִם אַחֲרִים, וְאַפְלוּ שְׁהֵם מְבַקְשִׁים אוֹתִי שְׁאַבּוּא וְאַתְּפַלֵּל אֲצֵלֵם, וְיִתְנוּ לִי כְּבוֹד וְכוּ' וְכוּ', אָנִי לֹא צְרִיךְ אֶת הַכְּבוֹד שְׁלָהֵם וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא אֶת הַכְּסָף שְׁלָהֵם וְכוּ' וְכוּ', אָנִי צְרִיךְ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, תְּהִלָּה לְאֵל, רַבְנוּ ז"ל נוֹתֵן מִתְּנוּת, שְׁנַתֵּן לִי בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ פְּרֻטֵי בְּאוֹמֵן, וְשֵׁם יֵשׁ לָנוּ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, קְבוּץ יְפָה, וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, אִם גַּם אַתָּה יְכוֹל לְהַצְטַרֵף הַשָּׁנָה לְבוּא אֵל הַקְבוּץ שְׁלָנוּ בְּאוֹמֵן, יֵשׁ

אֲשֶׁר כ' תה בְּנַחֵל קלז

לְנוּ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, מְקוּם לִישׁוֹן וְלֶאֱכֹל בְּשֵׁפַע, וְעַל-כֵּן "כַּאֲפֵי אַרְוִיס אֲרָשׁ הַשָּׁנָה בֵּינָם רַבִּינָן", וְתַתְּפִלֵּל עִמָּנוּ, אֲנַחְנוּ לֹא רְחוּקִים מִהֲצִיּוֹן, וְעַל-כֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטֹלָן, וְכַאֲפֵי אַרְוִיס צוּ זַיִן בֵּינָם רַבִּינָס צִיּוֹן רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמֶיךָ מִשׁוּם דְּבָר, רַק הַחֲזֹק מֵעָמֵד, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל שׁוֹנְאֵי יִפְלוּ תַּחַת רַגְלֵי, וְאִם לֹא יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, לֹא יִשָּׂאֵר מֵהֶם כָּלוּם וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׂתַזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמֶיךָ אֹרֶךְ הַיָּמִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת, וְלֹא תַעֲזֹב אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ כְּרַגַע.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֶק, ט' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֲנִי מִבֵּין אוֹתָךְ הֵיטֵב הֵיטֵב, וְאֲנִי מְקוּהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְסֹדֵר שְׁלֹשָׁה הַבָּאָה יְהִיָּה לְנוּ מְנַהֵל קְבוּצָה, וְגַם הַמְשַׁכֶּרֶת שְׂתִהְיֶה יוֹתֵר. וְעַל-כֵּן אֵל תַּעֲזֹב אֶת הַמְשָׁרָה, אֲדַרְבָּה, הַצְּלַחָתָּה מְאֹד מְאֹד אֲצַלְנוּ, וּמָה גַם שֶׁהַצְּלַחָתָּה עִם הַיְלָדִים, שֶׁהַיְלָדִים יִצְאוּ מִמֶּשׁ גִּפְּלָאִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֵל תִּשְׁבֵּר אֶת עֲצָמֶיךָ יוֹתֵר מִמָּה שְׂמִשְׁבְּרִים אוֹתָךְ, כִּי לְפַעְמִים הָאָדָם מִשְׁבֵּר אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר מִמָּה שְׂמִשְׁבְּרִים אוֹתוֹ מִבְּחוּץ, וְזֶה יוֹתֵר גְּרוּעַ, כִּי כְּשֶׁמִּשְׁבְּרִים אוֹתוֹ מִבְּחוּץ, יְכוּל לְבָרַח אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל מָה שְׂמִדְכָאִים אֶת הָאָדָם יוֹתֵר, הֲרֵי מְקַרְבִּים אוֹתוֹ אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-

הוא, אָבֵל אִם הָאָדָם נִשְׁפָּר מִבְּפָנַיִם זֶה הֵכִי גְרוּעַ, וְעַל-כֵּן רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְכֵן תַּחֲזֹק אֶת ... שְׁלֹא יַעֲזֹב אֶת הַמְּלַמְדוֹת, אֲדַרְבָּה, אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד יִהְיוּ לָנוּ הַמַּכְנִים מִשְׁלָנוּ, וְלֹא נִצְטָרֵךְ לְטוֹבוֹת מְזוּלָתָנוּ, וְגַם הַמְּשִׁכּוֹרוֹת יַעֲלוּ, וְעַל-כֵּן רָאָה לְקַחַת אֶת עֲצָמָךְ בְּיַדְךָ, וְלַחֲזֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְלְהַסְתַּכֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעֵין טוֹבָה, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

לְעַנְיָן הַבְּלוּלִים שְׁלָךְ, רָאָה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמָךְ רַק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתַמִּיד תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצָמָךְ רַק אֲהַבַת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יִמְשִׁיךְ אֲהַבָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְכִשְׁתַּדְּבֵר דְּבָרֵי אֲהַבָה וְכוּ', תַּחֲשַׁב שְׂאֵתָה מְדַבֵּר עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ', וְעַל-יַדֵּי-זֶה בְּאֵמֶת יִהְיֶה טוֹב לְשִׁנִּיכֶם, הִיא תִקְבַּל אֶת שְׁלָה וְאֵתָה תִקְבַּל אֶת שְׁלָךְ, כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לְדַבֵּר תַּמִּיד דְּבָרֵי אֲהַבָה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהִיא תִשְׁמַע מִה שֶׁהִיא צָרִיכָה לְשִׁמְעַ וְכוּ' וְכוּ', וְיֵשׁ בְּזֶה לְמוֹד עֲמַק וְכוּ', כִּי בְּאֵמֶת גְּלוּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר בֵּימֵי אַבְרָהָם הִיָּתָה הַשְּׂכִינָה נִקְרָאת שְׁרָה, וּבֵימֵי יִצְחָק — רַבְּקָה, וּבֵימֵי יַעֲקֹב — רָחֵל וְלֵאָה. וְסִיִּים רַבְּנוּ ז"ל: וְכֵן הוּא אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְכוּ' (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּקסג). וְהַשִּׁיחָה הַזֹּאת הִיא יְסוּד בְּחַיִּים, כִּי צָרִיכִין לְדַעַת, שֶׁהָאִשָּׁה הִיא בְּחִינַת מַלְכוּת, וְעַל-כֵּן כָּל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמָּה, הוּא כְּמוֹ שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַשְּׂכִינָה, וְעַל-כֵּן צָרִיכִין לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד אִיךָ מְדַבְּרִים עִם הָאִשָּׁה, וְיֵשׁ בְּזֶה חֻקְמָה עֲמוּקָה, עַל-כָּל-פָּנִים אִיךָ שֶׁהוּא, בְּזֶה תְלוּיִים כָּל סוּדוֹת חֻקְמַת הַקְּבִלָּה, וְכִשְׂאֵהִיה בְּקִרוֹב בְּאַרְצָנוּ הַקְדוּשָׁה, נִדְּבֵר מִזֶּה בַּפְּרָטִי בַּפְּרָטִי.

עַל-כָּל-פָּנִים לְעַת עֵתָה רָאָה לְחֹזֵק וְלֵאמֹץ אֶת אֲשֵׁתְךָ וְתִשְׁמַחָהּ, וְיַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה לְךָ שְׁלוֹם-בֵּית אִמְתִּי.

אוֹדוֹת שְׂאֻזָּה כְּכֹר לְבוֹא לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, תִּאֲמִין לִי, שִׁיּוֹתֵר מִמָּה שֶׁהַעֲגָל רוֹצָה לִינֹק, הַפְּרָה רוֹצָה לְהִינִיק וְכוּ', אִךְ מִה לַעֲשׂוֹת? ! אֲנִי מְסַבֵּב בְּצִרוֹת וּבִסְוִרִין, בְּחֹבוֹת וּבְמִסִּירוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאִין עֲצָה

אָשֶׁר כ' תו בְּנַחֵל קִלְט

אַחֲרַת — רַק תִּפְלֶה, וְאַנִּי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבוּדָאֵי יִשְׁמַע
תִּפְלְתַנּוּ, וְיוֹצִיא אוֹתִי מֵהַגְּלוּת, וְאַזְכֶּה לְבוֹא סוּף כָּל סוּף לְגוּר שָׁם.
הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֻק, ט' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי מִכְּתָבְךָ.

אוֹדוֹת הַנֶּזֶק וְכו', גִּזְק שְׁנַעֲשֶׂה בְּשַׁעַת מְלָאכָה פְּטוּר מִלְּשָׁלֵם
וְכו', וְעַל-כֵּן אֵל תִּצְטַעַר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שְׁיִהְיֶה לְכַפְרַת
עוֹנוֹת.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַחֶסֶד גָּדוֹל שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי,
שְׁאַתָּה מְשַׁתְּדֵל שְׁיִהְיֶה נְקִי בְּבֵית מְדַרְשָׁנוּ וּבְכוֹלָל, וְהִיא זְכוּת כְּזוֹ,
שְׁאֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתָאֵר כָּלֵל, וּבְבוּדָאֵי יַעֲזֵר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁתִּהְיֶה לְנוּ הַכְּנֶסֶה יוֹתֵר גְּדוֹלָה, שְׁתּוּכַל לְקַבֵּל מִשְׁכָּרַת יוֹתֵר גְּבוּהָה,
אֲבָל לַעֲת עֲתָה צְרִיכִין לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּמָה שִׁישׁ.

נָא וְנָא אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, אֶלָּא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
וּתְשִׁמַּח אֶת אֲשַׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְתַמִּיד תִּהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה,
וְתַמִּיד תִּשְׁתְּדַל שְׁתִּהְיֶה לְךָ אִיזוֹ מְלָה טוֹבָה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְבוּדָאֵי
בְּזְכוּת זֶה שְׁתַּחֲזֵק וּתְשִׁמַּח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּהְיֶה לְךָ גַּם-כֵּן
שִׁמְחָה.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר,
יְהִי מַה שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיף שְׁיִהְיֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר לְךָ,
שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ תַּמִּיד.

רְאֵה לְהַתְּבוּדָד עֲצָמְךָ עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים

עמו יתְבַרְךָ — הוא הַצְלָחָה נְצִיחִית, הַצְלָחָה כּוֹזֵה שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזְק בְּעִבּוּדָה קְדוּשָׁה זו, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְבָרְךָ בְּרִפְת־הַמְּזוֹן מְלָה בְּמִלָּה, כִּי כָּל הַיְשׁוּעוֹת וְהַפְּרִינָסָה בָּא לְאָדָם בְּזִכּוֹת בְּרִפְת־הַמְּזוֹן, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְהַתְּפַלֵּל בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דִּיקָא, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תְּחִינִי.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלִק, ט' תְּמוּזָה ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מְאֵד אֲנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה.

לְדַעֲתִי, אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְלַכֵּת אֵל וְעַד הַצְנִיעוּת, אֲלֵא תִגַּשׁ תִּכְּרֶה-וּמִיָּד אֵל הַמְּשֻׁטָּרָה, כִּי אִין זוֹ מְסִירָה כָּלֵל, כִּי נוֹאֵף כְּזֶה צְרִיכִין לְסַרֵּס וְכוּ'.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, אִם מְסִתּוּבֵב נוֹאֵף כְּזֶה שְׁעוּשָׂה מַעֲשִׂים מְגַנְנִים כְּאֵלוֹ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבְךָ, צְרִיכִין לְמַסֵּר אוֹתוֹ אֵל הַמְּשֻׁטָּרָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְסִיר כָּל נִגְעָה וּמַחְלָה מֵעַם יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, וְאִיךָ שְׂאֵתָה מְכַנִּיס אֶת עֲצָמְךָ בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁרִיךָ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקְךָ, וּמִי יִתֵּן, שְׂתַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, כִּי רַבְּנוּ ו"ל מְחִיָּה וּמְחִזֵּק אֶת נַפְשׁ כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

אֵל תַּעֲזוֹב אֶת הָעֲבוּדָה שְׁלֶךָ, אֲדַרְבָּה, דִּיקָא מְשֵׁם תְּרָאָה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּתְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמּוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וּבּוֹדְאֵי אֵתָה צְרִיךָ לְהִיּוֹת שְׂמָה, כְּדִי לְהַכְנִיעַ אֶת הָרַע וּלְקַרֵּב נַפְשׁוֹת אֱלִיוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר בְּאַמּוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בּוֹ בְּרַגַע שְׂתַהַיֶּה חִזּוֹק בְּאַמּוּנָה בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה תִּפְגַּס בְּךָ שְׂמָחָה, כִּי כָּל הַמְּרִירוֹת שְׁנוֹכְנֶסֶת בְּאָדָם הִיא רַק מִחֲמַת שְׂאִין לוֹ אַמּוּנָה, כִּי הַמֵּאֲמִין הָאֲמִתִּי בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא תָּמִיד שְׂמֵחַ, וּמְחַדֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ, בְּסוּד "חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רַבָּה אַמּוּנָתְךָ" (אִיכָה ג, כג), דִּיקָא

על-ידי אמונה זוכים לחדש את עצמו בכל פעם. ורבונו ז"ל מאד מאד הזהירנו להיות חדש בכל פעם ולהתחדש, ואל כל זה זוכים על-ידי אמונה, וצריכין לבטל את עצמו לגמרי לגמרי אליו יתברך, ועל-ידי-זה זוכים להתחדשות, לחדש את עצמו בכל פעם, ואפלו שישנם הרבה פעמים שאדם מיאש את עצמו לגמרי מהעולם הזה ומהעולם הבא, כי בעולם הזה יש לו צרים רבים המחלישים דעתו מאד, ועל-ידי-זה מיאש את עצמו גם מהעולם הבא, כי רואה שאין גרוע בעולם כמותו, עם כל זאת, אם יחזק את עצמו בו ברגע באמונה פשוטה, אזי יגיע להתפשטות הגשמיות, להיות בטל במציאות מגדל האור, ויאיר עליו מלך עליון בהארה נוראה ונפלאה מאד, ויתחיל לשפוך את נפשו לפניו יתברך, באשר ידבר הבן אל אביו, אשר אין למעלה מזה. על-כן אל תהיה בטלן! רק תקח את עצמך בידך, ותשכח בכל פעם את העבר שלך, אין לך עבר כלל, רק תתחיל מעכשו, ועל-ידי-זה יאירו לך המחזין מחדש.

נא ונא ראה להיות קבוע ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, באפן שבכל שבוע תזכה לסיים הפרשה 'שנים מקרא ואחד תרגום' עם פרוש רש"י ז"ל, ויכולים להתחיל כבר מיום ראשון, ועד שייגיע יום ששי ערב-שבת-קדש כבר תזכה לסיימה, ודבר זה יהיה אצלך חק ולא יעבר כל ימי חייך, כי הלאמוד הזה מביא את האדם לידי יראת שמים, ולהפיר את הבורא יתברך שמו.

מה טוב ומה נעים, אם תזכה לחזר הרבה במשניות, לומר פרק אחר פרק, כי האמירה בעלמא מזככת את הנפש מכל מיני חלדה. ועל-כן תהיה חזק מאד באמירת משניות, וזה יועיל לך מאד מאד לבוא להתחדשות המחזין.

ועל כלם — הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך בכל יום, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֶק, ט' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִשְׁתַּדֵּל
לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי זֶה הַתְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם
— רַק לְהַפְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לְשִׁפְחַת מְכַל הָעֶבֶר, וְלַעֲשׂוֹת
בְּכֹל פֶּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ מַחִין עֲלִיוֹנִים, לְהִיּוֹת
דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים. וְצָרִיכִין לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעֶבְרוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ לְמַטָּה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מָה שְׂאִתָּה יָכוֹל, וְתִשְׁתַּדֵּל
לְיַחַד יַחֲוּדִים קְדוּשִׁים, כִּי עֵסֶק הַיַּחֲוּדִים עוֹלָה עַד אֵין סוּף, וּמְמַשִּׁיךְ
לְאָדָם יַחֲוּד בְּרָכָה קְדָשָׁה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשָׂיו.

רְאֵה לְעֹזֵר לִי בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת
דַּעַת רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כֹּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכֹל שָׁבוּעַ, וּמְמַשִּׁיךְ תַּחֲיִינִי, וְאִזּוֹ אֶכְתֵּב
לָךְ עוֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֶק, ט' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוּם דְּבָר.

תִּשְׁתַּדְּלִי לְהִדְלִיק לְכָבוֹד שְׁבַת-קִדְּשׁ שְׁבַעַת גְּרוֹת, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שְׁמֵן וַיִּת, וּבַעֲת הַתְּפִלָּה תִּבְקָשִׁי הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מִבְּקָשֶׁת בְּעַת הַדְּלָקַת גְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם.

בְּעִנְיַן הַלַּחֲשׁ נ' נ'ח' נ'ח'מ' וְכו' וְכו' — הַכֵּל הַכֵּל וְרַעוּת-רוּחַ, וְרַבְּנּוּ וְ"ל כָּלֵל לֹא צְנִה דְּבָר כְּזֶה, וְזֶהוּ רַק דְּמִיּוֹן.

הַעֲקֹר מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה הִיא תְּפִלָּה — לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּלִשׁוֹן שְׁאֵת רְגִילָה בָּהּ, וְאִז אִם תִּהְיִי חֲזָקָה בַתְּפִלָּה, וְתִרְאֵי שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְתִהְיֶה לְךָ יְשׁוּעָה גְּדוּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּחַיִּיךָ, וְתִהְיֶה לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תיב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֵק, ט' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאוּ לְבִדָּק מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, כִּי רַב הַצְּרוּת בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

וְכֵן הַבְּעַל יִשְׁתַּדֵּל לְבִדָּק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלוֹ, וְיִנִּיחַ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת

בְּכָל יוֹם, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפַלֵּין — זֹכֶה לְחַיִּים (מְנַחוֹת מִדָּ:), לְהַפְּלִיל בְּחַי הַחַיִּים.

רְאֵי לְהַדְלִיק לְכָבוֹד שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ שְׁבָעָה גֵרוֹת, וּלְהוֹסִיף שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֹן זַיִת, וּבַעֲת הַדְּלָקָת הַגֵּרוֹת לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעַת הַדְּלָקָת גֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבְּלוֹת וּמְרַצוֹת בַּשָּׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּהְיוּ כְּלָכֶם בְּרִיאִים, וְתִהְיֶה בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְלֹא יִחְסֹר לָכֶם שׁוֹם דָּבָר.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֶק, ט' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אַתָּה צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל גְּקֻדַּת הַשְּׂמִמָּה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, הֵן רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמִמָּה, כִּי בּוֹ בְּרִגְעַ שְׁנֹסְכֶם אֲצֵל אָדָם לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשְׂמִמָּה, אֲזִי אֵין לוֹ שׁוֹם קִשְׁיוֹת, אֲדַרְבָּה, הוּא הֵכִי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּים. וְעַל-כֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל גְּקֻדַּת הַשְּׂמִמָּה, לְהִיּוֹת בְּשְׂמִמָּה אֲמִתִּית, וּמֵהִי שְׂמִמָּה אֲמִתִּית? לְדַבֵּק אֶת עַצְמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לִיְדַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, שְׂאֵין בְּלִעְדֵּיךְ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵף שְׂאָדָם הוּא מְגַבֵּל, וְקִשְׁשָׁה לוֹ לְהַבִּין וּלְהַשְׁפִּיל בְּדַבְרִים רוּחָנִיִּים, וּבִפְרָט כְּשֵׁטְמָא אֶת מַחוֹ עִם כָּל מִינֵי זְהָמוֹת שֶׁל גֵּאוּף וְכוּ' וְכוּ', שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִפְגַּם הַמַּח שְׁלוֹ, וְנִמְצָא בְּזָבֵל וְכוּ' וְכוּ', שְׁמַכְל זֶה קִשְׁשָׁה

לו להבין רוחניות חיות אלקותו יתברך. עם כל זאת, כשבר ישראל מוסר את נפשו בעבור שמחה, שהוא שמח מאד מאד, על-ידי-זה עובר על כל הקשיות, ואין לו כבר שום קשיות וספקות כלל. ובאמת זה עקר ישועתו של אדם, שאין לו שום קשיות כלל, ולא קשה לו שום קשיות וספקות, ואין לו שום עקממיות, אדרבה, הוא בטוח בעצמו. וכשאדם זוכה לזה, אין עוד שמחה כשמחה זו, כי אין שמחה כהתרת הספקות. ועל-פן ראה לעבד מאד מאד על נקדת השמחה, ולא רק שאתה תהיה בשמחה, אלא תשתדל לשמח את כל בר ישראל, אשר זוהי המצוה הכי גדולה, לשמח את כל יהודי, כי, בעוונותינו הרבים, עובר על כל אחד ואחד משברים וגלים, ספקות וקשיות ובלבולים כמו שעובר עליך, וצריכים לשמחם ולחזקם ולעודדם, ועל-ידי-זה תתהוה סביבותיך אורה של שמחה, והשמחה היא הגאולה, שכלם יהיו שמחים ועלזים, ואחד יחיה להשני, ויקבל את פני חברו בסבר פנים יפות. ועל נקדה זו צריכין לעבד הרבה הרבה מאד, שהוא יהיה בשמחה, ושחברו יהיה בשמחה, וששכניו יהיו בשמחה, ושאתו וילדיו יהיו בשמחה, וכל המשפחה תהיה בשמחה, שתהינה רק שמחות.

ועל-פן ראה, ידידי היקר לי מאד! רק להכניס את עצמך בנקדת השמחה, ותשמח מאד מאד, ועל-ידי-זה ימשך עליך ערכות נעימות ידידות זיו חיות אלקותו יתברך, המחיה ומנהיגה ומקיים את כל הבריאה בלה, ותתבונן היטב איך אתה הולך ואיך אתה מתנועע וכו' וכו', שהכל ממנו יתברך וכו' וכו', וברגע שיוציא ממך את החיות וכו' וכו', הכל נפסק וכו', וזה עקר בחירת האדם — שאינו תופס מי מחיה אותו, ומי מהנה אותו, ומי מקיים אותו וכו' וכו'. ובאמת אין בלעדיו יתברך כלל, וכשאדם מכניס את אמתת מציאותו יתברך בו, אז הוא תמיד שמח שמחה נצחית, שמחה אמתית.

ועל-פן ראה, ידידי היקר! להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

אָשֶׁר כ' תיד — כ' תטו בְּנַחֵל קמז

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּהֲיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ, וְלֹא יִהְיֶה לְךָ שׁוֹם
קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת כָּלֵל, וְתִזְכֶּה לְשִׂמְחָת אֶת בֵּיתְךָ וְאֶת כָּל מְשַׁפְּחוֹתְךָ,
וְאֶת כָּל חֲבֵרֶיךָ וַיְדִידֶיךָ, וְתִצְרַח סְבִיבְךָ אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אִם אֲפֹשֶׁר לְדַבֵּר עִם ... וְלִשְׁאֹל אִם יֵשׁ מִשְׁהוּ כֶּסֶף צְדָקָה, כִּי
רוֹצִים לְנַתֵּק אֶצְלִי אֶת הַתְּאוּרָה בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ וְכֵן אֶת הַטְּלָפוֹן, וְעַד
שִׁיגִיעַ מִכָּאן כֶּסֶף, יִהְיֶה מְאֹחֵר.

וְכֵן רְאֵה לְבָרֵךְ אִם ... בְּפִיטָה, אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר עִמָּהֶם דְּחוּף.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד, וְתִבְשֹׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּצַפֶּה לְתִשׁוּבָה מִהִירָה...

כ' תטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וַיְרָדְפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אִם אֲשַׁלַּח בְּדָאָר אֶקְסֶפֶרְס קוֹנְטֶרְסִים חֲדָשִׁים, יִהְיֶה מִי שִׁיקְבֵּל
אֶת זֶה בְּדָאָר?

קמח אָפֶּשֶׁר כ' תטז — כ' תיז בנחל

הַעֲקָר רַק תִּמְשִׁיכוּ וְתִתְחַזְקוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ דְּרַפְכֶּם
תְּמִיד. הַעֲקָר לֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
הַמְחַכָּה לְתִשׁוּבָה...

כ' תטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֶק, ט' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

תְּשׁוּאוֹת חַן לָךְ עַל זֶה, יְאִיר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּמוֹ שֶׁאַתָּה
מְאִיר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ. אֲבָל עֲלֶיךָ לְהַגִּיד לוֹ, שְׁנֵה רַק בְּעִבּוּר
הַתְּאוּרָה, כִּי יִשְׁתַּמֵּשׁ בְּזֶה וְכוּ', הַעֲקָר הוּא רַק לְהֵאִיר אֶת אוֹרוֹ
יִתְבָּרַךְ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְזוֹ הַתְּכֵלִית בְּזֶה הָעוֹלָם.

כְּשֶׁתִּהְיֶה בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, תִּכְבֹּדק הֵיטֵב אִם כְּבָר הַתְּחִיל לְבָנוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ דְּרַפְךָ, וְתִחְזֹר בְּשְׁלוֹם, וְתִפְעַל כָּל מַה
שֶׁאַתָּה צְרִיךְ בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר בְּלֶק, י' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

זֶה זְמַן רַב שֶׁלֹּא שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ, אֲקַנְהָ שֶׁאַתָּה נִמְצָא בְּקוֹ
הַבְּרִיאוֹת, בֵּן יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת,
וְתִרְוָה רַב גַּחַת מְכֹל יוֹצְאֵי חֲלָצֶיךָ, וְתִתְחַתֵּנָם בְּקָלוֹת, וְתִרְאֶה בָּנִים
לְבָנֶיךָ.

עֲבֹרָה עָלֵינוּ שָׁנָה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד בִּיבֻנְאֵל, פְּתַחְנוּ בֵּית-סֹפֶר

אֲשֶׁר כ' תיח בַּנְחַל קמט

לְבָנוֹת, וְעָבְרוּ עָלֵינוּ מְסִירוֹת וְצָרוֹת וְדַחְקוֹת, שְׁפֹשׁוּט בְּנֶס עֲבָרָה
הַשָּׁנָה. וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּסִיּוּמָהּ שֶׁל שָׁנָה, וְעַכְשָׁיו בֵּית-הַסֵּפֶר רוֹצֵה
לַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם חֲמִישִׁי בְּעָרֵב חֲגִיגַת סִיּוֹם, וְהֵם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת לִי
נַחַת-רוּחַ, וְלִשְׁלַח לִי הַסְרָטָה מֵהַתְּכַנִּית, אִם תּוּכַל לְדַאֵג לְהַסְרִיט
אֶת זֶה — מָה טוֹב וּמָה נְעִים, גַּם תִּכְתֵּב לִי כַּמָּה צְרִיף לַעֲלוֹת דְּבַר
כְּזֶה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִיאוֹת וְאַרְיכוֹת יָמִים וְנַחַת מִכָּל הַיְלָדִים, וְאַתָּה
וְאַשְׁתְּךָ תֵּרְאוּ בָּנִים וּבָנִי בָּנִים.

נָא לַעֲנוֹת בְּפִקֻּס אֵלַי, אוֹ לְהַתְקַשֵּׁר אֵל ...

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תיח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב
מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת הַצָּרוֹת וְהַחֻבּוֹת שֵׁשׁ לָךְ וְכוּ' וְכוּ', הַכְּתִיב הָרֵאשׁוֹנָה
צְרִיכָה לְהִיּוֹת אֵלַי יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שְׂאֵתָה לֹא גָר רַחוּק מִצִּיּוֹן
קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק, עַל-כֵּן תִּהְיֶה רְגִיל שֶׁם מֵאֵד מֵאֵד
לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן עַל נַפְשְׁךָ, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שְׂאֵתָה
צְרִיף, כִּי הַתְּפִלָּה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם לְמַעַלָּה בַּשָּׁמַיִם. וְעַל-כֵּן הַכְּתִיב
הָרֵאשׁוֹנָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת רַק אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

אוֹדוֹת לְמוֹד גְּמָרָא, תְּתַמִּיד דָּף אַחַר דָּף אֶפְלוּ בְּגַרְסָא, כִּי בַּפַּעַם
הָרֵאשׁוֹנָה כְּדָאֵי לַעֲבֹר אֶת כָּל הַשָּׁס, אֶפְלוּ רַק בְּגַרְסָא וְאַפְלוּ שְׂאִינוּ
מִבֵּין, כְּדִי לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ צָלָם אֱלֻקִּים, כִּי מִי שְׂזוּכָה לְסִיִּים פַּעַם

אחת ש"ס, ממשיך על עצמו צלם אלקים, והיא שמירה גדולה מכל הקלפות, כי גמר"א ראשי תבות: ג'בריאל, מ'כאל, ר'פאל, א'וריאל, ועל-כן בפעם הראשונה צריכין לחזור על כל הש"ס בגרסא.

בענין שעה התבודדות, אמרו אנשי שלומנו היקרים, שיכולים לחלק את זה לשלש פעמים עשרים דקות. ועל-כן ראה לא להיות בטלן, ותחטף בכל פעם עשרים דקות: קדם הצהרים עשרים דקות, אחר הצהרים עשרים דקות, ועשרים דקות בלילה, וכך תהיה לה שעה התבודדות, ותזכה לישוב הדעת, כי על-ידי התבודדות זוכים לישוב הדעת.

ראה מאד מאד לכבד את אשתך, כי כל העשירות באה לאדם רק על-ידי שמכבד את אשתו, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.): אוקירו לנשיכו כי היכי דתתערתו; וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס'), שהפסך שיך להאשה וכו', וכן הוא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן טט), שהפסך הוא בזכות האשה.

גא ונא ראה לא להתבלבל משום מחלקת מה שקורה בעולם, ואף פעם לא יהיה לה חלק באיזו מחלקת. אני לא מפיר את שניהם, ועל-כן אני לא רוצה להתערב בריב לא לי, אבל דבר זה אני יכול להגיד לה, כי רב המקום ומרא דאתרא צריכין לכבדו מאד, אף כל תלמיד צריך לכבד גם את רבו, ולכן קשה מאד מאד בדבר זה להתערב, ועל-כן איעצה, שלא יהיה לה שום חלק במחלקת, ואתה צריך להבין את שניהם, הן את הרב המקומי, והן את התלמידים של רבה, מה שאין כן אצלנו ביבנאל הוא דבר אחר לגמרי, שם תפסנו תקלות בעקרי הנהדות: המקנה היתה הרוסה וכו', וכשבקשתי את זה שצריך להיות רב מקומי, שאני מוכן לשלם את כל ההוצאות בעבור תקון המקנה, כי זה יסוד בנהדות, לא רצה בשום פנים ואפן. והיתה באמת פליאה בעיני, איך יכול להיות דבר כזה, בא אחד שרוצה לממן לה כל ההוצאות, ואתה לא רוצה לקבל! ולבסוף נתגלה, שהוא מקבל על זה תקציבים וכו' וכו'.

אָבֵל מְאֹד מְאֹד לֹא נִרְאָה בְּעֵינֵינוּ כָּל הָעֶסֶק הַזֶּה, כָּל שְׁנֵי וַחֲמִישֵׁי סֵגֵר אֶת הַמְקָנָה, וְלֹא יָכְלוּ לְטַבֵּל, עַד שֶׁלְבַסּוֹף פָּרְצוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְכוּ', וְנִתְגַּלָּה שְׂאִין מִים בְּאוֹצָר, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. נִמְצָא, שֶׁאֶפְלוּ בְּשַׁעַה שֶׁהַמְקָנָה הֵיטְהָ פְתוּחָה, הִיָּה דִינָה כְּאִמְבֵּטְיָה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת כָּלֵם בְּעוֹן הַחֲמוּר שֶׁל גְּדָה שֶׁהוּא בְּכִרִיתוֹת, וְאִם כֵּן אֵיךְ יְכוּלִים לְמַחֵל לְרָשָׁע כִּנְיָ? ! זֶה לֹא נִקְרָא רַב, זֶה נִקְרָא רִשָּׁע! וְכֵן הִיָּה בְּעֵנִין הַחֲנוּף, שֶׁשָּׁם הִכְרִיחַ אוֹתָנוּ שֶׁנִּלְמַד בְּנִים וּבָנוֹת יַחַד, וְלֹא רָצָה שֶׁנִּפְתַּח גַּן חֲרָדִי, וּמְכַל שֶׁכֵּן בֵּית-סֵפֶר חֲרָדִי, אָבֵל עַל דְּבַר זֶה לֹא הִיָּה יְכוּל לְמַנַּע אוֹתָנוּ, וְלֹא שֶׁאֲלָנוּ אוֹתוֹ, עַד שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָר לָנוּ, שֶׁבְּנִיתִי מְקָנָה מִכֶּסֶּפִי, וַיֵּשׁ לָנוּ מְקָנָה עֲצָמָאִית, וַתְּהַלָּה לְאֵל, הַמְקָנָה שֶׁלָּנוּ הִיא מִי מַעֲזָן עִם כָּל הַחֲמֻרוֹת שֶׁרַק יִשְׁנֵן וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד תִּפְסְנוּ הַרְבֵּה תַקְלוֹת בְּעֵנִין יְהוּדוֹת, כְּגוֹן: שֶׁהָעֲרוּב לֹא הִיָּה תַקִּין, וְלֹא רָצָה לְתַקְּנוֹ, וְאִף עֲמַד בְּדַרְכֵנוּ, שֶׁאָנוּ לֹא נוֹכַל לְתַקְּנוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן דְּבַר זֶה כָּבֵד עֲנִין אַחֵר לְגַמְרִי, וּבְזֵה כָּבֵד לֹא שִׁיף לֹא רוֹדֵף וְלֹא נִרְדָּף, אֲנַחְנוּ לֹא רוֹדְפִים וְהוּא לֹא נִרְדָּף, הוּא סֶתֶם רִשָּׁע מְרִשָּׁע, כִּי מִי שֶׁמְכַשִּׁיל אֶת הָרַבִּים בְּעֵבְרוֹת חֲמוּרוֹת שֶׁל כְּרִיתוֹת וּסְקִילָה, כִּי קוֹרֵעַ בְּכָל פַּעַם אֶת הָעֲרוּב לְמַעַן לְהַכְּשִׁיל אֶת הָרַבִּים בַּחֲלוּל שֶׁבֶת וְכִדּוּמָה, אִזּוֹ אֵיךְ אָדָם כִּנְיָ יְכוּל לְהִיּוֹת רַב מְקוּמִי? ! וּבְכֻלָּל מַה שִׁיף לְקַרְא אוֹתוֹ רַב, בְּשַׁעַה שֶׁמְכַשִּׁיל אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם בְּמָה שֶׁמְכַשִּׁיל, וְעַל-כֵּן אֵין הַגְּדוּן דּוּמָה לְרֵאֲיָה, וְלֹא יְכוּלִים לְהִבִּיא מֵאֲתָנוּ שׁוּם רֵאֲיָה כָּלֵל, כִּי אוֹי וְאֲבוֹי אִם הָאָדָם הַזֶּה, הֵיטְהָ מִתְגַּלָּה שְׁחִיתוֹתוֹ בְּעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל בִּישׁוּב שֶׁלְכֶם הָרִי הוּא הַמְּרָא דְאַתְרָא, וְהַמְּרָא דְאַתְרָא צְרִיכִין לְצִיַּת, עִם כָּל זֹאת הַתְּלַמִּידִים צְרִיכִין לְקַיֵּם: "לֹא תַעֲמַד עַל דָּם רַעֲדָה", וּבְשַׁעַה שֶׁרוֹאִין שֶׁשׁוֹפְכִים דָּם רַבָּם, אָסוּר לָהֶם לִישֵׁב בְּשִׁקְטָא וְכוּ' וְכוּ', אִף אַתָּה עֲמַד מִן הַצַּד וְאַל תִּתְעַרֵב, וְאִזּוֹ יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצַלִּיחַ דִּרְכָךְ.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבַּל אֶת עֲצָמְךָ כָּלֵל, רַק תִּכְנִים אֶת עֲצָמְךָ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וַתְּחַיֶּה אֶת עֲצָמְךָ עִם סְפָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וַתְּבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֵּנוּ יִתְבַרֵךְ, שֶׁאִף פַּעַם לֹא תִתְרַחֵק, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם

אורב מאד מאד על כל אֶחָד וְאֶחָד שְׁמֻקְרָב אֶל רַבְּנוּ וְ"ל לְנִתְקוּ וּלְגָרְשׁוּ. וְלָכֵן תִּבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׁתַּמִּיד תִּשְׂאָר אֶצֶל רַבְּנוּ וְ"ל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ דְּרָכְךָ תַּמִּיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תיט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֻק, י' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל אֶת גְּדֵל שְׁמֻחָתִי, שְׂאֵתָה מְשַׁמַּח אוֹתִי בְּזֵה שְׂאֵתָה מְרַבֵּיץ תּוֹרָה בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים בְּכָל הַתְּחוּמִּים, וּבְכָל מִיָּנִי הַלְכוֹת שְׂאֵתָה לוֹמֵד אִתָּם, כִּי הִיא זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים פֶּה בְּמָקוֹם חִלוּנִי, מְבַדְּדִים מִכֻּלָּם, וְכָל עֶזֶר וְעֶזֶר שָׂרָק עוֹזְרִים לְחִזָּק אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ — טוֹב וְיִפָּה וְיָקָר הַדְּבָר הַזֶּה. וְעַל-כֵּן רְאֵה רַק לְהַכְנִיס בְּהֵם מַה שְׂיֹתֵר הַלְכוֹת לְעַבְדָּא וְלִמְעֵשָׂה.

בְּוִדָּאִי אֲנַחְנוּ פּוֹתְחִים תְּלִמוּד תּוֹרָה לְכָל הַגִּילָאִים, וְאֲנִי מְקַנְהָ גַם, שְׂאֵתָה תִּהְיֶה הַמְּנַהֵל שְׁלֵנוּ, וְעוֹד נִדְבָר מְזֵה פְּנִים אֶל פְּנִים כְּשִׂאֲזוּכָה לְהַגִּיעַ בְּעוֹד שְׁבַעִים לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה. לַעֲת עֵתָה יֵשׁ עָלַי עַל גְּדוּל לְשָׁלֵם חוֹבוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאַל תִּפֹּל בְּדַעְתָּךְ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְאַף אֶחָד שְׁלֵא יַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתָּךְ, אִתָּה הַדְּבָק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאַל זֶה תִּזְכֶּה עַל-יְדֵי שְׁתַּתְּמִיד לְצֵאת מִדֵּי לִילָה בְּלִילָה לְהַתְּבוֹדְדוֹת בְּהָר, כְּמוֹ שְׂאֵתָה מִתְּנַהֵג, כִּי עַל-יְדֵי שְׂאָדָם מְרַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְצֵאת בְּכָל לִילָה לְשָׂדֶה, זוּכָה סוּף כָּל סוּף לְהַגִּיעַ לְבִטּוּל כְּזֵה, עַד שְׁנַתְּבַטְּלִים מִמֶּנּוּ כָּל הַכְּלִי

אֲשֶׁר כ' תכ בְּנַחֵל קנג

עולם הזה לגמרי, ורואה אשר אין שום מציאות בלעדיו ותברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא.

ועל-כן ראה, אהובי, ידידי היקר! להיות חזק ואמין בעבודה הקדושה הזו של תפלה והתבודדות.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח רפואה שלמה לאשתך, ותזכו שניכם להגיע אל ציון רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה — לבא ולבקש ולהתחנן אליו ותברך אצל קברי צדיקים, ובפרט שרבנו ז"ל בקש שנבוא אצל ציונו הקדוש.

נא ונא ראה לשמח ולשמח את אנשי שלומנו בכל מיני אפנים שבעולם, וכן טוב מאד שמדי פעם בפעם תתעניין בשלום כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, כי צריכין לדון את כל אחד ואחד לכף זכות, כי על כל אחד ואחד עוברים מרירות ויסורין קשים, והוא צריך התחזקות גדולה, ועל-כן תעשה כל מיני פעולות שבעולם להתעניין בשלומם, ולחזקם ולאמצם ולעודדם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב כל שבוע, וממש תחיני, ואני אשתדל לכתב לך תשובה, בעזרתו ותברך שמו.

כ' תכ.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר בלק, י' תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר במדת השמחה, אשר רבנו ז"ל הזהירנו על זה מאד מאד — להיות תמיד בשמחה, כי השמחה היא הצלחת האדם בין בעולם הזה ובין בעולם הבא, ועל-ידי שמחה מצליחים להפיל את כל השונאים ואת כל האויבים, ולכן תשתדלו בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ותשמחו את בני ביתכם ואת ילדיכם, כי השמחה מכנסת באדם סבלנות גדולה, כי כל העצבנות שהאדם שרוי בעצבון וכו', זה בא רק מחמת עצבות, כי העצבות מעצבנת את האדם, ואינו יכול לסבל את זה וכו', או את זה וכו', ויש לו טענות על זה וכו', או על זה וכו', אבל תכף-ומיד כשאדם הוא בשמחה, אז אין לו שום טענות על אף ברעה שבעולם. ולכן תשתדלו מאד מאד להיות בשמחה, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אתכם, ואז תהיו הכי מצליחים והכי מאשרים בחייכם.

נא ונא אל תהיו בטלנים, אלא ראו לחטף בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכות ואגדות, ברייתות ותוספתות, וללמד כסדרן על-פי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, להתחיל את הספר מתחלתו, וללמד בכל יום מעט או הרבה, וככה להמשיך עד שתזכו לסיים את כל התורה כלה, אשר אין עוד שמחה כשמחה זו. וחקמינו הקדושים אמרו (ויקרא רבה, פרשה ל', סימן ב'): שבע שמחות — שבענו בחמש שמחות: מקרא, משנה, תלמוד, תוספתות ואגדות, אשר אין לה עוד שמחה כשמחת התורה, וכשאדם לומד תורה, הוא נכלל באין סוף ברוך הוא, והשכינה שורה עמו, כמאמרם ז"ל (ברכות ו): אפלו אחד שיושב ועוסק בתורה — שכינה עמו, וכשהשכינה עם האדם, אז כל הברכות מצויות אצלו. ועל-פן הדביקו את עצמכם בלמוד התורה הקדושה, אשר אין לה עוד טוב מתורה, כי זו הארת הנפש, שמאיר את נפשו באור וזיו וחיות ודבקות הבורא ותברך שמו.

ומה טוב ומה נעים, אם תקחו לעצמכם חברותות ללמד אפלו שעה אחת עם חבר, שהוא דבר נורא ונפלא מאד, ומכל שכן כשתקחו חברותא אחד מתלמידי הישיבה ללמד עמו על-כל-פנים

שָׁעָה אַחַת, וְתַעֲשׂוּ בָזֶה שְׁתֵּי טוֹבוֹת: טוֹבָה אַחַת — עַל-יְדֵי שְׁתַּסְבִּירוּ לְקָטָן מִכֶּם אֶת הַלְמוּד, עַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה חֲקוּק גַּם בְּכֶם הַלְמוּד, אֲשֶׁר מֵה שְׁלוֹמֵדִים עִם חֵבֵר, הוּא הַרְבֵּה יוֹתֵר מִמָּה שְׁלוֹמֵדִים מְרַבִּי, וּכְמֵאֲמָרָם ו'ל (תַּעֲנִית ז'): הַרְבֵּה לְמַדְתִּי מִרְבוֹתַי, וּמְחַבְרֵי יוֹתֵר מִרְבוֹתַי; כִּי עַל-יְדֵי שְׁנִיָּהֶם נִתְבָּרַר הַלְמוּד, וּבִפְרָט כְּשִׁלּוֹמֵדִים עִם אֶחָד, שֶׁהוּא יוֹתֵר חָלוּשׁ. וְהַטּוֹבָה הַשְּׁנִיָּה — שְׁיִהְיֶה לְהַתְלַמֵּד שֶׁל הַיְשִׁיבָה עֶזֶר, כִּי כָּף הוּא יָכוֹל לְהִתְקַדֵּם בְּלְמוּדוֹ, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים שֶׁתְּלַמְדוּ בְּחִבְרוּתָא עַל-כָּל-פְּנִיָּם שָׁעָה אַחַת בַּיּוֹם, וְטוֹב לְקַחַת מִסָּכָת אַחַת, וְלַחְזוֹר עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר, וּמֵאַחַר שֶׁהַתְלַמֵּדִים בִּישִׁיבָה לּוֹמְדִים מִסָּכָת סָכָה, טוֹב מְאֹד שֶׁתַּחֲזְרוּ עִמָּהֶם מִסָּכָת זו, כִּי לְמוּד מִסָּכָת סָכָה מְאֹד מְאֹד מְסַגֵּל לְהִרְחִיק מִמֶּנּוּ כָּל מִינֵי מַחְלָקָת, הֵן מַחְלָקָת שְׁבִינוּ לְבִינוּ, שְׂאִינוּ מִיִּשָׁב בְּדַעְתּוֹ, שְׂזוּ גַם-כֵּן מַחְלָקָת, וְהֵן מַחְלָקָת בֵּינוּ לְבִין אִשְׁתּוֹ וְיִלְדָיו, וְהֵן מַחְלָקָת בֵּינוּ לְבִין חֵבְרָיו וּמִשְׁפַּחְתּוֹ וּקְרוֹבָיו, וְהֵן שֶׁתַּבְטִיל מִמֶּנּוּ מַחְלָקָת מִשׁוֹנְאִים וְשָׂעִים, וּכְמוֹ שְׂאֵמֵר רַבֵּנוּ ו'ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן נו): לְמַחְלָקָת — יִלְמַד מִסָּכָת סָכָה; וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְלַמֵּד בִּיחַד בְּחִבְרוּתָא עִם אֶחָד מֵהַתְלַמֵּדִים הַצְּעִירִים שְׁלוֹמֵדִים בִּישִׁיבָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה טוֹבָה לְשִׁנְיָכֶם כַּנִּל.

הַעֲקֵר תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בִּיחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֵר חֲזוּק, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם אַחַר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְּלָה: שְׁחֲרִית, מְנַחָה וּמַעֲרִיב חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי עַל-יְדֵי הַמְחָאֵת כָּף וְרַקוּדִים, נִמְתַּקֵּין כָּל הַדִּינִין (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י'); וּמֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, אִם תַּצְרִפוּ עֲצָמְכֶם אֶל אֶחָד מֵהַשְּׂעוּרִים שְׁלוֹמֵד בְּרַבִּים הָרַב ... גְּרוּ יְאִיר בְּהִלְכוֹת הַמְצוּיוֹת וְהַחֲמוּרוֹת מְאֹד, וְאִינוּ דוֹמָה כְּשִׁלּוֹמֵד בְּעֲצָמוֹ הִלְכָה לְכַשְׁשׁוּמְעִים שְׂעוֹר בְּהִלְכָה בְּרַבִּים, כִּי בְּרַבִּים נִתְבָּרַרְת בִּיוֹתֵר הִלְכָה. וְיָדוּעַ אֵיךְ שְׂרַבֵּנוּ ו'ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל לְמוּד פּוֹסְקִים יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַצְטַרֵּף אֶל אֶחָד מֵהַשְּׂעוּרִים שְׁלוֹמֵד בְּהִלְכָה, וְכֵן בֵּין מְנַחָה לְמַעֲרִיב לּוֹמֵד ר' ... גְּרוּ יְאִיר, פֶּרֶק בְּרַמְבַּ"ם, תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַצְטַרֵּף אֶל הַשְּׂעוֹר, כִּי כָּל שְׂעוֹר וְשְׂעוֹר

שְׁלוֹמֵדִים בְּזֶה הָעוֹלָם, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֶפְלוּ שְׂיוֹשְׁבִים עַל יַד מְקוֹם שְׁלוֹמֵדִים בְּרַבִּים וְשׁוֹמְעִים אֶת הַהֲלָכוֹת, זוּהִי כְּבֹר הַצְּלָחָה נְצַחִית. וּכְבֹר אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת לַמּוֹד, סִמֵּן י'): כָּל יַדִּיעָה בְּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה, הֵן מְצוּוֹת שְׁבִין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, הֵן מְצוּוֹת שְׁבִין אָדָם לְקוֹנוֹ, הַיְדִיעָה בְּעֶצְמָהּ הִיא הַצְּלָחַת הַנֶּפֶשׁ. וְעַל־כֵּן תִּצְטָרְפוּ אֶל אֵיזָה שְׁעוֹר שְׁלוֹמֵדִים בְּרַבִּים, וְאִזּוּ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאוּ לְדַקְדָּק לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלָּה בְּצַבּוֹר, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם הֵן רַק מִחֲמַת שְׂאִינוֹ מִתְפַּלֵּל תְּפִלָּה בְּצַבּוֹר, וְיַעַן שְׂזַכְּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיֵשׁ לָנוּ מִנְיָן וְתִיקִין, וְכֵן מִנְיָן בְּשַׁעֲהַ שְׂמוֹנָה בַבֶּקֶר, וְכֵן שְׁנֵי מִנְיָנִים לְמִנְחָה וְשְׁנֵי מִנְיָנִים לְמַעֲרִיב, עַל־כֵּן הַבּוֹחֵר יִבְחַר לְהַתְפַּלֵּל בְּשַׁעֲהַ שְׂיוֹתֵר גּוֹחַ לוֹ. אֲבָל הָעֶקֶר שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַתְפַּלֵּל בְּבֵית מִדְרָשְׁנוּ דִּיקָא, וְלֹא לִילָף לְמְקוֹם אַחֵר. וְשְׂמַעְתִּי פַעַם מִהֶרֶב הַחֲסִיד ר' לױ יִצְחָק ז"ל, שְׂמַעוּדוֹ מִסַּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַתְפַּלֵּל בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" דִּיקָא, וְאַף שֶׁהִיָּתָה תְּקוּפָה שְׁגַר רְחוּק מִהַקְּלוּזֵי בְּאוּמָן, הֲלָף רַגְלֵי יוֹתֵר מִקְּלוּמְטֵר בְּכָל יוֹם, הָעֶקֶר לְהַתְפַּלֵּל בְּיַחַד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" בְּקְלוּזֵי, אִף שְׂמַבִּיתוּ עַד הַקְּלוּזֵי עֶבֶר יוֹתֵר מִעֲשָׂרָה בְּתֵי כְּנִסְיוֹת, עִם כָּל זֹאת בְּחֵר יוֹתֵר לְהַתְפַּלֵּל בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂשֵׁם מִדְּבָרִים מִרַבְּנוּ ז"ל, וְרוֹקְדִים אַחֵר הַתְּפִלָּה, וְכֵן כְּשֶׁהִגִּיעַ לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וּבִתְחִלָּה הָיָה גַר רְחוּק מְאֹד מִבֵּית-הַמִּדְרָשׁ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", וְהֲלָף מְרַחֵק רַב בְּכָל יוֹם עָרֵב וּבֶקֶר כְּדֵי לְהַתְפַּלֵּל יַחַד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כָּל-כֶּף בְּעַר בּוֹ לְהַתְפַּלֵּל בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֶפְלוּ שֶׁהָיוּ לוֹ הֶרְבֵּה בְּתֵי כְּנִסְיוֹת בְּאֲמָצֵעַ, עִם כָּל זֹאת חֲפֵץ בְּיוֹתֵר לְהַתְפַּלֵּל בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב". וְעַל־כֵּן תִּרְאוּ גַם אֲתֶם לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּיַבְנָאֵל, וּבִכְפָּרֵט בְּאֲמָצֵעַ הַשְּׁבוּעַ, שְׂיִכּוּלִים לְנִסְעַ עִם רַכָּב, זֶה סֵף הַכָּל כַּמָּה דְּקוֹת, וְלָכֵן הוּא חֲסֵד חֲנָם מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיֵשׁ לָהֶם רַכָּב, שְׂיִקְיָמוּ מְצוֹת הַכְּנִסַּת אוֹרְחִים עִם הַרַכָּב, וְיִשְׁתַּדְּלוּ לְהִבְיָאֵם מִבֵּיתֶם לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, כִּי לֹא כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יֵשׁ לוֹ רַכָּב, וְזוֹ מְצוֹת הַכְּנִסַּת אוֹרְחִים עִם הַרַכָּב. אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לַעֲשׂוֹת חֲסֵד עִם זוּלָתוֹ, וּמְכַל

אֲשֶׁר כ' תכא — כ' תכב בַּנַּחַל קנז

שָׁכַן לְהִבְיֵאוֹ לְבֵית־הַמִּדְרָשׁ, שְׂיֻכַּל לְהִתְפַּלֵּל בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ. וְאִין עוֹד חֶסֶד גָּדוֹל מִזֶּה, הָעֵקֶר שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזוּק, וְתִדְוִנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

כְּהַמְשִׁיךְ לְמַכְתָּבִי שֶׁכְּתַבְתִּי לָךְ אֶתְמוֹל, הִיָּה טוֹב מְאֹד מְאֹד שֶׁתִּשְׁתַּף בְּפַעֲלֶתְךָ בְּנִקְיוֹן בֵּית־הַמִּדְרָשׁ וְהַפּוֹלָל לְמַעַלָּה אֶת תַּלְמִידֵי הַיְשִׁיבָה, וְאוֹלֵי כָּל יֶלֶד שְׁעוֹזֵר לָךְ, תִּקְנֶה לוֹ אַרְטִיק וְכו' (אֲנִי אֲשַׁלֵּם), וְכֵן תִּפְּלַעְלֶיךָ אַחֲרֵי שֶׁיְהִיָּה נְקִי, הֵן הַכַּתּוּת שֶׁלָּהֶם וְהֵן הָאוֹלָם לְמַעַלָּה. וְיָדוּעַ, אֲשֶׁר הַנִּקְיוֹן הוּא יְסוּד גָּדוֹל בְּעִבּוּדַת ה', עַד שְׁאֲמְרוּ (יְרוּשְׁלַיִם שְׁקֵלִים פ"ג, הַלְכָה ג'): נְקִיּוֹת מְבִיאָה לְיַדֵי טְהוּרָה וְכו', עַד רוּח־הַקֹּדֶשׁ, וּבְפִרְטִיּוֹת שְׂאִין הַשְּׂכִינָה שְׂרוּיָה אֶלָּא בְּמָקוֹם נְקִי. וְעַל־כֵּן עָלִינוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ, שְׂיִהְיֶה הַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ נְקִיִּים תָּמִיד, וְעַל־כֵּן מַה טוֹב וּמַה נְעִים לְשִׁתֵּף יַחַד אֶת הַיְלָדִים, וְכֵן יִהְיֶה הַמָּקוֹם תָּמִיד נְקִי. וּבְפִרְט עֲכָשׁוּ בְּקִיץ, שְׁעוֹבְרִים הַרְבֵּה אוֹרְחִים דֶּרֶךְ יְבִנְאֵל, וְרוֹצִים לְהִתְרַשֵּׁם מִמַּחְנֵנוּ, וְעַל־כֵּן עָלִינוּ לְקַדֵּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם בְּרַבִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדַל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵין
 לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חִקּוֹק בְּפִנְיִמְיוֹת נְפֹשֵׁי לְטוֹב כָּל
 הַיָּמִים. וּבִפְרָט שְׁאַתָּה עוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר
 אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין מְלִים בְּכָלֵל לְפָרֵשׁ אֶת גְּדַל
 הָעֲנָן הַזֶּה שֶׁל הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים,
 עוֹבֵר עַל בְּנֵי-אָדָם מַה שְּׁעוֹבֵר, כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת
 וּמְכַאוּבִים וְכו' וְכו', וּכְשֶׁבָּאִים וְנוֹתְנִים לָהֶם אֵיזָה קוֹנְטָרַס, אוֹ
 מְדַבְּרִים עִמָּהֶם אֵיזָה דְבוּר אֲמוּנָה, מִמֶּשׁ מְחִיִּים נְפֹשׁוֹת. וְעַל-כֵּן הִיא
 הַמְצָנָה הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁרַק יְכוּלָה לְהִיּוֹת בְּדוּרוֹתֵינוּ אֱלֹהִים, כִּי
 בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עָקַר הָאֲמוּנָה הִיא רוֹפֶפֶת אֲפֵלוֹ אֲצֵל הַכִּי חֲרָדִים
 וְכו' וְכו', וְכִמוֹ שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר קָדָם בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ תְּהִיָּה
 כְּפִירוֹת וְאֲפִיקוֹרְסוֹת בְּעוֹלָם, וְיִגְדַל מִבּוֹל שֶׁל כְּפִירוֹת וְאֲפִיקוֹרְסוֹת
 וְכו' וְכו', וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, נִתְקַיֵּם דְּבַר זֶה, עַד שֶׁצָּרִיכִין לְהִלָּחֵם
 עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, כִּי גַם עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ יֵשׁ נְסִיוֹנוֹת
 קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד מְאֹד. וְלָכֵן צָרִיכִין לְדַבֵּר רַק דְבוּרֵי אֲמוּנָה
 וְהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית עִם כָּל בְּנֵי-אָדָם, וְלִהְיוֹת דְּבָרֵי בָהֶם רַק אֶת הָאֲמוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה, וְאֲפֵלוֹ עִם לוֹמְדִים, אֲבָרְכֵם שְׁלוֹמֵי־דִים בְּכוֹלְלִים, צָרִיכִין
 לְדַבֵּר עִמָּהֶם דְבוּרֵי אֲמוּנָה, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, כְּשֶׁעוֹבֵר עַל
 הָאָדָם מַה שְּׁעוֹבֵר — צְרוּת וְיִסּוּרִין וּמְכַאוּבִים רַעִים, אֵין לוֹ בְּמָה
 לְהִתְחַזֵּק, אֲלֹא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהֵם דְבוּרִים כָּל-כֶּף פְּשׁוּטִים, אֲבָל
 עִמָּקִים מְאֹד מְאֹד, עִמָּק עִמָּק מִי יִמְצְאוּנוּ, וְעַל-כֵּן חִילָף לְאוֹרֵיתָא,
 וְתִמְשִׁיף לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם לֹא
 יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, יִהְיֶה אִיף שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה מַה שִׁיְהִיָּה, וְעַל-כֵּן
 תִּשְׁתַּדֵּל בְּיוֹתֵר לְהַמְשִׁיף לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל
 הַיָּמִים.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! יֵשׁ לָךְ חֲבָרִים בְּשִׁכּוּנָה וּבַעֲנִיָּה
 שְׁלָכֶם, תְּדַבֵּר עִמָּהֶם דְבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית, וְאַתָּה אַל
 תִּסְתַּכַּל מַה שְּׁאַחֲרִים אוֹמְרִים וּמְתַלּוֹצְצִים וְכו' וְכו', כִּי בְּאֵמֶת אֲפֵלוֹ
 אֵלוֹ הַלִּיצָנִים, גַּם-כֵּן רוֹצִים לְשַׁמְעַע, אִיף לֹא מִתְּאִים לָהֶם מְרַב

עוֹנוֹתֵיהֶם, עַל-כֵּן עוֹשִׁים לִיצְנוּת, וְדִיקָא אֵלּוּ שְׁמַתְלוּצְצִים, הֵם צְרִיכִים אֶת הַדְּבוּרִים יוֹתֵר, אֲךָ הֵם מִתְבַּיְשִׁים, וְעַל-כֵּן הֵם מִתְלוּצְצִים, אֲךָ אֵתָּה צְרִיף לְלַכֵּת בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, רַק לְדַבֵּר עִמָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה, וּלְחַזֵּק אוֹתָם עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאִז טוֹב גַּם לָךְ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחֻטֶּף בְּכֹל יוֹם פֶּרֶק מִשְׁנֵיּוֹת וְעוֹד פֶּרֶק וְעוֹד פֶּרֶק, כִּי זֶה מָה שְׂיִשְׂאָר מִמֶּךָ, וְכֵן עוֹד דָּף גְּמָרָא וְעוֹד דָּף גְּמָרָא, וְכֵן עוֹד דָּף זֶה־ר וְעוֹד דָּף זֶה־ר, וְהַלְמוּד הַזֶּה מִמֶּשׁ יִצְיִלְךָ; כִּי בְּאַמַּת צְרִיכִין לְהִתְבּוֹדֵד עֲצֻמוֹ בְּכֹל יוֹם לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ וְכָל מָה שְׁמַעִיק לוֹ יִסְפֹּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאַחֲרֵי-כֵן יִחְטֹף דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר כָּל דָּף וְדָף מְאִיר אֶת הַנֶּפֶשׁ בְּאוֹר זִיו הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה. וְאִם הָיוּ בְּגִי-אָדָם יוֹדְעִים מָה זֶה דָּף גְּמָרָא אֲפִלּוּ בְּגִרְסָא, הָיוּ חֲזוּקִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְהָיוּ תוֹפְסִים עוֹד דָּף גְּמָרָא וְעוֹד דָּף גְּמָרָא, עַד שֶׁהָיוּ זוֹכִים לְסִיִּם מְסַכֵּת, וְאִז הָיוּ מִתְחִילִים עוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם, וְכָךְ לְלַמֵּד כָּל מְסַכֵּת וּמְסַכֵּת מֵאָה וְאַחַת פְּעָמִים. וְאֵל כָּל זֶה זוֹכִים דִּיקָא עַל-יְדֵי סִדְרֵ-הַדְּרָף-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, וְכֵן הוּא בְּלִמּוּד זֶה־ר — עוֹד דָּף וְעוֹד דָּף, עַד שֶׁזּוֹכֶה לְסִיִּם אֶת כָּל סִפֵּר הַזֶּה־ר, וְכֵן שֹׁשֶׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה — עוֹד פֶּרֶק וְעוֹד פֶּרֶק, אֲשֶׁר אֵין עוֹד יְקָר מִזֶּה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! צְרִיכִין לְהַכְנִיִס אֶת עֲצֻמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, עַד שְׂיִרְגִּישׁ אֶת עֲצֻמוֹ שֶׁהוּא מְסַבֵּב עִם אוֹרוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ כָּל יְמֵי חַיִּיךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַפְיִץ אֶת אוֹר רַבְּנּוּ ז"ל, וְגַם תְּפִיחַ רוּחַ חַיִּים בְּאַבְרָכִים אַחֲרַיִם, שְׂגִם-כֵּן יַעֲסִקוּ בְּהַפְצָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וְאִז אֶכְתֹּב גַּם לָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר בְּלֶק, י"א תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשֹׁמֵר אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד מְאֹד מִמַּעֲבְרוֹת, וְאַתָּה צְרִיף לְלִמּוֹד
הַרְבֵּה שֶׁלְחָן עָרוּף, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל לְמוֹד שֶׁלְחָן
עָרוּף, כִּי אֵין עוֹד טוֹב מִלְמוֹד שֶׁלְחָן עָרוּף. וְצְרִיכִין לְדַעַת, שֶׁבְּאַמַּת
הַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, אִף מִצַּד אַחֵר צְרִיכִין לְדַעַת, אֲשֶׁר אֲסוּר
לְצַאֵת מִהַלְכָה כָּלֵל, וְאִם עוֹשִׂין עֲבֵרָה, אֲזִי יֵשׁ עַל זֶה עֲנָשִׁים קָשִׁים
וּמְרִים עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלָכֵן תִּשְׁמֹר אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד מְאֹד לֹא
לַעֲשׂוֹת עֲבֵרוֹת.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! צְרִיכִין הַתְחַזְּקוֹת בְּכָל יוֹם, אֲפֹלוּ מִי
שֶׁנֶּפֶל בְּתוֹךְ הַתְּהוֹם צְרִיף לְחַזֵּק עֲצֻמוֹ לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּפְרָט
כְּשֶׁעוֹשֶׂה מַעֲשִׂים מְגִנִּים, אֲשֶׁר הָאָרִיז"ל אָמַר, שֶׁצְרִיכִין לְצוּם עַל זֶה
רַגְ"ל תַּעֲנִיּוֹת, כִּי עַל מִשְׁכַּב זָכָר, רַחֲמָנָא לִישְׁזֹבֵן, צְרִיכִין לְהַתְעַנּוֹת
מֵאֲתִים וְשְׁלֹשִׁים וְשֶׁלֶשׁ תַּעֲנִיּוֹת, רַק עַל חֲטָא בְּפַעַם אַחַת, וְכָל שְׁכָן
עַל כַּמָּה וְכַמָּה חֲטָאִים, וְכָל שְׁכָן עַל מֵאָה חֲטָאִים, עַד שֶׁתַּעֲשֶׂה
חֲשׁבוֹן, שֶׁאֲפֹלוּ יַחֲזִיחַ אָדָם אֶלְף שָׁנָה, לֹא יוֹכֵל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁחַת,
כִּי מִי יִכּוֹל לְהַתְעַנּוֹת כָּל-כֶּף, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, וּמֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה
תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיָךְ, וְתִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לַעֲשׂוֹת אֶת הַרְעָה בְּעֵינֵי
הַשֵּׁם.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְתִקַּח חֲבִילָה קוֹנְטֵרֶסִים,
וְתַפְיֵצַם בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי הַתְּקוּן הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַתְּקוּנִים,
כִּי בְּזֶה שִׁמְחִזִּירִים אֶת אַחֲרִים בְּתִשׁוּבָה, אֲזִי גַם הוּא זוֹכֵה לְחַזֵּר
בְּתִשׁוּבָה, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְגַלוֹת וּלְפָרֶסֶם
אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאָז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אֲשֶׁר כ' תכד בְּנַחֵל קסא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה בְּאַמֶּת לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", וְתִחְזוֹר עַל זֶה
הַרְבֵּה מְאֹד, עַד שֶׁתִּהְיֶה בְּקִי בּוֹ בְּעַל-פֶּה, וְאִם תִּזְכֶּה לְחַדֵּשׁ אִיזָה
חֲדוּשׁ בְּ"סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת" — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי כְּנִגֻּד זֶה שֶׁהַרְבֵּה
הַרְהוּרִים רְעִים, הַרְהוּרִים מְגִנִּים, תִּכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, וּבִפְרָט שְׂיֵשׁ לְךָ חוּשׁ לְגִימְטְרִיאוֹת, תִּכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּזֶה,
אֲבָל הֶעָקֵר תִּשְׁמֹר אֶת עֲצָמְךָ מִעֲוֹנוֹת.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, חֶק וְלֹא יַעֲבֹר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְּתָבְכֶם.

מֵה אֲמַר לָכֶם! כָּל מִכְּתָב וּמִכְּתָב שְׂאֵנִי מִקְבֵּל מִמְּכֶם — זֶה
חַיּוֹת נְפֹשִׁי, כִּי אַתֶּם מְאֹד מְאֹד מְשַׁמְּחִים אוֹתִי.

יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכְּנוּ לַעֲבֹר מֵהַ שְׂיִוִּיתָר מֵהַר מִהַדִּיָּרָה
הַזֶּה, וְתִקְפְּצוּ וְתִשְׁכְּרוּ דִיָּרָה סְמוּכָה לְ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזוֹר לָכֶם, שֶׁעַל-יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה, תִּזְכְּנוּ גַם לְקַנּוֹת סוּף כָּל סוּף
דִּיָּרָה, הֶעָקֵר לֹא לְהַתִּיָּאֵשׁ מִתְפִּלָּה, כִּי כָּל תְּפִלָּה וְתְפִלָּה מְקַרְבֶּת אֶת
הַיְשׁוּעָה, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַתְּפִלָּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, הָיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה תָּמִיד. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל
בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ לְצַאֵת מֵהַחֹבוֹת וְהַדַּחְקוֹת וְהַיִּסּוּרִין שֶׁלָּכֶם,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁפַע עֲלֵיכֶם שְׁפַע גְּדוֹל מִן הַשָּׁמַיִם.

קסב אֲשֶׁר כ' תכה בַּנְּחָל

נָא וְנָא אֵל תִּיאָשׁוּ עֲצַמְכֶם כְּרַגַע, כִּי סוּף כָּל סוּף צְרִיכִין אֶת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל רַגַע, וְעַל כָּל נְשִׁימָה וְנְשִׁימָה תְהִלֵּל יְהוָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תכה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂפִיחֵי.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמְּכֶם
— אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתֶּם שְׂנִיכֶם חֲקוּקִים בַּפְּנִימִיּוֹת
לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תַחֲיוּ יַחַד בְּאַהֲבָה גְדוּלָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְתִשְׁתַּדְּלוּ
לְשִׁמְח אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, כִּי בְּבֵית שֵׁישׁ בּוֹ שְׂמִיחָה, הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה
בְּבֵית, וְעַל-כֵּן תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמִיחָה,
וּלְשִׁמְח אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַצְּלִיחוּ.

נָא וְנָא תִבְרִיחוּ מֵעֲצַמְכֶם אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת, שְׂאַתֶּם תְּמִיד
נִמְשָׁכִים אַחֲרֶיהָ, הַדְּבִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּרְאוּ אֵיךְ
שֶׁהַכֵּל יִשְׁתַּנֶּה.

נָא וְנָא בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֶּן אֵל תְּרִיבו, וְאִפְלוּ שְׂיִהְיָה מֵה שְׂיִהְיָה,
אֲסוּר לְרִיב בְּבֵית, כִּי הָרִיב בְּבֵית גּוֹרֵם הַשְּׂרָאֵת הַטְּמְאָה, רַחֲמָנָא
לִישְׁזַבֵּן, וְכָל הַצְּרוֹת בְּאוֹת עַל-יְדֵי מְרִיבוֹת בְּבֵית, וְעַל-כֵּן תַעֲשׂוּ כָּל
מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם שְׂיִהְיָה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחוּוָה וְרַעוּת,
וּמִמֶּשׁ תִּשְׁמַחוּ אוֹתִי כְּשֶׁאֲשַׁמַּע מִכֶּם בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת, שְׂאַתֶּם
תְּמִיד שְׂמִחִים וְעֹלִיזִים.

אֲשֶׁר כ' תכו בַּנְחַל קסג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי
שְׂאֵנֵי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלוֹתֵי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדַּל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיְקָר! אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
גִּדְּל הַשְּׂמֵחָה שֵׁשׁ לִי, שֶׁעֲבַרְתָּ לְדִירָה חֲדָשָׁה, וְאַתָּה וְאַשְׁתְּךָ מְאֹד
מְרָצִים בְּדִירָה הַחֲדָשָׁה, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיְהִיָּה כְּבָר שֶׁפַע
בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם, וְאוֹר וְשְׂמֵחָה נוֹזֵי וְחַיּוֹת.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְקַחַת חֲבֵרוֹתָא, וְתִלְמַד עִם ... גְּרוּ יְאִיר, בְּכָל
יוֹם עַל-כָּל-פְּנִיִם שָׁעָה אַחַת, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֵר חֲזוּק, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל
לְהַתְּבוּדָד עֲצֻמָּךְ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, לְצִאת בַּחוּץ
וּבְכַפְרֵט בְּלִילָה בֵּין הַהָרִים, וּלְהַתְּבוּדָד עֲצֻמוֹ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ
וּלְהַתְּחַנֵּן עַל נַפְשׁוֹ, וְאֵז תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי
שְׂאֵנֵי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמֹחַתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

רְאֵה לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעְוֹלָם, וְאֵל תַּנִּיחַ
אֶת עֲצָמְךָ לְפַל בְּשׁוּם פָּנִים וְאֲפֹן, תַּעֲשֶׂה רַק כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׁבַעְוֹלָם, שְׂתַהֲיֶה שְׂמֹחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

גַּא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי
כְּשִׁלּוּמֵדִים בְּיַחַד בְּחִבְרוּתָא — אֵין לְמַעְלָה מְזָה.

רְאֵה לְהַפְּיִץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ
שִׁפְעַ גְּדוֹל בַּפְּרִנְסָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

מִדֵּי כְתָבִי מִכְתָּב לְבַעֲלֶיךָ, אֲמַרְתִּי לְכַתֵּב גַּם אֵלֶיךָ. רְאֵי לְחִזֵּק
אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר בְּמִדַּת הַשְּׂמֹחָה, וְתִשְׁמְחֵי אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,

ועליך לדעת, כי השמחה היא היסוד בחיי האדם, וצריכין למסור את נפשו בעבור מדת השמחה, כי השמחה לא באה בקלות, וצריכין למסור את נפשו על שמחה, וצריכין להכריח את עצמו להיות בשמחה. ועקר השמחה — לשמח גם את השכנות והחברות, ועל-כן תשתדלי לשמח את נשות אנשי שלומנו בכל מיני אפנים שבעולם, לשמח ולבדח אותן, כי ימי חיינו הם כל-כף קצרים, הנה אנחנו פה ועוד מעט נצא מפה, ולכן חבל להיות כל-כף מעצב ושבור, יותר טוב להחיות את עצמו ביותר במדת השמחה ולשמח את זולתו, ועל-ידי-זה מצליחים ביותר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שיהיה לכם כל טוב כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תכט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם המעות לפדיון, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שימחקו מעליך כל הדינים על-ידי פלא עליון.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין מלים בפני להסביר לך את גדל החסד חנם שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל, כי מה היית עושה בלי רבנו ז"ל. ועל-כן ראוי לך לשמח מאוד מאוד בהתקרבות אל רבנו ז"ל.

ראה להפיץ את אור רבנו ז"ל במסירות נפש הכי גדולה, ותדע, אשר כל קונטרס וקונטרס שנותנים לזולתו, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, כי בעוונותינו הרבים, עובר על כל אחד ואחד מה שעובר — ירידות ונפילות, השלכות וקטנות וחלישות הדעת, ועל-ידי שנותנים למישהו איזה קונטרס,

וְהוּא מְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ, מִמָּשׁ אֶתְּהָ מְחִיָּה וּמְקִיָּים נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, וְכָל הַמְקִיָּים נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, כְּאֵלֹו קִיָּים עוֹלָם מְלֵא, וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּן! תִּתְאַזֵּר בְּמִדַּת עֲזוּת דְּקִדְשָׁה, וְתַפְיֵץ אֶת הַקּוּוֹנְטְרַסִּים, וְתִרְאֶה אֵיךְ שִׁיעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּךְ גְּסִים, כִּי בְּזֶה שְׂמִחֹזִירִים יְהוּדִים בְּתִשׁוּבָה, עַל-יְדֵי-זֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתוֹ, כִּי כְּשֹׁפּוֹת־חֵיִן דָּלַת לְרַחוּב — גִּפְתַּח חִלּוֹן בְּשָׁמַיִם, וְתִזְכֹּר אֶת זֶה תָּמִיד.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּאַמִּירַת מְשֻׁנְיּוֹת, וְכָל פָּרָק וּפְרָק יִהְיֶה אֶצְלְךָ חָשׁוּב, וְתִלְמַד אֶפְלוֹ בְּלֹא הַבְּנָה, לְגִרְסַ עוֹד פָּרָק וְעוֹד פָּרָק, כִּי הַלְמוּד מְשֻׁנְיּוֹת עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי הוּא מְזַכֵּךְ וּמְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִיָּנִי חֲלָדָה, וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר לְסִיָּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת הַבֵּן אִישׁ חַיִּי הַלְכוֹת מִפְּרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ, הֵינּוּ שְׂבִכָל יוֹם תִּלְמַד שְׁתַּיִם אוֹ שְׁלֹשׁ הַלְכוֹת, וְכָךְ בְּמִשְׁךְ הַשָּׁבוּעַ תִּזְכֶּה לְלַמֵּד אֶת כָּל הַהַלְכוֹת מִפְּרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ בְּבֶן אִישׁ חַיִּי, וְאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי זֶה קַצּוֹר שְׁלַחַן עֲרוּךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שִׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ, וְיִהְיֶה לְךָ שִׁפְעַ וְשְׁלוֹם-בֵּית אֲמַתִּי, וְשִׁמְחַת הַחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כִּי תֵל.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדֵּר בְּלֶק, י"א תַּמוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי־הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׂמִחַתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמָּךְ — אִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְשִׁמְחַ בְּיֹתֵר, וְעַקֵּר הַשְּׂמִחָה הִיא כְּשֹׁאֲדָם מְכַנִּים בְּעֲצָמוֹ

אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲזוֹ אֵין לָךְ שְׁמִחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו, כִּי אֵין לָךְ שְׁמִחָה כְּשִׂמְחַת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁךְ עָלָיו אֹר גְּדוֹל מִן הַשָּׁמַיִם, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁשִּׂמַּח תָּמִיד, וְאֲזוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְלִדְבַר עַל לְבָם, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּמְחַזְּקִים אוֹתוֹ — אֵין לְמַעַלָּה מְזִיָּה, וּמוֹהֲרָנִי ת"ו לְמָאד מָאד הִזְהִירָנוּ עַל זֶה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְחַזְּקוֹ וּלְאַמְצוֹ, וּבִפְרָט שְׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמִקּוֹם חִלּוּנִי, צְרִיכִין מְאֹד מְאֹד הַתְּחַזְּקוֹת, וְלִהְסַתְּפֵל רַק עַל הַטוֹב שֶׁבְּכָל אֶחָד וְאֶחָד.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְּבוּדָד עֲצֻמָּךְ עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְתִבְקַשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ עַל נִקְדַּת הַשְּׁמִיחָה, שֶׁתָּמִיד תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׁמִיחָה הִיא הַיְסוּד שֶׁל הַחַיִּים, וְעַם שְׁמִיחָה יְכוּלִים לַעֲבֹר אֶת הָעוֹלָם בְּקִלּוֹת, וְהַטְּבַע שֶׁל הָאָדָם, שֶׁתָּמִיד נִמְשָׁךְ אַחֲרֵי הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת, כִּי בְּאֲמַת הַשְּׁמִיחָה הִיא הָאֲמוּנָה וְהָאֲמוּנָה הִיא הַשְּׁמִיחָה, וְאֵין הָאָדָם שִׂמַּח, אֲלֵא כְּשֶׁמֵּאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵךְ כָּלָל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, וְאֵין הָאָדָם בְּעֲצָבוֹת, אֲלֵא כְּשֵׁי שֶׁ בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, שֶׁשׁוֹכַח מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְנִדְמָה לוֹ שֶׁהַכֹּל טַבַּע. וְזוֹ עֲבוּדַת הַסְּמִיחָה — 'הַפְּרִד וּמְשַׁל', לְהַפְּרִיד נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בֵּינָם לְבֵין הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וּבֵינָם לְבֵין חֲבֵרָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מוֹשֵׁל עֲלֵיהֶם, וּבְאֲמַת מִי שֶׁרַק זוֹכֵה לְהִדְבִּיק אֶת נַפְשׁוֹ בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲזוֹ צוֹחֵק מִהַכֹּל, כִּי רוֹאֵה שֶׁהַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רּוּחַ, אִךְ מֵה, סוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמְלַבְּשִׁים בְּלְבוּשׁ גִּשְׁמִי, וְעַלֵּינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי תַחֲבוּלוֹת אֵיךְ לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן צְרִיכִין לְהַלְבִּישׁ אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים, וּמְחַמֵּת שְׁבִנֵי-אָדָם אֵינָם מְשִׁיגִים אֶת זֶה, עַל-כֵּן חוֹשְׁבִים אֶת הַצְּדִיק כְּאֵלוֹ הוּא אָדָם פְּשוּט כְּמוֹתָם, כִּי הַצְּדִיק צְרִיף לְהַלְבִּישׁ אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים, כִּי אוֹכֵל וְשׁוֹתָהּ וּמְסַתְּוֵבב בֵּין בְּנֵי אָדָם, וּמְדַבֵּר

עָמָם, וְשׁוֹכְחִים שֶׁהוּא דְבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ? תִּבְרָךְ וְהוּא בְּטֵל וּמִבְטָל
לְגַמְרֵי בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אִךְ זֶה הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן, כִּי סוֹף כָּל סוֹף
עָלְיוֹ לְלַחֵם עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם פָּנִים אֶל פָּנִים, שֶׁהוּא לְכַד גְּשָׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל בְּמַצּוֹדָתוֹ, וְעַל-כֵּן צָרִיכִין יוֹתֵר לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חַכְמִים,
אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תמוז ה'תשנ"ג.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַיְסוּד בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

בְּוִדְאֵי אֲנִי דָן אוֹתָךְ לְכַף זְכוּת, כִּי בְּאַמַּת גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל
דָּרָךְ, שֶׁצָּרִיכִין לְדוֹן אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, כַּמּוּבָא בְּאַרִיכוּת
בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפ"ב.

בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ כְּתִיב (בַּמִּדְבָּר כב, כח): "כִּי הִפִּיתִנִי זֶה שְׁלֹשׁ
רְגָלִים", וּפִרְשׁ רַש"י: 'אַתָּה מִבְּקֶשׁ לְעַקֵּר אִמָּה הַחוּגְגַת שְׁלֹשׁ רְגָלִים
בְּשָׁנָה; וְהִקְשׁוּ בַּמִּפְרָשִׁים — לָמָּה רָמַז לוֹ דִּיקָא עֲנִין שְׁלֹשׁ רְגָלִים?
וְרֵאִיתִי בַּסֵּפֶר מְרַגְּנִיתָא טָבָא, שֶׁמִּפְרֵשׁ עַל-פִּי דְאִיתָא בְּתַרְגוּמֵי יוֹנָתָן
עַל פְּסוּק (שם כד, א): "וַיִּשֶׁת אֶל הַמִּדְבָּר פְּנִיּוֹ", וְשׁוּי לְמַדְבְּרָא
אֲנַפּוּהֵי לְמַדְבָּר עַלִּיהוֹן עֲבָדָא דְעַגְלָא דְעַבְדוּ תַמְזָן. וּלְפִי זֶה, בָּא
עַלִּיהֶם בְּלַעַם הַרְשָׁע מִכַּח חֲטָא הָעֶגְלָה, שֶׁרָצָה לְהִזְכִּיר לָהֶם חֲטָא

הַעֲגֹל, אִף בַּמְדָּרֶשׁ מוּבָא: כְּתִיב (וַיִּקְרָא כג, ד) "אֱלֹה מוֹעֲדֵי הַיּוֹי"ה", יְבוֹא פְּסוּק זֶה וַיִּכְפֹּר עַל "אֱלֹה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל" (שְׁמוֹת לב, ח), הַיּוֹנֵה שְׁהַמוֹעֲדִים: פֶּסַח, שְׁבוּעוֹת, סְכוּת, מְכַפְּרִין עַל עוֹן הַעֲגֹל, כִּי "אֱלֹה מוֹעֲדֵי הַיּוֹי"ה", מְכַפְּרִין עַל "אֱלֹה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל", וְלִפִּי זֶה מְתַרְץ שְׁפִיר, שְׁרָמְזוּ לוֹ: אַתָּה מְבַקֵּשׁ לְעַקֵּר אִמָּה הַחוּגְגֶת שֶׁלֹּשׁ רַגְלִים בְּשָׁנָה, עַל-כֵּן אֵי אַתָּה יְכוֹל לְקַלֵּל אוֹתָם, מֵאַחַר שֶׁהֵם שׁוֹמְרִים שֶׁלֹּשׁ רַגְלִים.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיִּקְרָר! רְאֵה לְחִזּוּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַל תִּנְיֵחַ בְּעֲצָמְךָ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת כְּרָגַע, כִּי הָעַקֵּר הוּא שְׁמֵחָה, וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן א'), שְׁעַל-יְדֵי שְׁמִירַת שֶׁלֹּשׁ רַגְלִים, זֹכִים לְשִׁבֵּר אֶת הַשֶּׁלֶשׁ תַּאֲוֹת: תַּאֲוַת נְאוּף, תַּאֲוַת מְמוֹן וְתַאֲוַת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה. וְעַל-כֵּן בְּלַעַם הַרְשַׁע רָצָה לְקַלֵּל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי חָשַׁב שֶׁהֵם שְׂרוּיִים בְּשֶׁלֶשׁ תַּאֲוֹת אֵלֹה. לְזֹאת רָמְזָה לוֹ אֶתוֹנוֹ: "אַתָּה מְבַקֵּשׁ לְעַקֵּר אִמָּה הַחוּגְגֶת שֶׁלֹּשׁ רַגְלִים בְּשָׁנָה, הֲרִי הֵם נְקִיִּים מִתַּאֲוֹת אֵלֹה, וְאֵין לָךְ שׁוּם שְׂיִכוֹת אֲלֵיהֶם". וְלָכֵן רָמְזוּ לוֹ דִּיקָא עַל שֶׁלֹּשׁ רַגְלִים, לְהִרְאוֹת לְבַלְעָם הַרְשַׁע, שְׂאֵין לוֹ שְׁלִיטָה עֲלֵיהֶם, כִּי אֵין לָהֶם שׁוּם תַּאֲוָה — לֹא תַּאֲוַת נְאוּף, לֹא תַּאֲוַת מְמוֹן וְלֹא תַּאֲוַת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, מֵאַחַר שֶׁהֵם שׁוֹמְרִים שֶׁלֹּשׁ רַגְלִים: פֶּסַח, שְׁבוּעוֹת, סְכוּת, וְהֵבִן לְמַעֲשֵׂה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרוִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצְיָלֵם מִכָּל צָרָה

וצווקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם, ואיש את רעהו לאמר חזק, כי אנו צריכין התחזקות חדשה בכל יום ויום, ומוהרנ"ת ז"ל הזהירנו מאד מאד, שכל אחד ואחד מאנשי שלומנו ידבר בכל יום עם חברו, ועל-ידי-זה איש את רעהו יאמר חזק, כי עובר על כל אחד ואחד בזה העולם מה שעובר, ועל-פן צריכין התחזקות חדשה בכל יום ויום, ואם מוהרנ"ת ז"ל הזהיר את זה עוד ביקומו, לפני מאה וארבעים שנה, שכל אחד מאנשי שלומנו צריך לדבר עם חברו בכל יום, מה נאמר אנו, שעובר עלינו מה שעובר בכלליות ובפרטיות ובפרטי פרטיות, כי הפפריות והאפיקורסות והמינות, וכן השקוף, תעוב, זהום וערם, עושים פרוצות בנשמות ישראל, ועל-פן עלינו לחזק את עצמנו ביותר באמונה פשוטה בו יתברך, ולהיות מסכף עם אור האין סוף ברוך הוא, וכפי שאדם מכניס בעצמו אמתת מציאותו יתברך, בן מאיר עליו אורו יתברך באור וזיו וחיות ודבקות. ועל-פן ראו לחזק איש את רעהו, ועל-ידי-זה באמת תצליחו.

ובאמת מי שזוכה להכניס בעצמו אמתת מציאותו יתברך, ותמיד מציר לפני עיניו איך שהכל לכל אלקות גמור הוא, לא תוכל לו שום בריה שבעולם, שזה מה שטען בלעם הרשע (במדבר כג, ח): "מה אקב לא קבה אל, ומה אזעם לא זעם הוי"ה", הינו כי עם ישראל היו מסככים עם אור אין סוף ברוך הוא, והוא רצה לקללם, שתכנס בהם חלישות הדעת, ויעשו חלל באור אין סוף, הינו שיהיה בחינת חלל הפנוי, שזהו לשון אקב, לשון נקב וחלל, כדי לסלק את השכינה, ועל-ידי-זה ממילא כבר יפלו בכעס, כי ברגע שהאדם מפריד את עצמו ממנו יתברך, הוא נופל בכעס ובכריחה, ומוציא את העצבים שלו על זולתו, אך עם ישראל היו כל-כף דבוקים בו יתברך, עד שבלעם הרשע לא היה יכול להם. ועל-פן אמר "מה אקב לא קבה אל", הם לא עושין חלל באל שהוא שם החסד, ועל-פן "מה אזעם לא זעם הוי"ה", איך אני יכול להכניס בהם כעס

ורציחה ועצבנות? כי תמיד הוֹי"ה עליהם, וזו גם-כן היתה פּוֹנֵת בְּלֶק שְׁאֵמֶר: "הנה העם היוצא ממצרים ויכס את עין הארץ, עתה לכה קבה לי אותו, אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו", הינו שטען בְּלֶק, שהעם הזה שיצא ממצרים מכסין את עין הארץ, כי לא רואים את ארציות וגשמיות העולם הזה, רק את אמתת מציאותו יתברך, "עתה לכה קבה לי אותו", תעשה נקב וחלל בָּהֶם, ועל-ידי-זה אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו, כי הסמ"ך-מ"ם רוצה העקר שיכנסו באדם ספקות באמונה הקדושה, ותכף-ומיד כשיש באדם ספקות באמונה הקדושה, על-ידי-זה נעשה חלל, ומתחלל הזה גתהוות כל הקלפות, שהם הקשיות והספקות, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סד); אף בלעם ראה שעם ישראל יותר חזקים ממנו, על-ידי תקף האמונה, ולכן לא יכול להם, אלא על-ידי שהכשיל אותם בפגם-הברית, שאז כשאדם נכשל בפגם-הברית, על-ידי-זה נעשה חלל גם באמונה הקדושה ונסתלקת השכינה. ולכן צריכין לחזק את עצמו מאד מאד, להחזיר בעצמו את אמתת מציאותו יתברך, ותמיד רק לחשב ממנו יתברך, וכן לדבר ולחזק את זולתו באמונה הקדושה.

ועל-כן ראו למסר את נפשכם לדבר בכל יום ביניכם דבורי אמונה והשגחה פרטית, ועל-ידי-זה תצליחו דרככם תמיד.

נא ונא תשתדלו בכל מיני אפנים שבעולם להחזיק את עצמכם ביחד, ואחד ידון את חברו לכף זכות, וכן תשתדלו לאמץ כל אחד איזה תלמיד משיבת "בית שלמה", וילמד עמו על-כל-פנים שעה אחת את הגמרא שלמד מסכת ספה, כמו שבקשתי אתכם, כי כף תהיה טובה לשניכם, אתם תהיו בקיאים במסכת הזו, שהיא מסכת מאד מאד יפה, וכן התלמידים יהיו בקיאים במסכת זו, כי ספה עולה צ"א כמספר הוֹי"ה אֲדנ"י, שהוא חבור שמים וארץ, בדיוק כמספר יבנאל, שהוא צ"ג הוֹי"ה אֲדנ"י עם שני הכוללים, העולה גם-כן צ"ג, על-כן ראו לחזר עם התלמידים מסכת ספה, וכל אחד ואחד יאמץ איזה תלמיד, ולא פדאי לזרק את כל הלכלוך והאשמה על התלמידים, כאלו הם פראיים וכו' וכו', וכאלו מי יודע מי הם

וכו' וכו', הם בחורים צעירים, וצריכים חברותא שילמד עמהם על-כל-פנים שעה אחת, וכן יספר להם ספורים לחזקם ולאמצם ולעודדם, ולדעתי, אם כל אחד מאנשי שלומנו יאמץ איזה תלמיד וילמד עמו, וכן יספר עמו ספורים, על-ידי-יזה יצליח התלמיד ביותר, ונזכה להקים תלמידים יראי השם, וכן תהיה תועלת לגדולים, כי על-ידי שמספרים להם ספורי צדיקים, ומדברים עמהם דבורי אמונה, וחוזרים עמהם הלמוד, על-ידי-יזה יצליחו מאד.

נא ונא ראו לחזק את עצמכם לקיים את כל דברי, ואז טוב לכם כל הימים.

ראו להתמיד בכל יום במקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכות ואגדות, בריתות ותוספתות, אשר אין עוד טוב מזה, אשרי מי שזוכה לחטף בכל יום פרשה חמש ורש"י, פרק משניות, דף גמרא, סימן שלחן ערוך וכו' וכו', אשר אין עוד טוב מזה, כי הלמוד תורה מאיר את הנפש, ומנקה אותה מכל מיני חלדה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו כל ימי חייכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תלג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'קדוש לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון אני מקבל ממך כל שבוע מכתב, ואתה ממש מחיני עם הנקודות טובות, שתהלה לאל, בתקף צרותיך ודחוקותיך וירידותיך וכו' וכו', אתה חוטף ח"י פרקים משניות, וכן ארבעה דפים ממסכת תענית, ומי יתן, שתהיה חזק בזה כל ימי חייך, וכן תלמד חמש ורש"י בכל יום, אשר הוא תקון הברית. ועל כלם — ראה להשתדל

להתפלל מתוך הסדור: שחרית, מנחה, מעריב, לאט לאט מלה במלה, ואם תוכל להתפלל מנחה באמצע היום בשעה שלש — מה טוב ומה נעים, פי' לעולם יהא אדם זהיר בתפלת המנחה' (ברכות ו:).

העקר בעת אמירת קריאת שמע תבכה, ותשתדל לבכות אז, פי רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לו), אשר אמירת קריאת שמע עם דמעות, מקררת את תאות נאוף שבוערת באדם, והלביש את זה רבנו ז"ל בפרשת השבוע, שכתוב (במדבר כה, ו): "והמה בוכים פתח אהל מועד", ומוכא בתרגום יונתן: ואינון בכיין וקורין שמע, פי אז שרתה תאות נאוף, רחמנא לישזבן, ועל-ידי שבכו בעת אמירת קריאת שמע, על-ידי זה קרר להם תאוה זו, פי באמת קריאת שמע היא אמונה, וככל שאדם מכניס את עצמו באמונה, והוא בוכה לפניו יתברך, אינו זו משם עד שמוחלין לו. ועל-כן אל תהיה בטלן! רק תחזק את עצמך, ובעת צרותיך תבכה להקדוש-ברוך-הוא, ותשמר מאד מאד לא לכעס על אשתיך, ואל תרביץ לילדיך, ואל תפגס בכעס, פי הפעם הורס את האדם לגמרי. ורבנו ז"ל אמר: 'סימן לנואף שהוא כעסן'; הינו את הנואף יכולין להכיר על האף, ואיך? על-ידי שהוא כעס ובעצבנות. על-כן מי שיודע שפגס בברית, צריך לעבד מאד על נקדת הסבלנות — להיות סבלן מכל אשר בא עליו, ואף שזה דבר קשה, בפרט למי שפגס בפגס-הברית ימים ושנים, אבל צריך לעבד שיהיה סבלן, ובפרט לגבי אשתו וילדיו שמעצבנים אותו, צריכין להיות סבלן גדול.

מה אמר לך, ידידי היקר! כל עצה ועצה של רבנו ז"ל, היא מאד מאד יקרה, ובפרט עצה זו שגלה לנו רבנו ז"ל, שהוא סוד נפלא בתרגום יונתן: ואינון בכיין וקורין שמע, שבעת קריאת שמע צריכין לבכות, שפזה מקררין את תאות נאוף, אזי צריכין להשתדל לקיים את זה. וראיתי בספר "מרגניתא טבא", שהבכיה הייתה ודוי, שעשו תשובה בשעת קריאת שמע, והוא מסביר את הענין, פי אמרו חכמינו הקדושים (ערוכין יט): אברהם אבינו יושב אצל פתח של גיהנום, ואינו מניח לבוא שם למי שהוא גמול, חוץ ממי שבא על

אַרמית, וְכֵאן בְּמוֹאֵב נִכְשְׁלוּ בְּאַרְמִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה בָּאִים לְגִיּהֲנוּם, אַף חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת טו:): כָּל הַקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע וּמְדַקְדֵּק בְּאוֹתֵיּוֹתֶיהָ, מְצַנְנִין לוֹ גִּיּהֲנוּם; וּלְפִי זֶה יִתְרַץ: "וְהִמָּה בּוֹכִים", הֵינּוּ מִתְנַדִּים, בִּינוֹן שְׂצָרִיכִין לְגִיּהֲנוּם, וְהָיוּ קוֹרִין קְרִיאַת שְׁמַע וּמְדַקְדֵּקִין בְּאוֹתֵיּוֹתֶיהָ, כְּדֵי שְׂיִצְטַנּוּ הַגִּיּהֲנוּם, וְעַל-כֵּן הִיא תְּשׁוּבָה מְעֻלָּה. וְלָכֵן צְרִיכִין לְדַקְדֵּק מְאֹד מְאֹד בְּעַת אֲמִירַת קְרִיאַת שְׁמַע לִוְמַר מְלָה בְּמְלָה, וְאִזּוֹ אֶפְלוּ שְׂיִזְרְקוּ אוֹתוֹ לְתוֹךְ הַגִּיּהֲנוּם יְהִיָּה קָר, כִּי אֲמִירַת קְרִיאַת שְׁמַע עוֹלָה עַל הַכֹּל. וְכִמוֹ שֶׁאָמַר פֶּעַם מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל לְמִתְנַגְדֵּיו שֶׁשְּׁאַלוּ אוֹתוֹ: מַה תַּעֲשׂוּ אִם יִתְנוּ לָכֶם גִּיּהֲנוּם? עֲנָה וְאָמַר: אֲנִי אֹמֵר תּוֹרָה בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרַן", וְאִזּוֹ יְבוֹאוּ כָּל הַצְּדִיקִים לְשִׁמְעָה, וּמִמֶּלֶךְ יִתְהַפֵּף הַגִּיּהֲנוּם לְגַן-עֵדֶן, וְכִמוֹ-כֵן מִי שְׂזוּכָה לְדַקְדֵּק וּלְקִרְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע בְּאוֹתֵיּוֹתֶיהָ, מְצַנְנִין לוֹ אֶת הַגִּיּהֲנוּם, שְׁלֵא יְהִיָּה לוֹ שׁוּם גִּיּהֲנוּם. וְעַל-כֵּן אַל תְּהִיָּה בְּטָלָן, יְדִידֵי הַיְקָר! תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְךָ, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת וְכִמָּה דְּפִים מִמִּסְכַּת תְּעֻנִית, חֲמֵשׁ וְרִש"י, וְתֹאמַר 'תִּקּוֹן הַכָּלְלִי', וְתִהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וְתִתְפַּלֵּל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, וְתִדְקַדֵּק בְּיוֹתֵר בְּאֲמִירַת קְרִיאַת שְׁמַע, וְתִשְׁתַּדֵּל לְאֲמָרָה פֶּעַמִּים בְּבִקְרָה וּפֶעַמִּים בְּעָרֵב, הֵינּוּ בְּבִקְרָה תֹאמַר קְרִיאַת שְׁמַע שְׁלֵשׁ פְּרָשִׁיּוֹת בְּעַת אֲמִירַת הַקְּרָבָנוֹת, וְכֵן שְׁלֵשׁ פְּרָשִׁיּוֹת לְפָנֵי הַשְּׂמוּנָה-עֲשָׂרָה, וּבְלִילָה תֹאמַר פֶּעַם אַחַת בְּעָרְבִית וּפֶעַם אַחַת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה, וְתִדְקַדֵּק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּפִרוּשׁ אֵימָא בְּדַבְרֵי הָאָרִיז"ל (ע"ן בְּכּוֹנֵת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה), שְׁעַל-יְדֵי שְׂאוּמְרִים בְּלִילָה לְפָנֵי הַשְּׂנָה קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה, נִתְּכַפֵּר לוֹ כָּל מַה שֶׁפָּגַם בְּבְרִית. אֲשֶׁרִי מִי שְׂנֹזְהַר בְּקְרִיאַת שְׁמַע, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תלד.

בְּעוֹרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר בְּלָק, י"א תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, וְצָרִיכִין לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ עַל מַדַּת הַשְּׁלוֹם, כִּי הַמַּחְלֻקוֹת אֵינָן טוֹבוֹת — לֹא בְּגַשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחָנִיּוֹת, וְעַל-כֵּן רְאוּ לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וּבִזְכוּת הַשְּׁלוֹם יִהְיוּ לָכֶם כָּל הַבְּרָכוֹת, וּכְמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲקָצִין פָּרָק ג'): לֹא מָצָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלִי מַחְזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלָא הַשְּׁלוֹם; עַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ בְּיֹתֵר שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם.

רְאֵי לְהַדְּלִיק לְכַבוֹד שַׁבַּת-קִדְּשׁ שְׁבַעַה גְּרוֹת, וּלְהוֹסִיף שְׁנֵי גְּרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וּלְבַקֵּשׁ אֶז בְּעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת כָּל מַה שְׁאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעַת הַדְּלָקַת גְּרוֹת, מְאֹד מְקַבְּלוֹת וּמְרַצּוֹת בְּשָׂמִים. עַל-כֵּן רְאֵי לְבַקֵּשׁ הַרְּבֵה בְּעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, וְאֶז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁתְּצַלִּיחוּ, וְתַהֲיִינָה תָּמִיד שְׂמֵחוֹת בְּבֵיתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תלה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם כָּל הַקְּשִׁיּוֹת הַמְּעַנְּנוֹת שֶׁלָּךְ.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רַבְּנוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּיטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מו), אֲשֶׁר קִשְׁי"א רְאֵשֵׁי תְבוֹת: שְׁמַע י"י קוֹלִי אֶקְרָא (תְּהִלִּים כז, ז); הֵינּוּ כְּשֵׁישׁ לְאָדָם קְשִׁיּוֹת — שִׁיִּצְעַק הַרְּבֵה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּמֵאַחַר שֶׁנִּכְנְסוּ בְּךָ כָּל-כַּף הַרְּבֵה קְשִׁיּוֹת, הֵן עַל עֲצָמְךָ וְהֵן עַל

כָּל הַבְּרִיאָה כְּלֵה, עַל-כֵּן אֵין עֲצָה אַחֲרֵת, אֲלֵא שְׁתַּמְצָא לְעֲצָמָךְ מְקוֹם פְּנוּי שְׂאִין שָׁם בְּגִי-אָדָם, וְשָׁם תִּצְעַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִבְקֶשׁ וְתִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁלֵא תִהְיֶינָה לְךָ שׁוּם קִשְׁיוֹת — לֹא עַל עֲצָמָךְ וְלֹא עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי כָּל קִשְׁיָא שְׁשׂוֹאֲלִים הִיא קְלִפָּה, וְעַל-כֵּן קִשְׁיֵי־א רֵאשֵׁי תְבוֹת: שְׁמַע יי קוֹלִי אֶקְרָא (עִין לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מו.).

אודות המחלקת שֵׁישׁ בְּתוֹךְ בְּרִסְלָב, זֶה גַם-כֵּן מִהַסְּמִיךְ-מ"ם, (כְּמוֹבָא בְּלְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ה'): וְתִאֲמִין שְׁכָל מִצּוֹתָא שְׁיֵישׁ בֵּין הַצְּדִיקִים הוּא רַק בְּשִׁבִילָךְ; כִּי כְּשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּפָגַם-הַבְּרִית, אֵין רֵאוּי לוֹ לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה, אִךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֵן, וְרוֹצֵה שְׁכָלָם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, עַל-כֵּן הוּא גּוֹרֵם שְׁאָדָם יִרְאֶה מִחֲלֻקָּתוֹ, וּכְשֶׁאֵינּוּ רֵאוּי, אֲזִי הוּא בּוֹרַח, אֲבָל כְּשֶׁמְרַחֵם עַל עֲצָמוֹ, אָז הוּא יוֹדֵעַ שְׁכָל הַמִּחֲלֻקָּתוֹ הִיא רַק בְּשִׁבִילּוֹ; כִּי כְּשֶׁאֲתָה שׁוֹמֵעַ מְרִיבוֹת שְׁבִין הַצְּדִיקִים, תִּדַּע, שְׁבִינָה מְשִׁמֵּיעִים אוֹתָךְ תּוֹכְחָה שְׁפָגְמַת בְּטָפִי מִחֶךְ וְכוּ', עִין שָׁם; וְכֵן הוּא בְּאַרְיִכוֹת בְּלְקוּטִי־הַלְכוֹת, תְּפִלִּין, הַלְכָה ד'; וְזוֹ הַמִּחֲלֻקָּתוֹ שְׁיֵישׁ בְּבְרִסְלָב בְּכָל הַדּוֹרוֹת. וְעַלֶּיךָ לְדַעַת, שְׁגַם עַל מוֹהַרְנ"ת ו"ל הִיְתָה מִחֲלֻקָּתוֹ גְּדוּלָּה, שְׂרַב תְּלַמִּידֵי רַבְּנוּ ו"ל לֹא הִסְפִּימוּ עִמּוֹ, וְכֵן עַל ר' נַחֲמָן טוֹלְטִישְׁנֵר ו"ל הִיְתָה מִחֲלֻקָּתוֹ גְּדוּלָּה, שְׁלֵא כָּלָם קָבְלוּ אֶת דְּבָרָיו, וְכֵן עַל בְּנֵי ר' אַבְרָהָם ו"ל כָּלָם חֲלָקוּ, וְכֵן עַל תְּלַמִּידוֹ ר' לִוִי יִצְחָק ו"ל, גַּם-כֵּן לֹא הִסְפִּימוּ רַב אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וְאֶדְרַבָּה הִיְתָה עֲלֵיו מִחֲלֻקָּתוֹ גְּדוּלָּה, וּבְפֶרֶט בְּעִנְיַן רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁחֲלַק גְּדוֹל הֵלְכוֹ לְמִרוֹן עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְר' לִוִי יִצְחָק ו"ל צָעַק שְׁצָרִיכִין לְהַתְּפַלֵּל בִּירוּשָׁלַיִם, וְהִיְתָה מִחֲלֻקָּתוֹ גְּדוּלָּה, וּמָה שְׂאֲתָה חוֹשֵׁב, שְׁכָל אֶחָד צִיַּת אֶת ר' לִוִי יִצְחָק ו"ל, זֶה רַק הָיָה בְּסוֹף יָמָיו אֲצֵל בְּגֵי הַנְּעוּרִים, כִּי עָשִׂיתִי בְּעִבּוּרוֹ תַעֲמוּלָה גְּדוּלָּה, כִּי רֵאִיתִי אֶת גְּדוֹל הַהִפְקָרוֹת שְׁיֵישׁ אֶפְלוּ בְּבְרִסְלָב, אֲבָל אֵל תִּחַשְׁבֵּה שְׁלֵא חִסְרָה מִחֲלֻקָּתוֹ, מִחֲלֻקָּתוֹ תְּמִיד יֵשׁ, כִּי הַסְּמִיךְ-מ"ם מֵאֵז אֲכִילַת עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע בְּלִבָּל אֶת כָּל הָעוֹלָם, וּבְכָל פַּעַם יֵשׁ מִחֲלֻקָּתוֹ, עַל-כֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל עֲצָמָךְ מִשׁוּם מִחֲלֻקָּתוֹ כָּלָל, הַעֲקֵר תִּשְׁתַּדַּל שְׁלֵא תִהְיֶה מִחֲלֻקָּתוֹ בֵּין לְבָךְ לְמַחֶךְ, שְׁהַמַּח יִהְיֶה שְׁלֵיט עַל הַלֵּב, וְתִשְׁמַר

אֲשֶׁר כ' תלו בנחל קעז

את עצמך מפגם-הברית והוצאת זרע לבטלה, אשר זה עוקר אותך משני עולמות.

ראה להתמיד בספרי רבנו ז"ל, ותחיה את עצמך עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בה, וראוי לך לשמח מאד על נעם חלקך, אשר בנחל שם חלקך וגורלך, שאתה יודע מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה. ועל כלם — שזכית להיות בציון רבנו ז"ל אשר אין למעלה מזה.

נא ונא השלך את מחך המדמה, ותברח רק אליו יתברך, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה תמיד שמח, ולא תהיינה לך שום קשיות.

הכפל הדבר, תשתדל ביותר לשיח ולספר את כל אשר עם לבך עמו יתברך, פאשר ידבר איש אל רעהו, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תלו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הכסף לפדיון, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שימסקו ממך כל הדינים, על-ידי פלא עליון.

ראי לחזק את עצמך להיות בשמחה, כי השמחה משברת את כל הקלפות.

כל הצרות והבעיות שלך הן רק שאת חושבת מהעבר, וכבר

הגיע הזמן, שתשפּחי הכל מן העֵבֶר, ותתחילי דף חדש בחיים, כי אין זו דרך תמיד לחשב אַחֲרֵינִי, אף שְׂבָאָמֶת היית קשורה אליו, עם כל זאת מאחר שהוא לא רצה, למה לך להרס את החיים, לדעתי, תקחי את עצמך בידיים, ותראי את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. העקר אל תהיי בַּרְנִית, אלא השדוף הראשון שיציעו לך מעכשו — תקחי ותתחפני לשם שמים, כי את כָּבֵר לא צעירה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתציתי אותי, ואת השדוף הראשון שיזמינו לך מעת קבלת המכתב הזה — תגמרי, ותתחפני לשם שמים, ותבנו בית נאמן בישראל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יום רביעי לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סְלָה יגיעו וינדפּוּ אֵל יְדִידִי ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להשתדל שיהיה שלום-בית בביתך, כי המריבות הורסות את כל הבית, ועל-כן תמסר את נפשך על שלום-בית, ותשתדל שתהיה הבנה הדדית בינך לבין אשתך, כי כל הצלחתכם הגשמית והרוחנית תלויה בשלום ביתכם, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט): אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו; תגקרו ותכבדו את נשותיכם כדי שתתעשרו.

ראה לגרס הרבה משניות בסדרן שמזככת את הנפש מכל מיני חלדה.

תשתדל שאשתך תדליק לכבוד שבת-קדש ארבעה גרות,

אֲשֶׁר כ' תלח בְּנַחֵל קעט

וְלִהְיוּסִיף שְׁנֵי גֵרוֹת מְשֻׁמָּן זֵיט, וְלִבְקֹשׁ אֶז כָּל מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה, כִּי
הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת גֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה
בְּשָׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מְבַקֶּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שֶׁיְהִיָּה לָכֶם כָּל טוֹב בְּחַיֵּיכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בָּלֵק, י"א תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת עַצְמְךָ וְאֶת אֲשֶׁתְךָ,
וּתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם שֶׁתְּהִיָּה רַק שִׂמְחָה בְּבִיתְכֶם, כִּי
הַשִּׂמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וְעַל-יָדֵי שִׂמְחָה זוֹכִים לְכָל טוֹב אֲמַתִּי
וְנִצְחִי.

נָא וְנָא הַדְּבִק אֶת עַצְמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְדַע אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ
מְחַיֶּה וּמְהַיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר,
הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאָדָם מְכַנֵּס
בְּדַעְתּוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹהִים, אֶז יֵשׁ לוֹ הַצְּלָחָה בְּכָל הָעֲנִינִים, וְעַל-כֵּן
תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד, שֶׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה, אַחְוָה וְרַעוּת וְהַבְּנָה
הַדְּדִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עַצְמְךָ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁאַתָּה
צְרִיךְ, וְהַעֲקֵר תְּבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁתְּהִיָּה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְכֵן
תִּשְׂמַח אֶת חֲבֵרְיָךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יְהִיָּה לָךְ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תלט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכְּי לְהִיּוֹת
תְּמִיד דְּבִקָּה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמּוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית עִם כָּל
מִיִּדְעֶיךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תוֹרִידִי אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם, כִּי עַל-יְדֵי
שְׂמֵדְבָרִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מוֹרִידִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם.

אוֹדוֹת הַדְּפָסָה, לְדַעֲתִי, יוֹתֵר טוֹב לְהַדְפִּיס לְכֶם קוּנְטְרָסִים שֶׁל
בְּרִסְלָב, כִּי זֶה מְדַבֵּר יוֹתֵר לְהַמּוֹן-עַם, כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר
עַכְשָׁו מַה שְׁעוֹבֵר — כָּל מִינֵי גֵאוּף, שְׂקוּץ, תַּעוֹב וְזֵהוּם וְכוּ' וְכוּ',
וְרַק הַקּוּנְטְרָסִים הָאֵלוּ מַצִּילִים אוֹתָם, וּבַפְּרָט הַקּוּנְטְרָסִים שְׂמֵדְבָרִים
מִשְׂמִירַת הָעֵינַיִם, וְכֵן הַקּוּנְטְרָסִים הַמְּדַבְּרִים מִשְׂמִירַת-הַבְּרִית,
וְעַל-כֵּן טוֹב לְכֶם לְהַתְקַשֵּׁר עִם יְדִידֵנוּ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְלְהַדְפִּיס אֶת
הַקּוּנְטְרָסִים הָאֵלוּ, כְּמוֹ "שׁוֹמֵר הַבְּרִית", "טְהֵרַת הַבְּרִית", "בְּרַח
מִהַמְּלַכְדָּת", "שְׂמֵר עֵינֶיךָ", "קַדְשַׁת הָעֵינַיִם" וְכוּדוּמָה, כָּל מִינֵי
קוּנְטְרָסִים שְׂמֵדְבָרִים מִשְׂמִירַת וְתִקּוֹן הַבְּרִית, וְהַקּוּנְטְרָסִים הָאֵלוּ
נִכְתְּבוּ בִישׁוּעַת ה', וְעַל-כֵּן רְאֵי יוֹתֵר טוֹב לְהַפִּיץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים
הָאֵלוּ, וְאִז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְפַּלֵּל תְּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחִי כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵי לְכַתֵּב לִי מַכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

כ' תמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נְגִיעוֹ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ וַיֵּאִיר.

לְנֶכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
כִּי הַשְׂמֵחָה הִיא הַיְשׁוּעָה, וְעַל-יְדֵי שְׂמֵחָה זוֹכִים לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת
וְהַחֻבּוֹת, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם רַק לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה.

אוֹדוֹת הַפְּצָה, תִּדְעַ שְׂאֵין דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה מְלֶהֱפִיץ אוֹר רַבְּנוּ וַ"ל
בְּעוֹלָם, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֻזַק בְּזֶה, וּבִפְרָט אַתָּה, שֶׁהֵנָּךְ נִמְצָא בִקְבִיעוֹת
אֲצֶל קְבֵר יוֹסֵף הַצַּדִּיק, רְאוּי לָךְ לְהַפְּיץ שֵׁם אֶת קוֹנְטֵרַס "יוֹסֵף
הַצַּדִּיק", וּלְזַכּוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם זֶה, וְכֵן תִּרְאֶה לְהַדְפִּיס אֶת
הַקוֹנְטֵרַסִים הַמְדַּבְּרִים מִשְׂמִירַת הַבְּרִית, כְּאֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְאַשְׁתָּךְ, כִּי
זֶה מוֹשֵׁף מְאֹד, וְתַפְּיִצֵם בִּפְרָט בֵּין כָּלֵם, כִּי הֵם מְאֹד מְסַכְּנִים, וְיִמָּה
טוֹב וְיִמָּה נָעִים, אִם תִּזְכֶּה לְהַפְּיץ בִּינֵיהֶם שְׂאֵר הַקוֹנְטֵרַסִים, כִּי
הַקוֹנְטֵרַסִים שְׁלָנוּ הַשְּׂכִינָה שְׂרוּיָה בָהֶם, וְעַל-כֵּן מִי שֶׁרַק קוֹרֵא בָהֶם,
לְכַבּוֹ נִמְשָׁף אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תמא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַפְּקַדְתִּי הַיּוֹם סֶךְ אֶלְפֵי דוּלָר בְּעִבּוּרְךָ, כִּי ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר סִפֵּר לִי, שְׂאֵתָה נִמְצָא בְּמִצַּב קָשָׁה מְאֹד, וְהָאֶלְפֵי דוּלָר זֶה עַל חֶשְׁבוֹן הָעִבּוּדָה שְׁעֵשִׂיתָ.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִגְמַר לִי אֶת הַמִּזְגָּן בְּחֹדֶר הַסְּפָרִים שְׁלִי.

מָה אִמַּר לְךָ! אִם כָּל-כֶּף אֶתָּה לְחוּץ, תִּדַע, שְׂאֵתָה צְרִיךְ לְצִיאַת בְּכָל לַיְלָה אֶל הַשְּׂדֵה וְהִהָר עַל-כָּל-פָּנִים עֹשְׂרִים דְּקוֹת, וְלִכְפוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׂאֵתָה צְרִיךְ, וְאִין אֶתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הָעֲנָנִין שֶׁל תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, כִּי כִשְׂאָדָם בָּא בְּלֵב נִשְׁבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבוֹכָה וּמִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחֲוִס וַיִּרְחַם עָלָיו, אִינּוּ זֶז מִשָּׁם, עַד שְׂמוֹחֲלִין לוֹ וְעוֹזְרִין לוֹ. וְעַל-כֵּן עֲשֵׂה מָה שְׂתַעֲשֵׂה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ בְּכָל יוֹם קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְצִיאַת אֶל הַשְּׂדֵה, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי כֵן הִזְהִירְנוּ רַבֵּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְלִמַּד עִם ... עַל-כָּל-פָּנִים שְׁעָה אַחַת בַּיּוֹם תּוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה מַעֲשֶׂרֶת אֶת הָאָדָם, וּבִזְכוּת הַתּוֹרָה תִּנְצַל מִכָּל רָע.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ, וְתִבְשֹׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתִזְכּוּ אֶתָּה וְאֶשְׁתָּךְ לְזִרַע שֶׁל קִימָא.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, לֹא לְהִתְיַאֵשׁ וְלֹא לְהִשְׁבֵּר, כִּי אֶפְלוּ חֶרֶב חֲדָה מִנְחַת עַל צְוָאָרוֹ שֶׁל אָדָם, אֵל יִתְיַאֵשׁ עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים (בְּרִכוֹת י.).

רְאֵה לְסִיִּים לִי אֶת הַמִּזְגָּן, וְכֵן לְתֵלוֹת אֶת הַמְּאֹרָרִים שְׁ... יִקְנֶה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מָאד מָאד רְצִיתִי שְׁתַּכְתְּבִי לִי דו"ח אֵיךְ עֲבַרְהָ הַלְיָלָה חֲגִיגַת הַסִּיּוּם.

גַּם הָיָה טוֹב, שֶׁתִּגְשִׁי אֶל הַמְּהַנְדֵּס ... וְלִשְׁאֹל אוֹתוֹ כִּמָּה יִקַּח בְּעֵבוּר מְדִידוֹת וְתַכְנִית לְשָׁנֵי קָרְאוּנִים, כִּי בּוֹעֵדָה אָמְרוּ שְׁצָרִיכִין מְהַנְדֵּס, עַל-פֶּן תִּבְרָרִי אֲצִלוֹ כִּמָּה זֶה צָרִיךְ לְעֵלוֹת.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמָּךְ מָאד מָאד, וְאֵל תְּהִי בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר בְּכִלְלִיּוֹת וּבַפְּרָטִיּוֹת, כִּי אֲסוּר לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, צָרִיכִין לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר, וְאִז אִם תַּחֲזִיקִי מֵעַמֵּד, תִּרְאִי עוֹד דְּבָרִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי בְּאַמַּת אָמַר לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל (שיחות-הַר"ן, סִימָן ג'), שֶׁנַּעֲשִׂים בְּעוֹלָם דְּבָרִים כָּאֵלוֹ שֶׁלֹּא יוֹדְעִים וְכוּ', לֹא יוֹדְעִים כָּלֵל וְכוּ', וְרוֹאִים בְּמַצִּיאוֹת אֵיךְ שֶׁנִּכְנָסֶת עוֹד מִשְׁפָּחָה וְעוֹד מִשְׁפָּחָה, וְאֵיךְ שֶׁנִּבְנָה בֵּיתִי וּבֵית-הַמִּדְרָשׁ שֶׁהוּא כְּבָר קָטָן וְכוּ', וְכוּ', הַכֹּל בְּנִסִּים נִגְלִים וְכוּ', וְכוּ', וּבְדַרְכֵים נִסְתָּרוֹת וְנִעְלָמוֹת וְכוּ', וְכוּ', אֲזִי מִהִנְגָלָה יְכוֹלִין לְהִבִּין גַּם אֶת הַנִּסְתָּר, כִּי יֵשׁ עוֹד הַרְבֵּה דְּבָרִים נִסְתָּרִים מֵאַתָּנוּ, מִה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְעֲשׂוֹת עִמָּנוּ פֶּה בִּיבְנָאֵל, כִּי רַבֵּנוּ ו"ל מָאד מָאד רָצָה שֶׁתַּהֲיֶה עִיר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל עַל שְׁמוֹ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שֶׁנִּזְכֶּה בְּאַמַּת לְהִגִּיעַ לָזֶה.

הַמְּחַפָּה לְתִשׁוּבָה בְּמַהֲרָה...

כ' תמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַפְּקַדְתִּי בְּבִנְק אֶלְךָ וְאַרְבַּע מְאוֹת דוֹלָר, שֶׁתִּמְסֹר תִּכְף-וּמִיד לְ...
אֶלְךָ דוֹלָר לְחֹב, וְכֵן עִם הָאַרְבַּע מְאוֹת דוֹלָר תִּקְנֶה כָּבֶר עֲשָׂרָה
מְאוֹרָרִים לְכוֹלֵל, וְתַעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּזִרְיוֹת גְּדוֹלָה, וְאַנִּי מְקַנָּה, שְׂיִקַּח
מִמֶּךָ צ'ק דְּחֹוֵי עַל הַמְּאֵתִים דוֹלָר, שְׂיִהְיֶה לְךָ אֶת זֶה בְּשָׁבוּעַ הַבָּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַחֵץ לְקִנּוֹת אֶת הַמְּאוֹרָרִים לְמַעְלָה, כְּדֵי שְׂאֲבֹרְכִי
הַכוֹלֵל יַעֲלוּ לְמַעְלָה לְלַמֵּד, כִּי זֶה קְדוּשַׁת ה' גְּדוֹל כְּשֵׁרוֹאִים בְּאוֹלָם
אִיךָ לוֹמְדִים בְּיַחַד.

נָא וְנָא רְאֵה לְבַצֵּעַ לְקִנּוֹת אֶת הַמְּאוֹרָרִים מֵה שְׂיִוִּתֵר מֵהָר, כִּי
פְּשׁוּט כָּל גְּרוּשׁ בָּא לִי בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוֹלָה, וְתִרְמַתִּי אֶת זֶה
רַק לְמְאוֹרָרִים, כְּדֵי שְׂתִהְיֶה לִי עוֹד אֵיזוֹ זְכוּת בְּלִמּוּד תּוֹרָה שֶׁל
אַבְרָכִי הַכוֹלֵל, וּבְשָׁבוּעַ הַבָּא תִקְבַּל אֶת הַמְּאֵתִים דוֹלָר.

רְאֵה גַם לְדַחֵק עַל ... שְׂיִגְמֹר לְמַעְלָה אֶת הַכִּיּוֹרִים וְאֶת הַשִּׁישׁ.

פֹּה תִקְבַּל אֶת הַמְּכַתְּבִים וְתִמְסְרֵם לִיעוּדָם, וְאֶת יְתֵר הַמְּכַתְּבִים
תִּקְבַּל עַד הַבֶּקֶר.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות ... ואמו וכו', וכן מה שהיא מאימת וכו' וכן מה שהיא כותבת וכו', עלי לגלות לך מה קורה פה, הבחור פשוט סגור, והוא מפחד להתחתן, ויש הרבה בחורים כאלו שנעשים סגורים עוד מימי ילדותם, והם מפחדים להתחתן, ולא יכולים בשום פנים ואפן לעשות משהו נגד זה, אם הבחור אינו רוצה להתחתן, יכולים לקפץ וכו', ולצעק וכו', ולא יעזר שום דבר, ואיך הולך הפתגם: "יכולים לקחת את הסוס רק עד המים... אבל אי אפשר להכריח אותו לשות" ... ועל-כן בזה שהאמא מאימת וכו', למעשה אין מה לעשות פה, זה הטפוס של הבן, והוא סגור ושוכן במרירות ובפחדים וכו' וכו', וזו מחלה שצריכין רק נסים נגלים מן השמים שיפתח, ועל-כן אל תשימי לב לכל הדברים שלא, ומכל שכן שלא תרגישי שום אשמה, את עצית כמיטב יכלתך, ויותר מזה כבר לא יכולים לעשות.

ראי להתחזק ולא להתבלבל מאף אחד, פי כף הטבע, כשיש לאדם עסק עם אנשים, אזי אחר-כך הוא סובל. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שפבר ירחיב לכל עם ישראל, ושיהיה להם רק טוב בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תמה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

אין לתאר ואין לשער את גדל שמחתי שיש לי, שאתה, תהלה לאל, עוזר לי עם הילדים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתצליח מאד מאד אתם, ותבשר לי תמיד בשורות משמחות.

אודות שדוך, אתה צריך לחשב ממך, אם הבחורה דחתה אותך לעזר חדשים, לדעת, לך אל ... ותאמר להם, שאני שלחתי

שִׁיתְעַנְיֵנוּ בְּשִׁדְוֵיךָ שֶׁל אַחוֹת גִּיסָם, כִּי אַתָּה צָרִיךְ קִדְם לַעֲשׂוֹת מַה שְּׁבִכְחֶךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, וְאַף שְׁכָבֵר הַתִּיחֶסֶת לְהַצָּעָה אַחֲרֵת — מַה בְּכָךְ וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לִזְכּוֹר, שֶׁהַהֲכָרַח לְךָ לְדַאֵג בְּעִבּוּרְךָ, וְאַתָּה לֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר וְכוּ', וְכָבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, שֶׁמֵּתֵר לְהִתְאַרֵס אֶפְלוּ בְּתִשְׁעָה בְּאָב — שְׁמָא יִקְדִּימֵנוּ אַחֵר בְּרַחֲמִים (עַיֵן מוֹעֵד קָטָן י"ח:), עַד כְּדֵי כֶּף הַקְפִּידוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים. וְעַל-כֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל בְּךָ עַל הַטּוֹבָה שְׁלֶךָ, וְאִם הִיא דוֹחָה אוֹתְךָ לְעוֹד חֲדָשִׁים, אַתָּה יָכוֹל לַצָּאת גַּם לַפְנוֹת לְהַצָּעָה אַחֲרֵת בִּינְתִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרַת בְּלֶק, "ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבְנֵי־אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיִּקְרִים! רְאוּ לְחִזְק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְהַעֲקֵר — שִׁתְחַזְּקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, כִּי בְּזֶה שִׁמְחַזְּקִים אֶת עֲצַמְם בְּיַחַד, מוֹרִידִים אֶת הַשְּׁכִינָה לְמַטָּה, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ שׁוֹרֵה רַק בְּמִקּוֹם הָאֲחֻדוֹת. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסִיקְטָא רַבְתִּי): מִן הַיּוֹם הַזֶּה שְׁבָרָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הָעוֹלָם, נִתְאַוָּה לְדוֹר עִם בְּרִיּוֹתָיו בְּתַחְתּוֹנִים, וְהוּא אֵינוֹ דָּר אֶלָּא בְּמִקּוֹם הָאֲחֻדוֹת; וְעַל-כֵּן אֵין אַתֶּם יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַנְּחֻת-רוּחַ שְׁאַתֶּם גּוֹרְמִים לוֹ יִתְבָּרַךְ וּלְרַבְּנוּ וְ"ל בְּזֶה שְׁאַתֶּם מְחַזְּקִים אֶת

עצמכם בַּיַּחַד, וְעוֹזְרִים אִישׁ לְרֵעֵהוּ מִמֶּשׁ כָּמוֹ אַחִים, הֲלֹא רַבְּנוּ ז"ל אָמַר פְּעַם: הָעוֹלָם רְאוּי שְׂיִתְמָהוּ עַל גְּדֹל הָאֲהָבָה שְׂיִהְיֶה בֵּינֵינוּ (חיי-מוֹתֵרֵן, סימן רצב), וְהוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, כְּדֵי שְׂנַזְכֶּה לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל הַבְּחִינוֹת, וּבְיִדְאֵי כָל הַהֲתַחֲלוֹת קָשׁוֹת, עִם כָּל זֹאת אִם תַּעֲזֹרוּ לִי, אֲזוּ תִרְאוּ אִיךָ שְׂנַזְכֶּה לְהַגְשִׁים אֶת הַרְצוֹן הַזֶּה לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְזוֹ תִהְיֶה טוֹבָה לְכָלֵנוּ. תִּתְאָרוּ לְעֲצֻמְכֶם, שְׂנַחֲנֵף אֶת יְלָדֵינוּ מִגִּיל צָעִיר שְׂיִדְעוּ בְּעַל-פֶּה אֶת "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", אֵיזָה נַחַת רוּחַ יִהְיֶה לְהוֹרִים, כְּשֶׁהֵילָדִים שְׁלָהֶם יִהְיוּ בְקִיָּאִים הַיָּטִב יֵשֶׁר וְהַפּוֹף בְּ"סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", וְהֵם יִרְגְּלוּ בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְאַחֲרֵיכֶם יִתְחַתְּנוּ בְּגִיל צָעִיר, כְּדֵי שְׂיִהְיוּ שְׂמוּרִים מִן הַחֲטָא, בְּיִדְאֵי עֲכָשׁוּ קָשָׁה, כִּי הִתְחַלְּנוּ מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה עִם הַבְּחִינִים בְּגִיל בְּרִמְזוּת, אֲבָל נִעְבֵּר גַּם עַל זֶה, וְאֲנִי מִקְּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם תַּעֲזֹרוּ לִי, שְׁכַל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יֵאֱמָץ אֶחָד מִן הַתְּלַמִּידִים בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד עִמּוֹ עַל-כָּל-פְּנִיִם שְׁעָה אַחַת — הֵן הַגְּמָרָא שְׁהֵם לּוֹמְדִים מִסְּכַת סְפָה, וְהֵן "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", עַל-יְדֵי-זֶה תִשְׁתַּנֶּה מִדְּתָם לְטוֹבָה, וְהַהוֹרִים יָרוּ מֵהֶם נַחַת, וּמִכָּל שָׂכָן וְכָל שָׂכָן כְּשֶׁנִּתְחַיֵּל אֶת הַשָּׁנָה עִם הַקְּטַנִּי קְטַנִּים, וְכִכָּה בְּכָל שָׁנָה יַעֲלוּ כֶּתֶה אַחֵר כֶּתֶה עִם מְלַמְדִים יִרְאִי ה' שְׂמֵת-בּוֹדֵדִים עֲצָמָם בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְכֵן זָכוּ לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְיִלְמְדוּ עִמָּהֶם "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת" בְּעַל-פֶּה, וְיִהְיוּ בְקִיָּאִים בְּתַנְיָא וּבְשִׁשָּׁה סְדָרֵי מְשֻׁנָּה זָכוּ וְכוּ, תִּתְאָרוּ לְעֲצֻמְכֶם כְּשֶׁיִּגְיֵעוּ לְגִיל בְּרִמְזוּת, אֵילוּ בָּנִים יִהְיוּ לָכֶם. וְזֶה כָּל רְצוֹנִי וְכַסּוּפִי, שְׂתָרוּ רַב נַחַת מֵיְלָדֵיכֶם, שְׂהַבְנִים יִהְיוּ תְלַמִּידֵי חֲכָמִים וּבְעַלֵּי מִדּוֹת טוֹבוֹת וְצַדִּיקִים שְׂמוּרִים מִן הַחֲטָא, שְׁלֹא יֵצְאוּ מִיְבִנְאֵל כָּלֵל, וְיִתְחַתְּנוּ בְּגִיל צָעִיר, אֵיזָה תַעֲנוּג וְאֵיזָה נַחַת-רוּחַ יִהְיֶה לָכֶם אֲזוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵילָדִים הֵם הַעֵינִים שְׁלָכֶם וְהַעֲתִיד שְׁלָכֶם, וְעַל-כֵּן תַעֲזֹרוּ לִי לְהוֹצִיא מִן הַכַּחַץ אֶל הַפְּעַל חֲשָׁקִי וְרְצוֹנִי וְכַסּוּפִי, שְׂנוּכַל לְפַתַח תְּלַמוּד-תּוֹרָה לְכָל הַגִּילָאִים, וְכֵן לְחַזֵּק אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר לְבָנוֹת לְכָל הַגִּילָאִים, כִּי אֵין אֲנִי רוֹצֶה שְׂיֵצְאוּ מִחוּץ לְיִבְנְאֵל, כְּדֵי שְׁלֹא יִסְתַּכְּלוּ עַל הַפְּרִיָצוֹת וְהַזְהָמָא וְהַשְׂקוּץ תַעֲוִב וְזֵהוּם שְׂיֵשׁ עַל הַרְחוּבוֹת. וְסֵפֶר לִי ר' לְוִי יִצְחָק ז"ל בְּשְׁעָה שְׁבָא לְאוּמָן, וְרָאָה בַּחוּרִים צָעִירִים מְסֻתּוֹכְבִים, שְׂאֵל אֶת

אנשי שלומנו: מדוע לא נפתחה ישיבה בעבור צעירים? וענו לו אנשי שלומנו בזו הלשון: "אצלנו אין צריך להיות מציאות של בחור... תכף-ומיד כשנעשה בר-מצוה צריך כבר להתחתן... על-כל-פנים אנחנו צריכין לראות, שלכל הפחות בגיל צעיר יתחתנו, ועל-ידי-זה יהיו שמורים מחטא. אף העקר להחזיר כחות בחנוף, ועקר החנוף להתחיל עם עצמו, הינו שצריכין לחנף קדם את עצמו, כי אם הילדים רואים את ההורים איה שמתנהגים בדרך ארץ גדול, באים לבית-הכנסת עם חליפה וכובע, ולא מדברים באמצע התפלה וכו' וכו', ולא מתקוטטים אחד עם השני וכו' וכו', ואין מכות ביניהם וכו' וכו', אז גם הילדים יהיו פמותם, אף אם ההורים מתנהגים מוזר פנ"ל, אזי מה אתם רוצים מילדיכם?! פי הילדים מחקים את ההורים, ועל-כן החנוף צריך להתחיל בבית.

נא ונא תשימו לב היטב היטב לדברי אלה, כי סוף כל סוף יכנסו לגור פה מאות משפחות, ויהיה לנו תלמוד-תורה עם מאות ילדים בלי עין הרע, ונתארו לעצמכם איזה דור נקים פה ביבנאל, ילדים שיהיו שגורים בעל-פה ב"ספר-המדות", ויהיו בעלי מדות טובות, הן הבנים והן הבנות, והצניעות והשמחה שתשרה — זה אין לתאר ואין לשער כמה נחת-רוח יהיה ללהורים, וכמה שמחה וקדוש שם שמים יהיה נעשה מעיר כזו, שהילדים מתנהגים בדרך ארץ, ולומדים תורה הקדושה, ומתחתנים בגיל צעיר, ואל תחשבו כרגע שזה חלום וכו', או שזה על מנת שיעלה לרקיע וכו', כי הנה לנגד עינינו מתחיל להתגשם מה שאמרתי לכם בהתחלה, שעוד יבואו לגור פה מאות משפחות, כי, תהלה לאל, נכנסת בכל פעם עוד משפחה ועוד משפחה וכו' וכו', פמו-כן עוד יכנסו פה מאות משפחות, שיהיה לנו קבוץ גדול עד מאד, וכל שונאינו יפלו תחת רגלינו, יראו עינינו וישמח לבנו בישועתו ותפרך.

זכרו היטב היטב איה שרב אנשי שלומנו בכו והתלוננו אלי, איה ישיגו דירות בשבילם וכו' וכו', והיו כבר מיאשים לגמרי, והרבה נשים התחרטו על ביאתן ליבנאל, כי אמרו שזה סתם חלום ודמיון וכו' וכו', ואף פעם לא תהיה לנו דירה וכו' וכו', והנה,

תהלה לאל, בְּנוּ לָכֶם דִּירוֹת חֲדָשׁוֹת רַק בְּשִׁבְלֵיכֶם, דְּבַר פְּזֵה שְׁלֵא יְכוּלִים לְהַסְבִּיר כָּלֵל עַל-פִּי שְׁכָל אָנוּשִׁי, אִיךְ שְׁמַמֵּר יֵצֵא מִתּוֹק וְכוּ', וְאִיךְ שֶׁהוּא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סִבֵּב עִם כָּל אֶחָד סְבוּב אַחַר וְכוּ' וְשִׁבְרוּ וְכוּ', וְהַכֵּל כְּדִי שִׁיְהִיָּה לוֹ לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְפָּא, וְיָבוֹא אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבַּרֵּךְ מְאֹד חָשׁוּב לֵב נִשְׁבֵּר וְתִפְלָה, וְלִבְסוּף כָּל אֶחָד נִכְנַס בְּדִירָה שְׁלוֹ, וְאִם תִּחְזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְתִהְיוּ חֲזָקִים בְּאַמוּנַת חַכְמִים, עוֹד תִּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גַם בְּפִרְנֶסָה, וְגַם שִׁיתְרַחֵב גְּבוּלָנוּ, כִּי הַמָּקוֹם הַזֶּה הוּא מָקוֹם קְדוּשׁ מְאֹד מְאֹד, אוֹ שִׁיחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה וְיִצְטַרְפוּ אֵלֵינוּ אוֹ שִׁיבְרָחוּ וְכוּ', וְעַל-כֵּן עַלֵיכֶם לְקַרֵּב מְאֹד מְאֹד אֶת שְׁכֵנֵיכֶם, וְלִדְבַר עִמָּהֶם דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְתִזְמִינוּ אוֹתָם לָבוֹא וְלְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית מְדַרְשָׁנוּ, וְאֵל תִּתְבַּיְשׁוּ כָּלֵל, אֲדַרְבָּה, צְרִיכִין לְהִזְמִין אֶת הַשְּׁכֵנִים שִׁיבֹאוּ לְהִתְפַּלֵּל עִמָּנוּ, אוֹ עַל-כָּל-פָּנִים שִׁיִּצְטַרְפוּ אֶל הָעֲנַג שֶׁבֶת שִׁיעֲשֶׂה כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּלֵיל שֶׁבֶת, אֲשֶׁר הוּא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וּבְאַמַּת כְּפִי רַבּוּי הַמְשַׁפְּחוֹת בְּלֵי עֵין הָרַע, כְּכַר יוֹצֵא שְׁכָל מִשְׁפָּחָה יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת עֲנָג שֶׁבֶת פְּעַם בְּשָׁנָה וְחֻצֵי אוֹ שְׁנָתַיִם, הֵינּוּ שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ צְרִיךְ לְקַחַת בְּחֻשְׁבוֹן, שְׁפַעַם אֶחָד בְּכָל שָׁנָה וְחֻצֵי אוֹ שְׁנָתַיִם, יֵצֵא הַתּוֹר שְׁלוֹ לַעֲשׂוֹת עֲנָג שֶׁבֶת, וְהוּא דְבַר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, כִּי דְבַר זֶה מְבִיא בְּרָכָה בְּבֵית, כְּשֶׁשָּׂרִים בְּיַחַד אֶת הַזְּמִירוֹת שֶׁל שֶׁבֶת, וּמְדַבְּרִים דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כְּשֶׁמְתַקְבְּצִים נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּיַחַד בְּלֵיל שֶׁבֶת, וּמְדַבְּרִים רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְשָׂרִים שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, אֲזִי נִמְחָלִים עוֹנוֹתֵיהֶם.

וְלָכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְאַרְחַ בְּעֲנָג שֶׁבֶת אֶת הַשְּׁכֵנִים, וְכַךְ נִקְרַב אֶת כָּלֵם אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְזֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת לָכֶם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי עֵתִידִים לִתֵּן אֶת הַדִּין, שֶׁהִזָּה לִי שָׁכֵן, וְלֹא דִבְרַתִי עִמּוֹ דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית. וְהִזָּה טוֹב מְאֹד שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ יִחְזוֹר עַל קוֹנְטְרַס "שָׁכֵן טוֹב", שֶׁהוּא תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבּוּנוּ ו"ל וְדְבָרֵי מוֹהֲרַנ"ת ו"ל, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, שֶׁתְּמַשִּׁיכוּ לְהִתְפַּלֵּל

בְּעַדִּי, כִּי אֲנִי עֲדִין צָרִיף הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, שְׂאֲזֹכָה לְצֵאת מְכַל צָרוֹתַי, וְאֶהְיֶה אֲסִיר תּוֹדָה לָכֶם כְּשֶׁתִּפְּלְלוּ עָלַי, כִּי רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ אֵיךְ אֲנִי מְסַבֵּב עִם חוֹבוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וּבְזִכּוֹת תִּפְלֹתְכֶם אֲזֹכָה לְצֵאת מִן הַכֹּל.

הַמֵּאחַל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כ' תמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שֶׁבֶת-קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּלֶקֶה, "ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי וְרַעֲי, הָאֲבִירָף הַיָּקָר לִי מְאֹד, נָר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נָרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצַּח נְצָחִים.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְהִנֵּה אֹדוֹת הַסְּפָרִים "אָרֶךְ אַפִּים" שֶׁנִּשְׁלַחוּ מִכָּאן לְעִיר לֹונְדוֹן, עֲדִין אֵין אָנוּ יוֹדְעִים מָה הִיָּה לָהֶם, וּבְיָדַי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲזֹר שְׁלֵא יֵאֲבֹד, חַס וְשְׁלוֹם, וַיִּתְפַּשֵּׁט בְּקִרְוֹב בְּכֹל תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, וּפִה נִתְעוֹרֵר הָאֲבִירָף הַיָּקָר ... נָרוּ יֵאִיר, לְהַדְפִּיסוֹ הוֹצָאָה שְׁלִישִׁית בְּפוֹרְמַט קָטָן, וְצָרִיף לְהִגָּמַר בְּשָׁבוּעַ זֶה. הַרְחֵמֵן הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שִׁיתְפַּשֵּׁט בְּכֹל קְצוּי תִּבְּל.

וּמִי יִתֵּן, שֶׁנִּזְכָּה לְקַיֵּם כָּל הַנֶּאֱמָר שָׁם, שֶׁהוּא סֵלַת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמִשְׁלֵב בְּמֵאמְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ, הַמְדַבֵּר מִמַּעַלַת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, אֲשֶׁר הִיא הַעֲקָרִית בְּחַיִּים, וּבְלֵי סְבָלָנוֹת הָאָדָם הוּא אָבוֹד לְגִמְרֵי מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, רַחֲמֵנָא לְצִלָּן, וְהַיּוֹם לְמִדְתֵי בְּמִדְרָשׁ (קִהְלַת רַבָּה, פְּרָשָׁה ז', סִימָן טו) עַל פְּסוּק (קִהְלַת ז', ז): "כִּי הָעֵשֶׂק יִהְיֶה חֲכָם", עֵשֶׂק שֶׁעֲשָׂקוּ דָתָן וְאַבְיָרָם לְמִשָּׁה רַבֵּן אֲבָדוּ חֲכָמָתוֹ מִמְּנוּ, "וַיֵּאבֹד אֶת לֵב מִתְּנָה", מִתְּנָה כְּתִיב, אֱלוֹ הִיָּה מִשָּׁה מִתּוֹן הִיָּה נִצַּל, אֲלָא שֶׁהִקְנִיטוּ וְהִקְפִּידוּ אוֹתוֹ, וְאָמְרוּ לוֹ (שְׁמוֹת ה, כא): "יֵרָא הַיְי"ה עָלֵיכֶם", וְלֹא סָבַל אֲלָא אֵף הוּא הִקְפִּיד מִכַּעֲסוֹ, וְאָמַר (שָׁם): "וַיִּמָּאֵז בְּאִתִּי" וְגו', אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אֲנִי כְּתִבְתִּי עָלֶיךָ שְׂאִתָּה חֲכָם, וְאִתָּה מְקַפֵּיד, וְאִמַּר לִי כָּךְ, חֲיִיךָ יֵשׁ לִי

אֲשֶׁר כ' תמח בְּנַחֵל קצא

לידע ולידע טוב אחריתן של בני מראשית שנתתי להם במצרים, דכתיב (שם): "עתה תראה וגו', באותה שעה אמר הקדוש-ברוך-הוא: וי דמוכדין ולא משתכחין, אבדתי את אברהם, יצחק ויעקב, שלא הרהרו אחרי, ולא מצאתי פיוצא בהן וכו', עין שם.

עמד ותעמד מבהיל, איך הקדוש-ברוך-הוא רוצה שיהיה אדם סבלן, ויסבל הכל, ולא יהרהר אחריו יתברך כלל, ואל דבר זה רוצה רבנו ז"ל לזכותנו.

ועל-כן ראה וגם ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם להדפיס ולחזור ולהדפיס את ספר "אריך אפים", ולהפיצו בכל קצוי תבל, וגם אתה בעצמך ראה לעין בו מדי פעם בפעם, ותרגיל עצמך במדה היקרה הזו של אריכות אפים.

הדורש שלומך...

כ' תמח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שלום רב להאברהם היקר לי מאד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לנצח נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי.

שמחתי מאד מאד, שאתה מתחבר אל אנשי שלומנו היקרים תלמידי "היכל-הקדש", ואתה שומע שעור, בן ראוי ונכון, פי חכמינו הקדושים אמרו (חגיגה ג): אי אפשר לבית-המדרש בלא חדוש, והעולה על הכל, שזכית לתת צדקה לעני הגון, בן תתמיד בזה, כי הוא עובד ה' גדול, ומה גם עני גדול, משפחה עם הרבה ילדים, יברכם השם, וממש אין לו פלום, ועל-כן ראה לעשות עמו צדקה בסתר ובחכמה, באפן שלא תודע מהיכן הגיע אליו.

וראוי לך לשמח עם הצדקה הזו מאד מאד, כי רבנו ז"ל אמר

(לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רסד), שְׁצַדְקָה היא תקוּן הַבְּרִית, וּבִלְבָד שְׂיִתֵּן לַמָּקוֹם הָרְאוּי וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סֵפֶה מט:): גְּדוֹל הָעוֹשֶׂה צְדָקָה יוֹתֵר מִכָּל הַקְּרָבָנוֹת, עֵינֵי שָׁם; וְאָמְרוּ (גִּיטִין ז.): אִם רוּאָה אָדָם שְׁמֻזוֹנוֹתָיו מְצַמְצָמִין, יַעֲשֶׂה מִהֵן צְדָקָה, וְכָל שָׁפֵן כְּשֶׁהֵן מְרַבִּין, וְכָל הַגּוֹזֵז מִנְכָסָיו וְעוֹשֶׂה מִהֵן צְדָקָה, נִצַּל מִדִּינָה שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, עֵינֵי שָׁם.

וְאָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה לו, סִימָן ג'): הַרְבֵּה פְּעָמִים שָׁאָדָם מִחֲבִב בְּלָבוֹ לַעֲשׂוֹת מִצְוָה, וַיִּצַּר הָרַע שֶׁבְּתוֹכוֹ אוֹמֵר לוֹ: מַה לָּךְ לַעֲשׂוֹת מִצְוָה, וּמְחַסֵּר אֶת נַכְסֶיךָ, עַד שֶׁאֲתָה נוֹתֵן לְאַחֲרִים — תֵּן לְבִנְיָדָךְ, וַיִּצַּר טוֹב אוֹמֵר לוֹ: תֵּן לְמִצְוָה וְכוּ', כָּל מִי שְׂיִתֵּן לְמִצְוָה, אֵינוֹ מְחַסֵּר אֶת נַכְסָיו וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ מַעֲלַת הַנוֹתֵן צְדָקָה, וּבִפְרָטִיּוֹת לְפָנֶי הַגּוֹן כְּזֶה, אֲשֶׁר כָּל חֶפְצוֹ וַיְרָצוֹנוֹ וְכִסּוּפָיו הוּא רַק עֲבוֹדַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ.

וְעַל-כֵּן אֲשַׁרְיָךְ שְׂזַכִּיתָ לְתֵן לוֹ, וּמוֹבָא בְּזֵהָר חֲדָשׁ (רוֹת): הַמְּחַזִּיק בִּידוֹ שֶׁל עֲנִי וְעוֹשֶׂה עִמּוֹ צְדָקָה, כְּבִכּוֹל, עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה שְׁלוֹם, עֵינֵי שָׁם.

וְאֲשַׁרִּי מִי שֶׁעוֹשֶׂה צְדָקָה עִם הַשְּׂכִינָה בְּעֶצְמָהּ, וְהִיא צְדָקָה — לְהַדְפִּיס וּלְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵינוּ וְכוּ', שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה מִתְעוֹרְרִים וּמִתְקַרְבִּים אַחֲיֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

וְאֲתָה צָרִיךְ לְהַסְתַּפֵּל עַל עֶצְמָךְ, מַה הֵייתָ עוֹשֶׂה בְּלִי רַבְּנֵינוּ וְכוּ' וּבְלִי הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים הַמְּבֹאָרִים הַבְּרִיּוֹת הַקְּדוֹשִׁים, וּמְקַרְבִּים אֶת עֲצוֹתָיו הַיְקָרוֹת אֶל הַמוֹן-עִם וְכוּ', וְכִמוֹ שֶׁעֲזַר לָךְ, רְאֵה לְעֹזֵר גַּם לְאַחֲרִים.

וְהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יִזְכְּנוּ לְעֶסֶק תְּמִיד בְּזָכוּי הַרְבִּים, וּבְזָכוֹת הַרְבִּים מִחֲלוֹ גַם עוֹנוֹתֵינוּ הַמְּרַבִּים.

הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יִזְכֶּה אֶתְכֶם לְרוֹת רַב נַחַת מִבְּנֵיכֶם ... שְׂיִגְדֵל אִישׁ צַדִּיק, וַיּוֹסִיף וַיִּלְךְ בַּקְּדוּשָׁה, יִתֵּן מִלְחָמוֹ לְדָל, וַיְהִיָּה עָנּוּ כְּהַלָּל,

ונוטר הברית כפנחס, ויאריך ימיו בטוב ובנעימים, אמן כן יהי רצון.

הדורש שלומכם...

כ' תמוז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שלום רב להאברהם היקר לי מאד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לנצח נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי.

מאד נשבר לי בקרבי על כל מה שעובר עליך, אך זאת נחמתי, שתהלה להשם יתברך, ספרי רבנו ז"ל בידיך, ואתה מהפך בהם בכל יום ויום, הפך בה דכלא בה, עצות והתחזקות, הדרכות והנהגות ישרות, אשרי מי שמצית את רבנו ז"ל בעצמו, ואינו פונה אל רהבים ושוטים, אשר בדרך עקלקלות יסודותם וכו'.

חסדי השם, מי שמכניס את מחו ונדעתו בתוך ספרי רבנו ז"ל, רואה אור חדש, אור נורא ונפלא מאד מאד, מדי יום ביומו מחדש.

חמדת לבבי! למה לך להמשיך את עצמך אל הצער, אשר אל מאומה לא יביא אותך, רק הישר אל השאול תחתית, כי רבנו ז"ל גלה לנו בפרוש, אשר גם חכמי הרופאים אומרים, שכל המחלות באות רק על-ידי רבוי עצבות ומרה שחורה ומרירות, שממרר לעצמו את החיים וכו'. הן אמת שעוברת עליך מרירות דמרירות בגופך ובנפשך וכו', אף-על-פי-כן אין זו עצה להגדיל יותר ויותר את העצבון והדפאון והמרירות וכו', אשר הורס אותך בגשמיות וברוחניות, יותר טוב להקטין את הצער והמרירות, ולחפש תמיד את הנקודות הטובות ואת ההרחבות, ועל-ידי-זה תזכה להקל ממך את הצער, עד שתזכה לבטלו לגמרי סוף כל סוף.

לַעֲת עֵתָה רְאֵה לְהִיּוֹת רְגִיל לְשֹׁמֵעַ כְּלִי זֹמֵר כֹּל הַיּוֹם, אֲשֶׁר יִרְחִיב לְךָ אֶת מִתְחַד וְיַדְעֵתְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ כֹּל הַיּוֹם כְּלוֹ — בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, עַל הַרְחֹב, בְּבֵית-הַמְדָּרֶשׁ, בְּחִנּוּת, בְּשׂוֹק, בְּשִׁעַת אֲכִילָה, בְּשִׁעַת מִשְׁא וּמִתָּן, בְּשִׁעַת עֶזֶר בְּבֵית וְכוּ' וְכוּ', תָּמִיד תִּדְבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ.

כִּי בְּאַמַּת הָאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת קְבוּעַ בְּדַבָּר זֶה כָּל-כַּף, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה שִׁיף לֹזֵר שֶׁהוּא קוֹבֵעַ עֲצָמוֹ שְׁעָה לְזֶה וְכוּ', הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל-כַּף קְבוּעַ אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁרַק זֶה תִּהְיֶה הַקְּבִיעוּת שְׁלוֹ, שֶׁהוּא מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ מִהֲרַגַע שְׁפוֹקַח עֵינָיו עַד שֶׁהוֹלֵךְ לִישׁוֹן, וּבְתוֹךְ הַדְּבוּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא מִתְפַּלֵּל וְלוֹמֵד, וּמְקַיֵּם מְצוּוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת, וְאוֹכֵל וְעוֹסֵק בְּמִשְׁא וּמִתָּן וְכוּ' וְכוּ', כִּי צָרִיךְ כֹּל אָדָם לְהִכְנִיס בְּעֲצָמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁיִּדְוֹר אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ בְּקְבִיעוּת, וְכֹל הָעוֹלָם לֹא יַעֲשֶׂה אֲצִלוֹ שׁוֹם רָשָׁם כָּלֵל, מֵאֲחֵר שֶׁהוּא יוֹשֵׁב אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִפְּעַם לְפַעַם עָלָיו לְצֵאת וּלְהִכְנִס בְּזֶה הָעוֹלָם וְכוּ'.

וַיֵּשׁ אֲשֶׁר זֹכִים, שֶׁכָּבֹר אֵינָם צָרִיכִים אִף פַּעַם לְהִכְנִס אֵל זֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, כִּי גַם אֲכִילְתֶּם וְגִשְׁמִיּוֹתֶם וְכוּ' הִיא רוּחַנִיּוֹת אֱלֹקוֹת, כִּי תָמִיד מִיְחֻדִים יְחֻדִים קְדוּשִׁים וְנוֹרָאִים וְכוּ' וְכוּ', אִף דִּיקָא צְדִיקִים כְּאֵלוֹ שְׂאוּחֻזִים בְּזֶה, הֵם לְלַעַג וּלְקָלֶס בְּעֵינֵי כָלֵם וְכוּ', כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַפְס בְּגִדְלָתֶם וְהַשְׁגָּתֶם, כִּי נִכְלָלִים לְגִמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-כֵּן גִּדְמִים כְּאֵין וּלְלֹא כְּלוּם מִמֶּשׁ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהִתְחַמֵּם בְּצֵל אוֹרֶם הַקְּדוּשׁ.

הַדּוֹרֶשׁ שְׁלוּמְךָ...

כ' תנ.

בְּעִזְזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב לְהַאֲבִיר הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוֹ יָאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחַת נְצָחִים.

את מכתבך לנכון קבלתי עם הפדיון נפש, יעזר השם יתברך, שימחקו ממך כל הדינים בתוך כלל נשמות ישראל, וימשכו עליך רק רחמים רבים וחסדים גדולים.

אחי היקר! חזק ואמץ מאוד מאוד להיות תמיד רק בשמחה עצומה, שזכות להתודע מִבֵּן השמחה בעצמו, שהוא רבנו ז"ל, המנחם הכל ומשמח הכל, וראה להרחיק ממך את העצבון והדכאון, שרק יוליך אותך הישר אל השאול תחתית ומתחתיו בגשמיות וברוחניות.

ראה לשמח נפשך בכל מיני אפנים, כי שמחה היא העקרית בחיי האדם, לעבר את זה העולם בשלום, כי העולם הזה מלא פגעים ומשברים וכו', ואי אפשר לעבר את העולם רק על-ידי מדת השמחה, לשמח מאוד מאוד עם כל נקדה ונקדה מנקדת יהדותנו, אשר אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו, פרק יח): אמר להם הקדוש-ברוך-הוא לישראל, בני, וכי מה שמחה יש לו לאדם, אלא בדברי תורה בלבד, הא כל המשמח בכסף ובזהב, מה שמחתו בהם לאחר מיתה, אבל אתם, בני, בואו ושמחו עם התורה שמחה שלמה, כדרך שאני משמח בכם, עין שם.

ואמרו (תנחומא תוריע): אמר הקדוש-ברוך-הוא, אם אתם משמרים את המצוות ותשמחו בהן, אני מוסיף לכם שמחה, עין שם; כי בנה העולם העקר הוא שמחה, להיות תמיד רק שמח ולשמע פלי זמר, וזה ירחיב לו דעתו, ויזכה להגיע לאמונה ברוך ומזככת, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ואז יפתח פיו לדבר עמו יתברך, וכל דבר שמעיק לו ידבר עמו יתברך, כִּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְזֶה יָבִיא אוֹתוֹ אֶל כָּל הַטּוֹבוֹת הַכִּי גְדוֹלוֹת, כִּי תִפְלֶה הִיא הַשַּׁעַר וְהַפֶּתַח וְהַצְנוּר לַהֲמַשְׁכַּת אוֹרוֹ יִתְבַּרֵךְ לְמַטָּה.

מה אמר לך, ידידי היקר לי מאוד! אשרנו שזכינו להתודע

מַרְבִּי אַמֶּת כָּזָה, אֹר הַגְּנוּז כָּזָה, רֵאָה לְדַבֵּק עֲצָמָךְ בְּלִמּוּדָיו
הַקְּדוּשִׁים, וְעֲצוּתוֹ הַקְּדוּשׁוֹת תִּקְיָם תָּמִיד, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

כ' תנא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְר בְּלֵק, י"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב וּבִרְכָה לְהַאֲבִיחַ הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחַל
נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נִצְחִים.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְגֵרֵשׁ מִמֶּךָ אֵת הָעֲצָבוֹן
וְהַדְּפֹאוֹן, שֶׁהִיא רוּחַ שְׁטוּת הַנִּכְנָסֶת בְּאָדָם שְׁחוּטָא, פִּי (סוֹטָה ג.):
אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה, אֲלֵא אִם־כֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת; וְהַרוּחַ
שְׁטוּת הַזֶּה הוּא הוּא עֲצָבוֹת וְרוּחַ נִכְאָה, פִּי כְּשֶׁאָדָם נִכְנָס בְּדִפְאוֹן
וּבְעֲצָבוֹן עִמָּק, הוּא מוֹעֵד לְבוֹא לְכָל הָעוֹנוֹת וְהַקְּלָקוּלִים שְׁבַעוֹלָם.

וְעַל־כֵּן צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד
בְּמִצַּב רוּחַ טוֹב, וְלָדוֹן אֵת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, פִּי אֵינוֹ חַיֵּב כָּל־כָּף
בְּכַשְׁלוֹנוֹתָיו וַיִּרְיֵדוּתָיו וְכוּ' וְכוּ', וּמָה גַם שְׁפִיטָאֵי יֵשׁ כְּפִינָה עֲלִיוֹנָה
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּכָל זֶה, פִּי הוּא יִתְבָּרַךְ רוֹצֵה לְרֵאוֹת אֵיךְ תּוּכַל לְחַזֵּק
עֲצָמָךְ מִקְטָנוֹת וּמִיִּרְדוּת וּנְפִילוֹת כְּאֵלוֹ שְׁעוֹבְרוֹת עָלֶיךָ.

עַל־כֵּן רֵאָה לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ עֲצָמָךְ, וְאֵל תִּפַּל בְּדַעְתְּךָ מִשׁוֹם דְּבָר.
הַרְגַּל עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּמִצַּב־רוּחַ טוֹב מְאֹד, וּלְזֶה זוֹכִים עַל־יְדֵי
תִּקְוָה הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁצָרִיכִים לְהִכְנִיס בְּעֲצָמוֹ תָּמִיד יְדִיעוֹת
אַמֶּתֶת מְצִיאוֹתָיו, וְלִידַע שֶׁהַכָּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְלֵא לְפַל
בְּרוּחוֹ כָּלֵל, לִידַע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ אִתּוֹ, עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ, פִּי הַשְּׁכִינָה שֶׁהִיא
הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שׁוֹכֶנֶת אֶצֶל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא נו.): הַשׁוֹכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טְמֵאוֹתָם, אֶפְלוֹ

אֲשֶׁר כ' תנא בנחל קצו

בְּשִׁעָה שֶׁהֵן טְמָאִים שְׂכִינָה עִמָּהֶן, עֵינַי שָׁם; וְאָמְרוּ (בְּבֹא בִּתְרָא כח).
מִלְמַד שֶׁהַשְּׂכִינָה בְּכָל מְקוֹם, עֵינַי שָׁם.

וְעַל-כֵּן מָה שִׁיף לִילֵף כָּל-כָּף שָׁבוּר וּמְדַכָּא וּמַעֲנָה בְּיִסּוּרֵי
הַמַּצָּפוֹן, יוֹתֵר טוֹב לְהַכְנִיס בְּעֶצְמוֹ תְּמִיד הָאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִידַע
כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֻשְׁבוֹן צָדֵק, וּבִידִיעָה זוֹ יִזְכָּה
לְעֹבֵר עַל הַכֹּל, יִהְיֶה אִיף שִׁיחֶיהָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְנוּעַד תְּמִיד עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַקְּדוּשִׁים,
תְּלַמְדֵי "הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ". וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְדַרְשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים,
פְּרָשָׁה ב', סִימָן טו): כָּל מִי שֶׁמִּקְבֵּל פְּנֵי חֲבֵרִים, כְּאִלוֹ מִקְבֵּל פְּנֵי
הַשְּׂכִינָה, עֵינַי שָׁם; כִּי הַחֲבֵרִים הָאֲמִתִּיִּים הַמִּקְבְּלִים פְּנֵי רַבָּם, שֶׁהֵם
פְּנֵי שְׂכִינָה, יְכוּלִים לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶחָד אֶת הַשָּׂנִי.

וְעַל-כֵּן הִזְהִיר אוֹתָנוּ כָּל-כָּף רַבֵּנוּ ז"ל בְּאַהֲבַת חֲבֵרִים, וְכֵן
הִזְהִיר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע וְהָאֲרִיז"ל וְרַשְׁב"י עַל אַהֲבַת
חֲבֵרִים הַלּוֹמְדִים יַחַד, כִּי אֶחָד יְכוּל לְעֹזֵר לַשָּׂנִי לְהַגְבִּיהוּ וְלְהַרְיֵמוֹ
בְּמַצְבֵּר-רוּחַ טוֹב.

אֲשֶׁרֵי הַמִּתְחַבֵּר תְּמִיד עִם חֲבֵרִים אֲמִתִּיִּים, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ לְגַנֵּחַ
נְצָחִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

תְּרָאָה לְהַתְמִיד לְכָתֹב לִי בְּכָל שָׁבוּעַ מִכְּתָב, בְּאִפֵּן שֶׁלֹּא תִפֹּל
כָּל-כָּף בְּמַצַּב רּוּחָךְ.

מוֹהֲרַנ"ת ז"ל הָיָה לוֹ שְׂמוֹנִים אֲבָרְכִים, שֶׁבְּעֵרוּ מְאֹד בְּעִבּוּדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהַתְּפִלָּה שֶׁלָּהֶם בְּקִעָה רְקִיעִים, אִף אַחַר הַמִּחְלָקַת
נִשְׁאַרוּ רַק תְּמִשָּׁה אֲבָרְכִים, וְאֶחָד מֵהֶם הָיָה ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר,
שֶׁהוּא נִשְׁאַר עִמּוֹ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ יוֹצֵאת מִן הַכָּלָל.

כ' תנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה בְּחוּץ־לְאָרֶץ לֹא עוֹלִין לְדוֹקֵן לֹא בָּחַל וְלֹא בְּשַׁבַּת, אֶלֶּא
בְּיוֹם טוֹב.

וּמָה שָׁאַתָּה שׂוֹאֵל — לָמָּה אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו' ל כֵּן עוֹלִין לְדוֹקֵן
בִּימֵי חַל וְכֵן בְּשַׁבַּת? יֵשׁ לוֹמֵר פְּשׁוּט, כִּי רַבְּנוּ ו' ל אָמַר
(לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קט), שֶׁהַצְּדִיקִים זוֹכִים שְׁמָקוּם גְּנִיזָתָם הוּא
קְדוּשׁ בְּקִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִמֶּשׁ, עֵינֵי שָׁם; וּמִטְעַם זֶה נוֹהֲגִים אֲנִשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ לְעֲלוֹת לְדוֹקֵן כָּל יוֹם, וְכֵן בְּכָל שַׁבַּת, וְזֶה דְּבַר פְּשׁוּט.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כ' תנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְשֹׁמֵר עַל עֲצָמְךָ מְאֹד, וְעַקֵּר הַשְּׁמִירָה — לְשֹׁמֵר מָה אֶתָּה
מְדַבֵּר וְאֵיךְ אֶתָּה מְדַבֵּר, כִּי יֵשׁ מְאֹמֵר הַחֶכֶם: "יֵשׁ לְאָדָם שְׁתֵּי אֲזִנִּים
וּפֶה אֶחָד, שְׁמַע יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר תְּדַבֵּר", וְלִכֵּן הִרְגַּל עֲצָמְךָ יוֹתֵר לְשִׁמְעַ
מֵאֲשֶׁר לְדַבֵּר, וְאָמַר: "כְּשֶׁאֲדַבֵּר — אֶתְחַרֵּט, וּכְשֶׁאֲשַׁתֵּק —
אֲרוּיַח", כִּי (מִשְׁלֵי כ"א, כג): "שֹׁמֵר פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ שֹׁמֵר מִצְּרוֹת נַפְשׁוֹ",
וְאָמַר רַבְּנוּ ו' ל (סִפְרֵי־הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן לה): מִי שֶׁהוּא עֲצוּר
בְּמַלְיָן, לֹא יוּכַל אוֹתוֹ שׁוּם אָדָם, וְלִכֵּן שֹׁמֵר עַל פִּתְחֵי פִּיָּךְ, וְכָךְ

אֲשֶׁר כ' תנדר בַּנְחַל קצט

תִּנְצֵל מְכַל צָרָה וְצוּקָה. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי־מֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לח) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קמח, ח): "רוּחַ סְעָרָה עוֹשֶׂה דְבָרוֹ"; עֵקֶר הַרוּחַ סְעָרָה בְּמַחוּ שֶׁל אָדָם נַעֲשֶׂה עַל־יַדֵּי הַדְּבּוּר, שֶׁמְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, וְלִכֵּן שָׁמַר מְאֹד עַל הַדְּבּוּר, וְאִזּוֹ תִּנְצֵל מֵהַכֹּל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָהּ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כ' תנדר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב לְהִיקָר וְהַנְּעֻלָּה, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נְרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

מְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ קוֹלְךָ, וְאִיךָ שְׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמָי.

מָה אָמַר לָךְ! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְחִזּוּק עֲצוּם בְּכֹל יוֹם וְיוֹם מְחַדָּשׁ, כְּפִי הַתְּגַבְּרוּת הַדִּינָיִם וְהַמְּרִירוֹת, וְעֵקֶר הַהִתְחַזְּקוֹת הוּא רַק עַל־יַדֵּי עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַהֲכָרַח שְׁיִהְיֶה שְׁלֵא כְּסֵדֶר, וְאִזּוֹ כְּשִׁיּוּדֵעַ דְּבַר זֶה, אֲשֶׁר הַכֹּל הוֹלֵךְ שְׁלֵא כְּסֵדֶר, זֶהוּ עֵקֶר הַכְּסֵדֶר, אֲבָל כְּשִׁרְוֹצִים שְׁיִלְךָ תְּמִיד כְּסֵדֶר, וּכְשִׁאִינוּ הוֹלֵךְ לוֹ, אִזּוֹ הוּא נוֹפֵל לְגַמְרִי, וְזֶהוּ לְמוֹד עֲמַק עֲמַק, כְּשִׁיּוּדֵעַ שְׁכָף הַדְּרָף, שְׁיִלְךָ לוֹ תְּמִיד שְׁלֵא כְּסֵדֶר, אִזּוֹ יִלְךָ לוֹ כְּסֵדֶר, וּכְשִׁחוֹשֵׁב שְׁיִלְךָ לוֹ כְּסֵדֶר, אִזּוֹ הוֹלֵךְ שְׁלֵא כְּסֵדֶר, וְנִשְׁבֵּר לְגַמְרִי.

עַל־כֵּן עָלֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁזְּכִינוּ לְהִתְנוּדַע מִרַבְּנוּ ז"ל, שֶׁמְלַמְּדֵנוּ עֲצוֹת יִשְׁרוֹת וְנִכּוֹנוֹת וְעִמְקוֹת כְּאֵלוֹ, שְׁאֵף פֶּעַם אֲסוּר לְהִתְרַחֵק מִמָּנוּ יִתְבָּרַךְ, בֵּין בְּעֲלִיָּה וּבֵין בִּירִידָה, בֵּין כְּסֵדֶר, וּבֵין שְׁלֵא כְּסֵדֶר, אִזּוֹ זוֹכָה שֶׁהוֹלֵךְ הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ וּכְסֵדֶר אֲמִתִּי. הָעֵקֶר לְבִטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרִי

אֶל רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵּךְ כְּמוֹ שֶׁהוּא יִתְבַּרֵּךְ רוֹצֵה — כֵּן יִהְיֶה (לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן,
חֵלֶק ב', סִימָן פב).

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

פֹּה תִקְבַּל עוֹד חֵלֶק "אַשֶׁר בְּנַחַל", וְנֶאֱמַר לְהוֹדִיעַ לִי תִכְּף-וּמִיד
אִם קִבַּלְתָּ.

כ' תנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב לְהִיקָר וְהַנְּעִלָה, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה,
זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנִצָּח נִצְחִים.

מָאֵד מָאֵד אָנִי שְׂמַח, שְׁתִּהְלֶה לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, לְקַחַת עֲצָמָךְ יוֹתֵר
וְיוֹתֵר בְּעֶסֶק הַהַדְּפָסָה.

מָה אִמַּר לָךְ! אֵין דְּבוּרִים בְּפֹה לְפָרֵשׁ אֶת הַמַּעֲלָה הַנּוֹרְאָה
וְהַנִּפְלְאָה הַזֹּאת, כִּי בְּאִפְנֵי הַזֶּה מְשַׁמְשִׁים אֶת רַבְּנוֹ ז"ל, וְאֵין לָךְ עוֹד
דְּבָר גְּדוֹל בְּעֶסְקֵי רַבְּנוֹ ז"ל, כְּמוֹ הַדְּפָסָה וְהַפְּצַת דַּעְתּוֹ בְּעוֹלָם,
וְתִהְלֶה לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, שְׁאֲנוּ עוֹסְקִים בְּזֶה בְּמֶרֶץ וּבְהַתְמַדָּה רַבָּה מְזֶה
עֲשָׂרִים שָׁנִים, וְזָכִינוּ לְהַדְּפִיס כְּבָר אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל בְּכַמָּה
מִהַדּוֹרוֹת, וְהַעֲקָר שֶׁהַפְּצָנוּ וּמְפִיצִים אֶת זֶה בְּזוֹל גְּדוֹל, שְׁיֻכַּל כָּל
בֵּר יִשְׂרָאֵל לְקַנּוּתָם. וּפֹה, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כְּמַעַט אֵין בֵּית, שְׁלֹא יִהְיֶה
בוֹ כַּמָּה מִסְפְּרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, כִּידוּעַ לָךְ דְּרַבְּנוֹ.

וְעַכְשָׁו פָּנִינוּ נְשׂוֹאוֹת לְאַרְצָנוּ הַקְּדוּשָׁה, לְהַפִּיץ שֵׁם אֶת סִפְרֵי
רַבְּנוֹ ז"ל, עַד שְׁלֹא יִהְיֶה עִיר אוֹ כְּפָר אוֹ יְשׁוּב אוֹ קְרִיָּה, שְׁלֹא יִהְיֶה
שָׁם מְלֵאִים סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וּבְפִרְטוּיֹת הַסִּפְרִים הַחֲדָשִׁים.

וְתִהְלֶה לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יֵשׁ לָךְ חֵלֶק גְּדוֹל בְּזֶה, כִּי לוֹלֵא אַתָּה,
מִי יוֹדֵעַ אִם הֵיִינוּ יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת רְצוֹנֵנוּ וְכִסּוּפֵינוּ, שֶׁהֵם רְצוֹן

מוֹהַרְנֵי ת' ו"ל, שֶׁהָיָה חֶפֶץ מְאֹד מְאֹד, שָׂאוֹר וְדַעַת רַבָּנוּ ו"ל יִתְפַּשֵּׁט בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, עַד שֶׁאָמַר פְּעַם: אִם הָיוּ לִי מְעוֹת, הִיִּיתִי קוֹנֵה אֶת כָּל הַמְּפָרְסָמִים (וּוְאֵלֵט אֵיךְ אֶפְגָּעֵקוּיִפֵּט אֵלֶּע מְפָרְסָמִים) שִׁיחֲזִיקוּ מֵרַבָּנוּ ו"ל, וּתְהִלָּה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, כִּהְיוּם הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים מְאֹד מ"ה הַחֲדָשׁ, עוֹשִׂים נִפְלְאוֹת רַבּוֹת, וְאֲנִי מְקַבֵּל מִכְתָּבִים מְכֹל חֲלָקֵי הָעוֹלָם לְמֵאוֹת וְלְאֵלָפִים כְּלִי שׁוּם גְּזָמָא, וְהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזָרְנוּ לְעֵנֹת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ וְכָרְצוֹן רַבָּנוּ ו"ל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

פֹּה תִקְבַּל עוֹד חֲלָק "אֲשֶׁר בַּנְחַל", אֲקַנֶּה שְׁתַּחֲיָה אֶת עֲצָמָךְ בּוֹ, רְאֵה לְהִגִּיהוּ.

כ' תנו.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת בְּלָק, י"ג תַּמוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב לְהִיָּקָר וְהַנְּעִלָה, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ יָאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחַת גְּזָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי כְּכֹר כְּמָה פְּעָמִים, אֲבָל מֵרַב טְרוֹדוֹתֵי מַדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, לֹא הָיָה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ כְּרָצוֹנְךָ תַּכְף־וּמָיֵד.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְשַׁעַר בְּעֲצָמָךְ אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִמָּה וְהַחֲדוּהָ שְׁנִכְנָסוּ בִּי בְּשַׁעַר שְׁנַתְּבִשְׂרֹתֵי שְׂאֵתָה הַתַּחֲלֵת גַּם־כֵּן לְעֵסֶק בְּהַדְּפַסַּת סְפָרֵי רַבָּנוּ ו"ל וּבְהַפְּצָתָם, אֲשֶׁר זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי עָקַר הַתַּכְלִית שֶׁל הַהַדְּפָסָה הִיא הַפְּצָה, וְזֶה קְרוּב גְּאֵלְתָּנוּ, כִּי הַמְּשִׁיחַ בְּדַעַתוֹ שֶׁל רַבָּנוּ ו"ל יִכְבֹּשׁ אֶת הָעוֹלָם, וְאֵף שֶׁהַדְּבָר הַזֶּה עֲדִין לְלַעַג וּלְקֶלֶס בְּעֵינֵי בְנֵי אָדָם, אֵף הָאֲמַת עַד לְעֲצָמוֹ, כִּי עָקַר כְּלִי זֵינוּ שֶׁל מְשִׁיחַ הוּא הַתַּפְּלָה, וְכָל הַכְּבִישׁוֹת שִׁיכְבֹּשׁ יִהְיֶה הַכֹּל מְשֵׁם, כִּי בְּאֲמַת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ יִגְלֶה נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת בְּגִלּוּי אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד אֲשֶׁר כָּל אֶחָד יוֹכֵל לְרֵאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וּלְהִרְגִישׁוֹ, "כִּי עֵינִי בְּעֵינִי יִרְאוּ בְּשׁוֹב

הַיְיָ צִיּוֹן" (ישעיה נב, ח), שֶׁהוּא הַמְּלָכוֹת, שָׂאז תַּתְּגַלֶּה הַמְּלָכוֹת דְּקִרְשָׁה שְׂאִין בַּלְעֲדֵיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְאִז כָּל אֶחָד יִדְבֵר רַק עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי מֵה שְׂיִצְטַרְךָ, תִּהְיֶה עֵקֶר בְּקִשְׁתּוֹ אֱלֹיו יִתְבַּרְךָ לְבַד, אֲבָל עֲכָשׁוּ בְּשַׁעַת הַגְּלוּת, גִּאָמַר (איכה ג, מג): "סְפוֹתֶהּ בְּעֵנֶן לָךְ מֵעֵבֶר תִּפְלָה", כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵחֹו מְסַבֵּב עִם עֵנֶימִם שְׁחוּרִים דְּמַכְסִּים עַל עֵינָיו, הֵינּוּ הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת הַמְּבַלְבְּלוֹת אוֹתוֹ, וַיִּחַשֵׁב הַכֹּל רַק לֹא מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ.

וְכָל זֶה בָּא מִחֲמַת פְּגָמֵי הַבְּרִית וְכוּ', שָׂאז הַמַּח מְאֹד מְבַלְבֵּל, עַד שְׁחוּשָׁבִים כְּאֵלוֹ הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ פָּנָה עֲרָף אֱלֵינוּ וְכוּ' (עין לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב'), אֲבָל כְּשֵׁיבּוֹא וַיִּתְגַּלֶּה מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, הוּא יְגַלֶּה אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִיךָ שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבִתְקַף הַדְּחַקוֹת וְהַקְּטָנוֹת יְכוּלִים גַּם-כֵּן לְהִתְקַרֵּב אֱלֹיו יִתְבַּרְךָ, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת.

וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמִפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּבִפְרָטִיּוֹת הַסִּפְרִים הַחֲדָשִׁים, הַמְּגַלִּים גְּלוּיִים חֲדָשִׁים בְּתוֹרַת רַבְּנוּ ז"ל, וּמְקַרְבִּים אוֹתָם אֶל דַּעַת הַמּוֹן עִם, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִזְכֶּה לְהַדְּפִיסָם וְלְהַפִּיצָם בְּכָל שְׂכָבוֹת הָעָם.

חֲמַדַּת לְבָבִי! רֵאָה לְחִזְק עֲצָמָךְ מְאֹד מְאֹד, וְתִזְרַק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַחֲמָרוֹת יִתְרוֹת שְׁלָךְ, וְהַבְּלִבוֹלִים וְהַמַּחְשָׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת אוֹתְךָ, וְהַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּאֲמַת, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל פְּנִימִיּוֹת לְבָבְךָ, וְכָל מֵה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ בִּפְרָטִי פְּרָטִיּוֹת.

וְרֵאָה שְׂשִׁיחַתְךָ תִּהְיֶה עִם אֲמַת, כְּאֲשֶׁר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט'): וְדַע, שֶׁהַכֹּל לְפִי גִדְּל הָאֲמַת, כִּי עֵקֶר הָאוֹר הוּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא עֵצֶם הָאֲמַת, וְעֵקֶר הַשְּׂתוּקוֹת שְׁלוֹ כְּשֶׁהַדְּבוּרִים יוֹצְאִים מִפִּיךָ בְּאֲמַת, וְאִז יִשְׂתוּקֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלַמְעֵלָה לְשִׁכְּן אֶצְלְךָ, וּכְשִׁשְׁכַּן אֶצְלְךָ, הוּא יֵאִיר לָךְ, עֵינֶיךָ שָׂם.

אֲשֶׁר כ' תנז בַּנְחַל רג

וְהַעֲקֵר אֶל תְּפֵל בְּדַעְתְּךָ וּבְרוּחְךָ כָּלֵל, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, אִם תִּדְבֹּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וְלַהוֹדִיעַ אִם קִבַּלְתָּ מִכְתָּב זֶה.

כ' תנז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בָּלֵק, י"ג תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! יֵשׁ לָנוּ סִגְיָה עֲמָקָה, עֲמָק עֲמָק מִי יִמְצְאוּנוּ, וְזוֹ נִקְרָאת הַתּוֹרָה בְּלִקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב, שְׁפָרֵשׁ רַבְּנוּ ז"ל אֶת הַפְּסוּק: "אֲזַמְּרָה לְאֵלֶיךָ בְּעוֹדִי", אִיךָ זוֹכִין לְזַמֵּר לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא? עַל־יְדֵי ה'עוֹד מְעַט' טוֹב שְׁמוּצָא בְּעֲצָמוֹ. וּבִדְרָךְ כָּלֵל הָאָדָם נִמְשָׁךְ אַחַר הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֵינוֹ יָכוֹל לְזַמֵּר לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּיָאוֹשׁ גָּדוֹל, אֲבָל תִּכְף כִּשְׁהוּא מוּצָא בְּעֲצָמוֹ נִקְדָּה טוֹבָה, אֲזִי נִתְהַפֵּךְ לְגַמְרִי, וְזֶהוּ 'עוֹד מְעַט וְאִין רִשְׁע, וְהַתְּבוּנָת עַל מְקוֹמוֹ וְאִינְנוּ, הֵינּוּ עַל־יְדֵי שְׁמוּצָא בְּעֲצָמוֹ 'עוֹד מְעַט' טוֹב, עַל־יְדֵי־זֶה וְאִינְנוּ, הוּא כָּבֵר לֹא בְּמְקוֹמוֹ, וְהַתְּבוּנָת עַל מְקוֹמוֹ וְאִינְנוּ, הוּא כָּבֵר נִתְעַלָּה, וְכִמוֹ שְׁצָרִיכִים תְּמִיד לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ נִקְדָּה טוֹבָה, שְׂאֲנִי לֹא כָּל־כֶּף גְּרוּע, כְּמוֹ־כֵן צָרִיכִין לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אֲצֵל אַחַר נִקְדָּה טוֹבָה. וּבְאֵמַת אִם תִּתְבוּנָן תִּרְאֶה, שְׂאֲצֵל הָאָדָם מִשְׁתַּנָּה הַמְּצַב־רוּחַ כְּמָה פְּעָמִים בַּיּוֹם, הִנֵּה אָדָם מְחֻלֵּיט שֶׁהוּא הֵכִי גְרוּע, וְהוּא נִשְׁבֵּר וְנוֹפֵל

בְּיָאוֹשׁ עֶמֶק, עַד שְׁנַמְאָסוּ לוֹ הַחַיִּים לְגַמְרִי, וְנִדְמָה לוֹ שֶׁהוּא הִכִּי
 גְרוּעַ וְהִכִּי רָשָׁע בְּעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', וּפְתָאֵם מִתְחִיל לְהִתְנוּצֵץ לוֹ, שְׁנָה
 לֹא כָכָה וְכוּ', וּמִתְחִיל לְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ אֵיזוֹ נִקְדָּה טוֹבָה, וְרוֹאֶה אֲשֶׁר
 בְּנִקְדָּה הַזֹּאת הוּא יוֹתֵר טוֹב מֵאַחֲרִים, וּמִתְחִילָה לְהִתְרוֹמֵם רוּחוֹ, עַד
 שֶׁשׁוֹכַח לְגַמְרִי שֶׁמְקַדֵּם הָיָה בְּמַרְירוֹת עֲצוּמָה, עַד שֶׁהָיָה נִדְמָה לוֹ
 כְּאִלּוּ אָבֵד מְנוּס וְתִקְוָה מְמַנּוּ, וְכֹל-כֵּן נִשְׁפַּח מְמַנּוּ, עַד שֶׁאֶפְלוּ לֹא
 עָלָה עַל דַּעְתוֹ שֶׁהָיָה פֶּעַם בְּמַרְירוֹת, כֹּל-כֵּן גְּבָהָה רוּחוֹ, אֲבָל
 אַחֲרֵי-כֵן חוֹזֵר וְהוֹלֵךְ כְּגִלְגַּל הַמְּסֻתוֹבֵב, וְעוֹד פֶּעַם נוֹפֵל בְּמַרְירוֹת,
 עַד שֶׁשׁוֹכַח לְגַמְרִי שֶׁהָיָה לוֹ פֶּעַם טוֹב, וְעוֹד פֶּעַם מִתְיַאֵשׁ, וְכֵן סוֹבֵב
 חֲלִילָה פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר, וְאִם אָדָם הָיָה רוֹאֶה בְּעֵת עֲלִיָּה אֶת
 נִפְלִיתוֹ, אוֹ בְּעֵת נִפְלִיתוֹ אֶת עֲלִיתוֹ, הָיָה בְּאֵמֶת מִתְבַּיֵּשׁ — מָה
 אֲתִי? ! הִנֵּה אֲנִי מְסֻתָּפֵל עַל עֲצָמִי בְּעֵין טוֹבָה, וְהִנֵּה אֲנִי מְסֻתָּפֵל עַל
 עֲצָמִי בְּעֵין רָעָה... כְּמוֹ-כֵן וְיוֹתֵר מִכֵּן הוּא אֶצֶל זוֹלָתוֹ, אִם מְרַגֵּיל
 אֶת עֲצָמוֹ לְהִסְתַּפֵּל עַל פְּנִימִיּוֹת הַטוֹב שֶׁבְּכָר יִשְׂרָאֵל, אֲזִי יִרְאֶה אֶת
 הַיְפִי שְׁלוֹ, אֲבָל אִם, חֵס וְשְׁלוֹם, מְסֻתָּפֵל בְּעֵין רָעָה, אֲזִי יִרְאֶה אֶת
 הָרַע שְׁלוֹ, וּבְאֵמֶת כֵּן הוֹלֵךְ גַּם אֶצֶל אַחֲרִים, הִנֵּה מִתְלַהֲבִים
 מִמִּישֶׁהוּ, וְהִנֵּה מִתְקַרְרִים וּמִתְאֲכֹזְבִים מְמַנּוּ, וְאַחֲרֵי-כֵן עוֹד פֶּעַם
 מִתְעוֹרְרִים, וְאַחֲרֵי-כֵן עוֹד פֶּעַם נוֹפְלִים, וּבְאֵמֶת לֹא-כֵן לְמַד אוֹתֵנוּ
 רַבְּנוּ ז"ל, אֲלֵא צְרִיכִין תְּמִיד לְהִסְתַּפֵּל עַל הַטוֹב שֶׁבְּכָל אֶחָד וְאֶחָד.
 וְעַל-כֵּן בְּזֶה שְׁאֵתָה כּוֹתֵב לִי, שֶׁאֵתָה כֵּן מוֹצֵא אֶת הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת,
 אֵתָה מְחִיָּה אוֹתִי מִמֶּשׁ, כִּי זוֹהִי הַנִּקְדָּה הַפְּנִימִית שֶׁל הַלְמוּד שֶׁל
 רַבְּנוּ ז"ל, וְאִם גֵּלָךְ בְּדֶרֶךְ זֶה, יְכוּלִים לְקַרֵּב אֶת כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
 אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ; כִּי בְּאֵמֶת עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְרִירוֹת וְצָרוֹת
 וְיִסוּרִין, קִטְנוֹת וְחֲלִישוֹת הַדַּעַת וּמְכַאוּבִים, עַד שֶׁיְכוּל לְהִתְפּוֹצֵץ
 מִרַב יִסוּרִין שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו, וְעַל-כֵּן אִם הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ זֶה לְמַצֵּא רַק
 הַטוֹב אֶצְלוֹ, אֲזִי יְכוּלִים לְהַחְזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בַתְּשׁוּבָה, מִלְּבַד
 אֵלּוֹ הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים שֶׁהֵם מְסֻטָּרָא דְעַרְבֵי-רַב, שֶׁשָּׂרְשָׁם אֵינּוּ
 מִנִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כְּלָל, וְאֶצְלָם לֹא שִׁיף לְהַחְזִיר בַתְּשׁוּבָה, כִּי הֵם רַע
 גְּמוּר, וְעַל זֶה צְרִיכִין לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מְמַנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, לְדַעַת מִי הוּא כֵּן
 מִנִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּמִי הוּא מְהַעְרַב־רַב וְכוּ' וְכוּ' הַמְּכַשִּׁילִים אֶת עַם
 יִשְׂרָאֵל בְּכַפִּירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת וּבְנֵאוּף, וְלַעֲבֹר עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה,

אָשֶׁר זֶה מֵה שְׁפָתוֹב בְּזֹהַר הַקְּדוּשׁ, שְׁבִסוּף הַיָּמִים יִתְגַּבְּרוּ וַיִּתְפַּשְׁטוּ הָעֶרְב־רַב מְאֹד עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל-כָּל-פָּנִים עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל צָרִיכִין לְהִסְתַּפֵּל בְּעֵינ טוֹבָה מְאֹד.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! יֵשׁ לָךְ כְּשֶׁרוֹן מְאֹד מְאֹד נִפְלָא הֵן בְּכַתִּיבָה וְהֵן בְּדַבּוּר, וְאַתָּה צָרִיף לְהוֹצִיא אֶת זֶה מִן הַכַּח אֶל הַפַּעַל, וְזֶה סוּד הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל — לְהִקָּים וּלְשַׁקֵּם אֶת כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לְהוֹרוֹת לָהֶם אֶת הַדְרָף שֶׁגַּם הֵם יִזְכּוּ לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעַל-כֵּן רָאָה לְנַצֵּל אֶת כַּחֲךָ, וּבְיָדָאֵי יֵשׁ בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ אַבְרָכִים יָקָרִים מְאֹד מְאֹד, וַיְמָה שְׁאַתָּה כּוֹתֵב שְׁזֶה רַק מִסְתַּפֵּל בְּסִפֵּר וְלֹא בְּלָבוּשׁ, וְזֶה מִסְתַּפֵּל בְּלָבוּשׁ וְלֹא בְּסִפֵּר וְכוּ' וְכוּ', תִּתְאַמֵּן לִי, כִּי אִם הָיוּ רוֹאִים אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּגוֹפּוֹ הַגְּשָׁמִי, הָיוּ רַב אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בּוֹרְחִים מִמֶּנּוּ, וְזֶה בְּרוּר, וְכֵן הוּא אֵצֶל שְׁאָר הַצַּדִּיקִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי עַקֵּר הַלְמוּד שֶׁל הַצַּדִּיק הוּא רַק הַרוּחָנִיּוֹת שָׁבוּ, וְעַל-כֵּן אֵין לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם אָדָם, אֶלָּא מִהַפְּנִימִיּוֹת שָׁלוֹ, אִם יֵשׁ לוֹ פְּנִימִיּוֹת טוֹבָה, שְׁיִכּוֹל לְקַרֵּב אוֹתִי לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, אָנִי צָרִיף לְהַחֲזִיק בּוֹ מְאֹד מְאֹד, אֲבָל לֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל הַגְּשָׁמִיּוֹת, שְׁזֶה סִתָּם עוֹקֵר אוֹתִי מִשְׂרָשִׁי.

רָאָה לְקַבֵּעַ שַׁעוֹר עִם ר' ... שֶׁהוּא אַבְרָהָם מִשְׁהוּ מְיַחַד, וְגַם-כֵּן יֵשׁ בּוֹ פְּנִימִיּוֹת הַרְבֵּה, וְצָרִיכִין לְהִתְחַזֵּק אִתּוֹ יַחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא יַעֲזוֹר לָךְ, שְׁתַּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ.

נָא וְנָא רָאָה לְהִתְמַיֵּד בְּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, אָשֶׁר הָאֲרַבְעָה לְמוּדִים אֵלוֹ הֵם כְּנִגְדַּ אַרְבָּעָה עוֹלָמוֹת; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַתְמִיד בָּהֶם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, כִּי לֹא יִשְׁאָר לָנוּ רַק אֶת מֵה שְׁאַנְחָנוּ זוֹכִים לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם.

בְּעֵינֵן סִפֵּר תּוֹרָה שְׁאַתָּה כּוֹתֵב, יֵשׁ לִי עֲכָשׁוּ קוֹנָה, וְרָצִיתִי מְאֹד שְׁתִּהְיֶה עִמִּי בְּקִשׁוֹר אֹדוֹת זֶה, אִם כָּבֵר הַתְּחִיבָתָ לְמִישְׁהוּ, אוֹ כְּתַבְתָּ סִתָּם וְאַתָּה מַחְכָּה לְקוֹנָה, כִּי יֵשׁ לִי עֲכָשׁוּ קוֹנָה בְּעַבּוּר הַסִּפֵּר תּוֹרָה.

אני מקווה שתבין רמזים בשבילך ממכתבי זה, כי לא הכל יכולים לכתב על פני הכתב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תנח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אף שפתיי כבר גם לבעלך, וזה שיף גם לך, עם כל זאת אוסיף במכתבך עוד כמה נקודות, וכדאי לך שתעיני גם במכתב בעלך.

עליך לדעת, כי בר ישראל צריך להיות דבוק רק בו יתברך, וזו צריכה להיות כל מגמתו — להדביק את עצמו בו יתברך, ולא ירצה שום רצון אחר מבלעדי רצונו יתברך, ותמיד ימשך רק אליו יתברך, ויוריד את השכינה למטה, כי נתאנה הקדוש-ברוך-הוא שיהיה לו דירה בתחתונים, ויגור בין הבריות, וזה צריך להיות כל עסקנו, ועל-כן לא אכפת היכן גרים, יכול להיות כשגרים בין חרדים, תהיה לו יותר חלישות הדעת משגור בין חלונים, כי באמת כלם נשמות ישראל, וצריכין לקרב כל נשמות ישראל אליו יתברך, ואלו שעדיין רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא הנקראים חלונים, הם ממש בבחינת תינוקות שנשבו בידי הערב-רב, שעשה להם שטיפת מח, ועלינו להחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ולהפוך — אלו החרדים לדבר ה', כשהם נופלים מהאמונה, מזה יכולים להחלש לגמרי, ועל-כן לא כדאי אפלו לחשב מזה. לדעתי, פאן ביבנאל שהן השדות של טבריה כמבאר בירושלמי מגלה, יהיו נעשים דברים גדולים מאד מאד, כי התחנה האחרונה של השכינה היתה בטבריה, וכפי כל הרמזים זה בשדות טבריה, שהיא יבנאל,

שְׁהִיא מְשֻׁדָּוֹת טְבָרְיָה, וְעַל-כֵּן דִּיקָא פּוּה נִזְכָּה לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנֵי ו"ל, עִיר שְׁתַּגְּלָה אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתַבְרֵךְ, עִיר שְׁתַּקְבֵּץ גְּדָחִים, וְסוּף כָּל סוּף גִּרְאָה פּוּה דְבָרִים יָפִים מְאֹד, כִּי זֹו תְהִיָּה יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל הַגָּלִיל. וְעַל-כֵּן רְאִי לְעֹזֵר לִי, וְאַתָּה תִקְבְּעִי לְעֶצְמְךָ שְׁעוּרִים בְּלִמּוּד הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה עִם הַנָּשִׁים, וְאַפְלוּ שְׁקָדָם תְּבֹאֲנָה רַק שְׁתִּים אוֹ שְׁלֹשׁ נָשִׁים, מַה בְּכַךְ? אִם תְּדַבְּרֵנָה רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, תִּצְטָרְפְּנָה אֲלֵיכֶן עוֹד שְׁתֵּי נָשִׁים, וְיִהְיֶה לְכֵן כְּבָר חֲמֵשׁ, וּמְחֻמָּשׁ יִהְיֶה עֶשֶׂר, הַעֲקָר שֶׁהַלְמוּד צָרִיךְ לְהִיּוֹת רַק לְמוּד שֶׁל אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאִז תִּרְאִי אֶת גְּדֹל הַהֲצָלָחָה שֶׁיֵּשׁ לְמִי שְׁמִדְבָר רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה, וְהוּא נִמְשָׁךְ בְּאֱמוּנָה. כִּי בְּאֲמַת עֲקָר הַחַיִּים הוּא הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְדוּרוֹתֵינוּ אֵלֶּה צָרִיכִין לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ עַל נִקְדַּת הָאֱמוּנָה. וְרַבְּנֵי ו"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ל"ג), שְׂאֲצֵל הָעוֹלָם אֱמוּנָה הוּא דְבָר קָטָן, וְאַצְלֵי אֱמוּנָה הוּא דְבָר גְּדוֹל, וְעַל-כֵּן רְאִי לְדַבֵּר עִם נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַתְחַזְּקוֹת, וּכְדַאי לָךְ לְקַבֵּעַ שְׁעוֹר עִם הַנָּשִׁים, וְעַל-יְדֵי יְתַרְבֶּה הַקְּבוּץ שְׁלָנוּ, וְיִתְחַמְּמוּ עִם אוֹרוֹ יְתַבְרֵךְ.

רְאִי לְכַתֵּב לִי עוֹד, וְאִז אֶכְתֵּב לָךְ יוֹתֵר בְּאַרְיִכוֹת, כִּי עֲכָשׁוּ קָדָם הַשְּׁבֵת טְרוּדוֹתֵי רַבּוֹ, וְעַל-כֵּן אֶקְצֹר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תנט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאִי לְהַנִּיחַ אֶת בְּעֵלְךָ כְּמוֹ שֶׁהוּא, וְיִלְמַד תּוֹרָה אֲשֶׁר אֵין עוֹד

טוב מְזֵה, ובפֶּרֶט הוא, שְׁלֵא לְמַד תּוֹרָה, טוב מְאֹד שְׁיִלְמַד בְּזִמְנָה שְׁלוֹ תּוֹרָה מְשִׁיתֶבֶטֶל.

אודות מַעֲשֵׂר כְּסָפִים וצְדָקָה, מי שְׁחָיֵב חוֹבוֹת, עָלָיו לְשַׁלֵּם קֹדֶם אֵת כָּל הַחוֹבוֹת לְפָנָי שְׁנוֹתֵן מַעֲשֵׂר, וצְרִיכִין לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד מִחוֹבוֹת, כִּי הַחוֹבוֹת הוֹרְסִים אֵת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וְעַל-כֵּן מִי שְׁחָיֵב חוֹבוֹת, צְרִיף לְשַׁלֵּם קֹדֶם אֵת כָּל הַחוֹבוֹת לְפָנָי שְׁנוֹתֵן צְדָקָה וּמַעֲשֵׂר, כִּי אֵין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲפֵץ בְּמַעֲשֵׂר וּצְדָקוֹת כְּאֵלוֹ לְפָנָי שְׁמִשְׁלָמִים לְזוּלָתוֹ.

בְּעֵינַי פָּאָה נְכָרִית וְכוּ', הִנֵּה אֶצֶל הַסְּפָרְדִים לֹא נוֹהֲגִים, וְאֶצֶל הָאֲשֻׁכְנָזִים כֵּן נוֹהֲגִים, וְלָמָּה? כִּי כְּתוּב בְּזֵהר הַקְדוּשׁ (ח"ג קכ"ה:), שְׁקַלְלָה תְּבוֹא עַל אִשָּׁה שְׁמַתְגְּלָה שְׁעָרָה בַּחוּץ, וּמָה גַם שְׁשַׁעְרָה עָרוּהָ, וְלִבְעַל אָסוּר לֹאמַר דְּבָרִים קְדוּשִׁים אוֹ לְהַתְּפַלֵּל בְּפָנָי שְׁעָרוֹת אִשְׁתּוֹ, וְעַל-כֵּן אֲשַׁכְנְזִיּוֹת מְגַלְחוֹת לְגַמְרֵי אֵת שְׁעָרוֹת רֹאשׁוֹ, וּכְדִי שְׁלֵא תִתְגַּנְיֶנָה, הוֹלְכוֹת עִם פָּאָה, שְׁבֹאֲמַת זֶהוּ כְּמוֹ כּוֹבֵעַ שֶׁל שְׁעַר, וְזֶה שׁוֹם דְּבָר, וְגַם הַשְׁעָרוֹת אֵינָן אֲמַתִּיּוֹת אֲלֵא נַעֲשֶׂה מִחֲמַר כְּזֶה וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה כְּעֵין כּוֹבֵעַ, וְהִנֵּה אִשָּׁה שְׁיִשׁ לָהּ הַשְׁעָרוֹת וְאֵינָה מְסַתְּפָרַת, וְהוֹלְכַת עִם מְטַפַּחַת וּבִפְרֶט מְטַפַּחַת מְשִׁי, לֹא יִמְלֹט שְׁהַמְטַפַּחַת לֹא תַחְלִיק מִהֲרֹאשׁ, וְאִזּוֹ רוֹאִים אֵת הַשְׁעָרוֹת, וְאִזּוֹ שְׁיִכַת הַקְּלָלָה מִהַזֵּהר הַקְדוּשׁ, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁהוֹלְכוֹת עִם פָּאָה, אִזּוֹ הַפָּאָה הִיא בְּעֶצְמָהּ כּוֹבֵעַ שְׁמַכְסָּה אֵת הַשְׁעָרוֹת, שְׁאֵף פַּעַם לֹא רוֹאִים אֵת הַשְׁעָרוֹת בַּחוּץ, וְעַל-כֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם הוֹלְכִין עִם פָּאָה, כִּי אִזּוֹ כָּל הַשְׁעָרוֹת מְכֻסּוֹת, וְלֹא שִׁיף שׁוֹם עָרוּהָ.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֵת עֶצְמָהּ בְּיֹתֵר בְּתַפְלָה, וְתַמִּיד תְּדַבְּרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתַשִּׁיחֵי וְתַפְרְשֵׁי אֵת כָּל שִׁיחַתּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכָל מָה שְׁאֵת צְרִיכָה תְּבַקְשֵׁי רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוֹ תִרְאֵי נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מָה שְׁתַּפְּלָה פּוֹעֵלָת, שׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם אֵינּוּ פּוֹעֵל.

רְאֵי לְהַתְּמִיד בְּיֹתֵר בְּקוּנְטְרָסִים, וְשֵׁם תְּמַצְאֵי מְרַגוּעַ לְנַפְשְׁךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי
שְׂאֵנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּחַיֶּיךָ, וּתְבַשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַתְּמוּנוֹת, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל
זֶה.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְצָרִיכִין
לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשִּׁמְחָה, לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת תָּמִיד
בְּשִׁמְחָה, וּמִי שֶׁהוּא שִׁמַּח תָּמִיד — הוּא מְצַלִּיחַ. וְעַקֵּר הַשִּׁמְחָה
הוּא עַל-יְדֵי הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי צָרִיכִין לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד
בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הֵינּוּ תָּמִיד לִילְךָ בְּמַחְשָׁבָה כְּזוֹ, שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ
כָּלֵל, וְלַחֲשֹׁב אִיךָ שֶׁהַכֹּל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר
וְהָאוֹר מְסַבֵּב אוֹתוֹ, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה זֹכָה לְהִגִּיעַ אֶל זְכוּת נִפְלְאָה,
עַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהִכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ
כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָה אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַהֲיֶה מְאָרִיךְ אַף עַל
כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַע עוֹלָם,
הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ אֶפְלוּ כַּמָּה דְּבֻרִים,
כְּשֶׁאֲתָה הוֹלֵךְ מִבֵּיתְךָ לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ וּמִבֵּית-הַמִּדְרָשׁ לְבֵיתְךָ, וְכֵן
'תִּגְנֹב' עִתִּים לְתַפְּלָה וְהַתְּבוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינָךְ לְבֵין קוֹנֵךְ, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעֲלָה מְזֶה.

רְאֵה לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, וְאִזּוּ טוֹב לְךָ
כָּל הַיָּמִים, כִּי הָאֲרַבְעָה לַמּוֹדִים הָאֵלּוּ הֵם כְּנִגְדֵי הָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אִיזוֹ שְׁעָה עִם אֵיזָה
חֵבֵר טוֹב, וְאִם תּוּכַל לְאַמֵּץ אֵיזָה בְּחוֹר מִהִישִׁיבָה לְלַמַּד עִמּוֹ שְׁעָה
אַחַת, מְאֹד מְאֹד אֲשַׁמַּח, כִּי יֵשׁ לְךָ, תְּהִלָּה לְאֵל, כַּחוֹת גְּדוֹלִים, וְכֵן
תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְחִדּוֹשׁ חִדּוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים, וְאִזּוּ טוֹב לְךָ כָּל
הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תסא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי בְּלֵק, י"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תִּשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין
— זוֹכֵה לְחַיִּים (מְנַחוֹת מ.ד.).

וְכֵן תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְחַלֵּל שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, כִּי הַשַּׁבָּת הִיא
חַיּוּתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּמִי שֶׁזוֹכֵה לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
מוּחַל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו. וְעַל־כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר
שַׁבַּת־קֹדֶשׁ וְלֹא לְחַלְּלָהּ, חֶסֶם וְשְׁלוֹם, וְתִהְיֶה כָּל הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה,
וְתִשְׁמֹר מְאֹד אֶת דְּבוּרֵי פִיךָ, שֶׁלֹּא תִדְבֹר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחְךָ, וְאִזּוּ
טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

תִּשְׁתַּדֵּל לְהִתְפַּלֵּל עָרֵב וּבֹקֵר וְצֹהֲרַיִם בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ דִּיקָא, וְאִזּוּ
טוֹב לְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרָט שְׂאֵתָה רוֹצָה לְהִיּוֹת עוֹזֵר
לְהִילָדִים, כִּי גַם הַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע קֹדֶם שְׁנַתְּגַלֶּה, הִיָּה
עוֹזֵר לִילָדִים, וְהִיָּה אוֹמֵר עִמָּהֶם אֶת הַבְּרָכוֹת, וְשֵׁר עִמָּהֶם שִׁירִים,
וּמְסַפֵּר לָהֶם סְפּוּרִים, וְעַל־כֵּן רָאָה בְּיוֹתֵר לְהוֹרִיד אֶת עֲצֻמָּךְ אֶל
הִילָדִים, שֶׁהֵם תְּמִימִים, וְהֵם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, שֶׁהֵבֵל פִּיהֶם
הוּא בְּלֹא חֲטָא, וְעַל־כֵּן אִם תִּתְחַבֵּר עִמָּהֶם, וְתִחְדָּר בָּהֶם אֲמוּנָה
פְּשוּטָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה. וְהַעֲקֹר רָאָה לְגִיס אֶת הִילָדִים
שֶׁיַּעֲזְרוּ לָךְ בְּנִקְיוֹן, כִּי יִלְדִים הֵם מְאֹד מְאֹד תְּמִימִים, וְצָרִיכִים לְדַבֵּר
עִמָּהֶם בְּיוֹתֵר מִמַּעַלֵּת הַנְּקִיּוֹת בְּבֵית־הַמְּדָרֶשׁ וּבְבֵית־הַכְּנֶסֶת וּבִחְדָּר
שְׁלוֹמְדִים שֶׁם תּוֹרָה, וְעַל־יְדֵי שְׂאֵתָה תִּחְדָּר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה
וְכֵן סְפּוּרִים יָפִים תְּסַפֵּר לָהֶם, עַל־יְדֵי־זֶה הֵם יַעֲזְרוּ לָךְ לְהוֹצִיא מִן
הַכַּח אֶל הַפְּעַל, שְׁיִהְיֶה כָּל בֵּית־הַכְּנֶסֶת וּבֵית־הַמְּדָרֶשׁ וְהַכּוֹלָל
לְמַעַלָּה וְהַכַּתּוּב מְבַרְיָקִים, וְצָרִיכִין לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם
לְהַחְדִּיר בִּילָדִים אֶת מִדַּת הַנְּקִיּוֹת, כִּי מִי שֶׁהוּא נָקִי בְּגִשְׁמִי, זֶהוּ
סִימָן שֶׁהוּא נָקִי גַם בְּרוּחָנִי, וְלְהַפּוֹךְ, חֵס וְשְׁלוֹם, הַהַפּוֹךְ חֵס וְשְׁלוֹם,
עַל־כֵּן צָרִיכִין לְהַחְדִּיר בִּילָדִים אֶת מִדַּת הַנְּקִיּוֹת, שְׁיִהְיֶה לָהֶם בְּגִדִים
נְקִיִּים, וּמִכָּל שָׂכָן וְכֹל שָׂכָן שֶׁהַמְּקוֹם הַקְּדוֹשׁ הֵיכָן שְׂמַתְּפִלְלִים אֵלָיו
יְתְּבָרֵךְ, וְהֵיכָן שְׁלוֹמְדִים תּוֹרְתוֹ יְתְּבָרֵךְ, שְׁיִהְיֶה הַמְּקוֹם נָקִי, וְכֹךְ
תְּשַׁתֵּף עִמָּם פְּעֻלָּה.

הַדְּבֵק אֶת עֲצֻמָּךְ בּוֹ יְתְּבָרֵךְ, וְתִמִּיד תִּמְשִׁיף אֵלָיו יְתְּבָרֵךְ, וְאִז
תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְכֹל הַרְצוֹן וְהַכְּסוּפִין שֶׁלָּנוּ צָרִיכִים לְהִיּוֹת רַק

אחר הקדוש-ברוך-הוא, ותמיד לדבר, לשיח ולספר את כל אשר עם לבנו אליו יתברך, כי באמת אין לנו בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא, על-כן אשרי ואשרי מי שמדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, ואינו רוצה שום דבר רק את הקדוש-ברוך-הוא, ומדבר רק ממנו יתברך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תסג

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, ואיך יעלה על דעתך מחשבה כזו, שיהיו לי תרעומות עליך, אדרבה, שאלת אותי שאלה שמעיקה לך, ועניתי לך, אבל, חס ושלום, לא פגעתי בי, אדרבה, אתה עשית דבר טוב ששאלת, כי רואים בני-אדם שמתחילים לחלק, רק מפני שלא הבינו משהו וכו' וכו', ונכנסו בהם קשיות וספקות ודמיונות וכו' וכו', ואחר-כך יצאו בחוץ, והפכו את הקערה על פיה, והכל על לא דבר; כי באמת חכמינו הקדושים אמרו: 'בור ששתית ממנו מים, אל תזרק בו אבן'; ועל-כן אני מאד מאד שמח, שאתה שואל מה שמעיק לך.

אל תבלבל עצמך כלל, כי באמת הענין שאמר רבנו ז"ל להביא את הילדים אל ציונו הקדוש קדם גיל שבע, ועל-ידי-זה יהיו נקיים מפגם-הברית, זה לאו דוקא אם אומרים 'תקון הפללי', אלא אפלו

שְׁמִבִּיאִים אוֹתָם אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, זֶה כָּבֵר מִסְפִּיק, וְעַל-כֵּן אֵל תְּבַלְּבֵל אֶת עֲצֻמָּךְ כָּלֵל מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם.

הַעֲקֹר רָאָה לַחֲזֹק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאֶמוּנָה פְּשׁוּטָה, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים הָעֶרְב־רַב מִתְּפַשֵּׁט עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וּמִדְּבָרִים נִגְדוּ יִתְבָּרַךְ בְּרִישׁ גְּלִי, דְּבַר שְׁאֶפְלוּ גוֹיִם וְאִמּוֹת הָעוֹלָם מִתְּבִיָּשִׁים, וּבִפְרָט הַפְּרִיצוֹת וְהַתּוֹעֲבוֹת רְעוֹת שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה — זֶה אֵלִים וְנוֹרָא, שְׁמִכְשִׁילִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בַּעֲרִיּוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמוֹרִידִים מֵהֶם אֶת כָּל צֵל הַבוּשָׁה, וְכֵן מִמְּלֵאִים אֶת כָּל הָאָרֶץ עִם כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְעַל-כֵּן עֲלִינוּ רַק לְגַלוֹת אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְהֶאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, לְדַבֵּר הַרְבֵּה מֵהֶאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר קִדְּם שְׁיָבוֹא מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, יִפְתָּחוּ אַרְבוֹת הַשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְיִהְיוּ נִסְיוֹנוֹת גְּדוֹלִים בַּעֲנֵן אֶמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְכֵן הָעִידוּ כָּל הַצְּדִיקִים תְּלַמִּדֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר קִדְּם הִגְאָלָה יִהְיֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהַחֲזִיק בְּאֶמוּנָה, כִּי בְּאֲמֵת הַמְּאֲמִין הֶאֱמַתִּי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֶצְלוֹ מִתְּבַטְּלִים כָּל מִינֵי קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת, וְחֵי חַיִּים טוֹבִים עֲרַבִים וּמְתוּקִים, וְעַל-כֵּן אֵל תְּבַלְּבֵל אֶת עֲצֻמָּךְ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, רַק תַּחֲזֹק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיֹתֵר, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּי אֲמֵת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי הַמְּחִיָּה וּמְשַׁמַּח אוֹתָנוּ כָּל כָּף, וּמָה הִיָּינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל.

הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים לְהַקִּים דוֹר כְּזֶה, שְׂיִתְחַתְּנוּ בְּגִיל צָעִיר, כְּמוֹ שְׁהִיָּה לְפָנַי מֵאֲתִים שָׁנָה, כְּדִי שְׁבַנֵּי הַנְּעוּרִים לֹא יָבוֹאוּ לְיַדֵּי חֲטָאִים, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, כָּל הַרְחֻבוֹת מְלֵאִים שְׁקוּץ, תַּעֲוֹב, זֶהוּם וְנֵאוּף, וְאִיךְ וּמָה יַעֲשׂוּ הַיְלָדִים שֶׁלֹּא יִחְטְאוּ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְעַל-כֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה לְהַקִּים לָהֶם סִפְרִיָּה עִם סִפְרֵי קִדְּשׁ בְּרוּחַ יִשְׂרָאֵל סְבָא, וְלִכֵּן אִם אַתָּה יָכוֹל לְהִזְמִין עוֹד, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-

הוא לבוא בשבת נחמו לארצנו הקדושה, ואז אשלים לך מה שלקחתי ממך.

ראה לשמר את עצמך מאד מאד מאינשי דלא מעלי, ואל תפל בחובות, חס ושלום.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך, שפכר תצא מצרותיך, וירחיב לך תמיד.

נא ונא הרגל את עצמך באמירת משניות, אשר כל פרק ופרק שזוכים לחטף בזה העולם — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תסד.

בעזרת השם והברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לקראת התמונות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שבאמת תשמח את נפשי תמיד.

נא ונא אל תבלבל את עצמך משום בריה שבעולם, רק תמשיך ללמד עם ידידנו היקר ר' ... גרו יאיר, כי הוא מסכן, ואף פעם לא יצא לו ללמד, ועל-כן ראה ללמד עמו בכל יום ההלכות מ'בן איש חי' באופן שבכל שבוע תגמרו ותסימו את ההלכות מפרשת השבוע, וכן תלמדו אגדה, עין יעקב, וכן ספרי רבנו ז"ל, וכיחד תתחזקו, ואין לתאר ואין לשער את גדל הזכות הזו.

ראה להדביק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד תמשיך

את עצמך רק אליו יתברך, ואז שום דבר שבעולם לא יוכל לשבור אותך.

אנשי שלומנו מספרים מהצדיק הקדוש רבי משה ליב מסאסוב זי"ע, שהיה כל היום ברקודים, ושאל אותו פעם איזה צדיק: מה ענין השמחה שלכם? ענה ואמר: תכף-ומיד בבקר בשעה שאני אומר ברכת "שלא עשני גוי", אני כבר שמח בזה כל היום כלו, רואים מזה איך שהצדיקים הקדושים החיו את עצמם עם "שלא עשני גוי", וכבר אמרתי פעם פרוש: למה לא מברכים שעשני יהודי? אלא אם היו אומרים מצד החיובי, אז היה בא הסמ"ך-מ"ם ושובר את האדם: אה, זה נקרא יהודי... הלא עברת בתיך כל מיני עברות שבעולם וכו' וכו', והיה שוברו לגמרי, ומה שרק היה רוצה להתחזק, היה אומר לו הסמ"ך-מ"ם: אה, זה נקרא יהודי?! ... אבל תכף-ומיד כשמברכים את הברכה "שלא עשני גוי", איך שרק לא יהיה, ברוך השם, אני לא גוי, ברוך השם, אני שומר שבת, ברוך השם, אני מניח תפלין בכל יום, ברוך השם, אני לובש ציצית, ברוך השם, יש לי זקן ופאות, וכו' יכולים להחיות עצמו בכל יום, ועל-כן ראה, ידידי הנקר! לחזק את עצמך עם כל נקדה ונקדה שיש בך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד, ותבשר לי בשורות משמחות, ותהיה אתי בקשר בעולם הזה ובעולם הבא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תסה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא מרירות.

ראי להמשיך בדרך התשובה, ולחנך את הילדים בחנוך חרדי, והקדוש-ברוך-הוא יקבל את התשובה שלך, ולמען טובתך הנצחית, אל תתפתי אל היצר שמסית אותך לחזר אחרונית, חס ושלום.

בענין בעלך, את ראי רק לקרב אותו, ולדבר אתו מלים טובות, ועל-די-זה הוא יחזר סוף כל סוף בתשובה.

אסור להשבר משום דבר, ואף שאני יודע שמאד מאד כואב לך, ואת מתפוצצת מרב צער ויסורין, עם כל זאת צריכין להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם ולא להשבר, ואז תראי סוף כל סוף איך שהכל ישתנה לטובה, את רק תראי לדבר דבורים יפים לבעלך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתוכלי להתגבר על כל המרירות והצרות והיסורין שעוברין עליך.

ראי להתחזק ולחזק את הילדים, ואז תראי נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

תפסיקי עם התענייות ותפסיקי עם הכל, אלא תדליקי בכל יום גר נשמה לכבוד התנא רבי מאיר בעל הגס, ובצעת הדלקת הגר תמיד תבקשי ממנו יתברך, שיחוס וירחם עליך, ויעשה גס שהכל יתהפך לטובה. ובזכות התפלה תראי איך שהכל יתהפך לטובה.

העקר ראי להחזיק מעמד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בחינה, ותבשרי לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם ל... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶקְנֶה שֶׁהַכֵּל מְסֻדָּר, וְאֵין לָךְ בְּעִיּוֹת כָּלֵל בְּעֵנֶיךָ הַפְּנִיָּסָה לַמְּקָנָה,
נָא לְהוֹדִיעֵנִי מַה עִם ... הָאֵם יִרְצֶה לְגַמֵּר לְמַעַלְהָ אֶת הַשִּׁישׁ וְהַפִּיּוֹר,
וְכֵן הָאֵם ... הַסְתַּדֵּר!?

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְבָשֶׁר תָּמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת,
הַעֲקָר רַק לְהַסְתַּכֵּל בְּעֵינַי טוֹבָה וְיִפָּה עַל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִזּוּ נִצְלִיחַ
תָּמִיד.

הָאֵם ... הִיָּה בְּקֶשֶׁר עִם הַמְּהַנְדֵּס!?

הַמְּחַכָּה לְחִשׁוּבָה וְשַׁבַּת שְׁלוֹם...

כ' תסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶתְמוּל הִתְקַשְׁרְתִּי לְבַעֲלָךְ, וְאָמַר לִי שֶׁתַּכְּף־וּמְדִי כְּשִׁיגִיעַ אֶל
צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, יִהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִמָּךְ, וְאֶת תְּשֻׁלְחֵי אֵלֵי פָקֵס,
וְאֶקְנֶה שָׁכֵן יִהְיֶה, שֶׁתוֹדִיעֵי לִי.

הַעֲקָר רְאִי לְהִתְחַזֵּק וְלִנּוּחַ הַרְבֵּה, וְלֹא צְרִיכִים לְאֲמֹץ כָּל־כָּף
אֶת הַכַּחוֹת, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתַּבְּרִיאִי וְתַבּוֹאִי אֶל
הַכַּחוֹת, וְאִזּוּ תִמְשִׁיכִי בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים
הַקְּדוּשִׁים סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עֲרוֹךְ אֲלֵיהֶם, וְהִיא סִגְלָה גְדוּלָּה
לְכָל הָעֹנֵינִים, כִּי מַעֲלַת הַמְּזֻכָּה אֶת הַרְבִּים — אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר

כָּלֵל, וּבִפְרָט לְהַחֲדִיר אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל — זֶה עוֹלָה
עַל הַכֵּל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בַחַיִּיכֶם, וְתָרוּ רֹב גַּחַת
מִיִּלְדֵיכֶם, וְתִהְיֶה הַבְּרָכָה וְהַשְׂמִיחָה תָּמִיד מְצוּיִים בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

רְצוּי שֶׁתַּעֲשִׂי בְּכֵל יוֹם בְּמַחֲשֵׁב עַל-כָּל-פְּנִיִם שְׁנֵי מַכְתָּבִים.

כ' תסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחַס, ט"ו תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבַּחּוּר הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל מַכְתָּבֶיךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אַתָּה צָרִיךְ לְקַדֵּשׁ אֶת שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל,
וְלֹא לְחַלְלוֹ, חַס וְשְׁלוֹם, כִּי הַבַּחּוּרִים מְסַתְּפִלִים עֲלֶיךָ אִיךָ אַתָּה
מִתְנַהֵג, וְאַחֲר־כֵּךְ יַחֲשִׁבוּ שְׂאֵנֵשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ כֵּךְ מִתְנַהֵגִים וְכוּ' וְכוּ'.
יֹתֵר טוֹב לָךְ לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, וְכֵן לְהַתְנַהֵג בְּמִדּוֹת
טוֹבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תְּקַדֵּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם וְשֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא בְּשַׁעַה שֶׁאַתָּה רוֹאֶה שְׁמֵר לָךְ, בְּרַח לָךְ בְּמָקוֹם מִיָּחָד,
שְׂאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וְשֵׁם תְּצַעַק אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת,
רַק שִׁיחָה בְּמָקוֹם חוּץ לִישׁוּב אוֹ בְּמָקוֹם שֶׁלֹּא שׁוֹמְעִים וְכוּ' וְכוּ',
וּכְשֶׁתַּחֲזוֹר לִישִׁיבָה תִּתְנַהֵג כְּאַחַד הַבַּחּוּרִים וּבְדֶרֶךְ אַרְץ גְּדוּל. וְכֵן
כְּשֶׁאַתָּה מְרַגֵּשׁ אֶת עֲצָמְךָ עֵינֶךָ — לָךְ לִישׁוֹן, כִּי אֵין זוֹ מִצְוָה כָּלֵל
לְסַגֵּף עֲצָמוֹ בְּשִׁנָּה, אַדְרַבָּה, צָרִיכִין לְרְאוֹת לִישׁוֹן כָּלֵל הַצְּרָף, וְלִתֵּן
גִּיחָא לְמַחֲזִין.

אָשֶׁר כ' תסט בְּנַחֵל רִיט

הַתְּמִד מְאֹד בְּלִמּוּד "לְקוּי־הֶלְכוֹת", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגְעֵ
לְנַפְשְׁךָ, כִּי כָּל אֵלֶּה שֶׁהִתְמִידוֹ בְּלִמּוּד "לְקוּי־הֶלְכוֹת", הַחֲזִיקוּ יוֹתֵר
מֵעַמְד, וְכָךְ הָיָה בְּכָל הַדּוֹרוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד וְלִמְצָא בְּעֲצֻמָּךְ נִקְדוֹת טוֹבוֹת,
וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, הֶעֱקֵר תִּשְׁמֹר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְתִתְנַהֵג
בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּל.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהִתְמִיד בְּיוֹתֵר בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, וְאִז טוֹב לָךְ
כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחָס, ט"ו תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיִמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

זֶה זְמַן רַב שֶׁלֹּא שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְדַאֵג עֲלֶיךָ — מָה
אֶתָּךְ וְכו' וְכו'.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אִפְגָּנִים שֶׁבְּעוֹלָם. וְעֲלֶיךָ לְדַעַת,
כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קִטְנוֹת
וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמְד, וְשׁוֹם דְּבַר לֹא
יֻכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, כִּי זוֹ גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁיֻּכַּל לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ
"עַר קָעַן זִיךְ דְּעַר הָאֵלֶּטִין" בְּעַת שֶׁצָּר וּמַר לוֹ; כִּי בְּאֶמֶת מְנַסִּים אֶת
כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחֲזִיק
מֵעַמְד.

אֲסוּר לָךְ לִפְּלַל בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת כָּלֵל, וְאִף שֶׁהֵיוּ לָךְ כְּשִׁלּוֹנוֹת
בְּחַיֶּיךָ, וְכָל מִינֵי אֲכֻזָּבוֹת וְכו' וְכו', מַה בְּכָךְ, דְּבַר זֶה עוֹבֵר עַל כָּל
אֶחָד וְאֶחָד. אִף זוֹ עֵקֶר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל — שְׁזוֹכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמְד,

ועל-פֿן אל תפל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, "נָאֵר דְּעֵרֵהֲאֵלֵט זִיךְ", וְעַל-יַד־יְדֵי־זָה תִּצְלִיחַ וַיִּרְכָּךְ.

נָא וְנָא רָאֵה לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת, וְתִדַּע שְׁכָל פֶּרֶק וּפֶרֶק הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִשְׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְסִיִּים בְּכָל חֲדָשׁ אֶת שְׂשָׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה, הֵינּוּ שְׁלֹמֵד בְּכָל יוֹם ח"י פֶּרְקִים מְשָׁנִיּוֹת, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַעֲקֹר רָאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁתַּדֵּל "זִיךְ פְּרִיילִיךְ מֵאֲכֵן זִיךְ", וְתַעֲשֶׂה אֶת עֲצֻמְךָ כְּאֵלוֹ אֶתָּה בְּשִׁמְחָה, וְעַל-יַד־יְדֵי־זָה בְּאַמַּת תְּבֵא לְשִׁמְחָה, כֵּן גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ו"ל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַּצֵּא כְּכֹר מִצְרוּתֶיךָ וּמִהַמְרִירוֹת שְׁלֶךְ, וְתִשְׁמַח אֶת נַפְשְׁךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תְּחִינִי, וְאִנִּי מְקַנֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּשִׁבְתְּ נַחְמוּ בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאִז אֲנִי רוֹצֵה לְרֵאוֹת אוֹתְךָ.

כ' תע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנַחֵס, ט"ו תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִין אֶתָּה יְכוּל לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׁמִחָה שְׂיֵשׁ לִי מִכָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב שְׂאִנִּי מְקַבֵּל מִמֶּךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף אֶתָּה עוֹזֵר לִי לְהַחֲדִיר דְּבַר רַבְּנוּ ו"ל בֵּין אֲנִשֵּׁי שְׁלֹמֵנוּ הַיָּקָרִים; כִּי בְּאַמַּת אֲנִשֵּׁי שְׁלֹמֵנוּ הָיוּ תְּמִיד אוֹמְרִים: מָה הִיָּתָה

גִּדְלָתוֹ שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל לְגַבֵּי שְׁאָר תַּלְמִידֵי רַבְּנוּ ו"ל? אֵלָּא אִף שְׁפָלָם הֵבִינוּ אֶת גִּדְלַת רַבְּנוּ ו"ל, אִף חֲשָׁבוּ שְׁדַבֵּר רַבְּנוּ ו"ל הוּא רַק לְשַׁעֲתוֹ, וְרַק מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל הֵבִין שְׁדַבֵּר רַבְּנוּ ו"ל הוּא לֹא רַק לְדוּרוֹ אֵלָּא גַם לְדוּרוֹת הָעֲתִידִים לְבּוֹא עַד סוֹף כָּל הַדּוּרוֹת, וּבְזֶה הַחֲדִיר אֶת כָּל חֲדוּשָׁיו — לְדַעַת שְׁדַבֵּר רַבְּנוּ ו"ל הוּא נֶצְחִי וְיִשְׁאָר עַד סוֹף כָּל הַדּוּרוֹת, וְצָרִיף לְכַבֵּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ. וְזוֹ הִיְתָה גִּדְלַת מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל יוֹתֵר מִכָּל הַתַּלְמִידִים, כִּי הוּא הֵבִין דְּבַר זֶה אֲשֶׁר הֵם לֹא יָכְלוּ לְהֵבִין.

מָה אָמַר לָהּ, יְדִידֵי הַיָּקָר! תַּכְּף־וּמִיד כְּשֶׁזְּכִיתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, גַּם אֲנִי הִבְנַתִּי אֶת הַדְּבַר הַזֶּה, וּמֵאֲז וְעַד עַתָּה כָּל מַגְמַתִּי הִיא רַק לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, עַד שֶׁיִּשׁ בְּדַעַתִּי לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל, שְׁיִהְיֶה יְסוּד לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, מְקוּם לְהִתְבּוֹדֵד עֲצָמָם וְלִלְמַד תּוֹרָה, וּבּוֹדָאֵי עַל כָּל דְּבַר שֶׁל הַתְּחִלָּה עוֹבְרִים צְרוּת וְיִסוּרִין, מְרִירוֹת וְהִרְפַּתְקָאוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי עַל דְּבַר רַבְּנוּ ו"ל הַסֵּמ"ךְ־מ"ם בְּעֲצָמוֹ אֹרְב, עִם כָּל זֹאת כָּבֵר עֲבַרְתִּי הַרְבֵּה הָרִים וּגְבָעוֹת, וְאֲנִי צָרִיף יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת גַּם עַל הָעֶבֶר וְגַם עַל הָעֲתִיד, וְלִכֵּן כְּשֶׁאֲתָה עוֹזֵר לִי לְהַחֲדִיר אֶת דְּבַר רַבְּנוּ ו"ל בֵּין גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּבְכַרְט בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים, זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁלֹא אֲשָׁאֵר פֶּה לְנִצַּח, וְיָבּוֹא הַיּוֹם וְהַשְּׁעָה וְהַרְגַע שְׁאֲצַטְרֵף לְצֵאת מִכָּאן, וְאֲנִי רוֹצֵה לְהַמְשִׁיף אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְתִהְיֶה לְאֵל, אֲנִי מוֹרִישׁ יְרֵשָׁה נְפֻלָּאָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, כִּי, לְדַעַתִּי, רַק הַקּוֹנְטְרַסִּים בְּעֲצָמָם זֶה תִּהְיֶה יְרֵשָׁה נְפֻלָּאָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עוֹבֵר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַשְּׁעוֹבֵר — צְרוּת וְיִסוּרִין וְהִרְפַּתְקָאוֹת, וְכָל מִינֵי יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַקֵּר הַתְּחִזְקוֹתֵם הִיא בְּקוֹנְטְרַסִּים, וּבְכַרְט שְׁלֹא־חֲרוֹנָה הַתְּחִילוּ לְהַדְפִּיס אֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים בְּכַרְף אַחַד, וְהֵם "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִּים", אֲשֶׁר מִי שֶׁרַק מִסְתַּכֵּל בָּהֶם, נִתְעוֹרֵר לְכַבּוֹ וְנִמְשָׁף אֵלָיו יְתַבְּרֵף, מִלְּבַד עוֹד הַמוֹן סְפָרִים שְׁאֲנִי מְשַׁאֵיר לְעַם יִשְׂרָאֵל יְרֵשָׁה גְדוֹלָה. וְלִכֵּן רָאִה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּיוֹתֵר, וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, רַק אֲתָה תְּמִיד תְּדַבֵּר דְּבוּרֵי הַתְּחִזְקוֹת, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוּם מוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב.

מה אמר לך, ידידי היקר! יש לי כל-כף הרבה צרות מבית ומבחוץ, הנה עכשו שמעתי, שגם את בית-המדרש שלי באומן רוצים לקחת ממני וכו' וכו', אף אני מאמין באמונה אמתית, כי הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את העולם, וכל דבר מה שרק נוגע לרבנו ז"ל, הוא בעצמו מוליך את זה, ובנדאי יוליך אותי ברחמים ובכרצון, ועדין אני יודע איך פול דבר, על-כל-פנים תבין מזה את הבלבולים שיש לי, וכן מה שעובר עלי בענין יבנאל — המסירות והצרות והיסורין והעגמת נפש והחלישות הדעת והחובות שקפצתי בהם וכו' וכו', אשר הכל יותר מפחותי וכו' וכו', ועם כל זאת אני מחזיק מעמד, ואיני נשבר משום דבר, כי לה' התשועה לתקן הכל.

נא ונא אתה רק ראה לדבר עם בני הנעורים ועם האברכים מאור רבנו ז"ל בלי שום בוששה, כמו שאמר רבנו ז"ל למוהרנ"ת ז"ל: מה יש לנו להתבייש "וואס האבין מיר זיך צו שעהמין"; ובאמת אין לנו להתבייש כלל, כי רבנו ז"ל מחיה מתים ממש, ורשעים בתייהם קרויים מתים (ברכות יח:), ועל-פן רבנו ז"ל יכול להחזיר בתשובה אפלו את הרשעים הכי גמורים, וזה כל ענין רבנו ז"ל להחזיר בנשמות ישראל לחזקם ולאמצם ולעודדם, אשרי מי שעוזר שיתגלה אור רבנו ז"ל בעולם!

ראה ללמד עם אנשי שלומנו בכל שבת "לקוטי-הלכות" חק ולא יעבר, ובאמצע השבוע תשתדל לדבר עם זה או עם זה דבורי התחזקות, העקר לראות שדבר רבנו ז"ל "זאל זיין איינגעבאקין ביי אונז אין הארץ". וכבר אמרו אנשי שלומנו היקרים: נמצאים אצלנו תלמידי חכמים הרבה, וגם נמצאים אצלנו הרבה חסידים, אבל שיהיו תלמידי חכמים וגם חסידים הדבקים באמת ברבנו ז"ל ובספריו, זה עדין חסר לנו, ונקדה זו אני רוצה להחזיר — שיהיו בינינו תלמידי חכמים שיתמידו ביותר בלמוד התורה הקדושה, וכן יהיו דבוקים באור רבנו ז"ל, אשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שאנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה.

אֲשֶׁר כ' תעא בַּנְחַל רכג

נָא וְנָא תַעְזֹר לִי לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֹר רַבְנֵי ז"ל, עַל-יְדֵי
שְׁתַּדְבֵּר עִם אַנְשֵׁים מִרַבְּנֵי ז"ל, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תעא.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחָס, ט"ו תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבְךָ עִם הַמַּעֲוֹת לְפִדְיוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא שְׂיַמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

רְאֵה לְשִׁמְחָה אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְּל
בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי הָעֵקֶר הוּא הַתְּחִזְקוֹת, וְרַבְּנֵי ז"ל אָמְרוּ, לְמָה הִגִּיעַ
לְעִנְיָנוּ? רַק עַל-יְדֵי תִקְוָה הַתְּחִזְקוֹתוֹ, שְׁחִזַּק אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל מִינֵי
אַפְּנִים שְׁבַעוּלָם. וְעַל-כֵּן גַּם אַתָּה עָשִׂה זֹאת לְהַתְּחִזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר
שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ. וְעַקֵּר הַהַתְּחִזְקוֹת הוּא שְׁמֻחָה,
לְשִׁמְחָה מָאד בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאַמַּת יֵשׁ לָנוּ לְשִׁמְחָה, שְׂזַכִּינוּ לְהַבְרָאוֹת
מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְ"לֹא עֲשִׂנוּ גוֹי", וְשְׁמֻחָה זוֹ עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׁמֻחוֹת,
וְזֶהוּ הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁלְמַד אוֹתָנוּ רַבְּנֵי ז"ל בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק
א', סִימָן רפ"ב, וְאָנוּ צְרִיכִין לְקַחַת אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְלִילֵךְ עִמָּה
וּלְהַתְּחִזֵּק עִמָּה, וְלֹא לְפַל בְּדַעְתָּנוּ כָּלֵל. עַל-כֵּן רְאֵה לְהַתְּחִזֵּק בְּכָל
מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רְאֵה
לְקַרֵּב אַנְשֵׁים אֶל דַּעַת רַבְּנֵי ז"ל, כִּי אָנוּ צְרִיכִין לְהַחֲדִיר אֶת אֹר
רַבְּנֵי ז"ל בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְעֹזֵר הָעֵקֶר שְׂיִתְּנוּסְפוּ
הוֹרָאוֹת קִבְעָה, בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה לְהַדְפִּיס אֶת כָּל הַסְּפָרִים שְׁנִמְצָאִים עַדְיוֹן
בְּכַתְּבֵי־ד, כְּמוֹ פְרוּשׁ עַל הַ"לִּקוּטֵי-מוֹהַר"ן" וְעַל "סְפֻרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת",
וְעַל "סְפָרֵי-הַמִּדּוֹת" וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלַל בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים
שְׁבַעוּלָם לְהוֹסִיף הוֹרָאוֹת קִבְעָה, וְזֶה יַעֲזֹר מָאד מָאד לְהַדְפָּסָה, כִּי
כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה שֶׁהוּא מְקַבֵּל, הוּא מְדַפִּיס מִזֶּה סְפָרֵי רַבְּנֵי ז"ל.

כְּתִיב (מְשָׁלִי טו, כט): "רְחוֹק הָיִיתִי מִרְשָׁעִים וּתְפִלַּת צַדִּיקִים יִשְׁמָע"; וַיֵּשׁ לֹמֶר, כִּי כָּל זְמַן שָׁאֲדָם הוּא בְּחִינַת רִשְׁע, עַל-יְדֵי-זֶה הֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רְחוֹק מִמֶּנּוּ, לֹא-כֵן כְּשָׁאֲדָם מִשְׁתַּדֵּל לְהַצְדִּיק אֶת עַצְמוֹ, וּמוֹצֵא בְּעַצְמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲזַי מִמְשִׁיךְ אֵלָיו אֶת הַשְּׂכִינָה, וְהִיא שׁוֹמַעַת בְּקוּלוֹ. וְזֶה עַל-פִּי לְקוּטֵי-מוֹהָרִין, חֶלֶק א', סִימָן רפ"ב, שְׁאֶפְלוּ רִשְׁע גְּמוּר, צָרִיךְ לְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת וּלְהִתְפַּלֵּל, וְעַל-כֵּן "רְחוֹק הָיִיתִי מִרְשָׁעִים", כְּשֶׁעֲדִין הָאָדָם מִחֲזִיק אֶת עַצְמוֹ רִשְׁע, וְאִינוֹ דִּן אֶת עַצְמוֹ לְכַף זְכוּת, אֲזַי רְחוֹק הָיִיתִי מִמֶּנּוּ, וּלְהַפּוֹךְ, כְּשֶׁזּוֹכֶה לְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ נִקְדָּה טוֹבָה, שָׁאֲז הוּא בְּחִינַת צַדִּיק, אֲז תְּפַלְתּוּ תִשְׁמַע אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְמַיֵּד בְּתְּפִלָּה בְּכָל יוֹם, וְאֲז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכָתֹב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תְּחִינִי.

כ' תעב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר פְּנִיחַס, ט"ו תְּמוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֵל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהִסְתַּפֵּל רַק עַל עַצְמְךָ, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עַצְמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, הָעֵקֶר רַק תְּסַתְּפֵל עַל עַצְמְךָ, וְהֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר לָךְ, שְׂתִמְצֵא זְוֹג טוֹב, וְתִתְחַתֵּן מֵה שְׂיֹתֵר מֵהָר, וְתִבְנֶה בֵּית גְּאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל, וְתִגּוּר בִּיבְנָאֵל, וְתִזְכֶּה לְהַדְפִּיס אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּיַחַד עִם יְדִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי הוּא עוֹשֶׂה עֲבוּדָה נְפִלְאָה מְאֹד

מֵאֵד, וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד רוֹצֶה שְׁתִּשְׁאַרוּ יַחַד, וּלְתַאֵם יַחַד עִמּוֹ בְּעֵנֵינוּ הַדְּפָסָה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֲנַחְנוּ צְרִיכִין רַק לְהַכְנִים אֶת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ אִיךְ יְכוּלִים לְהַגְדִּיל וּלְהַדְר אֶת דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל, וּלְהַפְיֵצוּ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, פִּי רַק בְּזֶה תְלוּיָהּ הַגְּאֻלָּה, פִּי אֲנִי רוֹאֶה אִיךְ שְׁמִשְׁגָּעִים בְּנֵי-אָדָם עִם כָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת וְשִׁינּוֹת הַנוֹהֲגִים עִכְשָׁו, וּלְבִסּוֹף זֶה תִּהְיֶה שׁוֹאֶה רוֹחֲנִית, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְהַחְדִּיר אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשֵׁיטוֹת, לְגַלּוֹת וּלְפַרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל לְכָל יוֹשְׁבֵי תְבֵל, וְאִזּוּ דִּיקָא נְצַלִּיחַ, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל מְגַמְתָּנוּ, וְתַמִּיד צְרִיכִין לְחַשֵּׁב מַחְשְׁבוֹת — אִיךְ יְכוּלִים לְפַרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאֵמֶת נְצַלִּיחַ אֶת דְּרַבְּנוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַתְחַתֵּן מֵהָרְחוֹק מֵהָר.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ בְּהַתְמַדָּה יוֹצֵאת מִן הַכָּלָל, וְתַמְלָא אֶת עֲצָמְךָ עִם תּוֹרָה. וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהַתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁעַל יָדָם תִּבְיִן בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, פִּי רַבְּנוּ ז"ל גְּלָהּ לָנוּ, אֲשֶׁר תּוֹרָתוֹ מְלֵאָה הַקְּדָמוֹת וּבְחִינּוֹת, וְדִיקָא עַל-יְדֵי הַהַקְּדָמוֹת שְׁלוֹ יְכוּלִים לְהִבְיִן בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תעג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר פְּנִיחָס, ט"ז תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם לְ... גֵרוֹ יְאִיר.

תְּמַסֵּר אֶת הַמַּכְתָּבִים עִכְשָׁו עוֹד הַלֵּילָה, פִּי רְצוֹנִי שְׁלַמְחֶרֶת ר' ... כָּבֵר יַעֲבֹר לְכַתָּה יוֹתֵר רַחֲבָה.

אָהִיָּה עִמָּךְ בְּקֶשֶׁר יוֹתֵר מְאַחַר, אֲקַנְהָ שׁ... גָּמַר עִם הַמְזֻזָּן, כִּי יִתְכַן שְׁאֲנִי בָּא בְּשָׁבוּעַ הַבָּא, וְכֵן בְּקֶשֶׁר לְמֵאוּרִים אֲקַנְהָ שְׁתַּקֵּן.

הַמְחַכָּה לְתַשׁוּבָה...

כ' תעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּנַחֵס, ט"ז תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין לָךְ מַה לְדַאֵג כָּלֵל, אוֹ שְׁאַחַר רִכְבַּת אַחַת אוֹ שְׁהִיָּה עֲכּוּב, אֲבָל אֵין מַה לְדַאֵג, וּבִפְרָט שְׁנֹסַע בְּיַחַד עִם ... וְזֶה הִיָּה הַטַּעַם שֶׁלֹּא רְצִיתִי שׁ... יִסַּע לְבַד, כִּי יִדְעֵתִי שֶׁהוּא טָפוּס שְׁקֵט וּמְנַמֵּס בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת וְכוּ', אֲבָל כְּשֶׁהוּא נוֹסַע עִם ... שֶׁהוּא בְּדִיוֹק הַהַפּוּךְ, אֵין מַה לְדַאֵג כָּלֵל, כִּי זֶה הוֹלֵךְ, כְּשֶׁנוֹסְעִים בְּדֶרֶךְ יֵשׁ כָּל מִיָּנִי עֲכּוּבִים וְאַחוּרִים וְכוּ', גַּם כְּשֶׁאֲנִי נוֹסַע וְהַתְּכַנִּית הִיא כֶּךָ וְכֶךָ וְכוּ', וּבְדֶרֶךְ מִשְׁתַּנָּה הַתְּכַנִּית, בְּמָקוֹם נְסִיעָה שֶׁל שְׁלֵשׁ אוֹ אַרְבַּע שָׁעוֹת, נִסְעֵתִי שְׁבַע-עֶשְׂרֵה שָׁעוֹת... וְעַל-כֵּן אֵין לָךְ מַה לְדַאֵג כָּלֵל, וְכִשְׁתַּהֲיִי עִמּוֹ בְּקֶשֶׁר תִּשְׁלַחֵי פָקֵס, וְאִז אֶתְקַשֶּׁר עִמּוֹ.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, אֵין לָךְ מַה לְדַאֵג שׁוּם דְּאָגָה בְּחַנָּם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּעֲתִּיקִי בְּכֹל יוֹם שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה מַכְתְּבִים מִשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְהִיָּה זֶה שְׁכַרְךָ לְנִצָּח, כִּי הִיא זְכוּת הַרְבִּים יוֹצֵאת מִן הַכָּלֵל.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת...

כ' תעה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פנחס, ט"ז תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי שְׁתִּשְׁפֹּר אֶת הַדִּירָה אֲךָ וְרַק לְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּוַדַּאי טוֹב וְנָעִים שְׁיִהְיֶה אַחַד אַחֲרָאִי, מֵאַחַר שֶׁהִשְׁקַעְתָּ שֵׁם כָּל־כָּף הַרְבֵּה כֶּסֶף, אָבֵל עַל זֶה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִּהְיֶה לִי הַשְּׁפָעָה עָלָיו, אִם יִהְיֶה אֵיזָה דִּין וּדְבָרִים וְכוּ', אָבֵל עִם חִלּוּנֵי וְכוּ', אֲנִי לֹא צָרִיךְ לֹאמַר לָךְ מָה יָכוֹל לִהְיוֹת, מָה עִם דְּתִי שֶׁהוּא שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת בֵּין אָדָם לְמָקוֹם, צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים שְׁיִשְׁמַר גַּם מִצְוֹת בֵּין אָדָם לְחֶבְרֹו, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה מִי שְׁאִינוֹ שׁוֹמֵר מִצְוֹת בֵּין אָדָם לְמָקוֹם, וְאִין לוֹ שׁוֹם יִרְאֶה וְפָחַד וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, אִיךְ יִהְיֶה זֶהִיר בְּמִצְוֹת בֵּין אָדָם לְחֶבְרֹו, וְזֶה בְּרוּר. וְאֵל יֹאמֶר וַיִּפְתָּהוּ הַיָּצָר — כֵּן הַחִלּוּנֵי יוֹתֵר שְׁוֶה מֵהַדְּתִי וְכוּ', הַמְּצִיאוֹת שְׁשִׁנִּיָּהֶם צְרִיכִים רַחֲמִים ... אֲךָ עִם הַדְּתִי יְכוּלִים לְדַבֵּר גּוֹף שְׁלִישִׁי, וְעַל־כֵּן רְאֵה לְהִשְׁפִּירוֹ רַק לְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי חָבֵל עַל כָּל מִשְׁפָּחָה שְׁלָנוּ, לְדַעַתִּי, אַתָּה יְכוּל לְהַצִּיעַ אֶת זֶה לְמִשְׁפַּחַת ... הוּא וְהִיא הֵם מָאד מָאד בְּעַלֵּי דְרַךְ אֲרָץ וּמְנַמְסִים וְאֲנָשִׁים מְכַבְּדִים, וְהִיא טוֹב לְכַתֵּב כָּל הַתְּנָאִים אֲךָ וְרַק בְּכַתֵּב.

מָה בְּקִשָּׁר לְעוֹד עֵתוֹן? וְכֵן אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ עוֹד קַסְטוֹת עַל "דְּרָשׁוֹת מוֹהֲרָא"ש", חֵלֶק ד'.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ בְּמַהֲרָה...

נָא וְנָא לֹא לְהִשְׁפִּיר לְחִילּוּנֵי אֶת הַדִּירָה, כִּי מְלַבֵּד שְׁאַתָּה לֹא בְּטוֹחַ שְׁלֹא תִסְבֵּל מִמֵּנוּ, מָה גַם שְׁוֶה חִלּוּל ה' גְּדוֹל, שְׁאַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דִּיקָא מִשְׁפִּיר לְחִילּוּנֵי, וּמָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ עַל זֶה, אֲנִי

מְקוֹה שְׁתַּעֲשֶׂה רְצוֹנֵי בְּזוּה, וְאִם אֶפְשֶׁר לְמִשְׁפַּחַת ... לֹא תִתְחַרֵּט, כִּי
הֵם אֲנָשִׁים מְאֹד מְאֹד נְקִיִּים וּמִיֹּשְׁבִים וְיִשְׂרָאֵל.

כ' תעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְחִבְרָה, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּנַחֵס, ט"ז תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתָּנִי בְּתוֹכְךָ, שְׂאִינְךָ רוֹצֶה לְהִשְׁפִּירוֹ לְחִילוֹנֵי,
וּמִצֵּד שְׁנֵי אֶתְּה בְּוִדְאֵי צוֹדֵק, שְׂצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד מְכַל אֱלוֹ
שְׂמִדְבָרִים בְּשֵׁם מוֹהֲרָא"ש... אֲנִי רַק הִצַּעְתִּי אֶת הַמִּשְׁפָּחָה... כִּי
יִדְעֵתִי אֲשֶׁר הֵם הַגּוֹנִים וְיִשְׂרָאֵל, אֶךְ אִם יֵשׁ לְךָ מִיִּשְׁהוּ אַחֵר הַגּוֹן
וְיִשְׂרָאֵל, תִּשְׁפִּיר לָהֶם, אֶךְ לְמַכּוֹר, לְדַעְתִּי, לֹא כְּדָאֵי, כִּי, תְהִלָּה לְאֵל,
אֲנַחְנוּ כְּבָר מוֹנִים שְׂבָעִים וְחֲמִשׁ מִשְׁפָּחוֹת, וְתִמְיֵד מִתְרַבֶּה הַמְּקוֹם
וְכוֹי, וְעַל-כֵּן חֻבַּל לְמַכּוֹר, וְלִהְשָׁפִיר תִּשְׁפִּיר רַק לְאֶדָם הַגּוֹן מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיטְפֵל גַּם בְּגִנְיָה וְכוֹי וְכוֹי.

אוֹדוֹת הָעֵתוֹז, זֶה רַק זְמַנִּי שְׁנֹסֵע לְחוּ"ל, כִּי הָיוּ לוֹ יִסוּרִים
נוֹרָאִים מֵהַשְּׁנִיִּים, וּבְאֶרֶץ רְצוֹ מִמֶּשׁ סְכוּם עֵתְךָ, בְּעֶרְךָ שֵׁשֶׁת אֲלָפִים
אוֹ שְׂמוֹנֵת אֲלָפִים דוֹלָר בְּעֵבֹר תְּקוּן כָּל הַשְּׁנִיִּים, וְשֵׁם בְּרוּמְנִיָה זֶה
רַק כְּמָה מְאוֹת דוֹלָר, וְהִיָּה לוֹ הַהִכָּרַח לְנִסְע, אֲנִי מְקוֹה שְׁיִחְזוֹר בְּעוֹד
שָׁבוֹעַ, וְאִזּוּ נַעֲשֶׂה מִשְׁהוּ שְׂיִצֵּא יוֹתֵר בְּקִבְעוֹת, כִּי פֶה הֵינּוּ יְכוֹלִים
לְהַפִּיץ אֵלַי מְדֵי שָׁבוֹעַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כְּנִרְאָה שְׂאָבוֹא עַל שְׁבֵת נְחָמוֹ.

כ' תעז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פנחס, ט"ז תמוז ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את המכתב קצר עם הדיו"ח של סיום השנה, ומאד מאד שמחתי לשמע שהצלחתן וכו', ורציתי לשמע יותר באריכות וכו', אם אפשר לעשות מזה מאמר, פי נצטרף את זה לספר של שנה הבאה, בעזרתו יתברך, וכן בשביל העתון לכתב וכו', גם טוב שתכתבי לי את מספר הטלפון של ... כדי שאשלח לו פקס, ולהודות לו על החסד שעשה עמנו.

רציתי מאד מאד לשמע מה פעלת בענין הקרואנים, אני מקווה להיות בארצנו הקדושה בשבוע הבא או לכל המאחר בשבת נחמו, כי פשוט רובצים עלי חובות כבדים, שהכניס אותי הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו.

שמעתי שכבר העברת את הגן של הבנות. היה טוב מאד, שגם הפעוטון יעבר שם, או שילכו למקום אחר, כי הכתה הזו צריכים תקף-ומיד בשביל ר' ... כי האמת אגיד, אשר מהרגע הראשון לא היה נראה בעיני, שהגן של הבנות יהיה במקום אחד עם המלמדים, כי יש שתי מורות המסתובבות בין המלמדים, וזה כלל לא צנוע ונגד ההלכה, ועל-כן בשעה שלא הייתה לנו בררה מפני רשעת הסמ"ך-מ"ם וכת דליה, שאין לנו מקום בשביל הילדים, לא מחיתי, אף שכאב לי מאד מאד הלב בכל פעם שבקרתי שם וכו', אבל עכשו כשיצא הגן משם, מאד מאד אבקש אותך, שכבר למחרת להעביר את ר' ... להכתה ההיא, מלבד שאת יודעת איך הוא סובל עם כל העשרים ילדים בחדר קטן ומחניק, ועל-כן אפלו שייצטרף לסגר את הפעוטון, עדיף מאשר הכתה של ר' ... וזה מובן, ועל-כן אבקש מאד מאד לבצע את זה, שהוא יעבר לפתה של הגן.

נא ונא החזיקי מעמד, כי קרובה ישועתנו לבוא, הקדוש-ברוך-

הוא אב הַרְחֵמֶן, וְאָנוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שְׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל פֶּעַם, וְכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ הוּא רַק נְסִיווּנוֹת לְרֹאוֹת אֶל מִי נִפְנֶה בְּעֵת צָרָה. תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנִי רוֹאֶה בְּחוּשׁ, שְׂיִהְיוּ לָנוּ עוֹד מְבָנִים חֲדָשִׁים לְבֵית-סֶפֶר, וְאֵת תְּהִיֵּי הַמְּנַהֲלָת, וְכֵן מְשִׁפּוֹרוֹת לְכָלֶם, וְכֵן מְבָנִים חֲדָשִׁים לְתַלְמוּד תּוֹרָה, וּמְנַהֵל מְסַמֵּךְ וּמְשִׁפּוֹרוֹת.

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּחַפָּה לְתִשׁוּבָה...

כ' תעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, ט"ז תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וְכָל מִכְתָּב מִמֶּשׁ מְחִיָּה אוֹתִי.

שְׂמַעְתִּי שֶׁהַכְּנֶסֶת אֶת הַפְּעוּטוֹן הֵיכָן שֶׁהָיָה הַגֵּן, אֵינִי מְסַפֵּים לָזֶה כָּלֵל, כִּי גַם עַל הַגֵּן לֹא הִסְפַּמְתִּי, כִּי זֶה הַכָּלֵל, אֲשֶׁר לֹא צְנוּעַ שְׂנָשִׁים תִּסְתַּבְּכְּנָה בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, וּמִכָּל שֶׁפֵּן וְכָל שֶׁפֵּן בְּקִבְעוֹת לַעֲשׂוֹת כְּתָה עִם מוֹרָה אוֹ שְׂתִי מוֹרוֹת, זֶה כָּלֵל אֵינִי צְנוּעַ. וְכֵן דִּבַּרְתִּי עִם ... בְּשַׁעַה שְׂאֵמְרָה שֶׁהִיא רוֹצֶה לְהַעֲבִיר אֶת הַגֵּן לְמָקוֹם אַחֵר, שְׂתַעֲבִיר גַּם אֶת הַפְּעוּטוֹן שָׁם, אֲבָל הַכְּתָה הַזֹּאת שְׂיִכַּת לְר' ... וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי, שְׂכַבֵּר לְמַחְרַת תִּצְאִי מִשָּׁם, וּכְדַאי לְבַטֵּל אֶפְלוֹ לְגַמְרִי אֶת הַפְּעוּטוֹן מֵאֲשֶׁר יִהְיֶה בֵּין מְלַמְּדִים, כִּי זֶה נִגְדֵּי הַהֲלָכָה וְהַצְּנִיעוּת, וּלְדַעְתִּי, לֹא צְרִיכִים לְבַטֵּל אֶת הַפְּעוּטוֹן, אֲדַרְבָּה, זֶה יְכוּל לְהִיּוֹת בְּאוֹתוֹ מְקוֹם הֵיכָן שֶׁהַגֵּן, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה תְּקַצִּיב עַל זֶה, וְתִהְיֶה לְכֶם פְּרִנְסָה בְּשַׁפְעַ, וְאֵת תַּעֲבָרִי לְדִירָה יוֹתֵר מְרוּחַת.

הַמְּחַפָּה לְתִשׁוּבָה שְׂשִׂמְעָתָ בְּקוֹלִי...

כ' תעט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּנְחָס, ט"ז תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי מִמֶּךָ כָּבֵר שְׁנֵי מִכְתָּבִים, וּמָאֵד מָאֵד נִהְיִיתִי לְשֹׁמֵעַ
עַל הַדוּ"ח מִבֵּית-הַסֵּפֶר, וּמִמֶּשׁ כָּל בְּשׂוּרָה טוֹבָה מִהַחֲנוּךְ מְשֻׁמַּחַת
אוֹתִי, כִּי אֵין אַתָּם יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר בְּשֶׁכֶל אֲנוּשֵׁי תַחַת אֵילוֹ
לְחָצִים פְּסֵפִים אֲנִי נִמְצָא, שֶׁנִּכְנַסְתִּי לְחֻבּוֹת בְּרַבְבוֹת דּוֹלָרִים, וְהַפֵּל
בְּעֵטִיו שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם הִרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, כִּי אֵיפֹה נִשְׁמַע דְּבַר כְּזָה,
שֶׁאֲנִי חֲנֻנִי צְרִיכִים לְבָנוֹת מִקְנָה, בְּשַׁעֲה שֵׁישׁ מוֹעֲצָה דְתִית וְתִקְצִיבִים,
וּמִקְבָּלִים עַל זֶה כְּסָפִים וְכו', וְכֵן בְּעֵנִי חֲנוּךְ, וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שֶׁאֲנִי
כָּבֵר שֶׁקוֹעַ בְּחֻבּוֹת וְכו', וְצָרוֹת רַבּוֹת מְסַבְבוֹת אוֹתִי בְּכָל יוֹם, עִם
כָּל זֹאת כְּשֶׁאֲנִי שׂוֹמֵעַ בְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת, זֹו כָּל נִחְמָתִי, שְׁלֵא הִלְךְ
לְרִיק יְגִיעֵי וְכוּחִי.

אוֹדוֹת הַקִּיץ וְכוּ', עָלֵי לוֹמַר לָךְ, שֶׁהַחֵם כָּאֵן בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית,
זֶה מִמֶּשׁ בִּלְתִּי נִסְבָּל, כָּלֵל וְכָלֵל לֵא, וְזֶה בְּכָלֵל לֵא מִגִּיעַ לַחֵם
בִּיבְנָאֵל, וְכֵן בְּלוֹנְדוֹן סִפֵּר לִי עֲכָשׁוּ אָחָד, שֶׁהַחֵם שָׁם פֶּשׁוּט מִחֲנִיק
וְכוּ', וְכֵן הוּא עֲכָשׁוּ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי (תְּהֵלִים יט): "וְאֵין נִסְתָּר
מִחֲמַתּוֹ", וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְקִנּוֹת מִזְגָן וְלִישָׁב שָׁם, כִּי כֶּף עוֹשִׂים בְּכָל
הָאַרְצוֹת הָאֵלוֹ, אוֹ יוֹשְׁבֵים תַחַת עֵץ וּמִתְעַנְּגִים בְּצֵלוֹ יִתְבַּרֵךְ.

דִּבְרָתִי כָּבֵר עִם ... וְלֵא עוֹלָה בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל לְהַשְׁפִּיר אֶת הַדִּירָה
לְחֻלוּנִי, הוּא רַק רוּצָה מְשֻׁפָּחָה מְסֻדָּרָת, כִּי הַשְׁקִיעַ הוּן רַב בְּשִׁפּוּץ
הַדִּירָה, וְאֵינוֹ רוּצָה שֶׁיִּהְרָסוּ אֶת זֶה, וְעַל-כֵּן הוּא רוּצָה רַק מְשֻׁפָּחָה
מְסֻדָּרָת שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דִּיקָא, וְאוּלַי זֶה טוֹב בְּעֵבוֹר הָרוּפָא
מִבֵּיתָר.

כְּפִי הַנִּרְאָה אֲגִיעַ לְשִׁבְתַּי נְחָמוּ, אֲקַנְהָ עוֹד לְהֵיוֹת בְּשָׁבוּעַ הַבָּא,

אם אַשְׁלֵם אֶת הַחֹבוֹת שֶׁנִּצְטָבְרוּ לִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּבֵר אֶזְכֶּה לְגוֹר בֵּינֵיכֶם.

אודות הַגְּנָנִים, אֲנִי בְּעוֹד כַּמָּה שָׁעוֹת אֶטְלֶפֶן אֲלֵיהֶם וְאֶבְקֵשׁ מֵהֶם, וְכֵן אֶכְתֹּב לָהֶם מִכְתָּב, כִּי בּוֹדֵאֵי אַתֶּם צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מִהַסֵּמ"ך-מ"ם, אֲשֶׁר זֶהוּ רִשְׁע מְרִשָּׁע, מִמָּשׁ קִלְפָּה זֶה לְעַמַּת זֶה שֶׁל הַקְּדוּשָׁה.

רק רָאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּי אֶפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאִם אֶפְשָׁר עוֹד תִּפְלֶה וְעוֹד תִּפְלֶה וְכו', זֶה הַכְּלִי זֶיֶן שֶׁלְנוּ. וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ עַל יִצְחָק אָבִינוּ: "וַיַּעֲתֵר יִצְחָק" — מְלַמֵּד שֶׁשֶּׁפֶךְ תִּפְלוֹת בְּעִשָּׂר (מִדְרָשׁ רַבָּה, פָּרָשַׁת תּוֹלְדוֹת), הֵינּוּ כְּמוֹ עֵשֶׂר שְׂזוֹרֵק כֶּסֶפִּים עַל יָמִין וְעַל שְׂמָאל, כֵּן צְרִיכִין לְשֶׁפֶךְ תִּפְלוֹת בְּעִשְׂרֵי מַפְלָגַת עַל יָמִין וְעַל שְׂמָאל.

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ לְאֵט לְאֵט נִכְנָסֶת עוֹד מִשְׁפָּחָה וְעוֹד מִשְׁפָּחָה, וְכֻלָּם אֲבָרְכִים רְצִינָיִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִהְיֶה לָנוּ מְקוֹם בְּהִרְחֻבָּה לְתַלְמוּד תּוֹרָה וּלְבֵית-הַסֵּפֶר וְלִישִׁיבָה.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אם אֶת יְכוּלָּה לְמַצֵּא שָׁכֵן ל... מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אֲבָל זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת סְבִיב הַמְּחִיר הַנ"ל, כִּי הוּא הַשְּׁקִיעַ הַמּוֹן.

כ' תפּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ז תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בֵּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! עכשו אנו נכנסים בכ"א ימי האבל על חרבן-בית-המקדש ועל גלות ישראל ועל מיתת הצדיקים, ועדין לא נגאלנו רק בשביל השנאת חנם שיש בינינו, כמאמרם ז"ל (יומא ט): ועדין מרקד בינן; ורואים בחוש איך שהסמ"ך-מ"ם עדין אורב על נשמות ישראל לעשות פרודים בין אחד להשני, עד שכל שיטתו היא 'הפרד ומשל', להפריד בין נשמות ישראל, ועל-ידי-זה הוא מושל עליהם, כי זה כחו של הסמ"ך-מ"ם — להפריד בין נשמות ישראל, ועל-ידי-זה הוא כבר מושל עליהם, ובפרט בימים המרים האלו, שהם הימים שעלו המרגלים לתור את הארץ והוציאו דבה עליה, "והימים ימי בכורי ענבים"; והנה בכורי הוא לשון בכור וראשית, הינו שהסמ"ך-מ"ם מרמז באותיות שלפני "ענבים", הינו לפני ע' הוא ס', ולפני נ' הוא מ', ולפני ב' הוא א', ולפני מ' הוא ל', שזה שמו סמא"ל, והיו"ד הם עשרת המרגלים, שנתלבש בהם הסמ"ך-מ"ם כדי להוציא דבה, ועל-כן למדו מהם חכמינו הקדושים (מגלה כג:), שצריכין עשרה לכל דבר שבקדשה, כי עדה נקראת עשרה, ועל-כן ביותר מתלבש הסמ"ך-מ"ם על מנין ישראל, שזו אות יו"ד מתבת "ענבים", הינו שהוא בכור וראש, ומקדים את עצמו בכל מנין של כלל ישראל לעשות ביניהם פרודים, כדי שלא תשרה ביניהם שכינה, כי על כל בי עשרה שכינתא שריא, וכשמתקבצים עשרה — השכינה עמהם (ברכות ו); וכל דבר שבקדשה לא יהיה פחות מעשרה (שם כא), ועל-כן הסמ"ך-מ"ם כבר מקדים את עצמו לבטל את מנין עשרה, כדי שיוכל לשלט עליהם, ולכן זה לעמת זה אנו צריכין למסור את נפשנו ובפרט בימים אלו, להתאחד יותר ויותר, ולמסור את נפשנו על אהבה, אחוה ורעות, ואחד ימחל לזולתו, ואפלו שעשה לו איזו עולה, ישתדל למחל לו, וכשימחל לחברו, הקדוש-ברוך-הוא ימחל לו, כי צריכין מאד מאד לשמר בימים אלו מקנאה ושינאה ופרוידים בין נשמות ישראל, אשר בשביל זה עדין לא נגאלנו, וכל אלו המדברים מהגאולה ומאהבת ישראל, ועדין יש להם חלק בפרוידים בין נשמות ישראל, הם הם שלוחי הסמ"ך-מ"ם, כי זו עקר עבודתו של הסמ"ך-מ"ם לעשות פרויד במנין ישראל, שזה "והימים ימי בכורי

עַנְבִּים" וְכַנִּי"ל, שָׁאז שׁוֹרָה הַטָּמֵא, שְׂאוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ קָדָם לְתַבַּת
 "עַנְבִּים", וְהַיּוֹדֵד הִיא מְנִין עֲשָׂרָה, שְׂבִיּוֹתֵר הוּא מְלִבִּישׁ אֶת עֲצֻמוֹ
 לְבַטֵּל מְנִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלִגְרָם בִּינֵיהֶם פְּרוּדִים וְקִנְאָה וְשִׁנְאָה וְכוּ'
 וְכוּ'. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְמַסֵּר נַפְשָׁכֶם מְאֹד מְאֹד, שְׂתַהֲיָה אֶהְבָּה גְדוּלָּה
 בִּינֵינוּ, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי עַל-יְדֵי שְׂמֵתִקְבָּצִין
 מְנִין עֲשָׂרָה אָנָּשִׁים, עַל-יְדֵי-זֶה מְבַטְּלִים אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְגַמְרֵי.
 לְכֵן גַּא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׂתַהֲיָה אֶהְבָּה
 גְדוּלָּה בִּינֵיכֶם, וְכֵן תִּתְחַבְּרוּ יַחַד לְלַמֵּד בְּחִבְרוּתוֹת, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ
 יֹאמֵר חֲזוּק.

מָה אָמַר לָכֶם, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, אֲשֶׁר אֵין
 בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֹקוֹת גָּמוּר הוּא, אֶתָּה קָדָם
 שְׂבָרָאָתָּ הָעוֹלָם, וְאֶתָּה מִשְׂבָּרָאָתָּ הָעוֹלָם, הָעוֹלָם הוּא אַחֲדוּתוֹ
 יִתְבָּרַךְ מִמֶּשׁ, שְׁהָעוֹלָם בְּטֵל בְּמִצִּיאוֹת נִגְדוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִף שְׁנִרְאָה לָנוּ
 עֲנִין מִמְּשׁוֹת וְגִשְׁמֵי, עִם כָּל זֹאת עֲלִינוּ לְדַעַת וְלַחֲקֹק הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב
 בְּדַעַתְנוּ, אֲשֶׁר הַכֵּל לְכָל אֱלֹקוֹת גָּמוּר הוּא, וְאֵין בְּעוֹלָם רַק אֶמְתַּת
 מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא יִזְכוּ לְהַבִּין אֶת זֹאת רַק זִכֵּי הַנֶּפֶשׁ, כִּי שֵׁם
 הַנִּי"ה בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ מְחִיָּה אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאֱלֹקִים הוּא
 דִּין וְצִמְצוּם, שְׂמִצְמָצָם אֶת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִיָּה נִרְאָה עוֹלָם, אֲבָל
 בְּאֶמֶת הַכֵּל הוּא הָעֲלָמָה, כִּי נִקְרָא עוֹלָם עַל שֵׁם הַהֲעֲלָמָה, שְׁנַעֲלָם
 אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ מְעִינֵי בְּרִיּוֹתָיו, שְׁזֶה כָּלֵל הַגְּלוּת, וְכוּ בְּרַגַע
 שְׂמַחְדִּירִים הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אֶת יְדִיעָה זו, וּמִמְּשִׁיכִים אֶת הַיּוֹדֵד שֶׁהוּא
 הַמַּחְשְׁבָה לְתוֹךְ עֲנִין זֶה, עַל-יְדֵי-זֶה יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן, וְנִתְבַּטְּל
 הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְגַמְרֵי, וְאֵין לוֹ שׁוּם כַּחוֹת, וּמְגַלִּים אֶת אֶמְתַּתוֹ יִתְבָּרַךְ
 בְּעוֹלָם, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא
 אֹר הַשְּׂכִינָה, בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לְקַרֵּב אֶת כָּלָם לְאַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ז תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנֶכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַחֲשֹׁבוֹן הוּא טוֹב עַל הַנֶּזֶר וְכוּ', אַךְ לְמַעֲשֵׂה אֵין לָךְ שׁוּם
בְּטוּחוֹת, שְׁאֶחָר שְׁתַּגִּיעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא תַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְתִבְרַח
אֶל קְרוֹבֵי מְשַׁחֲתָה, וְכֵן צְרִיכִים לְהִזְהַר מִגְּנֻבוֹת וְכוּ'. וְעַל כָּלֵם —
לֹא כַּדָּאי שְׁאֲשֵׁה זָרָה תִסְתַּוְּבַב בְּבֵית וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף, שְׁתִּהְיֶי בְּרִיאָה,
וְתִבּוֹאֵי אֶל הַכַּחוֹת וְכוּ', וְתַעֲבְרֵי אֶת הַהַרְיוֹן בְּקִלוֹת וְתִלְדֵי בְּנִקֵּל.

הַעֲקֹר רְאִי לְהִתְחַזֵּק לְהַדְפִּיס בְּכָל יוֹם שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה מַכְתָּבִים
מִשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל" כְּסֵדֶר, כִּי זֶה זְכוּת שְׁלֹא נִתֵּן לְהַסְבִּיר כָּלֵל, כִּי
מֵה נִשְׂאָר מִהָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם? רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְגִלּוּי אֱלֻקוֹת,
שְׂזֻכָּה לְהַשִּׁיג בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר; כִּי בְּאַמֶּת אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ
כָּלֵל, רַק הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי מִסְתִּיר הַכֵּל, וְצְרִיכִים רַק לְגַלוֹת
אֶת הַהִסְתָּרָה.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרִיאוֹת וְהַצְלָחָה.

קַבְלָתִי הַיּוֹם אֶת הַקּוּוֹטְרָסִים "שְׁבַת שְׁלוֹם" וְכוּ', וְזֶה מֵאֵד מֵאֵד
יָפָה, תַּהֲלֵה לְאֵל.

כ' תפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ז תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לִידִידֵי ... גְּרוֹ זְאִיר.

מָאָד מָאָד אַבְקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּגְּמֹר לִי אֶת הַמִּזְגָּן, כִּי כִפִּי הִנְרָאָה אַבּוֹא עוֹד עֶשְׂרָה יָמִים, וְאֲנִי מִכְרַח אֶת הַמִּזְגָּן.

וְכֵן אַבְקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּרְכִּיב אֶת הַמְּאֹרָרִים, קָנִיתִי אֶת זֶה מִמֶּשׁ בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ, הִיָּה לִי כֶסֶף לְשֵׁלֶם לְהַמְכִּיל שְׂאֲנִי חַיֵּב לוֹ כַּמְעַט אֲלֵפִים דּוֹלָר, וְחִסְכָּתִי אֶת זֶה, וְקָנִיתִי אֶת הַמְּאֹרָרִים בְּאִפְּן שִׁיהִיָּה לְהַכּוֹלֵל, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַרְכִּיב אוֹתָם, וְתַהֲיָה לְךָ זְכוּת וְחֶלֶק בְּתוֹרָה שְׁיִלְמְדוּ שָׁם לְמַעֲלָה.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה עִמָּדִי חֶסֶד, וְזָכֹר אֵיךְ שִׁפְשׁוּט לְוִיתִי אֶצֶל מִישֵׁהוּ אֶת הָאֶלֶף דּוֹלָר לְפָנַי שְׁבוּעַ לְשֵׁלֶם לְךָ, וְעַל-כֵּן תַתְּלֶה אֶת הַמְּאֹרָרִים בְּשִׁבִיל הַכּוֹלֵל, וְתַכְתֵּב לִי אִם קִיַּמְתָּ אֶת רְצוֹנִי.

גַּם אַבְקֶשׁ אוֹתְךָ אִם אֶפְשֶׁר לְהַגְדִּיל אֶת הַתְּמוּנָה שְׁלַקְחָתָּ מִצִּיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל (לְבַד, בְּלִי אֲנָשִׁים) בְּגִדְלֵ שְׂאוּכַל לְהַכְנִיסָהּ בְּמִסְגָּרָתָּ, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְתַן אֶת זֶה מִתְּנָה לְזוּגָתִי תַחֲיָה לְתֵלוֹת בְּבֵיתָּ, וְאֲנִי אֶשְׁלֵם לְךָ כַּמָּה שְׁעוֹלָה לְהַגְדִּיל אֶת הַתְּמוּנָה עִם הַמִּסְגָּרָתָּ.

הַמְּחַפָּה לְתַשׁוּבָה מִמֶּךָ...

כ' תפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ז תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מָאָד ... נִרוֹ זְאִיר.

מָאָד מָאָד נִדְהַמְתִּי לְשִׁמְעַ כָּל זֹאת וְכוּ', אַךְ לְדַעְתִּי הַכֹּל בָּא מִחֶסֶד וְיָדִיעָה, וְלֹא עִם הָאֶרֶץ חֶסֶד, וּבְיַדֵּי אֲשֶׁתְּדָל לְכַתֵּב לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְזָה, אֲבָל הַעֲקָר לְהוֹסִיף שְׁעוּרִים בְּהִלְכוֹת אֱלֹהֵי, אֲשֶׁר הֵן מָאָד מָאָד חֲמוּרוֹת, וְדַעַת לְנִבּוֹן, שֶׁהַכֹּל צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּדַרְכֵי נֵעִם וְאִהְבָה גְדוֹלָה, רַק לְעוֹרֵר עַל חֹמֶר הָאִסוּר וּגְדֵל הָעֲנָשׁ וְלִשְׁפּוֹף הַרְבֵּה הַתַּחֲזִיקוֹת. וְעַלֵּי לְהוֹדִיעַךְ, שְׁדָבָרִים כְּאֵלוֹ קוֹרִים, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים, אֶצֶל שׁוֹפְרָא דְשׁוֹפְרָא אֲבָרְכִים בְּנֵי תוֹרָה, שְׁלִמְדוּ בִישִׁיבוֹת בִּימֵי בְחֵרוֹתָם וְכוּ', עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה מַה יַעֲשׂוּ בְעַלֵּי תַשׁוּבָה וְכוּ',

שָׂאף פֶּעַם לֹא לָמְדוּ בִישִׁיבוֹת, מַה לַעֲשׂוֹת?! הַדּוֹר יָרַד לְנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּה, וְעֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שְׁיִכּוּלִים לַפְעַל, אֲבָל הַכּל בְּאַהֲבָה וּבְחַבְּבָה יִתְרָה, וְלֹא לַעֲזוֹר אֶף וְחַמָּה וְקֶצֶף וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! מִכָּל זֶה אַתָּה רוֹאָה אִיךָ שְׂאֵתָה צָרִיךְ לְהַכְנִס בְּעֵבֵי הַקּוֹרָה, וְלְהַתְאָזֵר בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְעֻזוֹת דְּקַדְשָׁה, וְלְהוֹסִיף שְׁעוּרִים עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל: אַתָּה תְּדַבֵּר וְכוּ', כְּאוֹמֵר בְּנֹדָאֵי אַתָּה פּוֹעֵל עִם דְּבוּרְךָ, וְכִמְּוֹ-כֵן אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שׁוֹמְעִים וּמְקַבְּלִים, וּבִפְרָט אֵלּוּ שְׂלֹא לָמְדוּ בִישִׁיבוֹת, וְדָבַר זֶה קוֹרָה גַם בֵּין הַחֲסִידִים וְתַלְמִידֵי יִשִׁיבוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְדוֹן אוֹתָם לְכַף זְכוּת, כִּי כָל זֶה בָּא מִחֲמַת שְׂלֹא לָמְדוּ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד עִמָּהֶם, וּשְׂכַרְךָ יִהְיֶה כְּפוּל מִן הַשָּׂמַיִם, כִּי אֲצַלּוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד יְקָר כְּשִׁלּוֹמֵדִים תּוֹרָה לְבָנָיו. רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְתִקַּח אֶת הָעֲנִינִים בְּיַדְךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְחֲזוּק עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה בְּעֲצָמְךָ, שֵׁישׁ לָךְ כַּחוֹת וְכוּ', וְאַל תִּהְיֶה כְּפִיל הַזֶּה וְכוּ' (פְּמוּבָא בְּשִׁיר רַבְּנוּ ז"ל), אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת מִכַּחוּ, אֶף הָעֵקֶר צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְתַבֵּל עִם סְבָלָנוֹת וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, וְלְדוֹן לְכַף זְכוּת, אֲשֶׁר אֶף אֶחָד אֵינוֹ עוֹשֶׂה אֶת זֶה בְּמִזִּיד, אֲלֹא פְּשוּט מֵאֵי יְדִיעָה, כִּי חוֹשְׁבִים שָׂזוּ אִיזוֹ חֲמָרָה וְכוּ', מַה לַעֲשׂוֹת, זֶה הַדּוֹר הַזֶּה, וְעֲלִינוּ לְתַקֵּן בְּדַקֵּי הַדּוֹר כְּכֹל שָׂרַק יְכוּלִים, וּמִזְמַן רְצִיתִי לְכַתֵּב קוּנְטְרָסִים בְּהַלְכוֹת אֵלּוּ, אֶף מִחֲמַת שֶׁהַקּוּנְטְרָסִים שְׁלָנוּ, יְדֵי כָּלֵם מִמְשַׁמְשׁוֹת בָּהֶם, וּבִפְרָט בְּנֵי הַנְּעוּרִים בִישִׁיבוֹת, מְנַעַתִּי מִפְּנֵי הַצְּנִיעוּת, וְעַדִּין אֲנִי שׁוֹקֵל.

הָעֵקֶר רְאֵה לְחֲזוּק אֶת עֲצָמְךָ, וְאַל תִּירָא מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, הַמְּשֵׁף לְכַתֵּב הַלְכוֹת, וְטוֹב שְׂתַמְסֹר אֶת זֶה לְעוֹרְךָ "אוֹר יִבְנֶאֱל", כִּי לְבִסוּף יִכְרְכוּ אֶת כָּל הָעֲתוּנִים בְּכַרִּיכָה, וְזֶה לֹא יֵלֵךְ לְאַבוּד, וְהַלְכוֹת יִשְׂאָרוּ לְמִשְׁמֶרֶת, וּבְמִשְׁף הַזְּמַן יִהְיֶה לָךְ סֵפֶר מְזֵה, אֲשֶׁרֶיךָ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה הַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תפד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דִּבַּרְתִּי כַּמָּה פְּעָמִים הַיּוֹם עִם ... וְאָמַר לִי כֵן: אֲלֵפִים דּוֹלָר יֵשׁ לּוֹ כְּבָר בִּיד, וְכֵן עוֹד אֶלֶף שְׁטְרָלִינְג, שֶׁהוּא עֵרֶךְ שֶׁל אֶלֶף חֲמֵשׁ מֵאוֹת דּוֹלָר, וְעַל-כֵּן טוֹב שֶׁתִּתְקַשֵּׁר אֵלָיו, וְתִסַּע תִּכְרָף-וּמְיָד לִירוּשָׁלַיִם לְקַחַת אֶת זֶה, שְׂאֵר הַכֶּסֶף כְּבָר יִהְיֶה עַד הַלַּיְלָה (אֲבָל קִדְּם תִּסַּע לְקַחַת מָה שְׂבִיֵד), הַסֵּבֶה שֶׁל הַעֲפוּב, שֶׁהַחוֹלָה נִשְׂאָר עוֹד יוֹם בְּבֵית-חוּלַיִם, וְעַל-כֵּן נִתְעַכֵּב כָּל הַכֶּסֶף, וְ... לָוֶה אֶת הַכֶּסֶף עַל סְמִיךְ שֶׁהוּא יִשְׁלַח אֶת הַכֶּסֶף וְזֶה בְּטוֹחַ, וְאִין מָה לְחַשֵּׁשׁ כָּלֵל, וְעַל-כֵּן קִדְּם סַע תִּכְרָף-וּמְיָד לִירוּשָׁלַיִם, וְתִקְבַּל אֶת הַסְּכּוּם הַנִּי"ל, וְיִכּוֹל לִהְיוֹת בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שִׁיְהִיָּה לּוֹ עוֹד, לְמַעֲשֵׂה הֵם מוֹדִים, שֶׁהִיָּה לּוֹ נִסְ שְׂעִיַת אוֹתִי, שְׁלֹא עָבַר נִתּוּחַ, כִּי הָרוּפְאִים אוֹמְרִים, שְׂאֵם הִיָּה עוֹבֵר נִתּוּחַ, חַס וְשְׁלוֹם, חַס וְשְׁלוֹם, לֹא הִיָּה קָם, לֹא עָלִינוּ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לּוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

נָא וְנָא תִתְקַשֵּׁר אֵלָיו בְּבִקְרָה בְּשַׁעַת תְּשַׁע, וְתִסַּע אֵלָיו, כִּי חִבָּל עַל הַכֶּסֶף, וְאִין לִי כֶסֶף אַחֵר כָּלֵל.

הַמְּחַכָּה לְתִשׁוּבָה...

הֵאֵם אַתָּה נִמְצָא עֹכָשׁוּ בְּבֵית? תִּשְׁלַח פֶּקֶס וְאִדְבֵר עִמָּךְ.

כ' תפה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ט תמוז ה'תשנ"ג.

אֲשֶׁר כ' תפּה בְּנַחַל רֶלֶט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יָאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַטּוֹבָה שֶׁעָשִׂיתָ עִמִּי בַּגָּנָה,
יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגַם הַגָּנָה שֶׁלָּךְ בְּרוּחַנִיּוֹת תִּפְרַח
וְתַצְלִיחַ, וְתִזְכֶּה לְחַתֵּן אֶת יְלָדֶיךָ בְּקִלוֹת, וְתִרְאֶה בָּנִים לְבָנֶיךָ, וַיְהִי
שְׁלוֹם וּשְׁלֹנָה בְּחִילָךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחַ מָּאד, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אוֹתָךְ, יְהִי אִיךָ שְׂיִהְיֶה וַיְהִי מֵה שְׂיִהְיֶה, תְּמִיד תִּהְיֶה שִׂמְחָ וְעֲלִיזָה,
וְתִשְׁתַּדֵּל מָאד מָאד לְהַתְּבוּדָד עֲצֻמָּךְ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה
כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל דְּבַר זֶה מָאד
מָאד, וּבִפְרָט אַתָּה, שְׂאֵתָה כָּבֵד קֶצֶת רְחוּק מִהֵבִית-הַכְּנֶסֶת, עֲלִיךָ
לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמָּךְ בְּשַׁעַר שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְדַבֵּר אִז עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ, כִּי עֲלִיךָ לְהַכְּנִים בְּדַעְתָּךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,
וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְעַל-כֵּן בְּשַׁעַר שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לְבֵית-
הַכְּנֶסֶת, שְׂזוֹ הַלִּיכָה שֶׁל לַעֲרֵךְ עֲשָׂרִים דְּקוֹת, תִּתְּבוּדָד אִז עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְכֵן עַל הַדְּרָךְ חֲזָרָה, גַּם-כֵּן תִּתְּבוּדָד עֲצֻמָּךְ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז
טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הִיא
הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנִי-אָדָם
הָיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת הַדְּבוּר וְהַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, הָיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה
תְּמִיד.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתַּצְּלִיחַ דְּרָכְךָ תְּמִיד, וְתַבְּשֵׁר לִי
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

כ' תפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנַחֶס, י"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַתְּמוּנוֹת.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שְׂאֵין בְּלִעְדֵּי
יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת
עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר הַדְּבוּר בְּעֲצָמוֹ הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית
מְאֹד מְאֹד. וְחֲכַמְיָנוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (וְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ד', הַלְכָה א'),
”וְהָיָה כִּי הִרְבַּתָּה לְהִתְפַּלֵּל”, מִכָּאֵן שְׁפָל הַמְּרָבָה בְּתַפְלָה — נִעְנָה;
וְעַל-כֵּן רְאֵה לֹא לְהִיּוֹת בְּטָלָן, רַק תִּתְּבוּדָד עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם עִמוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּקְבַּל תְּפִלָּתְךָ בְּשָׂמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד עִם אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר
קְבוּעַ בְּחִבְרוּתָא, וּמִלְּבַד זֹאת תִּלְמַד בְּעֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה,
גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, וּכְנֻגַּד הָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנַחֶס, י"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי לְדַעַת אֵיךְ מְרַגֵּיֶשֶׁה בְּתֶךָ ... תַּחֲזִיה, וְאֵיךְ אֶתֶם
מְסַתְּדָרִים, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּבְּשְׁרוּ לִי תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא, יְדִידֵי הַיְקָר! תִּקְבַּע לַעֲצֻמָּךְ אִיזוֹ שְׁעָה לְלַמַּד עִם אֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁעוֹר קְבוּעַ, כִּי כְּדָאֵי לַחֲטֹף שְׁעָה אַחַת בַּיּוֹם לְלַמַּד
תּוֹרָה עִם חֲבֵרוֹתָא, כִּי מַה נִּשְׂאָר לָנוּ? רַק מַה שְׂאֲנַחֲנוּ לּוֹמְדִים
תּוֹרָה, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה יְכוּל לְהַצְטַרֵּף אֶל הַשְּׁעוֹר שֶׁל הָרַב ... מַה
טוֹב וּמַה נְּעִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ תְּמִיד, וּתְבַשֵּׁר לִי
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחָס, י"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... גְּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל מִיַּנִּי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁתַּדֵּל לְלַמַּד בְּכֹל יוֹם עִם הַחֲבֵרוֹתָא שְׁלָךְ ר' ... כִּי
בְּאֻמַּת לֹא נִשְׂאָר מִהֶאֱדָם, אֲלָא מַה שְׂזוּכָה לַחֲטֹף בְּזָה הָעוֹלָם,
וּבִפְרָט כְּשׂוֹזְכִים לְלַמַּד מִסְּכָתָא אַחַת, וְחוֹזְרִים עֲלֶיהָ כַּמָּה פְּעָמִים,
זֶה מַה שְׂנִשְׂאָר מִהֶאֱדָם, וְכַמוּבָא בְּתַקוּנַי זֶהר (תְּקוּנָה ו'): מֵאֵן דְּיִרִית
מִסְּכָתָא חֲדָא, יְהִיבְנָא לִיהַ עֲלֵמָא חֲדָא, וְעַל-כֵּן חֲזַר אֶתּוּ בִּיחַד
מִסְּכָתָא אַחַת, כְּדִי שְׁתַּהֲיוּ בְּקִיאִים בְּזָה, וְכֵן תִּלְמְדוּ בִּיחַד הַלְכָה,
וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוּדָד עֲצָמָךְ בְּכֹל יוֹם עֲמוּ יִתְּבַרְךָ, וּתְסַפֵּר
לְפָנָיו יִתְּבַרְךָ אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, אֲשֶׁר אֶצֶל רַבְּנוּ ו'ל הִיָּה דְבַר
זֶה עֲנִינָן גְּדוּל מְאֹד.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תפט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחָס, י"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקְבַּע קְבִיעוֹת לְלַמֵּד עִם אֶחָד מֵאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ בְּכֹל יוֹם, וְאִם אַתָּה יָכוֹל לְהַצְטַרֵּף אֶל הַשְּׁעוּר שֶׁל הָרַב ...
שְׁלוֹמֵד בְּעֲנִינֵי נְדָה וְכוּ' וְטָהֳרַת הַמְּשַׁפְּחָה וְכוּ', מַה טוֹב וּמַה נָּעִים,
כִּי הֵם עֲקָרִים גְּדוּלִים, וְצָרִיכִים לְדַעַת הַיֵּטֵב אֵת הַהֲלָכָה.

רְאֵה לְהַתְּמִיד מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ,
אֲשֶׁר הָאֲרַבְעָה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם כְּנֶגֶד הָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת,
בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכֹל
יוֹם אֵיזָה שְׁעוּר, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

וְעַל כָּלֵם רְאֵה לְהַתְּבוּדָד עֲצָמָךְ אֵלָיו יִתְּבַרְךָ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ
יִתְּבַרְךָ כָּל מַה שְּׂאֵתָה צָרִיךְ. וְתִדַּע, שְׂאִם תִּהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר עֲמוּ
יִתְּבַרְךָ, אִז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר פְּנַחֵס, י"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ
מְחִיָּה וּמְהִנָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חִי, מְדַבֵּר,
הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַל-כֵּן אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל
מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ צְרוֹת
וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבִים רַבִּים, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, כִּי עַקֵּר גְּדֻלַּת
בַּר יִשְׂרָאֵל בְּזֵה הָעוֹלָם הוּא כִּפִּי הַהִתְחַזְּקוֹת שְׁלוֹ, כִּפִּי שְׂזוּכָה לְחַזֵּק
אֶת עֲצָמוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחֲיּוֹת אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שִׁישׁ בָּךְ,
כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְפַל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, כִּי עַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת הוּא עַל-יְדֵי
אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ
מְחִיָּה וּמְהִנָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חִי, מְדַבֵּר, הֵם
עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי שְׂתַכְנִיִּים בְּעֲצָמְךָ יְדִיעוֹת
אֵלוֹ, יִהְיֶה לְךָ כַּח לְסַבֵּל אֶת כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלֶיךָ; כִּי בְּאֵמַת עוֹבֵר
עַל כָּל אַחַד וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם מַה שְּׁעוֹבֵר, וְעַקֵּר גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל
— כְּשְׂזוּכָה לְהִתְחַזֵּק מִעַמֵּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי
וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַדְבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵינוֹ מְבַלְבֵּל אֶת
עֲצָמוֹ מִשׁוּם דָּבָר שְׂבַעוֹלָם, שְׂאֵז יַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

הָעַקֵּר הוּא אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, שְׂזֵה מְחִדִּיר בְּאָדָם סְבֻלָּנוֹת

רמד אָשֶׁר כ' תצא — כ' תצב בנחל

גְּדוּלָהּ, וּצְרִיכִים תָּמִיד לְדַבֵּר מֵהָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִנִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנֹחֶס, י"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְשַׁמֵּעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַיְסוּד בִּיְהוּדוּת, וְתִשְׁתַּדֵּל לְשִׂמְחַת מְאֹד מְאֹד עַל כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁשׁ בָּךְ, כִּי כָּךְ הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ וְ"ל, שְׁצִרִיכִים לְהִתְחַזֵּק עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שֵׁשׁ בּוֹ, וְתִכְףּ-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם מְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שֵׁשׁ בּוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכּוֹ. וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, רַק תִּהְיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ, כִּי מִי שְׂרוּצָה לְהַצְּלִיחַ, צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִנִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנֹחֶס, י"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲשֶׁר כ' תצג בְּנַחֵל רמה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לֹא לְרִיב, כִּי עֵקֶר הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָאָדָם, כְּשֵׁישׁ מַחֲלָקֵת בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ. וְאַתֶּם צָרִיכִים לְהִתְפַּשֵּׁר וְלֹא לִנְגַח אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם הָעֶקֶר הוּא שְׁלוֹם-בֵּית, כִּי בְּאַמַּת הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא גְלוּי אֱלֻקוֹת, וְעוֹלָם הַבָּא הוּא גְלוּי אֱלֻקוֹת, אַתָּה הוּא קֹדֶם שְׁפָרְאֵת הָעוֹלָם, וְאַתָּה הוּא מְשַׁפְּרָאֵת הָעוֹלָם, וְצָרִיכִים לְקַשֵּׁר וּלְחַבֵּר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה לְעוֹלָם הַבָּא, וְאִזּוֹ יֵרָאֶה אֶת הָאֱלֻקוֹת. וְכַמוֹ-כֵּן הִבְעַל וְהָאִשָּׁה הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים כְּדִגְמַת עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהַפְּךָ שְׁנֵיהֶם לְרוּחָנִיּוֹת, הֵינּוּ לְעֲשׂוֹת מְגַשְׁמִיּוֹת רוּחָנִיּוֹת, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּינֵךְ לְבֵין אֲשֶׁתְּךָ, וְתַעֲשׂוּ כָל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַשְׁתַּוֹּת, וְשֵׁלֵא יִהְיוּ בֵּינֵיכֶם וּכְפוּחִים.

בּוֹדְאֵי צָרִיכִים לְשַׁלֵּם קֹדֶם אֶת הַחֻבוֹת לְפָנַי שְׁנוֹסְעִים לְאוּמָן, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מָאֵד מָאֵד לֹא לְהִפְגֵּס בַּחֻבוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ בַּחַיִּיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכָתֵב לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

כ' תצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעְרְכֶם הַקָּשָׁה מִהִמְסִירוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ. נָא וְנָא תַחֲזִיקוּ

מֵעַמָּד, כִּי סוּף כָּל סוּף הוּא יִפֹּל בַּפֶּח כְּזֹה, שְׂכָבֵר לֹא יוּכַל לְצִאֵת מִשָּׁם, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנּוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבַּרֵךְ שָׁמוּ.

רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵכֵל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְאַחַר הָרַע יָבֹא הַטּוֹב, וְאֵל תִּדְאָגוּ כָּלֵל, וְעוֹד תִּרְאוּ נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. זְכוּרוּ הַיָּטִב אִיף שֶׁלֹּא הִיָּתָה לָכֶם אֲגוּרָה בַּפִּיס, וּבְנִיתֶם דִּירָה יָפָה, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּגְמְרוּ עִם הַגָּג, וְתִזְכּוּ לְגַדֵּל אֶת יְלָדֵיכֶם בְּקִלּוֹת, וְיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִהַיְלָדִים. הַעֲקֹר רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם לֹא לִפְלֵ בַעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת, הֵן אָמַת שְׁאֵנִי מִבֵּין אֶת צַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה, שְׁאַתֶּם כָּל-כָּף סוּבְלִים, וְיֵשׁ לָכֶם עֲגָמַת נֶפֶשׁ מִכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, עִם כָּל זֹאת רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם, וְעוֹד תִּרְאוּ נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תצד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְּשׁ לְסֹדֵר פְּנַחֵס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגֵּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְקָרִים עֲלֵיהֶם יִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיֹתֵר בְּמִדַּת הָאֲהָבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וּבַפֶּרֶט בְּיָמִים אֵלֵינוּ הַנִּקְרָאִים בֵּין הַמְּצָרִים, צָרִיכִים בְּיֹתֵר לְהִתְחַזֵּק בְּמִדַּת הָאֲהָבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, לְאָהֵב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל כַּנֶּפֶשׁ, וְזוֹ הִיָּתָה מְדַרְגַּת מִשָּׂה רַבָּנוּ, שֶׁמָּסַר אֶת נַפְשׁוֹ בַּעֲבוּר כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְאַפְלוּ עַל הַכִּי רְחוּק וְהַכִּי גְרוּעַ מָסַר אֶת

נִפְשׁוּ בַעֲבוּרוֹ, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פב); כִּי מִשָּׁה רַבְּנּוּ הָיָה הַמְּלַמֵּד שְׂיָכוּל לְהַלְבִּישׁ הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת מַעֲלָה לְעָלוּל, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן עַד שְׁכָל תַּחְתּוֹן, כִּי הוּא הָיָה יָכוּל לְהַחֲדִיר אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתֵבְרֵךְ לְכֻלָּם (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל'), אִף לְזֶה צְרִיכִים לְהִיּוֹת אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל גְּדוּל, כִּי בְּלִי אֲהַבַּת יִשְׂרָאֵל, אִי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לְהַחֲדִיר אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתֵבְרֵךְ, כִּי כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל הוּא חֵלֶק אֱלוֹהַּ מִמַּעַל מִמַּשׁ, וּבְלִי אֲהַבַּת יִשְׂרָאֵל אֲמַתִּית, אִי אֶפְשָׁר לְהַחֲדִיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יְתֵבְרֵךְ. וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְנַחוֹת סה:): מִשָּׁה רַבְּנּוּ אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל הָיָה; וְלִכֵּן הָיָה בְּכַחוֹ לְלַמֵּד עִם דְּרֵי מַעֲלָה וְעִם דְּרֵי מַטָּה לְהַחֲדִיר בֵּהֶם הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתֵבְרֵךְ. וְעַל-כֵּן רָאוּ גַם אַתֶּם לְהַתְחַזֵּק בְּיוֹתֵר בְּמִדַּת אֲהַבַּת יִשְׂרָאֵל, לְאַהֲבֵךְ אֶת כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל כְּנִפְשׁוֹ, וּבִפְרָט אֶת תְּלִמְיָדֵי רַבְּנּוּ ז"ל, אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, צְרִיכִים לְאַהֲבֵךְ מְאֹד מְאֹד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזַק, וְלִשְׁמַח בְּשִׂמְחָתוֹ, וְחַס וְשָׁלוֹם, לְהַצְטַעַר בְּצַעְרוֹ, לֹא עָלִינוּ, וְהִרְבַּ הַקְּדוּשׁ ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחֲמָן ז"ל, הָיָה רָגִיל לֹאמֵר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים: אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶל אֵילוֹ מְדַרְגּוֹת וְאֶל אֵילוֹ הַשְּׁגוֹת הַיֵּינוּ זוֹכִים שְׂרַבְּנּוּ ז"ל יָבִיא אוֹתָנוּ, אִם הֵיְתָה אֲהַבָּה וְאַחֲדוּת בֵּינֵינוּ. וְדָבָר זֶה חֲזוֹר בְּפָנָי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַרְבֵּה פְּעָמִים, וְאָמַר, אֲשֶׁר אִי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לְהַשִּׁיג אוֹר רַבְּנּוּ ז"ל, אִם אֵין אַחֲדוּת וְאַהֲבָה בֵּין אֲנָשָׁיו. וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בַעֲבוּר זֶה, שְׂתַהֲיָה אֲהַבָּה, אַחְוָה וְרַעוּת בֵּינֵינוּ, וְאֶחָד יַעֲזוֹר לְשֵׁנִי בְּכָל מָה שְׂרַק יְכוּלִים, וְאִם רוּאִים אֶחָד שְׂבוּר וּמְמַרְמֵר, תִּכְףּ-וּמְיָד לְחַזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ, וְאִם אֶחָד צָרִיף אֵינָה עֲזוֹר גְּשָׁמִי, תִּכְףּ-וּמְיָד כְּאִישׁ אֶחָד וּבְלֵב אֶחָד לְעֲזוֹר לוֹ, וְעַל-יְדֵי שְׂתַהֲיָה בֵּינֵינוּ אֲהַבָּה אַחְוָה וְרַעוּת, עַל-יְדֵי-זֶה נוּכַל לְהַמְשִׁיף עַל עַצְמָנוּ אוֹר רַבְּנּוּ ז"ל. וְיָדוּעַ, אֲשֶׁר רַבְּנּוּ ז"ל קָדָם שְׂיַצָּא מֵעִיר בְּרִסְלָב לְהַסְתַּלַּק לְעֵילָא וּלְעֵילָא וְכוּ', עָמַד עַל יַד הַמְּזוּזָה, וְאָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּזוֹת הַלְשׁוֹן: אִם תַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, אַתֶּם יְכוּלִים עוֹד לְהַמְשִׁיף אוֹתִי אֲלֵיכֶם.

וְעַל-כֵּן נָא וְנָא, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהַחְזִיק אֶת עַצְמְכֶם
 בְּיַחַד, וְתִדְוֹנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי לְכַף זְכוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יְדוּנוּ אֶתְכֶם
 לְמַעַלְהָ לְזְכוּת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שְׁבַת קכז): הִדָּן אֶת חֲבֵרוֹ לְכַף זְכוּת,
 דְּנִין אוֹתוֹ לְזְכוּת. וּמִסְפָּר בְּשֵׁם צְדִיקִים, אֲשֶׁר כָּשֵׁם שְׁלֹמֶעֱלָה בְּשֵׁמִים
 עוֹמֵד מִיכָאֵל וּמְלַמֵּד זְכוּת עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ-כֵן הוֹרִיד
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם אֶת הָרַב הַקְּדוֹשׁ מִבְּרִדִּיטְשׁוֹב זי"ע לְלַמֵּד
 זְכוּת עַל עַם יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, הֵינּוּ כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה יֵשׁ מִלְּאֲךָ קְדוֹשׁ
 וְנוֹרָא, שְׁפוֹתֵב זְכוּתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְתָמִיד מְלַמֵּד זְכוּת עֲלֵיהֶם,
 כְּמוֹ-כֵן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹלַח בְּכָל דּוֹר וְדוֹר צְדִיק נוֹרָא וְנִשְׁגָב
 מְאֹד, אֲשֶׁר הוּא עוֹסֵק תָּמִיד לְלַמֵּד זְכוּת עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהוּא
 נַעֲשֶׂה כָּאֵן לְמַטָּה כְּדִגְמַת מִלְּאֲךָ מִיכָאֵל לְעֵילָא, וְאֵל דְּבָר זֶה יְכוּל
 כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְהַגִּיעַ, אִם רַק יִקַּח אֶת עַצְמוֹ בְּיַדְיוֹ, וַיְרַגִּיל אֶת עַצְמוֹ
 רַק לְלַמֵּד זְכוּת עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, יִהְיֶה נַעֲשֶׂה לְמַטָּה כְּדִגְמַת מִלְּאֲךָ
 מִיכָאֵל לְעֵילָא, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַקְיָם זֹאת, כִּי בְּאַמַּת עֲנִין הַלְמוּד זְכוּת
 וְהֶאֱהָבָה בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, מִבְּטַל כָּל הַדֵּינִים וְהַקְּלָפוֹת מִהָעוֹלָם,
 כִּי עַקֵּר כַּחוֹ שֶׁל הַסְּמ"ך-מ"ם וְהַסְּטָרָא אַחְרָא, הוּא רַק לְהַפְרִיד בֵּין
 נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת בֵּינֵיהֶם מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת. וְזוֹ כָּל חֵיווֹתוֹ,
 וְרַק עַל זֶה הוּא חַי — בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן. וְתַכְף-וּמְיָד
 כְּשֶׁתְּהִיָּה אֶהְבָּה, אַחֲוָה וְרַעוּת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, מִמִּילָא יִתְבַּטְלוּ
 הַקְּלָפוֹת וְהַסְּטָרָא אַחְרָא, וְהַסְּמ"ך-מ"ם כְּלָה מִן הָעוֹלָם, וּבִיּוֹתֵר
 צְרִיכִים לְלַמֵּד זְכוּת עַל כָּל אֵלוֹ שְׁבָאִים לְהַתְּפַלֵּל בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ שֶׁל
 אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, כִּי בְּיָדָי מִי שְׁנַכְנַס לְהַתְּפַלֵּל בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, יִקְנֶה
 שֵׁם הַרְבֵּה מְאֹד כִּי לֹא בַחֲנָם בָּא אֶצְלָנוּ, אֶלָּא לְקַנּוֹת שֵׁם הַתְּעוֹרְרוֹת
 וְהַתְּחַזְּקוֹת, שְׁמַחָה וְרִקְוִדִין וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד מִהַמְּתַפְּלָלִים לְכַף זְכוּת, כִּי מִנִּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הוּא דְּבָר
 גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד. וּמִסְפָּר, שֶׁהָרַב הַקְּדוֹשׁ הַבַּעַל הַתַּנְיָא זי"ע אָמַר פַּעַם
 לְאֲנָשָׁיו בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "אֵין אַתֶּם יוֹדְעִים אֶת הַמְּקִיף שֶׁל חֲסִידוֹת, בֵּית
 הַחֲסִידִים לְהַכְּנִס לְהַתְּפַלֵּל שֵׁם, כְּבָר פּוֹעֵל שְׁיִתְגַּלֶּה עַל הָאָדָם מְקִיף
 הַחֲסִידוֹת"; וּפַעַם אַחַת שָׁמַע, שְׁאֲנָשָׁיו רַחֲקוּ אִיזָה אָדָם מִבֵּית-
 הַמְּדֻרָשׁ שֶׁלוֹ, כִּי שָׁמְעוּ שְׁעָבַר עֲבָרָה חֲמוּרָה, עָנָה וְאָמַר בְּקוֹל מְאִים
 כְּדַרְכּוֹ: לֹא, לֹא! גִּיין, גִּיין! אֵל תִּרְחֲקוּ אוֹתוֹ, רְאוּ לְקַרְבוֹ, פֶּן וְאוּלֵי

יִכְשַׁל בְּעֵבֶרָה אַחַת פְּחוֹת — כָּבֹד כְּדָאִי, כִּי אֵינְכֶם יוֹדְעִים אֵת
הַתְּעֻנּוּג לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כְּשִׁיְהוּדֵי עוֹשֶׂה עֲבֵרָה אַחַת פְּחוֹת,
וְעַל-כֵּן אֶסוּר לְגַרֵּשׁ מִי שֶׁבָּא אֶל בֵּית הַחֲסִידִים לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה. וְכֵן
אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנו הֵיִקְרִים מְסַפְּרִים, שֶׁבְּעִיר אוֹמֵן הָיָה אִישׁ גַּם וּבְלִיעַל
וְרוֹצֵחַ, שֶׁרָצַח כָּבֹד כְּמֵה אֲנָשִׁים, וְהָיָה גְבוּר אֱלִים מְאֹד, וְהָיָה אָדָם
שֶׁפָּל וּפְחוֹת מְאֹד, מְגַשֵּׁם וּמְזַהֵם, וְשָׂמוּ הָיָה מִשֶּׁה צְדוּק, וּבְכָל
בֵּית-הַכְּנֶסֶת וּבֵית-הַמִּדְרָשׁ שֶׁרַק נִכְנַס זְרָקוֹ אוֹתוֹ, פְּעַם אַחַת בְּיוֹם
הַיֵּאֲרָצִיט שֶׁל אָבִיו — נִתְעוֹרַר מְאֹד, וְרָצָה לְבוֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת
לִזְמַר קִדִּישׁ, וּכְדִרְכָּם שֶׁל הַבְּתִי כְּנִסְיוֹת, שֶׁזְרָקוֹ אוֹתוֹ לַחוּץ, אֵךְ הוּא
בְּכָל זֹאת רָצָה מְאֹד מְאֹד לִזְמַר קִדִּישׁ עַל אָבִיו, כִּי נִתְעוֹרַר מְאֹד
מְאֹד בְּתִשׁוּבָה (כִּי לְפַעְמִים הָרָשָׁע הָכִי גְדוֹל נִכְנַס בּוֹ הַרְהוּר תִּשׁוּבָה,
וּמִבְקֵשׁ אֵת לְבָבוֹ מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹב), וּכְשֶׁרָאָה שֶׁסְּלָקוּהוּ מִכָּל הַבְּתִי
כְּנִסְיוֹת וּבְתִי מִדְרָשׁוֹת בְּאוֹמֵן, נִתְיָשַׁב שֶׁיִּכְנַס בֵּין הַבְּרִסְלָכְרִים,
וּכְשֶׁנִּכְנַס — עָמַד עַל יַד הַתְּנוּרָה בְּצַד מְעַרְבַּב בַּפֶּנֶה, וּפְחַד שֶׁמָּא יִזְרָקוּ
אוֹתוֹ, וַיְהִי כִּאֲשֶׁר רָאָה אוֹתוֹ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, עוֹבֵד הַשֵּׁם גְּדוֹל,
וְשָׂמוֹ: ר' יַעֲקֹב מְזִיטָאמִיר ז"ל, נִגַּשׁ אֵלָיו (וּמִשֶּׁה צְדוּק כִּאֲשֶׁר רָאָה
שֶׁאֶחָד נִגַּשׁ אֵלָיו, חָשַׁב שֶׁבּוֹדָאִי בָּא לִזְמַר לוֹ לְהַסְתַּלַּק מִכָּאֵן...) אֵךְ
הָלָה אָמַר לוֹ בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: מִשֶּׁה צְדוּק, אַתָּה כָּבֹד פֹּה, לָמָּה אַתָּה
עוֹמֵד בְּלִי טְלִית וּתְפִלִּין וְאוֹמֵר קִדִּישׁ, תִּתְעַטֵּף בְּטְלִית, וְתִתְעַטֵּר
בְּתְפִלִּין, וְתַכְּף-וּמִיד הַנִּיחַ לְפָנָיו טְלִית וּתְפִלִּין. וְהַדְּבָר הַזֶּה כָּל-כָּף
רָגַשׁ אוֹתוֹ, עַד שֶׁהִחַל לְהוֹזִיל דְּמַעוֹת מְרַב הַתְּרַגְּשׁוֹת, כִּי לֹא רַק
שֶׁלֹּא גָרְשׁוּ אוֹתוֹ, אֲלָא עוֹד נִתְנוּ לוֹ טְלִית וּתְפִלִּין, וְנִתְעוֹרַר בְּתִשׁוּבָה
גְּדוֹלָה, וְאָמַר לְעַצְמוֹ: פֹּה אֲשַׁב כִּי אוֹיְתִיָּהּ, אֲנִי כָּבֹד לֹא אֲצַא מִכָּאֵן.
וְנַעֲשֶׂה בְּעַל תִּשׁוּבָה גְּדוֹל, וְאַחֲרֵי-כֵן הָיָה לְעֶזֶר גְּדוֹל לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו,
וּכְשֶׁסָּגְרוּ אֵת כָּל הַמִּקְנוֹאוֹת בְּעִיר אוֹמֵן, וּבְאֲרוֹת הַסּוּסִים שָׁלוּ הָיָה
מַעֲזָן, וְעָשָׂה שָׁם מִקְוֵה כְּשֶׁרָה וְכוּ', וְכָל הַיּוֹם הָיְתָה מְכֻסָּה עִם קֶשׁ
וְתִכּוֹן, שֶׁהַבּוֹלְשׁוֹיִקִים, יִמַּח שְׁמֵם, לֹא יִתְפָּסוּ אֵת זֶה, וּבְלִילָה פְּתַחוּ.
רוֹאִים מְזֵה, אֵיךְ שֶׁצְרִיכִים לְקַרֵּב אֵת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל וּלְהַחֲזִירוֹ
בְּתִשׁוּבָה. וְזוֹ הָיְתָה דְרָף רַבֵּנוּ ז"ל, וּמִכָּל שָׂפָן וְכָל שָׂפָן, שֶׁאֲנַחְנוּ
צְרִיכִים לְהִרְאוֹת דְּגָמָא, שִׁיְהִיָּה בֵּינֵינוּ אֶהְבָּה וְאַחֲנָה, רַעוּת וְשְׁלוֹם,
וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד, לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אֵת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי

שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִקְרַב אֶת שְׁכֵנוֹ, וְאֶף שֶׁהוּא עֲכָשׁוּ עֲדִין חֲלוּנֵי, צָרִיכִים לְדוֹנוּ לְכַף זְכוּת, וְלִסְחַב אוֹתוֹ לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ.

וּמִסְפָּרִים, שְׁהָרַב הַקְדוּשׁ ר' אֶהְרֵן מִקְאֲרֵלִין זי"ע, מִתְחַלֶּה הֵיחָה קִפְדָן גְּדוֹל, וְרַחֵק אֲנָשִׁים, וְכִשְׁסָפְרוּ אֶת זֶה לְרַבּוֹ הַמַּגִּיד מִמְעַזְרִיטְשׁ זי"ע, עָנָה וְאָמַר פַּעַם הַמַּגִּיד אֵלָיו: תֵּאֱמִינוּ לִי, ר' אֶהְרֵן, שְׂאֲנִי וְאֶתְּהָ אֵינָם שְׂוִים נְעַל-בֵּית שֶׁל הַפְּחוֹת מִיִּשְׂרָאֵל, וּבְזוֹ הַלְשׁוֹן אָמַר: "גְּלוּיִבֵט מִיר ר' אֶהְרֵן, אֲזוֹ אֵיף אֹן אִיר זְעַנְעַן נִיט וְעָרִט דְּעַם פֶּאָנְטָאָפֶל פּוֹן דְּעַם קֶלְעִנְסְטֶען אִידֵן", וּמֵאֲזוֹ נִתְעוֹרַר לְקַרֵב אֲלֵפִים וְרַכְבוֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְעַל-כֵּן רָאוּ גַם אֲתָם, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְעַסֵּק בְּאֶהְבָּה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְלְקַרֵב אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְבַטֵּל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם כָּלִיל.

נָא וְנָא רָאוּ לְבּוֹא אֶל הַשְּׁעוּרִים שֶׁל הָרַב ... שְׁלוֹמֵד בְּהַלְכוֹת נְדָה, כִּי הֵן הַלְכוֹת חֲמוּרוֹת מְאֹד מְאֹד, וְאִם עוֹבְרִים עַל זֶה, תִּדְעוּ שְׂאֲסוּרִים אֲסוּר פְּרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, שְׂנִכְרַתַת נְשָׁמְתוֹ מִשְׂרָשָׁה, וְלֹא עִם הָאָרֶץ חֲסִיד', שְׁעַם הָאָרֶץ אֵינּוּ יָכוֹל לְהִיּוֹת חֲסִיד, וְצָרִיכִים לְחַזֵּר הַרְבֵּה בְּהַלְכוֹת נְדָה, כִּי הֵן הַלְכוֹת חֲמוּרוֹת שְׂבִיחֲמוּרוֹת, וְעַל-כֵּן כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, כְּדָאִי לוֹ לְהַצְטַרֵף אֶל הַלְמוּד שְׁלוֹמֵדִים בְּיַחַד הַלְכוֹת נְדָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ בַחַיִּיכֶם, וְיִהְיֶה לְכֶם אֵיף טוֹב כָּל הַיָּמִים.

וּמֵאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — הוּא וְאִשְׁתּוֹ וְיִלְדָיו, שְׂיִתְפַּלְלוּ עָלַי, שְׂכַבְרֵךְ אֲזַכֶּה לְצֵאת מַחֻבוֹתֵי וְצָרוֹתֵי הַמְרַבּוֹת, וְאֲזַכֶּה לְבּוֹא וְלַגּוֹר אֶתְכֶם בְּיַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שְׁבֵת שְׁלוֹם...

כ' תצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחַס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְאַל תִּשְׁכַּח מִשׁוֹם דְּבַר כָּלֵל מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ. תְּהִלָּה לְאֵל, הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא זָכָה אוֹתָךְ, שְׁעִשִׂיתָ שְׂדוּךְ עִם בְּנֵי הַשָּׁנִי, וְאַתָּה צָרִיךְ לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל הַחֶסֶד חֲנֻם הַזֶּה, שְׁחַתַּנְתָּ כָּכֵר בֵּן, וְעַכְשָׁיו אַתָּה מְחַתֵּן בֵּן שָׁנִי, יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּזְכֶּה לְחַתֵּן אֶת כָּל יְלָדֶיךָ בְּקִלּוֹת.

נָא וְנָא אַל תִּשְׁכַּח מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַע־עוֹלָם, יִהְיֶה מֶה שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה, הָעֵקֶר תְּהִיָּה חֲזַק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה. וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל יוֹם וְיוֹם לְלַכֵּת לְהִתְבוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּמָקוֹם פְּנוּי שְׁאִין שָׁם בְּנֵי־אָדָם, וּמִי יִתֵּן שְׁתַּטִּיל בְּכֹל יוֹם בְּלִילָה אֶל הַהֵר, לְכֹל הַפְּחוֹת עֲשָׂרִים דְּקוֹת, וְאֲזוּ תִצְלִיחַ דְּרַכָּךְ, כִּי אֵין לָנוּ עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִתְפִּלָּה וְהִתְבוֹדְדוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמִתְבוֹדֵד עֲצֻמוֹ בְּכֹל יוֹם, וְאֲזוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכָּךְ תְּמִיד.

הַמְאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחַס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַקְּסֻטָּה, וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת אֶת הַנְּגוּן שְׁשִׁמְעֶתָ וְכוּ' וְכוּ'.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמַּח אֶת אֲשֶׁרְךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁתִּהְיֶה תָּמִיד אֲוִירָה שֶׁל שִׁמְחָה בְּבֵיתְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּפְקַד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא; כִּי הָעֵקֶר לְרֵאוֹת שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוֹם מְתַח בְּבֵית.

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, חֹק וְלֹא יַעֲבֹר, וְלֹא יַעֲבֹר לָךְ יוֹם אֶחָד בְּלִי הִתְבּוֹדָדוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֻשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְּשׁ לְסִדֵּר פְּנִיחָס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מָאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֵל שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעֵר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק מָאֵד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהִתְאַזֵּר בְּבִטְחוֹן עֲצָמִי, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל: כְּמוֹ שֶׁצָּרִיף הָאָדָם שֶׁתִּהְיֶה לוֹ אֲמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ-כֵן הוּא צָרִיף אֲמוּנָה גַם בְּעֲצָמוֹ (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סא); כִּי עַל-פִּי-רַב הָאָדָם מִתְרַחֵק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵינִי לוֹ אֲמוּנָה בְּעֲצָמוֹ, כִּי נִדְמָה לוֹ שֶׁהוּא לֹא יִצְלַח וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא יִגִּיעַ אֶל שׁוֹם דְּבָר, וְתִכְּף-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם מְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה בְּעֲצָמוֹ, שֶׁהוּא כֵּן יָכוֹל, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְצַלִּיחַ,

אֲשֶׁר כ' תצח — כ' תצט בַּנְחַל רנג

וּבְאֵמַת זֶה תְּלוּי בְּזֶה, כְּפִי הָאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כֵּן יֵשׁ לוֹ עֲזוּת וְעִקְשָׁנוּת דִּקְדוּשָׁה, וְאֵינּוּ מִפְּחַד מְשׁוּם דְּבָר, וּבְכַרְט אֲתָה, שְׂאֲתָה לֹמֵד בְּרַבִּים, עָלֶיךָ לְהִתְאָזֵר מְאֹד מְאֹד בְּאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְכֵן אֱמוּנָה בְּעֶצְמָךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דִּרְכֶּךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תצח.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחַס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוּק אֶת עֶצְמָךְ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְיִתְגַּנְבוּ עִתִּים לְתוֹרָה, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּכְדַאי 'לְגַנְבוּ' בְּכֹל יוֹם שְׁעָה אַחַת כְּדֵי לְלַמֵּד תּוֹרָה, וּכְשֶׁנִּכְנָסִים לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ בְּזֶה הָעוֹלָם, יִכְנָסוּ גַם בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאֵינּוּ מְטַעֵה אֶת עֶצְמוֹ כְּלָל, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תצט.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחַס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוּק אֶת עֶצְמָךְ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא

יוכל לשׁבר אוֹתָךְ, כִּי הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הַתְּחִיבִינִי — לְהַתְחִיבִי מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ. וְאִם תִּהְיֶה חֲזֵק בְּזֶה, אֲזוּ תִרְאֶה הַצְּלָחָה גְדוֹלָה.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יְתַבְרַךְ, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וַתְּדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְרַךְ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲשֶׁר מִי שִׁיחֲזִיק בְּזֶה תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְר פְּנִיחָס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְנֵי שְׁבַע־עוֹלָם, וַתִּשְׂתַּדֵּל לְהַתְּבוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יְתַבְרַךְ, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְכָל אֶחָד כְּפִי שְׁמַבְטִיל אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יְתַבְרַךְ, כִּי יִצְלִיחַ בְּחַיָּיו. וְעַל־כֵּן רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם, וְאֲזוּ תִצְלִיחַ דִּרְכָךְ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְר פְּנִיחָס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי לְצַבֵּעַ אֶת בֵּית־הַמְּדִרָשׁ וְהַכּוֹלֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׂתַצְלִיחַ בְּעַבּוֹדְתְךָ, וּבְנוֹדָי אֲשֶׁלֶם לְךָ מֵה שְׂאֵנִי חֵיב לְךָ, כִּי בְּעוֹד שְׁבוּעָה אוֹ שְׁבוּעִים אָנִי בָּא, וְאִם אֶפְשָׁר גַּם לְצַבֵּעַ אֶת הַמְּקוּוֹה, הִינּוּ

אֲשֶׁר כ' תִּקְבּ בְּנַחֵל רְנָה

הַחֲדָר הַחֲדָשׁ שֶׁעֲכָשׁוּ בְּנוֹ, צָרִיכִים לְצַבֵּעַ אֶת הַגֵּג, פִּי צָרִיכִים לְהַרְכִּיב שָׁמָּה תְּאוּרָה, וְזוֹ עֲבוּדָה שֶׁל חֲצִי יוֹם, וְאַשְׁלֵם לָךְ גַּם אֶת זֶה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אַתָּה צָמוּד מְאֹד מְאֹד בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבֵּי לְטוֹב, וּמִי יִתֵּן, שֶׁכָּבֵר אֲזֻכָּה לְרֵאוֹת אוֹתָךְ קְבוּעַ עִם פְּרֻנְסָה קְבוּעָה, וְנִזְכָּה לְהַקִּים אֵיזָה מִפְּעַל רְצִינִי, בְּאִפֶּן שֶׁתְּהִיָּה אֲצִלְנוּ מְנַהֵל עֲבוּדָה, וְזֶה יִהְיֶה קִדּוּשׁ הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד.

הַקִּדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תִּקְבּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחָס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר בְּעֲבוּדָתְךָ, עֲבוּדַת הַקִּדְשׁ, לְנַהֵל אֶת הַיְשִׁיבָה וְאֶת הַכּוֹלָל, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּתְבָּרַךְ מִמְּעוֹן הַבְּרָכוֹת.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל דְּבִוּר וְדְבִוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלַחָה נְצִיחִית, הַצְּלַחָה כּוֹז, שְׂאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ רְגִילִים לוֹמְרִ: אֵלְמָלֵא לֹא זָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ו'ל, אֵלֵא לְהִתְוַדַּע מִדְּרָךְ הַהִתְבּוֹדְדוֹת, כָּבֵר הִנֵּה כְּדֹאֵי, וּמִכָּל שְׂפָן וְכָל שְׂפָן

שְׁקִבְלֵנוּ מִמְּנוּ עוֹד עֲצוֹת רַבּוֹת, אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֻלְקֵנוּ, וּמֵה נְעִים
גוֹרְלֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחַס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְגְּלֵ אֶת עֲצָמְךָ
לְתַן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְעַל־יְדִי־זֶה יִמְשְׁכוּ עֲלֶיךָ
בְּרַכּוֹת וְהַצְלָחוֹת מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי הָעֶקֶר תְּלוּי כְּפִי שְׂאֲדָם נוֹתֵן תּוֹדָה
וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְעַל־יְדִי־זֶה מִצְּלִיחַ. כִּי כָּל הַצְּרוֹת שֶׁל
הָאָדָם הֵן שְׂתַמִּיד בּוֹכָה, וְאֵינּוּ זוֹכָה לְתַן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, אֲבָל בְּזֶה שְׁנוֹתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, עַל־יְדִי־זֶה
מִצְּלִיחַ דְּרַכּוּ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחַס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

מֵה אִמַּר לָךְ! אֵינְךָ דְּבַר גְּדוֹל מְלֵהִיּוֹת אֲצִל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל,
וְעַל־כֵּן מֵאֲחַר שְׁזָפָה אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהִיּוֹת אֲצִל צִיּוֹן רַבְּנוּ

אָשֶׁר כ' תקה — כ' תקו בְּנַחֵל רְנוּ
ו"ל, בְּוֹדַי כָּל מַה שְּׁבִקְשָׁתָּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ יִקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן,
וּתְוַשְׁעֵי בִישׁוּעָה שְׁלֵמָה.

הַעֲקֹר תִּתְחַזְּקֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים רַק
לְשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחַס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִוְתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא
הַיְסוּד בְּדַרְכֵי רַבְנוּ ו"ל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! כָּל חַיֵּינוּ כְּהֶבֶל, הִנֵּה אֲנִיחֵנוּ פֶּה וְעוֹד
מְעַט גָּצָא, וְעַל־כֵּן צְרִיכִים רַק לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן לַעֲשׂוֹת מַצּוּוֹת
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְעַל־יְדִידֵי־זֶה נְצַלִּיחַ דַּרְכֵנוּ לְנִצּוּחַ.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דַּרְכְּךָ, וְתִרְאֶה רַב נַחַת
מִלְּדִידֶךָ.

תְּהִלָּה לְאֵל, בְּנֶךָ ... מְצַלִּיחַ אֶצְלָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחַס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּיוֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פֶּרֶק רַמְבַּ"ם בֵּין מִנְחָה לְמַעְרִיב, כִּי מַעֲלַת הַלְמוּד בְּרַבִּים — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְהוּא זְכוּי הַרְבֵּים, אֲשֶׁר אֵין כְּמוֹתוֹ.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְהַתְבוּדָד עֲצָמָךְ בְּכָל יוֹם אֲלִיו יִתְבַּרְךָ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֻדְבָּרִים אֲלִיו יִתְבַּרְךָ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שִׁחֲזַק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְבוּדָדוֹת, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשָׁת־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְבָנוֹת דִּירָה מְרוּחַת, וְיִהְיוּ עֲנִיִּים בְּגֵי בֵיתְךָ, וְתִזְכֶּה לְהַכְנִיס אוֹרְחִים, וְכֵן תִּבְנֶה לְעֲצָמָךְ מְקַנָּה כְּאֲשֶׁר דְּבַרְנוּ, בְּאִפְסָן שְׂאֵף פֶּעַם לֹא תִכְתֵּב תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת בְּלִי טְבִילַת מְקַנָּה, כִּי סוֹפֵר צְרִיף לְטַבֵּל בְּכָל יוֹם, וּבִפְרָט קִדְּם שְׁכוּתָב.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רַק שִׂמְחָה, וְעוֹד פֶּעַם שִׂמְחָה, וְעוֹד פֶּעַם שִׂמְחָה, זֶהוּ הַמְרָשָׁם לְכָל הַמַּחְלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שִׁבְת־קִדְּשׁ לְסִדְרַת פְּנַחֵס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים נִפְחַתְּ בִּי. וְתִאֲמִין לִי, שֶׁכָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב שֶׁאֲתָה כּוֹתֵב לִי, אֲנִי מַחִיָּה אֶת עֲצָמֵי בְּיוֹתֵר עִם זֶה.

נָא וְנָא רְאֵה רַק לְגִלּוֹת אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֵין לָנוּ בְּזָה הָעוֹלָם רַק גִּלּוּי אֱלֻקוֹת, כִּי מָה יִשְׂאָר לָנוּ? רַק אֱמוּנָה וְעוֹד פֶּעַם אֱמוּנָה וְעוֹד פֶּעַם אֱמוּנָה וְכוּ' וְכוּ', וּכְכֹל שֶׁאֲדָם מְכַנִּיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאֱמוּנָה, בֵּן זוֹכֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחַי חַיִּים בּוֹ יִתְבַּרְךָ. וְרַבְנוּ ז"ל

אָשֶׁר כ' תקח בְּנַחֵל רנט

אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן לג): אָצֵל הָעוֹלָם אַמוּנָה דְּבַר קָטָן, וְאָצֵלִי אַמוּנָה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד. וְעַקֵּר הָאַמוּנָה כְּמוֹ שֶׁהַנָּשִׁים מְאַמְּינֹת.

נא וְנֵא רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵינוּ ז"ל לְכֹל עִם יִשְׂרָאֵל, כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת עֲצוּמִים, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיוֹתֵר, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחָס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

תִּשְׁתַּדֵּל לְהֵיזוֹת בְּיוֹתֵר בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל. וְרַבְּנֵינוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ בְּיוֹתֵר עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה. וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא הַצְלָחָה נְצַחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּקַּח לְעֲצֻמְךָ חֲבֵרוֹתָא שְׁעָה אַחַת בְּיוֹם לְלַמֵּד עִם אַנְשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה, כִּי מֵה שְׁלוּמֵדִים בְּחֲבֵרוֹתָא, זֶה נִחְזַק בְּיוֹתֵר בַּדַּעַת, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיוֹתֵר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחַס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵלַי ... גִּירוּ יְאִיר.

זֶה כַּמָּה שָׁאֲנִי רוֹצֵה לְכַתֵּב לָךְ, וּמְרַב טְרַדוֹתַי לֹא עָלְתָה בְּיָדִי.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֵלֶיךָ, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְכֹל הַזְּמַן אֲנִי רַק חוֹשֵׁב מִמֶּךָ, וּמִבְּקֵשׁ לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ, וְתִזְכֶּה לְהוֹשִׁיעַ בְּזַרְעִי שֶׁל קִימָא.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, שְׂכַבְרִי מְצַאֲתָ אִיזוּ פְּרִנָּסָה, יַעֲזוּר הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתִהְיֶה לָךְ פְּרִנָּסָה בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל.

הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שָׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

רְאֵה לוֹמַר בְּכֹל יוֹם הַעֲשֶׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁגִּלְתָּ רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהֵם תְּקוּנַת הַבְּרִית, וְהִיא סְגוּלָה לְהַצְלִיחָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחַס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידִי הַיְקָר לִי מָאד ... גִּירוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהַפְיֵץ קוֹנְטְרָסִים וּסְפָרִים מְכַרְכָּיִם בְּמֵאָה שְׁעָרִים

ובשכונות חרדיות, ותצליח בזה גם בגשמיות ומכל שכן ברוחניות, כי אנשים מאד מאד רוצים את הספרים, ועל-כן אל תהיה בטלן, אלא ראה להפיץ בין החרדים דיקא, כי בין החלוניים יש פּכּר הרבה שמפיצים, ועל-כן אַתָּה תקח על עצמך דיקא בין החרדים, ותצליח דרכך ביותר, וכן בכני-ברק בין החרדים.

הרגל את עצמך לחטף כל יום התבודדות בין ההרים ואפלו עשרים נקות, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ולשער כלל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך כל ימי חייך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תקיא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פנחס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

העקר ראה להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, בין בגשמי ובין ברוחני, ואשרי מי ששמח תמיד, ואז מצליח דרכו תמיד.

ראה ללמד בכל יום עם חברותא, ועל-ידי-זה תצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תְּקִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנַחֵס, כ' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ, וְעַל אִף שְׁעוֹבָרִים עֲלֶיךָ הַרְבֵּה יְרִידוֹת וְנִדְחָקוֹת, צָרוֹת וְיִסּוּרִים מִהִלְדִּים, אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁעוֹד יִהְיוּ לְךָ בְּנִים צְדִיקִים, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הִילְדִים שְׁלֵךְ מִצְּלִיחִים בִּישִׁיבָה מְאֹד מְאֹד, וְעַל־כֵּן תִּתְחַזֵּק מְאֹד, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ, וְאִז אִם תִּהְיֶה חֲזָק וְאֲמִיץ בְּדַבְּרֵךָ זֶה, תִּצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד בְּחַיֶּיךָ, כִּי הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא שִׁמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְאֵל תִּלְךָ אִתָּם בְּפְרָאוֹת, אֲלֵא בְּאַהֲבָה, וּתְקַרֵּב אוֹתָם.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִתְּפִלָּל בְּעֵדְךָ שֶׁתִּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תְּקִיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנַחֵס, כ' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבֶיךָ.

מָה אֲמַר לְךָ, יְדִידִי הַיָּקָר! כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב שְׂאִתָּה כּוֹתֵב לִי, אִתָּה מִכְּנִיס בִּי חַיּוֹת חֲדָשָׁה.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם

צְרִיכִים לְהִיּוֹת כָּל-כָּף בְּשִׁמְחָה, עַד שְׂיִכּוֹל לְהַשְׁפִּיעַ אֶת הַשְּׂמֵחָה גַּם לְזוּלָתוֹ, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים. וְעַקֵּר קִרְשׁ הַצֵּלָה הוּא שִׁמְחָה.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה בֵּית-הַמְדַרְשׁ וְהַכּוֹלֵל לְמַעַלָּה וְהַכַּתּוּת נְקִיּוֹת, וְאֲשַׁתַּדֵּל שְׂתִּהְיֶה לָךְ מִשְׁפָּרַת טוֹבָה מְאֹד, הַעֲקֹר תִּרְאֶה שְׂיִהְיֶה תְּמִיד נְקִי, וְתִשְׁתַּף פְּעֵלָה אֶת הַיְלָדִים שְׂיַעֲזְרוּ לָךְ, וּכְדַאי לָךְ לְקַנּוֹת לָהֶם אֲרֻטִּיק וּמִמְתַּקִּים, וְהֵם יַעֲזְרוּ לָךְ, וְכֵן לְנִקּוֹת אֶת כָּל הַרְחֻבָּה סְבִיב סְבִיב, כְּדֵי שֶׁהַמְּקוֹם יִהְיֶה תְּמִיד נְקִי, כִּי בְּמִקּוֹם נְקִי — שֵׁם הוּא הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂנִזְכֶּה לְהַכְּלִיל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְנִהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, וְנִצְלִיחַ דְּרַכְנּוֹ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנַחֵס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגַדֵּל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת טוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי אַתָּה חָקִיק בְּפִנְיִמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלָל, וּכְכֹל שְׂתִכְנִיס בְּעֲצָמְךָ יְדִיעוֹת אֱלֹהִים, עַל-יְדֵי-יְהוָה תִּצְלִיחַ בְּיוֹתֵר.

נָא וְנָא רְאֵה לְסַחֵב אֶת גִּיסְךָ שְׂיִבּוֹא לְגוֹר בִּיבְנֵאֵל, וְאֵנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂפֵה תִּהְיֶה עִיר שֶׁל תּוֹרָה וְשֶׁל חֶסֶד וְשֶׁל צְדָקָה, וְנִזְכֶּה לְהַרְחֵבַת הַדַּעַת.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְהַתְּבוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שֶׁבַת-קִדְשׁ לְסִדְר פְּנִיחַס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל. רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת — שְׁתַּחֲזֵק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְעַל-יְדֵי שְׁתַּחֲזֵק אֶת אַחֲרִים, יִהְיוּ לְךָ גַם-כֵּן דְּבוּרֵי הַתְּחַזְּקוֹת, כִּי בְּאַמַּת כָּל הַמְּחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, תִּהְיֶה לוֹ גַם-כֵּן הַתְּחַזְּקוֹת.

נָא וְנָא הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שְׂאֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלָל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֹקוֹת גְּמוּר הוּא, וְצָרִיכִים תָּמִיד לְחֹשֵׁב רַק מְזָה, וּכְפִי שְׂמִכְנִיָּסִים אֶת עֲצָמָם בִּידְעוֹת אֱלוֹ, אֹז מְצַלִּיחִים כָּל יְמֵי חַיָּו.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שֶׁבַת-קִדְשׁ לְסִדְר פְּנִיחַס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל.

נא וְנֹא תִשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם יוֹם עִם ... וְכֵן תִּשְׁמַח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִשְׁמַח אֶת אֲשֶׁרְךָ וְיִלְדֶיךָ, וְתִמְיֵד תְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הַיְאֵה הַצְּלָחָה לְכָל. וְרַבֵּנוּ וְ"ל גְּלָה לָנוּ (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַצְּלָחָה, סִימָן א'): מִי שֶׁרוּצֵה לְהַצְּלִיחַ — יְהִיָּה תִמְיֵד בְּשִׂמְחָה, וְהוּא הַמְרָשֵׁם הַכִּי טוֹב — שִׂמְחָה, וְשִׂמְחָה וְשִׂמְחָה, וְעוֹד פְּעַם שִׂמְחָה, וְעוֹד פְּעַם שִׂמְחָה וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת כָּל-כָּךְ שִׂמַּח עַד שֶׁתִּשְׁפִּיעַ הַשִּׂמְחָה גַּם עַל זוּלָתוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תִּמְיֵד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחָס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵינן לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר בְּמִדַּת הַשִּׂמְחָה, כִּי רַבֵּנוּ וְ"ל מְאֹד מְאֹד רָצָה שְׁנֵהִיָּה שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים, וְאָמַר פְּעַם: אִם אַתָּם תְּהִיּוּ שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים, אֲזִי תְהִיָּה טוֹבָה לְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, כִּי בְּאַמַּת כָּל עַבּוֹדַת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צָרִיכָה לְהִיּוֹת — לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ וְ"ל בְּכָל הָעוֹלָם, וְהָעוֹלָם תְּלוּי עֲכָשׁוּ בְּמִרְיוֹת וּבְעֲצָבוֹת גְּדוּלָּה, וּכְשֶׁבֵּא אָדָם שִׂמַּח וּמְשִׁמַּח אוֹתָם, אֲזִי מִמֶּשׁ מַחֲיָה אוֹתָם, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד, וְעַל-יְדֵי-זֶה תְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תִּמְיֵד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקיח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחַס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַדו"ח שֶׁל הַפְּצָה. מָה אִמַּר לָךְ,
יְדֵי הַיָּקָר! אֵין דְּבָר גְּדוֹל מִהַפְּצַת מַעְיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְאִף
שְׁנֵרָאָה כְּאֵלוֹ אֵין אַתָּה פּוֹעֵל וְכו' וְכו', זֶהוּ רַק דְּמִיּוֹן, כִּי בְּאַמַּת כָּל
סִפֵּר וְסִפֵּר יֵשׁ לוֹ הַכְּתָבֶת שְׁלוֹ, וּמִצִּיל נַפְשׁוֹת, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, אֲנִי
מִקְבֵּל בְּכָל יוֹם עֲשָׂרוֹת מִכְתָּבִים מִכָּל חֲלָקֵי הָאָרֶץ, שֶׁכָּל אֶחָד כּוֹתֵב
מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאִיךְ הַקּוֹנְטְרַסִּים מִצִּילִים אוֹתוֹ, וְעַל־כֵּן רָאִה
לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוֹ ז"ל בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל
עַל שׁוֹם דְּבָר, כִּי בְּאַמַּת זֶה תִּקּוֹן הַבְּרִית גְּדוֹל מְאֹד, לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר
רַבְּנוֹ ז"ל.

וְעַנֵּן הָאֲבִירָךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, לְדַעֲתִי לֹא תִפְעַל כְּבָר כְּלוּם, כִּי הִלָּה
הוּא טָמֵא מְטָמֵא, וּכְבֹר מְלֵא אֶת רֹאשׁוֹ עִם כָּל מִינֵי זָבָל, וְכַנְרָאָה
שְׁלִשׁוֹן־הַרְע גִּשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, וְעַל־כֵּן לֹא כְּדַאי לָךְ לְהַתְעַסֵּק עִמּוֹ,
וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ, שְׂמָאֵד מְאֹד כּוֹאֵב לָךְ, עִם כָּל זֹאת רָאִה לְהַתְחַזֵּק
וְלֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוֹם דְּבָר, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקיט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחַס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַתְּכַנִּית לְקִיטָנָה, יַעֲזֹר לָךְ
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתַצְלִיחֵי הַקִּיץ עִם הַקִּיטָנָה, לְהַחֲדִיר מִדּוֹת

טובות בכל הננות, וכן אהבת ישראל אמתית, ולא לאהב רק את מי שאני חושב שהוא טוב, אהבת ישראל צריכה להיות לכל בר ישראל בלי יוצא מן הכלל, אפלו למי שאינו מחזיק כמוני, ועל-ידי-זה אין מפסידים שום דבר.

בענין הבקרת שיש עליך וכו', אל תשימי לב, כי כך צריך להיות, כל מי שעוסק בצרכי צבור, ההכרח שתהיה עליו בקרת. ועקר ההצלחה — לא לשים לב לבקרת, ועל-ידי-זה באמת תצליחו.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכו. העקר הוא עקשנות, ולא לפחד משום בריה שבעולם, ואז מצליחים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תקכ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פנחס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מכם.

הנני מברך אתכם בברכת "מזל טוב" על הולדת בנכם, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכו לגדלו בנקל, עם שאר יוצאי חלציתכם.

ראה לשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, וראה את גדל הנסים שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, שחשבת שאתה אבוד, והנה נתן לך הקדוש-ברוך-הוא אשה טובה, וגם ילדים, וגם בית, על-כן אתם צריכים להודות ולהלל להקדוש-ברוך-הוא, ובזכות זה

רסח אָשֶׁר כ' תקכא — כ' תקכב בנחל

יִמְשֵׁף עֲלֵיכֶם עוֹד שְׁפַע בְּרָכָה וְהִצְלָחָה, כִּי הָעֶקֶר תְּלוּי כְּפִי הַתּוֹדָה
וְהוֹדָאָה שְׁמוּדִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקכא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחָס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִשְׁמַח אֶת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ. וְעֶקֶר הַהִצְלָחָה בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק שְׂמִיחָה, וְאֲשֶׁרֵי
מִי שְׂשִׁמַּח תְּמִיד, וְאִזּוּ יִצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָו.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִנִּי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחָס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֵל שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. הָעֶקֶר רְאֵה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֶל

אֲשֶׁר כ' תקכג — כ' תקכד בְּנַחַל רסט

הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמָּשְׁכוּ עָלֶיךָ חַיִּים וְאַרְיִכוֹת יָמִים,
כִּי אֵין עוֹד חַיִּים וְאַרְיִכוֹת יָמִים כָּמוֹ הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר־י מִי
שְׁזוּכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִז טוֹב לוֹ
כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחָס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נְגִיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה
מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאֲשֶׁר־י מִי שֶׁשִּׁמַּח תָּמִיד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחָס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נְגִיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְּל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל. רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּכֹל פַּעַם מִכְתָּב, וּמִמָּשׁ
תַּחֲנִינִי.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר
בְּדַעַת רַבְּנוֹ ז"ל, וְעַל-יְדֵי שְׁמִחָה יְכוּלִים לְפָרֵץ אֶת כָּל הַגְּדָרִים,

ער אָשר כ' תקכה — כ' תקכו בנחל

ואינם מִפְּחָדִים מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשָּׂמַח תָּמִיד,
וּמְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת יְלָדָיו וְאֶת שְׁכֵנָיו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחַס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אִף שֶׁלֹּא קִבַּלְתִּי מִמֶּךָ הַרְבֵּה זְמַן מִכְּתָב, אֲשֶׁר מְאֹד הִחַיֵּיתָנִי
עִם מִכְּתָבְךָ, אִמְרַתִּי לְרוּיָן שׁוֹרוֹתִים אֵלָיו אֵלֶיךָ. רֵאָה לְחִזּוֹק וּלְשִׂמְחָה
אֶת עֲצָמְךָ, כִּי קְרוּבָה יִשׁוּעַתְךָ לְבוֹא, וּבְקִרְוֹב תְּבַשֵּׂר לִי, שְׁזֹכִית
לְמִצָּא זִיוָגְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחַס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְּתָבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ
לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵז תִּרְאָה יִשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, עַל־כָּל־פְּנִיִם עֲשָׂרִים דְּקוֹת תִּשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וְאֵז יִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ אוֹר וְחַיּוֹת וְרַחֲמִים רַבִּים.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי

אֲשֶׁר כ' תִּכְזוּ — כ' תִּקְכַּח בְּנִחַל רַעֲא

שְׁאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד, וְשׁוּם דְּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשׁוֹבֵר אוֹתְךָ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תִּכְזוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחָס, כ' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵה מְאֹד גְּדוּלָה שְׁמַחְתִּי, שְׁאַתָּה מִשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם עִם
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי לֹא מֵצָא הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא כְּלֵי הַמַּחְזִיק בְּרָכָה
אֶלֶּא הַשְּׁלוֹם (עֲקָצִין פָּרָק ג'), וְעַל־כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל אַתָּה וְאַשְׁתַּף לַעֲשׂוֹת
שְׁלוֹם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי כָּבֵד הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּזְכָּה לְהַגְאֵל. וְעַקֵּר
הַגְאֵלָה תְּלוּיָה כְּפִי הַשְּׁלוֹם שֶׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם. וְעַל־כֵּן תִּשְׁתַּדֵּלוּ שֶׁיְהִיָּה
רַק שְׁלוֹם.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תִּקְכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחָס, כ' תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְהַעוֹלָה עַל
הַכֹּל — רְאֵה לְהַתְפַּלֵּל הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאִז תִּרְאֶה
נְסִים וּנְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקכט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פנחס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי העקר הוא שמחה, וזה עקר הצלחת האדם בזה העולם — כפי מדת השמחה שיש בו, והשמחה היא מחזקת את האדם, אשרי מי ששמח תמיד, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא תשתדל לבוא אל השעורים של אנשי שלומנו, ועל-ידי-זה יהיה טוב לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל עליך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תקל.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פנחס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו לכלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה ישרה עליהם שכינתו תמיד.

מאד מאד אני שמח שאתם מתאספים בליל שבת, ועושים ענג שבת, כי זה עקר כחנו — להתחזק יחד, ולדבר דבורי אמונה והשגחה פרטית, ועל-ידי-זה בעצמו יתבטל הסמ"ך-מ"ם לגמרי, כי כל כחו הוא רק לעשות פרוידים בין נשמות ישראל, ועל-ידי שמתאחדים יחד, בזה מבטלים את כחו.

וכן בזה שאתם מתאספים בסעדת מלוה-מלכה, זה ענין נפלא

עד מאד, וכן נוהגים חסידים ואנשי מעשה להתאסף בסעדת מלוה-מלכה, אפלו רק לשעה אחת, כי היא מצוה רבה ויקרה עד מאד, ויש עצם באדם שנוזנה רק מסעדת מלוה-מלכה, ובפרט שזה סימן בשלחן ערוף, סימן ש'; וידועה אמרת אנשי שלומנו: "רבנו ז"ל אמר, אתם יכולים להפך את ספרי איך שאתם רוצים (הינו לומר אילו פרושים שרק רוצים), העקר שמסעיף קטן בשלחן ערוף לא לנטות", והוסיפו אנשי שלומנו, על אחת כמה וכמה מסימן שלחן ערוף אסור לנטות.

המאחל לכם שבת שלום...

כ' תּקֵלָא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פנחס, כ' תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל חמדת לבבי ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי ממך כפר שני מכתבים, ואין אתה יכול לתאר את גדל השמחה, שיש לי מכל מכתב ממך, אני פשוט טרוד מאד מאד בצרכי הרבים, כי יומם וליילה עומדים עלי וכו', ובפרטיות שכל ראשי ורבי להדפיס ספרים חדשים, כי בעוונותינו הרבים, עובר על הדור הזה מה שעובר, נאוף מהכי גרוע אצל החרדים, רחמנא לצלן (אני כבר לא מדבר מה שקורה בין החלוניים, רחמנא לצלן, נאוף סמים גנבות ורציחות אלימות התאבדיות, לא עלינו), אבל אצל החרדים שיקרו מקרים כאלו, זה ממש מעורר שאט נפש, ומה לעשות, שכל הרחובות מלאים שקוץ, תעוב וזחמא וכו', ובמקום ש'הרע-בנים' יעמדו על המשמר, הם מלאים שחיתות, וגורפים רק כספים מכספי הצבור וכו' וכו', ואת המון-עם עוזבים להפקר, מה לעשות? זה מחקי הבחירה, עלינו רק להתחזק ולעזור לנשמות ישראל, ובא יבוא היום שנקצר את הפרות.

ולכן ראה לחזק עצמך ביותר בעבודתך עבודת הקדש, להציל נשמות ישראל משאול תחתיות, כי אין לתאר ואין לשער מעלת

הָאִישׁ הַזֹּכֵחַ לְהַחְזִיר נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבַּרֵךְ חָשׁוּב כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ אֵיךְ שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם מִפְּחַד, שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל יַחְזִרוּ בְּתוֹכָהּ, וְלִכְּנֵן שׁוֹלַח אֶת שְׁלוּחָיו לְמַנַּע וּלְעַכֵּב, וְלִשְׁבֹּר וְלִהְרַס וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֵין לָנוּ לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, הֶעָקֵר רְאֵה לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְרַק לְמַלֵּא אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עִם אֱלֻקוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּעֶצְמוֹ כְּלִיל יַחֲלֵף כָּל הַשְּׂקָרִים.

מָאד מָאד רְצִיתִי, שֶׁתִּחְזֹר לְגוּר בְּיַבְנָאֵל, אֲתָה מָאד מָאד חָסֵר לִי, וּבִכְפָּרְט שֶׁהָעֲבוּדָה שְׁלָךְ כָּבֵר לֹא רְחוּקָה מִיַּבְנָאֵל, וְלִכְּנֵן אֲתָה יָכוֹל לְגוּר כָּאֵן עִמָּנוּ, וְלִנְסַע לְשָׁם, כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ מָאד מָאד מִתְּגַעְגַּעִים אֵלֶיךָ, וְזֶה יִהְיֶה לָנוּ לְכַח וּלְעֶזֶר גָּדוֹל.

הֶעָקֵר רַק תִּתְחַזֵּק מָאד מָאד בְּעֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ שְׁלָךְ, וְאֵל תִּשְׁבֹּר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם.

וְהִנֵּה ... סֵפֶר לִי מִקֹּדֶם, שְׁגַם אֵלֶיךָ בָּאוּ מִשְׁטָרָה וְכוּ', וְאֲנִי בְּטוּחַ שֶׁזֶה עֲבוּדַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, כִּי אֵין לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת רַק רַע כָּל הַיּוֹם, וְחוּשׁב מְזִימוֹת אֵיךְ לְמַסֵּר וּלְהִסִּית וּלְהַדְרִיחַ, וּבּוֹדָאֵי יִקְבַּל עָנְשׁוֹ.

הֶעָקֵר אֲתָה תִּמְשִׁיךְ בְּעֲבוּדַתְךָ לְהַצִּיל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִכְּפִלְיוֹן, וְעַל-יְדֵי-זֶה בֹּא תְּבוֹא עַל שְׂכָרְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, כִּי הוּא יִתְבַּרֵךְ לֹא נִשְׁאַר חַיֵּב לְכָל הַהוֹלְכִים בְּתַמִּימוֹת, וְהֶרְשַׁעִים כַּחֲם הוּא רַק לְשַׁעָה, אֵךְ לְבִסוּף כָּלָה וְנִאָכַד לְגַמְרִי, כֵּן יֵאבְדוּ בְּמַהֲרָה.

עָלִינוּ רַק לְמַלֵּא אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם אָמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכִפִּי שְׂאָדָם זוֹכָה לְדַבֵּק אֶת עֶצְמוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כְּמוֹ-כֵן נִמְשַׁכֵּת עָלָיו הַשְּׂגָחַתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, כִּי הַפֶּל תְּלוּי כִּפִּי בְּטוּלוֹ לְגַמְרִי לְגַמְרִי אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כֵּן מֵאִיר עָלָיו אוֹר מְלַמְעָלָה.

בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁבוֹת בְּשִׁבְתָּ נַחְמוּ בְּיַבְנָאֵל, וְהַקְּדוּשׁ-

אֲשֶׁר כ' תְּקַלֵּב בְּנַחֵל עֶרָה
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֻבוֹת, וְלִגְוֹר כָּבֹד
לְצִמִּיתוֹת בְּיַבְנָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבַת שְׁלוֹם...

כ' תְּקַלֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ב תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה
וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם,
אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרֵט עֲכָשׁוּ, שְׂפָלָל
יִשְׂרָאֵל עוֹבְרִים צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבִים וְכו', וְכו', וְאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים
בֵּין הַמְצָרִים וְכו' וְכו', שֶׁהֵם יְמֵי אָבֵל וְכו' וְכו', עִם כָּל זֹאת עָלֵינוּ
לְהִתְחַזֵּק בְּמִדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְלְשִׂמְחָה בְּאַמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי עַקֵּר
הַגְּלוּת הוּא רַק כְּשֶׁנַּעֲלָם וְנִסְתָּר מֵהָאָדָם אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְתַכְף-וּמִיד כְּשֶׁנִּחְדָּר וְנִחְקַק בְּבֵר יִשְׂרָאֵל אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי
הוּא תָּמִיד שְׂמֵחַ, כִּי אֵין לָךְ שְׂמֻחָה כְּשֶׁמַּחַת יְדִיעַת אֲלֵקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְלִהְפוֹךְ אֵין לָךְ עֲצָבוֹת יוֹתֵר גְּדוּלָה מֵהָעֵלֶם אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְכוּ בְּרַגְעַ שְׁנַעֲלָמַת מֵהָאָדָם אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עַקֵּר הַגְּלוּת,
וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, אָנוּ עֹדִים מֵהַ שְׂעוּבִים נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עֲכָשׁוּ
יִסּוּרֵי תַפְת, אֵין בֵּית שְׁלֵא תִהְיֶה שֵׁם אֵיזוֹ מְרִירוֹת, אֵיזוֹ צָרָה
וּמְכַאוּב, וּכְשָׁבָא אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמְחִיָּה וּמְחִזֵּק אוֹתוֹ, מִמֶּשׁ
קוֹנָה עוֹלָמוֹ בְּשַׁעֲה אַחַת. וְהַרְמָב"ם בְּפֵרוּשׁ הַמְשָׁנִיּוֹת (פֶּאֶה א) אוֹמֵר,
שֵׁישׁ שְׁתֵּי מְצוּוֹת: מְצוּוֹת בֵּין אָדָם לְמָקוֹם וּמְצוּוֹת בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ,
עַל מְצוּוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם הוּא מְקַבֵּל אֶת הַשָּׂכָר בְּעוֹלָם הַבָּא,
שְׁזֵה הַקָּרָן קִיַּמַּת לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, וְהַמְצוּוֹת שְׁבִין אָדָם לְחֵבְרוֹ הוּא
מְקַבֵּל שָׂכָרוֹ עוֹד בְּזֵה הָעוֹלָם, שְׁזֵה הַפְּרוֹת אוֹכֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה,

ועל-כֵּן כְּפִי רַבּוּי הַמַּצּוֹת שְׁעוֹשִׁים בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, כֵּן מְקַבְּלִים
שָׂכָר חֲזָרָה עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם.

וְלָכֵן, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! הַחֹב מִנַּח עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ לַחֲזֹק וּלְאַמֵּץ אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי עָלִינוּ נִפְלָה חוֹבַת
הַיּוֹם. וְרַבְּנוּ ז"ל בִּקְשׁ אֹתָנוּ מְאֹד מְאֹד לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּפַעַל מִמֶּשׁ
לְדַבֵּר וּלְחַזֵּק וּלְשַׁמֵּחַ אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְזֶה תְּלוּיָהּ הַגְּאֻלָּה —
רַק לַחֲזֹק וּלְאַמֵּץ אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה
בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאָז אִם תִּהְיוּ חֲזָקִים בְּזֶה, אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר
אֶת גְּדֹל הַשָּׂכָר שְׂיִתֵּן לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם.
וּמִלְבָּד שְׁעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכּוּ גַם-כֵּן לְהַתְּעִלוֹת בְּקִיּוּם הַמַּצּוֹת
וְהַמַּעֲשִׂים טוֹבִים, כִּי בְּזֶה שְׁעוֹזְרִים לְזוּלָתוֹ, עוֹזְרִים גַּם לְעַצְמוֹ.
אַשְׁרֵי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיָן, הֵן מִי שְׂיִכּוֹל
לְהַתְּפַלֵּל וְתִיקֵן, שְׂיִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל וְתִיקֵן, וּמִי שְׂאִינוֹ
יְכוּל לְהַתְּפַלֵּל וְתִיקֵן, שְׁעַל-כָּל-פָּנִים יָבֹא וְיִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן בְּשַׁעֲה
שְׁמוּנָה, וְכֵן בְּתַפְלַת מְנַחָה, וְכֵן בְּתַפְלַת מַעְרִיב, כִּי מַעֲלַת תַּפְלָה
בְּצַבּוּר אֵין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, אַשְׁרֵי מִי שְׂנֹזֵהר לְהַתְּפַלֵּל תָּמִיד
בְּצַבּוּר, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאִנִּי מִבִּקְשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ב תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵלַי ... תַּחֲנִיחָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצַטְעֵר מִמָּה שְׂקוֹרָה בְּבִיתְכֶם וְכו', וּבִפְרָט
הַחֲשָׁדוֹת עַל בְּעֻלְךָ וְכו', תִּהְלֶה לְאֵל, הוּא בְּעַל טוֹב וִירָא שָׁמַיִם,

וְכָל אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ אוֹהֲבִים אוֹתוֹ, וְעַל-כֵּן חָבַל שְׁתַּחֲשָׁדִי בּוֹ חֲשָׁדוֹת שֶׁל הֶבֶל, הוּא נִמְצָא תָּמִיד רַק עִם אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אוֹ הוּא לוֹמֵד עִמָּהֶם יַחַד, אוֹ הוּא מְפִיץ עִמָּהֶם יַחַד, אֲבָל לֹא חֲשָׁדוֹת מְגַנִּים כְּאֵלוֹ שְׂאֵת חוֹשְׁדָת בּוֹ וְכוּ', אֲשֶׁר בְּכֻלָּל אֵין בּוֹ, לְדַעְתִּי, אֶת מְלַחֲצָה עֲצָמָךְ יוֹתֵר מִדְּאִי, וְנִכְנָסֶת בְּדַכְאוֹן וּבְמִרְרוֹת, אֲשֶׁר הוֹרְסִים לְךָ אֶת כָּל הַחַיִּים בְּחַנָּם, יְכוּלִים לְחַיּוֹת בְּזָה הָעוֹלָם בְּאַהֲבָה וּבְנֶעֱם וּבְשִׂמְחָה, אִךְ הָאָדָם מְקַלְקֵל לְעֲצָמוֹ אֶת הַחַיִּים, כִּי בְּאֶמֶת הַכֹּל מֵאֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַבְּחִירָה בְּיַד הָאָדָם — לְקַבֵּל אֶת הַחַיִּים אוֹ לְקַבֵּל אֶת הַמָּוֶת, כִּי הוּא מוֹסֵר לָנוּ שְׂאֵנַחְנוּ נִהְיֶה הַצְּיָרִים לְצִיר אֶת הַחַיִּים בְּצִיּוּרִים יְפִים, אוֹ חֵס וְשָׁלוֹם, לְהַפּוּךְ — צִיּוּרִים חֲשׂוּכִים וְכוּ', וְזוֹ הַבְּחִירָה. וְעַל-כֵּן מָה וְלָמָּה לְךָ לְהִיּוֹת כָּל-כָּף מִמְרָמָרֶת וְכוּ', וּבַפְּרָט לְהוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים עַל בְּעֵלְךָ וְכוּ'; תְּפַסְּקִי כָּבֵד עִם הָעֲצָבוֹת וְהַמִּרְרוֹת, וְתַתְּחִילִי לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי, תִּהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ לְךָ בְּעַל טוֹב, וְיִלְדִים גְּחֻמִּים וְיִרְאֵי ה', הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? תֵּן לְךָ נַחַת. רְאֵי לְצִיַּת אוֹתִי, וְלֹא תַתְּחַרְטִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ב תמוז ה'תשנ"ג.

שָׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... תַּחֲיָה.

אֲקַנְיָה שְׂשִׁמְעֶתָ מִבְּעֵלְךָ, וְהוּא חוֹזֵר עוֹד הַשְּׁבוּעַ, נָא לְהוֹדִיעַ. הָעֵקֶר רְאֵי לְהַתְּחַזֵּק לְהַדְּפִים וּלְהַדְּפִים וְכוּ', וְזֶה יִמְשִׁיךְ לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וּבַפְּרָטִיּוֹת לְהַמְשִׁיךְ בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" אֲפִלוּ שָׁנִים אוֹ שְׁלֹשָׁה מִכְּתָבִים לְיוֹם, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְאֲקַנְיָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרֵאוֹת עוֹד כְּרֻכִים שְׂיִצְאוּ לְאוֹר מִסֵּדֶר בְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, וְיֵשׁ תַּחַת יְדֵי כְּתָב יָד הַרְבֵּה מְאֹד, הַעֲתִקוֹת מְשֻׁנָּת תַּשְׁל"ד עַד שְׁנַת תַּשְׁמ"ד, גְּזֻמָּאוֹת עִם מִכְּתָבִים, שְׂאֵף פַּעַם עֲדִין לֹא נִדְפַס, וְחָבַל שְׁלֹא יִדְפַס, כִּי כָּל הַמִּכְּתָבִים נִכְתְּבוּ בִישׁוּעַת ה', עַל-יְדֵי

גִּדְל הַתְּשׁוּקָה שֶׁל בַּחֲוֵרִים וְאַבְרָכִים, וְנִכְתְּבוּ כְּדֶרֶךְ מִכְתָּבִים, בְּלִי שׁוּם מַחְשָׁבָה, רַק תִּכְרֶה-וּמִיד תְּשׁוּבָה עַל שְׂאֵלְתוֹ, וְעַל-פֶּן הַמִּכְתָּבִים מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבִים בְּעֵינַי, וּמָה גַם שְׁמַדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ זְפָנֵי הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא לְכַתֵּב, וְזֶה חֲלָקִי מִכָּל עֲמָלִי, שְׁבִלִיתִי רַק בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

כ' תקלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה רוּצָה לְמַסֵּר אֶת נִפְשְׁךָ בְּעִבּוּר הַתְּלִמוּד תּוֹרָה וְהַחֲנוּךְ שְׁלֵנוּ בְּיִבְנָאֵל.

בְּזֶה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב שְׂאֵתָה יְכוּל לְעֲשׂוֹת יוֹתֵר יָפֵה מְ... תֵּאֱמִין לִי, שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ. אֵךְ הַהִכְרַח לִי לְהַגִּיד לְךָ, שְׂזֶה לֹא מִשְׁחָק, הָאִשָּׁה הַזֹּאת פְּשׁוּטָה מְסֻרָה אֶת נִפְשָׁהּ פְּשׁוּטָה כְּמִשְׁמַעוֹ, כִּי לֹא נִשְׁמַע דְּבַר כְּזָה מֵעוֹלָם, שְׂהִיא לֹא לְקַחְתָּה מִשְׁכָּרְתָּ כָּל הַשָּׁנָה, וְלֹא רַק זֹאת, אֲלֵא שְׂכָרָה עַל הַשֵּׁם שְׂלָה אֶת הַמִּכְנָיִם וְעֲשִׂתָה חוּזָה וְכוּ', וּמָה הִיְתָה עוֹשָׂה אִם לֹא הִיְתָה מִצְּלִיחָה לְגַיִס אֶת הַפֶּסֶף וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן הִיא רָצָה לִירוּשָׁלַיִם פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, וְכֵן אֶל מִשְׁרַד הַחֲנוּךְ, וְהַמְשַׁטְרָה חִפְּשָׁה אוֹתָהּ כְּמָה פְּעָמִים, וְגִדְל הַמִּסִּירוֹת נִפְשָׁה שְׂעֲשִׂתָה — זֶה אֵין לְשַׁעַר וּלְתֵּאֵר כָּלֵל וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-פֶּן אֵינִי מִבִּין לְמָה שְׂתַּהֲיֶה לְךָ חִלִּישׁוֹת הַדַּעַת, אֲדַרְבָּה מִמֶּנָּה יֵרְאוּ וְכֵן יַעֲשׂוּ עוֹד אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ. אֲנִי מְעַנֵּן לְהַקִּים מְעַרְכַּת חֲנוּךְ, שְׂתַּהֲיֶה הִכִּי טוֹבָה בְּאַרְץ וּבְכָל הָעוֹלָם, וְתַהֲלֶה לְאֵל, אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ, שְׂלִבְנוֹת אֲנַחְנוּ כְּבָר עַל הַדֶּרֶךְ הַנְּכֻנָּה, בְּוֹדָאֵי יֵשׁ הַרְבֵּה מָה לְתַקֵּן עוֹד, אֲבָל בְּכָלִיּוֹת בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׂהַצְלַחְנוּ מְאֹד מְאֹד, וְהַשָּׁנָה הִיְתָה רַק

השנה הראשונה, והיתה מצלחת מאד, ואני מקנה להקדוש-ברוך-
הוא, שהשנה הבאה עלינו לטובה תהיה בתוספת הצלחה, ועל-כן
אם אתה מענין להכנס במסירות נפש גם בענין התלמוד-תורה
והישיבה קטנה — תבוא עליך ברכה, ותדע כי סוף כל סוף יהיו
לנו משפורות גדולות, כי הכל רק נסיונות מן השמים, שמנסים
אותנו לראות אם לא נשבר וכו' וכו', אבל אם נחזיק מעמד, ונקבל
שם טוב, ומלמדים טובים יראי השם, והילדים מצליחים, תאמין
לי, שרק נעלה מעלה מעלה. ועל-כן אדרבה, אצלי אתה חשוב מאד
מאד, כי אצל המבגרים אתה עושה עבודה יוצאת מן הכלל, וראוי
לך לשמח בזה מאד מאד, כי סוף כל סוף מה חיינו וכו' וכו', הנה
אנחנו כאן ועוד מעט נצא מכאן וכו' וכו', ונצטרף לתן דין וחשבון
על כל מה שעשינו, ותהלה לאל, מי שזוכה ומזכה את הרבים, זכות
הרבים שומרת אותו מכל רע, ואין עליו שום ענשים, אפלו שיעשה
מה שיעשה, כי המזכה את הרבים — אין למעלה ממנו, ובפרט
פה במדבר שמים, שהסמ"ך-מ"ם מטמא את נשמות ישראל, רחמנא
לישזבן, ואנו זוכים להקים קהלה כל-כף יפה, אשרי מי שיתן יד
לזה, ולכן תשתדל ביותר לדבר עם אנשי שלומנו, ולחזקם ולאמץם,
ותכנס בעבי הקורה, העקר שיהיה לך בטחון עצמי, וזכור וגם זכר
מה שעבר עליך מימי נעוריך וכו' וכו', וכל הצרות והיסורים
והבלבולים שסבלת וכו' וכו', ותאמין לי, שפדאי כל הסבל וכו'
וכו' עד שבאת לפה, ותכניס את עצמך בעסק הרבים. והעולה על
הכל — אם תזכה להכניס את עצמך לנהל את התלמוד-תורה
והישיבה — מה טוב מה נעים, אדרבה אנחנו צריכים אדם כמוך,
כי המלמדים צריכים מנהל שישמר שיבואו בזמן, וכן בענין
הלמודים וכו' וכו', וכן בענין התלמידים וכו' וכו', בודאי צריכים
התחזקות עצומה לא לרחק שום תלמיד אפלו שיהיה הכי גרוע וכו'
וכו', אין זו התכלית לגרש ולרחק את התלמיד וכו' וכו', כי לזרק
ילד, חס ושלום, הינו להוציאו לתרבות רעה, חס ושלום, וזה אפלו
בעיר גדולה כמו ירושלים ובני-ברק וכו' וכו', לא זורקים ילד, מפני
שאני לא אוהב אותו וכו' וכו', או מפני שאני לא אוהב את האפי
שלו וכו' וכו', כי צריכים להסתכל שזה נשמות קדושות הנחצבות

מפסא הפבוד, ומפל שפן וכל שפן בעירה קטנטנה כמו יבנאל, שהיא גם מקום חלוני, צריכים לשמר לא לאבד אפלו ילד אחד, פי כל המקיים נפש אחת כאלו קיים עולם מלא, ועקר החכמה לא לסלק את אף אחד, אדרבה, צריכים להדריכו בצורה כזו, שיהיה לו חשק ללמד, אבל לא להגיד, שהילד הזה אין לו תקנה, ולהגביה ידים... פי אוי ואבוי אם רבנו ז"ל היה עושה דבר כזה עמנו... אז בודאי כבר היינו אבודים לגמרי, אם רבנו ז"ל רחמן, וסובל אותנו עם הלכלוף שלנו והמדות רעות שלנו, בודאי גם אנחנו צריכים לסבל את אחרים, וכך מצליחים. ועל-כן אם אתה רוצה לקחת על עצמך עסק של מסירות נפש, הייתי מאד מאד שמח, ומה גם ש... יעזר לך, אבל את זה תקח בחשבון, שצריכים לשתף פעלה גם עם ... ואף שזה דבר קשה וכו', אבל המסירות נפש שלהם, אין לתאר ולשער, פי הם רצים לכל הגמ"חים, ויושבים שם ולא יוצאים, עד שמקבלים את הפספים וכו' וכו', ועל-כן אין לי בזה שום סודות וכו' וכו', כל הפונה שלי היא לבנות מערכת חנוף, שלא נצטרף לנסע לטבריה, ולא יצטרכו הילדים להטלטל שמה, ואדרבה רציתי שיהיה הכי טוב להילדים, אשרי מי שזוכה לעזר לי.

נא ונא ראה להדביק את עצמך באין סוף ברוף הוא, ותמשיך להתבודד אליו יתברך חק ולא יעבר עשרים דקות ברה, ומה שתפלה פועלת — שום דבר בעולם לא יפעל, פי אין לנו רק הקדוש-ברוך-הוא, ואין לנו רק תפלה ובקשה, ועל-כן אשרי ואשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתתי שאני מבקש ומתפלל בעדה, שתצליח דרכך תמיד, ותבשר לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תקלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

אודות הבלבולים שעוברים עליך וכו', וכו', וכל הספקות וכו' וכו'. תדע, שאנו צריכים להיות מאוד שמחים ועליזים, שזכינו להתקרב לרבנו ז"ל, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל?! וזו צריכה להיות כל שמחתנו, שאנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל, ובפרט אתה, שזכה אותך הקדוש-ברוך-הוא, שאתה מנהל את הכולל, וכן אתה מנהל את הישיבה, ואם היית מציית אותי, היית מכניס את עצמך ביתר שאת וביתר עוז במסירות נפש יותר גדולה בענייני חנופה, ולהשתדל לראות במה יכולים לעזור לתלמידים של הישיבה, שהם בחורים טובים, רק אף פעם לא קבלו חנופה טוב, ומה נעשה אתם... בכך צריכים רק לעזור לפתח אותם, ולעזור לכלם, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שכלכם תהיה, בעזרת השם, בר-מצוה יפה, ויגדלו ויצמחו פרות נפלאים, ואנחנו רק צריכים לעזור להם. ולכן אם אתה מבקש שליחות של מסירות נפש, תמסור את נפשך בעבור הילדים, ואין עוד מסירות נפש יותר גדולה מזו, ואין עוד שכר יותר גדול מזה, כי אצל הקדוש-ברוך-הוא מאוד מאוד חשוב החנופה שמחנכים את נשמות ישראל, ועל-כן ראה להכניס את עצמך יותר ויותר, וזה תקון גדול על העבר, כי סוף כל סוף ימי חיינו הבל, הנה אנחנו כאן ועוד מעט נצא מכאן, ומה ישאר מאתנו? רק בזה שהצלחנו לחנך את הילדים, ועל-כן תראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם שנצליח עם הילדים.

ראה לזיבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד רק תחשב

מִמֶּנּוּ יתְבַרֵךְ, וּתְחַזֵּק וּתְאַמֵּץ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְאֵל תּפֹּל
 בְּדַעְתְּךָ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה וַיִּהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה,
 כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְלֹא צָרִיכִים לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר
 שְׁבַעוּלָם, רַק צָרִיכִים תָּמִיד לְזַכֵּר בְּאַיִזָּה מַעֲמַד וּמַצֵּב מִצָּא אוֹתָנוּ
 רַבֵּנוּ ז"ל וְכו' וְכו', וְעַכְשָׁו עֲשֵׂה לָנוּ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה טוֹבוֹת, וּמֵה
 אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְשַׁלֵּם לוֹ חֲזָרָה וְכו' וְכו'. וְעַקֵּר מֵה שְׂאֲנַחְנוּ יְכוּלִים
 לְשַׁלֵּם חֲזָרָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְרַבֵּנוּ ז"ל הוּא — לְחַנּוּךְ אֶת
 יְלָדֵינוּ עַל טְהָרַת הַקֶּדֶשׁ, לְקַרְבָּם וּלְחַזְקָם וּלְעוֹדְדָם וּלְשִׁמְחָם,
 וּלְחֻשָׁב יַעֲזוּת, וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְתִקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיךָ,
 וְהִדְבַק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַעֲזֹר לְפַתַח יוֹתֵר וַיּוֹתֵר אֶת
 קַהֲלָתָנוּ, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל כָּל הַשְּׁטִיּוֹת שְׁנֹכְנָסוּ בָּךְ, וְכָל הַדְּמִיוֹנוֹת
 שְׁנֹכְנָסוּ בָּךְ, רַק זָכֹר אֶת מַעֲשֵׂיךָ הָרֵאשׁוֹנִים, כִּדִּי שֶׁתִּקְבַּל חֲזוּק,
 שְׁתַּהַלֵּה לְאֵל, זְכִית לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, וְאַשְׁתַּף עוֹזֵרָת לָנוּ מְאֹד מְאֹד
 בְּבֵית-סֵפֶר, וְכֵן בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ שְׁתִּי אַחֲרֵיכֶם הַתְּחַתְּנוּ עִם
 בְּעָלִים טוֹבִים, תִּתְאַר לְעֲצֻמְךָ אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שְׁעָשִׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, וּבְזֶה כָּבֹר יֵשׁ לְךָ עֲבוּדָה לְכָל חַיִּיךָ, הֶעֱקֵר אֵל תְּבַלְבֵּל
 אֶת עֲצֻמְךָ כָּלֵל.

הַכֶּפֶל הַדְּבַר, אֵל תִּהְיֶה בַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, אֲלֵא אֲדַרְבֵּה, רֵאֵה
 שְׁהֵילָדִים? תִּתְחַנְּכוּ בְּטוֹב, וְעַל-יְדֵי-זֶה גַם אַתָּה תִּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקלז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיְקָר לִי
 מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רֵאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְתַדַּע, שְׁלֹכָל
 אָדָם יֵשׁ בְּזֶה הָעוֹלָם עֲלִיּוֹת וַיְרִידוֹת, הִנֵּה הוּא בּוֹעֵר וְשׁוֹרֵף לְעֵלוֹת
 מַעֲלָה מַעֲלָה וְכו' וְכו', וְהִנֵּה הוּא נוֹפֵל מִטָּה מִטָּה וְכו' וְכו', וְהִנֵּה

עוד פעם מתהפף הגלגל ועולה מעלה מעלה, וכן מסתובב — הנה יש עליות, והנה יש נפילות, ואלו חיי האדם, העקר רק להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ולא להשבר משום דבר כלל. וזה עקר הצלחת בר ישראל, שלוקח על עצמו מה שיהיה, ויהיה אף שיהיה, אני אחזיק מעמד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותי. ועל-כן ראה לקחת את עצמך בידיך, אני בטוח שכל הבלבולים שעוברים עליך, הם רק נסיונות מן השמים, לראות אל מי תפנה בעת צרה, ועל-כן הייתי מיעץ לך, שתצא בכל יום חק ולא יעבר שעה אחת בין החרים, להתבודד עצמך עמו יתברך, ומה שתפלה פועלת — שום דבר שבעולם אינו יכול לפעל. וצריכים להיות עקשן גדול על תפלה, לבקש ולהתחנן ממנו יתברך, שיחוס וירחם עליך, ויתן לך דירה, ולבקש אף ורק בשביל דירה, ואז תראה אף שתהיה לך דירה, ואף שנראה לך כל הדבר הזה כחלום, אבל תאמין לי, שרבנו ו"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רנ): "הטבע מחייב כף, והתפלה משנה את הטבע", וזה ברור. ומי שרק עסק בתפלה, ראה נסים נגלים שעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא. ועל-כן אל תהיה בטלן! תתחזק ותראה עוד נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא הדבק את עצמך בתורה הקדושה, ותדע אשר אין עוד טוב מתורה. אשרי מי שמתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תקלח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מטות-מסעי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הווי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד, וישמרם

ויצילם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים,
לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם במסירות נפש הכי גדולה,
כי עלינו נפלה חובת היום, כי עם ישראל עובר עכשוו כל-כף הרבה
צרות ויסורים, עניות ודחוקות ומרירות וכו' וכו', ואין בית שלא
תהיה שם איזו בעיה, רחמנא לישזבן, מה שרק שומעים בכל יום
מקרים של התאבדויות ושל אלימות, אנס, גנבות ורציחות, אסונות
ותאונות דרכים וכו' וכו', וכל אחד עצבני, ואין לו למי להתפרק
ולספר את כל אשר עם לבבו, וכשבא אחד מאנשי שלומנו עם חיוף
ועם מלה טובה, ומחיה ומחזק אותו, אין לתאר ואין לשער כלל
את גדל הזכות הזו בשמים. תאמינו לי, שהיה כדאי לירד לזה
העולם רק לעשות טובה ליהודי. זכרו היטב, כי ימי חיינו הקבל,
ויכצל צפור הפורח באויר (בראשית רבה, פרשה צט, סימן ב'), הנה אנחנו
פאן, ועוד מעט פבר נהיה שם. ועל-כן מה ולמה לנו להשבר מכל
דבר קטן, אדרבה אנחנו צריכים להיות דגמא לעם ישראל, לחזק
ולהחיות אותם באמונה פשוטה. ותזכרו היטב, אשר כל רגע ורגע
שאדם מאמין בו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, אשר אין
בלעדיו יתברך כלל, מקיים בזה מצות עשה של יחוד הבורא יתברך
שמו, שהיא מצוה הכלולה מכל המצוות, כי "כל מצותיך אמונה"
(תהלים קיט, פו), ואמר החכם מכל אדם (קהלת ד): "טובים השנים מן
האחד, אשר יש להם שכר טוב בעמלם", ויש לומר, שהוא טוב
על יחוד הו"ה הבורא יתברך שמו, כי "אנכי הו"ה אלקיך, אשר
הוצאתיך מארץ מצרים, ולא יהיה לך אלהים אחרים על פני", מפי
הגבורה שמענו הינו 'טובים השנים' — האנכי ולא יהיה לך,
ששמענו 'מן האחד' — הוא יתברך, אשר יש להם שכר טוב
בעמלם, הינו כי כל עמל ויגיעה, שאדם עמל ויגע להחדיר בעצמו
ובאחרים אמונה הקדושה, ואמתת מציאותו יתברך, וחדוש העולם,
פבר מקבל על כל זה שכר, ועל-כן תעשו מה שתעשו, העקר לגלות
ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך לכל בר ישראל, ואל תהיו

אֲשֶׁר כ' תְּקֵלֵט בְּנַחֵל רַפָּה

בְּטִלְנִים, תִּתְחַזְקוּ בְּעֵצְמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וּלְחַזֵּק אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ. וּכְשֵׁרוּאִים אֶת אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׂבוּר וּמְנַח בְּקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין וְכוּ', צְרִיכִים כְּבָר לְחַזֵּק אוֹתוֹ, וּלְהַכְנִיֵס בּוֹ גַם-כֵּן אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַדְּשׁוּ גַם אֲצֻלְכֶם הַמַּחֲזִין. כִּי עַקֵּר הַמַּחֲזִין הוּא לְהַשִּׁיג אֶת אַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְאִיךָ שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, 'וְלֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פְּנֵי', וְלִידַע אֲשֶׁר 'אֲנֹכִי הוּנִי' אֱלֹקֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם', הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּמִי שֶׁרַק מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת עֲצָמִיּוֹת כָּלֵל, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מוֹצִיאֹ מִכָּל הַמִּצְרִים, וְזֶה סוֹבֵב בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע.

וְעַל-כֵּן מִצְוָה עָלֵינוּ לְהִזְפִּיר יְצִיאַת מִצְרַיִם בְּכָל יוֹם, כְּדֵי לִידַע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ נִצְחִי, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם הוּא מוֹצִיא אֶת הָאָדָם הַמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא מִכָּל מִינֵי מִצְרִים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאֲמוּנָה בְּעֵתִים הֵלֵלוּ, וְאֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לְחַזְקָם וּלְאַמְצָם וּלְעוֹדוֹדָם וּלְשִׂמְחָתָם, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר אֲצֵלוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרֵי לוֹ בְּבֹא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תְּקֵלֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ג תְּמוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי הַיְשִׁיבָה "בֵּית שְׁלֹמֹה" בְּיַבְנָאֵל, הוּנִי"ה יִצְלִיחַ דְּרַכְּם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְיַעֲלוּ תְּמִיד מַעְלָה מַעְלָה.

מָה אָמַר לָכֶם, תְּלַמִּידֵי הַיְקָרִים! אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַנַּחֲת-רוּחַ שְׁאַתֶּם גּוֹרְמִים לִי בְּזֶה שְׂאֵנִי שׁוֹמַע שֶׁהַתְּחַלְתֶּם

לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּלְשַׁפֵּר אֶת הַמַּדּוּת, וּבְכַרְט כָּל אֵלּוּ הַבְּחוּרִים, שֶׁקִּבְּלוּ עַל עֲצָמָם לְסַיֵּם אֶת כָּל הַשָּׁס בְּגִרְסָא עַד הִבְרַמְצוּהָ, דְּבַר זֶה גּוֹרֵם לִי נַחַת־רוּחַ מְאֹד מְאֹד, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׁמִי שְׂזוּכָה לְסַיֵּם אֶת הַשָּׁס, מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ צֶלֶם אֱלֹקִים, וְהַחֹשֶׁשׁ הַעֵיד, שֶׁכָּל אֵלּוּ שְׂזוּכוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל הַשָּׁס בְּגִרְסָא עַד הִבְרַמְצוּהָ, הַצְּלִיחוּ אַחֲרֵיכֶם בְּחַיֵּיהֶם מְאֹד. וְעַל־כֵּן רָאוּ לֹא לְהִיּוֹת בְּטוֹלָנִים! וְתַנְצְלוּ אֶת הַזְּמַן, וְתַמִּיד יִהְיֶה לְפָנֵיכֶם עוֹד דָּף וְעוֹד דָּף חָשׁוּב מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא רָאוּ לֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם, וְלֹא לְשָׂנֵא אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, אֲשֶׁר עוֹבְרִים עַל זֶה לֹא קָבוּעַ שֶׁל "לֹא תִשָּׂנֵא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְּךָ" (ויקרא יט, יז), וְהוּא לֹא חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וּלְהַפּוֹף כְּשִׂאוּהֵבִים אֶת חֲבֵרוֹ, מְקִימִים מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאַהֲבַת לְרֵעֶךָ כַּמּוֹד" (שם, פְּסוּק יח). לְכֵן רָאוּ לְשַׁמֵּר אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד מְקַנְאָה וְשִׂנְאָה וּמְמַרְיבוֹת, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְאַהֲבֵם אֶת חֲבֵרֵיכֶם, אֲשֶׁר הוּא דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וּבְמַדָּה שְׂאֵדָם מוֹדָד — בָּהּ מוֹדְדִים לוֹ (סוֹטָה ח); אִם תִּאֲהָבוּ אֶת זוֹלָתְכֶם וְתִמְחַלוּ לְכָל אֶחָד, עַל־יְדֵי־זֶה תִּשְׂאוּ חוֹן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֵיכֶם, וְיִאֲהָבוּ גַם אֶתְכֶם.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְהַחְזִיק אֶת הַמְּקוֹם נְקִי, כִּי אֵין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֶלָּא בְּמְקוֹם נְקִי, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, שֶׁהַפְּתוּת שְׁלָכֶם תַּמִּיד תִּהְיֶינָה נְקִיּוֹת, וְתִסְדְּרוּ אֶת הַסְּפָרִים, וְאֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְקַנּוּת לְכֶם עוֹד מִתְּנוּת יְפוּת וְעוֹד סְפָרִים.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְּלִיחוּ דַרְכְּכֶם, וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְטוֹת־מִסְעֵי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שִׁיחִיו.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַיּוֹם, שִׁפְתַּחְתֶּם אֶת הַסְּפָרִיָּה, וְעִשִּׂיתֶם כְּרִטִּיסִיּוֹת, אֵינן אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה, שֵׁשׁ לָנוּ סְפָרִיָּה עַל טְהוֹרַת־הַקֶּדֶשׁ לִילְדֵינוּ בְּיַבְנָאֵל.

וְהִיָּה טוֹב, שִׁתְתַּקְשֶׁר עִם ... שִׁיבִיא עוֹד סְפָרִים רַבִּים, רַק סְפוּרִים שֶׁל צְדִיקִים, שֶׁנִּכְתְּבוּ עַל־יְדֵי סוּפְרִים יְרָאֵי הַשֵּׁם, וּבְתוֹךְ עֲשָׂרָה יָמִים אֲנִי בָּא, וְאֵז אֲשַׁלֵּם לוֹ.

הַעֲקָר רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיוֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְגַם מְבִיאָה הַצְּלָחָה לְאָדָם, וּמִי שֶׁשִּׂמַּח תָּמִיד — הוּא מְצַלִּיחַ, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְשִׂמַּח אֶת עֲצָמְכֶם וְאֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיוּ אוֹתִי.

חֲתַנִּי ר' ... גְּרוּ יָאִיר, מְאֹד מְאֹד הַצְּטַעַר שֶׁלֹּא רָאָה אוֹתְךָ בְּיַבְנָאֵל, כִּי מְאֹד מְאֹד הַשְּׂתוּקָה לְרְאוֹתְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְטוֹת־מִסְעֵי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה אֶל ... וְ... שִׁיחִיו.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְשִׁתוּקָה לְשִׁמְעַע אֶת הַטוֹב מִכֶּם, וּבְכַפְרֵט מֵהַ שְׁלוֹם בְּתַכֶּם ... שִׁתְחַיָּה, אֲקַנְיָה לְשִׁמְעַע מִכֶּם רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשִׂמְחוֹת.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שִׁתְהִיּוּ בְּקֶשֶׁר עִם ... גְּרוּ יָאִיר, בְּעֵנֵן "עֶזֶר

שֶׁבֶת" לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כְּאֲשֶׁר הִבְטִיחַ שְׁיִשְׁתַּדֵּל לְעֹזֵר לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, לְתֵן חֲבִילָה מְזוֹן לְשֶׁבֶת, וּמְאֹד מְאֹד יִגְדֵל שְׁכַרְכֶּם, כִּי אַתֶּם יוֹדְעִים בְּאִיזָה מַצָּב אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ נִמְצְאִים, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד סוֹבֵל עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת גְּדוֹלָה, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּלוּ לְדַבֵּר עִמּוֹ, לְחַזְקוֹ וּלְעוֹרְרוֹ, שְׁיִשְׁתַּדֵּל לְשַׁלַּח חֲבִילַת מְזוֹן לְכַבוֹד שֶׁבֶת-קִדְשׁ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַע מִכֶּם מַה שְׁיִוְתֵר מֵהָר...

כ' תקמב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִכֶּךָ, אֵיךְ אַתָּה מְסַתְדֵר, וּמַה בְּקִשְׁר לַמְשַׁפְּנָתָא לְדִירָה, כִּי חָבַל שֶׁהִגַּעְתָּ כְּבָר עַד פֶּה, וְתַעֲצֹר הַבְּנִיָּה. וְאַקְנִיָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם תִּהְיֶה חֲזָק בַּתְּפִלָּה מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ עֲשָׂרִים דַּקּוֹת לְהִיּוֹת עֲקֻשָּׁן גְּדוֹל, לְעַמֵּד בְּהָר, וּלְהַתְּבוֹדֵד עֲצָמָךְ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁיִחַס וְיִרְחַם עָלֶיךָ, אֲזַ תִּרְאֶה גַסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רנ): הַטְּבַע מְחַיֵּב כָּךְ, וְהַתְּפִלָּה מְשַׁנָּה אֶת הַטְּבַע; וְעַל-כֵּן אֵל יִהְיֶה קַל בְּעֵינֶיךָ דָּבָר זֶה שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדוּת, כִּי אִם הִיִּיתָ יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ, וּמַה יְכוּלִים לַפְעֵל עַל-יְדֵי תְּפִלָּה, הִיִּיתָ נִבְהָל וְנִשְׁתוּמֵם, וְהִיִּיתָ חֲזָק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד. וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמָךְ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר לְצֵאת בֵּין הַהָרִים וּלְהַתְּבוֹדֵד.

יְדִידְנוּ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, סִפֵּר לִי, שְׁיִשׁ בְּדַעְתָּךְ לְצֵאת לְחֻצֵי שְׁנָה לְשַׁחֲיטָה בַּחוּץ לְאֶרֶץ וְכוּ', לְדַעְתִּי, לֹא כְּדַאי לָךְ לְעֹזֵב אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וּבְכַרְט שְׁרַבְנוּ ו"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יֵצֵא חוּץ מֵעִירוֹ, כִּי הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד שְׁאֲדָם יִשְׁאַר עִם אֲשֶׁתּוֹ וְעִם יְלָדָיו, וְהוּא בְּכָלֵל תְּקוּן-הַבְּרִית, וְעַל-כֵּן גַּם עַל זֶה רְאֵה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ

יִתְבַּרֵךְ, שִׁיזְמִין לָךְ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת
הֵן שָׁם, וְצָרִיכִים לֵהִיּוֹת עֵקֶשׁן עַל תְּפִלָּה, כִּי אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה
תְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת, הֵייתָ עוֹסֵק בְּזֶה בֵּיתֶר שָׂאת וּבֵיתֶר עֹז.

הַעֲקֹר רְאֵה לְשִׂמְחָת אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִרְאֶה
אֶת גְּדֹל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁאֲתָה הוֹלֵךְ לַחֲתֹן כְּבָר אֶת הַבֵּן הַשְּׁנִי, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד
מְאֹד. יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לַחֲתֹן אֶת כָּל יְלָדֶיךָ
בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב, וְיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מְכֹל יוֹצְאֵי חַלְצִיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקמג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ג תְּמוּזַת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וְשִׂמְחָתִי מְאֹד מְאֹד עַל שְׁחִזְרָתְךָ לְבֵיתְךָ.
אֶקְוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּקְנֶנֶת אֶת הַשְּׁנַיִם, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּרַפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

אוֹדוֹת הַסֵּפֶר "הַנְּהַגוֹת רֵאשׁ הַשָּׁנָה" — נִתְעַכֵּב, וְאֲנִי מְקַוֶּה
שֶׁאוּכַל לְגַמֵּר אֶת זֶה, לְעֵת עֲתָה טְרַדוֹתֵי רַבּוֹ מְאֹד.

רְצִיתִי לְדַעַת אֵילוּ שְׁנֵי קוֹנְטְרָסִים שֶׁלַּחֲתִי לָךְ, וְהָאִם הַמְּדַפֵּס
נִמְצָא אֲצִלְךָ, כִּי עֲכָשׁוּ אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ עוֹד חֲמִשָּׁה קוֹנְטְרָסִים מְאֹד
מְאֹד יְפִים (אִם אֵין אֲנִי טוֹעֶה הַקוֹנְטְרָסִים שֵׁישׁ אֲצִלְךָ הֵם: "דְּחִיקַת
הַשְּׁעָה", ו"קְדֻשַׁת הַעֵינַיִם").

הָאִם עוֹד שִׂמְעַת מִשְׁהוּ מִבֵּית-הַמְּדַרְשׁ שֶׁלְּנֹו בְּאוּמָן, אוּ מַה הֵם
עוֹשִׂים, אוּ הָאִם הִזָּה לָךְ עוֹד קֶשֶׁר עִם ... הָאִם נֹסַע עוֹד פְּעַם לְצִיּוֹן,
כָּל זֶה נַחוּץ לִי מְאֹד מְאֹד לְדַעַת, כִּי אוּלַי אֲצַטְרֵךְ לַחֲזוֹר וְלֵהִיּוֹת עוֹד
פְּעַם בְּאוּמָן אֲצֵל רַבְּנוֹ ו"ל.

רְאֵה לְדוֹחַ מַ... הָאֵם הַרְפִּיבוּ אֶת הַמְאֹרָרִים בְּכֹלֵל, וְהָאֵם ...
בָּא. וְתֹאמַר לוֹ שִׁיגִיד לְ... שְׂאֵם לֹא יִגְמַר אֶת הָעֲבוּדָה לְמַעַלָּה, לֹא
יִקְבַּל אֶת הַתְּשׁוּלוּם, וְיִחַפֵּה לְפִסְפֵּף כְּמוֹ שְׂאֲנֵי מְחַפֵּה לְעֲבוּדָה. וְאִם
יִשְׁאַל, אַתָּה יָכוֹל לֹאמַר שְׂאֲנֵי בָא עַל שְׁבַת נַחְמוּ.

הַמְחַפֵּה לְתִשׁוּבָה מְהִירָה...

כ' תקמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְטוֹת־מְסַעֵי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! אֵין דְּבַר גְּדוֹל מִהַדְּפָסָה, אֲשֶׁר כָּל הוֹן לֹא יִשְׁוֶהוּ,
הִנֵּה עֲכָשׁוּ חֲזוֹרָתִי מִהַמְדְּפִיס, אֲשֶׁר בְּדֶרֶךְ כָּלֵל אֵינִי נוֹסֵעַ כָּלֵל, וְאֵינִי
יוֹצֵא מִבֵּיתִי בְּפֶרֶט, אֶף הַדְּפָסֵנוּ עֲשָׂרִים וְחַמְשָׁה אֶלֶף לוחות,
וְחִשְׁבֹתִי שִׁישׁ אֵיזוֹ טְעוֹת וְכוּ', אֶף לְבִסּוֹף נִתְגַּלָּה שֶׁהַכֹּל בְּסֹדֵר,
וְהֵייתִי בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, אָנוּ עוֹסְקִים בְּהַדְּפָסָה,
וְזִכְרָתִי יָמִים מְקַדָּם, אֵיךְ שֶׁהֵייתִי מִדְּפִיס לְרַבְבוֹת סְפָרִים, וְעֲכָשׁוּ
חִשְׁבֹתִי הַרְבֵּה, מִמָּד אֵיךְ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מִסַּר אֶת הַמִּתְנָה הַזֹּאת בְּיָדְךָ,
יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ לְהַדְּפִיס וְלְהַדְּפִיס, כִּי
תִהְלֶה לְאֵל, הַסְּפָרִים שֶׁאַתָּה מִדְּפִיס, יִשְׁלְּהֵם חֵן כְּזֶה, שְׂאֵי אֶפְשָׁר
לְתַאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל, וְחִבָּל מְאֹד מְאֹד שְׂאֵין לִי מִסְפִּיק כַּח אָדָם,
שְׂיִוְכָלוּ לְהַעֲתִיק וְלִסְדֹר אֶת הַכְּתָב־יָד שִׁישׁ תַּחַת יָדֵי עַל הַ"לְקוּוּטִי-
מוֹהַר"ן", "סְפֹרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סְפֹרֵי-הַמִּדּוֹת" וְכוּ', זֶהר וְתִקְוֵנִים וְכוּ',
כְּתָבִי הָאֲרִיז"ל עַל הַתּוֹרָה וְעַל הַמוֹעֲדִים וְעַל אֲבוֹת וְכוּ' וְכוּ', מִמֶּשׁ
לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹר.

בְּעֵנִין אוֹמֵן וּבֵית-הַמְדְּרָשׁ לֹא כְּדָאֵי בְּכָלֵל לְעַרְב אֶת ... כִּי אֵינִי
רוֹצֵה שׁוּם שְׂיִכּוֹת עִמָּהֶם, כִּי אֵין לִי בָהֶם שׁוּם אֲמוּן, וְעַל-כֵּן לֹא
צְרִיכִים כָּלֵל לְעַרְב מִבְּחוּץ, לִי יֵשׁ כְּבָר הַדְּרָכִים לְהַתְּנִיעַ וְכוּ', רַק

אֲשֶׁר כ' תקמה בְּנַחֵל רצא

מְסִיחַ לְפִי תָמוּ, אַתָּה יְכוּל לְדַבֵּר עִמּוֹ מֵה הַתְּכֵנִית שְׁלָהֶם, כִּי קָשָׁה
לְהִבִין אִיךָ יְכוּלִים לְבָנוֹת בְּחֻדֶשׁ אַחַד מְבִנָּה עֲנֻקִי כְּמוֹ שֶׁהֵם רוֹצִים
לְבָנוֹת.

אִם יֵצְאוּ כָּבֵר קִסְטוֹת, תִּמְסֹר לְ... שְׂיָכִין לְדַרְשׁוֹת מוֹהֲרָא"ש
חֶלֶק ד'.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מְמַךְ...

כ' תקמה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדֵּר מְטוֹת-מְסַעֵי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵה שְׁאַתָּה כּוֹתֵב בְּעֵינֵי הַדְּפֹסָה וְכו',
תֵּאֱמִין לִי שְׂזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת לְךָ כָּל הַהִתְחַזְּקוֹת, וְעַל זֶה צְרִיךָ לְהִיּוֹת
כָּל חֲשָׁקְךָ, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם דְּבָר — לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא
בְּרוּחַנִיּוֹת, כִּי מַעֲלַת הַמְחֻזָּר בְּגִי-אָדָם בְּתִשׁוּבָה — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלֵל, וְזִכּוֹת הַרְבִּים גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא
מִמֶּשׁ כְּמוֹ תִלְמוּד תּוֹרָה דְּרַבִּים, שְׂדוּחָה בְּנִין בֵּית-הַמְּקֻדָּשׁ. וְעַל-כֵּן
עֲלִיךָ רַק לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי הַתְּחַזְּקוֹת, וְרַק לְהִדְפִּיס וּלְהִדְפִּיס, וְחֻבֵּל
שְׂאִין לְךָ מְסַפִּיק מְפִיזִים, לִי יֵשׁ עֲכָשׁוּ רַק שְׁנֵי מְפִיזִים, וְאֶף-עַל-
פִּי-כֵן אֲנִי לוֹקַח עַל עֲצָמֵי לְהִדְפִּיס כְּמִיּוֹת כְּאֵלוֹ, וְאֶמְרָתִי עַל הַדְּרָךְ
לְשְׁנֵי אֲבָרְכִים שְׁנִסְעוּ עִמִּי, כִּי לְמַעֲשֵׂה לֹא יוֹצֵא מִזֶּה שׁוֹם דְּבָר, כִּי
הַהֲפֹסֵד מְרַבָּה וְכו', וְאֲנִי רַק נִכְנָס יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּחֻבּוֹת, אֲבָל אֲנִי
מְרַגֵּשׁ הַכֶּרֶת הַטּוֹב כְּלִפֵּי רַבְּנוֹ ז"ל מֵה שְׁעֵשֶׂה עִמִּי, וְעַל-כֵּן עֲלִי
רַק לְהִשְׁתַּדֵּל לְמַלֵּא אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ עִם אוֹרוֹ הַגָּנוּז.

הַתְּמוּנָה שֶׁל הַצִּיּוֹן שֶׁהִיְתָה מְדֻפְסֶת בְּ"אוֹר יְבִנְאֵל" עִם הַפְּרֻכָּת,
זוֹ תְּמוּנָה מְאֹד מְאֹד יְפָה, וְהָיָה טוֹב לְהִדְפִּיס אֶת זֶה מֵהַיּוֹם וְהָלְאָה
בְּכָל הַקּוֹנְטְרָסִים, כִּי זוֹ תְּמוּנָה מוֹשְׁכַת אֶת הָעֵינַן. וְלִדְעָתִי, עַל הַצַּד
הַשְּׁנִי הָיָה כְּדָאֵי לְהִדְפִּיס תְּמוּנָה שֶׁל עֲשָׂרָה אוֹ יוֹתֵר כְּרָכִים "אוֹצֵר

הקונטרסים" צבעוני, ולכתב תחת זה סדרת הקונטרסים בפריכה, או להודיע שהיום יש כבר יותר מחמש-מאות קונטרסים וסדרה חדשה בפריכה וכו', כי רב אנשים בין בארץ ובין בחוץ-לארץ מאד מאד צמאים להקונטרסים, ואף אחד אינו יודע דבר כזה, שיש היום כבר קונטרסים מרפזים בכריכה עבה וכו'. לדעתי, זה היה עוזר הרבה להפצה, תחשב על כוונת זה. העקר רק תהיה בשמחה, שאתה עוסק בעסק קדוש ונורא כזה, ורק זה מה שישאר מאתנו, ואסור להתפחד ולהבהל משום דבר שבעולם.

ראה גם ראה, הלא ... ו"ל זכה וזכה את הרבים, ועכשו בודאי בעל השדה מקרבו, כי אין מלים להסביר מעלת המזכה את הרבים, ועל-כן אתה ואשתך צריכים להיות מאד מאד שמחים ועליזים על נעם חלקכם, "אשר בנחל" שם גורלכם, מה לעשות?! בין כך אני חוטר בזיונות, גם השבוע לכלך עלי הסמ"ך-מ"ם בעתון, באשר יספר לך ... ותהלה לאל, הדפסתי עכשו עשרים וחמשה אלף לוחות, ושם אני מספר מה קורה בעניני יהדות ביבנאל וכו'.

רק חזק ואמן, ותבשר לי בשורות טובות תמיד, גם בענין ראש השנה אין לדאג, כי הקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותי כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תקמו.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר מטות-מסעי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

פה תקבל רצוף מכתב כללי לתלות בלוח המודעות, וכן כמה מכתבים לאנשי שלומנו, העקר תשתדל להיות "גנב", ותגנב זמן לתפלה והתבודדות חק ולא יעבר, ותדע, כי אפלו חמש דקות התבודדות, הוא דבר יקר מאד, כי כל דבור הוא הצלחה נצחית, וכן תהיה "גנב" לגנב שמחה, ותשתדל להיות רק בשמחה, ואף

שאתה מלא עצבות ומרירות ושברון לב, ראה לגנב שמחה מהסטרא אחרא, כי עכשו נפלה השמחה אצלם, כמובא בלקוטי-הלכות, ברכות השחר, הלכה ג'; ועל פן צריכין לגנב מהם שמחה, וכן תדבר עם נשמות ישראל דבורי אמונה והשגחה פרטית, ותשתדל לעשות הרצאות לנשמות ישראל, ותמיד תדבר רק מהקדוש-ברוך-הוא, ואל תירא מהאפרים ... תדבר רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, כי עלינו ליצר אוירה כזו ביבנאל, שאין אנו מתפחדים מאף אחד, אנחנו רק מצליחים ומתקדמים, ונכנסות עוד ועוד משפחות, ובונים עוד מבנים, וכדאי להיות מאמין בו תברך ושומר שבת, אשר על-ידי-זה מצליחים, כי על-ידי תקיפות זוכים לעבר על הכל.

המאחל לך שמחה אמיתית...

ראה לחדש את מגן הנותקין במסירות נפש גדולה.

כ' תקמז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מטות-מסעי, כ"ד תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו למסור את נפשכם על נקדת השמחה, כי אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל הזכות והמעלה כשבר ישראל בשמחה, שעל-ידי-זה גורם שמחה בכל העולמות, כי טבע של גוף הגשמי והחמרי, העב והגס, שמוריד אותו לשאול תחתית וכו', וסוחר אותו תמיד לעצבות וכו'. ורואים הנה בני-אדם יכולים להיות במצב רוח טוב מאד וכו', והנה פתאם נפלה עליהם מרירות

וימרה שחורה ויאוש, עד שאינם רואים לעצמם שום עצה — רק להתאבד, רחמנא לישזבן וכו' וכו', וכל זה בא מחמת שאדם מתיאש מחייו וכו' וכו', והיאוש הזה שבא מהעצבות והדכאון, הן הקלפות המסבבות את כל אדם וכו', פי פשאדם חוטא, רחמנא לישזבן, בורא קלפות ומשחיתים, והם מסבבים אותו, והם גורמים לאדם, שיפיל עליו רוח נכאה עצבות רוח, עד שמיאש את עצמו כל החיים, ושוכב במטה וכו', ורואה את עצמו אבוד לגמרי משני העולמות, והן הן הקלפות והמשחיתים המצערים אותו וכו', וגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כד): עצה לעלות את נשמתו מבין הקלפות, ולהגביהה ולהרימה עד רום גבהי מרומים, עד שיזכה להשגת אלקות, דבקות בחי החיים בו יתברך, בסוד מטי ולא מטי וכו', הוא על-ידי תקוף השמחה, שאדם צריך למסור את נפשו להיות תמיד בשמחה, ולא יניח אצלו העצבות והמרירות כרגע, וזה עקר הנסיון של כל בר ישראל בזה העולם, שתמיד הוא נמשך אל עצבות ועצלות, מרירות, דכאון ויאוש, ונדמה לו כאלו אבד מנוס ותקוה ממנו, ואני כבר לא שוה שום דבר וכו' וכו', והוא אינו יודע, שהן הן הקלפות והסטרוא אחרא המסבבים אותו וכו' וכו', ועל-כן צריכים להיות ברירה גדולה, ולהתאזר במדת הסבלנות, ולשמח מאד מאד ולשמח את אחרים, כי עצה לבוא לשמחה הוא לשמח אחרים.

תתארו לעצמכם, הנה בא לפניכם שונא עם חרב חדה, ורוצה להרג אתכם, בודאי כל בר דעת היה מתקומם נגדו, והיה לוקח מה שרק יכול ביד — חתיכת ברזל, או ספין או עץ ואבן, והיה סוקלו וכו', כי 'הבא להרגך השכם להרגו' (ברכות נח.), ולא היה מניח את עצמו בשום פנים ואפן, ופה פשהקליפות והסטרוא אחרא באים אל האדם, ומפילים אותו במרירות ויאוש על לא דבר, כבר מגביהים את הידים... כאלו אני כבר לא יכול להתמודד עמו... אין לי כחות... אני אבוד... ובאמת לקלפות והסטרוא אחרא והסמ"ך-מ"ם לא צריכים שום חרב ושום מקל ושום אבן — רק שמחה וקוידין, וכל מה שאדם זוכה לרקוד ולשמח, על-ידי-זה ממתיק ממנו כל

הדינים. ועל-כן הזהירנו ביותר רבנו ז"ל לרקוד בכל יום ולהיות בשמחה, ועל-ידי-זה ממתיקים כל הדינים (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן 17).

ועל-כן, אהובי, אחי ורעי הקרים! זאת עשו להיות רק שמחים ועליזים, ואל תעזבו את עצמכם כרגע, ותעשו כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשמחה, ותרקדו מרב שמחה, ובפרט בשעה שאתם רואים שהסטרא אחרא מסבכת אתכם לפל במרירות ובעצבות ובדכאון, אז תרקדו מרב שמחה, ותשמחו את אחרים, ותראו איך שיתרחב לכם בין בגשמי ובין ברוחני.

נא ונא אל יקלו בעיניכם דברי אלו, כי אני יודע איך שהסמ"ך-מ"ם והסטרא אחרא והקלפות מסבכים את האדם, ומנסים לשבר אותו בכל יום מחדש, כי מכניסים את כל בר ישראל בדכאון וביאוש, ומלבישים את עצמם במצוות כאלו אתה הכי גרוע, אינך לומד ואינך מתפלל, ומה יהיה עמך וכו' וכו', וכדומה כל מיני מוסר, שהסמ"ך-מ"ם והקלפות והסטרא אחרא לומדים עם האדם, כי בשעה שהוא רואה שהאדם שש ושמח, אזי נעשים הסמ"ך-מ"ם והסטרא אחרא והקלפות בעלי מוסר... ולומדים מוסר עם האדם — מה יהיה מך, ראה וגם ראה לאיזה פח נפלת וכו'. ובאמת לא כן למד אותנו רבנו ז"ל, כי גלה לנו סוד נורא ונפלא מאד — איך יכבש משיח את העולם, על-ידי שימצא את הנקדה טובה אצל כל בר ישראל, כי צריך כל אדם לדון את עצמו לכף זכות תמיד, ולחפש ולבקש ולמצא בעצמו נקדה טובה, אשר שם אינו רשע, ודיקא על-ידי נקדה טובה זו, יזכה להגאל מגלותו, ויצא מחשכותו וממרירותו, ויתעורר משנתו האמתית שיטן ימים ושנים (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב; ובלקוטי-הלכות, השכמת הבקר, הלכה א'); וזהו זהירנו רבנו ז"ל ביותר ללכת עם הגלוי הזה, ומוהר"ן ז"ל היה תמיד מזהיר את אנשי שלומנו לחיות עם התורה הזו. ועל-כן אל תהיו בטלנים! אלא ראו לדון את עצמכם ואת זולתכם לכף זכות, ותהיו תמיד שמחים ועליזים, ועל-ידי-זה תזכו לצאת מהמצר שנפלתם אליו.

אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים לְבַקֵּשׁ בְּעַדִּי,
שְׂאֵזְפָה לְצֵאת מַחֻבּוֹתַי הַמְרַבִּים, וְאֵזְפָה כְּכֹר לְבוֹא לְגוֹר אֶתְכֶם
בְּיַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטוֹת־מִסְעֵי, כ"ד תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּב כָּלְלִי, שֶׁתְּתַלֶּה אוֹתוֹ עַל לוח הַמוֹדְעוֹת,
וּבִאֲמַת הַמִּכְתָּב הוּא גַם בְּשִׁבְלֶךָ, כִּי אֲסוּר לְפַל בְּיֹאֵשׁ וּבְעֵצָבוֹת
כָּלְלִי, וְאֲנִי רוֹאֶה אִיךָ שֶׁתִּכְתֹּב־וּמְדִד כְּשֶׁנִּגְמַרְתָּ הָעֲבוּדָה וְכוּ', אֶתְּהַ כְּכֹר
נוֹפֵל בְּיֹאֵשׁ וְכוּ', וּבִאֲמַת לֹא כֵן לְמַד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, כְּמוֹ
שֶׁהֶאֱרַכְתִּי בְּהַמִּכְתָּב הַכָּלְלִי, שְׁצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל נִקְדַּת
הַשְּׂמִחָה.

וְאוֹדוֹת הַלְמוּדִים, רְאוּי לָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ
בְּגִרְסָא חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, שֶׁתֹּאמַר אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָה בְּלִי
רִש"י וְתוֹסְפוֹת, כִּי תִדְעַ שֶׁ'גִּנְבַת' בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְכֵן הוּא פֶּרֶק
מִשְׁנֵיּוֹת וּפְרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִש"י. וְעַל כָּלֵם — לְגַנֵּב כְּמָה דִּקּוֹת תְּפִלָּה
וְהַתְּבוּדָדוֹת, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר יִהְיֶה חָשׁוּב בְּעֵינֶיךָ, וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל
— שֶׁתִּמְסֹר אֶת נַפְשֶׁךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, וְתִרְקַד בְּכָל יוֹם מְרַב
שְׂמִחָה, וְאִךָ שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁעוֹבְרַת עָלֶיךָ מְרִירוֹת וְדִחְקוֹת וְעֲנִיּוֹת
וּסְבוּבִים וְעַקְמָמִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵין עֲצָה אַחֲרַת בְּזוּהַ
הָעוֹלָם, רַק לַעֲשׂוֹת אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ שְׂמַח, וְעַל־יְדִי־זוּהַ יָבוֹא בִּאֲמַת
לְשְׂמִחָה, כְּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל. וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ בְּאֵילוֹ מְצָבִים
אֲנִי נִמְצָא, וּבְאֵילוֹ חוֹבוֹת אֲנִי נִטְבָּע, וּבְאֵילוֹ צְרוֹת אֲנִי מְסַכָּב, וְיִמָּה
שְׂאֲנִי צָרִיךְ לְשִׁמֵּעַ כָּל הַיּוֹם שְׁעוֹת עַל גְּבִי שְׁעוֹת וְכוּ' וְכוּ', הֵייתָ
נִבְהַל וְנִשְׁתוּמַם וְכוּ' וְכוּ', אִךָ הַהִפְרָשׁ בֵּינִי לְבִינְךָ, שְׂאֲנִי מִשְׁתַּמֵּשׁ

עם העצות של רבנו ז"ל, ואצלי זה לא סתם למוד וכו', או הבטח בתוך הספר, אלא כל עצה מרבנו ז"ל, אני יודע שזהו זה, ואין עצה אחרת, ועל-כן גם אתה תקח את עצמך בידך, פי, תהלה לאל, יש לך כחות עצומים, ועליך לחזק ולאמץ את אנשי שלומנו, שיהיו שמחים ועליזים, וכן תשמח את תושבי המקום, ותסתכל את הנסים והנפלאות שעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא, הנה גמרנו לבנות את בית-המדרש הקטן... ועוד מעט נתחיל לבנות את בית-המדרש הענקי... הנה וכינו כָּבֵר לגמר את המקוה, אֲשֶׁר לא חלמת... והנה יש לך רֶכֶב, אֲשֶׁר לא דמית וכו', ועוד מעט תראה נסים נגלים שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא כאן ביבנאל, שאתה לא יכול לתאר ולשער כלל, שעוד יבואו לגור פה מאה משפחות, ותתאר לעצמך שאתה תהיה ראש המועצה, ותכנס בלחצים... האם תגביה ידים ותתיאש?! אדרבה, עקר גדלתו של בר ישראל — כשיכול להתמודד עם כל הצרות והיסורים שמסבבים אותו, ואדרבה הוא עוד מחזק ומאמץ נפשות ישראל, ועוזר לכל בר ישראל, זה עקר מעלתו בשמים, ועל-כן ראה לקחת את עצמך בידך, ותדע שאתה עוד תהיה ראש המועצה, ונזכה לבנות עיר על שם רבנו ז"ל, ואם תרצו אין זו אגדה...

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אני אדבר היום עם ... שיבוא לגמר את העבודה.

כ' תקמט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מטות-מסעי, כ"ד תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך עם התלמידים — אין לתאר ואין לשער

כָּלֵל, כִּי הוֹלֵךְ לָנוּ בַחַיִּים, שְׁתַּהֲיֶה לָנוּ יְשִׁיבָה עִם בַּחוּרִים טוֹבִים, וְתֵאֱמִין לִי, שְׂאֲנִי מְעֲרִיף הַיָּטֵב הַיָּטֵב אֶת עֲבוֹדָתְךָ, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ בְּדִיוק אֵיךְ הַתְּלַמִּידִים הָיוּ נִרְאִים בְּתַחֲלַת הַזְּמַן וְכוּ', מִמָּשׁ לֹא יָדְעוּ שׁוּם דָּבָר, וְתַהֲלֶה לְאֵל, לְמַדְתָּ עִמָּהֶם מִסְכַּת סְכָה. לְדַעְתִּי, שְׂיַחְזְרוּ עַל הַמְּסַכְתָּא הַזֶּה פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, וְזוֹ תַהֲיֶה לָהֶם תְּמִיד חֲזָרָה, כִּי אִם כָּבֵר לְמַדּוֹ מִסְכְּתָא בְּעִיּוֹן, כְּדָאִי שְׂיַחְזְרוּ עַל זֶה פְּעַם אַחַר פְּעַם, וְכְדָאִי שְׂיַהֲיֶה לָהֶם שְׁעוֹר הַזֶּה בְּכָל יוֹם — הֵן עִם חֲבֵרוֹתוֹת שֶׁל אַבְרָכַי הַכּוֹלֵל, וְהֵן בֵּינָם לְבֵין עֲצָמָם, שְׁעוֹר לְבָקִיאוֹת טוֹב לְלַמֵּד מִסְכַּת תַּעֲנִית, כִּי הִיא מִסְכְּתָא מְאֹד קְלָה וּמְאֹד יָפָה, וּמָה גַם שְׂאֵין בְּכַחֲנֵנוּ לְהַתְעַנּוֹת, אֲזַי כְּדָאִי שְׁתַּהֲיֶה מִסְכַּת תַּעֲנִית שְׁגוּרָה עַל פִּינוּ, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְסִים אֶת מִסְכַּת תַּעֲנִית מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַת, אֲכַל בְּזֶה שְׂאֵתָה רוּצָה לְהַתְחִיל בְּשָׁנָה הַבָּאָה עֲלֵינוּ לְטוֹבָה מִסְכַּת גִּיטִין אוֹ קְדוּשִׁין, לְדַעְתִּי זֶה לֹא בְּשָׁבִיל תְּלַמִּידִים צְעִירִים, וְאַף שְׂאֵלוֹ מִסְכַּתוֹת הַנְּלַמְדוֹת בְּיְשִׁיבוֹת, וְאִי אֶפְשָׁר לְשַׁנּוֹת דְּבָר זֶה, אֲנִי מַעוֹלָם הֵייתִי מְתַנַּגֵּד עַל דְּבָר זֶה, כִּי יוֹתֵר טוֹב לְלַמֵּד עִם הַתְּלַמִּידִים מִסְכַּתוֹת שְׁזֶה לְעַבְדָּא וּלְמַעֲשָׂה, כְּמוֹ שְׁלַמְדְתָּ מִסְכַּת סְכָה, כִּף יַחֲקֵק בְּלֵב הַתְּלַמִּיד, שְׂיַדַּע כָּל יְמֵי חַיָּיו אֵיךְ סְכָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת, וּמָה הַפְּסוּלִים וּמָה כְּשָׁרוֹת הַסְכָּה, הָאֶתְרוּג וְהַלּוּלָב, וְעַל-כֵּן יוֹתֵר טוֹב לְלַמֵּד עִם תְּלַמִּידִים מִסְכַּת שְׁבַת, אֶפְלוּ כְּמָה שְׁנַיִם, הָעֶקֶר שְׂיַדְעוּ הַלְכוֹת שְׁבַת וַיַּחֲקֵק בְּהֶם, אֵיךְ יַעַן שְׁהַתְּלַמִּידִים שְׁלָךְ עֲדִין צְעִירִים, הֵייתִי מְצִיעַ שְׁתַּלְמְדוּ אוֹ מִסְכַּת בְּרֻכּוֹת, שְׁהִיא מִסְכַּת מְאֹד מְאֹד יָפָה, וְהֵם עֶקְרִים גְּדוֹלִים בִּיְהוּדוֹת: קְרִיאַת שְׁמַע, תְּפִלָּה וּבְרֻכּוֹת, אוֹ מִסְכַּת בִּיצָה הַמְּדַבֶּרֶת מִיּוֹם טוֹב. וְלִכֵּן תִּבְחַר מִבֵּין שְׁתֵּי הַמְּסַכְתוֹת — בְּרֻכּוֹת אוֹ בִיצָה, וְתִשְׁאַל אֶת הַתְּלַמִּידִים, כִּי אֵין הַתְּלַמִּידִים לוֹמְדִים אֶלָּא בְּמִקּוֹם שְׁלִבְסָם חֲפִץ (עֲבוּדָה זָרָה יט:); וְלְדַעְתִּי, טוֹב מְאֹד מִסְכַּת בְּרֻכּוֹת, אֲקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל הַמְּאֻחֵר לְבוֹא עַל שְׁבַת נַחְמוּ, כִּי עָלִי לְשַׁלֵּם עוֹד פֶּה פֶּה כְּמָה חוֹבוֹת שְׂאֲנִי לֹא יְכוֹל לְזוּז עַד שְׂאֲנִי מְשַׁלֵּם אֶת זֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר, וְנָא תִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוּגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּהֲיֶה

לֶךְ דִּירָה מְשֻׁלָּה, וְלֹא תִצְטָרֶךְ לְגוֹר בְּשִׁכִּירוֹת וּבְשִׁכְנוּת, וְעוֹד תִּרְאֶה פֶה נָסִים נִגְלִים, שֶׁתִּפְנֹסְנָה פֶה לְגוֹר מֵאוֹת מְשֻׁפְחוֹת מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאִף שֶׁנִּדְמָה כִּחְלוֹם, אָבֵל רְאִיתָ שֶׁהִרְבֵּה חִלּוּמוֹת הִתְגַּשְׁמוּ, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאֲזַכֶּה כָּבֹד לְבוֹא וּלְגוֹר אֶתְכֶם, וְגַם עַל זֶה יְבוֹא הַיּוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תִּקְנֵנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ד תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיִּקְרָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִין אֶתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה לְקִרְאָת מִכְתָּבְךָ.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיִּקְרָר! יֵשׁ לִי הִרְבֵּה לְסַפֵּר לָךְ, אָבֵל טְרוּדוֹתֵי רְבוּ כְמוֹ שֶׁרְבוּ, אִין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת מַעֲלַת הַהִפְצָה לְהַפְיִץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁעֲתִיד אֲנִי לְתַן אֶת הַדִּין עַל כָּל יוֹם וְעַל כָּל שָׁעָה שֶׁלֹּא חִבְרָתִי קוֹנְטְרָס חֲדָשׁ, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבְרִים עַל בְּנֵי-אָדָם צְרוֹת וְיִסוּרִים, קִטְנוֹת וּמְרִירוֹת, הַשְּׁלֵכוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁמִּסְתַּוְבְּכִים מִמְרָמְרִים מְלֵאֵי עֲצָבוֹת, מְלֵאֵי יְאוּשׁ, וְרוֹצִים לְאַבֵּד עֲצָמָם לְדַעַת וְכוּ' וְכוּ', וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, מִתְאַבְּדִים אֲנָשִׁים וְכוּ' וְכוּ', וְהֵיוּ יְכוֹלִים לְהַצִּיל אוֹתָם, אִם הֵיוּ לָהֶם דְּבוּרֵי הַתְּחִזְקוֹת, כִּי עוֹבְרִים עַל בְּנֵי-אָדָם צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמִכְאוּבִים רַבִּים, זֶה מַעֲצָמוֹ וְכוּ', זֶה מֵאֲשָׁתוֹ וְכוּ', זֶה מִלְדָּתוֹ וְכוּ', זֶה מִפְרָגְסוֹתוֹ וְכוּ', זֶה מִשְׁכְּנָיו וְכוּ', זֶה מִקְרוֹבָיו וּמִשְׁפָּחָתוֹ וְכוּ', אִין לָךְ אָדָם שֶׁלֹּא יִסְבַּל צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמִכְאוּבִים, וְהִזָּה רוֹצֵה לְשִׁמְעַע אִיזוֹ מְלָה טוֹבָה, אִיזָה חֲזוֹק אוֹ אִיזוֹ עֲצָה לְצִאָת מִהַפֶּחַ יְקוֹשׁ שֶׁנִּפְלַל לְשֵׁם, וְעַל-כֵּן אִין אֶתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל זְכוּתְךָ, וּבְפָרֵט אֲשֶׁר הַפְּרִיצוֹת וְהַתּוֹעֲבוֹת — שְׁקוּץ, נְאוּף, טְנוּף

הגוים, מסתובבות בכל הרחובות וכו' וכו', ובגני הנעורים נכשלים בפגם-הברית והרהורים רעים ומחשבות זרות וכו' וכו', ונופלים ביאוש ובמרה שחורה, ואין להם שום עצה לנפשם וכו' וכו', והקונטרסים האלו ממש להם כמים קרים על גפש עיפה, ועל-פן אשרי ואשרי מי שזוכה להדפיסם, ואשרי ואשרי מי שזוכה להפיצם, וזכותו גדולה בשמים, כי רבנו ז"ל אמר: כשמדברים עם אחינו בני ישראל דבורי אמונה, ובעת הדבור רק נכנסת לה הוא מחשבה — אולי הוא צודק, שיש בורא כל עולמים, אפלו שאחר-כך שוכח לגמרי ממנו יתברך, רחמנא לצלן, אבל בו ברגע שדברו עמו, נכנסת לו מחשבה כזו, שאולי ההוא צודק שיש בורא כל עולמים, כבר כדאי לדבר עם זולתו, מכל שכן וכל שכן ספר, אשר נשאר אצל האדם. והמציאות הראתה, שאדם מסתובב עם הספר, וישן עם הספר, ונוסע עם הספר, ואוכל עם הספר וכו' וכו', והספר הוא כל חיותו, בודאי אשרי ואשרי מי שפיץ את הספרים, ושכרו יגדל מאד. ותאמין לי, שכל מיני צרות ויסורים מסבבים אותי, ואני זורק את עצמי יותר ויותר להדפיס ולהפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, ועל-פן גם אתה תעשה דבר זה, ותעזר מאד לידידנו ... גרו יאיר, ואם אתה יכול להוסיף לו הוראות קבע, שנוכל להדפיס את כל הספרים שיש תחת ידינו בכתב יד, והיה זה שכרך בשמים.

העקר ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, כי אין שמחה בשמחת האמונה, ואשרי מי שזוכה להיות תמיד בשמחה, שעל-ידי-זה יתברר מחו ודעתו, ויזכה לאמונה ברוחה ומזפכת בו יתברך.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תקנא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משות-מסעי, כ"ד תמוז ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... תחיה.

אֲשֶׁר כ' תְּקַנֵּב בְּנַחֵל שֶׁא

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד נִצְטַעַרְתִּי מֵה שֶׁקָּרָה עִם הַבַּת וְכוּ', אֲבָל בְּחֶסְדֵּךָ יִתְבָּרַךְ, אֲנִי רוֹאָה שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׁמַר אֶתְכֶם, וְלֹא קָרָה יוֹתֵר גְּרוּעַ, חֵס וְשְׁלוֹם, לֹא עָלִינוּ.

טוֹב מְאֹד, שֶׁקָּנִיתֶם רֶכֶב, כִּי אֲנִי מִמְּלִיץ לְכָל תְּלִמִּידִי, שִׁיְהִיָּה לָהֶם רֶכֶב, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא יִצְטָרְכוּ לְבִלּוֹת זְמַן רַק, וּלְבַזְבֹּז עִם אוֹטוֹבוֹסִים.

אוֹדוֹת דִּירָה, כְּדַאי לְהִתְחִיל לְחַשֵּׁב עַל כּוּוֹן יִבְנֶאֱל, אַף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁקָּשָׁה לָךְ, אַךְ סוּף כָּל סוּף יֵשׁ לָכֶם רֶכֶב, וְאֵת תְּמִיד יְכוּלָה לְנַסֵּעַ לְבַקֵּר אֶל הַמְשַׁפָּחָה בְּאֶשְׁדוֹד.

אִם כָּבֵר נֶאֱרַע עִמָּכֶם דְּבַר כְּזֶה וְכוּ', וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִצִּיל אֶתְכֶם, כְּדַאי לְהִתְחִיל לְחַשֵּׁב עַל יִבְנֶאֱל, זֶה לֹא כָּל-כֶּף נוֹרָא כְּמוֹ שֶׁאֵת חוֹשֶׁבֶת.

אֲנִי מְקוּיָה לְשִׁבוֹת בְּשִׁבְת גַּחְמוֹ בִּיבְנֶאֱל, וְאִזּוּ נִדְבַר, הָעֵקֶר אֵל תִּכְנָסִי לְשׁוֹם לְחֵץ, אֲנִי רַק מְצִיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תְּקַנֵּב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ה תְּמוּזָה ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבְנֶאֱל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצְיִלֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֵזֶק אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיוֹתֵר בְּמִדַּת

השִׁמְחָה, וְאִף שְׁאַנְחֵנוּ מִדְּבָרִים בְּכָל יוֹם אִיךָ שְׁצָרִיכִין לְהִיּוֹת
 בְּשִׁמְחָה, אִיךָ עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שְׁעֵדִין לֹא הִתְחַלְנוּ לְדַבֵּר, אִיךָ שְׁכָל בַּר
 יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּבִפְרָט שְׂרַבְנוּ ז"ל הַזְּהִירָנוּ עַל דְּבַר
 זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר: רְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂיֵשׁ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה,
 וְחִזַּק אֶת אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה. וְאָמַר לוֹ, שְׂרַאוּי לוֹ
 לְשִׂמְחָה בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאִף-עַל-פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מִגְּדֻלַּת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ, רְאוּי לָכֶם לְסַמֵּךְ עָלַי, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מִגְּדֻלַּתוֹ יִתְבָּרֵךְ (עֵין
 שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קעז). וּבִאֲמַת רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂיֵשׁ לָנוּ
 רַבִּי כְּזֶה, שְׂיִוָּרֵד עַד הַמְּקוֹם שְׂבוּ נִשְׁלַכְנוּ וְנִפְלָנוּ, וְהוּא מִשְׁתַּדֵּל
 לְרַפְּאוֹתֵנוּ, כִּי הוּא מְרַפָּא אוֹתֵנוּ מִכָּל חוֹלְיֵינוּ, כְּאֲשֶׁר כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 יוֹדֵעַ בְּאַיִזָּה מְעַמָּד וּמְצָב הִיָּה נִמְצָא בְּעַת הַתְּקַרְבוֹתָו לְרַבְּנוּ ז"ל, וְגַם
 בְּאַיִזָּה מְעַמָּד וּמְצָב הוּא עֵדִין נִמְצָא, עִם כָּל זֹאת רַבְּנוּ ז"ל מְרַפָּא
 אוֹתֵנוּ, וְעַל-כֵּן רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד בְּזֶה שְׂאֵנוּ מְקַרְבִּים אֶל
 רַבְּנוּ ז"ל, וְזוֹ הַשִּׁמְחָה הָעוֹלָה עַל כָּל הַשִּׁמְחוֹת, כִּי מָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים
 אִם גַּם אֲנַחְנוּ הֵיִינוּ חוֹלְקִים עַל רַבְּנוּ ז"ל, וְתִהְיֶה לָאֵל, זְכִינוּ כְּלָנוּ
 לְהִיּוֹת כְּבָר עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל הַהִבְטָחָה בְּעֶצְמָה כְּבָר
 כְּדַאי לְרַקֵּד כָּל הַחַיִּים, שְׂזָכִינוּ לְחַטֵּף לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל,
 וְלוֹמַר שֵׁם הָעֶשְׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים, שְׂגִלָּה לָנוּ הַבְּטָחָה כְּזוֹ, אֲשֶׁר
 עוֹד לֹא הִיָּה צְדִיק בְּעוֹלָם שְׂהִבְטִיחַ הַבְּטָחָה כְּזוֹ. וְעַל-כֵּן בְּזֶה בְּעֶצְמוֹ
 רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד.

וְלִכֵּן רְאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ,
 אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וְתִשְׁמַחוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ, כִּי
 בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׂפָּרִים וְגִלִּים,
 וְהַעֲקָר הוּא שִׁמְחָה, לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת
 עֶצְמוֹ כְּלָל, רַק הוּא שִׂמַּח בְּשִׁמְחָה אֵין סוֹפִית. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר,
 שְׂטוֹב לְאָדָם לְהַרְגִּיל אֶת עֶצְמוֹ, שְׂיִוָּכַל לְהַחֲיוֹת אֶת עֶצְמוֹ עִם אֵיזָה
 נִגּוֹן, כִּי נִגּוֹן הוּא דְּבַר גְּדוֹל וְגִבּוֹהַ מְאֹד, וַיֵּשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר
 וְלְהַמְשִׁיךְ אֶת לֵב הָאָדָם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֶפְלוּ מִי שְׂאִינוּ יְכוּל לְנַגֵּן,
 אִף-עַל-פִּי-כֵן בְּבִיתוֹ וּבִינוּ לְבִין עֶצְמוֹ יְכוּל לְהַחֲיוֹת אֶת עֶצְמוֹ עִם
 אֵיזָה נִגּוֹן כְּפִי שְׂיְכוּל לְזַמֵּר אוֹתוֹ, כִּי מַעֲלַת הַנִּגּוֹן — אֵין לְתַאֵר

אֲשֶׁר כ' תקנ"ג בְּנַחֵל שג
וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל (עֵין שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן רע"ג), וּמִכָּל שָׁבָן וְכָל שָׁבָן
בְּרַבִּים רְאוּי לְרַקֵּד מְרֹב שְׂמֵחָה.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׂמְחָה אֶת נִשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים,
עוֹבֵר עֲכָשׁוּ עַל נִשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵה שְׁעוֹבֵר כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִין,
קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְכָל מִינֵי אֱלִימוֹת וְכוּ', אֲנִס וְכוּ', גְּנוּבוֹת
וְרִצְיָחוֹת וְכוּ', הַתְּאַבְּדִיּוֹת וְכוּ', עַד שְׁכַלְמֵם מְגַבִּיהִים אֶת הַיְדִים מְרֹב
יְאוּשׁ, וְלֹא יוֹדְעִים מֵה לַעֲשׂוֹת, וּכְשָׁבָא אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמְחַזֵּק
וּמְשַׂמֵּחַ אוֹתוֹ, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל גְּדֹל הַזְּכוֹת הַזֶּה.

וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיוּ בְּטֹלָנִים! רַק תִּקְחוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְתִרְאוּ
לְשִׂמְחָה אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בִּינֵיכֶם לְבֵין עֲצַמְכֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה
לְכֶם כַּח לְשִׂמְחָה אֶת נִשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמְּאַחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקנ"ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּדֶּה, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם לְ ... נְרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי לְשַׁמֵּעַ הַטּוֹב מִכֶּם, וּבִפְרָט מֵה שְׁלוֹם בְּתַכֶּם
... תַּחֲיָה.

צִיָּק אֶחָד שֶׁל מֵאָה דוֹלָר חֲזוּר, כְּשֶׁאָבּוּא בְּעוֹד שְׁבוּעִים, אָבִיא
לְךָ אֶת זֶה.

טוֹב מָאד שֶׁתִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם ... שִׁישְׁתַּדֵּל בְּעִבּוּר "עוֹזֵר שַׁבָּת"
לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי זֶה מִצְוָה גְּדוֹלָה, כִּי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נִמְצְאוּ
בְּדַחְקוֹת גְּדוֹלָה.

דש אָשֶׁר כ' תְּקַנְדָּה — כ' תְּקַנְהָ בַּנְחָל

מָאד אַבְקֶשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּל לְהַלּוֹת לִי אֶלְפִים וְחֲמִשׁ־מֵאוֹת שְׁקָלִים, כִּי הַיּוֹם מִתְקַנְיִם אֶת הַמִּתְקָן לְגֹז, וְכֵן עֲמוּדִים לְגֹדֵר, וְכֵן לְגַמֵּר אֶת הַחֲשָׁמַל לְמַעַלָּה וּבַמְקַנְהָ, וְעַל־כֵּן אִם תּוּכַל לְמַסֵּר אֶת הַכֶּסֶף לְ... כִּי הַיּוֹם צְרִיכִים לְשֵׁלֵם אֶת הַנִּ"ל.

הַמְחַכָּה לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ...

כ' תְּקַנְדָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר מִטוֹת־מִסְעֵי, כ"ו תַּמוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי מְקַנְהָ שֶׁהַכֹּל הִסְתַּדֵּר הַיּוֹם בְּעֵנֵי הַמִּתְקָן לְגֹז, וְכֵן בְּעֵנֵי הַתְּאוּרָה אֲקַנְהָ שְׁקַנְיִתֶם וְכו', וְכֵן בְּעֵנֵי הַכֶּסֶף שֶׁהִלְוָה...

רְאֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַכְלִית הַדְּבֻקוֹת, אֲשֶׁר עֵנֵי הַדְּבֻקוֹת אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְבְנֵי אָדָם כָּלֵל, כִּי אָדָם הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ מְרַגֵּישׁ תַּעֲנוּג גָּדוֹל יוֹתֵר מִכָּל תַּעֲנוּגִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְחָשׁ מִתִּיקוֹת יוֹתֵר מִכָּל הַמְתִּיקוֹת שְׁבַעֲוֹלָם.

הַמְחַכָּה לְתִשׁוּבָה מִהִירָה...

כ' תְּקַנְהָ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר מִטוֹת־מִסְעֵי, כ"ו תַּמוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי לְדַעַת אִם ... הַלּוּהָ לְךָ אֶת הַכֶּסֶף, וְאִם קִנְיִת אֶת מוֹצְרֵי הַחֲשָׁמַל לְ... וְכֵן אִם סִדְּרוּ אֶת הַמִּתְקָן לְגֹז.

צְרִיךְ שֶׁתַּדַּע, שֶׁעַקֵּר מַעֲלַת הָאָדָם עַל פְּנֵי שְׂאֵר הַנּוֹכְרָאִים, הוּא בְּכֹךְ שֶׁבִיכְלָתוֹ לְהַפִּיר יִתְבָּרֵךְ, וּלְקַשֵּׁר וּלְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ

אֲשֶׁר כ' תִּקְנוּ בְּנַחֵל שֶׁה

מִזֶּה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר רַק זֶה נִקְרָא שְׁלָמוֹת הָאָדָם בְּאַמָּת, וְעַל-כֵּן צָרִיף
לְהַחְזִיק בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל יְמֵי חַיָּיו.

הַמַּחֲכָה לְתִשׁוּבָה...

פֹּה תִקְבַּל מִכָּתֵב כְּלָלִי לְקֹרֵא אֶת זֶה בְּרַבִּים, וְתִמְצִית הַנִּקְדָּה
לְהַחְיֹת עֲצָמוֹ עִם נִקְדָּה אַחַת, וְדִיקָא עַל-יַד־זֶה מְצַלִּיחִים.

כ' תִּקְנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ז תַּמּוּז
ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיֹתֵר בְּמִדַּת
הַשְּׂמִחָה, וְתִדְעוּ אֲשֶׁר אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ חֲשׁוּבָה רַק שְׂמִחָה, כִּי "עוֹ
וְחִדְוָה בְּמִקּוֹמוֹ" (דְּבָרֵי-הַיָּמִים א' טו, כז), וְעַל-כֵּן אֶפְלוּ כְּשֶׁאָדָם רַק
קִצַּת בְּשְׂמִחָה, כָּבֵר סוּף כָּל סוּף יִגִּיעַ אֶל הַרְבֵּה שְׂמִחָה, כִּי הָאוֹחֵז
בְּמַעוֹט — אוֹחֵז בְּכָלוֹ, כְּשֶׁאָדָם רַק קִצַּת בְּשְׂמִחָה, כָּבֵר יָבֹא
אֲחֵר-כֵּן לְהַרְבֵּה שְׂמִחָה, וּלְהַפּוֹד, חֲלִילָה וְחַס, כְּשֶׁאָדָם רַק קִצַּת
בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת, יָבֹא אֲחֵר-כֵּן לְהַרְבֵּה עֲצָבוֹת וּמִרְרוֹת, שֶׁהֵם
הַסְטָרָא אֲחֵרָא הַמְכַסִּים וּמַעֲלִימִים וּמְסַתִּירִים אֶת אַמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ. וְעַל-כֵּן רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיֹתֵר בְּמִדַּת הַשְּׂמִחָה,
וְתִכְףּ וּמִיד כְּשֶׁתְּהִיֹּו רַק בְּשְׂמִחָה, עַל-יַד־זֶה תִּגִּיעוּ אֶל שְׂמִחָה
בְּשְׁלָמוֹת.

מָה אֵמַר לָכֶם, אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד,
שְׁאֵנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּנוּ ז"ל וּמַעֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים,

רואים איך שׁרב העולם עדין לא יודעים מרבנו ו"ל. הן אמת, שתהלה לאל, אנשי שלומנו היקרים, תלמידי "היכל-הקדש", מוסרים את נפשם לגלות ולפרסם את דעת רבנו ו"ל בעולם, ולאט לאט נתפרסם רבנו ו"ל בעולם, עם כל זאת ללכת עם עצות רבנו ו"ל, עדין מאד מאד קשה לאדם. ולכן עלינו להתחיל מעצמנו, ללכת עם דברי רבנו ו"ל, ולא מספיק שיודעים מרבנו ו"ל, ולא מספיק שיודעים מהעצות הקדושות שלנו, אלא צריכים להתחיל ללכת עם העצות הקדושות האלו.

ואנשי שלומנו היקרים היו מפרשים מה שנאמר בהגדה: "מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו, ועכשו קרבנו המקום", ודקדקו — למה צריכים להזכיר מה שהיו אבותינו — בתחלה היו עובדי עבודה אבותינו, ועכשו קרבנו המקום? אלא פשוט, שלכל אחד ואחד נתעורר בו יצרו הרע, ומזכירו את העבר הרע שלו, זה מזכירו את חטאת נעוריו, ואיך שחטא בימי נעוריו כל-כף הרבה, וזה מזכירו חטאת אבותיו, העקר לשברו, פי זה ענין של הסמ"ך-מ"ם — לשבר את האדם, ועל זה בא בעל-ההגדה לומר, שתדעו — "מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו", שזה הכי גרוע, אבל תמיד תזכר "ועכשו קרבנו המקום", הינו שהאדם צריך תמיד לחשב, שאין לי שום דבר, אלא "ועכשו קרבנו המקום", שהרגע שעומד בו, בכל רגע ורגע יחשב מחשבה זו, אפלו הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו, רוצה להזכיר לי את עוונותי המרבים מה שעשיתי פעם, ואפלו מה שעשו אבותי, שהיו עובדי עבודה זרה, העקר "ועכשו קרבנו המקום", עכשו אני כבר זכיתי לדעת מהקדוש-ברוך-הוא, וממילא אל תבלבל אותי. וזה עקר גדול בעבודת השם יתברך, כי על-פירב האדם בא לעצבות ולמרירות כזו, שאבד מנוס ותקנה ממנו, כי עד עכשו הייתי מה שהייתי, לא למדתי ולא התפללתי ולא קימתי את המצוות, שזה הכל נכלל בהדבור של "מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו", אף עלינו לחקר בעצמנו "ועכשו קרבנו המקום אליו", שהעקר "ועכשו", מעכשו אנחנו יודעים מרבנו ו"ל, ועלינו לשמח מאד מאד. ועל-כן

העקר להכניס בעצמו ידיעות אלו של — ועכשו אין לנו עבר כלל רק עכשו, ואם הולכים בדרך זו, מצליחים מאד מאד. ועל-כן ראו, אחי ורעי היקרים! תמיד להתחיל "ועכשו" ויקאו, על-ידי-זה נצליח דרכנו תמיד. אין לנו אלא "ועכשו" ויקאו, על-ידי-זה נצליח דרכנו תמיד.

וכן היו אנשי שלומנו מדברים הרבה מהמאמר חז"ל (שיר השירים רבה, פרשה ה', סימן ג'): פתחו לי פתח כחודו של מחט, ואני אפתח לכם פתח, שיהיו עגלות וקרונות נכנסים בו; ודקדקו מה זה 'פתחו לי פתח כחודו של מחט', מה זה חודו של מחט? אלא בדרך כלל כשאדם רוצה להתקרב להקדוש-ברוך-הוא, מתלהב לבו, ורוצה לעשות הרבה מאד מאד, וכשרואה שאינו יכול לעשות הרבה מאד, אזי אינו עושה שום דבר. לזאת אמרו חכמינו הקדושים: 'פתחו לי פתח כחודו של מחט', הינו רק כחודו של מחט צריכים להיות בשמחה, לרקד כל היום לא מבקשים ממך את זה, פי אני יודע שזה קשה מאד מאד לשמח כל היום, אבל מבקשים ממך, שפתחיל הרגע הזה להיות בשמחה כחודו של מחט, חור קטן של מחט, זה לא קשה להיות קצת בשמחה, הקצת של שמחה יביא לי עוד קצת שמחה, ועוד קצת שמחה, עד שלבסוף אפתח לכם פתח, שיהיו עגלות וקרונות נכנסים בו, שאהיה כל היום בשמחה. נמצא, שצריכים רק להתחיל עם נקדה אחת של שמחה, ועוד נקדה אחת של שמחה, עד שזוכים לשמחה בשלמות, ואותו הדבר עם תפלה והתבודדות, אדם רוצה לדבר כל היום עם הקדוש-ברוך-הוא, אבל רואה שזה לא הולך, אז אינו מדבר שום דבר. על זה אמרו חכמינו הקדושים: 'פתחו לי פתח כחודו של מחט', כחור קטן של מחט, תדבר רק דבור אחד אל הקדוש-ברוך-הוא, ודבור אחד כל אחד יכול לדבר, מי אינו יכול לדבר דבור אחד להקדוש-ברוך-הוא, ואחר-כך לדבר עוד דבור, ועוד דבור, עד שאני אפתח לכם פתח שיהיו עגלות וקרונות נכנסים בו, שיכול לדבר הרבה עם הקדוש-ברוך-הוא. וכן הדבר בלמוד התורה — פתחו לי פתח כחודו של מחט, תלמד רק פסוק אחד, פסוק אחד אף אחד אינו יכול לפטר את עצמו מזה, ואחר-כך עוד פסוק ועוד פסוק, עד שיוכל ללמד

הַרְבֵּה — מִשְׁנֵה אַחַת וְעוֹד מִשְׁנֵה אַחַת, כְּמוֹ-כֵן סְעִיף אֶחָד וְעוֹד סְעִיף וְעוֹד סְעִיף, עַד שְׁאֶפְתַּח לָכֶם פֶּתַח, שִׁיְהִי עֲגָלוֹת וְקֵרוֹנוֹת נִכְנָסִים בּוֹ. וְהַעֲצָה הִיא עֲצָה נוֹרָאָה מְאֹד מְאֹד, תָּמִיד לְהִתְחִיל עִם דְּבַר קָטָן, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה שׁוֹבְרִים אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְגַמְרִי, כִּי הוּא כָּא וְאוֹמֵר: לֹא, לֹא תִצְלִיחוּ, לֹא, לֹא תִנְצְחוּ, אֲבָל אִם אָדָם אוֹמֵר: כֵּן, כֵּן, אֲנִי רוֹצֵה רַק דְּבַר אֶחָד קָטָן, וְעוֹד קָטָן, וְעוֹד קָטָן, מִזֶּה נַעֲשֶׂה אַחֲר־כֵּן גְּדוֹל.

וְהַפְּלֵל, אַחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! קִשָּׁה וְכַבֵּד מְאֹד לְהִסְבִּיר דְּבַר זֶה בְּכַתָּב, אִךְ אֲנִי מִקְנֵה, שְׁתַּבִּינוּ אֶת דְּבָרִי, כְּאִלוֹ שְׁאֲנִי מְדַבֵּר עִמָּכֶם פָּנִים אֶל פָּנִים, שְׁכַל נִקְדָּה וְנִקְדָּה קָטָנָה שָׂרַק עוֹשִׂים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מְאֹד מְאֹד יִקְרָה. כְּשִׁלּוֹקָחִים רַק יֵלֵד אֶחָד, וְלוֹמְדִים עִמּוֹ תוֹרָה, זֶה כְּבָר גִּירָא בְּעִינָא דְשִׁטְנָא, וּמְכַל שְׁפָן כְּשִׁלּוֹקָחִים שְׁנֵי יְלָדִים, וּמְכַל שְׁפָן כְּשִׁמְקִימִים כְּתָה אַחַת, בְּזֶה הוֹרְסִים אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְגַמְרִי, וּמְכַל שְׁפָן וְכַל שְׁפָן כְּשִׁעוֹשִׂים תְּלָמוּד תוֹרָה שְׁלָם, הָרְסוּ אוֹתוֹ לְגַמְרִי, אֲבָל הַהִתְחַלָּה צְרִיכָה לְהִיּוֹת עִם תְּלָמִיד אֶחָד וְעִם עוֹד תְּלָמִיד, וְכְמוֹ-כֵן אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שְׁמוּצָא בְּעִצְמוֹ וּמַחֲיָה אֶת עִצְמוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְשַׁבֵּר וּמְבַטֵּל אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְגַמְרִי. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְחַזֵּק אֶת עִצְמָכֶם בְּכָל מִינֵי אִפְנֵים שְׁבַע-עוֹלָם, וְאֵל תִּשְׁבְּרוּ מִשׁוּם דְּבַר, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

נָא וְנָא הַחֲזִיקוּ אֶת עִצְמָכֶם בְּיַחַד בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְּדוֹלָה, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁלֹכַל אֶחָד יֵשׁ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת אֶחָד עַל הַשְּׁנֵי, אֲבָל בְּאַמַּת אֲסוּר שִׁיְהִי דְבַר כְּזֶה, כִּי אִף אֶחָד אֵינּוּ צָרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשְּׁנֵי וְלְהִתְבַּלְבֵּל מִמֶּנּוּ, אֲדַרְבֵּה, צְרִיכִים לְדוֹן אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת. מָה אַתָּה יוֹדֵעַ מָה שְׁקוֹרָה אֵתוֹ בְּבֵית, עִם אִשְׁתּוֹ וְעִם הַיְלָדִים שְׁלוֹ, וּבְזֶה שְׁדָנִים אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, מוֹצִיאִים אוֹתוֹ מְכַף חוֹב לְכַף זְכוּת, כְּמוֹכָא הַרְבֵּה בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּשְׁטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רַפּב).

נָא וְנָא, אַחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רָאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיוֹתֵר בְּלָמוּד הַתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִקְבְּעוּ לְעִצְמָכֶם קְבִיעוֹת חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד עַל-כָּל-פָּנִים דִּף אֶחָד בְּיוֹם, דִּף הַיּוֹמִי — גְּמָרָא, רַש"י וְתוֹסְפּוֹת, וְאִם אֵי אֶפְשָׁר

מֵרֵב הַבְּלִבּוּל, תִּלְמְדוּ לְכָל הַפְּחוֹת גְּמָרָא רַש"י, וְאִם כָּל-כָּף נִתְּבַלְבְּלָה דַעְתְּכֶם, תֹּאמְרוּ אֵת הַדָּף בְּגֵרְסָה, הַעֲקֹר שְׁלֵא יַעֲבֹר עֲלֵיכֶם יוֹם בְּלִי גֵרְסָה דָף גְּמָרָא אֶחָד, דָּף הַיּוֹמִי, וְדָף גְּמָרָא מִצִּיל אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי רַע. וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם דְּבַר זֶה, כִּי מִי שִׁחֲזַק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּגֵרְסָה, סוּף כָּל סוּף יָבֹוא לְלַמֵּד בְּעֵינָיו.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְהַתְּפַלֵּל וְתִיקִין, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲרִין עב): 'הִבָּא לְהַרְגֵךְ — הַשְּׂכָם לְהַרְגוּ'; וּמוֹבָא בְּתַקוּנֵי זֶהֲר: הַשְּׂכָם לְהַרְגוּ בְּצִלוֹתֵיהָ, הֵינּוּ שְׁהָאָדָם יִקְדִים אֶת עֲצָמוֹ בַתְּפִלָּה. וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ פָּרְשׁוּ: 'הִבָּא לְהַרְגֵךְ הַשְּׂכָם לְהַרְגוּ', אִם הֵיִצֵר הָרַע שֶׁהוּא הַרוֹצֵחַ, רוֹצֵחַ לְהַרְגֵךְ, תִּשְׁתַּדְּל לְקוּם בְּהַשְׂכָּמָה, וְתִתְּפַלֵּל וְתִיקִין, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִהְרַג אוֹתוֹ. וְעַל-כֵּן אִם אֶפְשָׁר לְחַזַּק בְּיוֹתֵר אֶת תְּפִלַּת הַתִּיקִין, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְעַל זֶה אָמְרוּ: 'הִבָּא לְהַרְגֵךְ' — אִם הֵיִצֵר הָרַע וְהַקְּלָפוֹת וְהַסְּטָרָא אֶחָדָא רוֹצִים לְהַרְגֵךְ, 'הַשְּׂכָם לְהַרְגוּ' — תְּקוּם וְתִיקִין בְּהַשְׂכָּמָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִהְרַג אוֹתוֹ, כִּי זֶה דְּבַר בְּרוּר — מִי שֶׁקָּם לְתַפְּלַת הַתִּיקִין, זוֹכֵה לְאַרְיכוֹת יָמִים, שְׁכָל הַיּוֹם שְׁלוֹ אַרְף. וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת הַתִּיקִין, וְאִם אֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לְהַתְּפַלֵּל וְתִיקִין, עַל-כָּל-פְּנִים תְּבֹאוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּשַׁעַה שְׁמוֹנָה, וְאַף פַּעַם אֵל תִּאֲחַרוּ אֶת הַתְּפִלָּה יוֹתֵר מִשְׁמוֹנָה, כִּי לְכָל הַדַּעוֹת בְּשַׁעַה תִּשַׁע נִגְמַר זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְמָסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְבֹוא לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ לְהַתְּפַלֵּל עַל-כָּל-פְּנִים בְּשַׁעַה שְׁמוֹנָה, בְּאֶפֶן שְׂכָבֵר יֹאמֵר קְרִיאַת שְׁמַע עַד שַׁעַה תִּשַׁע, שְׁאֵז הוּא הַזְּמַן, וְאִם מְבַטְלִים אֶת הַזְּמַן, הֲרִי זֶה בְּטִלְתֶּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, וְאֵל יִהְיֶה נִקַּל בְּעֵינֵיכֶם דְּבַר זֶה.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַעַלַּת הַמִּתְּפַלֵּל תְּפִלָּה בְּצַבּוּר, וְאֵיךְ שְׂאָדָם נִכְנָס לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת מְנַחָה, תְּפִלַּת מַעְרִיב וְתְּפִלַּת שַׁחֲרִית בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְאֵילוּ יַחֲוּדִים נַעֲשִׂים בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, הֵייתֶם רָצִים מְרַב שְׂמֻחָה לְבֹוא לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ; כִּי מִי שְׂזוֹכֵה לְהַכְּנִס לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ בְּזֶה הָעוֹלָם, זוֹכֵה לְהַכְּנִס לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ בְּעוֹלָם הַבָּא. וְעַל-כֵּן עֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׂבַעֲוֹלָם לְבֹוא וְלְהַתְּפַלֵּל בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְאֵל יִרַע לְבַבְכֶם עַל זֶה, אֲלֵא תִמְסְרוּ

אָת נַפְשְׁכֶם עַל כָּף. וְהָיָה טוֹב מְאֹד, שְׁכַל מִי שֵׁשׁ לוֹ רֶכֶב, שְׂיֵאָסֶף
אָת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיָּבִיֵא אוֹתָם לְבֵית-הַמְּדַרְשׁ, וּבְזָכוֹת זֶה תוֹשְׁעוּ
בְּכָל מִיַּיִ יִשׁוּעוֹת.

אחי ורעי היקרים! אף שהארכתי לכם קצת, תאמינו לי, שעדיין
לא התחלתי, כי באמת דבר רבנו ו"ל הם מים שאין להם סוף,
אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שאנו יודעים מרבי אמת
פנה, רבי נורא ונפלא פנה. טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל
החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תקנז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר מטות-מסעי, כ"ז תמוז
ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיעוּ וַיִּדְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי מִכְתָּבְךָ, אֲשֶׁר בּוֹ אַתָּה מְפָרֵט כַּמָּה הַפְּצָת כָּל
הַשְּׁבוּע.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין מלים בפי להסביר לך את גדל
הענין של הפצת הקונטרסים החדשים, ואני בטוח, שאתן דין
וחשבון על כל יום ויום שלא הוצאתי קונטרס, כי באמת עובר על
נשמות ישראל מה שעובר, שאין אתה יכול לתאר ולשער כָּלֵל,
ואפלו שתדעה לחלוטם בחלוטם הכי שחור, אין אתה יכול לתאר מה
שקורה. ובענין שאתה כותב, שהתאבדו עשרים ואחד אנשים
בששה חדשים האחרונים, רחמנא לצלן, מה אמר לך מה שנעשה
היום, שאנשים ממרורים, ואין להם פרנסה, ומה קורה עם בני
הנעורים שהתמכרו לסמים, עד שממש מסממים, ואינם יודעים
מחיהם, וההורים מצטערים כל-כך, וממש מתפוצצים, ואין יודעים

מה לעשות מרב צרותיהם ומכאוביהם הרעים, וכך זה אצל החלוננים, וכבר לא מדברים מענין גרושין וכו', רחמנא לישזבן, והגלוי עריות שקורה ביניהם, ומה קורה אצל החרדים — זה לא נתן לכתב כלל, כי אני מקבל מכתבים מאברכים ומנשים וכו', מבחורים ובחורות וכו' וכו', אשר אין אתה יכול לתאר ולשער כלל, ורק אלו הקונטרסים מחיים ומחזקים אותם, ואף שאני יודע שלפעמים נדמה, שכך היו צריכין לכתב, וכך היו צריכין לכתב, תאמין לי, שאני כעט ביד הסופר וכו' וכו', ועל-כן ראה לחזק את עצמך ביותר בעבודה הקדושה הזו של הפצת אור רבנו ז"ל בעולם, ואל תפחד משום ברירה שבעולם, אדרבה, היית יכול לקחת גם "אור יבנאל", שזה עושה פלא על גבי פלא, כי כל אלו שכבר אינם רוצים להסתכל בספר, על-כל-פנים רוצים חדשות, ומוציאים גם בתוך החדשות את אמתת מציאותו יתברך, אשר כל זה היה התכלית של העתון, רק להחדיר את אמתת מציאותו יתברך, ולהוציא בני-אדם מהספקות והקשיות שיש להם על הקדוש-ברוך-הוא. ועל-כן אל תהיה בטלן, ואל תשאל הרבה קשיות וכו' וכו', אלא לך להפיץ. והעולה על הכל — ראה לחזק את המפיצים האחרים, ותסביר להם את גודלת הענין. ומה טוב ומה נעים, אם תתפס פעם או פעמים את ... עם הרכב שלך, ותראה לו איך מפיצים, ואז הוא גם-כן יפיץ, כי תהלה לאל, יש לו כחות עצומים, והוא אינו מנצל את הכחות שלו. ובאמת עלינו נפל חובת היום. ותאמין לי, שמי שפגם בפגם הברית, עליו למסור את נפשו ביתר שאת וביתר עז לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, כי סוף כל סוף לא ישאר מאתנו רק זה, ועל-כן ראה לחזק את ... וכן תעורר אותו, שיעורר גם אחרים להפיץ, כי זה צריך להיות כמו שרשרת, שאחד יעורר את השני, ואם היו אנשי שלומנו יודעים את מעלת הפצת הקונטרסים, ומה התועלת שזה עושה, היו מתמידים בזה ביותר.

מה אמר לך, ידידי הגקר! ראוי לך לשמח מאד מאד על נעם חלקך, שעדין אתה מחזיק בתמך וכו', ואינך בורח וכו', כי הסמ"ך-מ"ם עושה את שלו, עם כל זאת אני לא מפחד ממנו,

אֲדַרְבֵּה, אֲגַלֶּה וְאֶפְרָסֵם יוֹתֵר וְיוֹתֵר דַּעַת רַבְּנֵנוּ וְ"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְכָל זְמַן שְׂאֲחִיָּה, אֲגַלֶּה וְאֶפְרָסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנֵנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם, וְאִין אֲנִי מִתְפַּעֵל מֵאֶפֶס אֶחָד, וְכָל אֱלוֹ שְׁהִיו תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", וְלִבְסוּף בּוֹעֲטִים בִּי וְכוּ' — מַה בְּכֹף?! זֶה חֲלָקֵי מִכָּל עַמְלִי, שְׂאֲנִי זוֹכֵה לְגִלוֹת וְלִפְרָסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנֵנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם.

בְּעַנְיָן אֲשַׁתֵּף שְׂמִנְהֶגֶת אֶת הַקִּיטָּנָה, מַה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיֶּקֶר! אִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל אֶת הַמִּתְנָה שְׂנַתַּן לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — אִשְׁתַּחֲוֵי, וְאֲנִי בְּטוּחַ שְׂלֵא תִתְמוּטֵט, חַס וְשְׁלוֹם, אֲדַרְבֵּה זֹהֵי כָּל הַחַיּוֹת שְׂלֵה, וּבִפְרָט שְׂאֵתָה בְּעֶצְמָךְ כּוֹתֵב, שְׂהִיא לֹא מִזְנַחַת אֶת הַבַּיִת, וּבְאֵמֶת אִין שְׂכַר לְשֵׁלֵם לָהּ, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּהְיֶה לָנוּ פֶה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנֵנוּ וְ"ל, וְיִכְנָסוּ לְגוּר פֶּה בִּיבְנָאֵל מֵאוֹת מִשְׂפָּחוֹת, וְיִהְיֶה לָנוּ תְּלִמוּד תּוֹרָה — הֵן בְּאִידיש וְהֵן בְּלִשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ, וְכֵן בֵּית-סֵפֶר בְּאִידיש וּבְלִשׁוֹן-קֹדֶשׁ, וְאֶפֶס שְׂנֵה נִרְאָה כְּמוֹ חֲלוֹם, תֵּאֲמִין לִי, שְׂכָל אֱלוֹ שְׂנִכְנָסוּ בְּדִירוֹת הַחֲדָשׁוֹת, לֹא חָלְמוּ אֲפֹלוּ בְּחֲלוֹם הַכִּי שְׂחוּר, שְׂתִּהְיֶה לָהֶם פֶּעַם דִּירָה. וְהִנֵּה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָהֶם מִתְנָה — דִּירָה חֲדָשָׁה, וּכְמוֹ שְׂהִיָּה עִמָּךְ, אֲשֶׁר לֹא תֵאָרְתָא שְׂתִּהְיֶה לָךְ פֶּעַם דִּירָה בְּחַיִּיךְ, וְהִנֵּה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָךְ עִם דִּירָה, וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! רַק חֹזֵק וְאֵמֶץ, וְתִקַּח אֶת עֶצְמָךְ בְּיַדֶּיךָ, וְאֵז תִּרְאָה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַיּוֹת חֹזֵק לוֹמַר בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא עַל-כָּל-פְּנִים אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי, וְהוּא עֲנִין נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! אִם אַתָּה יָכוֹל לְלַמֵּד עִם רַשׁ"י וְתוֹסֵפוֹת — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים, וְאִם עוֹבֵר עָלֶיךָ יוֹם עִם בְּלִבוֹלִים, רְאֵה לוֹמַר אֶת הַדֶּף בְּגֵרְסָה, וְכֹף לֹא תִנְתַּק אֶת עֶצְמָךְ מִלְמוּד גְּמָרָא, אֲשֶׁר הוּא תְּקוּן גְּדוֹל וְנִפְלָא מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיֵאחֲזוּ בְּזֵה!

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד וְלִשְׂמִיחָה אֶת נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי הָעֵקֶר בְּדוֹר הַזֶּה הוּא שְׂמִיחָה, לְהַחֲדִיר בְּנִשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׂמִיחָה, וְלִחְזֹקֵם וְלֵאמְצֵם.

אֲשֶׁר כ' תקנח — כ' תקנט בַּנְחַל שיג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטוֹת־מִסְעִי, כ"ז תמוז
ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לִיְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אִם אֶפְשָׁר לְגַיֵּס כַּמָּה מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְנִקּוֹת אֶת הַדִּירָה שְׁלִי,
כִּי כְּפִי הַנְּרָאָה כָּבֹד אָבוֹא בְּשָׁבוּעַ הַבֵּא, כִּי אָבִי מוֹרֵי שְׁלִיט"א
[וְצ"ל] נִמְצָא בְּבֵית־חֹלִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַחְלִימֵהוּ וְיִרְפְּאֵהוּ:
מִנְחָם זָאב בֵּן חֲנָה טוֹבָה לְרַפּוּאָה שְׁלָמָה.

הַמְּאַחַח לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

אֶקְוֶה שֶׁ ... הַתְּקִינְ אֶת הַמְּזֻגָן בְּחֹדֶר הַסְּפָרִים.

כ' תקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטוֹת־מִסְעִי, כ"ז תמוז
ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנֶכֶן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵנִין ... תֵּאֱמִין לִי, שְׂאִין זֶה רַבּוּי אֹר, זֶה סֶתֶם שְׁנַעוֹן, רַחֲמָנָא
לְצַלֵּן, וּמִשְׁגָּע מְשָׁלֵם מַחִיר כְּבֹד בְּחַיָּו, אֲנִי יוֹדֵעַ כָּלֵל שְׁלִמְדָנִי רַבּוּ
ו"ל: "הַפְּקָרוֹת אֵין צְרִיכִים כָּלֵל" (עֵין שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן נא), בְּוֹדָאֵי אֲנִי
עוֹשֶׂה דְּבָרִים שְׂאֲדָם אַחַר לֹא יְכוּל (יֹתֵר נְכוּן לֹא רוּצָה אוּ מִתְפַּחַד

עם כל זאת יש לי חשבון לא להזיק, חס ושלום, חס ושלום, להשני, ואפלו בשעה שעשיתי דברים בהדפסה, שקפצתי ממשי לתוף ים של חובות, עם כל זאת הכל היה בחשבון, שלא אגנב ולא אסדר את המדפיס, רק אשלם לו מעט מעט, עד שיחסל כל החובות. והוא היה מלא שמחה, ותמיד בא בטענות — מדוע איני מדפיס עוד... כי החשבון שלהם הוא פשוט, אם רואה נאמנות, שלבסוף משלמים לו עד הפרוטה האחרונה, מה אכפת לו להדפיס, המכונות נמצאות, לפועלים הוא צריך לשלם אפלו שאין לו עבודה, ועל-פירב יש לו גם נזר מוכן, על-כן מה יש לו להפסיד?! ... העקר שרואה שמשלמים.

מה אמר לך! אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הרחמנות מה שעובר על נשמות ישראל, ומה הקונטרסים פועלים. ועל-כן אם אפשר להדפיס קונטרסים חדשים, ומדי פעם לחזור ולהדפיס קונטרסים שכבר אזלו, זה אין לתאר ואין לשער כלל, רק חזק ואמץ מאד מאד. לדעתי, אם היית מדפיס תמונה צבעונית — מצד אחד הציון ומצד שני סדרת קונטרסים "אוצר הקונטרסים", היה לנו פרסום גדול, כי בגי-אדם חפצים בקונטרסים, אך חושבים שיש להם הכל. ותאמין לי, כפי שאני שומע בכל יום צרות ויסורים, מקירות ומכאובים וכו', מה שרק עובר על כל אדם, היה ראוי להוציא בכל יום קונטרס חדש, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שאזכה לזה.

רק חזק ואמץ ביותר, ושום דבר לא ישבר אותך, אם תשמע משהו מ... תכתב לי, וכן אם יצא לך לדבר עם ... רק כבדרך אגב, לא ישר, תדבר עמו מה התכנית הסופית שלהם.

אשרנו שאנו יודעים מרבי אמת כזה, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו, שזכינו להתודע מרבנו ז"ל.

המאחל לך שבת שלום...

כ' תקס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל־הַקְּדוֹשׁ", הַגָּרִים
בִּיבְנֵי־אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם
וַיִּצִילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יַדֵּיהֶם אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיוֹתֵר בְּאַהֲבָה, אַחְוָה
וְרַעוּת, וּבִפְרָט בְּיָמִים אֵלֵינוּ, שְׁעָקֵר הַחֲרָבֵן הָיָה עַל־יְדֵי הַסֵּמ"ך־מ"ם,
שְׁגָרַם פְּרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יומא ט:): בֵּית שְׁנֵי
חֲרָב עַל־יְדֵי הַסֵּמ"ך־מ"ם, שְׁגָרַם פְּרוּדִים וְשִׁנְאוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל. וְלָכֵן עֲלֵינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ עַל נִקְדַּת אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, וְהַעֲקֹר
לְהַתְחִיל אֶצֶל עֲצָמוֹ — לְאַהֲבֵ אֶת עֲצָמוֹ, וְלִמְצָא בּוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת,
וְעַל־יְדֵי־זֶה מִמִּילָא יֵאָהֵב אֶת חֲבֵרוֹ וְזוּלָתוֹ. כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל, מִי
שֶׁשׁוֹנֵא אֶת עֲצָמוֹ, וְתִמִּיד מוֹצֵא פְּגָמִים בְּעֲצָמוֹ, וְהוּא מְמַרְמֵר,
לְבִסוּף הוּא שׁוֹפֵף אֶת כָּל הַמְרִירוֹת וְהַחֻבוֹת עַל זוּלָתוֹ, וְעַל־כֵּן
צָרִיכִים קִדְּם לְאַהֲבֵ אֶת עֲצָמוֹ, וְלִידַע שֶׁגַם הוּא חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל,
וְתִכְף־וּמִיד כְּשֶׁתִּתְבָּרְרָנָה לוֹ יְדִיעוֹת אֵלֵינוּ, אֲזִי יֵאָהֵב גַּם אֶת עֲצָמוֹ,
וַיִּדַע שֶׁגַם בּוֹ יֵשׁ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְגַם הוּא יָכוֹל לְהַצְלִיחַ. וְלֹא כְּמוֹ
שֶׁהַסֵּמ"ך־מ"ם רוֹצֵה לְשִׁבֵר אוֹתוֹ, כְּאֵלֵינוּ אֲבָד מְנוּס וְתִקְנָה,
וּכְשִׁיתְבָּרַר לוֹ דְּבַר זֶה, אֲזִי מִמִּילָא יִדוֹן גַּם אֶת חֲבֵרוֹ לְכַף זְכוּת,
וַיִּמְצָא רַק אֶת הַטוֹב בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וַיַּחֲזִקוּ וַיִּאֲמְצוּ וַיַּעֲוֹדְדוּ
וַיִּשְׁמְחוּ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַע־עוֹלָם.

נָא וְנָא, אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! תִּדְעוּ שֶׁזֶה עָקֵר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד,
לִידַע שֶׁהוּא חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל מִמָּשׁ, רַק הַגּוּף מְכַסֶּה אֶת נִשְׁמָתוֹ,
וּכְמוֹ שֶׁהוּא חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל מִמָּשׁ, כְּמוֹ־כֵן גַּם חֲבֵרוֹ, וְעַל־כֵּן

צָרִיכִים לָאָהֵב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מִצַּד הָאֱלֹקִי שָׁבוּ, וְאִז כִּכְּר לֹא עוֹשִׂים פְּרוּדִים וְכוּ', מִי הוּא וּמֵה הוּא, אֲלֹא צָרִיכִים לָאָהֵב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מִצַּד נִשְׁמָתוֹ, וְאִפְלוּ שְׁלֹא יִהְיֶה מִהַחֲסִידִים שְׁלִי... וְאִפְלוּ שְׁלֹא יִקְבַּל אֶת הַדֶּרֶךְ שְׁלִי... אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל צָרִיכָה לִהְיוֹת אֶהְבָּה עֲצֻמִּית, שְׁאֲנִי אוֹהֵב אוֹתוֹ מִצַּד נִשְׁמָתוֹ, שֶׁהוּא גַם-כֵּן חֵלֵק אֱלֹהִים מִמַּעַל. וְעַל קֶטֶב זֶה צָרִיכִים לִקְרֹב אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְצָרִיכִים לְבוֹא וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֶת כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאֲשֶׁר הֵם שָׁם. וְזוֹ הַמְצָוָה הַכִּי גְדוֹלָה, וְזֶה בְּעֲצֻמוֹ הַגָּאֵלָה, לְגַאֵל אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִצַּפְרָנֵי הַסֶּמ"ךְ-וְדָמ"ם וְהַקְּלָפוֹת שֶׁנִּתְפָּסוּ שָׁם, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עוֹבֵר עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵה שְׁעוֹבֵר, כִּי הַסֶּמ"ךְ-וְדָמ"ם מוֹצִיא אֶת כָּל הַחֲצִים שְׁלוֹ עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָטִיּוֹת עֲכָשׁוּ בְּחֻדְשֵׁי הַקִּיץ, הַפְּרִיצוֹת וְהַעֲרָם, הַתְּעוּב וְהַזְהוּם וְכוּ' וְכוּ', מְמַלְאִים אֶת כָּל הַרְחוּבוֹת, וְצָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לְעַבֵּר אֶת הַרְחוּב בְּשָׁלוֹם, וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר, כִּי אִם עַל-יַדֵּי רַבּוּי שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵינוּ יִתְבַּרְךָ, הֵינּוּ כְּשֶׁאֲדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצֻמוֹ תָּמִיד לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וּבִפְרָט בְּשַׁעֲהַ שֶׁהוֹלֵךְ עַל הַדֶּרֶךְ, עַל-יַדֵּי-זֶה נִדְבָק מִחוּ וּמִחֻשְׁבָּתוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּכְכֹר לֹא מִזִּיק לוֹ שׁוּם דָּבָר; כִּי בְּרַגַע שֶׁאֲדָם דְּבוּק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא — נִצַּל מֵהַכֵּל. וְעַל-כֵּן מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבָּנוּ וְ"ל, וְהוֹלֵךְ לְבָנוֹת "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", עָלָיו לְקַחַת אֶת אֵשׁ הַמְּשַׁפֵּט, שֶׁהוּא שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׁלֹא יִזִּיק לוֹ הַרַע שֶׁל אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים, כַּמּוֹבָא (לְקוּטֵי-מֹהֲרָ"ן, חֵלֵק א', סִימָן נט); וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַתְכֶם בְּשָׁמַיִם, בְּזֶה שֶׁאַתֶּם מַחֲזִיקִים וּמֵאֲמָצִים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הֵייתֶם רוֹקְדִים מְרַב שְׁמִחָה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, אֵין בֵּית שְׁאֵין בּוֹ צָרָה וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּבִפְרָט לְאַחֲרוֹנָה, כָּל מִינֵי מְרַעִין בִּישִׁין שְׁעוֹבָרִים עֲכָשׁוּ עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּכְשֶׁבֵּא אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמִחֻזֵּק וּמֵאֲמָץ אוֹתָם — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל זְכוּתוֹ בְּשָׁמַיִם, כִּי אֲצֻלוּ יִתְבַּרְךָ מְאֹד מְאֹד יָקָר כְּשֶׁמִּחֻזְקִים וּמֵאֲמָצִים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְהַעֲקָר הוּא לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ. וְעַל-כֵּן תִּתְחִילוּ קִדְּם כָּל עִם עֲצֻמְכֶם וְעִם חֲבֵרֵיכֶם בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ וְעִם נְשׁוֹתֵיכֶם וְיַלְדֵיכֶם, וְאַחֲרֵיכֶם עִם שְׁכֵנֵיכֶם, וְאַחֲרֵיכֶם בְּכָל הָעִירָה, וְאַחֲרֵיכֶם בְּכָל עִיר וְעִיר, וְאֵין מְלִים

אֲשֶׁר כ' תְּקֵסָא בְּנַחַל שִׁיז

לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֻלַּת הָעֲנָנִים הַזֶּה. וְאִם תִּתְּבוֹנְנוּ הֵיטֵב עַל כָּל מָה שֶׁכָּתַבְתִּי לָכֶם, תִּרְאוּ אֵיךְ שֶׁהוּא כָּךְ, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיחִיָּה חֲזָק בְּזֶה!

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תְּקֵסָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תַּמוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, הָעֵקֶר אֵל תִּפְחָד כָּלֵל. רְאֵה וְגַם רְאֵה אֶת גְּדֻלַּת הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבְאַמַּת אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (נִדָּה ל.): אִין בְּעַל הַגַּס מְכִיר בְּנִסּוֹ; תִּהְיֶה לְאֵל, חֲתַנְתָּ אֶת בְּנֵךְ בְּכוֹרְךָ, וְעַכְשָׁיו אַתָּה הוֹלֵךְ לְחַתֵּן אֶת בְּנֵךְ הַשֵּׁנִי, וְעַל כָּלֵם עָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גַם בְּתוֹךְ גַּם בְּעֲנָנֵי הַדִּירָה שֶׁלְּךָ, שֶׁ... קָנָה שְׁלֹשׁ דִּירוֹת, וְכָךְ תִּהְיֶה לְךָ גַּם-כֵּן דִּירָה. לְדַעֲתִי תִשְׁכַּנֵּעַ אֶת ... שְׁיָרוּץ בְּעִבּוּרְךָ בְּעֲנָנֵי הַמְּשַׁכְּנֵתָּ וְכִדּוּמָה, כִּי הוּא מְאֹד מְעַנָּן בְּכֶסֶף, וְאִם הוּא יָרוּץ, יֵשׁ לוֹ קִשְׁרִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁיחִיָּה שְׁלִיחַ טוֹב. הָעֵקֶר רְאֵה לְחֲזֵק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה מְכַנְּסָה בְּאָדָם בְּטַחּוֹן עֲצָמֵי, וְאִינוּ מִפְּחָד מִשּׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְהַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֲלִיו יִתְּבַרֵךְ, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, אֲפִלוּ עֲשָׂרִים דְּקוֹת, שֶׁהוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְזֶה מְכַנְּסֵי בְּאָדָם יָשׁוּב הַדַּעַת, וּמִמְשִׁיךְ יְשׁוּעוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת.

וְאוֹדוֹת שֶׁכָּתַבְתִּי לְךָ, שְׁלֹא כְּדָאֵי לְצִאת מַחוּץ לְבֵית לְכַמָּה חֲדָשִׁים, אֲנִי חֲזָק בְּזֶה, כִּי כָךְ רָצָה רַבְּנֵנוּ ז"ל, שֶׁהֵן מְלַמֵּד וְהֵן שׁוֹחֲטִים וְכוּ' וְכוּ', לֹא יֵצֵא חוּץ לְבֵיתוֹ, וּבְכֹרֵט שְׂאֲשֻׁתָּךְ לֹא בְּנוֹיָה לְדָבָרִים כְּאֵלוֹ, שְׂאֲתָה לֹא תִהְיֶה בְּבֵית, מִיֵּלָא הַתְּכַנְּיַת שְׂאֲתָה רוּצָה עַל הַדְּרָךְ לְנִסְעַת לְצִיּוֹן רַבְּנֵנוּ ז"ל, זֶה תְּכַנְּיַת טוֹבָה, אֲבָל לְצִאת לְכַמָּה חֲדָשִׁים

לְשַׁחֲטָהּ חוּץ לְבַיִת, זֶה לֹא פְדָאֵי וְלֹא מִשְׁתַּלֵּם — לֹא בְגִשְׁמִיּוֹת
וְלֹא בְרוּחַנִיּוֹת, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַשְׁאֵר בְּבֵיתָךְ, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִזְמִין לָךְ פְּרִנְסָה בְּשֹׁפֵעַ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְלַכֵּת נֶעַ וְנָד.

הַעֲקָר רָאָה לְעֶזֶר לִי לְבַסֵּס אֶת קְהֵלְתֵּנוּ, וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבָעוּלָם, וַיְהִיָּה בְּבַחֲיִנַת (סוּטָה מו.) 'שְׁמַאל
דְּחוּחָה וַיִּזְמִין מְקַרְבֵּת', וְתָמִיד צְרִיכִים לְרֵאוֹת שְׁהֵימִין תִּקְרַב יוֹתֵר
מִהַשְׁמַאל שְׁמֵרְחֻקָתָהּ, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר
בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְכָל אֶחָד מְעַנֵּן לְשֹׁמֵעַ אִיזוּ מְלָה טוֹבָה.
וְעַל-כֵּן תִּהְיֶה שְׁלִיחַ לְמַצּוּהָ זֹה, שְׁתִּהְיֶה לָךְ מְלָה טוֹבָה לְכָל אֶחָד
מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, עִם חֵיוֹף יְכוּלִים לְקַנּוֹת אֶת הַלֵּב שֶׁל זולָתוֹ, וְזֶה כָּל
הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ וְ"ל — לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכַף זְכוּת, לְשֹׁמֵחַ
בְּשִׂמְחָתוֹ, וּלְהִצְטַעַר, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּצַעֲרוֹ.

הַעֲקָר אֵל תִּפְחַד מִהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, הוּא אֵינּוּ יְכוּל לְעֲשׂוֹת לָךְ שׁוּם
דְּבָר. הוּא מִתְפּוֹצֵץ כְּשֶׁרוֹאֶה שְׁהַבְנִין כְּבָר עוֹמֵד וְכוּ', וְתִהְיֶה לְאֵל,
אֵינְךָ צְרִיךְ אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ'.

רַק חֲזוֹק וְאַמֵּץ, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, כִּי
בְּזֶה הָעוֹלָם הַעֲקָר הוּא הַתְּחַזְּקוֹת, וּכְפִי שְׁמִחְזֻקִים אֶת עֲצָמוֹ — כֵּן
מִצְלִיחִים. אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמִחְזֻק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבָעוּלָם,
וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקסב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר דְּבָרִים, כ"ט תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל תְּלַמִּידֵי יְשִׁיבַת
"בֵּית שְׁלֵמָה", הַיּוֹנִ"ה יִשְׁמְרֵם וַיִּצִּילֵם מִכָּל צָרָה, וַיִּשְׁלַח בְּרַכָּה
וְהַצְּלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַנְּחַת-רוּחַ שְׁאַתֶּם

גורמים לי, ששמעתי שלקחתם את עצמכם בידכם, ואתם לומדים בהתמדה. נא ונא אל תהיו בטלנים! כי עכשו הוא הזמן שלכם, כי ינקותא כלילא דורדא (שבת קנב.): עקר יפי הפרח כשהוא עדין בצעירותו; ועל-כן עכשו ראו להתמיד ביותר בלמוד משניות, ותשתדלו לסיים בכל יום לכל הפחות ח"י פרקים משניות, ואם אפשר יותר — מה טוב מה נעים, כי זה נחקק בדעת. וחכמינו הקדושים אמרו (אבות, פרק ה'): בן עשר למשנה, ובן חמש-עשרה לתלמוד; נמצא, שמגיל עשר עד גיל חמש-עשרה, אז הוא הזמן הכי מצליח למשנה, וכפי שמרבים בלמוד משניות, בן נודפכים המחין, ואז כשלומדים גמרא, זוכרים את כל המשניות, ועל-כן תתמידו מאד מאד באמירת ולמוד ששה סדרי משנה, כל אחד ואחד בלי יוצא מן הכלל, וכן תתמידו במסכתא שלמדתם השנה, שהיא מסכת סכה, ותחזרו עליה פעמים אין מספר, עד שתהיו בקיאים בזה. ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא לבוא בעוד כמה ימים, ואני רוצה לבחן אתכם, ואביא לכם מתנות יקרות.

נא ונא תשתדלו מאד מאד לתקן את המדות, העקר שתכבדו את הוריהם היקרים, כי מצות כבוד אב ואם היא מהחמורה שבחמורות (דברים רבה, פרשה ו'), וצריכים להזהר בזה מאד מאד, כי אצלו יתברך מאד מאד יקר כבוד אב ואם, עד שאמרו חכמינו הקדושים (קדושין ל:): בזמן שאדם מכבד את אביו ואמו, אמר הקדוש-ברוך-הוא, מעלה אני עליכם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני; ולהפוך, בזמן שאדם מצער את אביו ואת אמו, אמר הקדוש-ברוך-הוא, יפה עשיתי שלא דרתי ביניהם. נמצא, שעל-ידי מצות כבוד אב ואם, משרים את השכינה בתוך הבית, וכשהשכינה בתוך הבית — כל הברכות מצויות בתוך הבית; ועל-כן זכרו היטב, תלמידי היקרים! שאם יש, חס ושלום, עניות ודחקות בבית, או צרות ויסורים, זה רק מחמת שאתם לא מקימים מצות כבוד אב ואם. ועל-כן תשתדלו מאד מאד לקיים מצות כבוד אב ואם, ועל-ידי-זה יהיה טוב להורים שלכם, שתהיה להם פרנסה בשפע, ולא יחסר להם שום דבר.

הַעֲקֹר רָאוּ לַעֲזֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאֵל תְּתַקּוּטְטוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן,
 רַק לְדוֹן אֵת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכַף זְכוּת, וְלֹא לְרִיב וּלְהִתְנַכַּח אֶחָד
 עִם הַשְׁנִי, אֲפִלוּ בְּשַׁעַת הַמְּשַׁחֲקִים, כִּי שְׁלוֹם הוּא כְּלִי הַמְּחֻזֵּק
 בְּרֻכָּה, וְלֹא מֵצֵא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלִי הַמְּחֻזֵּק בְּרֻכָּה לְיִשְׂרָאֵל
 אֲלֵא הַשְׁלוֹם (עַקְצִין, פָּרָק ג').

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי
 מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כְּלַכֶּם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרַכְכֶם, וּתְבַשְׂרוּ לִי תַמִּיד
 בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקסג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סְלָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּשַׁתְּדֵּל לְהִרְאוֹת דְּגִמָּא לְכָל
 הַתְּלַמִּידִים, וְתַתְּמִיד לְלַמֵּד תּוֹרַה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, וְאֲנִי
 מְקַנְנָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵם תִּקַּח אֵת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְךָ — תְּצַלִּיחַ,
 כִּי עֲכָשׁוּ הוּא הַגִּיל הַכִּי מִתְאַיִם לְהַצְּלִיחַ, וּבְכֹפֶרֶט אִם אַתָּה תִתְנַהֵג
 בְּדַרְךְ אֶרֶץ, וְתַעֲזֹר לְחַבְרִיךָ, כְּלָם יִסְתַּכְּלוּ עֲלֶיךָ. וְלִכֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת
 דְּגִמָּא לְכָל הַתְּלַמִּידִים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁאֲזַכֶּה לְרוֹוֹת נַחַת
 מִמֶּךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

אֲשֶׁר כ' תקסה — כ' תקסו בַּנְחַל שְׂכָא

רֵאָה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה וּבְתַקוּן הַמִּדּוֹת, וְתַתְּפַלֵּל
בְּכוֹנֵנָה, כִּי עֲכָשׁוּ הוּא הַגִּיל הַכִּי מִתְאַיִם לְהַתְעַלּוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת, הֵינּוּ לְלַמֵּד וּלְהַתְּפַלֵּל וּלְתַקֵּן אֶת הַמִּדּוֹת, אֲנִי מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ תְּמִיד בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת, אֵיךְ שְׂאֲתָה לּוֹמֵד
בְּהַתְּמִידָה, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַתְּמִיד בְּיֹתֵר בְּלִמּוּד מְשֻׁנָּיוֹת,
וְתַחֲזוֹר הַרְבֵּה עַל מִסְכַּת סִכָּה שְׁלִמְדָתָ, כִּי, תִּהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ רֵאשׁ
טוֹב, אֲכַל אֲתָה צְרִיךְ רְצוֹן טוֹב, וּכְשִׁיְהִיָּה לָךְ רְצוֹן, תִּשְׁיֵג הַרְבֵּה
בְּלִמּוּדִים. רֵאָה אֵיךְ שְׁהַחֲיִים פּוֹרְחִים, הִנֵּה אֲתָה בְּחוֹר צְעִיר, וְאִם
תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְיָךְ — תַּצְּלִיחַ בְּיֹתֵר, בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין
בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אֵיךְ שְׂאֲתָה מִתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַתְּמִיד בְּכֹל יוֹם בְּלִמּוּד
מְשֻׁנָּיוֹת, וְכֵן תַּחֲזוֹר הַרְבֵּה עַל מִסְכַּתָּא סִכָּה שְׁלִמְדָתֶם כָּל הַשָּׁנָה,
בְּאִפְּן שְׂתַזְכֶּה לִידַע אֶת הַמִּסְכַּתָּא בְּעַל-פִּיהָ, וְאֵל תַּחֲשִׁבוּ שְׁזֶה דְּבַר

שכב אָשֶׁר כ' תקסז — כ' תקסח בנחל

גָּדוֹל, אֶלֶּא צְרִיכִים רְצוֹן טוֹב, אִם יֵשׁ רְצוֹן — יֵשׁ כְּבֹר הַפֶּל, פִּי
הַפֶּל תְּלוּי כְּפִי הַרְצוֹן. אֶקְנֶה לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי שְׂמֵחַ, שְׁלִקְחֵת אֶת עֲצָמְךָ בִּיְדֶיךָ, וְאַתָּה מִתְמִיד
בְּלִמּוּד, וּמָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּמְשִׁיךָ כָּךְ, פִּי עֲכָשׁוּ הוּא הַגִּיל
הַכִּי יָפֵה בַחַיִּים, שְׁיִכּוֹלִים לְהַצְּלִיחַ בְּלִמּוּדִים, וְעַל-כֵּן תִּתְמִיד בְּיוֹתֵר
בְּלִמּוּד מְשֻׁנְיּוֹת וּבְלִמּוּד גְּמָרָא, וְהַעוֹלָה עַל הַפֶּל — תִּרְאֶה לְהַתְּפַלֵּל
בְּכּוֹנֵה וּמִתּוֹךְ הַסִּדּוּר דִּיקָא, וְאַל תִּסְתּוּבֵב בְּאַמְצַע הַתְּפִלָּה, אֶקְנֶה
לְשִׁמְעַע רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מִמֶּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקסח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְשְׂמֵחָתִי מָאד מָאד לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאַתָּה מִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמִמֶּשׁ הַחֲיִיתָ
אוֹתִי בְּזֶה שְׂאַתָּה כּוֹתֵב, שְׂאַתָּה לוֹמֵד עִם הַמִּתְמִידִים. יַעֲזֹר
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂבַאֲמַת תְּהִיָּה מִתְמִיד.

וְאוֹדוֹת צִיּוֹן רַבְּנוּ וַי"ל, בְּוֹדָאֵי יוֹתֵר טוֹב לְנִסְעַע אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ
וַי"ל, וְשֵׁם אֶתָּה יְכוֹל לְבַקֵּשׁ עַל הַפֶּל, גַּם עַל רֶכֶב, פִּי אִם יְהִיָּה לְךָ

אֲשֶׁר כ' תקסט — כ' תקע בְּנַחַל שְׂכַג

רק רָכַב בְּלִי צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל — מַה יֵּשׁ לָךְ?! וְכִכָּה תִּהְיֶה אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּתְבַקֵּשׁ גַּם עַל זֶה, וְיִהְיֶה לָךְ שְׁנֵי הַדְּבָרִים. הָעֶקֶר תִּתְפַּלֵּל; בְּכֹנֶנֶה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, וְאֵל תִּסְתַּוֵּב בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְמִיד בְּיוֹתֵר בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, וְכֵן תִּתְפַּלֵּל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְתִשְׁתַּדֵּל לְבוֹא לְמִנְיָן עָרֵב וּבִקְרָה, וּתְכַבֵּד בְּיוֹתֵר אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ, אֲשֶׁר הִיא מִצְוָה הַכִּי גְדוּלָּה, וּבְזִכּוֹת זֶה עוֹד תִּצְלִיחַ בְּחַיִּיךָ; כִּי בְּאַמַּת יֵשׁ לָךְ כְּשֶׁרוֹן טוֹב מְאֹד, אִתָּה צְרִיף רַק רְצוֹן טוֹב, וּכְשִׁישׁ רְצוֹן — יֵשׁ לָךְ כָּבֵד הַכֹּל. עַל-כֵּן תִּתְחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מֵעַכְשָׁו לְהִרְבּוֹת בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת וּבִתְקוּן הַמִּדּוֹת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמְךָ, אִיף שְׂאִתָּה מִתְקַדָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִתָּה מִתְקַן אֶת הַמִּדּוֹת שְׁלָךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִתְמִיד בְּיוֹתֵר בְּ"סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת" וּבְלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת. כִּי עַכְשָׁו הוּא הַזְּמַן וְהַגִּיל הַכִּי טוֹב, וְאִנִּי

שכד אָשר כ' תקעא — כ' תקעב בנחל

מְקוֹנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּתְּפִּיל בְּכָל יוֹם בְּמַנְיָן, וְלֹא תִסְתַּוֵּבב בְּאֲמֻצֵּעַ הַתְּפִלָּה, וְתַתְּפִּיל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְתַגְרֵם לִי גַחַת-רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקעא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְר דְּבָרִים, כ"ט תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אֵיךְ שְׂאַתָּה מְשַׁתְּפֵר בְּלִמּוּדִים וּבְמִדּוֹת, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּתְּמִיד בְּיִוְתָר בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, כִּי עֲכָשׁוּ הוּא הַגִּיל הַכִּי מְכַשֵּׁר לְיִלְד לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, וְכָל פֶּרֶק וּפֶרֶק יִהְיֶה יָקָר בְּעֵינֶיךָ. וְכֵן תַּתְּמִיד בְּלִמּוּד "סְפָרֵי-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן יְסוּד הָאָדָם. וְתַכְבֵּד אֶת הוֹרֵיךְ הַיָּקָרִים, כִּי מִצְוַת כְּבוֹד אָב הִיא מִהַחֲמוּרוֹת שְׁבַח־מִוְרוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקעב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְר דְּבָרִים, כ"ט תַּמּוּז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהַתְּמִיד הַרְבֵּה בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת וּבְ"סְפָרֵי-הַמִּדּוֹת", כִּי עֲכָשׁוּ הוּא הַגִּיל הַכִּי מִתְּאִים לְיִלְד, שְׂיִהְיֶה בְּקִי בְּשִׁשָּׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה וְכֵן בְּ"סְפָרֵי-הַמִּדּוֹת", וְתַשְׁתַּדֵּל לְהַתְּפִּיל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְלֹא תִסְתַּוֵּבב בְּאֲמֻצֵּעַ הַתְּפִלָּה, וּמְכַל שְׁפָן שְׁלֹא תִדְבֹר, וּבִזְזָה תַגְרֵם לִי גַחַת-רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקעג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, לְדַעְתִּי, אֵל תְּגִיב מֵה שְׂאוּמְרִים עָלֶיךָ, וּמֵה שְׂמַדְבָּרִים מִמֶּךָ, אֶתְּהָ תִשְׁתַּדֵּל רַק לְתַקֵּן אֶת הַמַּדּוּת, וְכֵן תִּתְמַיד בְּיִתְרָה בְּלִמּוּד "סִפְרֵ-הַמַּדּוּת", וְכֵן תִּתְמַיד בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים. וְאֵל תִּדְאָג כָּלֵל מֵעֲנִין הַבְּרִי-מִצְוָה שְׁלָךְ, כִּי אֲנִי בְּטוֹחַ, שְׁתַּהֲיֶה לָךְ בְּרִי-מִצְוָה מְאֹד מְאֹד יָפָה עַל רַחֲבַת "הַיִּכַל-הַקֹּדֶשׁ". הֶעֱקָר אֵל תִּתְקוּטְט עִם שׁוֹם יְלָד, וְאִז אֵף אֶחָד לֹא יִתְקוּטְט עִמֶּךָ, תִּצְיִית לַהוֹרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקעד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֶתְהָ מִתְמַיד בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת וּבְלִמּוּד גְּמָרָא, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכֶּה לְסִיִּים הַרְבֵּה פְּעָמִים שְׁשֵׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְכֵן כָּל הַשָּׁ"ס, וְתִדַּע שְׁכֹל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הִגִּיעוּ לְמִדְרַגָּתָם, אֵלֹא כְּשֶׁהִתְחִילוּ מִגִּיל צָעִיר. וְעַל-כֵּן רְאֵה גַם אֶתְהָ לְהַמְשִׁיךְ בְּשִׁקְיָהּ בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבַתְקוּן הַמַּדּוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, תִּשְׁתַּדֵּל לְהַתְפַּלֵּל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְאֵל תִּדְבֹר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, חֵס וְשְׁלוֹם.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקעה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

ראה להרגיל את עצמך במדת הנריונות, ותשתדל לבוא ערב ובקר לבית-הפנסת, ותתפלל בכונה מתוך הסדור דיקא, ואל תדבר באמצע התפלה, וכן תתמיד ביותר בלמוד משניות ובלמוד "ספר-המדות", פי עכשו הוא הגיל הכי יפה לילד להצליח בלמודים, ראה לקחת את עצמך בידך, ועל-ידי-זה תצליח דרכך תמיד, פי העקר תלוי ברצון, אם יש לאדם רצון טוב, אזי אין דבר נעלם ממנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תקעו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש-החדש מנחם-אב ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הנו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מכל צרה צוקה, ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לתזק את עצמכם ביותר באהבת חברים, פי אצל אנשי שלומנו היה דבר זה עקר גדול, כמו שהיה יסוד גדול אצל אנשי שלומנו ללמד מדי יום ביומו בספרי רבנו ז"ל, חק ולא יעבר. פי באמת עקר ההתקרבות אל רבנו ז"ל, הוא כפי השקידה והלמוד בספרי רבנו ז"ל, כמו-כן היה אצלם עקר גדול להתבודד עצמו בכל יום עמו יתברך, באשר הזהירנו רבנו ז"ל לקבץ לעצמו שעה מיחדת לדבר עמו יתברך, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו, שזו נקראת התבודדות, להתבודד עצמו,

וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפָרְטֵי פְרָטִיּוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, כְּאֲשֶׁר יִדְבֵר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבִין אֶל אָבִיו, כְּמוֹ-כֵן הָיָה יְסוֹד גְּדוֹל אֲצֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְדַבֵּר אֶחָד עִם הַשְּׂנִי מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ. וּבְאֵמֶת הֵן הִשְׁלֵשׁ נִקְדוֹת הַמּוֹבָאוֹת בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן ל"ד, שֵׁשׁ נִקְדוֹת הָרֵב, וְיֵשׁ נִקְדוֹת עֲצֻמוֹ, וְיֵשׁ נִקְדוֹת הַחֶבֶר, וְצָרִיכִים אֶת הַשְׁלֵשׁ נִקְדוֹת, כְּדֵי לְשַׁבֵּר אֶת הַחֲרָפוֹת הַמְּסַבְּבוֹת אֶת הַלֵּב, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד בְּחִבְרוּתָא אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, כָּל אֶחָד כְּפִי מִדְּרַגְתּוֹ. וּבִיּוֹתֵר צָרִיכִים לְלַמֵּד "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן יְסוֹד הָאָדָם, וְכֵן לְהַגִּיחַ בְּשִׂיחוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, שְׁמוֹת הַרְנִי"ת ז"ל אָמַר, שֶׁהֶעֱקַר שֶׁהִשִּׁיג מִרַבֵּנוּ ז"ל, הָיָה עַל-יְדֵי שִׂיחוֹת חֲלִין שְׁלוֹ, שֶׁהֵן הַשִּׂיחוֹת שֶׁכָּתַב בְּ"חֵי-מוֹהַר"ן" וּבְ"שִׂיחוֹת-הַרְנִי"ן", וְלִקְיָם אֶת כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמַר שָׁם בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְכְמוֹ-כֵן צָרִיכִים לְהִתְבּוֹדֵד עֲצֻמוֹ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ עַל כָּל פְּנִימִים עֲשׂוּרִים דְּקוֹת, וְאִם אֶפְשָׁר לְחַלֵּק אֶת הַשְּׁעָה שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל לְשֵׁשׁ פְּעָמִים — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים: לְפָנֵי הַצְּהָרִים עֲשׂוּרִים דְּקוֹת, אַחַר הַצְּהָרִים עֲשׂוּרִים דְּקוֹת, וּבְלִילָה עֲשׂוּרִים דְּקוֹת, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּזְכּוּ לְהִתְבּוֹדֵד בַּחוּץ עַל הַהַר, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי שָׁם רוֹאִים בְּיוֹתֵר אֵיךְ הַטֵּבַע מְחַבֵּר אֶל הַהַשְׁגָּחָה, כְּשִׂיּוֹצְאִים בַּחוּץ אֶל הַשְּׂדֵה עַל הַהַר לְהִתְבּוֹדֵד עֲצֻמוֹ, רוֹאִים סְבִיבוֹ רַק אֵיךְ הַשָּׁמַיִם מְכַסִּים אֶת הָאָרֶץ.

וְעַל-כֵּן מַה טוֹב מַה נְּעִים לְצֵאת לְהִתְבּוֹדֵד בֵּין הָעֲשָׁבִים, כְּאֲשֶׁר הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, וְכְמוֹ-כֵן הוּא עֶקֶר גְּדוֹל לְדַבֵּר אֶחָד עִם הַשְּׂנִי — לְחַזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ לְעוֹדְדוֹ וּלְדַבֵּר עַל לְבוֹ, כִּי אֲסוּר בְּשׁוּם פְּנִימִים וְאֶפְסָן לְהַנִּיחַ אִיזָה בַּר יִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיָּה שְׁבוּר, וְאִם רוֹאִים אֵי מִי הַנִּמְצָא בְּשִׁבְרוֹן לֵב, צָרִיכִים לְחַזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ, אֲשֶׁר הַמְּצָנָה הַזֹּאת הִיא מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאֶהְבֶּתָּ לְרַעַף כְּמוֹד" (וַיִּקְרָא יֵט, יח), וְהוּא מְצָנָה יְקָרָה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחִזַּק בְּזֶה!

מָה אָמַר לָכֶם, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נְעִים חֲלָקָנוּ, עַל אֲשֶׁר בַּנַּחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּי אֵמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבֵּנוּ ז"ל, הֵינּוּ

שכח אָשֶׁר כ' תקעז בַּנְחַל

נֶאֱבָדִים לְגַמְרֵי, כַּאֲשֶׁר כָּל אֶחָד וְאֶחָד יוֹדֵעַ בְּאִיזָה מְעַמָּד וּמְצַב מְצָא אוֹתוֹ רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן הִבֵּה נִתְקַרֵּב יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵל נִטְעָה אֶת עֲצָמָנוּ, וְנִשְׁמַר אֶת עֲצָמָנוּ מְאֹד מְאֹד, שְׁלֵבֵל יִטְעָה אוֹתָנוּ אַחֵר, אֲדַרְבֵּה נִשְׁתַּדֵּל בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאוּ לְחִזְק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיוֹתֵר בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצֵה לְחִזְק נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵה שְׁעוֹבֵר, צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבִים וּמְרִירוֹת, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׁמַגְלָה לָהֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי מַעֲלָתוֹ.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ שְׂיִבְקָשׁוּ בְּעַדִּי, שְׂאֲזָכָה לְצֵאת מֵהַחֹבוֹת וְהַצְרוֹת, וְעוֹד אֲזָכָה לְבָנוֹת בְּנֵינִים לְתַלְמוּד תּוֹרָה לְבָנִים, וּלְבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וּלְבֵית-הַמְּדַרְשׁ הַגָּדוֹל, וְעוֹד מוֹסְדוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד. וְעַל כָּלֵם — שְׂאֲזָכָה לְבוֹא וּלְגוֹר אֶתְכֶם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקעז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר דְּבָרִים, רֵאשׁ חֲדָשׁ מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... יְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְרֵאוֹת אִיךָ שְׂאֲתָה מְחִזִּיק אֶת עֲצָמְךָ בְּלִמּוּד תּוֹרַת רַבְּנוּ ז"ל, אֲשָׁרִיךְ וְאֲשָׁרִי חֻלְקֶךָ, כִּי עָקֵר הַלְמוּד לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ הַיָּטֵב הַיָּטֵב, עַד שְׂיִהְיֶה בְּקִי בָהֶם בְּעַל-פֶּה, וְעַל-כֵּן אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְלַמֵּד אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַד שְׂיִחַקֵּק בְּתוֹךְ דְּמוֹ.

אֲשֶׁר כ' תקעה בַּנְחַל שֶׁכַּט

רָאָה לְהַתְּבוֹדָד עֲצָמָךְ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחַתְךָ וְכָל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקעה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וּבִפְרִט שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי בִישִׁיבָה, שְׂזָה אִישׁוֹן עֵינַי.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! צְרִיכִים רַק לְחִזֵּק אֶת הַתְּלַמִּידִים, אִם צְרִיכִים לְחִזֵּק אֶת הַגְּדוּלִים עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה שְּׁצְרִיכִים לְחִזֵּק אֶת הַקְּטַנִּים, וְתֹאמִין לִי, שִׁיּוֹתֵר קַל לְחִזֵּק אֶת הַקְּטַנִּים מִלְּחִזֵּק אֶת הַגְּדוּלִים, כִּי הַגְּדוּלִים מְלֵאִים חֲכָמוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ' וְכוּ', וְהַקְּטַנִּים הֵם עֲדִין תְּמִימִים, וְעַל-פֶּן פְּדָאֵי לְחֻקָּךְ אֲצִלֶּם אֶת דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל. וְלִכֵּן תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְחֻקְךָ בְּדַעְתָּם אֶת עֲצוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵל תִּתְּבַיֵּשׁ מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלִים, וְתַעֲשֶׂה כְּמוֹ שְׂאִמַּר רַבְּנוּ ז"ל לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל: אַתָּה תִּדְבֹּר — וּבּוֹדָאֵי אַתָּה פּוֹעֵל.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׂיִחְזְרוּ תְּמִיד עַל מַסְכַּת סְכָה, כְּדֵי שְׂהַמְּסַכְתָּא הַזֶּה תִּהְיֶה שְׂגוּרָה עַל פִּיָּהֶם, מֵאַחַר שְׂכַבְר זְכוּ וְלוֹמְדִים מַסְכְּתָא שְׂלָמָה, כְּדָאֵי לָהֶם לְחֹזֵר עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מַסְפֵּר, עַד שְׂיִדְעוּ אֶת זֶה בְּעַל-פֶּה, וְזֶה יְסוּד גְּדוּל מְאֹד מְאֹד.

אוֹדוֹת הַחֶפֶשׁ הַגְּדוּל וְכוּ', אֵינִי יוֹדֵעַ מַה לוֹמַר, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ, שְׂאֲצִלְנוּ אֵין דְּבַר כְּזֶה שֶׁל חֶפֶשׁ, עִם כָּל זֹאת אִם אַתָּם יְכוּלִים לְסִדֵּר מְשֻׁהוּ, שְׂהִילְדִים לֹא יִלְכוּ בְּטַל, הִיָּה טוֹב מְאֹד מְאֹד, כִּי חֲבַל

שִׁיפְסִידוֹ מֵהַ שְׁלֵמֵדוֹ כָּל הַשָּׁנָה. וְאוֹלֵי הָיָה טוֹב לַעֲשׂוֹת לָהֶם קִיטָּנָה לְצַרְף לַמּוֹד וּמִשְׁחָקִים בְּיַחַד.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֲדָשׁ אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כִּי עָקַר הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל צָרִיף לְהִיּוֹת בְּכָל יוֹם בְּהִתְחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה, וְכָל אֵלּוֹ שֶׁזָּכּוֹ לְמָה שֶׁזָּכּוֹ בְּדַבַּר רַבְּנוּ ז"ל, הִנֵּה עַל-יְדֵי שְׁחֲדָשׁוֹ אֶת עֲצָמָם בְּכָל פַּעַם, כִּי עוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם כָּל-כָּף הַרְבֵּה יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, אֲלֵא עַל-יְדֵי הַתְּחַדְּשׁוֹת — לְחֲדָשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחִים.

וְעַל-כֵּן עָשָׂה מָה שֶׁתַּעֲשֶׂה, הָעָקַר לְחֲדָשׁ אֶת עֲצָמָךְ, וְכֵן תְּחַדְּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִמְשִׁיךְ עִם הַשְּׁעוֹר בְּ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" בְּכָל שַׁבָּת, וּבְאִמְצַע הַשְּׁבוּעַ תִּלְמַד עִם הַבַּחּוּרִים מֵעֲצוּתֵי שֵׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְתִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרִים מֵהַ שְׁקִבְלָתָ אֲצִלְנוּ, וְאִז טוֹב לָךְ וְלָהֶם גַּם יַחַד; כִּי בְּזֶה שֶׁתְּדַבֵּר עִמָּהֶם, עַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה טוֹב גַּם לָךְ, וְכָף הֵיוּ נוֹהֲגִים אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְעַל-יְדֵי-זֶה הִנֵּה טוֹב לְכֻלָּם.

וְעַל כֻּלָּם — רְאֵה לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקָּךְ, עַל אֲשֶׁר בִּנְחַל שָׁם גּוֹרְלָךְ, וְכֵן רְאֵה לְהִתְבוֹדֵד עֲצָמָךְ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְמִצְאָ דִירָה יְפָה לְהַכְנִס שָׁם לְגוּר, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִהְיֶה תְלוּי בְּדַעַת אַחֲרִים. וּכְדֵאי שֶׁתִּשְׁאֵל אֶת ... כִּי הוּא סֹדֵר עֲכָשׁוֹ אֶת הַדִּירָה שְׁלוֹ, וְרוֹצֵה לְהַשְׁכִּיר אֶת זֶה, וְאוֹלֵי זֶה קָצֵת רְחוּק וְכוּ', אוֹלֵי אֶתָּה רוֹצֵה רַק פֶּה, עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא, תִּאֲמִין לִי שְׂאִין לָנוּ עֲצָה אַחֲרֵת — רַק תְּפֹלֶה, וְרַק לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִתְיָאֵשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקעט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי דְבָרִים, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם עִם הַמְּעוֹת לְפִדְיוֹן, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְתִרְוּ רַב נַחַת מִיְלְדֵיכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁישׁ לִי אֲלֵיכֶם, וְאֵני מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁיִהְיֶה לָכֶם בֵּית וְדִירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוּר בְּשִׁכְרוֹת. וְאוֹדוֹת הַדִּירָה שְׁאַתֶּם כּוֹתְבִים, אִם זֶה מוֹצֵא חֵן בְּעֵינֵיכֶם — תִּקְנֵנוּ אֶת זֶה, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל הַשְּׂכָנִים, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם יֵצְאוּ מִשָּׁם, כִּי בְּאַמֶּת לְכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִיְתָה אוֹתָהּ בְּעֵינָה בְּעֵנִין הַשְּׂכָנִים, וְתֵאמְרוּ לִי, שְׁלִבְסוּף הֵם יֵצְאוּ מִשָּׁם, וְעַל-כֵּן אֵין מַה לְדַאֵג, אִם הַדִּירָה מוֹצֵאת חֵן בְּעֵינֵיכֶם — תִּקְפְּצוּ עַל זֶה, וְאֵז תִּצְלִיחוּ.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וּכְכֹל שְׁאֵדָם מְשִׂמַּח אֶת עַצְמוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא זוֹכֵה לְיִשׁוּב הַדַּעַת וּלְשְׁלוֹם וּלְאֱהָבָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה מִיִּשְׁבֶּת אֶת הַדַּעַת וְאֶת הַמַּחֲזִין, אֲשֶׁרִי מִי שְׂשִׂמַח תְּמִיד, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקפ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי דְבָרִים, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אִיךָ שְׂאֵתָה חֲקוּק בִּפְנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכֶּה לְקִנּוּת דִּינָה מִשְׁלָךְ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְגוֹר אֶצֶל אֲחֵרִים.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם עִם ... וּמִמֶּשׁ תִּחְיֶינִי, כִּי לְדַעְתִּי, אַתֶּם מִתְאִימִים מֵאֵד מֵאֵד, וְהוּא מִחְיָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה שְׁלוֹמֵד עִמָּךְ, וְעַל-כֵּן תוֹסִיף שְׁעוֹר עַל שְׁעוֹרִים. הֶעֱקָר רְאֵה לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלָם, וּתְשִׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְאֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַשְׂמִיחָה תוֹצִיא אוֹתְךָ מִקְטָנוֹת הַמַּחֲזִין, עַד שְׂתִזְכֶּה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵז לֹא תִשָּׁבֵר מֵאֵף אֶחָד שְׁבָעוּלָם.

עֲלִיךָ לְדַעַת, שְׂיֵשׁ לְךָ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְקָרֵב נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, וְאַתָּה יְהִלּוּם שְׁצָרֶיךָ לְהוֹרִיד אֶת הַבוֹץ הַמְּסַבֵּב אוֹתְךָ, וְאֵז תֵּאִיר. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְקָרֵב נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וּבְעֵינַי יוֹצְאֵי אֲתִיוֹפְיָה, אִם הֵם נִמּוּלוּ וְטָבְלוּ, הֵם גְּרִים גְּמוּרִים, וְאֵין מֶה לְחַשֵּׁשׁ כָּלֵל, וְאִם רוֹצִים לְהִתְקָרֵב אֶל דְּרָכֵי רַבֵּנוּ ו'ל — רְאוּי לְקָרְבָם, כִּי יֵשׁ בִּינֵיהֶם נְשָׂמוֹת יְקָרוֹת עַד מֵאֵד, וְתִדַּע שְׁמַעוּלָם קָרְבוֹ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ גְּרִים. וְלֹא רְחוּק מֵאוּמָן הֵיזָה כְּפָר, שְׁכָלָם הַתְּגִירוֹ וְהַתְּקָרְבוֹ אֶל רַבֵּנוּ ו'ל, עַל-יְדֵי אָדָם פְּשוּט מֵאֵד, אִישׁ סַנְדָּלָר, וְהֵיזָה עוֹבֵד הַשֵּׁם גְּדוֹל, וְשִׁמוֹ ר' נַחוּם הַסַּנְדָּלָר, וְהוּא קָרְבָם אֶל דַּעַת רַבֵּנוּ ו'ל, וּכְשֶׁנִּפְטַר הַתְּעַקְשׁוֹ כָּל הַתּוֹשָׁבִים שֶׁהוּא יְקָרֵב בְּקָרְבָתָם, כָּל-כֵּן אֶהְיֶה אוֹתוֹ הַגְּרִים. וְתִמִּיד הֵיוּ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַרְבֵּה גְּרִים. וּבְאֵמַת כְּפִי דִבְרֵי רַבֵּנוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מִזְהָרֵן, חֶלֶק א', סִימָן יז): לְבִסוּף כָּל אֵלוֹ שֶׁנִּתְבּוֹלְלוּ בֵּין אַמּוֹת הָעוֹלָם — יִתְגִּירוּ, כִּי הַצְּדִיק יְקָרֵב אֶת כָּל הַטּוֹב שֶׁבְּכָל אַמּוֹת הָעוֹלָם, וְכָלֵם יִתְגִּירוּ, כְּמוֹבָא שֶׁם בַּתּוֹרָה, כִּי גִדְּל כַּח הַצְּדִיק, הוּא לְהוֹצִיא אֶת הַטּוֹב מִכָּל אַמּוֹת הָעוֹלָם שֶׁנִּתְבּוֹלְלוּ בִּינֵיהֶם בְּמִשְׁךָ כָּל הַדּוֹרוֹת, וְכָל אֵלוֹ אֲשֶׁר שְׂיָכִים אֶל נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל יִתְגִּירוּ. וְעַל-כֵּן אֵין לְדַאֵג כָּלֵל, וְאִדְרָבָה רְאֵה לְקָרְבָם מֵאֵד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתִמְצָא חֵן בְּעֵינַי

אֲשֶׁר כ' תקפא בנחל שלג

כָּל רוֹאֵיךָ, וְתִזְכֶּה לְקַרֵּב הַמּוֹן אֲנָשִׁים, הָעֵקֶר אֵל תִּהְיֶה קָטָן בְּעֵינֶיךָ,
אֵלָּא תִדַּע מֵהַפְּלִיחַ שֶׁהַטְּבִיעַ בְּךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלֹתַי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקפא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וְאֵין אֶת יְכוּלָּה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
גְּדוּל שְׂמִיחָתִי, שֶׁזְּכִיתֶם כָּבֹד לְפָתַח אֶת הַסְּפָרָיָה בִּיבְנֵי-אֵל, יַעֲזוּר לָכֶם
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲסִקוּ בְּזֶה בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבֵיתֵךְ עֵז. וְהָיָה טוֹב
מְאֹד, שֶׁתִּתְקַשְּׂרוּ עִם ... שְׂיָבִיא עוֹד סְפָרִים, וְאֲנִי מְקוּיָה לְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לְבוֹא אוֹ הַשְּׁבוּעָה אוֹ שְׁבוּעַת הַבָּא, וְאֲזוֹ אֲשַׁלֵּם לוֹ.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְאֵל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצָמֶיךָ
מִשּׁוּם דְּבָר שְׂבַע-עוֹלָם, כִּי אֵלוֹ הַפְּחָדִים וְכוּ' וְכוּ' סֵתֶם הוֹרְסִים לְךָ
אֶת הַחַיִּים, אֶת צְרִיכָה יוֹתֵר לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמֶיךָ בְּפַעֲלִיּוֹת בֵּין נְשׁוֹת
אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ — לְחִזְקָן וּלְאַמְצָן, וּלְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְבַקֵּר אֶת
נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר הִיא מְצֻנָּה גְּדוּלָּה מְאֹד, וּמָה גַם אִם
תְּכַנְסִי אֶת עֲצָמֶיךָ בְּעַבּוּדַת הַכָּלָל — תִּשְׁכַּחִי מֵעֲצָמֶיךָ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלָל
כְּשֶׁאֲדָם נִכְנָס בְּעַבּוּדַת הַכָּלָל, אֲזִי הוּא שׁוֹכַח אֶת הַפְּרִט שְׁלוֹ, שֶׁהוּא
דְּבָר גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, כִּי זֶה לֹא בְּרִיא תָּמִיד לְחֹשֶׁב מֵעֲצָמוֹ, אֲשֶׁר זֶה
הוֹרֵס לְאֲדָם אֶת הַבְּרִיאוֹת, וּמְכַנְס בּוֹ חֲרָדוֹת וּפְחָדִים. וְעַל-כֵּן
תְּכַנְסִי אֶת עֲצָמֶיךָ יוֹתֵר בְּעַבּוּדַת הַכָּלָל, וְתַעֲזְרִי לְנְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ
בְּמָה שְׂאֵת רַק יְכוּלָּה, אֲפִלּוּ בְּמִלָּה טוֹבָה וּבְדַבּוּר טוֹב, כְּבָר טוֹב
מְאֹד.

שְׁלֹד אֶשֶׁר כ' תִּקְפָּב בְּנַחֲל

בְּעֵינַיִן מְשַׁפַּחַת ... אִם הֵם רוֹצִים שְׁלוֹם, אֲדַרְבָּה אֲנַחְנוּ מוֹכְנִים
לְקַבֵּל אֶת כָּל אֶחָד, הֶעֱקָר שְׁיֵהִיָּה שְׁלוֹם אֲמַתִּי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תִּקְפָּב.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, רֵאש־חֲדָשׁ מִנְחַם-אֵב ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיַמִּיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הֶעֱקָר רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר לְהַחְדִּיר אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בֵּין
נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת עֲבוּדָתְךָ — לְדַבֵּר עִם אַחֵרִים
בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּלְחִזּוֹקם וּלְאַמְצָם לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל,
וְלְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עִם הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת. וְכֵן שְׁיִרְבוּ בְּתַפְלָה
וְהַתְּבוּדוֹת.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר אֶת גִּדְל
הָעֵינַיִן שֶׁל לַמּוֹד תּוֹרָה בְּרַבִּים, עַד שֶׁאֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, שְׂדוּחָה
אֶת בְּנֵי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ; הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה בְּרַבִּים, וּבָאִים
לְחַפֵּשׁ פּוֹעֲלִים לְכַנּוֹת אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אוֹמְרִים לָהֶם: תְּסַלְחוּ לָנוּ,
אֲנַחְנוּ בְּאֲמִצַּע הַלַּמּוּד. עַד כִּדֵּי כֶּף גְּדוֹל לַמּוֹד תּוֹרָה דְּרַבִּים, שֶׁהֵם
פְּטוּרִים לְכַנּוֹת אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ.

וְלִכֵּן רָאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְקָרֵב נַפְשׁוֹת עַל-פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל,
וְאֵל תְּהִיָּה קָטָן בְּעֵינֶיךָ כָּלֵל.

הֶעֱקָר רָאָה שְׁיֵהִיָּה שְׁלוֹם בְּבֵית עִם אֶשְׁתְּךָ, וּתְחִזּוֹק אֶת הָאֲהָבָה

אֲשֶׁר כ' תקפג בַּנְחָל שְׁלֵה

בִּינְךָ לְבִינָה, וְתִדְוֶנָה תָּמִיד לְכַף זְכוּת, וְתִשְׁמֹר אֶת עֲצָמְךָ מִכָּל מִינֵי מְרִיבוֹת וּמַחְלָקֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, אוֹ וּפְוָחִים וְכוּ' וְכוּ', תִּשְׁתַּדֵּל לְהַבְיָנָה, וְלַעֲזֹר לָהּ בְּמָה שְׂאֵתָה יָכוֹל, וְאִז תִּרְאֶה שְׁפָמִים הַפְּנִים לַפְּנִים וְכוּ', הִיא תַעֲזֹר לָךְ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמֵחָה מְטַהֵרֶת אֶת הַמַּחְשָׁבָה מִכָּל מִינֵי בְּלָבוּלִים. וְתִכְףּ-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם בְּשִׁמְחָה, יָכוֹל לְהִנְהִיג אֶת מַחוּוֹ כְּפִי רְצוֹנוֹ, כַּמּוּבָא (לְקוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י'): אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲזֵק אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה גַם לְהִתְבּוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם אֲלִיו יִתְבַּרְךָ, וְתִסַּפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה עַל שִׁבְתַּת נַחֲמוֹ, וּמֵאֵד רְצִיטֵי שְׁתִּשְׁבוֹת עִמָּנוּ, וְכֵן תָּבִיא עוֹד אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשָׁם.

כ' תקפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאש־חֲדָשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ג.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, וְגִדְלֵ שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מִתְקַבֵּץ בְּכָל שָׁבוּעַ לְלַמֵּד עִם חֲבֵרִים מְסַפְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל — אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר אֶת גִּדְלֵ שְׁמִחָתִי. כִּי בְּאֲמַת רוֹאִים מָה שְׁעוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד — יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ', וְלִוְלֵא דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, מִי יוֹדֵעַ מָה הִזָּה אֶתְּנוּ. וְעַל-כֵּן רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שְׂזַכֵּינוּ לְהִתְוַדַּע מִרַבְּנוּ ז"ל, וְאֲנוּ

זוֹכִים לְלַמַּד אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים. וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל שְׂמֻחַתָּנוּ. וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבְיְתֵר עַז לְלַמַּד בְּהַתְמַדָּה רַבָּה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְתַכְנִיסוּ אֶת עֲצָמְכֶם הַיָּטִב הַיָּטִב בְּכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה מִלְּקוּטֵי-מוֹהַר"ן, אֲשֶׁר הוּא מְרַשֵּׁם בְּפָנָי עֲצָמוֹ עַל כָּל יְרִידָה וּנְפִילָה, וַיֵּשׁ שָׁם עֲצָה אִיךָ לְצֵאת מִזֶּה, וְעַל-כֵּן תִּתְעַמְקוּ בִּיְתֵר בְּכָל תּוֹרָה וּמֵאֲמָר בְּלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְקַיֵּם אֶת זֶה. וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל — שְׂתַעֲשׂוּ מִכָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה תְּפִלָּה, שְׂתַבְּקֶשׁוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂתִזְכְּרוּ לְקַיֵּם אֶת זֶה.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיוּ בְּטֻלָּנִים, מֵאַחַר שְׂזַכִּיתֶם כָּבֹד לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֵל תִּבְלוּ אֶת הַיָּמִים הַטּוֹבִים בְּהֶבֶל וְרִיק וּבּוֹכּוּחִים עִם אֲנָשִׁים בְּכָלֵל, וְעִם אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ בְּפֶרֶט, וּבּוֹחִים אֵינָם טוֹבִים, הַעֲקָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל הוּא הַעֲשִׂיָּה — לַעֲשׂוֹת, כַּמּוּבָא (שיחות-הַר"ן, סימן ט): לְלַמַּד הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, רְאוּי לָכֶם לְקַבֵּעַ לַעֲצָמְכֶם שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, בְּשִׁלְחַן עָרוּף, וּלְהַתְחִיל מִהַתְחִלָּה, וְלִלְמַד פֶּרֶק אַחַר פֶּרֶק, דָּף אַחַר דָּף, סִימָן אַחַר סִימָן, וְאֵז תְּרַגִּישׁוּ טַעַם אַחַר בְּחִיּוּכֶם, רְאוּ אִיךָ שְׁפָל יוֹם וַיּוֹם פּוֹרַח כְּצֵל צְפוּר הַפּוֹרַח כְּאֹרִיר (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צט, סִימָן ב'), וְעַל-כֵּן חֻבַּל לְהַכְנִס בּוֹכּוּחִים עִם אַחֲרִים — זֶה כֵּן צוֹדֵק וְכוּי זֶה לֹא צוֹדֵק וְכוּי, הַכֹּל הֶבֶל וַיְרַעוּת-רוּחַ עוֹד מְעַט גִּצָּא מִפֶּה, וְחֻבַּל עַל כָּל רַגַע, וְלָכֵן תִּפְסִיקוּ לְהַתּוֹפֵחַ, וּבְכָלֵל לֹא כֹדָאי לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ, כִּי מָה אָנִי וּמָה חַיִי, כָּל עֲנִינֵי הוּא רַק לְגִלּוֹת וּלְפַרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בַּעוֹלָם.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְהַשְׁלִים עִם אֲשֶׁתְּךָ, וּתְכַבְּדָהּ וּתְיַקְרָהּ מְאֹד מְאֹד, וּתְדַבֵּר עִמָּה דְבוּרִים שֶׁל אֲהַבָּה, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וּכְשִׁתְּהִיָּה חֲזֵק בְּזֶה, אֵז תִּצְלִיחַ בִּיְתֵר. כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (שיחות-הַר"ן, סִימָנִים רסג, רסד), אֲשֶׁר הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹבֵד מְאֹד מְאֹד לְקַלְקֵל אֶת הַשְׁלוֹם-בֵּית שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כְּדִי לְהַכְשִׁילָם בְּחֻטָּאִים וְעוֹנוֹנוֹת, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינְךָ לְבֵין אֲשֶׁתְּךָ, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי

אֲשֶׁר כ' תקפד בנחל שלז
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרךך, ותקרב הרבה נפשות אל
דעת רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לשבות ביבנאל בשבת נחמו,
ולראותך אז.

כ' תקפד.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר דברים, ראש-חדש מנחם-אב ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה ...
נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
ממך.

בענין הלמוד, טוב מאד מאד שתעמיק את עצמך במה
שלמדת. למשל אם זכית ללמד בעיון מסכת נדה, וטור בית יוסף
ושלחן ערוך ש"ך ט"ז, ונושא פלים על הלכות נדה ומקנאות, ראוי
לך לחזור על זה פעמים אין מספר, כי אם כבר זכו להכניס את
עצמם באיזו מסכתא, או לברר לעצמו איזו הלכה, אין למעלה מזה.
כי צריכים ביותר כהיום רבנים יראי השם, פוסקים אמתיים. ולכן
אם יש לכם את הפלים לזה, תמשיכו להתעמק בההלכות האלו,
ולחזור על זה פעמים אין מספר, עד שיהיה שגור על פיך, ומלבד
זאת טוב מאד לעשות לעצמו שעור כסדרן בש"ס ושלחן ערוך
ובמשניות ובתנ"ך ובספרי רבנו ז"ל, ועל-ידי-זה תצליחו מאד מאד.

העקר ראוי לסלק את דעתכם וחקמתכם לגמרי וכו', ותמיד
תחשבו רק ממנו ותברך, ותצירו לעצמכם, איך שכל העולם כלו
אור אין סוף ברוך הוא, והוא יתברך מחיה ומנהיג ומקים את כל
הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות

אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְהוּא יִתְבַּרֵּךְ נִסְתָּר וְנִגְעֵלִים מִכָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וְצָרִיכִים לְחַפֵּשׂ אֶת זֶה, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים סוּף פֶּל סוּף לְהַגִּיעַ לָזֶה; הֵינּוּ פִי בְּאֵמֶת זֶה מְדַרְגָּה גְדוֹלָה מְאֹד, שְׁאֵדָם יִהְיֶה בָטֵל וּמִבְטָל לְגִבֵי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, פִּי עַל כָּל אֵדָם עֶבֶר בְּחִיּוֹ מֵה שְׁעֵבֶר — יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קִטְנוֹת וּחְלִישוֹת הַדַּעַת, אֲבָל בְּזֶה שֶׁהוּא מְצִיר בְּדַעְתּוֹ תְּמִיד מִחֻשְׁבוֹת אֵלוֹ, סוּף פֶּל סוּף הַמְחַשְׁבָּה תָּבִיא אוֹתוֹ אֵלֶיָּהּ, כְּמוֹבֵא (בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"א); פִּי בְּמִקּוֹם שְׁאֵדָם חוֹשֵׁב — שֶׁם כָּל הָאֵדָם; וְעַל-כֵּן כְּדָאִי לְהַדְבִּיק אֶת מִחֻשְׁבָּתוֹ רַק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁהַר מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה שֶׁנִּדְבְּקוּ בּוֹ וְכוּ' וְכוּ'. וְלִכְלֵל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי רַבּוּי שִׂיחָה וּתְפִלָּה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, שְׁצָרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רַעְהוֹ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְקַוֶּה לְשָׁבוֹת בְּשִׁבְתַּת נַחְמוֹ בִּיבְנָאֵל. וְאוֹדוֹת שְׁאֵתָם רוֹצִים לְהַתְקַשֵּׁר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל, תְּאֲמִינוּ לִי, שְׁצָרִיכִים לְהַתְקַשֵּׁר אֶל סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, פִּי אֶסוּר לְהַסְתַּפֵּל עַל אַחֲרִים כָּלֵל, פִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם מֵה שְׁעוֹבֵר — יְרִידוֹת וְקִטְנוֹת וּחְלִישוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ', וְאִם רוֹצִים לְהַתְקַשֵּׁר אֶל אֵיזֶה אֵדָם, וְאַחֲרֵי-כֵן לֹא רוֹאִים מֵה שְׁרָצוּ לְרֵאוֹת, אֲזִי נוֹפְלִים בְּחִלְשוֹת הַדַּעַת. וְלִכֵּן חָכִי טוֹב רַק לְהִכְנִיס אֶת עַצְמוֹ בְּלִמּוּד סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תקפה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְכַבֵּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמְּךָ.

אֲשֶׁר כ' תקפה בְּנַחֵל שֶׁלֹט

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם. ועקר
ההתחזקות היא שמחה, ותדע, שכל אלו מאנשי שלומנו היקרים,
שמסרו נפשם על נקדת השמחה, זכו אחר-כך להגיע אל מדרגות
גבוהות בעבודת השם יתברך. והיו הרבה מאנשי שלומנו, שעברו
עליהם מה שעבר צרות ויסורים, קטנות וחלישות הדעת, אבל
על-ידי תקף השמחה, זכו לעבר על הכל. ועל-כן ראה גם אתה
לחזק את עצמך ביותר להיות בשמחה, ואז תעבר על הכל, כי העקר
הוא נקדת השמחה. ונא ונא אל תבלבל את עצמך משום בריה
שבעולם, ובפרט מגיסף וכו' וכו', בנדאי בזה העולם זו ספנה
גדולה מאד, וצריכים רחמים רבים להשאיר בתמימות שהתחילו,
ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל.

נא ונא ראה להתבודד עצמך בכל יום עמו יתברך בתמימות
ובפשטות, ותספור לו יתברך את כל אשר עם לבך, ועל-ידי-זה
באמת תצא מכל הצרות והיסורים שמסבבים אותך.

ראה לדון את אשתך לכף זכות, ודיקא על-ידי-זה תוכל לעבר
הכל בקלות.

מאד מאד אבקש אותך, שתמשיך בשעורים שלך, שאתה לומד
בכל יום, ואל תבלבל את עצמך משום בריה שבעולם, ומה טוב
מה נעים, אם תחדש את השעורים עם ידידנו היקר ... גרו יאיר, כי
עבר עליו מה שעבר וכו' וכו', והוא צריך גם-כן להתחזקות. ועל-כן
טוב ונעים שתחזיקו את עצמכם ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק,
אשר אצל רבנו ז"ל הוא עקר גדול מאד, ועל-כן ראה להחזיק
מעמד, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תקפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשֶׁחֲדָשׁ מִנְחָם־אָב ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וְתֹאמִין לִי, שְׂאִין אֲנִי מְסִיחַ דַּעַת מִמֶּךָ כָּלֵל, אָבֵל יֵשׁ עֲנִינִים שְׁלֵא יְכוּלִים לְכַתֵּב בַּפְּרָטִיּוֹת, וְלִכְן כָּל סִפְרֵינוּ הֵם בְּיַדֶּיךָ. וְעַל־כֵּן רְאֵה לְהִתְמִיד בָּהֶם, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגּוּעַ לְנַפְשֶׁךָ, כִּי מֵה יֵשׁ לְחַדָּשׁ יוֹתֵר מִמֶּה שֶׁכְּתוּב בְּ"אֲשֶׁר בְּנַחֵל", כִּי כָּל הַמִּכְתָּבִים נִכְתָּבִים גַּם אֵלֶיךָ, וְקִשָּׁה מְאֹד לְכַתֵּב לְכָל אֶחָד בַּפְּרָטִיּוֹת.

בְּעֵינַי שְׂאֵתָה רוּצָה לִפְתּוֹחַ כּוֹלָל, תֹּאמִין לִי שְׁזֵה לֹא דָבָר קָל, זֶה רַק מְבַלְבֵּל אֶת הָאָדָם וְשׁוֹבְרוֹ לְגַמְרֵי, וְלִכְן עֲצָתִי, שְׁתַּמְשִׁיךְ בְּלִמּוּד שְׁלִקְחָתָה עַל עֲצָמֶךָ לְלַמֵּד מִסִּכַּת סִפָּה, וְתִכְנִיס אֶת עֲצָמֶךָ הַיָּטִב הַיָּטִב בְּתוֹךְ הַמִּסְכָּתָא הַזֶּה, וְאִז תִּרְגִּישׁ כָּל מִינֵי טְעָמִים וְעִרְבוּת. וְטוֹב שְׁתַּהֲיֶה בְּקִי בְּמִסְכַּת זֶה יִשָּׁר וְהַפּוּף עִם כָּל הַפּוּסְקִים: רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף וְנוֹשְׂאֵי כְּלֵיָהֶם, וְכֵן כָּל הַמְּפָרְשִׁים.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּיוֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר עִמוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע, שְׁכָל דְּבּוֹר וְדְבּוֹר שְׁמִדְבָרִים עִמוּ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְבוֹדֵד עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְהִתְמִיד הַרְבֵּה בְּלִמּוּד שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגּוּעַ לְנַפְשֶׁךָ.

כ' תקפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשֶׁי-חֲדָשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדַּל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. הַעֲקָר רָאָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא, וְתֵצֵא מִקְטֹנוּת הַמַּחִין, כִּי בְּאַמַּת הַבַּעַל-דְּבָר וְהַסֵּמ"ך-
מ"ם אוֹרְבִים עַל הָאָדָם מְאֹד מְאֹד לְשִׁכְרוֹ וְלְדַכְּאוֹ, וְלְהַכְנִיס בּוֹ
מְרִירוֹת כְּדֵי לְרַחֲקוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאַמַּת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת
בְּלִעְדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמְהֵרָה וּמְקִיָּם אֶת כָּל
הַבְּרִיָּאָה כָּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת
אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵיךְ זֹכִים לְהַשִּׁיג אֶת זֶה? דִּיקָא עַל-יְדֵי רַבּוּי
תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְאֵז
מַחוּ מְאִיר מְאֹד מְאֹד תְּמִיד.

רָאָה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיְדֶיךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַח
אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים, וְאֵל תִּנְיָח אֶת הַעֲצָבוֹת
וְהַעֲצָלוּת אֲצִלְךָ כְּרַגַע, כִּי הַעֲקָר בְּנֵה הָעוֹלָם הוּא שִׂמְחָה.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיְקָר! אֵין מַלִּים לְפָרֵשׁ מַה שְּׁעוֹשִׂים בְּעוֹלָם
הַקּוֹנִטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבָּנוּ וְ"ל וּמוֹהַרְנ"ת וְ"ל
בְּלִשׁוֹן קָלָה, כִּי, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מַה
שְּׁעוֹבֵר, מִתְּאֲבָדִים בְּכָל יוֹם אֲנָשִׁים וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹבְרִים פְּחָדִים
וְיָרְאוֹת וְכוּ' וְכוּ' מִהַעֲרָבִים, יִמַּח שְׁמֵם וְזָכָרָם, וְסוּבָלִים עֲנִיּוֹת
וְדַחְקוֹת וְחוֹבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּמִסְתַּבְּכִים בְּכָל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים, וְכָל
אֶחָד מִחֲפֵשׁ אֵיזוֹ דְּרָךְ וּמוֹצָא לְצֵאת מִשָּׁם, וְאֵינּוּ רוֹאֶה לְפָנָיו שׁוּם
דְּרָךְ, עַד שֶׁמְאִיר לָהֶם אֶת דַּעַת רַבָּנוּ וְ"ל. וְעַל-כֵּן רָאָה לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ
אֶת יְדֵינּוּ ... וְתַנְדֵּב לוֹ הַרְבֵּה לְמַעַן הַדְּפֹסֶת הַסְּפָרִים, כִּי תִהְיֶה

לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ עוֹד הַמּוֹן סְפָרִים בְּכַתְב־יָד, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזֵפָה לְהַדְפִּיֶסֶם.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, שְׁאַפְלוּ מִי שֶׁנִּפְּלַ בְּעִמְקָא דְתַהוֹמָא רַבָּא, אִם יַעֲשֶׂה לְעִצְמוֹ חֵק קְבוּעַ לְלִמּוּד כָּךְ וְכָךְ בְּכָל יוֹם, אֲזִי הַכַּח שֶׁל הַתּוֹרָה יוֹצִיאֵנוּ מִהַשְּׂאוּל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתֵינוּ שֶׁנִּפְּלַ לְשָׁם (שִׁחוֹת-הַר"ן, סִימָן יט); וּמִקְבֵּל אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר כָּךְ וְכָךְ סוֹכְבֵי עַל ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, שְׁצָרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עִצְמוֹ לִוְמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, וְאִם אֵי אֲפֹשֶׁר, אֲזִי עַל-כָּל-פָּנִים כַּמָּה פְּרָקִים שֶׁרַק יְכוּלִים, כִּי לִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עִצְמְךָ מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִדּוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ לְכַף זְכוּת, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׁתַּהַיֵּה לָךְ סְבֻלָּנוֹת אֲלֵיהֶם, וְאֲזִי תִרְאֶה הַצְּלָחָה וּבִרְכָה בְּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲנִי מִקְוֶה לְהִיּוֹת בְּשִׁבְתִּי נַחֲמוּ בִּיבְנֵי־אֵל, וְלִרְאוֹתְךָ שָׁם.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׁזַכְּנוּ לְסִיִּים אֶת כָּל הַחַבּוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִיף צֵא. יוֹצֵנֵנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדְרַ עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כְּרִיף צֵב לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָהּ.

אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָא.

תִּכּוֹן הָעֲנִיּוֹת

חֵלֶק צ"א

- ג פֶּתַח דְּבַר
- ה הַקְדָּמָה
- יא כ' שֵׁט
יְדַבֵּר מֵעַנְיָן שְׁצָרִיף לְהִיּוֹת חֶכֶם לְצֵאת יְדֵי שְׁנֵיהֶם — כְּבוֹד אָב וְכְבוֹד אִשְׁתּוֹ, וְאֵין לְאָב לְהִתְעַרֵּב בְּמָה שְׁקוֹרָה בְּבֵית, וַיְדַבֵּר מֵעַנְיָן אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שְׁמָסַר נַפְשׁוֹ עַל הַפְּצָה, וּבִסְמוּף גִּסְתָּלֶק, וַיְדַבֵּר עַל קוּיִם לְדָמוֹתוֹ, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת שְׁמִירַת הָעֲנִיּוֹת, וְהַקּוּיִטְרָסִים שֶׁחִבֵּר עַל זֶה.
- טו כ' שֵׁיז
יְבִיעַ שְׁמִחָתוֹ, שֶׁהִנְמַעְנַת מְצָאָה אֶת בֶּן זִוְגָה, וַיַּחֲזֵק עַל שְׁמִחָה וְעַל הַתְּבוּדוֹת.
- יז כ' שֵׁיח
יְדַבֵּר מֵעַנְיָן כְּמָה עֲצוֹת טְכְנִיּוֹת בְּהַדְפָּסָה, וַיַּחֲזֵק וַיֵּאמֹץ מְאֹד.
- יז כ' שֵׁיט
יַחֲזֵק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְהַעֲקֹר — עַל־יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה וְאֲמִירַת מְשֻׁנְיּוֹת, שְׁנוֹתָנִים חֲשֵׁק לְשִׁקְד עַל כָּל דְּלִתוֹת הַתּוֹרָה.
- יח כ' שֵׁכ
יְדַבֵּר מֵעַנְיָן תְּשׁלוּם בְּעִבּוֹר סֵפֶר הַדְּרָשׁוֹת, וּמֵעַנְיָן אַחֲדוֹת הַנָּשִׁים בִּיבְנָאֵל, וַיֵּיעֵץ בְּאִיזָה שְׁדוּף.
- יט כ' שֵׁכָא
יַחֲזֵק אֶת הַמְדַפְּיִסִים, וַיְגַלֶּה הַתְּחִזְקוֹתוֹ שְׁשׁוּמַע מָה שְׁעוֹבֵר הַיּוֹם, וְהַסְפָּרִים הֵם כָּל הַחַיּוֹת שֶׁל הָאֲנָשִׁים.
- כא כ' שֵׁכָב
יַעֲוֹד אֶת מְנַהֲלַת בֵּית־הַסֵּפֶר הַחֲרָדִי הָרֵאשׁוֹן בִּיבְנָאֵל, וַיְגַלֶּה מַעֲלַת מִי שֶׁמְפָקֵד עַל חֲנוּף בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכַמָּה עֲצוֹת לְעַנְיָן הַמוֹסְדוֹת.

תִּכְן הָעֲנָנִים

- כ' שכג**
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן הַחוּבֶרֶת "סִיּוּמָה שֶׁל שָׁנָה" שֶׁהִדְפִּיסוּ, כְּדֵי לְתַאֵר אֶת גִּדְל הַגֵּס שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, וְעֲנֵן הַהִפְתָּעָה בְּהוֹצָאת קִבְּץ פְּנֵה.
- כ' שכד**
 מִכְּתָב פְּלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזַק עַל שַׁבַּת וְעָנָג וְשִׂמְחָה בְּשַׁבַּת, וְלֹהֲשִׁמֵּר מִכַּעֵס.
- כ' שכה**
 יְדַבֵּר מִהַחֲנוּף שֶׁל יִבְנֵאל, וְיִחְזַק לְרֵאוֹת אֶת הַצַּד הַטּוֹב וְאֶת הַיָּפִי שֶׁנִּשְׁקִיעוּ בִּילָדִים, וְיִחְזַק מְאֹד עַל הַעֲתִיד שֶׁלָּנוּ, וְיִבְקֹשׁ מִהַנְמַעֵן לְיִחְזַק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.
- כ' שכו**
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן הַהִפְסָד שֶׁהָיָה לְנִמְעַן מַחְמַת הַמְּסִירוֹת, וְיִדְבֵּר נִפְלְאוֹת מִמַּעַלֵּת הַשַּׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְאִיךָ שֶׁצָּרִיף לְהַסִּיר כָּל הַדְּאָגוֹת וּמַחְשְׁבוֹת חַל אֲזוּ, וְיִדְבֵּר מִמַּעַלֵּת אֲמִירַת תְּהֵלִים בְּשַׁבַּת.
- כ' שכז**
 יִשְׁתַּתֵּף בְּשִׂמְחַת הַנִּמְעַן, וְיִגְלֶה עַד כַּמָּה דָּאָג לוֹ וּלְפָרְנִסְתּוֹ, וְיִוְרֶהוּ דְרָף הַהִנְהָגָה עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.
- כ' שכח**
 יִחְזַק אֶת עַמּוּד הַתְּרוֹף שֶׁל הַנְּתִיקִין, וְיִבְרֹךְ עַל קִנְיַת דִּירָה.
- כ' שכט**
 יְדַבֵּר מִהַהִשְׁקָעָה בִּילָדִים, וְשֶׁצָּרִיף לְהַסְתַּפֵּל רַק עַל הַטּוֹב שֶׁבָּהֶם, וְעֲנֵן מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, וְגִדְל שִׂמְחָתוֹ, שֶׁאֵין הֵם נִמְצָאִים בְּפָרִיצוֹת שֶׁבִּטְבָּרְיָה, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים.
- כ' של**
 מִכְּתָב פְּלִי לְכָנוֹת יִבְנֵאל הַצְּנוּעוֹת, וְיִאָרִיף לְתַאֵר אֶת הַקְּשָׁיִים בְּהַקְמַת הַחֲנוּף לְכָנוֹת, וְיִדְבֵּר מֵעֲנֵן הַצְּנִיעוּת שֶׁעָלִינוּ לְמַסֵּר נִפְשָׁנוּ עַל כָּף.
- כ' שלא**
 יִבְיַע תּוֹדָתוֹ בְּעֲנֵן הַלְוָאָה, וְיִדְבֵּר מֵעֲנֵן תְּפִלַּת הַנְּתִיקִין וְלַמּוֹד מִשְׁנִיּוֹת.
- כ' שלב**
 יְדַבֵּר מֵאֶחָד שֶׁגִּדְל אָצְלוֹ וְכוּ', וְעָשׂוּ לוֹ שִׁטְיַת מַח, וּמָה שֶׁהִפְסִיד.

תָּכֵן הַעֲנִינִים

3

- כ' שלג** מו
יבאר שמה שמדברים שדוף לפלוני — זה מקרב, והשמחה היא סוד
ההצלחה, והעקר — לגלות ענין רבנו ו"ל בעולם.
- כ' שלד** מז
יזהיר שלא להכנס לשום לחץ, וידבר מענין שמחה בבית, ולהוציא
כסופין טובים אליו ותברך.
- כ' שלה** מח
ידבר מענין איזו גנבה שעשה אחד, שאינו משלם מה שלוה, ויחזק על
התבודדות וישוב הדעת שבא על ידי שמחה.
- כ' שלו** נ
ידבר נפלאות לאנשי שלומנו, ויחזקם כנגד המסירות שעושים עלינו,
ששם חלקנו בחיים, ולא עם אלו הרעבנים המכשילים, ויבאר תכניות
לבנות את עיר ברסלב, ובאחדותנו לא יוכלו לנו.
- כ' שלז** נג
ידבר מענין תשלום חובות לאט לאט, ומשטיפת מח שעשו לתלמיד
נאמן, ואחד שמכשיל הרבים, ולבסוף עושה יום תפלה לזכות הרבים,
ויבאר כמה ענינים התלויים בזה, ויחזק מאד.
- כ' שלח** נה
יתן דרישת שלום מבין הנמצא, אידך שמתעלה בתורה ויראת שמים.
- כ' שלט** נו
יחזק אם על הצלת בנה, ושיסים את הש"ס ויתחתן.
- כ' שמ** נו
ידבר מדין 'מוסר' ומסית ומדיח' כנגד השתרה וכו'.
- כ' שמא** נז
יגלה שכל ענינו הוא הדפסה, והדבור עם המדפיס העוסק בזה הכי
חשוב בעיניו.
- כ' שמב** נח
ידבר באריכות נוראה ונפלאה אודות הדרך הראויה בעבודת השם בלי
רבוי אור הגורם שבירת הפלים, ומענין קשור רוחניות לגשמיות,
ומכתב זה הוא עקר גדול בכל קרבת ה' ודרכי רבנו ו"ל, אשרי ההוגה
בו בעיון.

כ' שמג סד
 ידבר מעוות הדין ומענין לא ציית דינא.

כ' שדמ סד
 יחזק על הפצת אורו ודעתו של רבנו ז"ל בעולם, ושללא להתבלבל כלל מאף בריה, וידבר מענין מלגה-מלכה של אנשי שלומנו בעיר אשדוד.

כ' שמה סו
 יאריך לדבר ממעלת מצות השמחה, וממציאת הזיווג בלי בירנות, וממצות תפלין.

כ' שמו סז
 ידבר משמירת שבת ומהנחת תפלין, וירחיק מעצבות ועצלות, ויחקק דבורים קדושים, שאין שום מציאות מבלעדיו יתברך כלל.

כ' שמז סז
 יוכיח ויעורר מאד על מדת הפעס והרציחה, ויעודד לעזוב דרך רעה פזו, וידבר מענין כבוד אשתו, ולהזהר מאונאתה, ויחזק על כמה למודים המזככים את הנפש.

כ' שמח סט
 יחזק מאד את המתקרב לדרך רבנו ז"ל, ויורה לו ענין ההתקרבות והשמחה על ההתקרבות הזאת, שמביאתו לתורה ויראת שמים, וידבר מלמוד ספרו הקדוש ועסק ההתבודדות, ויחזק להיות בשמחה.

כ' שמט ע
 ידבר לשני עסקנים, שלא ינקמו את כבודו, כי כל חיותו היא רק הקדוש-ברוך-הוא, וגם בתוך הצרה הגדולה של המוסרים אותו רואה השגחתו יתברך, ואין צריך שומרים ועוזרים.

כ' שנ עא
 יחזק מקרב חדש שיש לו מגיעות עצומות להתקרב אלינו, וידבר על לבו דברי נחומים וחוזק.

כ' שנא עג
 יחזק בת ישראל על קרבת אלקים ועל מציאת הזיווג, וכבוד הורים.

כ' שנב עג
 ידבר ממעלת נקדת החבר לעבדה ולמעשה, ולעמת זאת מענין אחד הדי אברהם, שלא להתבלבל מאף בריה.

כ' שנג עה
 יחזק את המדפיסים, ויביע שאיפתו להוציא עוד ספרים חדשים, על-פי דעת רבנו ז"ל.

כ' שנד עו
 ידבר מהתקון הגדול של למוד וחזרה על מסכת תענית מאה פעמים ואחד וכו', וכן ענין ח"י פרקים משניות, וצדקה בעבור הדפסת הקונטרסים, שזה תקון לפגם-הברית, וידבר מענין פעם ואי הפאת הילדים.

כ' שנה עז
 ידבר מענין פדיון ושהיה, ויעורר לקבע שעורין כסדרן, שזה מה שישאר מאתנו.

כ' שנו עח
 ידבר מענין לצאת מהחובות ושלום-בית, ויאחל פרנסה בשפע.

כ' שנוז עח
 יחזק אחרי איזה משבר, ויעורר על בדיקת מזוזות ועל למוד הלכה.

כ' שנח עט
 יחזק את המפיץ אור רבנו ז"ל, וידבר מענין איש כשר ושלום-בית, ויעורר להכניס עצמו בתוך פרשת השבוע ואמונת חכמים, שעל-ידי-זה יכול להוציא משפטו לאור, ויבאר פסוק בפרשת משפטים, ויחזק מאד על תקון ב' הבריתות.

כ' שנט פא
 יחזק מקרב צעיר על העלמת התקרבותו, ויחזקו על למוד משניות והדבור אליו יתברך, ועל אמונת ה' וצדיקיו, והתועדות עם אנשי שלומנו.

כ' שס פג
 ישבח יזמה של תלמידי הישיבה "בית שלמה" בהוצאת העלון השבועי ויזריכם בזה.

כ' שסא פג
 ייעץ לילף לבתי חולים דתיים, כדי שלא יסיתוהו הרופאים החלוניים בענין הפלה.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- כ' שסב** פד
יחזק בקצרה על צדוק הדין, ולא לשאל קשיות, כי הכל רק לטובה.
- כ' שסג** פד
ידבר מעוות הדין, על-ידי הינים שאינם פשרים, ויגלה את ענינו הנעלם והפלאי, ושהוא מאנשי הבעל תפלה וכו', וידבר מהדפסת 'תקון הכללי'.
- כ' שסד** פו
ידבר במר לבו על עוות הדין, שנתנים כחות לטמאה, ויחזק את אנשי שלומנו, שפך הולך ענין רבנו ז"ל, ואנו את שלנו הצלנו.
- כ' שסה** צ
יחזק ויאמץ מאד את המדפיסים על עבודתם הנפלאה, ויעוררם להחיות עצמם וכו'.
- כ' שסו** צא
ידבר מענין סוד שהתגלה ומרבו המנינים של ראש השנה.
- כ' שסז** צב
יאחל פקידה בזרע של קימא בזכות שמירת שבת-קדש.
- כ' שסח** צב
יחזק על שמירת שבת-קדש, שממנה כל הברכות נמשכות.
- כ' שסט** צג
ידבר מענין כבוד הורים ושמירת שבת וטהרת המשפחה ושלום בבית.
- כ' שע** צד
יחזק מאד אחת שחרב עליה עולמה במות אמה, וייעץ לה כיצד לצאת מעצמה, ויחזקנה וינחמנה מאד.
- כ' שעא** צה
יגלה מעלת הצדקה, ויחזק באמונה פשוטה בו 'תברך'.
- כ' שעב** צו
יחזק בחור צעיר, שלא להתבלבל מאף ברירה שבועולם, רק יקיים את אשר נאמר בקנטרס שחבר "ימי הנעורים".

תַּכְּן הַעֲנִינִים

7

כ' שעג צז
יֹכֵיחַ בַּחוּר צָעִיר, שִׁיקַח עֲצָמוֹ בְּיָדוֹ, וַיְדַבֵּר מִקּוֹנְטֵרַס "יְמֵי הַנְּעוּרִים",
וְח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוּת.

כ' שעד צח
יְדַבֵּר מֵהַשְׂרָאָת הַשְּׂכִינָה בְּבֵית, עַל־יְדֵי אֵוִירָה שֶׁל שְׂמֻחָה, וַיַּעֲוֹרֵר לְשׁוֹחַ
אֵת כָּל אֲשֶׁר לְכַבוֹ עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּבִפְרָט כְּשֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ.

כ' שעה צח
יְדַבֵּר מֵעֲנֵן הַדְּלָקָת גְּרוֹת וְכַבוֹד הַדְּדִי, וּבִפְרָט בַּעַת לֵידָה וְהַרְיוֹן.

כ' שעו צט
יְדַבֵּר מֵהַדְּלָקָת שְׂבָעָה גְּרוֹת, וּמֵעֲנֵן שְׁלוֹם־בַּיִת.

כ' שעז צט
יְפַלֵּג בְּמַעֲלַת נַפְלָאוֹת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וַיְבַאֵר מֵאֲמָרָם ז"ל אֹדוֹת ג'
פְּרָנְסִים שֶׁעָמְדוּ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל, וַיְדַבֵּר מִכַּפְּמָה עֲנִינִים, וַיַּעֲוֹרֵר מְאֹד עַל
אֲמִירַת הַקְּרֻבָּנוֹת, וְעַל מִדַּת הַשְּׂמֻחָה.

כ' שעח קא
יְדַבֵּר נַפְלָאוֹת לַמַּדְפִּיס, וַיַּגִּילָהּ לוֹ שֶׁעֲבוֹדָתוֹ הִיא זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת.

כ' שעט קב
מִכְתָּב נוֹרָא וְנַפְלָא הַמְדַבֵּר לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל מַעֲלַת הַשְּׂמֻחָה
וְהַחֲדוּהָ, שֶׁהִיא הַעֲקָרִית בַּחַיִּים, וַיַּגִּילָהּ שֶׁזֶּה דַּעְתּוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְצָרִיף
לְצִיְתוֹ בְּתַמִּימוֹת, וַיֶּאֱרִיף לְתֵאָר מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהַפִּיץ אֹרוֹר בְּעוֹלָם, וַיַּגִּילָהּ
נַפְלָאוֹת מִמַּעֲלַת הָאֲחֻדוֹת, וְלִרְאוֹת אֵת הַטּוֹב שֶׁבְּזוּלָת, וְלַמּוֹד זְכוּת עַל
כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

כ' שפ קי
יְדַבֵּר מֵעֲנֵן קְרִיאַת הַמִּכְתָּב בְּרַבִּים לְפָנֵי עֲרֻבֵית, וַיְבִיעַ צָעֲרוֹ שֶׁנֶּאֱלָץ
לְגַלְגַּל כְּסָפִים וְכו'.

כ' שפא קי
יְפַלֵּג בְּמַעֲלַת לַמּוֹד שֶׁעָה אַחַת בְּכָל יוֹם בְּחִבְרוּתָא עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁזֶּה מִמְשִׁיךְ שְׂפַע רוּחָנוּ וְגַשְׁמֵי כְּאֶחָד.

כ' שפב קיא
יַחֲזֵק לְלַמֵּד בְּצוּתָא עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה שֶׁעוֹבֵר.

תִּכְן הָעֲנִינִים

- כ' שפג** קיב
 יוכיח אשה שנהגה באפן רע מאד מול בעלה, ויזהירנה שתפסיסו, ואז
 נתן להציל את המצב.
- כ' שפד** קיב
 ידבר מהדמים תרתי משמע, שהשקיע במקנה של אנשי שלומנו, ומענין
 הדפסה, שלא יפסק לעולם, כי לזה מסר את כל בלו.
- כ' שפה** קיג
 יעורר על הקמת קיטנה לבנות אנשי שלומנו בלי להתערב באנשי
 המקום.
- כ' שפו** קיד
 ידבר עם המדפיס על כמה ענינים חשובים ועוד דברים יפים שיזכה
 להדפיס.
- כ' שפז** קיטו
 יחזק הנמצא שבקשו לסדר לו סדר בלמוד, וירמז לו היאך צריך שיהיה
 סדרו בחיים מלאי תורה ואמונה.
- כ' שפח** קיטז
 יבאר שהכל נסיונות מהשמים, וחישיבות הפצת קונטרסים במקום
 שנקלע לשם שלא בטובתו, וידבר מענין רפואה.
- כ' שפט** קיז
 יעורר על שמירת שבת והדלקת נרות.
- כ' שצ** קיז
 ידבר ממעלת השמחה ומכבוד האשה ומתפצת ספרי רבנו ז"ל, שזהו
 תקוה לפגם-הברית.
- כ' שצא** קיח
 יחזק מאד באמונה בהשגחה פרטית, ועל-כן כיון שנקלע למקום בעל
 כרחו, שיפיץ שם דיקא אור רבנו ז"ל, על-ידי הקונטרסים וכו', וידבר
 מענין שמחה עם כל נקדה, ולשמר על מדת הצמצום.
- כ' שצב** קיט
 יעורר שלא להתבלבל מאף אחד, ויחזק על אמירת ח"י פרקים משניות
 וכו'.

כ' שצג **קב**
 יִחְזַק בְּעֵינָיו סִבְלָנוֹת בְּכָל דְבָר, וַיּוֹרֶה לְחֹטֵף נִקְדוֹת טוֹבוֹת וְלִשְׂמַח עֲמֵהוּן.

כ' שצד **קכא**
 יְדַבֵּר מֵעֵינָיו שְׂמֵחָה וְהִשְׁרֵאתָ הַשְּׂכִינָה בְּבֵית.

כ' שצה **קכא**
 יִחְזַק בַּת יִשְׂרָאֵל בְּצַעֲרָהּ הַקָּשָׁה אַחַר פְּטִירַת אָבִיהָ, וְהִצְלִיקָתָּ בְּנַפְשָׁהּ מִהַמָּאֲרָע.

כ' שצו **קכב**
 יוֹרֶה לְהִרְאוֹת לְחַתְּנֵהוּ אֶת הַמְקֻנָּה הַחֲדָשׁ, וַיְדַבֵּר מִנְקֻדַּת הַתָּם הַקְדוֹשׁ, שְׁתַּמִּיד הָאָמִין שְׂאֵצֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל יָכוֹל לִהְיוֹת.

כ' שצז **קכג**
 יִצְטַעַר עַל אֶחָד שֶׁעָשׂוּ לוֹ שְׁטִיפַת מַח, וַיּוֹרֶה לְעֹזֵב אוֹתוֹ לְנַפְשׁוֹ, וְאֵין דְרָכּוֹ לְהִתְעַסֵּק אֲלֵא בַּהֲפָצָה.

כ' שצח **קכד**
 יְדַבֵּר דְּבָרֵי חֲזוֹק לַמִּדְפִּיס אֶת סִפְרָיו, וַיִּגְלֶה לוֹ רְצוֹנוֹ שִׂידְפִּיס סִפְרָיו לְעוֹלָם, וַיִּשְׂבַּח הַעֲבוּדָה הַמְפֹאָרֶת, וּמַעֲלַת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" בְּעֵינָיו, וַיִּסְפֹּר אֵיךְ הִסְפְּרִים וְהִקוּנְטְרָסִים מְחִיִּים רַבָּבוֹת בְּגֵי אָדָם וְכו'.

כ' שצט **קכה**
 יִחְזַק מְאֹד אֶת הַמְפֻקְדָּת עַל הַחַנוּפָה, וַיַּעֲרִיף עֲבוּדָתָהּ שְׂלֵא תִשָּׁבֵר לְקִרְיַת הַסּוֹף וְכו'.

כ' ת' **קכו**
 יְדַבֵּר מֵעֵינָיו מְסִירוֹת נַפֶּשׁ בְּבִגְיַת הַמְקֻנָּה, וַיִּחְזַק מְאֹד אוֹדוֹת הָאִשָּׁה הַנִּזְ"ל, שֶׁכָּבֵר נִשְׁבַּרְתָּ מֵרַב מְסִירוֹת וְצָרוֹת, וְעֵינֵינוּ הוּא רַק לְבָנוֹת וְלְבָנוֹת בְּעַקְשָׁנוֹת, וַיִּבְיַע שְׂאִיפְתּוֹ לְתַקוּן הַכֹּל עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב.

כ' תא **קכט**
 יִחְזַק בַּחוּר צָעִיר עַל לַמּוֹד הַתּוֹרָה הֵן בְּשָׁנִים מְקָרָא וְכו' וּבְכָל הַשְּׁעוּרִים וְלַמּוֹד שֶׁלְחַן עֲרוּף, וַיִּבְאֵר לוֹ דַּעְתּוֹ בְּעֵינָיו הַדְּפָסָה בְּעֵלוֹם שֵׁם וְעַם הַסְּכָמוֹת וְכו', שְׂאִינְנוּ מִתְּבִישִׁים עִם רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵנּוּ מִדְּפִיסִים וּמְפִיצִים גְּזֻמָּאוֹת בְּכָל יוֹם.

כ' תב **קלא**
 יִחְזַק מְאֹד בַּחוּר צָעִיר בְּעֵינָיו לַמּוֹד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַלַּמּוֹד

הִזָּה, וְכֵן לַמּוֹד שְׁלֵחַן עָרוֹף, וַיִּחְזְקֵנוּ עַל לַמּוֹד הָעֵינַן בְּיָשִׁיבָהּ, וַתִּפְלָה בְּמַנְיָן דִּיקָא.

כ' תג קלג

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מַעֲנֵן שֶׁהָעוֹלָם הִזָּה הוּא מְלֵא נִסְיוֹנוֹת, וְכִשְׁאָדָם רוּצָה לְהַפְנִס לְעִבּוֹדַת הַכֶּלֶל, צָרִיף לְהִיּוֹת מוֹכֵן שְׂיָבֹזוּ אוֹתוֹ, וַיְדַבֵּר מִהֲנִסְיוֹנוֹת הַקָּשִׁים שֵׁישׁ לְכָל עֲנִינֵי הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ.

כ' תד קלה

יְדַבֵּר לְתַלְמִידוֹ לְשַׁעֲבֵר, וַיִּזְכִּיר לוֹ אֶהֱבֶתֶם הַיְשָׁנָה, וְעֲנֵן זְכִיתוּ לְעַמֵּד בַּכֶּתֶל בְּעַת חֲצוֹת, וַיִּחְזְקוּ עַל עֲנֵן רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וַפְּעֻלוֹתָיו לְדַבֵּר רַבְּנוּ ו"ל חֲרָף כָּל הַקָּשִׁים.

כ' תה קלז

יְעוֹרֵר מְאֹד שְׁאֶסוּר לְשַׁבֵּר אֶת עֲצָמוֹ, וַיּוֹרֶה הַהֲנַהֲגָה הַרְצוּיָה בְּבֵית, וְאֵיף שְׂבִיזָה תְלוּיָה כָּל פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה.

כ' תו קלט

יִחְזַק לְשִׂמְחָה וְלִשְׂמֵחַ וּלְהַתְּבוֹדֵד וּלְכַרְף בְּרֶכֶת-הַמְּזוּן בְּכֹנָה.

כ' תז קמ

יְדַבֵּר מִמְשַׁמֶּרֶת צְנִיעוּת, וּמָה עוֹשִׂים עִם אֶחָד שֶׁעוֹשֶׂה מַעֲשִׂים מְגִנִּים.

כ' תח קמא

יְעוֹרֵר לְהַכְנִיס עֲצָמוֹ בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּלְגַלוֹת אֲמוּנָה בְּכָל מְקוֹם שְׁנִמְצָא.

כ' תט קמב

יִחְזַק מְאֹד בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא יִתְיַאֵשׁ מִהָעוֹלָם הִזָּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא, וַיְדַבֵּר מַעֲנֵן לַמּוֹד חֲמֵשׁ וּמִשְׁנֵיּוֹת.

כ' תי קמג

יְדַבֵּר מַעֲנֵן הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה וַיַּחֲוִידִים קְדוּשִׁים.

כ' תיא קמד

יְפַלֵּיג בְּמַעֲלַת תְּפִלוֹת הַנָּשִׁים בְּעַת הַדְּלָקַת גְּרוֹת, וַיְדַבֵּר מֵאִיזָה לַחֵשׁ שְׁלֹא צָנָה רַבְּנוּ ו"ל, וַיִּחְזַק עַל עֲנֵן תְּפִלָּה.

כ' תיב קמד

יְדַבֵּר מִבְּדִיקַת מְזוּזוֹת וְהַדְּלָקַת גְּרוֹת וְהַנְּחַת תְּפִלִּין.

- כ' תיג** קמה
 יִפְּלִיג בְּמַעֲלַת נְקֻדַּת הַשְּׂמִמָּה, וְאֵיךְ זֹכִים לְהִגִּיעַ אֵלֶיהָ, וּלְמַה זֹכִים
 עַל-יְדֵי-זוּה.
- כ' תיד** קמז
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין צְדָקָה, כְּדֵי לְכַסּוֹת הוֹצָאוֹת תְּאוּרָה בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ.
- כ' תטו** קמז
 יְדַבֵּר עִם הַמְדַּפְּסִים עַל מְשֻׁלַּח קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים.
- כ' תטז** קמח
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין תְּאוּרָה לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו.
- כ' תיז** קמח
 יִזְכִּיר הַתְּכֵנִית שֶׁעָשׂוּ בְּסִיוְמָה שֶׁל שָׁנָה אַחֲרֵי כָּל הַקְּשִׁים.
- כ' תיח** קמט
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין קָבֵר יוֹסֵף, וְכֵן מֵאִיזוֹ מַחְלָקַת שְׁיֵשׁ בֵּין שְׁנֵי רַבָּנִים, וּמַה
 שְׁקוּרָה בִּיבְנָאֵל, אֲשֶׁר זֶה מִלְחָמָה עַל עֲנִינֵי הַדָּת, וַיַּחֲזֵק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה
 וּבַהֲתַקְרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל.
- כ' תיט** קנב
 יִשְׁבַּח הַנִּמְצָן שְׂמוֹסֵר שְׁעוּרִים לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וַיַּחֲזֵק בְּכִמָּה עֲנִינִים שֶׁל
 הַתְּפִתְחוֹת הַקְּהֵלָה.
- כ' תכ** קנג
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְכָל אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בּוֹ יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׂמִיחָה וְחֻזְקָה, וְשְׁעוּרִים
 כְּסֻדְרָן, וְתַפְּלָה בְּמַגֵּן אֶצֶל אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דִּיקָא.
- כ' תכא** קנז
 יְדַבֵּר מִנְקִיּוֹן בֵּית מִדְרָשְׁנוּ, שֶׁצָּרִיךְ לְצַרֵּף אֶת הַיְלָדִים.
- כ' תכב** קנז
 יַחֲזֵק עַל אֲמוּנָה וְהַפְּצָתָה אֶפְלוּ אֶצֶל הַחֲרָדִים, וַיַּעֲוֹרֵר עַל מַעֲלַת חֻזְקָה
 בְּאַמוּנָה בְּלִי לְהַתְּבַיֵּשׁ מֵאַף אֶחָד, וַעֲנִין סֻדְרָן דְרָף הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.
- כ' תכג** קס
 יַחֲזֵק וַיֵּאמֵץ אֶת הַנִּמְצָן עַל חֲטָאוֹ הַנּוֹרָא, וַיִּתֵּן לוֹ עֲצוֹת וְהַדְרָכוֹת.
- כ' תכד** קסא
 יֵאָחַל לְנִמְעָנִים דִּיבְרָה, וַיַּחֲזֵקֵם מְאֹד, וְהַעֲקֵר עַל-יְדֵי תַפְּלָה.

כ' תכה קסב
 יחזק בגי זוג שלא יריבו בבית, פי במקום שיש מריבות — שם הסטרא
 אחרא מצויה.

כ' תכו קסג
 יאחל בענין דירה חדשה, וידבר בענין חברותא.

כ' תכז קסד
 יחזק מאד לשמח וללמד בחברותא.

כ' תכח קסד
 יחזק מאד על מדת השמחה.

כ' תכט קסה
 יגלה מעלת כל קונטרס שמפיצים, ויחזק על למוד משניות והלכה.

כ' תל קסו
 ידבר משמחת האמונה שאין כמוה, ויעורר להתבודד אליו יתברך.

כ' תלא קסח
 יחזק על שמחה ולמוד זכות, וענין בלק ובלעם מפרשת השבוע, ושלוש
 רגלים.

כ' תלב קסט
 ידבר נפלאות בענין התחזקות, ולהכניס את עצמו באלקות, ויפרש
 על-פי זה פסוק בפרשת בלק.

כ' תלג קעב
 ידבר נפלאות ממה שחוטף הנמען בכל יום במשניות ומסכת תענית,
 ויעורר על חמש ותפלות במנין, ויבאר באפן נפלא הסגלה שאמר רבנו
 ז"ל לבטול תאות נאוף — לקרא קריאת שמע בבכיה.

כ' תלד קעד
 ידבר מרעת המחלקת בבית, ומענין מעלת תפלת האשה בעת הדלקת
 נרות.

כ' תלה קעה
 יבאר עצת רבנו ז"ל מענין קשיות העולות על לב האדם, וענין המחלקת
 שיש בתוך ברסלב.

- כ' תלו קעז
 יתן עצה לבת ישראל שנושברה מאיזו אכזבה, שלא להיות בִּרְרָנִית.
- כ' תלוז קעח
 יחזק מאד בענין שלום-בית.
- כ' תלח קעט
 יעורר על ענין שמחה והדבקות בו יתברך.
- כ' תלט קפ
 ידבר מענין הדבקות ומעלת הוצאת והפצת הקונטרסים שלנו המדברים מתקון-הברית ושמירת העינים.
- כ' תמ קפא
 יגלה מעלת הפצת הקונטרסים, ויורה לנמען להפיץ במקום מושבו על קבר יוסף הצדיק.
- כ' תמא קפב
 ידבר מדחקותו של הנמען בצרוף משלוח כסף, ויורה לו לצאת להתבודד עמו יתברך, כדי לזכות לישועה.
- כ' תמב קפג
 ידבר מענינים נעלים ונעלמים שנעשים, ובגית עיר על שם רבנו ו"ל בארץ ישראל, שהיא "בנאל עיר ברסלב".
- כ' תמג קפד
 יתן פמה הוראות, וכן מענין רכישת המאוררים לזכות לומדי התורה.
- כ' תמד קפד
 ידבר מענין איזו צרה שהנמענת רצתה להתערב, ולבסוף מאשימים אותה, וכן מענין בחור מפנם שאינו רוצה להנשא, ויורה שלא להתבלבל מאיומים.
- כ' תמה קפה
 יורה לאחד שדוחים אותו בשדוף, שמתר לו בינתים לפנות לשדוף אחר.
- כ' תמו קפו
 מכתב כללי לכל אנשי שלומנו תושבי יבנאל, בו יחזקם מאד על מדת השמחה ועל האחדות, ויעוררם על אמוץ בחור ללמוד משתף, ומעלת המקרב את שכניו.

כ' תמוז קצ
 ידבר מענין הספר "אָרְךָ אַפִּים", ומעלת מדת האריכות אפים וסבלנות,
 'שה' חפץ בה.

כ' תמוז קצא
 יגלה מעלת הנמען שזכה לעשות צדקה עם אחד מענני אנשי שלומנו
 עובד השם, ומעלת הנותן לצדקת ההדפסה בכלל.

כ' תמוז קצג
 יחזק מאד על למוד והכנסת מחו בספרי רבנו ז"ל, ויגלה מעלת הזוכה
 שלא להגדיל העצבות, כי אם לחיות במחין דגדלות בשמחה ובמצב
 רוח טוב, ויורה לשמע כלי זמר, ולקבע את כל רגעי חייו לדבר עמו
 תברך ולדבקות הבורא תברך שמו, ויגלה מעלת הצדיקים, שהם
 דבוקים בו תברך, ואינם מזה העולם כלל, ואין לאנשים השגה בהם.

כ' תמוז קצד
 יחזק מאד על שמחת התורה והמצוות וההתקבנות לרבנו ז"ל, ולדבר
 אליו תברך.

כ' תמוז קצו
 יגלה שהדפאון הוא הרוח שטות של עברה, ולדון עצמו לכהן זכות,
 ויחזק באמונה בו תברך ובאהבת חברים המקרבים לצדיק.

כ' תמוז קצח
 יגלה הטעם למה עולים הכהנים לדוכן באומן בימות החל כמנהג ארץ
 ישראל.

כ' תמוז קצח
 יחזק על קדשת הדבור, שעל-די-נה נצולין מהכל.

כ' תמוז קצט
 יגלה ענין פסדר ושלא פסדר, וידבר מהבטול אליו תברך.

כ' תמוז ר
 יגלה מעלת ההדפסה של ספרי רבנו ז"ל, ויחזק מאד את המדפיס.

כ' תמוז רא
 יביע שמחתו על שהנמען התחיל להכניס עצמו בהדפסה, ויחזק מאד
 על ענין זה ועל הפצה, שהיא קרוב הגאולה, ויגלה מעלת המדבר אל
 הקדוש-ברוך-הוא עם אמת.

תְּכַן הַעֲנִינִים

15

- כ' תנז** רג
יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַתּוֹרָה "אֲזַמְרָה לְאֵלֶיךָ בְּעוֹדִי", לְלַמֵּד זְכוּת עַל עֲצֻמוֹ וְעַל
כָּל בְּרִיָּה, רַק לֹא עַל הַעֲרֹב־רַב הַמְּסִיתִים, וַיִּחְזַק מְאֹד עַל פִּי זֶה, וַיִּגְלֶה
שֶׁעֵקֶר הַצְּדִיק הוּא הַפְּנִימִיּוֹת שֶׁלוֹ וְלֹא הַלְּבוּשׁ, וַיִּחְזַק כְּשֶׁרוֹנוֹ שֶׁל הַנִּמְצֵן
לְפַעַל גְּדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת, וְלַלְמֹד הַד' לְמוֹדִים.
- כ' תנח** רו
יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַתְּפִתְחוֹת עִירוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל "עִיר בְּרֶסֶלֶב" בְּגִלְיָל, וַיִּגְלֶה
נִפְלְאוֹת מֵעֲנִין זֶה.
- כ' תנט** רז
יְדַבֵּר מֵעֲנִין מַעֲשֵׂר, אִף קִדְּם צְרִיף לְשֵׁלֶם הַחֹבוֹת, וְעֲנִין פְּאֵה נְכָרִית
וַתְּגַלַּחַת הַנְּשִׂים, וַיַּעֲזֹר לְדַבּוֹר אֵלָיו יְתַבְּרֶךָ.
- כ' תס** רט
יְדַבֵּר מִשְׁמַחָה, וְלִגְנוֹב דְּבוּרִים אֵלָיו יְתַבְּרֶךָ בְּכָל עֵת מִצָּא, וַיְמַהֲמְדֶה
בַּד' שְׁעוּרִים, וְלַלְמֹד עִם אֵיזָה בַּחוּר בְּכָל יוֹם.
- כ' תסא** רי
יְדַבֵּר מֵעֲנִין חֲלוּל שְׁבֵת וּשְׁמִירַת הַדְּבּוּר.
- כ' תסב** ריא
יְפַלִּיג בְּמַעֲלַת תֵּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְהַרְצוֹן וְהַכְּסוּפִין אֵלָיו יְתַבְּרֶךָ.
- כ' תסג** ריב
יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַנִּמְצֵן, שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ שְׁאֵלוֹת שְׁמַצִּיקוֹת לוֹ, וַיִּרְגִּיעֵנוּ כִּי טוֹב
עָשָׂה, וַיְפַלִּיג בְּמַעֲלַת הַבָּאֵת יְלָדִים תַּחַת גִּיל שְׁבַע לְצִיּוֹן, וַיִּגְלֶה כְּסוּפוֹ
לְחַתֵּן הַיְלָדִים סְמוּךְ לְפָרְקָם.
- כ' תסד** ריד
יִחְזַק וַיֵּאמֶן מְאֹד אֶת הַנִּמְצֵן שֶׁיִּלְמַד עִם זוּלָתוֹ, וַיְפַלִּיג בְּמַעֲלַת הַצְּדִיק
הַקְּדוּשׁ מְסֻאָסוֹב, שֶׁהִיָּה שְׂמַח עַל שְׁלֹא עֲשָׂנִי גוֹי.
- כ' תסה** רטו
יִחְזַק מְאֹד אִשָּׁה בְּעַלְתַּת תְּשׁוּבָה עַל גְּדֹל כְּאֵבָה בְּעֲנִין בְּעֵלָה וְכוּ', וַיִּתֵּן
לָהּ הַדְּרָכָה נְכוֹנָה כִּי־צַד לְחַיּוֹת.
- כ' תסו** ריז
יְדַבֵּר מִכְּפֵמָה פְּרָטִים טְכָנִיִּים שֶׁל הַבְּנִיָּה, וַיְבַשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת.

תִּכְן הָעֲנִינִים

כ' תסז ריז
 יורה על מנוחה להחליף כחות, ויפליג במעלת המזכה את הרבים
 בהדפסה.

כ' תסח ריח
 יחזק בחור מקרב לרבנו ו"ל, שיתנהג כראוי, ויעוררו על התבודדות
 ולמוד "לקוטי הלכות", ולמצא נקודות טובות.

כ' תסט ריט
 ידבר מחלישות הדעת שעובר על כל אחד, ויחזק שלא לפל לעצבות
 ומרירות, וענין ח"י פראקים משניות.

כ' תע רכ
 ידבר מאור רבנו ו"ל כפי שהובן על ידי מוהרנ"ת ו"ל, ויהתפשטות
 הספרים הקדושים וענין יבנאל, ומשאפתו להקים חסידים פאלו, שדבר
 רבנו ו"ל יהיה 'אפוי' בלבם.

כ' תעא רכג
 ידבר ממדת ההתחזקות, ומענין למוד זכות על עצמו בבחינת 'אומרה',
 ויבאר על-פי זה פסוק במשלי.

כ' תעב רכד
 יעורר שלא להתבלבל מאף בריה שפעולם, וישבח ההדפסה, ויגלה ענין
 מחשבתנו איך להאדיר שם רבנו ו"ל בעולם, ויעורר על שעורים כסדרן
 ולמוד ספרי רבנו ו"ל.

כ' תעג רכה
 ידבר מכמה ענינים טכניים.

כ' תעד רכו
 ירגיע אשה, שלא תדאג דאגות חנם, וידבר מענין "אשר בנחל".

כ' תעה רכז
 יעורר להשפיר את הדירה דיקא לאחד שומר תורה ומצוות, וישלח
 להעדיף חלוני.

כ' תעו רכח
 ידבר מענין השפרת דירה לאנשי שלומנו.

- כ' תעז** רכט
 יתן כִּמְה הוֹרְאוֹת בְּעֵינַי הַגְּנִים וּבְתִי הַחֲנוּף, וַיִּחַזַּק מְאֹד עַל הַנְּסִיווֹת
 שְׁאַנּוּ עוֹבְרִים.
- כ' תעח** רל
 יְדַבֵּר מֵעֵינַי פְּעוּטוֹן וְגַן, שֶׁהִכַּל צָרִיף לְהִיּוֹת בְּצִנִּיעוֹת וְכוּ'.
- כ' תעט** רלא
 יְדַבֵּר מֵעֵינַי קוֹרֵת רוּחוֹ מֵהַדוּ"ח הַחַיּוּבִי שֶׁקָּבַל מִבֵּית-הַסֵּפֶר, וַיַּעֲזֹר
 שְׁעַל כָּל דְּבַר צָרִיף תִּפְלָה.
- כ' תפ** רלב
 יִחַזַּק אֶת כָּלל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּמִכְתָּב כָּלְלִי, וַיַּגְלֶה מַעֲלַת הָאֲחֻדוֹת וְעֵינַי
 תִּפְלָה בְּמֵינַי, וַיִּבְאֵר אֲנִי אֲרַחֲיָה פְּסוּק "וְהַיָּמִים יָמֵי בְּפוּרֵי עֲנָבִים",
 וַיִּחַזַּק עַל-פִּי זֶה מְאֹד.
- כ' תפא** רלה
 יתן איזו עצה פֿרטיט, וַיִּחַזַּק לְהַדְפִּיס אֶת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", וַיַּגְלֶה גְדֹל
 הַזְּכוֹת שֶׁיֵּשׁ בָּזֶה.
- כ' תפב** רלה
 יְדַבֵּר מֵעֵינַי הַמְּאֹרְרִים לְאַבְרָכִי הַכּוֹלֵל, שֶׁחֲסַף מִפְּתוֹ כְּדֵי לִתֵּן לָהֶם,
 וְעֵינַי תְּמוּנָה מִצִּיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.
- כ' תפג** רלו
 יְבִיעַ הַשְּׁתוּמָמוֹתוֹ בְּהַקְלָה בְּאִיזוֹ הַלְכָה עֲקָרִית, וַיַּעֲזֹר מְאֹד לְהַרִים
 כְּשׁוֹפֵר קוּלוֹ, וְלִלְמַד הַהֲלָכוֹת רַק בְּדַרְכֵי נַעַם וְשְׁלוֹם.
- כ' תפד** רלח
 יְדַבֵּר מֵעֵינַי תְּשְׁלוּמֵי אֵיזָה חוּב, וְעֲצָתוֹ שְׁלֵא לַעֲשׂוֹת נְתוּחַ.
- כ' תפה** רלח
 יִחַזַּק אֶחָד שֶׁעָבַד בְּגִנְתּוֹ, וַיַּעֲזֹרוּ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְפָּרוּ בְּהַלִּיכְתּוֹ הָאֲרָפָה
 מִבֵּית-הַקְּנֶסֶת וּבַחֲזָרְתּוֹ.
- כ' תפו** רמ
 יְדַבֵּר מִרְבוּי הַתְּבוּדוֹת בְּכָל יוֹם שֶׁלְּבִסוֹף נַעֲנִים, וְעֵינַי לְמוֹד הַד'
 לְמוֹדִים בְּחִבְרוּתָא עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.
- כ' תפז** רמ
 יתְעַנֵּן בְּשְׁלוֹם הַבַּת, וַיַּעֲזֹר עַל לְמוֹד בְּשַׁעוֹר קְבוּעַ.

תִּכְן הָעֲנִינִים

- כ' תפח** רמא
יחזק על למוד חברותא ועל התבודדות.
- כ' תפט** רמב
יחזק על למוד חברותא, ועל שמיעת שעור בהלכות גדה, ולמוד הד' למודים, והתבודדות.
- כ' תצ** רמג
ידבר דבורי אמונה והשגחה פרטית, ויחזק מאד.
- כ' תצא** רמד
יחזק ויאמץ בקצרה על מדת השמחה הנצרכת מאד.
- כ' תצב** רמד
יחזק מאד בענין שלום-בית על-פי פנימיות, ויחזק נגד וכוזים וחובות.
- כ' תצג** רמה
יחזק כנגד כל מיני מסירות וצרות שיש ביבנאל, ויחזק מאד באמונה.
- כ' תצד** רמו
יחזק מאד את כל אנשי שלומנו בענין האחדות והאהבה, ובפרט בימי בין המצרים, וידבר מלמוד זכות על כל אחד, ויביא כמה צטוטים ועבודות נפלאות בענין זה.
- כ' תצה** רנה
יחזק מאד את הנמען שזכה לחתן שני בנים, ויאמץ באמונה פשוטה והתבודדות.
- כ' תצו** רנא
יחזק מאד להיות בשמחה והתבודדות.
- כ' תצז** רנב
יאמץ על אמונה ובטחון עצמי, ויגלה נפלאות בענין זה.
- כ' תצח** רנג
יחזק מאד 'לגנב' עתים לתורה.
- כ' תצט** רנג
ידבר מהתחזקות והתבודדות.
- כ' תק** רנד
ידבר משמחה ומהביטול אליו יתברך.

- כ' תקא רנד
יחזק אֶת הַצָּבֵעַ שֶׁל מוֹסְדוֹתֵנוּ, וַיַּעֲזְרוּ וַיִּבְרְכֵנוּ בְּכֹל מִיַּי בְּרָכוֹת.
- כ' תקב רנה
יחזק בְּעִבוּרַת הַקֶּדֶשׁ שֶׁל נְהוּל יְשִׁיבָה, וְהַעֲקֵר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְלְהַחֲשִׁיב
כָּל דְּבוּר אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ.
- כ' תקג רנו
יחזק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלְהִרְבּוֹת בַּתּוֹדָה וְהוֹדָאָה.
- כ' תקד רנו
יַעֲזֹר עַל שִׁמְחָה וְקַבְּלַת הַתְּפִלוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.
- כ' תקה רנז
יחזק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלַנְּצֹל אֶת הַזְּמַן לְמַצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים.
- כ' תקו רנז
יְדַבֵּר מֵעַנְיָן לְמוֹד רַמְב"ם בֵּין מְנַחֵה לְעַרְבִית, וְהַתְּבוּדוֹת וְהַכְּנָסַת
אוֹרְחִים.
- כ' תקז רנח
יְגַלֶּה אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁנֵה עֵקֶר הַעֲקָרִים.
- כ' תקח רנט
יְדַבֵּר מִשִּׁמְחָה וְהַתְּבוּדוֹת וְלְמוֹד בְּחִבְרוּתָא.
- כ' תקט רס
יְגַלֶּה אֶהְבְּתוֹ לְהַנְמֵעַן, וַיִּחֲזַק עַל פְּרִנְסָה וַיִּתְקוֹן הַכָּלְלִי.
- כ' תקי רס
יחזק לְהַפְּיֵץ אֶת סִפְרֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בֵּין הַתְּרַדִּים, וְלְהַתְּבוּד אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ.
- כ' תקיא רסא
יחזק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְלְמוֹד עִם חִבְרוּתָא.
- כ' תקיב רסב
יְדַבֵּר מִחֲנוּךְ הַבָּנִים, וַיִּחֲזַק מְאֹד.
- כ' תקיג רסב
יחזק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וַיַּעֲזֹר שְׁהִמְקוֹם בּוֹ לְוָמְדִים תִּשְׁבֵּר צְרִיף לְהִיּוֹת
נְקִי.

תִּכְוֵן הָעֲנָנִים

- כ' תקיד רסג
 יְדַבֵּר מִהַדְּבָקוֹת בְּאֵין סוּף, וּמְגוּרִים בְּיַבְנָאֵל.
- כ' תקטו רסד
 יְדַבֵּר מִמֵּדַת הַדְּבָקוֹת וְהַתְּחַזְקוֹת.
- כ' תקטז רסד
 יְדַבֵּר מִשְׂמֻחָה שֶׁהִיא הַהֲצִלָּחָה.
- כ' תקיז רסה
 יַחֲזֹק עַל מֵדַת הַשְׂמֻחָה, וְטוֹבָה לְעוֹלָם כְּשֶׁאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשֻׂמְחָה.
- כ' תקיח רסו
 יַחֲזֹק עַל תְּקוּנַת הַבְּרִית הַשְּׂיָף בְּהַפְּצַת הַסְּפָרִים, וַיְגַלֶּה לְנִמְעָן כִּמָּה פּוֹעֲלִים
 אֲצֵל אֲנָשִׁים עַל-יְדֵי-זֶה, וַיְדַבֵּר מֵאֲבָרָךְ אַחַד שֶׁהִכְנִיסוּ לוֹ שְׂטִיפַת מַח.
- כ' תקיט רסו
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל אֲמִתִּית, וּבִקְרַת שְׁמוֹתַי תָּמִיד עַל עַסְקָנִים.
- כ' תקכ רסז
 יַאֲחַל בְּרַפַּת "מִזֵּל טוֹב", וַיִּרְאֶה לְנִמְעָנִים גְּדֹל הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה עִמָּהֶם
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
- כ' תקכא רסח
 יַחֲזֹק וַיֵּאֱמַץ הָעֵקֶר לִהְיוֹת בְּשֻׂמְחָה.
- כ' תקכב רסח
 יְדַבֵּר מִהַבְּטוּל וּמִהַדְּבָקוֹת בּוֹ? תִּתְבָּרַךְ.
- כ' תקכג רסט
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן שֻׂמְחָה וְרוּחָנִיּוֹת.
- כ' תקכד רסט
 יְגַלֶּה שֶׁעַל-יְדֵי שֻׂמְחָה אֶפְשָׁר לִפְרֹץ אֶת כָּל הַגְּדָרִים.
- כ' תקכה ער
 יִבְטִיחַ בְּקִצְרָה שִׁישׁוּעָה קְרוּבָה לְבוֹא.
- כ' תקכו ער
 יַחֲזֹק מְאֹד בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ? תִּתְבָּרַךְ.
- כ' תקכז רעא
 יִשְׂבַּח אֶת הָעוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין הַבְּרִיּוֹת, שֶׁמְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה.

- כ' תקכח רעא
יִדְבֵר בַּקְצָרָה מִשְׁמָחָה וּתְפִלָּה.
- כ' תקכט ערב
יִחֲזֵק עַל שְׂמָחָה וְעַל שְׁעוּרִים שֶׁל אָנָּשִׁי שְׁלוֹמָנוּ.
- כ' תקל ערב
מִכְּתָב כְּלָלִי לְאָנָּשִׁי שְׁלוֹמָנוּ דִּיבְנֵאֵל, בּוּ יִחֲזֵק עַל הָאֲסוּפוֹת שְׁלֵהֶם הֵן
בְּלִיל שַׁבָּת וְהֵן בְּשַׁעַת מְלוּחַ-מְלָכָה, וַיִּדְבֵר מֵעֲנִין שֶׁלֹּא לַעֲבוֹר עַל סְעִיף
בְּשִׁלְחָן עָרוּף.
- כ' תקלא רעג
יִחֲזֵק מְאֹד עַל חוֹבְתָנוּ בְּעַת כְּזֹאת שֶׁהִתְאַוּוֹת מִשְׁתּוֹלְלוֹת בְּעוֹלָם, וְעַלֵּיו
לְחַבֵּר עוֹד סְפָרִים וְכוּ', וַיִּדְבֵר עִם הַנִּמְעָן אוֹדוֹת מְגוּרִים בִּיבְנֵאֵל.
- כ' תקלב ערה
יִדְבֵר מֵעֲנִין יְדִיעַת אֱלֻקוֹת, וּכְשֶׁאֵין מְפִירִים בָּזֶה — זֶה עֵקֶר הַגְּלוּת,
וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַזּוֹכָה לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים בְּעֵתִים הַלְלוּ, וַיַּעֲוֹרֵר מְאֹד עַל
תְּפִלָּה בְּמִנְיָן בְּזִמְנִים הַקְּצוּבִים.
- כ' תקלג רעו
יִזְכִּיחַ וַיַּעֲוֹרֵר מְאֹד אִשָּׁה שֶׁחֹשֶׁדֶת בְּבַעֲלָהּ, וַיִּגְלֶה לָּהּ שֶׁלֹּא כֵן הוּא,
וַיִּדְבֵר מֵעֲנִין שֶׁהָאָדָם הוּא הַצֵּיִר שֶׁל הַחַיִּים שְׁלוֹ, וַיְכּוֹל לַצֵּאת מִמְרִירוֹתָיו
וְלַחֲיוֹת חַיֵּי גֵן-עֵדֶן, וְלַהֲפוּף חַס וְחֵלְלָהּ.
- כ' תקלד רעז
יִדְבֵר מֵעֲנִין הַדְּפָסַת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וַיִּגְלֶה רַבּוּי הַמְּכַתְּבִים שֶׁתַּחַת יָדוֹ
וְרוּצָה לְהַדְּפִיסָם, וְאִיךָ נִכְתְּבוּ אֵלָיו הַמְּכַתְּבִים.
- כ' תקלה רעה
יִאֲרִיף לְתַאֵר מְסִירוֹת נַפְשָׁה שֶׁל אִשָּׁת חֵיל, שֶׁעָשְׂתָה גְדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת
בְּעִבּוּר מַעְרַכַת הַחֲנוּף שֶׁלָּנוּ בִּיבְנֵאֵל, וַיִּדְבֵר מֵעֲנִין הַנִּמְעָן, שְׁרוּצָה
לַעֲשׂוֹת כָּךְ, וַיּוֹרֶה לוֹ עֲנִין הַתְּפַתְּחוֹת קַהֲלָתָנוּ.
- כ' תקלו רסא
יִחֲזֵק וַיֵּאֲמַץ אֶת הַנִּמְעָן עַל עֲנִין מְסִירוֹת נַפֵּשׁ לְמַעַן הַחֲנוּף הַטְּהוֹר
בִּיבְנֵאֵל, וַיִּדְרִיכוּ בְּפִרְטִיּוֹת.

כ' תקלז רפב
 יחזק ויאמץ כנגד כל העליות והירידות, ויעורר להיות עקשן בתפלה,
 עד ששיגי מבקשו מאת הבורא יתברך.

כ' תקלח רפג
 יחזק ויאמץ את אנשי שלומנו על ענין פרסום דעת רבנו ז"ל ודעת
 האמונה הקדושה, ויעורר על זה, שכל רגע שאדם חושב ממנו יתברך,
 מקים מצות יחוד ה'.

כ' תקלט רפה
 יחזק מאד את בחורי הישיבה הצעירים להתנהגות טובה ואהבת חברים
 ונקיות.

כ' תקמ רפז
 יביע שמחתו על פתיחת ספריה על טהרת-הקדש בבגנאל.

כ' תקמא רפז
 יחזק מאד על עזר לאנשי שלומנו על שבת-קדש.

כ' תקמב רפח
 ידבר מענין משפנתא לדירה, ותפלה בעקשנות על זה, וידריך שלא
 לצאת מארץ ישראל לזמן ממשך, על-פי דעת רבנו ז"ל.

כ' תקמג רפט
 ידבר מענין ספר הנהגות ראש השנה, ועוד קונטרסים חדשים, וכמה
 ענינים טכניים בבגניה.

כ' תקמד רצ
 ידבר נפלאות מענין הדפסה, ויחזק הנמצע שנומסר זאת לידו, וישבחנו
 מאד על פעילותו והספרים היפים שמוציא.

כ' תקמה רצא
 יפליג במעלת הדפסה, ויגלה נפלאות לעוסקים במצוה זו את גדל
 שכם בשמים, ויחזק מאד.

כ' תקמו רצב
 יחזק מאד להיות 'לגנב' כל מיני נקודות טובות, וידבר מענין יצירת
 אוירה של הצלחה ושמחה ואמונה וחיזק כל האנשים לדבקות
 בהקדוש-ברוך-הוא, והכל עם נחישות והתקדמות.

כ' תקמז רצג

יֵאָרִיף לְחִזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת כָּל־לֵיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֹדוֹת מְצֻנֹת הַשְּׂמֵחָה וְהַחֲדוּהָ, וְלִצְאֹת מִכָּל מִיַּי מְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, וַיֹּרֶה הַדָּרָךְ לְזִכּוֹת לָזֶה, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הָעֲנִין.

כ' תקמח רצו

יֹזְכִיחַ הַנִּמְעָן שְׁנוּפֵל בְּכָל פֶּעַם לֵי־אוֹשׁ, וַיִּחְזְקוּ עַל לַמּוֹד דָּף הַיּוֹמִי, וַיַּעֲזְרוּ לְרֵאוֹת הַנְּסִים הַגְּדוֹלִים שֶׁעָשָׂה עִמָּהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּיַּבְנָאֵל מִעֲנִין הַתַּפְתָּחוֹת מוֹסְדוֹת הַקְּהֵלָה, וַיִּרְאֶה וַיִּגְלֶה נִפְלְאוֹת בְּעֲנִין זֶה.

כ' תקמט רצז

יְדַבֵּר מִעֲנִין הַתַּלְמִידִים הַצְּעִירִים, שֶׁכָּל-כֶּף הַצְּלִיחוּ בַלְמוּד, וַיֹּרֶה הַדָּרָךְ אִיךָ לְלַמֵּד צְעִירִים כְּדֵי שִׁיְצַלִּיחוּ.

כ' תקנ רצט

יִגְלֶה מַעֲלַת הַפְּצַת הַמַּעֲיֵנוֹת וְהַתַּפְשֻׁטוֹת הַקּוֹנְטְרָסִים בְּעוֹלָם, כְּנֶגֶד כָּל מִיַּי פְּרִיצוֹת שֶׁמִּשְׁתּוֹלְלִים עֲכָשׁוּ, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת קוֹנְטְרָס, וּמֵה זֶה פּוֹעֵל בְּאָדָם.

כ' תקנא ש

יִחְזַק מְאֹד מִגּוּרֵי יַבְנָאֵל.

כ' תקנב שא

יִחְזַק מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֹדוֹת מְצֻנֹת הַשְּׂמֵחָה, וּבִפְרָט שְׂמֵחָתָנוּ בְּרַבְּנוּ ז"ל.

כ' תקנג שג

יְדַבֵּר מִעֲנִין תְּשׁוּבָה חוֹב, וַיִּבְקֶשׁ הַלְוָאָה לְמַעַן הַמוֹסְדוֹת.

כ' תקנד דש

יַעֲזֹר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וַיְדַבֵּר מִכַּפָּה פְּרָטִים בַּבְּנֵיהָ.

כ' תקנה דש

יִחְזַק וַיֵּאֱמֵץ מְאֹד, וַיְדַבֵּר מִכַּפָּה קְנִיּוֹת לְמוֹסְדוֹת.

כ' תקנו שה

יִחְזַק מְאֹד אֶת כָּל־לֵיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל נִקְדָּה חֲשׂוּבָה מְאֹד, שֶׁבְּכָל עֲנִין וְעֲנִין צָרִיף לַעֲשׂוֹת רַק קִצָּת וְרַק נִקְדָּה קְטַנָּה, וְאַחֲרֵי-כֵן נִתְפַּשֵּׁט וְכוּ', וַיִּחְזַק מְאֹד עַל עֲנִין הַשְּׂמֵחָה וְלַמּוֹד דָּף הַיּוֹמִי, וְתַפְלַת הַנְּתִיקִין.

תִּכְן הָעֲנִינִים

כ' תקנז שי

יִחְזַק וַיֵּאמֶץ מְאֹד אֶת הַמַּפְיֵץ שֶׁסָּפַר לוֹ מֵה שְׂזָכָה לְהַפְיֵץ, וַיִּחְזַק מְאֹד בְּמִיָּחָד לְאוֹר הַשְּׂמוּעוֹת מֵהָאֲסוֹנוֹת הַחֲבָרְתִּיִּים שֶׁהָיוּ אָז, וַיִּדְבֵּר מֵעֲנִין אֲשֶׁתּוֹ שֶׁפּוֹעֵלֶת גְּדוּלוֹת וַנְּצוּרוֹת בְּקִהְלָתָנּוּ, וַיַּעֲוֶרְרוּ עַל לְמוֹד דָּף הַיּוֹמִי בְּכָל יוֹם.

כ' תקנח שיג

יְדַבֵּר מִנְקִיזוֹן דִּינְתּוֹ, וְגִדֵּל צַעֲרוֹ שְׂאָבִיו מִטָּל עַל עֵרֶשׂ דְּוִי.

כ' תקנט שיג

יֹזְכִיחַ וַיִּזְהֵיר מִפְּנֵי שְׂגֵעוֹן וְרַבּוּי אוֹר, וַיִּגְלֶה שְׁלֵעוֹלָם לֹא הִתְנַהֵג בְּדַרְךָ בְּלִמִּי אַחֲרָאִית כְּלָפִי הַמַּדְפִּיס וְכוּ', וְהִסְדֵּר שֶׁהָיָה לוֹ עִמוֹ, וַיִּדְבֵּר מִמַּעֲלַת הַקּוֹנְטְרָסִים וּפְעֻלָּתָם בְּעוֹלָם.

כ' תקס שטו

יִחְזַק מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אוֹדוֹת הַפְּצַת אוֹר רַבָּנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הָעֲנִין, וְאִיךָ שֶׁצָּרִיךָ לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ עַל זֶה, וַיִּדְבֵּר מֵהַתּוֹרָה הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ שֶׁל קְרוֹב רְחוּקִים.

כ' תקסא שיז

יִחְזַק וַיֵּאמֶץ מְאֹד אֶחָד שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּעִנֵּין דִּינָה וּפְרִנְסָה, וַיִּתֵּן לוֹ עֲצָה עַל כָּל פְּרָט, תּוֹכּוֹ רְצוּף דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה.

כ' תקסב שיח

מִכְתָּב חֲזוֹק לְכָלֵּל תַּלְמִידֵי יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֵמָה", וַיַּעֲוֶרְרֵם עַל לְמוֹד מַשְׁנִיּוֹת וְעַל כְּבוֹד אָב וְאֵם וְעַל שְׂמִירָה מְרִיב וּקְטָטָה.

כ' תקסג שכ

יִחְזַק תַּלְמִיד צַעִיר לְהוֹת דְּגָמָה טוֹבָה לְכָל הַתַּלְמִידִים בְּהִנְהֵגַת מוֹפֵת.

כ' תקסד שכ

יְדַבֵּר מֵהַתְּמַדַּת הַתּוֹרָה וְתַקוּן הַמִּדּוֹת.

כ' תקסה שכא

יִחְזַק בְּחוֹר צַעִיר עַל הַתְּמַדַּת הַלְמוּד.

כ' תקסו שכא

יֵאמֶץ בְּחוֹר צַעִיר מֵהַיְשִׁיבָה, שֶׁיִּחְזֹר עַל הַלְמוּד, וְהַכֵּל תְּלוּי בְּרִצּוֹן טוֹב וְלֹא בְּכִשְׁרוֹן.

- כ' תקסז** **שכב**
 יְעוֹרֵר לְהִתְמַיד בַּתּוֹרָה בְּגִיל הַכִּי יָפֵה בַחַיִּים.
- כ' תקסח** **שכב**
 יִחְזַק לְהִתְמַיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְלְהִתְפַּלֵּל כְּרְאוּי, וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.
- כ' תקסט** **שכג**
 יִחְזַק בְּלִמּוּד מְשֻׁנּוֹת, וְכַבוּד אָב וְאִם, רְצוֹן טוֹב, וְתִקּוּן הַמַּדוֹת.
- כ' תקע** **שכג**
 יִחְזַק עַל לִמּוּד מְשֻׁנּוֹת, וְעַל "סֵפֶר-הַמַּדוֹת", וְתַפְלָה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר.
- כ' תקעא** **שכד**
 יִחְזַק בְּחֹר צְעִיר עַל "סֵפֶר-הַמַּדוֹת" וְלִמּוּד מְשֻׁנּוֹת.
- כ' תקעב** **שכד**
 יִחְזַק בְּחֹר צְעִיר עַל בְּקִיאוֹת בְּש"ס וּמְשֻׁנּוֹת וְ"סֵפֶר-הַמַּדוֹת", וְלֹא לְהִסְתַּוֵּב בְּעַת הַתְּפִלָּה.
- כ' תקעג** **שכה**
 יִחְזַק יְלָד קֹדֶם הַבֵּר מְצוּנָה בְּלִמּוּד וּבְתִקּוּן הַמַּדוֹת.
- כ' תקעד** **שכה**
 יִגְלֶה, שְׁכָל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם רַק עַל-יְדֵי שֶׁהִתְחִילוּ לְהִתְמַיד מִגִּיל צְעִיר דִּיקָא.
- כ' תקעה** **שכו**
 יִחְזַק עַל מַדַּת הַזְּרִיזוֹת, וְיִשְׁבַּח הַגִּיל שֶׁל יְמֵי הַיְלָדוֹת.
- כ' תקעו** **שכו**
 יִחְזַק וְיִאֲמֹץ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּמִכְתָּב כְּלָלִי, בּוּ יְדַבֵּר בְּעִנִּין הַשְּׁלֵשׁ נִקְדוֹת, שֶׁהֵן: נִקְדַּת עֲצֻמוֹ בְּהַתְּבוּדוֹת, נִקְדַּת הַרֵב לְלִמּוּד סֵפְרָיו הַקְּדוֹשִׁים, וְנִקְדַּת הַחֵבֵר לְלִמּוּד חֲבֵרוֹתָא עִם חֲבֵרִים.
- כ' תקעז** **שכח**
 יִחְזַק עַל לִמּוּד סֵפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְעַל הַתְּבוּדוֹת.
- כ' תקעח** **שכט**
 יִחְזַק אוֹדוֹת הַיְכָלֶת לְפַעַל אֲצֵל צְעִירֵי הַצֶּאֱן הַרְפִּים דִּיקָא, וְיְדַבֵּר מִלִּמּוּד מְסַכֵּת סָפָה וְעוֹד כְּמָה עֲנִינִים נִפְלְאִים.

תִּכְן הָעֲנִינִים

- כ' תקעט** שלא
 יְדַבֵּר מֵעֵינַי דִּירָה וְשִׁכְנִים וְכוּ', וּמַעֲלַת מִדַּת הַשְּׂמִיחָה.
- כ' תקפ** שלא
 יְדַבֵּר מִכַּחוֹ שֶׁל הַנִּמְעָן לְקֶרֶב אַחֲרִים, וְכֵן עֲנִינָם שֶׁל יוֹצְאֵי אֵירוּשָׁה,
 וְהַגֵּרִים שֶׁגָּרוּ בְּקֶרְבַת הָעִיר אוֹמְן, וְהַתְּקַרְבוֹ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו.
- כ' תקפא** שלג
 יְדַבֵּר מֵעֵינַי הַסְּפָרָה שֶׁנִּפְתְּחָה בְּיַבְנָאֵל, וַיִּגְלֶה אֵיךְ זֹכִים לְפַעֲלוֹת
 בְּרִגְעָה, וַיַּעֲזֹר לְחֹזֵק אֶת נְשׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו.
- כ' תקפב** שלד
 יִגְלֶה מַעֲלַת הַמְּדַבֵּר עִם אַחֲרִים דְּבוּרֵי אַמוּנָה, וְעֵינַי תַּלְמוּד תּוֹרָה
 דְּרַבִּים, וְשְׂמִיחָה וְשָׁלוֹם בֵּית.
- כ' תקפג** שלה
 יַחֲזֹק חֲבוּרַת מְקַרְבִּים חֲדָשִׁים לְרַבְּנוֹ ו"ל, וַיֹּרֶה לָהֶם מַעֲלַת הַלְמוּד
 בְּצוֹתָא בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ ו"ל, שֶׁפָּדְאֵי לְהַכְנִיס עֲצָמוֹ מְאֹד בְּזָה, וְלִבְרַח
 מִוִּכּוּחִים, וְלִהְיוֹת בְּשָׁלוֹם-בֵּית.
- כ' תקפד** שלז
 יַחֲזֹק מְאֹד תַּלְמִיד חֶכֶם אֶחָד עַל לְמוּד הַנֶּרְאָה בְּעֵיוֹן, וְלְחֹזֵר הַרְבֵּה עַל
 הַהֲלָכוֹת, וַיִּגְלֶה לוֹ גְלוּי אֱלֻקוֹת שֶׁל אַמוּנָה וְדִבְקוֹת בְּבוֹרָא יַתְבָּרַךְ שְׁמוֹ,
 וַיַּחֲזֹק עַל הַדְּבוּר אֵלָיו יַתְבָּרַךְ.
- כ' תקפה** שלח
 יַעֲזֹר עַל שְׂמִיחָה וְהַתְּחַדְּשׁוֹת, וְלְמוּד בְּחִבְרוּתָא.
- כ' תקפו** שמ
 יַפְלִיג בְּמַעֲלַת אֲשֶׁר בְּנַחַל, וַיַּחֲזֹק מְאֹד עַל לְמוּד גְּמְרָא סְכָה וְהַלְכוּתֶיהָ,
 וְהַדְּבוּר אֵלָיו יַתְבָּרַךְ.
- כ' תקפז** שמא
 יִגְלֶה אֵיךְ יוֹצְאִים מְדַפְּאוֹן וּמְקַטְנוֹת הַמַּחֲזִין, עַל-יְדֵי דִבְקוֹת בְּאַמוּנָה
 וּבִתְפִלָּה, וּמַעֲלַת הַקּוּיְטְרָסִים הַקְדוּשִׁים, וְלְמוּד מַשְׁנִיאוֹת וְח"י פְּרָקִים.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכּלֵּלִי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקוין זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי-חסיתי בך:
ב אמרת ליהנה אדני אתה טובתי בל-עליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל-חפצי-
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף
נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
ה יהנה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ו חבלים נפלוי לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי:
ז אברך את-יהנה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
כליותי: ח שויתי יהנה לנגדי תמיד כי מימיני
בל-אמוט: ט לכן | שמח לבי ויגל כבודי אף-
בשרי ישכן לבטח: י כי | לא-תעזב נפשי לשאול
לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינדך
נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׂוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חַטָּאָה:
 ב אֲשֶׁר־יֶאֱדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדָךְ נִהַפְּךְ
 לְשֵׁדִי בְּחֶרְבְּנִי כִּיִּן סָלָה: ה חַטָּאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עוֹן חַטָּאתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חָסִיד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מִצַּא רַק לְשִׁטְף מִים רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תַּעֲרֵנִי
 רַגְלִי פִּלְט תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךְ־וּוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הָבִין בְּמַתְגַּוְרָסֵן עֲדִיו לְבָלוּם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאֲוָבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֶסֶד יְסוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְתִרְנְנוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא * לְמַנְעַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחִיֵּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עֶרְשׁ דְּוִי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֹת
 בְּחִלְיוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חַטָּאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאַבְדַּ שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ אֶזְנוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ^ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל־שִׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשִׁבוּ רָעָה לִּי: ^ט דְּבַר־בְּלִיעַל
 יַעֲזֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יֹסִיף לָקוּם: ^י גַּם־אִישׁ
 שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר־בָּטַחְתִּי בּוֹ אֹכַל לַחְמִי הִגְדִּיל עָלַי
 עֵקֶב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה תִּגְנֵנִי וְהִקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם:
^{יב} בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי־חִפְּצָתָּ בִּי כִּי לֹא־יָרִיעַ אֹיְבֵי
 עָלַי: ^{יג} וְאַנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַּתָּ בִּי וּתְצַיְבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: ^{יד} בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְעֵחַ מִשְׁכִּיל לְבַנֵּי־קָרָח: ^ב כִּאֲלֵל תִּעְרַג
 עַל־אֲפִיקֵי־מָיִם כֵּן נַפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
^ג עֲמָאָה נַפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ^ד הִיִּתְהַלֵּלִי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
 וְלַיְלָה בְּאֹמֶר אֵלֵי כָּל־הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^ה אֱלֹהֵי
 אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נַפְשֵׁי כִּי אֶעְבֵּר | בְּסֶף
 אֲדִידָם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹגֵג: ^ו מִהַתְּשׁוּחָתִי | נַפְשֵׁי וּתְהַמֵּי עָלַי הוֹחֵלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֹדְנֵנוּ יְשׁוּעוֹת פְּנִינוּ: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נַפְשֵׁי תִשְׁתַּוַּחַח עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יְרֵדָן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצָעֵר: ^ח תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל־מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבָרוּ:
^ט יוֹמָם | יַעֲזוּה יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: ^י אֹמְרָה | לְאֵל סְלַעֵי לָמָּה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֱלֹהִים בְּלַחֵץ אֹיִבִּי: יא בְּרָצַח אֶל
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי עֲזָרְרִי בְּאִמְרָם אֱלֹהֵי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיךְ אֱלֹהֵיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָתִי אֶנְפְּשִׁי וּמַה־תִּתְּהַמֵּי
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֹדְנֵנו יְשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדָוִד מִכְּתָם בְּשִׁלַּח
 שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילָנִי
 מֵאִיִּבִי אֱלֹהֵי מַמְתְּקוּמִי תִשְׁנֹבְנִי: ג הַצִּילָנִי
 מִפְּעַלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חַטָּאתַי יְהוּה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיְפֹנְנו עֲוֹרָה
 לְקַרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוּה־אֱלֹהִים אֶעֱבֹאת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֹד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
 כָּל־בְּגֵדֵי אֹן סָלָה: ז יָשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְיוּ כַּכֶּלֶב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה אֶבִיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשַׁפְּתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוּה תִשְׁחַק־
 לָמוּ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עוֹז אֱלֹהִים אֲשַׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנֹבֵי: יא אֱלֹהֵי חֶסֶדִי יִקְדֵּמֵנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: יב אֶל־תִּהְרָגִם אֶפֶן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּבּוֹרֵי אֲדָנֶי: יג חַטָּאת־
 פִּימוּ דְבַר־שִׁפְתֵימוּ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאזְנָם וּמֵאֲלָה
 וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלָּה בְּחָמָה כִּלָּה וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בַּיַּעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

תְּהַמּוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים
 אַף־חֲצִצְיָהּ יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָהּ | בְּגִלְגֵּל הָאִירוּ
 בְּרָקִים תִּבֵּל רָגְזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיַּם דִּרְכָהּ
 וּשְׁבִילָהּ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נָדְעוּ:
 כא נְחִיתָ כַּצֶּאֱן עִמָּהּ בִּיד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מַעֲזֵן אֶתָּה
 הֵייתָ לָנוּ בְּדֵר וְדָר: ב בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ
 וְתַחֲלִיל אָרֶץ וְתִבֵּל וּמַעֲזֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
 ג תָּשֵׁב אָנוּשׁ עַד־דָּפֵא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיהָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בִּלְיָלָה: ה זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
 כַּחֲצִיר יַחֲלֶף: ו בַּבֶּקֶר יָצִיץ וְחֲלֶף לָעָרֵב יְמוּלֵל
 וַיִּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאַפָּהּ וּבַחֲמָתָהּ נִבְהַלְנוּ:
 ח שָׁתָה עֲוֹנוֹתֵינוּ לְנִגְדֶּהּ עֲלָמְנוּ לְמֵאוֹר פָּנֶיהָ: ט כִּי
 כָּל־יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתָהּ כָּלִינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָ:
 י יְמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבָם עָמַל וְאוֹן כִּי־גַז חִישׁ וְנִנְעָפָה:
 יא מִי־יֹדַע עִז אֶפְסָה וּכְיִרְאֵתָהּ עִבְרָתָהּ: יב לְמִנּוֹת
 יְמֵינוּ כִּן הוֹדַע וְנָבֵא לִבִּב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
 עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
 חֲסִדָּהּ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: טו שִׁמְחָנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֵה אֶל־
 עֲבֹדֶיךָ פִּעֲלֶךָ וְהִדְרֶךָ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נָעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ פּוֹנְנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ פּוֹנְנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְעַמִּים
 עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוֹ-לוֹ זִמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְכָל-
 נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב |
 מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד דְּרָשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בִקְשׁוֹ פָנָיו
 תָּמִיד: ה זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתּוֹ
 וּמִשְׁפָּטֵי-פָיו: ו זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
 בְּחֵירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
 מִשְׁפָּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְוָה לְאַלְפֵי
 דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
 י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
 יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֹבֵל נַחֲלַתְכֶם:
 יב בְּהֵיוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהֶ:
 יג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
 יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקֶם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
 טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּלְנַבִּיאֵי אֶל-תִּרְעוּ:
 טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַלְחֵם שָׁבַר:
 יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לָעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנּוּ
 בְּכָבֵל רָגְלוֹ בְּרֹזַל כָּאֵה נִפְשׁוּ: יט עַד-עַתָּה
 בֹּא-דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צִרְפָּתָהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
 וַיִּתִּירָהּוּ מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן
 לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל-קַנְיָנוֹ: כב לְאִסָּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

וּזְקַנְיוֹ יַחֲבִיבֵם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצְרַיִם: כה הִפְדָּה לָבֶם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדֵי-יוֹ:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שָׁמַר-
בָּם דְּבַרֵי אֱתוֹתָיו וּמִפְתִּיּוֹת בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֹשֶׁד וַיַּחֲשֹׁד וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרָו: כט הִפְדָּה אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דֹּגְתָם: ל שָׂרִץ אֲרָצָם
עֲפָרְדָּעִים בְּחֻרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב
פְּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרָד אִשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנִים וּתְאֵנֹתָם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכַסֶּף וּזְהָב וַאֲיִן בְּשֶׁבֶטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּעֲאֹתָם כִּי-נִפְל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךָ וְאִשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר
וַיִּזְבּוּ מַיִם הִלְכוּ בְּעֵצוֹת נְהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָו: מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ
בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גּוֹזִים וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר אִישׁ מִרוֹ
חֲקָיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז * על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
 ירושלים תשפח ימיני: ו תדבק לשוני | להכי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השודדה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחז ונפיץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במננים וענב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שכבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם
 מרשעים ויושיעם פי חסו בו: